

શ્રીહરિર્જયતિ ।

કિંચિત્ નિવેદનમ્ ।

સર્વકોઈ મુસોને સુવિદિત છે કે, જે પરબ્રહ્મ પરમાત્માની શાસ્ત્રીય આજ્ઞાના ઉદ્ધર્ધનથી થએલા તેમના કુરાછપાના ફળભૂત આ દુરંત દુઃખમય સંસાર પ્રાપ્ત થયો છે. આજ્ઞા પાળી હોત તો આ સંસારભાર શિરે હોતજ નહિ. તે આ અસાર સંસારમાં અનાદિ કાળથી ભટક્યા કરતા છવોને તે ભગવાનની સન્મુખતા સંપાદન સીવાય બીજે કોઈ મોક્ષ ઉપાય નથી. અપ્રસન્ન જેણે બંધન કર્યું છે તેજ પ્રસન્ન થવાથી છોડાવી શકે છે. એમનાજ હાથની વાત છે. આ અર્થ “ન પશ્યો મૃત્યું પश्यति” “સ સ્વરાટ્ ભવતિ” “સર્વે હ પश्यः पश्यति” ઇત્યાદિ શ્રુતિઓએ અને આગમ પુરાણોએ પણ ઉદ્ધોષીને વર્ણવ્યો છે.

ભગવાનની પ્રસન્નતાના ઉપાયો “આત્મા વા મરે દ્રષ્ટव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्यः” ઇત્યાદિકમાં શ્રવણ મનન નિદિધ્યાસન વગેરે બહુધા ઉપદેશ્યા છે. પરંતુ તેમાં ત્રિવલ્લિકેનેજ અધિકાર હોવાથી સર્વસુલભ નથી. અને વળી કોઈ ઉપાયો તો જેનું મન અતિનિર્મળ હોય એવા સમર્થથીજ સાધ્ય હોવાથી, ઉપનિષદોના આશયને નહિ મીમાંસન કરનારાથી સંપાદન થઈ શકે તેમ નથી. એટલે આ ઉપાયો સર્વસુલભ અને સુખસાધ્ય નથી. એમ જાણીનેજ દયાપૂર્ણ હૃદયવાળા મહર્ષિઓએજ કોઈ પણ એવો મુંદર સર્વાધિકારી સફળ સારો ઉપાય શોધી કાઢ્યો છે. કયો ? તો ભગવાનના સ્વરૂપ રૂપ શુણ્ણ વિમૂતિ નામ ચરિત્ર આદિકની સ્તુતિ કરવી. સ્તુતિનેજ કીર્તન ગાયન સ્તોત્ર કહેછે. આ ઉપાયમાં “માં હિ પાર્થ વ્યપાધિस्त.... સ્ત્રિમૈ વૈશ્યાસ્તયા શૂદ્રાઃ” આ ગીતાવાક્યમાં કહ્યા પ્રમાણે સ્ત્રી શૂદ્રાદિ

અર્થને અધિકાર હોવાથી અર્થ જીવેના અંતરનરૂપ મુક્તિમાં યાય છે. જ્યાં દેશ કાળ વય સ્થાનાદિ અંતરવિધિવિશેષે સંકુલ હોવાથી અર્થકાંઈએ મુખેથી સાધી શકાય છે. જીવના ઉપાયમાં તે અનેક અંતર વિધિઓ કરીને છે. આમાં કોઈ વિધિની અવિદ્યા નથી. કૃત વાનિન્દ્રિય એકલ છે. તે તો સ્વયંસા જ્ઞાનથી આશ્વસાદક છે. જ્યાં અનુભૂત સમયમાં પણ પરમાત્મામાં પરમ જાહિતને ઉપાસનકાર હોવાથી પરમાર્થ આપનાર થાય છે (ખીજ ઉપાય તો સાધનને અતિ આર્થ ઉપદેશ છે) અને જ્યાં પરમાત્માની પ્રસન્નતા સંપાદન કરી આપનાર હોવાથી તેમની પ્રકૃતિપાવના ઉપસના હૂં પલુ થાય છે. એટલે આમાં કરી ન્યૂનતા પલુ નથી. એમ આ ઉપાય સર્વમુક્તિ અને મુક્ત અને સુખ છે. માટે જ જનતામાંથી મુક્તિ પલુ “સુવાસો વચ્ચ કોરવો જનાસા” “પરમાત્માના નામોદિકા” કીર્તન કરવામાં જનો અપુનસમુક્તિ-વાળા થાય છે.” એમ કહ્યું છે. પુરાણોમાં પણ “કલો સદ્ગીર્ણ ઘોષવમ્” ‘કલો સદ્ગીર્ણીતમાય’ ‘સદ્ગીર્ણે પ્રગલ્ભો મુલકર્મમામામ્’ ‘લીલાકવરસનિવેશનસ્તરેણ વામઃ વલ્લે પ્રગલ્ભઃ પુરુષોત્તમસ્ય’ ‘સદ્ગીર્ણે નારાયણશબ્દમાર્ગે વિમુક્ષાદુઃખાઃ સુખિનો નિવર્તિ’ ‘સદ્ગીર્ણવિષયમુલકર્માણિ યાદિયઃ’ ‘ધ્યાત્મસીલ નિર્ગમીન મુક્તવત્ વિલિંગેતદેવ’ ઈત્યાદિ બહુ કહ્યું છે. ઇતિહાસે પણ ‘વયં જ સવંશર્માણો ધર્મોદધિકારનો મઠઃ । સદ્ગીર્ણા પુણ્ડરી-કાર્ણ સ્તવેરશેવરઃ સદા’ ઈત્યાદિ. ‘વશાગં સવંશર્માણિ’ એમ ભગ-વાને શ્રીમુખે ગીતામાં કહ્યું છે. આ રીતે સમસ્ત શાસ્ત્રોએ આનો પ્રપંચ કરેલો હોવાથી આ ઉપાય સારમાં સર્વોત્તમ અને સરસ છે. દેખાનિધિ કલિયુગમાં તો ખીજ ગતિ નથી.

આ ઉપાય સંપ્રદાયમાં ઉપરની ઉપરથી ઉત્તમ બાબત, યતાર્થસાધક કવિ સુનિર્મલોએ ગીર્ણ-વાળીથી શુભેથી આપાંતિ દેખાદિ. અર્થેય જરૂર છે. પરંતુ તેનો સંસ્કૃત ભાષાને વાજ-નારને જાણ્યું છે. જીવના અનુભૂતિને તેનો લાભ મળી શકે નહિ.

એમ ધારીને પ્રાકૃત દેશી ભાષાના ઘણા અર્થો મુક્તાનંદાદિ મહા મુનિઓએ ગદ્યપદ્યમાં રચ્યા છે. ગદ્ય કરતાં પદ્યમાં અનેક પ્રકારના દેશી રાગવિશેષો મધુર આવતા હોવાથી તેમજ પ્રાચીન કવિકૃત પદ્યોદ્યોગોનો પ્રચુર પ્રચાર ગૂઢે ગૂઢે આખાજગદ્ધ સ્ત્રી પુરુષોમાં પદ્યપરાધી ચાલુ હોવાથી જાનારાઓમાં સહજે આનંદ ઉત્પાદિ પ્રેમ પ્રકટે છે, એમ ધારીને મોટા મુનિઓએ ઘણાં પદ્યો કે જેને કીર્તન નામથી કહેવામાં આવે છે તે રાગરાગનાં રચ્યાં છે.

આ સંપ્રદાયમાં એવાં કાવ્ય કીર્તનોને કરનારા કવિ મુનિઓ મુક્તાનંદસ્વામી પ્રેમાનંદસ્વામી બ્રહ્માનંદસ્વામી નિષ્કુળાનંદસ્વામી મંલુકેશ્વાનંદસ્વામી દેવાનંદસ્વામી વગેરે કેટલાક થઈ ગયા છે, શ્રીહરિના સમ સમયના આ મુનિઓએ કરેલાં કીર્તનોનો પ્રચાર પ્રારભથી હસ્તલેખ દ્વારા બહુધા થયો હતો. કાળક્રમે છાપખાનાની સગવડે બ્રહ્માનંદકાવ્ય નિષ્કુળાનંદકાવ્ય અને પ્રેમાનંદકાવ્ય છપાઈને બહાર પડ્યાં. સર્વથી વધારે પદ્યો પ્રેમાનંદમુનિકૃત છે. તેમનાં પદ્યો લગભગ હજાર ઉપરાંત તો છપાઈને હજુમુધી બહાર પડ્યાં નથી. મુક્તાનંદકાવ્યનાં અમુક પ્રકરણો વિશીષ્ટ છપાઈને બહાર પડ્યાં છે પણ સર્વાંશે નહિ. ઉપરનાં કાવ્યોમાંથી અમુક ઉપયોગી પદ્યોની ચોપડીઓ પણ પૃથક્ પૃથક્ ઘણી બહાર પડી છે. એમ એનો પ્રચાર પ્રચુર થતો ગયો જાણીતો છે.

એમાંનું અત્યારે એક પણ પુસ્તક મળતું નથી. કોઈ પાસેથી જુનું પુરાણું મળે તો કાળાખજારની હદ નથી. અશ્રુતપૂર્વ મહા મોંઘવારી અને મહામુશ્કેલીને લીધે તેને ફરીથી છપાવાનો ઉપક્રમ પણ કોઈ ફરી શકતું નથી. આવી અલભ્ય સ્થિતિ જોઈને મહામુનિકૃત પદ્યો માંથી સારભૂત પદ્યો મંદિર તરફથી છપાવાનો વિચાર થવાથી ધ. ધુ. આ. મહારાજશ્રીની લેખિત આજ્ઞા મેળવીને આ સ્વોપયોગી ઉપક્રમ કરવામાં આવ્યો છે. આ પુસ્તકમાં સારભૂત કીર્તનોનો સંગ્રહ કરેલો હોવાથી તેનું “કીર્તનસારસંગ્રહ” નામ આપ્યું છે તે સાર્થક છે

દળિયુગમાં કીર્તન ભક્તિનો સકારણુ વિશેષ વર્ણવેલો હોવાથી એજ સર્વોપયોગી સર્વોત્તમ છે. ભગવાનના સ્વરૂપ રૂપ શુદ્ધ વિભૂતિ નામ લીલાને ગાવાં એને જ કીર્તન કહેવામાં આવે છે અને એકું વર્ણન જેમા હોય એવા પદોને પણ કીર્તનશબ્દથી કહેવામાં આવે છે તે સમુચિત છે.

કેટલાંક વર્ણોથી તો એવી તદ્દન વિપરીત પ્રવૃત્તિ પુષ્કળ પ્રમાણમાં થઈ ગઈ છે કે અસ્પૃશ્ય આધુનિકોએ ચઢાતઢા કરેલાં અર્થશૂન્ય નિરસ પદોનેજ જે તે જ્યાં ત્યાં લાંબે ઢાળે લગ્નકારવા મંડયા છે. અને જે તે સ્વયં કવિઓ પણ ઘણા થઈ પડયા છે. પ્રાચીન પ્રસાદભૂત સરસ અર્થગંભીર પદોને તો કોઈ જોતુ જાણતું પણ નથી. માસિકો ચતુરનારા અને ધનાઢય ખીનઓ પણ તેવી અવળી પ્રવૃત્તિમાં પુષ્કળ ધન બુદ્ધિ આદિક શક્તિનો દુરૂપયોગ કરે છે અને તેમ કરીને તેનો પ્રચાર પણ પ્રચુર કર્યો જાય છે. એટલેથી અટક્યું હોય તો પણ ઠીક હતું. પરંતુ કોઈ બંધીયા તો કર્તા મહામુનિઓ અને તેમનાં શાગ્યોમાં અક્ષય અવાચ્ય દોષારોપણ પણ (મુનિઓને સર્વોપરી ઉપાસના મહિમા જ્ઞાન ન હતું. તેથી શ્રીકૃષ્ણ શ્રીકૃષ્ણને અભિન્નપણે વર્ણવ્યા છે. ગોલોક અક્ષરને એકપણે કહે છે. ભગવાન સાથે સદા લક્ષ્મીને વર્ણવ્યાં છે વગેરે) કરે છે. એમ કરીને મૂળમાંથી જ ખોલી કાઢી નાંખવામાં આવે છે. અંતરમાં એમનાં પદોષિષે સ્વરૂપ શ્રદ્ધા લાવ નથી. એમ કરવાનું કારણ તો ચોતાની મન-માની મોટી મહત્તા મનાવવી એજ મહાપાપ અપરિહાર્ય છે. આ બધું વિચારીએ તો જાણે પ્રાચીનોને સ્થાનજ ન રહ્યું હોય એવી અવશ્ય અનુભવાય છે. મહામુનિઓની મહેનતનો પણ લેશ અર્થ રહેતો નથી. એવાં અનેક કારણોથી આ પુસ્તકમાં સંપ્રદાયમાં મુખ્ય મનાતા માન્ય મુનિઓએ કરેલાં પ્રસાદભૂત કીર્તનોને જ સ્થાન આપ્યું છે તે સર્વયા સમુચિત છે.

સાચું સારૂ કહીએ તો પ્રાચીનકૃત પદોનેજ પ્રથમ આદર આપવો યોગ્ય છે. કારણ કે જેના સ્વરૂપાદિકના વર્ણનનાં પદો છે તે પ્રત્યક્ષ મળેલા ભગવાન શ્રીહરિમાં પ્રબંધકર્તાઓને નિરતિથય શુદ્ધ ઉપાસના હતી અને પ્રેમરસમાં તેઓ તન્મય રહેતા. એ શિષ્ટોના આચારથી બીજા જાનારા શ્રોતાઓને પણ પ્રત્યક્ષ ભગવાનમાં નિરતિથય ભક્તિ ઉપજે અને પ્રેમરસમાં તન્મય થાય. આ બાબત અનુભવસિદ્ધ છે. વળી પ્રમાણભૂત વેદાદિ શાસ્ત્રોએ જે નિર્ણય (ધર્મ) જ્ઞાન વૈરાગ્યે સહિત ભક્તિ કરવામાં) કર્યો છે તે પણ પદોમાં મહાસુનિઓએ સ્પષ્ટ શબ્દોમાં પ્રદર્શવેલો છે. બીજા શ્રોતાઓને એજ નિર્ણયને અનુસરવાનું હોય છે. એટલે 'યદ્યદાચરતિ યેષુઃ' એ ન્યાયે બીજા નિર્ણયની એમને અપેક્ષા રહે નહિ. વળી પદલાલિત્ય અર્થગૌરવ અને શબ્દસૌષ્ટવ આ જે અપેક્ષિત કાવ્યશુભો કહ્યા છે તે પણ એમની કવિતામાં સંપૂર્ણપણે છે. ઇત્યાદિ ઘણા શુભો પ્રાચીન પદોમાં હોવાથી એનોજ આદર પ્રથમ કરવો ઉચિત છે. નવાં કીર્તનોની જેમ તેમ રચના કરવા કરતાં પ્રાચીન પ્રબંધોના અને પ્રબંધકર્તા સુનિઓના શુભોનું ગૌરવ શ્રીહરિમાન્ય હોવાથી પ્રાચીનનુંજ આદરણ કરવું એ વધુ યોગ્ય છે. યદ્યપિ પ્રાચીન મહાપુરૂષોની પેઠે આપણામાં નિર્ભર ભક્તિ-પરવશતા લાગે ન હોય તથાપિ પ્રત્યક્ષ ભગવાનને મળેલા તેઓના પદ વચનોના ઉચ્ચારમાત્રથી પ્રસન્નતા સુખેથી વહેલી મેળવી શકાય છે. એટલે નવાં પદો રચીને કે ગાઈને ભગવાનને પ્રસન્ન કરવાનો પ્રયાસ નિર્થક અને અનર્થક છે. એમજ ધાય તો મોટાઓનો કશો મહિમા આપણે સમજ્યા નથી એવો અર્થ નીકળે.

સુનિકૃત પદો પ્રથમ લેખિત હતાં. તેના ઉપરથી બીજી પ્રતો લખાઈ હતી. તેમાં બહુધા લેખક અભણ હોવાથી કેટલીક અશુદ્ધિ આવી જણાય છે. તેના ઉપરથી છાપકામ યતાં શોધકને અભાવે ઘણી અશુદ્ધિ આવી છે. કોઈ શબ્દ કે અર્થ નહિ સમજાયાથી

અન્યથા અન્ય શબ્દો પણ મુકવામાં આવ્યા છે. જેમ કે “પય સાકરમાં અહિંએ જો” એવો મૂળ પ્રાચીન પાઠ હતો તેમાં “પયસાકરમાંહિ એર જો” એવી ફેરવણી કરી. અહિં શબ્દ સર્પવાચક હતો. ‘સર્પનું એર’ એવો અર્થ અન્યર્થ હતો તેમાં અનર્થ થયો. એવું બહુ બન્યું છે. કોઈ બંડીયાઓએ તો પદોના આખા શબ્દો ફેરવવાનું દોઢડહાપણ વાપર્યું જણાય છે. જેમ કે, “આવ્યા ગોલોકવાસી ર” એવો મૂળ પાઠ હતો તેને ફેરવીને કોઈએ ‘અક્ષર-વાસી’ તો કોઈએ ‘બ્રહ્મભંડોલ વાસી’ એમ નવું ગોઠવ્યું. એવો નિર્રર્થક અનર્થ તો ઘણોજ કર્યો જણાય છે. કેટલાકે તો પોતાની ઢંગઢાળ વિનાની મનસ્વી કૃતિને મહામુનિના નામથી અડાવી દીધી જણાય છે. જેમ કે, ‘અક્ષરના વાસી વાલો’ આ પદ પ્રેમાનંદમુનિના નામથી ગોઠવી દીધું છે. આ પદ પ્રેમાનંદમુનિકૃત પદસંગ્રહમાં નથી. તેમજ વૃદ્ધાના ગાયન વ્યવહારમાં પણ હતું નહિ. હાલમાં ત્યાં ત્યાં જે તે લાંબે રાગે હલકારીને નિત્ય નિયમ તરીકે લલકારવા મંડ્યા છે. કેટલાંક પદો તો બંડીયાઓએ તાદ્દન નવાંજ વધારાનાં મુનિઓના નામથી નિપજાવી કાઢ્યાં છે. તેની ભાષા શબ્દ અને અર્થ જોતાં તાદ્દન બનાવટી સાખીત થાય છે. જેમ કે, ‘મુને સ્વપને ન ગગે રે સંસાર’ આ એકજ પદ મુદ્રિત નિબંધુજાનંદકાવ્યમાં મળે છે. લેખીત પ્રતોમાં તો તે મળતું નથી. તેની પાછળ બીજાં સાત પદો ઉપાસ્ય ઇંદ્રદેવ શ્રીજીને ઉતારી પાડવાના પાડાખારથી જોડી કાઢ્યાં છે. એમ પણ ઘણું ક્ષેપક ગોટાળીયું બન્યું જણાય છે ‘હવે મારા વાલાને નહિ રે વિસાડું રે’ આ પદ નિત્ય નિયમમાં ગવાય છે. થોડાં વર્ષોથી તેની સાથે ‘હવે મારા વાલાનાં દર્શન સાડું રે’ એવું પદ ગાવાની શરૂઆત થઈ છે. આ બન્ને પદ નિબંધુજાનંદસ્વામિના લેખિત કાવ્યસંગ્રહમાં જોતાં મળતાં નથી. વળી છાપટી વખતે કોઈએ ચોસરમાંથી એક બે પદો લીધાં છે અને બીજાં પડતાં મુક્યાં છે. કોઈએ આઠ પદો હોય તો ફક્ત ચાર પદોજ લીધાં હોય છે.

એવી પણ અપૂર્ણતા જોવામાં આવે છે. એવા અક્ષમ્ય અવાચ્ય અનેક દોષો થયા જણાય છે. એવા દોષો ન આવવા દેવા માટેજ પ્રાચીન મૂળ દેખી પ્રતો ઉપરથી મેળવીને શોધીને આમાં નિવેશ કર્યો છે. છતાં મતિબ્રમથી કે પ્રેસદોષથી અશુદ્ધિ રહી ગઈ હોય તો તે ક્ષતવ્ય છે. જુના પદો તો બહુ છે તેમાંથી જે સંપ્રદાયિ જનોમાં ચાલુ ગાવામાં આવે છે અને રસવાળાં મધુર રાગવાળાં પદો છે તેનોજ આમાં સંગ્રહ કર્યો છે. આ પ્રથમ ભાગમાં પ્રજાત, ગોડી, આરતી, થાળ, એકાદશી અને લીલા લક્ષિતનાં પદો સંગ્રહાં છે. બીજા ભાગમાં ઉપદેશ, ઉત્સવ વગેરેનાં પદોનો સંગ્રહ થયે. ઉચિત વિસ્તાર થવાથી બે ભાગ કરવા પડ્યા છે. આમાં ઉપયોગી નિવેદન અને અનુક્રમણિકા પણ આપી છે. બીજા ઉપયોગી વિશેષો આમાં અનેક નિવેશ્યા છે તે તો જોવા ઉપરથી જણાયે. મોટી મોંઘવારીને લીધે ખર્ચો ઘણો આવે છે એતો સર્વ સુજનોની જાણમાં છે. આમાં લાલની આશા નહિ રાખીને પડી કીંમતજ રાખી છે.

સં. ૨૦૦૭ ફાગણ પૂર્ણિમા.

શાસ્ત્રી હરિજીવનદાસ.

શ્રી સ્વામિનારાયણો વિજયતે ।

અનુક્રમણિકા.

પ્રભાત સંગ્રહ—

પદ સંખ્યા	પદારંભ	પદ રાગ	પદ પૃષ્ઠ
૧ ઘાઘે મુહૂર્તે શયનં વિહાય		ઉપજાતિ	૧
૧ શ્રી સહજનંદસ્વામિના હાસ જ રે.		ધોળ	૧
૪ પ્રાત બયો પ્રાણુ ખ્યારે, જગો ત્રિધારી		બીભાસ	૩
૪ છાંડીકે શ્રીકૃષ્ણદેવ, ઓરડી જો કરે સેવ.		ટોડી	૫
૪ ધ્યાન ધર્ય ધ્યાન ધર્ય ધર્મના પુત્રનું.		કેદારો પ્રભાતી	૬
૪ માવજી મુજપર ખુબ અદળકે દળ્યા.		કેદારો	૭
૪ મૂરતિ તમારી મારા સ્થામ શોભાધામ છે.		લૈરવી	૯
૪ મનરે માન્યું નંદલાલશું જોષ પાપ પેચાળી.		રામગ્રી પ્રભાતી	૧૦
૪ મે તો ચુનેગાર તો રે, હો સ્વામિન મેરા.		લૈરવી	૧૨
૪ જય શ્રીનારાયણ સર્વકારણ સદા.		બિલાવર	૧૩
૮ કીજીયે ધ્યાન શ્રી ધર્મના કુંવરનું.		કેદારો પ્રભાતિ	૧૫
૪ પ્રાત થયું મન મોહન ખ્યારા.		લૈરવી	૧૮
૪ આવો રે વાંઘા હું તો તારા મોળીય પર મોહી રે.		પ્રભાતી	૧૯
૪ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ કહોને મન મેરા.		લૈરવી	૨૦
૧૦ પ્રાતસમે શ્રી પુરુષોત્તમની મૂર્તિ મનમાં સંભારે રે.		લૈરવી પ્રભાતી	૨૨
૪ વેલેરી હિંદને વાલાજીનું વદન નિહાળું.		રામકલી પ્રભાતી	૨૫
૧ વાસુદેવ નારાયણ વિષ્ણુ મોહન કૃષ્ણ મુસારી.		લૈરવ	૨૭
૨ અષ્ટમ હિંદારણ અવિનાશી તારા ત્રિદેવી બલીદારી રે.		લૈરવ	૨૮
૪ મહી માખણ માગે રે માવો મહી માખણ માગે.		પ્રભાતી	૨૯
૪ પ્રેમવશ સ્થામરો આધીન હોષ આવે.		લૈરવ	૩૧

૪ વામુદેવ નારાયણ વિષ્ણુ પ્રાતસમે જપ કરના.	ભૈરવ	૩૧
૫ હોજી મેરે તો તુમ એક આધાર, એક આધાર.	ભૈરવી	૩૩
૪ મેરે મન બાપે રે આલી મેરે મન બાપે.	વિભાસ	૩૪
૪ લાલચ લાગી રે બેની મુને લાલચ લાગી રે.	વિભાસ	૩૬
૪ પ્રાણી સ્વામિનારાયણ દેવ સત્ય સ્વરૂપ છે રે.	સોહની	૩૭
૪ બજ મન ધર્મતનય નંદનંદ.	મિલાવર	૩૯
૪ પ્રભાતે ઉઠીને પ્રાણી ગોવિંદ કેમ નથી જાતો રે.	ભૈરવ	૪૦
૪ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ, બજરે.	ભૈરવ	૪૨
૪ જગો લાલ છખીલે મોહન મેર બપો મેરે પ્યારે.	ભૈરવ	૪૪
૪ શોભાસાગર સ્થામ તમારી મૂરતિ પ્યારી રે.	વિભાસ પ્રભાતી	૪૫
૪ આવો જ્યું બિરાજે કાના મેરે નેના આગે.	વિભાસ	૪૬
૪ સોનેરી મોળીયું સુંદર સોનેરી મોળીયું ધર્મકુંવરનું.	પરજ	૪૯
૪ અંતકાળે આવી રે સંભાળી લેજે સ્થામળા રે.	મેવાડો	૫૦
૪ અંતકાળે આવી રે મારી શી ધનસ્થામ કરો સદાય રે.	પરજ	૫૧
૬ ક્યારે હવે દેખું રે મારા લોચનીયાંની આંખે નાથને.	પરજ	૫૨
૪ દીન દયાળુ ગુરુ દેવ દામોદર.	કેદારો પ્રભાતી	૫૪
૪ જગો નિજજીવન બોલે પંખીડાં વાણી.	પ્રભાતી	૫૫
૪ કાન ધૂતારે રે બેની મને કાન ધૂતારે રે.	વિભાસ	૫૭
૪ માઈ મન મોહું રે મા જોઈ નંદલાલ.	રામકલી	૫૮
૪ પ્રાત થયું રે મારા પ્રાણસનેહી	ભૈરવી પ્રભાતી	૫૯
૪ વંદુ શ્રીધર્મતનય બહાપુર નિવાસી.	ભૈરવી	૬૧
૪ નેહરો નિભાવ લીજ્યો રે હો મોહનજી મેરો.	મિલામ	૬૨
૪ લગી રટના ધનસ્થામદી નામદી.	ભૈરવી-તાલ ચંપક	૬૪
૪ આવોજી આવોજી અલખેલા મારી.	ખટ	૬૫
૪ માઈ મન મોહું રે મા મેરવીના નાદે.	રામકલી પ્રભાતી	૬૬
૪ પ્રાતસમે શ્રી સદજનંદની મૂરતિ મનમાં.	ભૈરવ પ્રભાતી	૬૭
૪ આવો મારા દુષ્ટ કેસ દાર, વાલમ જાઉં	ભૈરવી પ્રભાતી	૬૮

૪ કુલના પેરી રે નામ કુલના પેરી.	ગોડી ૧૧૮
૪ લજની લાગી રે મારે લજની લાગી.	ગોડી ૧૨૦
૪ આજની ધડી રે ધન્ય આજની ધડી.	ગોડી ૧૨૨
૪ દીઠે આજ દીવાળી મોહન મુખ દીઠે	કલ્યાણ ૧૨૪
૪ નરનારાયણ સ્વામી, મેરે શિર	ગોડી ૧૨૫
૪ વેદ પુરાન પેશારે મુન હું સજ વેદ.	ગોડી ૧૨૬
૪ કાઠિ કામ ન આવે પ્રજા વિના કાઠિ.	પૂરવ ૧૨૭
૪ મોરલી વાળે રે મીઠી મોરલી વાળે.	ગોડી ૧૨૮
૪ વ્રજમેં અસલ અવિનાયી, વાકાહિત	ગોડી ૧૩૧
૪ મેરે તો હમ જીવન બાળમુકુંદ	કલ્યાણ ૧૩૨
૪ સંત સમાજમ દીને હો નિરહિન	પૂરવ ૧૩૩
૮ કુલની બની રે શોભા કુલની બની.	ગોડી ૧૩૪
૪ નારાયણ ગાયે સ્વામિનારાયણ ગાયે	ગોડી ૧૩૭
૨ અજબ બન્યા હે આજ, અવસરે અજબ	ગોડી ૧૩૮

લીલા લક્ષિત પદ સંમદ—

મુકતાનંદ મુન, કૃત—

૪ જનમ મુખાર્થો રે મારો, મળીયા	મરખી ૧૩૯
૮ દરિ હંધાના દારે છો જી, તમે	કાશી મરખી ૧૪૦
૯ વહાલા રમજામ કરેલા કાન,	મરખી ૧૪૨
૬ માફ મન મોહન સંજ માન્યું.	મરખી ૧૪૭
૪ સુખદાયક રે સ્વામી સદગુનંદ	ધોળ ૧૪૮
૪ સદગુનંદ સ્વામી રે, કે ભજ દદ	મરખી ૧૫૦
૪ ગોપીનાથ આવો મારે મોરઠે	ધોળ ૧૫૨
૧ મારા વહાલાજી શું વાલજ દીસે રે,	૧૫૩
૬ હો ગિરધારી મુગટ પર વરી હો ગિરધારી	જંગલો ૧૫૩
૪ પ્રથોત્તમ પ્રાણથી પ્યારા રે	ધોળ ૧૫૫

૪ સહજનંદ સ્વામી રે, ન અગટત આ સમે રે	ગરબી ૧૫૬
૪ છોગાળા રણુછોડની શોભા	ગરબી ૧૫૯
૪ મોહન મારી છો છવન દોરી	સોરઠ ૧૬૦
૪ મોહની લમાઇ મેરી મૈયા, લમાઇ	ઠઠરાવા ૧૬૧
૪ મોહન તારી મૂર્તિ મને પ્યારી રે	ગરબી ૧૬૨
૧ વાટડી જોઈ છું રે વહાલા, હજી કેમ	ગરબી ૧૬૪
૪ ઓધાણ અમે સ્થામને શું કહી મેલુ રે	મેવાડો ૧૬૫
૧૧ કિમણી વિવાહનાં પદો.	૧૬૭
૪ કદાણાના ધોળ	૧૭૧
૪ લે લાગી રે મારે લે લાગી.	પરજ ૧૭૨
૪ મારે પ્રીત બંધાણી રે, કે સ્થામણીયા સંગે	ધોળ ૧૭૩
૪ મોહન મતવારે રે મોહન મતવારે	હમીર કથાણુ ૧૭૫
૮ હરિ લગતાં સહુ મોટખ પામે.	સામેરી ૧૭૬
૪ ગુણવંત ગિરધારી, અગટ ચયા	માફ ૧૭૮
૪ અગટકે ગુન હમ આવે, અગટકું	કાશી ૧૮૦
૧ સાંભળ સૈયર અમે પતિવંતા નારી	સમક્ષી ૧૮૧
૨૩ વચી વળડી ગિરધારી, જુઠાવન	ગરબી ૧૮૪
૮ મન મોહન મંદિર આવો રે, વાટડી	ગરબી ૧૮૦
૫ રે પ્રાણુજીવન પ્રિતમ પ્યારા.	ગરબી ૧૮૨
૧ મારો મત કહું તે સાંભળો મનવાસીજી	ગરબી ૧૮૪
૪ મારે સ્થામણા સંગાથે મન મોહું રે.	ગરબી ૧૮૫
૪ યમુના તટ ગોકુળ ગામ રે	ગરબી ૧૮૬
૪ હો નવરંગી આલની ગોરી તજી માન.	ગરબી ૧૮૭
૪ સહજનંદ સ્વામી સુજાણુ રે દ્વારકાનાથ	ગરબી ૧૮૯
૧ એને ઉદ્ધવ સંગાથે પ્રીતડી રે	ગરબી ૨૦૦
૨ જીરે ધન્ય ધન્ય આ જુમિનાં લાગ્ય	ધોળ ૨૦૧
૪ મારું તમ સાથે મન મોહું રે, સુંદર	ગરબી ૨૦૨

૪ મનોહર મૂર્તિ મનોહર મૂર્તિ મારા મનમાં	વેરાડી ૨૦૩
૪ હો નંદનંદા આવોને મારે મો'લ રે	દલ્યાણુ ૨૦૫
૧૦ મારે ધેર આગ્યા રે સુંદરવર સ્થામગિયા	ગરબી ૨૦૬
૯ સખી ધન્ય ધન્ય વ્રજનો વાસ ધન્ય નંદરાણી રે.	ગરબી ૨૦૯
૪ રજનીને અંતરે રે રસિયાજી આવિયા રે	પંચમ ૨૧૩
૪ જાઈય હુંતો જળ ભરવા રે, જાઈય હુંતો	ખંભાતી ૨૧૫
૪ રસિયાવર કુંજવિહારી હુંતો વાલમ	ધોળ ૨૧૬
૪ આવો નટવર નંદુલારા રે મને પ્રાણુ ચડી	ધોળ ૨૧૭
૪ આજ મારે જાગ્ય અગ્રીદિશ સજની	સામેરી ૨૧૮
૪ સખી નંદનંદન મુજને મળ્યા, મારે આનંદના	ગરબી ૨૧૯

ત્રેમાનંદ મુનિ કૃત—

૧૦ પ્રથમ દરિને રે ચરણે શિયા નમાવું.	ગરબી ૨૨૦
૪ આવો રમીયે રે વાસુદેવ વનમાળી	ગરબી ૨૨૫
૮ ઝોરા આવો સ્થામ સનેહી, સુંદરવર	ગરબી ૨૨૬
૮ વંદુ સદગ્ગનંદ રસરૂપ અનુપમ સારને રે લોલ	ગરબી ૨૩૨
૪ આજ મારે ઝોરડે રે આગ્યા અવિનાશી અલભેલ.	ગરબી ૨૩૫
૪ પ્રગટ દરિ મુજને મળ્યા રે લોલ	ગરબી ૨૩૮
૪ ધર્મકુંવર ધનસ્થામજી મારા પ્રાણુતણા આજાર	ગરબી ૨૪૧
૪ રૂઝ લામે છો રાજેન્દ્ર મંદિર આવતા રે	ખમાચ ૨૪૩
૬ શોખા રી કહું રે રૂઝી, વરણુન કરતાં જાય.	ગરબી ૨૪૪
૪ વંદુ પુરુષોત્તમ પરચલ અનાદિ દેવને રે લોલ.	ગરબી ૨૪૬
૪ ધર્મકુંવર હરિકૃષ્ણની રે મૂર્તિ મારે મનમાની	ગરબી ૨૪૮
૫ પ્યારા ધનસ્થામ પુરણુકામ રે, આવો ઝોરા	સોલા ૨૫૦
૪ મન વસિયો રે મારે મન વસિયો રે મનરાજ	ખમાચ ૨૫૧
૪ માણુકિયે ચડ્યા રે મોહન વનમાળી	કાલિંમકાની ગરબી ૨૫૨
૪ નેણામાં રાણુ રે નેણામાં રાણુ રે, નાથજીને	પરજ ૨૫૪

૪ હું તો જાહરા ગિરિધર જોવા રે મા મુને	ગરબી ૨૫૫
૪ આવો આવોને સુંદર સ્થામ મારે ધીર આવો રે	સામેરી ૨૫૬
૦૪ મનના માનેલ આવ રે, આવો વાલા	પરજ ૨૫૮
૪ છેલ છોખાજો વાલો મને છેલ છોખાજો	માર ૨૫૯
૪ કાનુડે કામણ કીધું મા, કામણુમારે	કાશી ૨૬૦
૪ રાખુ લોચનીયામે જીવન મારાને	કાશી ૨૬૧
૪ ગોવિંદ યારા મળ્યો દેખ સુલ ગઢ મળ્યો	જાંગલો ૨૬૨
૪ હો મદારાજ તેરો બદન બતાગ રે	જાંગલો ૨૬૩
૪ મેં તો તેરે બીરૂઢ બરોસે બહુનામી	જાંગલો ૨૬૪
૮ સજની પુછેને નંદજનો લાલ કે કેમ ચંચળ ચવા રે લોલ	ગરબી ૨૬૫
૪ આવો મોહન મારે ઝોરડીયે, ઝોરડીયે	ગરબી ૨૬૮
૪ આવોને અલખેલા રે અલખેલા, મારે	ગરબી ૨૬૯
૧ રે સ્વામિનારાયણ સાંભરે ગાતાં તે સાતે વાર રે	ગરબી ૨૭૦
૪ મને મળિયા સદગનંદ સ્વામી સચ્ચિદાનંદ	ગરબી ૨૭૦
૧ નિર્વિકલ્પ અતિ ઉત્તમ, નિશ્ચય તવ ધનસ્થામ	દોહા ૨૭૨
૧ જય જય મંગળ કરેન પ્રભુ, મંગળમય તવ નામ	દોહા ૨૭૩
૪ ધર્મકુંવર હરિકૃષ્ણ ચરણ નખ ચંદને,	ધોળ ૨૭૪
૪ જમના કે તીર ઘડો, જમુના કે તીર.	જાંગલો ૨૭૬
૬ બસિદારી શ્રી ગિરિધરલાલની રે,	ગરબી ૨૭૮
૪ ચાલો જોવા રસિયા રણુછોડને રે	ગરબી ૨૮૦
૪ રંગબીનો રણુછોડરાય આવ્યા વરતાયે.	ગરબી ૨૮૨
૫ જો જો શ્રી રણુછોડ છેલ છગિલા રે	ગરબી ૨૮૪
૪ સુખી ચાલો જામ્યે વરતાલ રે રણુછોડરાય જોવા,	ગરબી ૨૮૬
૬ વનમાં વાગે રસાળી વેણુ, સાંભળ સાહેલી રે.	ગરબી ૨૮૮
૪ ગોપી આવોને ગોકુળ ગામની રે લોલ	ગરબી ૨૯૦
૪ દોહ ઘડેવે કદમડેડી હૈયા	કુમરી ૨૯૩
૪ જમુનાકે તીર ઘડો નંદલાલ બંસીવારો.	રેખતા ૨૯૪

૧૬ સાંભળ સજની લીળા પૂર્યાતમ તણી	ધોળ ૨૯૬
૪ યાર કનૈયા નીકા જારે, પ્યારે ન મારો નેન રસિયા	હુમરી ૩૦૦
૪૪ ભલાજી મેરો કંઝના નિકારી જયો રે	હુમરી ૩૦૧
૪ પિયા મેરો પ્યારો મોહન મતવાલા.	દાદરા ૩૦૨
૪ જાગો જાગો છપ્પીસે છેલરે, મોરી રસિયા	હુમરી ૩૦૩
૪ મેરે એક અશરો તેરો રે, ધર્મકુંવર,	હુમરી ૩૦૪
૪ આજ મારે હરિ પરાણા ઘેર આજ્યા.	ગરબી ૩૦૫
૪ શ્યામ પધારો ધનશ્યામ પધારો.	ગરબી ૩૦૭
૪ આવો તો મોહી કીજો, મોવિંદ ઘેર.	ગરબી ૩૦૮
૮ વહાલા તારી મૂરતિ મનમાની રે, વણ કીધી	ગરબી ૩૦૯
૫ વંદુ દુર્ગપુરધામ, સુંદર શોભે ધનશ્યામનું જો.	ગરબી ૩૧૨
૫૫ મારમડે રોઠો માં મોહન મારમડે રોઠો માં.	પરજ ૩૧૪
૧ આવોને વહાલા ધર્મકુંવર મુખકંઠજી	ગરબી ૩૧૮
૪ તમે રે ઉદવ કહેજો એટલી રે જાણને.	ધોળ ૩૧૯
૪. અલખેલા આવો જોશ આખાસિમાં રણું વહાલા.	ધોળ ૩૨૧
૪ સજની શ્રીજી મુજને સાંભળાં રે, દોઢે દરખ.	ગરબી ૩૨૩
૧ અરજ કરે છે અજળા તે હિર ધારો રે વહાલાજી	ગરબી ૩૨૫
૪ મુખના સાગર શ્રીહરિ રે.	ગરબી ૩૨૭
૧ કલાવે સંદેશો મળનાર રે, ઉદવજી સાથે.	માર ૩૩૨
૪ કંઠજી હૈયાના રે કાન જોવાળ, કીધાં ધેલાં	સોરઠ ૩૩૭
૪ રે જોકુળ આવોને વહાલા, ભાડીલા નંદતણા	પરજ ૩૩૫
૮ લખને જયો મન પ્રાણુ રે, આવો આરા	પરજ ૩૩૬
૪ શું જાણું રે ક્યાં ગયા હરિ, હરિ ક્યાં ગયા	પરજ ૩૩૭
૪ ક્યારે હવે મજશે રે પ્યાર ધનશ્યામ	હુમરી ૩૩૯
૪ ઉદવજી કહેજો જાણ હરિને સંદેશો રે	ગરબી ૩૪૦
૪ સખી કંઠજી હૈયાનો કાન મેલીને ચાલ્યા રે	ગરબી ૩૪૨
૪ નવલ સનેહી નાય જી રે, પ્રેમી જનના છે પ્રાણ	ગરબી ૩૪૪

૪ બાલાખનમેં બેરાગન કર દીની રે.	હુમરી ૩૪૬
૪ મન લે ગયો રે મન લે ગયો રે.	હુમરી ૩૪૭
૪ ગોકુળ આવો શ્રીનાથજી રે.	ગરબી ૩૪૮
૬ રિનતડી રે મનનારેની રે, કહેજો	નંમલાની ગરબી ૩૫૦
૨ માંસુ ન તોડીયે મહારાજ, રસિયા	સોરઠ ૩૫૩
૪ ગયો કાલુડો કપડી મને મેલી રે	કાશી ૩૫૩
૪ નવલ સનેહી નાથજી રે આવડો શો અમરો વાંક	કાશીની ગરબી ૩૫૪
૨ આવતા ક્યો નહવે, સ્થામડલા આવતા	કાશી રેખતા ૩૫૬
૪ અરજી એક અમલાતણી, તમે સાંભળજો	ગરબી ૩૫૭
૮૧ પધાર્યા વાસો શ્યામળિયો સુખકંદ રે	ધોળ ૩૫૮
૪ મોહન આવોને રમિયે રંગ દોરી,	દોરી ૩૫૯
૫ ડુલડોળે ડુલડોળે બેઠા છે નાથ ડુલડોળે.	૩૬૧
૪ નખરાં ન કરો જાન કેસરિયા, તમે સુંદર વર	ગરબી ૩૬૩
૪ બલહારી કૃષ્ણ દિનેશ પ્રમટલા પૂરવમાં	ગરબી ૩૬૪
૧૫ પધારે વટપતન સ્વામી	લાંબની ૩૬૬
૪ આવો મારો નાથજી નાના	સામેરી ૩૭૧
૧૪ હો ગિરિધરલાલ, મારમડો મેઝીને વેગળા	સામેરી ૩૭૩
૧૪ દુરીગન દેખશે રે, પાલવડો મારો મેલ છબીયા	કાશી ૩૭૪
૪ વાંસલડી કુલુ વાપે રે, વેરજી વાંસલડી	કાશી ૩૭૬
૪ સુન સુન સનની શ્યામકી, બતીયાં મનમાની	દમીર કલ્યાણ ૩૭૭
૪ હો નરનારાયણ સ્વામી, લંછણે સમ સુખધામી	નંગલો ૩૭૮
૪ સખી બાજ મોહન હીઠ રે, શેરીએ આવતા રે	ગરબી ૩૭૯

અધ્યાનંદ સુનિ કૃત—

૪ રે સમયજી દરિવરતું સાયું	ગરબી ૩૮૧
૪ લાગો મારે નટવરથી મેઝો	ગરબી ૩૮૨
૪ અવસર આવ્યો રે સારો, વરીયે નહવર	ગરબી ૩૮૪

૪ હુતો ચાલી રે હુતો ચાલી, શિર લષ	ગરબી ૩૮૫
૪ વહાલા લાગો છો વિશ્વાધાર સગપણ	ગરબી ૩૮૬
૮ મારે આજ ગ્રીતમ ઘેર આવશે રે	ગરબી ૩૮૭
૪ તમપરે વારી રે વહાલા નૌતમ સુંદરર	ગરબી ૩૮૮
૪ મધુરાથી મોહન પાસેથી, ઉદ્ધવજી બલે	ગરબી ૩૮૯
૧ ચિત્ત નામે તેવા ચરિત્ર કરો, ચરિતાજી રે	ગરબી ૩૯૦
૪ આજ મેંતો બેઠયા રે અંકલર પ્રગટ હરિ.	કાશી ૪૯૪
૪ નંદના લાલા તમે જોરા આવો	સોહણી ૪૯૬
૪ બલા વે સદગ્ગનંદો મેં છપાસી	સોહણી ૩૯૭
૧ આજની ધડી રે ધન્ય આજની ધડી	ખમાય ૩૯૮
૪ હોડાનો હાર હરિ રે મારે રંજ બીનો	મેવાડો ૪૯૯
૪ મુખડાની માયા લાગી મુખડાની	મેવાડી ૪૦૦
૪ શેરી બગી ષણ સાંકડી રે, નગર બહુ	ગરબી ૪૦૧
૪ કહાનજી શું કહી મેલું રે હિંદાજી અમને	મેવાડી ૪૦૩
૪ આવના મેરે મનકે, મેરમ સહુને સ્થામ રે	રેખતા ૪૦૪
૪ મેંતો સર્વે સંગાથે તોડી રે સાહેલી	ધોળ ૪૦૬
૪ તારી મુખની લાવણ્યતા મીઠી રે, મોહન	ગરબી ૪૦૭
૪ છેલા તારું છોમલું અતિ સારું રે, જોષ	ગરબી ૪૦૮
૪ જોરા આવો માત્ર લેરખડ લેરી, કાધો	ગરબી ૪૦૯
૮ તારે ચટક રંગીલો છેડો અલબેલા રે.	ગરબી ૪૧૦
૪ નંદલાલો રે નંદલાલો હિં જો પ્રાણુ થકો	ગરબી ૪૧૩
૪ વા'લા મારી શુધ ખુષ તેં હરિ લીધી રે	ગરબી ૪૧૪
૮ ચાલો ચાલો સંપરનો સાચ વૃંદાવન જંમએ રે	ગરબી ૪૧૫
૪ ધન્ય ધન્ય મારી આખડી, નિરખ્યા મજપતિ	ગરબી ૪૧૬
૪ આગણિયે ઝાઝું શું બણીએ, આવો કાના મારે, પરજ ખમાય	૪૨૧
૪ તારું છોડુ મારે આવીને ચિત્તમાં રહું	કરાઈડો ૪૨૨
૪ મોળાગ્રામો મોહી રે છેલાજીના મોળાગ્રામો	પરજ ૪૨૩

૪ આજ ગમતી હું તો જમુનાનાં પાણી, માથે હેલ	પરજ ૪૨૪
૦ ૪ મોરલીવાળા રે મીઠી મોરલી જગત	પરજ ૪૨૫
૪ મારે મોથે આવો હસિને મોઢાવે, રે રંગબીના	મોલા ૪૨૭
૪ હસી જોને આ નંદુમાર સલુણો શોભતા	ધોળ ૪૨૭
૪ ગમતી મમતી ભરવાને નીર, સંપરના સાયમાં રે લોલ	ગરબી ૪૨૬
૪ માતો હડીલા કુંવર નંદના રે, મારે માથે છે	ગરબી ૪૩૦
૮ મન લીધું મોરલીની તાનમાં રે	ગરબી ૪૩૨
૪ આવો ને એના છેલ છત્રીલા મારી શેરીએ	ગરબી ૪૩૫
૪ પ્રીતમજ વહેલા પધારો રે, વાટ લુવે છે મગનારી	ગરબી ૪૩૭
૪ અલખેલાજી ગ્રાણુ આધાર રે, તમ પર વારી રે.	ગરબી ૪૩૮
૪ લટકાળા તારે લટકે રે, લેરખડા હું લોભાણી	ગરબી ૪૪૦
૪ આંસાં સંધો જાથે જમુનાં કાંઠે રે.	ગરબી ૪૪૧
૮ રંગીલા રંગજાને ચટકે રે કે, માર મન લીધું છે	ગરબી ૪૪૨
૮ કાનુડે મેલ્યું એમ કાંવી સંપર મને કાનુડે	ગરબી ૪૪૫
૯ નાનકડા રે નાનકડા તમે નંદુમાર, આવો તે	ગરબી ૪૪૭
૮ એકલડા કેમ રહેવાય તમ વિના વાલાજી	ગરબી ૪૪૯
૪ સાયું બોલો ત્યામ સલુણા, કોણ તમને વાંધી વારી	ગરબી ૪૫૧
૪ વનમાળી વનમાંથી આવે, વેણ મધુરી વાતો રે	ગરબી ૪૫૪
૪ ચાલ સખી જોવાને રે જમજો, ખાંતીસો વનમાં ખેલેરે	ગરબી ૪૫૫
૪ કેહેજો કાનાને કુળજાને વણ થઇને કેમ બેસી રહ્યા	ગરબી ૪૫૬
૮ કાનુડો રે કાનુડો રે જમુનાજીને આરે	ગરબી ૪૫૮
૮ આવો હારે મહી વલોવા મિતે મંદિરિયું જોવા	ગરબી ૪૬૦
૪ મંદિરિયે મારે રે પીયુંજી પધારીયા રે	પચમ ૪૬૪
૪ રાધા રીસાણી કાનથી, લલિતા સમજાવે	રામગ્રી ૪૬૫
૪ સમજાવો ઠપ વાત, માઠી તારા કાન કુંવરને	કરી ૪૬૭
૧૨ મીટડલી મારી આવે મુને મીટડલી મારી	માર ૪૬૮
૪ હરખજાર્યાં રે નેણાં હરખજાર્યાં આરે નામ	ખંજાની ૪૭૧

૪ મોહન રે મોહી તારે લટકે, મોહી તારે.	સામેરી ૪૭૨
૪ સખી નાવલીઓ નવરંગ, અમથી રીસાણા રે	સામેરી ૪૭૩
૧ કામલિયા રે કાંઈ કુખમ જાણે, કાનકુવર	સામેરી ૪૭૪
૪ પાતળિયે હર્યા પ્રાણુ રે બેની મારા	પરજ ૪૭૫
૪ લગાડી તેં પ્રીતિ લાલ રે, લગાડી તેં	પરજ ૪૭૬
૪ ઓરા આવો છેલ છબીલા, છેલ છબીલા	પરજ ૪૭૭
૪ વાલે વગાડી છ વાંસળી રે, માવે વગાડી છે	પરજ ૪૭૮
૮ મથુરાની વાટે, મથુરાની રે વાટે, વાલા ન જાનું	પરજ ૪૮૦
૮ નાગર નંદુલારો રે, મન મરત કનૈયા	ગરબી ૪૮૨
૮ મજમાં એક સમે રે મજરાજ કે, આડો લીધલો રે એલ	ગરબી ૪૮૫
૮ જાવા દેને રે જાવા દેને, કાના ગળ્યો જોલે છે	ગરબી ૪૮૮
૪ સખી ગોકુળ ગામના એકમાં રે ખાતે માંડ્યો	ગરબી ૪૯૦
૪ રામી પ્રગટ થયા તે કહું સાંભળો રે,	ગરબી ૪૯૧
૮ આજ મેંતો દીઠા વાલાને વાટ વહેતાં	ગરબી ૪૯૩
૮ છ એવા શબ્દતણી આદિ રે, કે ન જાણે સ્વામી	ગરબી ૪૯૬
૮ જશોદા કહીને સમજવો, લાલ તમારો છે.	ગરબી ૪૯૮
૮ હો અળવીલા અળવ ન કીજે, કાંઈનું મહીકું	ગરબી ૫૦૧
૪ પનિયાં બરનદો ખ્યારે, પનિયાં બરનદો ખ્યારે	કરબા ૫૦૪
૪ અમે કહો મજમાં કેમ રહે, મેમાં રે તારો લાલ અટારો	પરજ ૫૦૬
૪ વાલીય વેરો કીધો રે કુંજવિહારી	કારી ૫૦૭
૪ શું કહીએ વાલમ તમને રે શું કહીએ	પરજ ૫૦૮
૪ વાલા અમ સાથે રે, અલબેલ આંટી રાખો છે	ગરબી ૫૦૯
૪ ગાગરિયાં મોરી ફેરી રે, ગાગરિયાં મોરી ફેરી	જંગલો ૫૧૧
૪ નવળ કનૈયા ચિત્તો હરેયા, નવલ કનૈયા	જંગલો ૫૧૨
૨ મોહન મહોસે પધારો, રંગબીના રે,	કરાઈ ૫૧૩
૪ ઓરા આવો નટવર નાનડીયા, તમે મારા જીવ સાથે	ગરબી ૫૧૩

૪ કુન માત જશોદા ગોરી, સુઠ તેર લાલ અંગુઠી ગોરી	સોરઠ ૫૧૫
૪ ગોપી ઘેર લિયે અવિનાશી, ગોપી ઘેર લિયે અવિનાશી	ભૂપાળી ૫૧૭
૪ મોહન મારો મેલને રે કડો કડો રે	કાશી ૫૧૮
૪ મારા કેસરિયા વર કાન, જાઉં તારે વારલિયે	ધનાશ્રી ૫૧૯
૪ ભરવા દેને મને પાણી રે ભરવા દેને પાણી રે,	ખમાય ૫૨૦
૪ કાના આપી બાળે માં જો મહીડાને માલ	ખમાય ૫૨૧

નિષ્કુળાનંદ સુનિ કૃત—

૪ અંતરની દેને કહીયે રે, ઓધાણ અમે અંતરની	મેવાડી ૫૨૨
૧ પિયુણ વહેલા પધારજો. વાલા જોઉં છું વાલ	સોરઠ ૫૨૪
૧૨ મારા પ્રાણજીવન, આવડલું અમ સાથે રે કહો કેમ કીધું.	ગરબી ૫૨૫
૮ લટકાળો લટકંતો રે આવે, મોહન મોરલીવાળો રે	ગરબી ૫૨૯
૪ આવો મળાયે દુઃખડાં ફળીયે, અલખેલાણ આવો મળીએ	ગરબી ૫૩૧
૧ આનંદ આપ્યો અરિ ધણો રે, આ સમાર્પા અલખેલ	ધોળ ૫૦૨
૪ આજ આવીયો આનંદ અંજ, હિમંજ હરે અતિ	ધોળ ૫૩૩
૧ ભાગ્ય જામ્યાં રે આજ જાણવાં, ચર્ચા કાટી કલ્યાણ	ધોળ ૫૧૫
૪ રવામિતારાયણ દેવ રે ભાજ મન નરનારાયણ	પરજ ૫૩૬
૪ વાલમ જોઉં છું તારી વાલડી મોહનજી	ગરબી ૫૧૭
૪ તારી મીટ રે મોહન મન હરિયાં રે	પરજ ૫૩૯
૪ વાત મેંતો વિચારી મને રે, વાલો મને મળિયા સ્વપને રે	ગરબી ૫૪૦
૬ સાંભળને સાહેલી રે આરી, વર્ણવી કહું એક વાત રે	ગરબી ૫૪૨
૧૨ સાંભળ સૈયર વાતડી રે, અલખેલાની એક	ગરબી ૫૪૬
૪ આવજીની મીટ ચડીયાં રે, હો આવજીની	મેવાડી ૫૪૯
૬ અલખેલા આવો રે આજ અમ પાસજો રે	મેવાડો ૫૫૧
૮ આવજો આવજો આવજો રે, વાલા આજ	કાશી ૫૫૫
૮ નહિ વરં રે સૈયર હુતો નહિ વરં.	આગ્રાવરીની છાયા ૫૫૭
૪ નારાયણ નામની જપો જાણા રે	ગરબી ૫૫૮

૪ વારણે જાઉં વારણે ગાઉં	૫૨૪ ૫૬૦
૧ અમાસે ભાગ્ય અમાસાં રે	૫૨૫ ૫૬૨
૮ મીઠાબેલા હો માવજી રે, મીઠું જોવી	ધોળ ૫૬૩
૪ પ્રીતમ પ્રાણુ પ્યાસ રે, મન મોહન	ધોળ ૫૬૭
૮ સાબળ સમતી રે લાવણી કહું લીલા	૫૬૮ ૫૬૮
૮ મોહનની માયા લાગી અને મોહનની માયા	સોરઠ ૫૭૧
૪ આરો આરોને અલબેલાજી જી રે	૫૭૪ ૫૭૪
૪ સર્વે સખી જીવન જોવાને આશો રે	ધોળ ૫૭૫
૪ નાના માસ લેવત મનમમતા	કાશી ૫૭૬
૧ મારે મંદિર પધાર્યાં સ્થામ ચઢં જડસાગી	લાવણી ૫૭૭
૨ તમારે ચરણે શીર નમાવું સહજનંદજી રે	૫૭૮ ૫૭૮
૪ વાલાં રિના વિરહની રે અને અંતરે પીડા	૫૮૦ ૫૮૦
૪ હમસે કાઢે રીસાને કનૈયા	૫૮૧ ૫૮૧
૪ અમરના સરદાર હરિ મારા નેણ તણા સણગાર	કાશી ૫૮૨
૪ હરિ જાનક જસ ગજ અંતરમે મિતવર મર્વ હરે રે	કચ્છડો ૫૮૩
૨ શોભે શોભે રસિકવર હેલ રે	કુમરી ૫૮૫
૧ એકે કપડી ન તરે રે મહાતાજ શરન આપે	૫૮૫ ૫૮૫
૧ ગુલાબી પાલ ધારી રે, સોહો સ્થામગીયો	સોહની ૫૮૫
૨ હરિ મીઠે બોરસડીયાં છંપાં હરિ મીઠે	૫૮૬ ૫૮૬
૪ આજ સખી આનંદની જોલી, હરિ મુખ જોધને	૫૮૬ ૫૮૬
૧ સુંલો સુંદરે સ્થામ, એમ ન ધટે તમને	સોરઠ ૫૮૭
૪ તમે વાત કરોને વાલા રે, અમથી અળગા કેમ થયા	૫૮૮ ૫૮૮

॥ कीर्तनसार संग्रह ॥

प्रसाद संग्रह

प्राप्ते मुहूर्ते शयनं विहाय निजस्वरूपं हृदि चिन्तयित्वा ।
 स्नातं विशुद्धं प्रचुराभिराङ्गिः श्रीनीलकण्ठं हृदि चिन्तयामि ॥ १ ॥
 श्वेतं च सूक्ष्मं परिधाय वासः सितं द्वितीयं वसनं वसित्वा ।
 चतुष्कपाटद्रुतमुत्तरन्तं श्रीनीलकण्ठं हृदि चिन्तयामि ॥ २ ॥
 आशूपविष्टयामलनैः जपीठे विधाय सचैष्टिककर्म नित्यम् ।
 नारायणं मालिकया स्मरन्तं श्रीनीलकण्ठं हृदि चिन्तयामि ॥ ३ ॥
 सुगन्धिना केसरचन्दनेन सम्मल्लिकाचम्पकपुष्पहारैः ।
 सम्पूज्यमानं निजभक्तवयैः श्रीनीलकण्ठं हृदि चिन्तयामि ॥ ४ ॥
 कर्णं वधानं कुसुमावतंसं शिर एते कौसुमशेखरालिम् ।
 कण्ठे च नानाविधपुष्पहारान् श्रीनीलकण्ठं हृदि चिन्तयामि ॥ ५ ॥
 मक्षयैश्च भोज्यैः सह लेह्यचोष्यैर्दृष्ट्वा पुरो भोजनभाजनं च ।
 पुरीमदन्तं च ससूपभक्तं श्रीनीलकण्ठं हृदि चिन्तयामि ॥ ६ ॥
 भक्तैरनेकैर्मुनिभिर्गृहस्थैर्वृतं सभायां भगणैरिवेन्दुम् ।
 सहासवक्त्रांमुज्ज्वाकनेत्रं श्रीनीलकण्ठं हृदि चिन्तयामि ॥ ७ ॥
 निःसीमकारुण्यसुधामयेन विलोकनेनातिमुदा स्वभक्तम् ।
 यद्वाञ्छलिं दीनमवेक्षमाणं श्रीनीलकण्ठं हृदि चिन्तयामि ॥ ८ ॥

भानसी पूजनरीतिः

राग धोण-५६ १

श्री सहजानन्द स्वामिना छत्त जे रे, करे श्रीते नित्य छेरी प्रसाद रे;
 प्रभुनी पूजा भानसी रे. २६०
 पहेछुं श्रीहरिनुं ३५ संसारवुं रे,
 जेवा नीरज्या होय सुंदर स्थाय रे. प्रभुनी०

- ધરી ધ્યાન અચળ નિર નાથનું દે,
પ્રેમે પગલાં દરિ મુખધામ દે. પ્રભુની૦ ૨
- દંતધાવન આદિ ક્રિયા તે કરાવવી દે,
દરિને પાવલાં પહેરાવવાં પાપ દે. પ્રભુની૦ ૩
- સર્વે સેવાની સામગ્રી પાસે રાખવી દે,
દરિની પૂજનવિધે નિધન ન થાય દે. પ્રભુની૦ ૪
- પહેલું મુગધી પુણેસ અંગે યોજવું દે,
દાળા ચંદન બાળેકીયો સાર દે. પ્રભુની૦ ૫
- પછી તીર ઉનેથી નવરાવવા દે,
દરિને સગવા મુલમ શયુગાર દે. પ્રભુની૦ ૬
- દરિને ખીતાંગર વલ્લ પહેરાવવું દે,
અંગે ઉપરસી સોનેરી સીર પાપ દે. પ્રભુની૦ ૭
- પ્રેમે ટાલીરા દાળાને પધરાવવા દે,
કરવો સ્થામને ચંદન અંગરાગ દે. પ્રભુની૦ ૮
- કંઠે પુષ્પના દાર પહેરાવવારે,
દરિને ચોખ્ખીયા ચોડવા મુંદર ભાલ દે. પ્રભુની૦ ૯
- માથે મોતીડાના તોરા ધરાવવા દે,
દરિને દસવા દીબકડી કરવી ગાલ દે. પ્રભુની૦ ૧૦
- મોંઘા મોતીડાના દાર આરોપવા દે,
દાથે હેમકડાં નંગ જડાવ દે. પ્રભુની૦ ૧૧
- કાને મકરાકૃતિ કુંડળ ધરાવવા દે,
બાંધે બાન્ધુબંધ બાંધી શોભે માવ દે. પ્રભુની૦ ૧૨
- દરિના ચરણને ચંદન ચણવું દે,
ચાંપી ઉરમાં પામવી ધસી શાંત દે. પ્રભુની૦ ૧૩
- ધરી બાગબોગ આરતી ઉતારવી દે,
કરવું સ્તવન પ્રકમા અકુલાત દે. પ્રભુની૦ ૧૪

કડી અષ્ટ અંગે ફડવત દેવને રે,
 પછી પગવા પ્રભુજીએ મગ રે, પ્રભુની० ૧૫
 હાંમે પટ રમ ભોજન ભાવતાં રે,
 પીરસી પ્રેમશં એસવું પ્રભુપાસ રે પ્રભુની० ૧૬
 પછી ભુજતે જમાડી જમદીગને રે,
 પ્રેમે પાનખીડી દેવી મુખવાસ રે પ્રભુની० ૧૭
 પ્રાંતે પલગે પોદડી પગ આપવા રે,
 હરિનો કરવો નિજમંદિર નિવાસ રે પ્રભુની० ૧૮
 મેલું નિશદિન હરિની હજુરમાં રે,
 કરવી પ્રભુના ચરણપ્રી મેવ રે પ્રભુની० ૧૯
 મુખાનંદ એવી ગીતે પૂજા માનમી રે,
 કરતાં ભવજળ તરે સતતમેવ રે પ્રભુની० ૨૦

રાગ ખીલાસ-પદ ૧

પ્રાત લયા પ્રાણપારે, જગો ગિરધારી	પ્રાત० ૬૬૦
મઆ સગ આયેહારે, લે લેકડે પુષ્પહારે;	
પ્રભુ કહી ટેરનહે, મંડળી તુમારી.	પ્રાત० ૧
મગ લે પૂજકો સાજ, જ્વાલની આધ મહારોજ	
મખડીદિ હાથ મોહે, કંચનકી ચારી.	પ્રાત० ૨
મંગ લે સખીસમાજ, આધ હે દરગઝ કાજ;	
દારપે ખડીહે વૃષભાનકી દુલારી	પ્રાત० ૩
દરશકો દાન દીજે, નયના મુક્ષ કીજે.	
મુક્તાનંદ વારવારે, જાત જલિહારી	પ્રાત० ૪

પદ ૨,

ખંસરી જન્યા કાન, મેરે ધેર આયે,	ખંસરી० ૬૬૦
બૂધન વસન ધારી, વેગે આયે ગિરધારી;	

મેરેલીએં મીઠી મીઠી, મુમતી મુનાયો.	જાંસરી૦ ૧
લગ્યો હેં તુમારો ધ્યાન, કર્મ મેંતો ઝેદતાન;	જાંસરી૦ ૨
રસીક મોહન માંય, કંઠસું લગાયા	જાંસરી૦ ૩
તન દિયો તુમકાજ, હોડી સગ દોહજાગ;	જાંસરી૦ ૪
અધર મુંઝારસ પ્યારે, પ્રેમ દરી પાયો,	જાંસરી૦ ૫
તુમકીસે પ્રીત જોરી, ઝોર ગમકીસે તોરી;	જાંસરી૦ ૬
મુક્તાનંદ ઝોડી માગે, નેહકું નીભાયો.	જાંસરી૦ ૭

પદ ૩.

હોડો મેરો ચીર સ્યામ, પ્રાત લયો પ્યારે.	હોડો૦ ૧૬૦
ગીડીયા કરત સોર, હોતહે ધંટાકે ધોર;	હોડો૦ ૧૭૦
નયનીકા મોતી ડ્યોં, હારદું તુમારે.	હોડો૦ ૧૮૦
મુખકો તબોળ ગયો, દીપક સો ખીજ લયો;	હોડો૦ ૧૯૦
માનિની મયન મધ, પિયા મતવારે.	હોડો૦ ૨૦૦
કુમુદની સકુચાની, દમસિની ગિહસાની.	હોડો૦ ૨૧૦
તુમતો નિઃશંક સદા, નંદકે દુધારે.	હોડો૦ ૨૨૦
તુમહો જીવનપ્રાન, નીમખ ન છોડું ધ્યાન;	હોડો૦ ૨૩૦
મુક્તાનંદ ગોપીકા યું, વચન ઉચારે.	હોડો૦ ૨૪૦

પદ ૪.

આગકી તો શોભા સ્યામ, જરની ન જનવં.	આગકી૦ ૧૬૦
બૂપન વસન શોભે, દેખ દેખ મન લોભે;	આગકી૦ ૧૭૦
કુડળકી જોત્ય શરી, સુરકું લખવે.	આગકી૦ ૧૮૦
સોહત હો બીનેવાન, બોલની અનંજ બાન;	આગકી૦ ૧૯૦
ઉરપર પુષ્પહાર, અધિક સોહાવે.	આગકી૦ ૨૦૦
સુરવનિતાકે ઘંદ, નાચત અતિ આનંદ;	આગકી૦ ૨૧૦
નારદ તુમર આય, તવ ગુન ગાવે.	આગકી૦ ૨૨૦
સ્યામરે શોભા તુમારી, સંતનકું સુખહારી;	આગકી૦ ૨૩૦
મુક્તાનંદ ઝોડી રૂપ, ગદા ઉર ધાવે.	આગકી૦ ૨૪૦

રાગ ટોડી-પદ ૧

હાંડિકે શ્રીકૃષ્ણ દેવ, ઓરકી જે કહું સેવ;	હાંડિકે ૧
કાટી ડારો કર મેરો, તીખી તરવારસે.	
ત્યાગિકે રસિક કહાન, ઓરકો જે ધરૂ ધ્યાન;	હાંડિકે ૨
ચીર ડારો છાતિ મેરી, કહીન કુદારસેં.	
કૃષ્ણ ખીન અન્ય જેહી, ઈષ્ટ જાની નમું તેહી;	હાંડિકે ૩
ફેર ડારો શિર મેરો, મુશળ પ્રહારસેં.	
મુક્તાનંદ કહે મોય, ઓર જે પ્રતીત હોય;	હાંડિકે ૪
જાનીયો અધિક નીચ સ્વપચ લખારસે.	

પદ ૨

હાંડિકે શ્રીધનસ્થામ, ઓરકો જે જપું નામ,	હાંડિકે ૧
કર લે કટારી મેરી, જીભા કાટી ડારીયો.	
લોકનકી લાજ ડરું, જે ન ભક્તચિત્ત ધરું	હાંડિકે ૨
પાવકરે મધ્ય મેરે, તનકુ પ્રજ્વરીયો.	
જાવકરકો લોભ જાની, લકિત કહું મેં જાની;	હાંડિકે ૨
તેહી છીન તન મેરો, રૂસસેં પછારીયો.	
મુક્તાનંદ કહે ટેરી, દહતા જે ડમે મેરી;	હાંડિકે ૪
શ્વપીયેં ચઢાઇ તીખે, તીરનસેં મારીયો,	

પદ ૩

હોય મેં શ્રીકૃષ્ણદાસ, ઓરકી જે કહું આશ;	હોય ૧
જાનીયો લખાર લુબ્ધો, નીચ દગ જારસેં.	
જન્ત્ર મન્ત્ર સત્ય જાનું, તાકી જે પ્રતીત આનું;	હોય ૨
જાનીયો અધિક મૂઢ, કુમતિ ગમારસેં.	
ધર્મહીન લકિત કહું, પ્રભુસેં જે નહિ ડરું;	હોય ૩
જાનીયો પ્રજળ પાપી, શમિહુકે ભારસેં.	

મુક્તાનંદ કહે ઈष्ट એક, તાકી જો ન રાખું દેક;

જાનીયો અધિક જુરો, ગંડક ખીચરસેં.

હોય ૦ ૬

પદ ૪

પાયકે શ્રીકૃષ્ણ પિયા, આરમેં જો દંડેં છ્યા;

જાનો મોય તગમખ્ય, ગુણસેં લખારજ્યુ.

પાયકે ૦ ૧

પ્રગટ સ્વરૂપ ત્યાજું, આરમેં જો અનુસરું;

જાનીયો જરૂર મોકું, પાપકા પહારજ્યુ.

પાયકે ૦ ૨

મદ્યમાંસભોગી દેવ, તાકી જો કશું મેં સેવ;

હોના સદા શાર મેરે, વચકે પ્રહારજ્યુ.

પાયકે ૦ ૩

મુક્તાનંદ કહે મોય, આરકી જો આશ હોય;

વેશ્માસમ વેશ મેરો, જાનો અતિ ખવારજ્યુ.

પાયકે ૦ ૪

રાગ કેદારો પ્રભાતી-પદ ૧

ધ્યાન ધરય ધ્યાન ધરય ધર્મના પુત્રનું, જોયકી સર્વ સંતાપ નાશે;

કાટી રવિચંદ્રની કાંતિ અંખી કરે, એવા તારા ઉરવિગેનાથ ભાસે. ધ્યા.૧

શિરપર પુષ્પનો ગુગટ સોભામણો, શ્રવણપર પુષ્પના ગુચ્છ શોભે;

પુષ્પના હારની પંકિત શોભે ગળે, નિરખતાં ભક્તનાં મન લોભે. ધ્યા.૨

પચરંગી પુષ્પનાં કંકણ કરવિગે, બાજે બાલુબંધ પુષ્પકેરા,

ચરણમાં શ્યામને નૃપુર પુષ્પનાં, લલિત ત્રિભંગી શોભે ઘણોરો. ધ્યા.૩

અંગોઅંગ પુષ્પનાં આબરણ પહેરીને, દાસપર મહેરની દૃષ્ટિ કરતા;

કહે છે મુક્તાનંદ ભજ દદ ભાવશું, મુખતણા સિંધુ સર્વે કષ્ટ દરતા. ધ્યા.૪

પદ ૨

પ્રીત કરય પ્રીત કરય પ્રગટ પરબ્રહ્મશું, પરહર અવર પંપાળ પ્રાણી;

પ્રોક્ષથી ભવતણો પાર આવે નદિ, વેદ વેદાંત કહે સંત વાણી. પ્રી.૧

કલ્પતડ સર્વના મંકલ્પ સલ્ય કરે, પાસે જઈ પ્રીતશું સેવે જ્યારે;

તેમ જે પ્રગટ પુરુષોત્તમ પ્રીછશે, થાશે દરિજન તતકાળ ત્યારે. પ્રી.૨

પ્રગટને ભજ ભજ પાર પામ્યા ઘણા, ગી'ર ગુનક કષિટંદ ટ્રાટી;
ત્રગતણી નારય અભિચાર ભાવે તરી, પ્રગટ ઉપાસના ચૌથી મોટી. પ્રી.૩
ગીનારાયણુ સ્વામિને પરહરી, ગર ભજનાર સર્વે ખવાર થાશે;
કહે છે મુક્તાનંદ પ્રગટ ભજ પ્રાણીયા, અવતાયા ઓથ તતકાળ વનશે. પ્રી.૪

પદ ૩

ગત રહે પાછલી ચાર ઘટિકા તૈયે, સંતને ચપન તજ ભજન કરું;
સ્વામિનારાયણુ નામ ઉચ્ચારું, પ્રગટ પરબ્રહ્મનું ધ્યાન ધરું. રા. ૧
તે સમે આજ પંપાળ બકવું નહિ, ચિત્ત હરિચરણમાં પ્રાપ્ત દેવું;
ગૃહસ્થને જકત જંગળને પરહરી, કૃષ્ણ ગોવિંદ ગોપાળ કહેવું. રા. ૨
ભજન તજ એ સમે અન્ય ઉદ્યમ કરે, નારકી ચાપ તે નર ને નારી;
તે માટે અમુલકે અવસર પામીને, હરિજન સર્વે લેજો વિચારી. રા. ૩
દુર્લભ સાગ તે મુગમ શ્રીહરિ ક્યોં, ઓપણ દિવસની ભાંગી ખામી;
કહે છે મુક્તાનંદ ભજ દદ ભાવશું, શ્રીનારાયણુ સલ સ્વામી. રા. ૪

પદ ૪

ભજન કરય ભાવશું પ્રગટ પરબ્રહ્મનું, રાખ્ય હરિરૂપમાં મન તારું;
પ્રગટના ભજનથી પરમ મુખ પામીએ હરિચટ્ટી નાશ પામે અધાર. ભજ. ૧
નખશિખ નાથની મૂર્તિ સોયામણી, ચરણનાં ત્રેફ સંતાપ દાળે;
પ્રેમશું ચિતવે ચરણ શ્રીહરિતણાં, ગ્રંથી ગાળે સર્વે કર્મ બાળે. ભજ. ૨
નખતણી પંકિતની ન્યોત નિલ નિલ નવી, હિરમાં ત્રિવલી અધિક ગાળે;
હર વિગે શ્રીવત્સ ચિન્હને નિરખતાં, ભક્તનાં ચિત્ત તત્કાળ લોભે. ભજ. ૩
નેણુ ને વેણુ ચિતયોર ઓયામણાં, પરમ ઉદાર અતિ ચતુર સ્વામી;
કહે છે મુક્તાનંદ ભજ દદ ભાવશું, પ્રગટ પ્રમાણુ એ અંતરગમી. ભજ. ૪

રાગ કેદારી પદ ૧

માવજ મુજપર મુખ અટળક ટપ્પા, માહેડું મંદિર ધામ કીધું;
મુખતણા સિંધુ સહજે મગ્યા મ્યામજો, તમચકી માહેડું કાજ સીધું. મા. ૧

પદ ૪

પુરુષોત્તમ તમે પ્રગટ મુજને મળ્યા, આજ આનંદના ઓધ વળ્યા મારે;
અસલ્યની આશ સર્વે ઊરથી પરહરી, શ્યામળા થઈ દદ શરણુ તારે. પુ. ૧
વિષય વાયુવડે તણુ જોમ ઊડતી, માવજી મેરને તુલ્ય કાપી;
કોટિ બ્રહ્માંડના નાથ કરે સાધને, અવળ પદવી મને આજ દીધી. પુ. ૨
હાસવિનોદ બહુ હેત દેખાડતા, મહાપ્રભુ આપીયા મહોલ મારે;
નટવરે અલૌકિક રૂપ નિહાળતાં, રસીયાજી રાગી હું રંગ તારે. પુ. ૩
દુઃસહદુઃખ કાપીયું અખંડ સુખ આપીયું, અસ્થિરે સ્થિરે સ્થાપીયું છેલ રસીયા;
કહે છે મુક્તાનંદ સર્વે કાસળ રળી, આહેરે મંદિર નાથ વસીયા. પુ. ૪

રાગ ભૈરવી-પદ ૧

મૂરતિ તમારી મારા શ્યામ જોલાધામ છે,	મૂરતિ ૦ ૧
હાપીપર વાઈ કોટિ કામ કે મન અલિરામ છે,	
પ્રેમી જનના પ્રાણુ છેજી તમે શ્રીહરિ;	મૂરતિ ૦ ૨
દર્શન કોમ દયાળ આવી સર્વ સુંદરી.	
તલખે છે સૌ પ્રજાસાથ દર્શન કરણે;	મૂરતિ ૦ ૩
જગો મારા જીવનપ્રાણુ કે તારે જાઈ વારણે.	
મનમોહન ચિત્તચોર દર્શન આપીયે;	મૂરતિ ૦ ૪
મુક્તાનંદ કહે નાથ દુઃસહ દુઃખ કાપીયે.	

પદ ૨

તમે મારા પ્રાણુ આધાર છેલવર શ્રીહરિ;	તમે ૦ ૧
જગો મારા જનના જીવન જોઈ નેણાં ભરી.	
કાની સંગે જાગ્યા મારા શ્યામ રસિક શિરોમણી;	તમે ૦ ૧
તમચક્રી તો પ્રજાનાર, રસિક અતિશે ધણી.	
રસમાં ક્યાં ચક્ર્યુર તમને તો શ્રીહરિ;	તમે ૦ ૨
મળી મૂર્ધ. ચતુર મુગળ અલૌકિક સુંદરી.	

દીન દુર્ગળતણી પીડ જાણી તમે, મુજપર મહેર અતિશેજ કીધી;
 દાયલી વેળાના દામ છે નાચજી, સ્યામજી મારી સંભાળ લીધી. આ. ૨
 જે સંગ નેહ ક્યો તેને નવ વિસરો, ભક્તવત્સળ તમે અધિક રસીયા;
 બિરદ પોતાતણું સત્ય કરવા તમે, માહેરે મંદિરે નાચ વસીયા. આ. ૩
 આજ અમૃતતણા મેઢુલા વરસીયા, ભવતણી ભાવટ આજ ભાગી,
 આજ મુક્તાનંદ અધિક સુખ ઉપજ્યું, તમ સંગ સ્યામદદ લગન લાગી. આ. ૪

૫૬ ૨

માહેરે મંદિર અખંડ રહો માવજી, તમ વિના દુઃખતણા અંત ના'વે;
 આવતું જોખન અનંત દુઃખ દે ધણું, તન તણા તાપ તે કાણુ શમાવે. આ. ૧
 આશ સર્વે પરેહરી પ્રીત તમશું કરી, વરી હું વિરહવંતી નાચ તમને;
 મદનરિપુ મારવા તાપને ટાળવા, અધરે અમૃતરસ પાઓ અમને. આ. ૨
 તમ સંગ આશ ઉદાસ સંસારથી, નટવર નિમિષ કેમ રહું ન્યારી;
 નચણની આમળે અખંડ રહો નાચજી, વિવિધ વિનોદ કરતા વિહારી. આ. ૩
 રસિયાજી તમ સંગ રંગ લાગ્યો ખરો, ગમે નહિ જગતનો ગંધ મુજને.
 અજ્ઞ મુક્તાનંદ આડ સર્વે ટળી, અરપી હું તન મન નાચ તુજને. આ. ૪

૫૬ ૩

માહેરે સાચ અતિશેજ અધિકુઃથયું, નાચજી તમસંગ નેહ જોડી;
 તનતણા તાપ સંતાપ સર્વે ટાળી, તન ધન જગતશું પ્રીત તોડી. આ. ૧
 અસત સુખ પરેહરી નાચ તમને વરી, લોકની લાજ નવ ધારી મનમાં;
 શૂરાની પેરે તમ સનમુખ ચાલતાં, અધિક આનંદ નવ માય તનમાં. આ. ૨
 કાદિ પ્રહાંડના નાચ કરણા કરી, શીહરિ માહેરે મોહોલ આવ્યા;
 શરણગતતણા લાડ પાળો સદા, ભક્તવત્સલ તમે નાચ કહાવ્યા. આ. ૩
 રેહડી જાય પણ નેહ નવ છુટજો, એ વર આપજો નાચ અમને;
 મુક્તાનંદ કહે નાચજી શીહરિ, નિમિષ ન્યારો નવ મેલું તમને. આ. ૪

પદ ૪

પુરુષોત્તમ તમે પ્રગટ મુજને મળ્યા, આજ આનંદના ઝોધ વળા મારે;
 અસલની આશ સર્વે ઈરથી પરહરી, સ્યામળા ચર્ષ દહ શરણુ તારે. પુ. ૧
 વિષય વાયુવડે તૃણ જેમ ઈડતી, આવજ મેરને દુલ્લ કાપી;
 કોટિ બહાડના નાથ કરે સાધને, અચળ પદવી મને આજ દીધી. પુ. ૨
 હાસવિનોદ બહુ હેત દેખાડતા, મહાપ્રભુ આવીયા મહોલ મારે;
 નટવર અલૌકિક રૂપ નિહાળતાં, રસીયાજી રાગી હું રંગ તારે. પુ. ૩
 દુઃસહદુઃખ કાપીયું અખંડ સુખ આપીયું, અસ્થિર સ્થિર સ્થાપીયું છેલ્લ રસીયા;
 કહે છે મુક્તાનંદ સર્વે કાસળ ટળી, માહેરે મંદિર નાથ વસીયા. પુ. ૪

રાગ ભૈરવી-પદ ૧

મૂરતિ તમારી મારા સ્યામ ગોલાધામ છે,	
છબીપર વાઈ કોટિ કામ કે મન અલિરામ છે.	મૂરતિ ૧
પ્રેમી જનના પ્રાણુ છોજી તમે શ્રીહરિ;	
દર્શન કામ દયાળ આવી સર્વ સુંદરી.	મૂરતિ ૨
તલખે છે સૌ પ્રજાસાથ દર્શન કારણે;	
જગો મારા જીવનપ્રાણ કે તારે જાઈ વારણે.	મૂરતિ ૩
મનમોહન ચિત્તચોર દર્શન આપીયે;	
મુક્તાનંદ કહે નાથ દુઃસહ દુઃખ કાપીયે.	મૂરતિ ૪

પદ ૨

તમે મારા પ્રાણુ આધાર છેલ્લવર શ્રીહરિ;	
જગો મારા જનના જીવન જોઈ નેણાં લરી.	તમે ૧
કોની સંગે જાગ્યા મારા સ્યામ રસિક સિરોમણી;	
તમચકી તો પ્રજાનાર, રસિક અતિશે ઘણી.	તમે ૧
રસમાં કર્યા ચક્રચુર તમને તો શ્રીહરિ;	
મળી માર્ષ. ચતુર સુજાણ અલૌકિક સુંદરી.	તમે ૨

આવડી શું નિદ્રા મારા નાથ હસેછે સૌંઠિ ભામિની;
મુક્તાનંદ કહે માવ જગો તો ભુવે કામિની. તમે ૪

પદ ૩

જગો મારા જીવનપ્રાણ રજની પીતી ગર્ભ.
દર્શન કારણ દયાળ ગોપી ઘેલી ચર્મ. જગો ૧

મન માન્યું તમ સાથ રહે કેમ ધારણે;
તજી કુળ લોકની લાજ દરશકેરે કારણે. જગો ૨

આત્મક સરખી ટેક ધરીને વજ્રમુંદરી;
મન કર્મ વચને નાથ સર્વે તમને વરી. જગો ૩

જેશું મન માન્યુ મારા શ્યામ તે તો પ્યારી ઘણી;
મુક્તાનંદ કહે નાથ પેરવસી અમતણી. જગો ૪

પદ ૪

વજ્રવનિતાની વાત મુંડણીને હરિ જગીયા;
ચરણે નમી સર્વે નાર, તાપ સર્વે ભાગીયા. વજ્ર ૧

નિદ્રાનાં ભયાં નેણુ ઉઘાડી જોયું શ્રીહરિ;
શોભે જાણે શરદ સરોજ રંગરેખા ધરી. વજ્ર ૨

પીતાંબર તનુધારી અધિક છપી શ્યામની;
શોભે જાણે રંગમયોજ સહિત ધનદામની. વજ્ર ૩

કુલ્યાં છે વદનચરોજ, રસીક રતી જોધને;
મુક્તાનંદ કહે માવ લીધાં મન મોહીને. વજ્ર ૪

રાગ રામઝી પ્રભાતી-પદ ૧

મનરે માન્યું નંદલાલસું, જોઈ પાપ પેચાણી;
રીઝી રહી જોના રૂપમાં, જૂધરજીને ભાણી. મન ૧

ભાવતિલક કોઇ ભાતનું, દેશરનું બિરાજે;
નયણીની શોભા જોધને, કોટિ રતિપતિ લાજે. મન ૨

કુલ્યવના તોરા ઝુકી ચ્લા, ઝગરે કુલ્લ કને,
મુખગની શોભા બેઢને, મોડી બીનવે વાને
હીલ્લતા શુભ હાગને, ભેતા રડી છુ લોભાષ,
મુક્તાનદના નાથમું, કીધી અચળ મગાર્ધ

મન૦ ૩

મન૦ ૪

પદ ૨

જનમ સદળ ક્યોં માહરા, નટવર નદલાલે,
મુખકુ અયૌકિક શ્યામળે, આપ્યુ અતિધણુ બહાવે
મનતા મનોરથ પુરીયા, ગુણુવત ગિરધારી,
માવ હિપર મે માયર, નાપ્યુ સરવશ વારી
પરવશ થઈ હું તો પ્રેમમાં, શ્યામળીઆની સગે,
રસિક સતુણા પ્રજ્જરાગને, ગચ્ચી હું તો રંભે
જીતનો ઠકે વાગીઓ, રીઝયા કુ જલવિહારી;
મુક્તાનદના નાથને, વરી થઈ જગ ન્યારી

નન૦ ૧

નન૦ ૨

નન૦ ૩

નન૦ ૪

પદ ૩

સગપણ કીધું મે સ્યામશુ, મનમાં મમજી વિચારી,
આશ તજી સસારની, ધાર્યા હિરમાં મોરારી
નિમિષ ન મેલું નાથને, નેહું થકી ન્યારા,
પરમ સનેહી શામળે, મુને પ્રાણુથી પ્યારા
ભવ બ્રહ્માદિક મહામુનિ, તેને દુર્લભ બહાવો;
તે રસીયોજી મુજને મળ્યા, નટવર નદલાલે
યધ હું અધિક અલબેવડી, લજ્જા લોકુની મેલી,
મુક્તાનદના નાથશુ, બાધી દદ કરી બેલી.

સગ૦ ૧

સગ૦ ૨

સગ૦ ૩

સગ૦ ૪

પદ ૪

આજ માંડ લાગ્ય ઉદય યયુ, ભેયા પ્રજાપતિ બહાવો
હેલ છબીયો શામળે, સહેરી નદજીનો લાવો

અન૦ ૧

ગરકસી પાવના પેરમ, તોરા અધિક વિરાજે;	
મુખશોભા બેઠે માવની, પૂરણ સશી લાગે.	આજ્ઞા ૨
લાલ વિદ્યાળ વિરાજતું, તેણી અતિ અણિયાળાં;	
અતિ અંચળ રસનાં ભયાં, કંકણેલ કાળાં,	આજ્ઞા ૩
અંગોઅંગ મૂરતી માધુરી, રમીયો ગીરધારી.	
મુકતાનંદના નાચની, છળીપર બલિહારી.	આજ્ઞા ૪

રાગ ભૈરવી-પદ ૧

મેં તો ગુનેગાર તોરારે, હો સ્વામિન મેરા;	મેંતો ૦ ૮૬૦
હું ગુનેગાર તોરા કીરતાર, દે શરન ચરન કેસારે;	મેંતો ૦ ૧
અધમ ઝોધારે પતિતજન પાવન, મેટત ભવદેસારે;	મેંતો ૦ ૨
ચેહી બીફદ ધનસ્થામ ગુની તોરા, કીનો ચરન કેસારે;	મેંતો ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે પ્રભુ ભવસાગરતે, પાર કરો બેસારે;	મેંતો ૦ ૪

પદ ૨

મેરી તકસીર કરીયો માફ, હો હરિ જગબ્યાપ;	મેરી ૦ ૮૬૦
બહુત બની તકસીર મેરેસે, સખવિધિ જનત આપ;	મેરી ૦ ૧
હમ અપરાધી છવ જનમકે, કહા બરતું કંઠી પાપ;	મેરી ૦ ૨
સ્થાપન ધર્મ ધર્મકુળ પ્રગટે, અધર્મ કરન ઉથાપ;	મેરી ૦ ૩
પ્રેમાનંદ તયો ભવસાગર, તેરે ચરન પ્રતાપ;	મેરી ૦ ૪

પદ ૩

તોહે મેરી બાંહ અફેટી લાજ, હો મેરે મહારાજ;	તોહે ૦ ૮૬૦
હમ હે પતિત હમ પતિતકે પાવન, ગિરિધર ગરીબનિવાજ;	તોહે ૦ ૧
ચહુ ભુગદે નરનારી પાતકી, સખહી ઝોધારે આજ;	તોહે ૦ ૨
અધમ ઝોધારન ત્રિભુવનતારન, શ્રીહરિ.કૃપાકે જહાજ,	તોહે ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે પ્રભુ પ્રગટે ધર્મકુળ, અધમ ઝોધારન કાજ.	તોહે ૦ ૪

પદ ૪

મે તો છીન છીન તેણે શુન્દેગાર હા ધરમન્ન - નેતો ૦ ૧૨૦
મે શુનામ તેણે ચરનકમળમ તુ મેન રીંગદાર મેતો ૦ ૧
જો કગની મુની હો પ્રભુ મેરી નાહિ ક હુ નિસ્તા - મેતો ૦ ૨
અપનો બિડદ બિચારીકે કેશન, લીજો મોતન મેરી ગાર નેતો ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનસ્વામ નામપર, જાર જાર મનિતાર, મેતો ૦ ૪

રાગ ખિસાવલ-પદ ૧

જય શ્રીનારાયણ સર્વકારણ સદા, જય શ્રીઅમૃતપતિ અતર નમી, જય ૦ ૧૨૦

જય શ્રીધર્માત્મજ પ્રગટ પુરુષોત્તમ

જય શ્રીસહજાનંદ સુખદ સ્વામી જય ૦ ૧

ગટત દશયતવદન નિગમ આગમ સદા,

જયસિ ત્વ નમત સુર શીશ નામી,

જયસિ ત્વ ભજત મુનિ ભક્ત નિષ્કામ જન

જય શ્રી દાતાર કૈવલ્યધામી જય ૦ ૨

કાળ માયા પુરુષ રચત મહા-બાહુ

પરમપુરુષ તવ દર્શિ પામી,

હોત પાનન પ્રનય તવ ભૃકુદિ ભગ કરી,

જય શ્રીસર્વેશ્વર અદ નમામિ જય ૦ ૩

જય શ્રીકમલાપતિ જય શ્રીનૈષ્ઠિક જતી,

જયસિ ત્વ ભજત પુરુષ અકામી

જય શ્રીપરમેશ્વર તવ ચરણચરણમે,

આપો પ્રેમાનંદ ગરુડામી જય ૦ ૪

પદ ૨

જય શ્રીમહારાજ શ્રીહરિ ધર્માત્મજ, જય શ્રીકૃષ્ણ લીના વિહારી જય ૦ ૧૨૦

જયસિ જુગજુગ પ્રતિ ધર્માવનાય, ધરત લીનાવપુ ત્વ સુમારી જય ૦ ૧

જય શ્રી ધૃત મીન વસહ કમલકૃતિ, જય શ્રીનરસિંહ વામન મોગરી;
 જય શ્રીબૃહકુલતિલક જયશ્રી રઘુનંદન, જયસિ શ્રીકૃષ્ણ બુધ દલકી દતારી. ૧૫૦ ૨
 જય શ્રીનારદ વ્યાસ ગૃથ હરિહંસ દત્ત, ધનવંતરી મત્ત હપત્ત ધારી,
 જય શ્રીબ્રહ્મપતિ કૃષિલ સનમ્પદિક, જયસિ શ્રીવૈરાજ દ્રુવ અચલ દારી. ૧૫૧ ૩
 જય શ્રી એવીશ ધૃતકૃતિ માધવ, જય શ્રી હરેન ભરદ્વાજ ભારી;
 જય શ્રી અવતારી ધનસ્થામ તવ નામપર, જનત પ્રેમાનંદ પ્રાનવારી. ૧૫૨ ૪

પદ ૩

જયસિ ત્વં ધનસ્થામ અભિરામ આનંદધન, જયસિ કૃષ્ણ હરિ કૃષ્ણ પ્યારે; ૧૫૦
 જયસિ અક્ષરપતિ દિવ્યવિગ્રહ સદા, જયસિ ધર્માત્મજ દ્રમનભારે ૧૫૧ ૧
 જયસિ સદા અગ્ન્ય અતિશુદ્ધ અમલોત્તમ, જયસિ ધર્મશ્વજ દુઃખહારે;
 જયસિ અચરણશરણ શરણાગતવત્સલ, જયસિ મહારાજ જીવન હમારે. ૧૫૨ ૨
 જયસિ નિરંજન રમન શમન નયતાપતન, હમન દ્રપમાર મહાગૌહ ભારે,

જયસિ ત્વં કરુણાભવન હરિન કલિમળ અશુભ,

જયસિ સુખસદન જય જગ ઉગરે; ૧૫૩ ૩

જયસિ જીવિ મંડન અશુભ મતખંડન, જયસિ સદાય ઉદય મંગલ કારે;

જયસિ ત્વં વરણીન્દ્રવર મહાનૈષિક સદા, પ્રેમાનંદ નામપર પ્રાન વારે. ૧૫૪ ૪

પદ ૪

જયસિ રમનીય હમનીય હમનીય અરિ,

જયસિ સહજનંદ અક્ષરવાસી; ૧૫૦ ૨૬૦

ત્વમપિ મમ જીવનં ત્વમપિ મમ લોચનં,

ત્વમપિ મેં વાંછિત પરદાસી. ૧૫૧ ૧

જય શ્રીમંબુલ મૃદુલ મધુર સુખવચન વર,

જયશ્રી ચિતવની ચક્ત્રી મધુર ભાસી

જય શ્રીકમલાનન પદ્મહલોચન,

કરપર કમળાદળ તુલ્ય આસી. ૧૫૨ ૨

જય શ્રી સૌંદર્ય ઔદર્ય વર સૌગુણાકર,
જયસિ ત્વં સોશીલ્ય વાત્સલ્યગ્રામી;

જય શ્રીકરુણાભરત જય શ્રીકરુણાનન,
જય શ્રીકમલારમણ અવિનાશી. જય ૩

ત્વમસિ ભગ્વનીય નમનીય શમનીય દુઃખ.
ત્વમસિ મમ પ્રાણુપતિ મુખપ્રદક્ષી;

દેહિ મમ નાથ તવ ચરણ રતિ અચળ મતિ;
પ્રેમાનંદ પ્રાણુ કુરંગાન વગ્મી. જય ૪

રાગ કેદારો પ્રભાતી-પદ ૧

કીડયે ધ્યાન શ્રીધર્મના કુંવરનું, સર્વ પહેલાં ઉડી પ્રાતકાળે; કીડયે ૦ ટેક.
નિરખીયે રૂપ નખશીખ મહારાગનું, વાસના અશુભ તતકાળ રાળે. કીડયે ૧
સંત હરિભક્ત સૌ ઉઘ આગસતણ, ચિતપીએ ચરણ અતિપ્રેમ આણી;
નિરખીએ નખમણિ સીમા શોભાતણી, હુલ્લ દેવને એમ જાણી. કી. ૨
જમણા તે ચરણના અંગુઠા ઉપરે, નખમાંડી ચિહ્ન તે જોઈ રહેવું;
ચિહ્નપર રક્ત રેખા અતિ શોભતી, મન તેમાં લઈ પ્રેમ દેવું. કી. ૩
અંગુઠા આંગળીયો ઉપરે દેશ છે, સદમ ચિહ્ન છે આખડીના;
અંગુઠા પાસની આંગળીએ તીસ છે, પ્રેમાનંદની જોએલ આખડીના. કી. ૪

પદ ૨

મંગલમુજ મહારાગના ચરણ છે ચિતવતાં ચિંતમાં શાંતિ થાયે;
કામ ને ક્રોધ મદ લોભ વ્યાપે નહિ, ઉરચકી સર્વ અજાન જાયે. મં. ૧
લુગલ પદતળવિયે ઘોર શિહ છે, નામ તેનાં હવે કહું વિચારી;
સ્વસ્તિ જવ જાણુ ધ્વજ અંકુશ અંગુઠ, અષ્ટકોણ વજ્ર ઉપરે ખ પ્યારી. મં. ૨
નવ ચિહ્ન ધારવાં જમણા તે ચરણમાં, વામ પદમાં ખીજાં સાત ગોબે;
મીન ત્રિકુળ ને વ્યોમ ગ્રાવદ કુજ, અર્ધચંદ્ર ધનુષ ચિત્ત લેખે. મં. ૩
જમણા તે ચરણની આંગળી છેલીયે, તિસ એક અનુપમ આનંદકારી;
પાનિયો મુંદર ઘુટિ પિંડીપર, પ્રેમાનંદ તન મન જાય વારી. મં. ૪

૫૬ ૩

નિરખતાં નાયની જાનું છબી જીવમાં, મુખ થાએ દુઃખ સહ દૂર વાગે;
 વ્યભક્ષ્ય સાયજીવિયે ચિહ્ન એક અનુપમ, ચિતવનાં ભક્તમન મોહ પાપે. નિ. ૧
 દેખના સ્થંભ જેવા સાયજી સુંદર, ગરૂડની પીઠ પાવનક્ષરી;
 દટિત પીતપટ કર્ષે કર્ણાનિધિ, સ્થામ ગોખા કટિ લાગે ખારી. નિ. ૨
 વલિનસમ નાભિપર ત્રિવલ્લી છબી ઉદરમાં, ઉત્તર ઉરમાંડી કેશ સોહે;
 સ્તનપર સ્થામ છાપનાં ચિહ્ન છે, તિલ એક ઉત્તરિયે ચિત્ત મોહે. નિ. ૩
 ઉરવિષે કૌસ્તુભ શ્રીવૃંદસ ચિહ્ન છે, વિનયુલ્ય દારની શોભા સારી;
 દક્ષિણ બાહુને નિકટ તિલ ચાર છે, પ્રેમાનંદ જોષ જોષ જાય વારી. નિ. ૪

૫૬ ૪

અસરણુસરણુ જુગદંડ મહારાજના, ચિહ્ન તેમાં હવે કહું વખાણી;
 જુગમાં છાપનાં ચિહ્ન છે સુંદર, કહોણીયો સ્થામ સુખધામ વાણી. અ. ૧
 પેંચ્છથી ઉપર છાપનાં ચિહ્ન છે, કાંડાં છે કડલુ જળવાન વાળી;
 દરબપર કેશ છે હથેળી રાત્રીયો, સ્થામ રેખા તેમાં ન્યારી ન્યારી. અ. ૨
 મલી છે આંગળીયો રાત્રા છે નખમણી, ઉપડતા તિખા જોવા જેવા;
 એવા જે કરવર ધરત જન શીરપર, આતુર અભય વરદાન દેવા. અ. ૩
 અનુપર્યંત જુગ સરસ ગજમુંડવી, ભક્તને ભેટવા ઉભા થાયે;
 જેવા ધનસ્થામની જુગછબી ઉપરે, પ્રેમાનંદ તન મન વારી જાયે. અ. ૪

૫૬ ૫

ચિતવીએ ચિહ્ન મહારાજના અંગમાં, ભક્તજન લાવશું વારવાર; ચિ. ૮૬.
 વામ ભાગે વળી કંઠને જુગવચે, ઓઢ તિલ સદ્ગત સરસ સાર. ચિ. ૧
 કાગે પડએ વળી નવ તિલ નૌતમ, ત્રણ તિલ કાખમાં કહુંધું જોષ;
 એક તિલ અનુપમ કંબુકંઠને વચે, નિરખતાં ભક્તમન રેષે મોહી. ચિ. ૨
 ચિથુક ને અધરપર કેસરેખા છબી, અધરપ્રવાળ જોષ ચિત્ત લોભે;
 કુંદની કળીસમ દીપે દશનાવળી, કનકની રેખ માંડી સરસ શોભે. ચિ. ૩
 છદમાં ચિહ્ન છે સ્થામ સોયામણ્યું, મંદ મુખલસ જોષ લાગે કામ;
 પેરે સહે કરી જોલતા વચન હરિ, પ્રેમાનંદનો સ્થામી ધનસ્થામ. ચિ. ૪

પદ ૬

વારી જાઉં વારણે વદનશયિ ઉપરે, નિરખતાં નેણુ નથી તૃપ્ત થાતં; વા. ૧
અમૃતટુષ્ટિ કરે તાપ તનના હરે, હરેહરે કહે હરિ છીક ખાતં. વા. ૧
શોભા તે શી. કહું નારિક્ષા શુક્તણી, ગોળ કપોળ બહુ લાગે રૂઝ;
નારિક્ષા ઉપર શિશીનાં ચિહ્ન છે, ચિત્રવતાં ઘાટ નવ ચાપ કુડા. વા. ૨
જમણુ કપોળમાં મોટા એક તિલ છે, તિલ એક રેડો છે યથે કાને;
જે જન નિરખીને ધારી લે ચિત્રમાં, તે નવ પડે માથા કાળ પાને. વા. ૩
કાન વિંધ્યા તેનાં ચિહ્ન છે મુંદર, ચંચળ દગમાંડી રેખા રતી;
પ્રેમાનંદ અલિ ખંજન વાડેં લઈ, ઉપમા દેવા નથી બુદ્ધિ આતી. વા. ૪

પદ ૭

ભક્તમનરંજન બુકુટી ધનશ્યામની, કામિની જોઈ દુરન થાય ધેલી;
બુકુટીને હેડે ને નેત્રની ઉપરે, રેખા ઉડે અંધિ રસ ભરેલી. બા. ૧
જાલ વિશાળમાં પંચ રેખા ઉડે, ઉભી છે જે ને ત્રણ અંગ્રકાગે;
જમણી કારે એક ચિહ્ન છે ભાલમાં, ભક્તજન નિરખે તે વારં વારે. બા. ૨
મુંદર મસ્તક શ્રીમદરાજનું, શિખા મુંદર જેમાં જોઈજ રૂડીજે;
ત્રણ તિલ છે વળી શિખાને પાછળે, વામ લાગે તેને ધારી લઈએ. બા. ૩
મોટા એક તિલ છે વામ ત્રાંસામાંડી, મોટા એક ફેણ છે તેને પરો;
જમણા વાંસામાંડી આધે એક તિલ છે, પ્રેમાનંદ નિરખતાં દુઃખ નારો. બા. ૪

પદ ૮

નખશિખ નિરખીને ચિહ્ન વર્ણન કર્યાં, સંત હરિશક્તને નિલ માવઠ;
ભક્તના ઉત્તરે શ્રીમદરાજની, સુંદર મૂર્તિ આશાત ધારા. નં. ૧
પુષ્પના ખૂણુ વચન મહારાજનાં, એક પદમાં હવે કહું વખાણી;
ઉજવળ પાદ શીર સ્વેત પટકો ખળે, સ્વેત ધોતી પેરી પ્રીત આણી. નં. ૨
પુષ્પના દાર ઉર કંઠણુ પુષ્પનાં, પુષ્પના જાણુ તે બાંધ્યા બાંધે;
પુષ્પના ગુચ્છ તે ખોસ્વા જે કાનમાં, લેર લટકે સુંદર પાદમાંડે. નં. ૩
એ પદ જે કાષ્ઠ શીખે ને સાંભળે, એ છખીનું નિલ આન ધરજે;
પ્રેમાનંદ કહે તેના ઉરમાં આવીને, સ્વામી સદગનંદ ગણ કરજો. નં. ૪

ગગ લૈરવી-૫૬ ૧

પ્રાત યયું મનમોહન પ્યારા, પ્રીતમ રલા શું પોડીને;
 વારંવાર કંઈ છું વિનનિ, જગજીવન કરે ભેડીને. પ્રા० ૧
 ધરધરથી ગાવાળા આવ્યા, દર્શન કારણ દોડીને;
 આંગણીએ ઉભી પ્રજાઅળા, મન વધારા છોડીને. પ્રા० ૨
 બહુદયા દરવાજે ખેલ, શંકર નેમ ખોડીને,
 મખમલું જોવા આતુર મનમં, જાર રાખ્યા આડીને. પ્રા० ૩
 લૈરવ રાગ શુણિજન ગાવે, તાન મનોહર તોડીને;
 અહાનંદના નાચ નિહારી, ઉડો આજસ માડીને. પ્રા० ૪

૫૬ ૨

રસિયાજી ગય આંગણે ખેલ, કામળ દાતણ કરવાને;
 મખમલની ગાદી બહુમૂલી, પાટ ઉપર પાયરવાને. રસિ० ૧
 અશ્વું જળ જમનાનું આપ્યું, કંચન અરી ભરવાને;
 સોના કેઈ પ્યાલું લાવ્યા, મંદર આગે ધરવાને. રસિ० ૨
 દાસ મળ્યા સહુ દર્શન કારણ, જગને પાર ઉતરવાને;
 દાતણ કરતા હરિને દીક્ષા, ને નાચે લવ દરવાને. રસિ० ૩
 મુખમંજન કીધું મનમોહન, હરિજનનાં મન હરવાને;
 અહાનંદનો બહારો ઉઠ્યા, સ્નાનવિધિ અનુસરવાને. રસિ० ૪

૫૬ ૩

બાજદ કનકતણે આવી ખેલ, નીર ગરમ હરિ નહાવાને;
 શ્વેત વસ્ત્ર પહેયું એક સુંદર, બૂધગજ લોખવાને. બા. ૧
 અત્તર નેલ કુતેલ અનુપમ, મર્દન કરવા માવાને;
 અંગ યોગે ઢોળે જળ ઉપર, રસિયાજી રીઝવાને. બા. ૨
 સ્નાન કરી ઉઠ્યા સ્યામળિયો, પ્રેમીજન લલચાવાને;
 લલિત નવીન નૈયાર કરી લાવ્યા, પીતંબર પહેરવાને. બા. ૩
 રત્નજડિત શુભ પાટ મનોહર, ગાદી નવલ ખીજાવાને;
 અહાનંદના નાચને, આવ્યા, ભોજન કાજ ખોલાવાને. બા. ૪

૫૬ ૪

જ્યો જ્યોરે મારા જીવન જીવને, જોજનીયાં રસ ભરીયારિ;
 પાક શાક તમ 'સારૂ' પ્રીતમ, કાડે કાડે કરીયારિ. જ્યો ૧
 વળીયાં મળીયાં તારાં તારાં, કનક યાજમાં ભરીયારિ;
 આરોજો મારા નાથ અઝોકિક, ઘૂત આમાં ઘેમરીયારિ. જ્યો ૨
 કઠી વડી કારેલાં માણુ, ચાખનાણાં હસીયરીયારિ;
 જોધએ તો ઉપર્યા લેજો, મીઠું જીરું ને મરીયારિ. જ્યો ૩
 પ્રહાન'હનો નાથ ધીરાબ્યા, દુધ ભાત સાકરીયારિ;
 ચણું કપું હરિ 'વસ' ચહને, નિરખી લેખન ઠરીયારિ. જ્યો ૪

રાગ પ્રભાતી ૫૬ ૧

આવોરે વા'લા હુતો તારા મોળીપર ગોધર,
 વા'લાજી લાગોઝી વા'લા મુને રડીકું જોધરે; આવોરે ૧
 લટકંતી આપ રડી મિહાં મિા વેણારે,
 રસિયાજી જોધને હરે છે મારાં નેણરે; આવોરે ૨
 આખડિલ રૂપાળિ વા'લા મુને કામણીયાં કરેજોરે,
 મધુર મધુર હસવું તો પ્રાણને હરે જોરે; આવોરે ૩
 મંદિર પધારો મારે સ્વામ પટ ધારીરે,
 તન મન ધન લખને પ્રેમમુખી વારિરે; આવોરે ૪

૫૬ ૨

વા'લા તમ સામે મારે પ્રિતડી બધાણીરે,
 જનમ સંગથી મારા સ્નેહિ તમને બધીરે; વા'લા ૧
 લોકડિયાની લાજ મેલિ કુટંગથી તોડિરે,
 સ્વામળિયા સ્નેહિ વા'લા મેનો તમ સામે જોડિરે; વા'લા ૨
 ધરડાનો ધધો મને કાંઈ નવ મુઝેરે,
 જાગરિ નેદનાં જાણ હવે કેમ રહેરે; વા'લા ૩

અન્તમિન આદિ અધમ આધરે ઘણેરા,
મહિમા ત્રઈ સોકમે નામકેરા. સ્વામિ૦ ૧
ધામુખે થઈગિ આપ એકી જાણ પ્રેરા,
મુક્તાનંદ મંત્રરાજ મેટત અધેરા સ્વામિ૦ ૪

પદ ૨

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ જાપના,
મનવા એહી મંત્રરાજ ઇષ્ટદેવ અપા. સ્વામિ૦ ૧
હરત હરત કંટ કામ સ્વામિનારાયણ કેપે,
મોહાદિક શત્રુ મીટે પડમા ૧૬ સ્વામિ૦ ૨
હન્મે હરિઉપ ધારી ગસના ગુન આવે,
તાપરે હરિ અધિક અધિક કરૂણા વગ્ધાવે સ્વામિ૦ ૩
નિશ્ચિન હરિનામ જપે લોકનાજ ત્યાગી,
મુક્તાનંદ તામગો નહિ દુલ્લે બાણગી. સ્વામિ૦ ૪

પદ ૩

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સમરો મુખધારી,
મનવા એહી જપત જાપ કેટલ કર્મ બારી સ્વામિ૦ ૧
બાહ્યા બાવ રેટલ નામ રાનકાદિક આવે,
સહસ્ત્રવંદન રેટલ ગેપ તૃપતી ન પાવે. સ્વામિ૦ ૨
અન્તમિન ગુનકા ગન્ ગીધકુ આધારે,
નામિજુત નામને અન્તત જત તાગે, સ્વામિ૦ ૩
નામિજુત નામ કલો વેદમે મોસારી,
મુક્તાનંદ શ્રીમુખકી ગાખ રહે ધારી સ્વામિ૦ ૪

પદ ૪

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ લજના,
મનવા એહી મરમ જાની વૃથાવાદ તજના. સ્વામિ૦ ૧
હરિ વિના અન્ય કરેલ વાત બુદ્ધિ બ્રષ્ટ હોવે,
જેસે પતિવ્રતા નારી ભટકત પસ્ય જોવે સ્વામિ૦ ૨

પ્રેમસખી કે'છે નિરખી નવલ્યાં ફરેછેરે,

વા'લા તમ સાથે મારે મનડું ફરેછેરે; વા'લા ૦ ૪

પદ ૩

સખીરે સ્થામલિયે વા'લે મુને મોહની લગાડીરે,

વા'લાજીને જોવાને જાણય હુતો; નડીરે. વા'લા ૦ ૧

ચિતડાં ચોરયાં છે મારાં હલવર છખીસેરે,

હવે હુતો રહી ન શકું જાઈશ નંદને ફળીપેરે. વા'લા ૦ ૨

ધોડલાં ખેલવશે વા'લો સાંભળ સંપર મારીરે,

તારે હુતો જાળને બેસીય સામી જારીરે. વા'લા ૦ ૩

મુજ સામુ જોશે હેતે વા'લો ઉભા રહીનેરે,

સ્થામળીયો ધોલાવશે મુજને પ્રેમસખી કહીનેરે. વા'લા ૦ ૪

પદ ૪

વિસરી માં જાળે વા'લા મને સ્થામળિયા મિરેધારીરે,

વારેવારે કહું છું વા'લા અરજ એ છે મારીરે. વિસરી ૦ ૧

અમ જોવા ધણ તમને મને આંશ તમારીરે,

તે મારે સખજો વા'લા મને પોતાની સંકારીરે. વિસરી ૦ ૨

અધર અમૃત પાળે રસિયા બોલાવીરે,

પાતળીયા પાવન કરજો મંદિર મારે આવીરે. વિસરી ૦ ૩

પ્રેમસખી મોહી છે વા'લા રાજ્ય નેણેરે,

બીજું નવ માયું વા'લા બોલાવજો મોડે વેણેરે. વિસરી ૦ ૪

રાગ લૈવ પદ ૧

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ કહોરે મન મેરા,

એહિ હે મહા મંત્રસાર મીટે લવડેસ. સ્વામિ ૦ ૧

રટહુ નામ અષ્ટ જામ દરે તાપ વેસ,

માયા મોહાદિ મીટે નાવે જમ વેસ. સ્વામિ ૦ ૨

અગ્નમિત આદિ અધમ આધારે ધરીત,
મદિમા ત્ર્યં લોકમે નામકેશ. સ્વામિ ૧
ધીમુખે મદરિ આપ એકી જાણ પ્રેર,
મુક્તાનંદ મંત્રગજ મેટત અધેસ. સ્વામિ ૪

પદ ૨

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ જાણના,
મનવા એકી મંત્રગજ છટ્ટેવ અ.પા. સ્વામિ ૧
હરેત હરેત કરેત કામ સ્વામિનારાયણ દેપે,
મોહાદિક યુ ગીટે પરમાંદ ૧ સ્વામિ ૨
દરમે દરિદ્રપ ધારી રસના ગુન આવે,
તપર દરિ અધિક અધિક કરજી વરંધવે. સ્વામિ ૩
નિદહિત દરિનામ જાપે લોકવાગ ત્યાગી,
મુક્તાનંદ તારાગો નદિ દુરને બહાગી. સ્વામિ ૪

પદ ૩

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સમરે શુભકારી,
મનવા એકી જાણ જાણ કેટલ કર્મ ભારી. સ્વામિ ૧
અહ્યા બર રેટત નામ રાનકાદિક આવે,
સદ્ગુણવંદન રેટત ગેપ તૃપતી ન પારે. સ્વામિ ૨
અગ્નમિત ગુનકા ગજ ગીધકુ આધારે,
નામિભુત નામને અનંત અંત તારે, સ્વામિ ૩
નામિભુત નામ કલો વેદમે મોસારી,
મુક્તાનંદ શ્રીમુખકી રાખ રેદે ધારી. સ્વામિ ૪

પદ ૪

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ જાણના,
મનવા એકી મરમ જાતી વૃથાવાદ તજના. સ્વામિ ૧
દરિ વિના અન્ય કરેત વાત બુદ્ધિ થઈ દોવે,
જેસે પતિવ્રતા નારી બટકત પલ ખોવે. સ્વામિ ૨

મુખ દીપા વિન મુખ ન થાય, લાવનમાં લોભાણીરે,
મુક્તાનંદ કહે મોહન સાથે, પૂર્ણ પ્રીત બંધાણીરે. નાં

૫૬ ૬

બહુનામી તમે બોલ દધને, કેમ મારે મંદિર નાંખ્યારે,
સુલ્યા લવન કે ભૂધરજી, કાઈ લામનિયે ભરમાચારે. બહુ
ચોંદવીયો છોજો ત્યાં સુધી, વાટ જોઈ મેં વાંધારે,
કુસુમની સેજ સુની રફા મારી, ન ઘટે એમ નંદલાલારે. બહુ
સજી ચણગાર રહી હું જોતિ, કાન કંજો વિલમ્યાચારે,
સાચું કહે સ્થામણીયા વાલા, રજની ક્યાં રમી આવ્યારે. બહુ
મુગથી બીક ન રાખો બળવંત, હું છું દાસી તમારીરે,
મુક્તાનંદ કહે જે સંગ જાગ્યા, ધન્ય ધન્ય તે પ્રજાનારીરે. બહુ

૫૬ ૭

સ્થામસુંદર તમે કેમ કરી રીઝો, તે મુજને કહી દાખ્યારે,
તે હું માનીશ મન કર્મ વચને, અંતર રંગ મ રાખ્યારે. સ્થા ૧
જે ગુણ મહી તમને રીઝવે, બહુભાગી કાઈ નારીરે,
તે ગુણ મહી હું તમને સેવું, નટવર કુંજ વિહારીરે. સ્થા ૨
સજી ચણગાર સુભજ તન ગોરે, ગુણ તમે અતિ ગેરારે,
લ્યાં લગી ખીયડો હસી ન બોલાવે, આજુબાજુ સર્વે ડેરારે. સ્થા ૩
તે માટે હું તમને પ્રજુ, કવણું નિધિ કહે સચુરે,
મુક્તાનંદ કહે તમે ન રિઝયા, ત્યાં સુધી સર્વે કાચુરે. સ્થા ૪

૫૬ ૮

પ્રજાનારી વાત કહું તે, એકમનાં છર પારોરે,
૧૫ ગુણે કરી હું નર રિઝુ, મુજને ગ્રેમ પિયારોરે. વગ ૧
પ્રેમિજનનું એજ પારખું, અવગુણ મન ન આવેરે,
૨૦ દંડ પલટે કાણુ કાણુમાં, તે કેમ ગ્રેમી કાવેરે. વગ ૨

પતિવ્રતાને પિયુસંગ પ્રીતિ, અળગું મન નવ ધાવેરે,
ગુણ રતન ગણે એક લેણે, તે મુગ્ધને નવ'લાવેરે. મજા ૩
ચાપક સરખી ટેક ગ્રહીને, જાણે રસની રીતિરે,
મુક્તાનંદ મોહન એમ જોલ્યા, તે સંગ મારે પ્રીતિરે. મજા ૪

પદ ૯

મોહનજીવું મુખકું જોતાં, મોહી રહ્યું મન મારેરે,
એક પલક મુને જો વિના, બીજે ક્યાંક ન લાગે સારેરે. મેા ૧
નટવર નાગર સુખના સાગર, જ્યારે વનમાં જાયરે,
થોડાં જળમાં મીનતણી પેરય, પળ જીવ જોવી ચાયરે. મેા ૨
સાજસમે સ્વામળીયો વાણે, વનચક્રી મળમાં આવેરે,
વાંસલડી વાતા જોરજના, ભરિયા મન લલ્યું લાવેરે. મેા ૩
દિનનો તપ દરશી વીત્યો, અતિગે આનંદ પામીરે,
મુક્તાનંદ કહે મુજપર અઢળક, હળિયા અંતરજામીરે. મેા ૪

પદ ૧૦

ધન્ય ધન્ય ધન્ય એ મજનાં વાસી, જોવિંદને મન મમતરે,
ચૌદ લોકમાં થયા જાણીતા, રસિયાને સંગ રમતરે. ધન્ય ૧
પૂર્ણ અઢળકું પ્રીત કરીને, લાવ અલૌકિક લીધારે,
કોટી અલ્લાહનો કર્તા કર્તા, મજવનિતાએ વચ કીધારે. ધન્ય ૨
મુનિવરને દર્શન અતિ દુર્લભ, નિમમ નેતિ કહી મારેરે,
મજનારી કરે તાળી દબને, ધરધર નાય નચાવેરે. ધન્ય ૩
મજવાસિના ચરણતણી રેજ, શુકલ સરખા ધ્રુવેરે,
મુક્તાનંદ પ્રેમનો મારગ, પ્રેમી હોય તે પીછેરે. ધન્ય ૪

રાગ રામકલિ પ્રભાતી-પદ ૧

વેલેરી હઠીને વાંલાજીવું વદન નિહાકું,
જોખને કમળમુખ દુઃખ દર વિસંદરે. વેલેરી ૨૩

વદન વા'લાજીનું અતિ સુખઝરી,
 નિરખી નિરખી જાઉં હુંતો સરવસ વારીરે. વેલેરી ૧
 મુખકુ જોવા વિના પાણીયે ન પીવું,
 પ્રાણજીવનને હુંતો જોષ જોષ જીવુંરે. વેલેરી
 પ્રાણજીવન જોવા મેંતો જનમ ધર્યો છે,
 જીતેરે સંસારીયા સર્વે લાજ કર્યો છેરે, વેલેરી
 પ્રેમાનંદના સ્વામિને કાજે મેલ્યાં છે,
 સંસારીયા સહ જળતામેં દાઝેરે. વેલેરી

પદ ૨

વા'લાજી જોવાને હુંતો વેલી અઘડીને જાગી,
 આપને ઉભી છું બાધ હુંતો ખઝડીએ લાગીરે. વા'લા ૦
 ખઝડીએ ઉભી ઉભી હરિનાં રૂણકરે ગાવું,
 નિરખી જીવન લગાવન તાપ સમાવુંરે. વા'લા ૦ ૧
 વા'લાજી દીસે છે બાધ ગોળનારે ધામ,
 મોહનજીએ મળવાને મને આવ્યો છે રે. કામરે. વા'લા ૦ ૨
 વા'લાજીને જોષને લાભાણા મતિ મારી,
 મગડુ કરે છે મળવા હું રાખું વારીવારીરે. વા'લા ૦ ૩
 પ્રેમાનંદના સ્વામીને જોષ,
 મગન થઈ છું બાધ હુંતો અજોગ મોહરે. વા'લા ૦ ૪

પદ ૩

જામજીયો સનેહી બાધ મને પ્રાણી પાત્રે,
 હડીએ ન મેલુ વા'લાજીને નયણીયા ન્યાસરે. સ્થા ૦ ૮૬
 ૧૫ મારા ધન મારું વા'લાજીને કાજે,
 જે નથી ખીંતી દુરજન લોકકાની લાજે. સ્થા ૦ ૧
 વા'લાજી સંગેયે બાધ મારું ચિત્ત હું બધાણું,
 જે આ સંસારિયાને વણ જોવા જાણુંરે. સ્થા ૦ ૨

મેલ્યોરે સંસારિયો મેલો હરિવર માટે,
વા'લેજી વરી છું જાણ મારા સિરને રાધેરે. સ્થા. ૩
લલેરે મજા જાણ મને હરિવર આપી,
પ્રેમારે નંદના વાવાની કુતો કા'તરે. સ્થા. ૪
૫૬ ૪

આજ અવશેષે જાણ મારે મંદિરે પધાર્યા,
વા'લેજીએ જાણ મને કાળ સાર્યારે. આજ. ૨૭
શેકું શેકું હસતા બોલતા મીઠી વાણી,
સુણવંત આજા ગોપયેના ચિત્તને નાશીરે. આજ. ૧
આવીરે આંખિયે હવા વા'લે આજસકું મોડેરે,
વા'લેજી વધારી વા'લે મુજ સાથે પ્રીત જોડેરે, આજ. ૨
પ્રીતથી કરીને વા'લે અધરરૂ પીધા,
જનમ સુખ જાણ મારો હારેવરે કીધીરે. આજ. ૩
હરિવર મળીયા આનંદ આજ વળીયા,
પ્રેમાનંદનોરે સ્વામી આજ અલગી દલિયારે. આજ. ૪

રાગ હૈરવ

વાસુદેવ નારાયણ વિષ્ણુ મેહન કૃષ્ણ મુરારી,
સંખ ચક્ર કરદમન મહાપર કમળાવર સુખકારી. વાસુદેવ. ૧
આધવ મુકુંદ માવ મધુસૂદન અક્ષરપર અવિનાશી,
સંધારમણ રમણપતિ રાધવ હર્ષકિત સુખરાણી. વાસુદેવ. ૨
પ્રહલાદ પ્રયોગપ્રદ પ્રભુ પ્રણ પ્રણ અપાક,
મુંડરીકદગ પાળ પુરાતન પીતામ્બર જગપ્રધા. વાસુદેવ. ૩
નરસિંહ નરસિંહ નિરંજન નાય નાડર જહુનામી,
તપરજ તપકરક તપવજ્રલ ધરનીધર ચિદામી. વાસુદેવ. ૪

વામન વિશ્વાધાર વશંભાર વરદાયક વ્રતધારી,
 વિભુ વસંત વિમળજય વિદુલ વજ્રપતિ કુન્ડવિહારી. વાસુદેવ ૫
 કમળનયન કેશવ કરુણાનિધિ કેવળ નાયક કાલી,
 કંસ કારિ કયગ્રીવ હિરકમય મચ્છ કચ્છ વનમાળી. વાસુદેવ ૬
 ગોકુલેશ ગોપાળ ગરુડધ્વજ ગુણાતીત ગોવિંદ,
 ગોપીજનવલ્લભ ગિરિધારી ચતુરમાલુ મન્યંદા. વાસુદેવ ૭
 ભવતારણ બૃધર ભુવનેશ ભક્તવત્સળ ભયહારી,
 બદ્રીપતિ બળવીર મહાબળ સ્વામ રમં કંસારી. વાસુદેવ ૮
 નગકર્તા નરદીપ નગદ્ગુરુ નગશુવન ન. રાય,
 યત યજ્ઞભુક્તા યોગેશ્વર કલ્કી બુદ્ધ કલ્યા. વાસુદેવ ૯
 હિર્વંશાલુ મુક્તેશ અધાક્ષજ અમ્યુત અમર અનંતા,
 દીનબંધુ નટવર દામોદર કવિહર ત્રભુવન કંતા. વાસુદેવ ૧૦
 પ્રાતઃસમય ધનસ્થામ પિયાડી નામમાળ ઉઠી ગાયે,
 અહ્માનંદ મનોહર મુરતિ અંતરમાંહે કેશવે. વાસુદેવ ૧૧

રાગ ભેરવ પદ ૧

અધમઉદારણુ અરિનારી તારા અરદની બાલિહારીરે,
 મહી બાલ છોડે નહિ ગિરિધર અવિચળ રેકતમારીરે. અધમ ૦ ૮૬૦
 ભરી સભામાં બૃધરજી તમે થયા. હો માડી મારીરે,
 ખેટાને હેતે બોલાવો અવગુણિય રિસારીરે. અધમ ૦ ૧
 જેવો તેવો પુત્ર તમારો અણુસમજી અહંકારીરે,
 પેટ પડ્યો તે અવસ્ય પાળવો વાલમ ભુવો વિચારીરે. અધમ ૦ ૨
 અનળ અહિ જે મહે અગણે તો છોડવે રોવારીરે,
 બળકને જનનીસમ બીજું નહિ જગમાં હિતકારીરે. અધમ ૦ ૩
 અહ્માનંદની એજ વિનતિ મન ધારીએ. મુરતીરે,
 પ્રીત સહિત દર્શપરસાદી જોયે સાંજ સવારીરે. અધમ ૦ ૪

પદ ૨

મનમોહન સુદરવર મારા અવનુણ્યા વિસરાવા રે;
અધમોદારક પતિતજનપાવન ગિરદ તમારૂં ચલાવા રે. મન૦ ટક.
સહુ દેખતા શ્યામગિયા તમે માડી યથા યે માવા રે;
છોડની ચિંતા રાખીને મા દેગો મુઝાવા રે. મન૦ ૧
બાળક હોય તે જોમ તેમ જોયે લીએ કુટાણે ખાવા રે;
જનની દોષ ન લેખે જાણે અણસમજું હોય આવા રે. મન૦ ૨
ગેરરીએ રમતાં અથડતા છોરા રાખે દાવા રે,
મળળ થઈ કાઢ લીએ ચુંટીઆ તો માતા જાવ'મેલાવા રે, મન૦ ૩
મનજમતુ સર્વે મેલીને એક તમને રીઝાવા રે,
અહ્માનંદ કહે મન કર્મ વચ્ચે ગુણ તમારા યાવા રે. મન૦ ૪

રાગ પ્રભાતિ પદ ૧

મકી માખણ મારે માવો, મહી માખણ મારે;
પ્રભાતે ઉઠીને માવો મકી માખણ મારે. ટક૦
ઉધમાથી અલગેયો ઉડ્યા, નેણા નિદ્રાણું;
જમવા સીઝં અડે ઉભા, ભૂધર ભુખાણું. પ્રભાતે૦ ૧
ગોકુળિયાની નારી સર્વે, આવી છે જોવા;
કચ્છાળો કાનુડો દે નહિ, આવડલી દોવા. પ્રભાતે૦ ૨
માતાજી આ મહી તમારે, નાખીશ હું દોળી;
અહ્માનંદના નાથે આવી, મહીડાની ગોળી. પ્રભાતે૦ ૩

પદ ૧

માતા મનાવે હરિને, માતા મનાવે;
પ્રભાતે ઉઠી હરિને, માતા મનાવે. ટક૦
દાતણ પાણી પ્રથમ કરીને, સાર પછી ખાઈએ;
આહો માણસ જોધને જીવન, ઘેઝા ન થાઈએ. પ્રભાતે૦ ૧

તર્ત કરી આપુ ચેટલી તાજ, લીમાં ઝગોળા;
 મેઠા મારા લાલ મનોહર, મડીપ્રાની ગોળા. પ્રભાતે ૨
 સસરિયા તારા સમપણ સાર, આવી બેઠા ડેલી,
 પદ્માનંદને નયે તારે, હસી ગોળીને મેલી. પ્રભાતે ૩

૫૭ ૩

મોહન મનાવ્યા રંગીલો, મોહન મનાવ્યા;
 મીઠું બેલાને માત જસોદાએ, મોહન મનાવ્યા. ટેક ૦
 કામળ કાજુ લેખ હરિને, છતણિયું દીધું;
 કંચનકેરી ઝારી લાખે, મુખ મંજન કીધું. મીઠું ૧
 નીર હોને નવરાખ્યા મોહનને, અઝાઅંગ ગોળી;
 ચંદન કરી કાસિકી ચુંદર, લાલ ચોટી ગોળી. મીઠું ૨
 કેશરોરી આઠ કરીને, માળા કુલની ધારી;
 પદ્માનંદના વાલુનું મુખ, નિરખ મહતારી. મીઠું ૩

૫૮ ૪

ભુમતે જમાડે હરિને, ભુમતે જમાડે;
 માત જસોદા મોહનજીને ભુમતે જમાડે. ટેક ૦
 જગનો જીવન જમવા બેઠા, ગોળી સર્વે અંખે;
 ચંદનકેરી નાખે લાખે, માત વા નાખે. મુત ૧
 કીસ પુરી સેવ શેરવા, જલેબી તાજ;
 આરોને અલબેલા બેઠા, રસિલાજી રાજ. માત ૨
 બહુત પ્રકારનાં શાક ખનાયાં, માંદી નાખેલ મસલો;
 પદ્માનંદ કહે વૃત્ત ચાખે, હિંદુ નજીવન વાંચો. મુત ૩

શ્વેતદ્વીપપતિ શિરપર ધારે, ઝોરનસેં કયા ડગના રે,
 કાળ કર્મ માયા જાપ મારે, ધડકે ન મનમેં ધરના રે. વામુ ૧
 શ્વેતદ્વીપપતિ ચરન ઉપાસક, તાકે ચાંગ અનુસરના રે,
 મુકતાનંદ કહે એહિ ભજનસે, ભવજળ પાર ઉતરના રે. વામુ ૩

પદ ૨

વાસુદેવ નાગયજ્ઞ વિષ્ણુ, નિશદિન નામ ઉચ્ચારે રે;
 નિશદિન નામ ઉચ્ચારે પ્રભુમે, નિશદિન નામ ઉચ્ચારે રે;
 તેહિ બિન ઝોર વાસના ઉરમેં, તાકે મળ ઉપારે રે. વામુ ૧
 કેસવ માધવ દૃષ્ટ્ય મુતરિ, શ્રી ધનસ્થામ સંભારે રે;
 કામ કોપ મદ લેલ રિપુ હે, એ રાગ ઉરસે ટારે રે. વામુ ૨
 શ્વેતદ્વીપપતિ શ્રીપુરુષોત્તમ પ્રેમ સહિત ઉર ધારે રે;
 મુકતાનંદ કહે એહિ સિખામન, શ્વાસઉત્સવાસ સંભારે રે. વામુ ૩

પદ ૩

શ્વેતદ્વીપપતિ સ્થામ હમારે, ઇષ્ટદેવ સુખકારી રે;
 ઇષ્ટદેવ સુખકારી પ્રિતમ, ઇષ્ટદેવ સુખકારી રે,
 કર્ણપુરસ પ્રગટ કરી કેસવ, મીઠે આપ અવતારી રે. શ્વેત ૧
 શોહનકું તન મન ધન દિનો, ઝોર બાસના ટારી રે;
 અખ મેં ઝોર કૃપું નહિ જાણું, ભયો કૃતારથ ભારી રે. શ્વેત ૨
 મનહિ વચનપરસો દગમેચર, વિચરત દેવ મુસારી રે;
 મુકતાનંદ કહે વાસુદેવપર, વારેવાર જગદારી રે. શ્વેત ૩

પદ ૪

શ્વેતદ્વીપપતિ સ્થામ હમારે, ઇષ્ટદેવ બહુનામી રે;
 ઇષ્ટદેવ બહુનામી બળવંત, ઇષ્ટદેવ બહુનામી રે,
 સ્વામ સહિત તપ કરત નિરંતર, કરન ભક્ત નિષ્કામી રે. શ્વેત ૧
 અનંત ચંદ્રામ લેજ પુનમેં, અતિ તેજોમય સ્વામી રે;
 સંચે શુભ એક પાયોસે કાઢે, જનહિત અંતરંગમી રે. શ્વેત ૨
 રાગ અવતારતકે અવતારી, રાગહિ ધામકે ધામી રે;
 મુકતાનંદ મીઠે પ્રભુ સમાય, સગહિ વેદના વામી રે. શ્વેત ૩

રાગ હૈનવી પદ ૧

હોજી મેરે તો તુમ એક આધારા, એક આધારા તુમ એક આધારા;
 હોજી મેરે તો તુમ એક આધારા, હોજી મેરે તો. ૨૬૦
 નાવ કે કાગડી ગતિ ભઈ મેરી, જહાં દેખું તહાં જળનિધિ ખાગ. હોજી. ૧
 તુમહિ મીયે આનંદ અતિશે, નિછુરેત દુઃખકો અનંત અપારા. હોજી. ૨
 રસિક શિરોમની તુમ વન મોકુ, લગત હે રાગ જગ જરત અગારા. હોજી. ૩
 મુક્તાનંદ કે અંતરભમી, કહા સમજાવું સખ જાનન દારા. હોજી. ૪

પદ ૨

હોજી મોય તોય દયા કરી કે નિભાવના,
 કરી કે નિભાવના દયા કરી કે નિભાવના;
 હોજી મોય તોય દયા કરી કે નિભાવના, હોજી મોય. ૨૬૦
 તુમ ગુનઝાઝ પતિતપાવન પિયા, પતિત કે દોષ સકલ વિસરાવના. હોજી. ૧
 શરણાગત વત્સલ તુમ સમરય, દીન દીન જનકું અધિક અપનાવના. હોજી. ૨
 નિજજન જાની દયા દીલ ધરી કે, નિજપદ પકમ પ્રીત બદાવના. હોજી. ૩
 મુક્તાનંદકી એહી અરજ હે, અખંડ હરશ વહ ઓર ન આલના. હોજી. ૪

પદ ૩

હોજી તુમ તો મેરે પ્રાન આધારા, હોજી તુમ તો મેરે પ્રાન આધારા;
 હોજી તુમ તો મેરે પ્રાન આધારા, હોજી તુમ તો. ૨૬૦
 હમ્પાકો હાર કરી રાખુંજિ ઉરપર, પલ એક નાથ કહું નહિ ભારા. હોજી. ૧
 જળ વિન મીન મેરે એક છિનમે, તું મોય તુમ વિન સગ સંસારા. હોજી. ૨
 વિન દેખે મોય કળ ન પરત, તેહિ કરન કરે દગન કે તારા. હોજી. ૩
 મુક્તાનંદ કિયે નેદ જો તુમ સંગ, તુમહિ હો નાય નિભાવન દારા. હોજી. ૪

પદ ૪

ભલા તુમ તો મેરે જાળ સંજાતિ, જાળ સંજાતિ મેરે જાળ સંજાતિ;
 ભલા તુમ તો મેરે જાળ સંજાતિ, ભલા તુમ તો. ૨૬૧
 તુમ વિન વિરહ વ્યથા મોય બાદત, તુમકું વિલોકત શીતલ છાતી ભ. ૧

શ્યામ સલુને પિયા તુમ જિન મોકુ, મદા દુઃખ દેતડે અનંગ અસતિ. ભ. ૨
 કમળસિંધુ દયા દિલ ધરકે, મોય કરે મલ રસકી મારીત. ભવા. ૩
 મુક્તનંદકી એકી અરજ હે, ગરનગમીય રડું દિનસાગિ. ભવા. ૪

પદ ૫

ભાસા શ્યામરે નિકી જંસી જળવના, જંસી જળવના નિકી જંસી જળવના;
 ભાસા શ્યામરે નિકી જંસી જળવના, ભાસા શ્યામરે. ટેકા
 તેરી મોરમીને મેરો મન હર લીનો, નીકીનીકી રાગ મસિક પિયા માવના. ભ. ૧
 દોકકી લાગ ૦૪ મોય બેરન્ય, બેરન્ય મિત મારે ઘેર આવના. ભ. ૨
 મેરે પ્રાન ભયે પીયા તુમ વરા, કમળનિમિ મેરી શુદ્ધ ન છુલાવના. ભ. ૩
 મુક્તનંદ કહે કુંજલવનમાં, મન લાયે કરી તાપ છુલાવના. ભ. ૪

પદ ૧ રાગ વિલાસ

મેરે મન ભાયે રે, આવી મેરે મન ભાયે,	
નન્દા ફુલારો પ્યારો, મેરે મન ભાયે.	ટેકા.
રાને મદમાને નેન, બોલત મધુરે નેન,	
શીરપે અમુલ નીડી, પગીઆં જનાયે.	નં. ૧
દીમ ધુંચી સોદે હાથ, ગાલ બાલ લીયે રાથ,	
નીરખી સલુણા નાથ, અતિ સુખ પાયે.	નં. ૨
કેશ તીલક બાલ, મલ મોતીકુંડી માળ,	
રસકે રસીકે લાલ, મુંદરે સોહાગે.	નં. ૩
પહેરી વમન પીત, રાગત અગળ રીત,	
અઝાનનંદકી મીત, ચિત લલંગાયે,	નં. ૪

પદ ૨

સારશે ગુમાની દેખે, સારશે ગુમાની,	
રસકે રસીકે હેયે, સાંવયે અમીની.	ટેકા.
મલત અમીની ચાપ, એકી	
શીરપે કલંગી,	રસ. ૧

મુંદર અવન વામ, તીલ ઝીંદુ સોડે સ્થામ,
 નીરખી લજત કમ, છખી મુખ દાની. રસ. ૨
 ગોરેલી સહુને ગાત, છખી જરની ન જાત,
 ચિતકું દરત યાકી, મુખકુંડી બાની. રસ. ૩
 નીરખી નંદો નંદ, પર્યો ગમે પ્રેમ ફંદ,
 અહાનંદ તન ધન, કીમે કુરબાની. રસ. ૪

પદ ૩

નંદો દુહારો પ્યારો, નંદો દુહારો,
 સાંવગે મુગન પ્યારો, નંદો દુહારો. ટક.
 અજબ રંગીલી અંખી, પ્રકુલ સરોજ પંખી,
 છેલો ત્રિધારી વન, મારી મતવારો. સાં ૧
 ફેસર તીલક કીમે, 'મોતીકુંડી' માલ હીમે,
 મેનકો હટામે માન, મેનકો નમ્મરો. સાં ૨
 ખેલે ગોપી ગાલ સંગ, રાજે પીવા નવ રંગ,
 મુખન વસન અંગ, અતિસે ઉદારો. સાં ૩
 જંસીકી જળવે તાન, કુંવર છખીયો કાન,
 અહાનંદ કુંકો પ્રાણ, જીવન હમારો. સાં ૪

પદ ૪

કુંકો વીહારી કહાનો, કુંકો વીહારી;
 મોરે મન કહાનો, કુંકો વીહારી. ટક.
 ચંદનકી કીમે ખોર, અરન દમન મરુ,
 ચલત ચંદ ચાલ, લાલ ત્રિધારી. મો. ૧
 છખી રંગ છાઈ ન્યું, કલંગી શિર લટકાઈ;
 શિરપે જનાવ પાલ, અતિ મુખકારી. મો. ૨
 લાલકી વીશલ રેખે, પ્રેમી પ્રેમકુંસે દેખે;
 જનમ સુજ લેખે, મજકુંડી નારી. મો. ૩

અતિસે ઉદાર સુખ, સાર પ્યાર ઘાલી સંગ;
અઘાનંદ વારવાર, જાત બાધિહારી.

મેા ૪

પદ ૧ રાગ વિલાસ

લાલચ લાગી રે, બેની મુને લાલચ લાગી રે;
જોધને ભદ્રવસય, મુને લાલચ લાગી રે.
સુંદર મુખ સોજામણું, શોભે સુંદર વાણી રે;
સુંદર વરની આલમાં, બેની હું લોભાણી રે.
મુણવંતના ગીતમાં, મારું ચિત્ત ચોરાણું રે;
એ વીના હું બીજું, બેની કંઈ ન જાણું રે.
ચાન કરી મુને સ્થામળે, આવીને એરે રે;
દીલકું મારું ડોલ્યું, એને પુલને તોરે રે.
જમુનાં પાણી હું જઈ, મળ્યા વીચમાં માવે રે;
અઘાનંદના નાયથી, થયો નેણ મેલાવો રે.

૨૬૦

જો. ૧

જો. ૨

જો. ૩

જો. ૪

પદ ૨

પ્રાણથી પ્યારે રે, વાસો મુને પ્રાણથી પ્યારે રે,
છાગવાળો છેલ, મુને પ્રાણથી પ્યારે રે.
સેજ સોજાની સ્થામળે, જાણે રસની રીતિ રે;
લટકાળા નંદલાલથી, લાગી પૂરણ પ્રીતિ રે.
છાગલું એનું ચિત્તમાં, મારે અટકણું આવી રે;
લાચ મહીને હેતમાં, મુજને લોભાવી રે.
સુખ ના આવે ધામમાં, ધર કામ જીવી રે;
જાનો જીવન જોધને, હું હું પુલી રે.
શું કરે સંસારીયો, અળ્યા લોકની યાત્રી રે;
અઘાનંદના નાયથી, લાગી છે તાળી રે.

૨૬૧

છા. ૧

છા. ૨

છા. ૩

છા. ૪

। પદ ૩.

મન લોભાણું રે, હેલી માં મન લોભાણું રે;
ચતુર વરની ચાલમાં, માં મન લોભાણું રે. ૨૬
ચંગી રંગી ચાખડી, ચાલે ગજની ચાલે રે;
હેલ છબીલા સ્યામને, જોતાં થઇ નિહાલે રે. સ્થા. ૧
આખડીયું અણીઆળીયું, વાલો બીને વાને રે;
ચોરી લાધું ચિત્તકું, મોરલીની તાને રે. સ્થા. ૨
દાવે ગજરા પુલના, શીર પુલની ટોપી રે;
દાવડી જોતાં થઇ ગઇ, ગુલતાન ગોપી રે. સ્થા. ૩
મોહનજીની મુરતી, પલ એક ન મેલું રે;
બ્રહ્માનંદના સ્વામીયે, કાધી રંગની રેલું રે. સ્થા. ૪

પદ ૪

પ્રીત બંધાણી રે, હેલી મારે પ્રીત બંધાણી રે;
સ્યામ સલુણા સાથ, મારે પ્રીત બંધાણી રે. ૨૬.
આવીને ઉભો આગળે, પીતંબર પેરી રે;
માલ ગળા વીચ માવને, શોભે પુલકાં ફેરી રે. સ્થા. ૧
રસ ભર્યા લગકી રણાં, કાને કુંડળ કાળુ રે;
જે જુગમાં બાધીયા, બાયે બાળુ રે. સ્થા. ૨
મીઠી વાયે મોરલી, વાલો તીજે તાને રે;
રસ બસ કાધી રંગમાં, કોડીલે કાને રે. સ્થા. ૩
મંદિરીયામાં મુજને, મળ્યા સ્યામ સોદાગી રે;
બ્રહ્માનંદનો નાથ જોઈ, ભવ ભાવઠ ભાગી રે. સ્થા. ૪

રાગ સોહની પદ ૧

પ્રાણી સ્વામિનાસથળ દેવ સંસસ્વરૂપ છેરે;
સંસસ્વરૂપ છે 'મુરમુનિના ભૂષ છેરે; પ્રાણી. ૨૬.

નેતિ નેતિ દહી નિજમ ગાયે, ઉપનિષદનો સાર;
 દાળ માયાદિક સદુના ઝેરક, અસરના આધાર, સત્ય. ૧
 બ્રહ્મભોદોલના વાસી પ્રજા, દિવ્યસ્વરૂપ સાકાર;
 કમળા આદિક મુક્ત કોટિ, સેવે દરી અતિપ્યાર. સત્ય. ૨
 નિજ હૃદયે નરતનું ધારી, પ્રમથ્યા શ્રીમદ્વાસન;
 ભરતખંડના ભાવિક જનને, ઉદ્ધારવાને દાગ. સત્ય. ૩
 સત્ય કહું છું સમ આપને. જોડી નથી લગાર;
 પ્રેમનંદ કહે ભગજી ભાષ્યો, થાશે ભવજળપાર. સત્ય. ૪

પદ ૨

પ્રાણી સ્વામિનારાયણ સમરથ શ્રી ભગવાન છેરે;
 શ્રીભગવાન છે કૃપાના નિધાન છેરે, પ્રાણી. ૨૬.
 અધમઉદ્ધારણુ દીનના બંધુ, સરણાગત પ્રતિપાળ;
 સ્વામિનારાયણુ નામ લે તેને, પાસે ન આવે દાળ, શીલ. ૧
 પુણ્યોત્તમજી પ્રમથ્યા પોતે, અનાથના એ નાથ,
 આ અવસર જે નહિ માને તે પછી ધસશે હાથ, શ્રીમ. ૨
 જન્મ નથી કશો જાડુ નથી, ભાર્ષ નથી મત ને પંથ;
 ભણી જોઈને દયા કરી છ દિહારવાને જાંત. શ્રીમ. ૩
 ઘેર કળીમાં સતપુગ આપ્યો, અનાદી મોક્ષની રીત;
 પ્રેમનંદ કહે નહીં માને તે પછી થાશે દેહત, શ્રીમ. ૪

પદ ૩

પ્રાણી શાસ ઉચ્છવાસે સ્વામિને સંભારીયેરે,
 હો સંભારીયે ધડીયે ન વિસારીયે રે. પ્રાણી. ૨૬.
 પ્રાણી ખાતા પીતાં હરતાં હરતાં કરતાં પરતું ક્રમ;
 સ્વામિનારાયણુ સ્વામિનારાયણુ, મુખે રટીયે નામ. હો. સં. ૧
 ધન જોખન ને આવરણ, એને ના કરીયે નિરધાર;
 વિલજીના અખકારાની પેઠે, જાતાં ન લાગે વાર. હો. સં. ૨

સ્વામિનાગયણુ ભજતાં પ્રાણી, યગે મોહું સુખ;
લખ ચોરોલીના ફેરા મટગે, જમપુરીનાં દુઃખ. હો. સં. ૩
પ્રગટ હરિનુ ભજન કરીને, ઉતરે ભવજલ પાગ;
પ્રેમાનંદ કહે નહિ માનો તો, ખાશો જમનો માર. હો. સં. ૪
પદ ૪

પ્રાણી સ્વામિનાગયણુ સ્વામિનાગયણુ ગાધયેરે;
ગાધયે દુરંજનથી લેશ ન લખઈય રે. પ્રાણી. ૮૬.
સ્વામિનાગયણુ મજા મંત્ર છે પ્રગટ હરિનું નામ;
આ અવસર જે કાર્પ લેગે, તેના સન્શે કામ. પ્રાણી. ૧
સ્વામિનાગયણુ સ્વામિનાગયણુ, ઉચે સાદે ગાય;
શાંભળીને જમદૂત તેને, દૂરથી લાગે પાય. પ્રાણી. ૨
સ્વામિનાગયણુ નામનો પ્રાણી, અતિ મોટો પ્રતાપ;
અંતકાળે પ્રભુ તેડવા આવે, સ્વામિનાગયણુ આપ. પ્રાણી. ૩
સ્વામિનાગયણુ મુખરાયે પ્રાણી, તજી લોકની લાજ;
પ્રેમાનંદ કહે રાજ ચર્ષ, તેના ઉરમાં રહે મહારાજ. પ્રાણી. ૪

રાગ મિલાવર પદ ૧

ભજ મન ધર્મમનષ નંદનંદ, ભજ
ભજત સગલી ભય ભર્મ નથારત, ઉભય રૂપ એક આનંદકંદ. ભ. ૧
ઉત મુનિવર ક જંદ નિયે સંગ, ઇત સંગ લે ગોપિત કે જંદ;
ઉત તપરત સંયમ મત સેવત, ઇત રસકેતિ કરત જગત્યંદ. ભ. ૨
ઉત તપશ્વળ દેત કરત સગદા હિત, ઇત દેહરથ હરહિ ભવ કંદ;
દુઃખાનંદ કે ઇટ ઝોલી પ્રભુ, પ્રગટ રૂપ જો સગ જગતંદ. ભ. ૩
પદ ૨

ધર્મતત્ત્વ ભજ નંદકીશોર, ધર્મ
જનહિત જુગલ રૂપ ભએ મહા પ્રભુ, સુર મુનિટંદ જપત જેહિ ભોર; ધ. ૧

હિત મુનિવંદ સહિત બદ્ધિપતિ, કોષધર્મે રહિત મદનમદ તોર;
 ઇત વૃંદાવન નવલ વિહારી, ગાન તાન ગોપિન ચિત્તચોર. ધૃ. ૨
 હિત હિપનિપદ વચન ઉચારત, ઇત મુખ બંશી કરત ધનધોર;
 એહિ વિધિ પ્રગટ રૂપ કરણનિધિ, મુક્ત સિયો હે ચરન ચિત્તચોર. ધૃ. ૩

પદ ૩

ધર્મતનુષ સોષ પ્રભુ નંદલાલ, ધર્મ.
 શ્રીનારાયણ કૃષ્ણ કલાયકો, ગ્વાલન સંગ ખેલત ગોપાળ, ધર્મ. ૧
 હિત તપ સાધત સિય જલ ધારી, ઇત સંગત ધરી મુગટ વિશાળ;
 હિત વનકળ ધરી રખન ભૂદલત, ઇત ધરી પીત વસન રસતાળ. ધર્મ. ૨
 હિત ઇત કરતસો સગલિ ભક્તવિત, આપ અગુન સજ શુભ ગુન બદ્ધ;
 મુક્તાનંદો મન માહુષ મધ્ય, સોષ પ્રભુ સંગત સંગમલાલ. ધર્મ. ૩

પદ ૪.

બદ્ધિનાથ બને નંદકુમાર, બદ્ધિ.
 સોષ જુગલુગ શ્રુતિ ધર્મ સંત હિત, દુષ્ટ દલન પ્રગટત બહુવાર; બદ્ધિ. ૧
 ધર્મકી ગ્લાનિ હોત હે જળ જળ, તા તળ બૂપર ધરી અવતાર;
 જનંત હેવ ઓધારન કરેન, કરત સગલિ શુભંગ બાર. બદ્ધિ. ૨
 કળિ મધ્ય અધિક કૃપા કરી કેલવ, નિઝ ભક્તનકે હરેલ મદમાર;
 સોષ પ્રભુ સહજનંદ વિરંગત, મુક્તાનંદો આન આધાર. બદ્ધિ. ૩

રાગ ભેરવ પદ ૧

પ્રભાતે ઉઠીને પ્રાણી, ગોવિંદ કેમ નથી આતો રે;
 બાઠ જામ ધામ ધન અર્થે, કામચળી નથી કાંતો રે; પ્ર.
 માતતણા, ઉદરની માંહી, અહોનિશ તું આઝાતો રે;
 જઠરાનળની જળતો આવે, અતિકષ્ટ છુનિ આતો રે; પ્ર. ૨
 તે દુઃખમાંથી બારસ કલ્યો, માયાનો મદમાતો રે;
 પરવન પરનિય કારણ છે, બોલે મુખ મરણતો રે; પ્ર. ૨

ગરભમાંડી નિત્ય ગરજી ચઢને, ખુટલ પું સમ ખાતો રે;
તે હરિથી અવળો ચર્ષિ આવે, લ'પટ નથી કમતો રે; પ્ર૦ ૩
જમપુરીમાં જમવાનો ખાખો, છુંડપ કેસો જાતો રે;
પ્રભાતનંદ કહે કહી સમજ તો, ઉગરીય જાતો જાતો રે; પ્ર૦ ૪

૫૬ ૨

પ્રભાતે ઉઠીને પ્રાણી, ગાયે ગિરિવરધારી રે;
સ્થામ મુંદર વર જન્મ સંગાથી, કમળનેન મુખધારી રે; પ્ર૦
પાપરૂપ મનદુષ્ટ પૂતના, વિષદાયક બલિચારી રે;
માત સમાન મુક્તિ જોની કિધી, આવા દેવ મોહારી રે. પ્ર૦ ૧
ભારતમાં લિખ્મ પશુ રાખ્યો, પશુ પોતાનો દારી રે;
પાંડવ તથા જનનમાં પોતે, પંકિત ભોમ સમારી રે. પ્ર૦ ૨
અંતર ભાવ અલૌકિક જોનો, તેસાથે અતિ રાજી રે;
નૃપ પદવાળ તજીને જમિયા, વિદુર ધરે તરકારી રે, પ્ર૦ ૩
પતિવ્રતા કષ્ટ પડી રહીને, તારી પચ્ચલતારી રે;
પ્રભાતનંદ કહે પ્રેમ કરીને, રટીએ કુંજ વિહારી રે. પ્ર૦ ૪

૫૬ ૩

પ્રભાતે ઉઠીને પ્રાણી, ખ્યાન હરીતું ધરતું રે;
આળ પંપાળ મિથ્યા એ દલે, કાર્પિણીશું નવ કરતું રે. પ્ર૦
સહિત કલંગી પાધ મુરંગી, જોઈ મમ ચર્ષિ હરતું રે;
ભાલ તિલક શુભ રેખને ભાળી, કાળ ચક્રી નવ ડરતું રે; પ્ર૦ ૧
શુક્રુટી નેનકમળ ભૂધરનાં, લખી અંતરમાં કરતું રે;
પૂરણ ચંદ્ર સરીખું પ્રણતું, મુખ દાણું નરી વિસરતું રે. પ્ર૦ ૨
કરણુ જળી છુજ જુગલ કૃષ્ણતું, જૂથણુ સહિત વિસરતું રે.
હાર જુગત પદપુ ઉર હરિતું, ત્યાંથી નવ નિસરતું રે. પ્ર૦ ૩
ઉદર નાભિ ઉરુ જાતું જંઘા, ચરણ કમળમાં રૂપું રે;
પ્રભાતનંદ કહે એ જળી ઉર ધરી, જીભું સર્વ પરહરતું રે; પ્ર૦ ૪

પદ ૪

પ્રજાને ઉઠીને પ્રાણી, ત્રાધનસ્થામ સંભારે રે;
 મંગળ રુપ મનોહર મુર્તિ, લઘ અંતરમાં ધારે રે. પ્ર૦
 અશ્વમેધ ચરણ દૃષ્ટ્ય અવિનાશી, નટવર નંદ દુસારે રે;
 મોરલીધર માહન મંત્રસુદન; એવાં નામ ઉચ્ચારે રે. પ્ર૦ ૧
 ભરત ખંડમાં નર તન પામ્યા, અવસર આગ્યો સારે રે.
 નદકુમાર ચરણચિત્તધારી, વિષય વિકાર વિરહારે રે. પ્ર૦ ૨
 ભજ્યો રંગ રાહિત બંધનને, તજ્યો સંગ નહારે રે;
 કુળ મરણદા મેલીને કરીએ, પ્રાણજીવનને પ્યારે રે. પ્ર૦ ૩
 સાથ સતતી સાખત કરીને, કમનો ભાર ઉતારે રે;
 અજાનંદ કહે હરિ ભજો તો, સરંગે અર્થ લખારે રે. પ્ર૦ ૪

રાગ હૈરવ-પદ ૧

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ, સ્વામિનારાયણ ભજરે;
 કરે રે મન ગરબ વાસ, જગત આસ લગરે; સ્વામિ. ૮૭
 નારદ સનક દિ સિદ્ધ, જગત જાદી અગરે;
 દારદ શેત્રી નિમમ, ગાવત બીડી ફગરે. સ્વામિ. ૧
 પુરુષોત્તમ પ્રમદ આગ, નટવર તનુ સગરે;
 કાળજળ નાશ હોત, ધરત રૂઝુધ્વજરે. સ્વામિ. ૨
 અભમિલ ગણિકાદિક, તાપો જન રજરે;
 અનંત આજ મુક્ત હોત, દેખત ભરી નજરે. સ્વામિ. ૩
 પ્રેમ નંદ રસમ ફળ, સહજનંદ ભજરે;
 સરંગાપરી જાત જીતી, નંબ કઠોર બજરે. સ્વામિ. ૪

પદ ૨

હમનો એક સહજનંદ સહજનંદ ગાવે,
 હમારે મન સ્વામિનારાયણ દુસરો ન ભાવે. હમ૦ ૮૭
 તપ તિરથ સાધનમે સ્વપને નહિ જાવે,
 જોસે કેઉ ધૂત છંડ છાછંડો ન ખાવે. હમ૦ ૧

આણ્મુખિક અષ્ટ સિદ્ધિ મુક્તિકુ ન ચાવે,
 સખડો રૂળ સહજનંદ ચરન ચિત લાવે. હમઃ ૨
 સહજનંદ જાપસેં ત્રિપ તાપકા પુજાવે,
 ધનહિકે પ્રતાપમેં અપાર ગતિ પાવે. હમઃ ૩
 આજમ નિગમ કરિન રહસ્ય હમે ન સમજાવે,
 પ્રેમાનંદ સાર સુરમ સહજનંદ આવે. હમઃ ૪

પદ ૩

હમનો એક સહજનંદ ચરનકે ઉપાસી,
 લગન મગન મતવારે છોડી સખ આસી. હમઃ ૨૩
 અકસઠ અખ કોન કરે કોન પ્રીતે કાંગી,
 અષ્ટ સિદ્ધિ આદિક ચઉ મુક્તિસેં ઉદાસી. હમઃ ૧
 ચૌદ લોક બોજકે સુખ જાને સખ ફાંસી,
 સહજનંદ પદપંકજ મકરંદકે પ્યાસી. હમઃ ૨
 ચગનકમલ ગગ લોભી મતિકે ઉભાસી,
 નારદ સનકાદિ મધુપ ગુંજત જનજાસી. હમઃ ૩
 પુરુષોત્તમ સહજનંદ જાને સુખસાસી,
 પ્રેમાનંદ આયો ચરન ચરનકો નિવાસી,

પદ ૪

હમનો હરિ સહજનંદ રૂપસેં મતવારે,
 હમારે સુખ સંપત એહિ પ્રાનજીવન પ્યારે. હમઃ ૨૪
 લાવે કોઈ સુંદર દહો લાવે કહો કારે,
 હમકું ચેહી રૂપ ત્રિના એકર સકળ પ્યારે. હમઃ ૧
 દેહનમે પ્રાનપિયા નેનનમે તારે,
 ઈન્દ્રિયર તન મન ધન વારી વારી પ્રારે. હમઃ ૨
 હમારે ચેહિ કરમ રૂપ દરત નહિ દારે,
 ચેહિ કારન મહામુનિ જન કાટિક પચી દારે. હમઃ ૩

પ્રેમાનંદ નિગમાગમ કહતહે અપારે,
સહજાનંદ સ્યામસુંદર નિરખી ઉર ધારે. હમ ૪

રાગ હૈરવ પદ ૧

જાગો લાલ છબીયે મોહન ભોર લયો મોરે પ્યારે; જાગો ૧
મુંજત જિમરે કમળ દળ ઉપર, બોલત કૌવા કારે. જાગો ૧
મુખ ઉપરસે દૂર કરો પટ, દેખો કૌતુક દારે;
સહજવદન ચતુરાનન ષડ્મુખ, કરત કોલાહલ ભારે. જાગો ૨
પંચાનન ગજવદન વિનાયક, સનકાદિક ઋષિ ચારે;
નાચત નંત્ર બગવત નારદ, ગાવત જય નિસ્તારે. જાગો ૩
ઝોરહી સુર સજ્જન મુનિ મંડળ, મીઠી દારે સખ દારે;
દેહો દરશ કમળદલભોચન, પ્રેમાનંદ બલિદારે; જાગો ૪

પદ ૨

ભોર લયો જાગો મોરે લાલા ભોચન પલક ઉધારો; ભોર. ૧
નિશિની ધટી રવિરચરતિ રાજી, બયોહે શુવન ઉજ્યારો. ભોર. ૧
મક્ષીન સુધાકર મુનિવર ઝલકયો, તમચુર ખગસો; પુકારો(?) *
વિલસી ચક્રી પિયા સંગ, રતિપતિ ચિચિલ ધનુક સોગ્રારો. ભોર. ૨
વિકસે વારિજ નલિની સકુચી, મધુકર કરત મુંગરો;
બોલત કાળ કપોત હંસ રવ, સુગી મન હરખ અપારો. ભોર. ૩
જાગો માધવ મદનમોહન, નેનન નિંદ નિવારો;
પ્રેમાનંદ બલિદારી પામ્યો, નિરખી બેદન તુંહારો. ભોર. ૪

પદ ૩

અપને લાલકું સીખ લગાયકે જરેજ નસોદા રાની; અપ ૧
દિન પ્રતિદિન કેસે કરિ સહિયે, દુધ દહિંકી હાનિ. અપ ૧

* અધિકારનો સમૂહ આકાશમાં પોકારતો. હીન થયો.

મેં અપને મંદિરે જોને રાખ્યો માંખન છની; ૧
 વાહિ જાય તુમારે લરીકા, સોછ લીયો પહીયાની. અપ૦ ૨
 ખાય બહાય જગાપકે લરીકન, ભાજન ભાંજ્યો જાની;
 નિશંક હોય આગન ખીચ બેસે, આન કરત હોય આની. અપ૦ ૩
 મેં જળ જાપકે પુછ્યો મોહન, યહ કહા કીયો ગુમાની;
 પ્રેમાનંદ કહે ઉત્તરે દીનો, ચિટિ * કે કાલત પાની. અપ૦ ૪

પદ ૪

મૈયા આજ તુમારે લાલકુ* પકર્યો કરતે ચોરી; મૈયા૦ ૨ક.
 આયો મંદિર અપલ મનોહર, ચિતવતહે* અજોકરી. મૈયા૦ ૧
 દેખ્યો દધિભાજન સીકિપર, રસિક હસ્યો મુખ મોરી;
 તાહિત કીયો ઉપાય છખીલે, નૌતમ નંદકિરોરી. મૈયા૦ ૨
 પીક પીઠપર ધસ્યો ઉલુખર, તાપર ચડ્યો* જરજેરી;
 ગ્રેસ મીઠો રુચિર ખાય દહિ, લિયો ઓર ભરી ઓરી. મૈયા૦ ૩
 મેં જળ આપ અચાનક પકર્યો, દહિ રાખ્યો મુખ ઘોરી;
 પ્રેમાનંદ કહે ઝરી નેનમેં, ભજ્યો કુંજકી ઓરી. મૈયા ૪

રાગ વિલાસ પ્રણાતી પદ ૨

શોભાસાગર સ્થામ તમારી, મૂરતિ ખારી રે;
 મૂરતિ ખારી રે, નાંખુ મારા પ્રાણ વારી રે. શોભા૦ ૨ક
 મુંદરતા જોઈ મુખની, ચણિ સુર લજ્જા રે;
 મુખ દેખાડી નવ શક્યા, વસ્યા ગગન જાછ રે. શોભા૦ ૧
 માન હણ્યું મણિધરનું, ચિખા કેશ કાળે રે;
 અવનિ ઉપર રહી નવ શક્યા, ગયા પાતાળે રે. શોભા૦ ૨

• કુંડીયું* ખણ્ણુ—ચીમટો દેવો. “ચિટી દધ” પાઠાન્તર છે.

+ “ચિકવત સો”— એવો પાઠ પણ છે.

પદ ૪

કહાન તમારે કારણે હું તો પેવડી રૂંધું રે;
 ઘેલડી ડાહુરે, તમ વિના મીઝું ન બોલું રે. કહાનં ૦
 લોકડીયાંની લાજ મેલી, સંમરની તોડી રે;
 મન કર્મ વચને આવજી, તમ સાથે જોડી રે. કહા ૧૦ ૧
 બીક મેંતો સંસારની, સરેરે કાઠી બારી રે;
 રાજવંશોચન રસિયા, ચંદ્ર રડી તમાગી રે. કહાનં ૦ ૨
 તમે મહારા તમારી હું, દુરિયન જાણે રે;
 પ્રીતમ વાતું પ્રીતની, નવ મગે નાણે રે. કહાનં ૦ ૩
 રાજ રહેજો રસિયા, કેવું ઘડે તે કહેજો રે;
 પ્રેમાનંદના નાથજી, દરગઢ દેજો રે. કહાનં ૦ ૪

રાગ વલ્લાસ-પદ ૧

આવો જ્યું મિયજો કહાના મોરે નેના આગે; આવો. ૨૬૦
 નિરખ કમળમુખ ઉપજત અતેસખ;
 દુઃખકે સમૂહ દેખી ઉરહુંમે બાગે. આવો. ૧
 રુપકી અનુપમના દેખી મન લાગેા ધાપ;
 નેના તો અરુન લાવ કહો કહાં જાગે. આવો. ૨
 બોયો તોતરીમી બાની રેનડી નિશાની જાની;
 અપર અંજન કપોલન પીક દાગે. આવો. ૩
 સાચી કહો સ્વામ અનુરાગે કોનઉકે ધામ;
 એકી છત્રી રહો ઉર પ્રેમાનંદ માગે. આવો. ૪

પદ ૨

વારી હું બિહારી કહો રેનહુંકી બાને; વારી ૦ ૨૬.
 નેના તો રસાવડે ગુલાવડે આર્થે લાલ;
 છટે પેચ પાવડે બેન તોતરાતે. વારી ૦ ૧

ચંચળ લોચન જોધને, લલ્યા પામ્યા તીન રે;
ખંજન કુરંગ વન વસ્યા; જળ બૂઝા મીન રે. શોભા ૩
ચાલ ચતુર્થ જોધને, ગજ કહે ધિક્કાર રે;
પ્રેમાનંદ કે' ઘિર નાખે, ધૂળ વારંવાર રે. શોભા ૪

૫૬ ૨

વહાલી લાગે વાલમ તારા, મુખની વાણી રે;
મુખની વાગીરે, અવલે કુણી લોભાણી રે. વહાલી ૨૭
મુખની વાણી સાંભળી, તજ ચંચળતામ્ર રે;
સ્થિર અધને સેવે, ચરણ રમા ઝલી રે. વહાલી ૧
મુખની વાણી સંભળી, રામ્યા સુંદર રૂપે રે;
જગત મુખને પરહરિ, લીધો ભેખ બૂપે રે; વહાલી ૨
વાણી સાંભળી સનકાનિ, લીધી હૈયે ધારી રે;
ધરથી ધર ન માંજાં, રલા અલચારી રે. વહાલી ૩
મુખની વાણી સાંભળી, મ્હારે પ્રીત બધાણી રે.
પ્રેમાનંદ કે' તન મન, કરે કુરઆણી રે. વહાલી ૪

૫૬ ૩

ઓરો આવે છેલ તમારું, ઊગલું જોવું રે;
ઊગલું જોવું છેલા, મ્હારા મનમાં પ્રેવું રે. ઓરા ૨૬.
ઊગલું તારું અંકલું, મ્હારા ઉરમાં આવી રે;
મોહન તારી મૂરતિ, મ્હારા મનમાં લાવી રે. ઓરા ૧
મુખતલે મરકલડે, મુને ઘેવડી કીધી રે
સામું જોધ તમે સ્થામળા શુધ શુધ લીધી રે. ઓરા ૨
શુધ મુલો ચરીરની, દિલ કંપાં ન ગોડે રે;
મનકું વિધું માહેરું, તેણીને ઘોડે રે. ઓરા ૩
ઓરલું હવે કરજો, માણીમર માવા રે;
પ્રેમાનંદના તેણીમાં, રહો આવા ને આવા રે. ઓરા ૪

પદ ૪

કદાન તમારે કારણે હું તો યેવડી કેવું રે;
 યેવડી રોકુંરે, તમ વિના મીઠું ન બોલું રે. કદાન ૦
 લોકડીયાંની લાગ મેલી, સંસારી તેડી રે;
 મન કર્મ વચને માવજી, તમ સાથે જોડી રે. કદા ૧૦ ૧
 ખીક મેનો સંસારની, સરે કાઠી પારી રે;
 રાજવશેયન રસિયા, ચંદ્ર રડી તમારી રે. કદાન ૦ ૨
 તમે મહારા તમારી હું, દુરિયન જાણે રે;
 પ્રીતમ વાતું પ્રીતની, નર મગે નાણે રે. કદાન ૦ ૩
 રાજ રહેજો રસિયા, કેવું ધ? તે કહેજો રે;
 પ્રેમાનંદના નાથજી, દરશન દેજો રે. કદાન ૦ ૪

રાગ વસાસ-પદ ૧

આવો જ્યું મિથાજો કદાના મોરે નેના આગે; આવો. ૮૬૦
 નિરખ કમળગુપ્ત ઉપજત અતેસખ;
 દુઃખકે સમૂહ દેખી ઉરહુંમે જાગે. આવો. ૧
 રુપકી અનુપમના દેખી મન લાગ્યો ધાપે;
 નેના તો અરુન લાવ કહો કદાં જાગે. આવો. ૨
 બોમો તોતરીસી જાની રેનકી નિથાની જાની;
 અપર અંજન કરોલન પીક દામે. આવો. ૩
 સાચી કહો સ્વામ અનુરાગે કોનહીકે ધામ;
 એકી છમાં રહો ઉર પ્રેમાનંદ માગે. આવો. ૪

પદ ૨

વારી હું બિલ્હરી કહો રેનહુંકી જાને; વારી ૦ ૮૬૧
 નેના તો રસાવડે મુલાવડે આજે લાલ;
 છટે યેથ પાધડકે બેન તોતરતે. વારી ૦ ૧

અમળળ બીનો પટ મોતીમળા સોડે તટઃ
 મોધિયા મુમધ સ્થામ આવતદે માતે. વારી. ૧
 જીતેહો બીજેઈ જીમ નાહો તનઉક્ષી શુધઃ
 ઉર નખરેખ લાગી બિલસેદો જાતે. વારી. ૨
 પુજત સહેલી સાથ પ્રેમાનંદઉકે નાયઃ
 આપેહો સનેદિજી તરત ઉઠી આતે. વારી. ૪

પદ ૩

સતી સતી રખે દેખે ઉપજત ચેન; સતી. ૧
 ભોડેતો કુટીલ વિલુલિત કચ સોડે લટઃ
 પ્રદુલિત આત દોડ પંકજ નેન. સતી. ૨
 ચાર ચિતવનીપર વાર જોડી કમ ફેરઃ
 મીન ૩ મધુપતે ચંચળ સુખદેન. સતી. ૨
 વિચમે હે સ્વાહી કારી મોહી પાસું વજનારી;
 યામે સામ ઘમ ગુન રહતદે એન. સતી. ૩
 કુશળ કટાક્ષજીતે બીજ રહે નેદઉતે;
 પ્રેમાનંદ વારી ચિતવત દિનરેન. સતી. ૪

પદ ૪

નિરખી બદન કરે આન કુરખન; નિરખી. ૧
 આવે જ્યુ મિદારી લાલ સોડે મગમતિ ચાલઃ
 જાલ તો વિચળ દેખી જાઇ ગુલતાન. નિરખી. ૨
 બાકે પેચ પાવઉકે ભોલપર આઈ કુકે;
 મોતીયા અનુપ જ્યોતિ સોલતહે કલાન. નિરખી. ૩
 બોલત મધુરી બાની ચિતવની મનમાની;
 દસતહો મંદમંદ ચતુર મુજાન. નિરખી. ૪
 નદકે અનંદકંદ બાધે જુજ જાગુજાધ;
 પ્રેમાનંદ વારી અંજ દારી શરિ જાન. નિરખી. ૫

રાગ પરજ પદ ૧

સોનેરી મોળીયું સુંદર સોનેરી મોળીયું, ધર્મકુંવરનું;
 મોતીડે મોરીયું સુંદર મોતીડે મોરીયું, રસીક સુંદરનું. ૧
 લાલ વિશાળમાં સુંદર લાલ વિશાળમાં, તિલક કેશરનું;
 જાકુડી સુંદર જાણીયે જાકુડી સુંદરે, ધર મધુકર્તું ૨
 કરણે કુંડલિયા કાલુ કરણે કુંડલિયારે, જડીયલ મોતિયે;
 ગોળ કપોળમાં અળકે ગોળ કપોળમરિ; અળગળ જ્યોતિયે. ૩
 નેણાં રંગીયાં લાલ નેણાં રંગીયારે, લાલ કમળની પાખડી;
 પ્રેમાનંદ નિરખી છબી પ્રેમાનંદ નિરખીરે, હરા હા આખડી. ૪

પદ ૨

નાસિકા નમણી હરિની નાસિકા નમણી, પોપટ સરીખડી;
 નિરખી વદન ચંદ્ર નિરખી વદન ચંદ્ર, ફિરલું ઝાંખી, પડી. ૧
 કંઠ નિરખી હરિનો કંઠ નિરખારે, વાધી છે પ્રીતડી;
 છાતી ઉપડતીમાં છાતી ઉપડતીમાં, મોતી માળ ભેવડી. ૨
 સુંદર ઉદર હરિના સુંદર ઉદરમાં, પડે છે ત્રિવળી;
 નાભી ગંભીર ગોળ નાભી ગંભીર જોષ, મનહું મયું ગળી. ૩
 કટિલંક નિરખી હરિનો કટિલંક નિરખી, મોહ પામ્યો કેસરી;
 પ્રેમાનંદ નિરખી છબી પ્રેમાનંદ નિરખીરે, નટવર વેપરી. ૪

પદ ૩

લટકંતા આવે લાલ લટકંતા આવે, મારે મહિર મોરારી; ૧
 ગજગતિ આવે સુંદર ગજગતિ આવે, જોષને જલિહારી, ૨
 સાયળ ઘોંટણ સુંદર સાયળ ઘોંટણ જોષ, પિંડીને પાનીયું; ૩
 ઘુંટી પેનાની છબી ઘુંટી પેનીનીરે, મારે મન માનીયું. ૪
 અરુણ તળાં સુંદર અરુણ તળાંમાં, સોળ ચિહ્ન સોલતાં; ૫
 ઉર્ધ્વરેખામેં રુડી ઉર્ધ્વરેખામેરે, મુનિમન લોલતાં. ૬
 મૂરતી મહારાજની શ્રીમૂરતી મહારાજનીરે, માધ પ્રીતે કરી; ૭
 પ્રેમાનંદ કહે નાથ પ્રેમાનંદ કહેરે, અંતરમાં રહે શ્રીહરિ. ૮

૫: ૪

કુલડે ગરુડાવ કુલ્યા કુલડે ગરુડાવ કુલ્યા, આપે ડાલરિયા;
 અતરની ફારમમાં ખાત અતરની ફારમમાં, બીના રંજનરિયા. ૧
 દાર દળરો હાર દાર દળરો, ગુચ્છ બે કાનમાં;
 બાણ કંલુ છે બાલ બાણ કાલુ છે, નિરખું નિલ ખાનમાં. ૨
 ગમરો ગુલાબી કર્માગરુ ગુલાબી કર્મા, ખુલા માત્ર ચિતમાં;
 છવન જાણો છો બહુ છવન જાણો છો, પાતંગીયા પ્રીતમાં. ૩
 મોઢી છું માણીગર કુતો મોઢી છું માણીગર, મુખને મરકલડે;
 મળીયા છો ગિરિધર ગમીયા છો ગિરિધર, પ્રેમાનંદને ફલડે. ૪

રાગ મેવાડી-૫૬ ૧

અંતકાળે આવીરે સંભળી લેને સ્વામગારે, જોશેમાં અમારા અવગુણ સ્વામ
 પણ છે પોતાનુર પ્રશુભ તમે પાળજોરે, અવગ ઉદારણુ કરણના મામ. અં. ૧
 મળને છોડ્યોરે માદના મુખ ચકોરે કરતાં તે અર્ધ નામ ઉચ્ચારે;
 એવી રીતે આવોરે સુંદર સ્વામગારે, વાણી જોઉં છું વારમવારે. અં. ૨
 નાચમથુને નાગેરે અગમિયને ઉદ્ધારે. કરતાં તે પુત્રતણેરે પોકારે;
 એલું તે વિચારીરે અલ્પમેલ આવજોરે, અમારે તમારે આધાર. અં. ૩
 દેવલી વેળામરે દીનનાચરે, કલોને અમે કેલી કરીએ અણ;
 શુભનંદના સ્વામીરે સુંદર સ્વામગારે, અગળાને તેડીને રાખો પાસ. અં. ૪

૫૬ ૨

દેવલી વેળામરે માધ જુ નથીરે, ન્યારે કરે જમાપ આવીને જોર;
 દેચી વેળા આવીરે દયાગુ મુજ દીનનીરે, બાલ મડી રેન્ને નંદપ્રણાર. ઘે. ૧
 ન્યારે ત્રે નાડીરે ગણપ જાણ છલડીરે, વાળે કલસલિન આસને ધોર;
 સગાં તે સંજાનિરે લાગે લુટવારે, કલકલ કલિને શોરજોર. ઘે. ૨
 સ્વામ્યનાં સગરે સર્વે સંસારમરે, તમ વિના જૂઠો સરવે જન;
 જોને તમારે જન પ્રશુ પરમાસ્થીરે, બીજે નવ માને માઈ મન. ઘે. ૩

ત્રાહિ ત્રાહિ કરીરે પોકારું જોઈ તમભણીરે, સેવકની કરજો આમ સંભાળ;
મુક્તાનંદના સ્વામિરે જાણુ સુખાણુ છેરે, વણુવે છે વેદ દીનદયાળ. દો. ૪

૫૬ ૩

આ અવસરેરે દયાળું દયા બહુ કરીરે, દાળવાને મનમ મરણુતારે તાપ;
વાહને ચડીનેરે આવો છો માત્ર વાવમારે, નાનવણુ નામ જપતારે જાપ. આ. ૧
અનેકને આવ્યારે અંતસમે તમેરે, સાથે લઈ સંતજનનોરે સાથ;
એવા તો તમાગરે ગુણુ અનંત અપાર છેરે, સાંભળતાં મર્વ થય સનાથ. આ. ૨
અધમ જાતિનેરે ઝોવારી બહુ નારીનેરે, જેને નિંદે શાસ્ત્ર પુરાણ;
ગુણુ અવગુણુનેરે નાથ ગણુના નર્થીરે, શરણે આગ્યાના સ્થામ સુખાણુ. આ. ૩
કરણુરસરે પ્રમટ કર્યો કાનજીરે, કરવાને અનેક જનનો ઉદ્ધાર;
મુક્તાનંદના વાંલારે મહાસુખ આપીયુરે, કરી નિલ નવલારે વિહાર. આ. ૪

૫૬ ૪

ભનેને પધાયારે ગિરધર ગાજતારે, હવે મને કરી કૃતાર્થ કાન;
નયન દૂરેછેરે નાથને નિરખતારે, જેનું નિલ ધરીને રહેતાં ધ્યાન. ભ૦ ૧
દુઃખકાના દહાડારે હવે તો દૂરે પચ્યારે, લીધી છે છખીલા મારી સાર;
જીવન જોખનેરે જગ ભૂડા થયોરે, તમસંગ લાગ્યો રંગ એકનાર. ભ૦ ૨
કમળા સરિખીરે કરી મને કાનજીરે, ગ્રહી ગુણુવંતે મારો હાથ;
ભાગ્ય અમારૂંરે કૃષ્ણ કાપ કાળનુરે, પામી પતિ અખિલ જીવનનારે નાથ. ભ૦ ૩
અખંડ સુહાગીરે તમને જે જાણુશેરે, માણુસે મહાસુખ મોજ અપાર;
મુક્તાનંદના વાંલારે, તમને પરહરીરે, ભવજળ કાષ ન પામે પાર. ભ૦ ૪

રાગ પરજ-૫૬ ૨

અંતકાળે આતીરે મારી શ્રીધનસ્યામ કરો સહાયરે; અં. ૧
રામ કાંડી વીછાની તનમાં ચાય વેના, કશ્નજે કંઈ રંધાય છે. અં. ૧
શુદ્ધ ન રહે જ્યારે પોતાના શરીરની, તનડાની નાડી તુટી જાય છે. અં. ૨
ધરના માણુસ જ્યારે ઘેરી જેસે પાસજે, પુમંદુ લઈને જળ પાય છે. અં. ૩
દેવાનંદ ઠહે દેહ તજવા ટાણે, હૈં હાલકલોલ ચાય છે. અં. ૪

૫૬ ૨

કાયામદ ઘેરોરે કાળે વીરલવર બહેલા વારે આવજો. કાયા. ૮૬.
 જોર ન આને તમ વિના બીજા કાષ્ઠનું, તનડાના તાપ ખુઝાવજો. કા. ૧
 જીભ દુઝંકી ચપ વાણી તોતળી બોલાય હારે, કોટી ગુના વિસાસવજો. કા. ૨
 પાપ કર્ષાં તે આડાં આવે જ્યારે પીડવા, મોહન તેયકી મુકાવજો. કા. ૩
 દેવાનંદ કહે અધમ ઓધારણુ, તનડાની વાસના તોડાવજો. કા. ૪

૫૬ ૩

મરવા ટાણે આપો રે માવા દર્શન દોહો હરિદાસને. મર. ૮૬.
 જનઅપ્રસાદ તમે ઉર નથી ધારતા, આપો છો શ્રદ્ધાપુર વાસને. મ. ૧
 ગુના અમારા હોય કોટી કોટી ગીરધર, નટવર કરજો હવે નાશને. મ. ૨
 શ્રીધનસ્થામ તમે કરજાના સાગર, ટાણે છો જનના ભવત્રાસને. મ. ૩
 દેવાનંદ કહે દોષથી વેળામાં, અમને તમારી એક આશને. મ. ૪

૫૬ ૪

કહેજો ઓધા આવોરે બહાસો, પ્રાણુ કરે જનવા પરીપાણુને. કહે. ૮૬.
 પ્રમસ્તેકી તમે રહેજો મારી પાસજે, સદગુનંદજી સુખણુને. કહે. ૧
 જોતેર કાદા ખાલી થાય મળ જરી જરી, વાડીને મેલે જ્યારે વાણુને. કહે. ૨
 ખમખમખાસી કરે દેશમાં આવે દેડકા, પડખામાં શણ મારે બાણુને. કહે. ૩
 દેવાનંદ કહે બહાસા અંતે બેડા આવજો, ભક્તવત્સળ દ્રમ ભાણુને. કહે. ૪

રાગ પરજ-૫૬ ૧

ક્યારે હવે દેખું રે, મારાં લોચનીયાંની આજે નાશને ક્યારે. ૮૬.
 એવાં સુકૃત મારાં ક્યારે ઉદે યાશે, મળશું શુભ જરી બાયને. ક્યારે. ૧
 દેતે હસીને હરિ ક્યારે બોલાવશે, મેલશે માથે બેઠિ દાયને. ક્યારે. ૨
 એવો દિવસ મારે પાછો ક્યારે આશી, મેલીસ ચરણે જાઇ માયને. ક્યારે. ૩
 પ્રેમાનંદ કહે હવે જો મળે, નીમખ ન મેલું સુખપાયને. ક્યારે. ૪

૫૬ ૨

કેદી હવે જોશું રે, બેની રસીયાજી ધર્મકુમારને; કેદી ટેક.
જનમ સુદ્ધ સારે જાણ્યું રે સજની, જોશું હેઝ કેરા હારને કેદી. ૧
દાર પહેરાવી ક્યારે હેતે કરી હેરયું, નેણ તણા શણગારને. કેદી. ૨
ઢોળીયા ઉપર ક્યારે ઓસરીયે મિરાજશે, જોગે ખેતાના પરિવારને, કેદી ૩
પ્રેમાનંદ આગે ક્યારે ગામરા, વળાડી સુંદર સિતારને. કેદી ૪

૫૬ ૩

શ્રીધનશ્યામરે મુને, મોહની લગાડી મન લઈ ગયા, શ્રીધન. ટેક.
હેલ છખીલે વહાયે છનરીરે સજની, કુઝ દિલાસા મુને હમ ગયા. શ્રીધન. ૧
વાટડીયુ જોષ જોષ ઉઠી આખ્યું રોષરોષ, શોકે તે પ્રાણ સુકાઈ ગયા. શ્રીધન ૨
કેટલા દિવસ મુને પ્રાણજીવનના, દરશન વિના હવે થઈ ગયા. શ્રીધન ૩
પ્રેમાનંદ કહે શું સુખ લેવા, પાપિયા પ્રાણ વાંસે રહી ગયા. શ્રીધન ૪

૫૬ ૪

દરશન આગે રે, હવે દીનબધુ કરણા કરી; દરશન ટેક.
વદનકમળ દેખાડે અલખેલગ હેરો અમૃત નેજરે ભરી. દરશન. ૧
દરશન વિના પળ જીગસમ જામ છે, દીરાત જાયે રોવતાં હરી. દરશન. ૨
દરશન દાને કરી દુઃખારિ ટાળો, દયાળુ દયા દીલમાં ધરી. દરશન. ૩
પ્રેમાનંદ કહે જોષ મુખપંકજ, લટકાં ઉપર હું જાઉં મરી. દરશન. ૪

૫૬ ૫

અરજી ઉર ધારેરે વહાલા, અવિનાશી અળખાતણી; અર. ટેક.
રાતદિવસ ધનશ્યામ પોકાડ. સંલગળજે સમરથ ધણી. અર. ૧
દરશન આગે દીનાનાથ દયાળુ, હવેતો હરિ થઈ છે ધણી. અર. ૨
વિરહની વેદના ટાળો અલખેલગ, નાથ પધારો જણી ઠણી. અર. ૩
પ્રેમાનંદ કહે જોષ જોષ જીવું, શ્યામ ચપુર ચિંતામણી. અર. ૪

૫૬ ૬

શું ધણું કહીયે રે હવે, ધર્મકુંવર ધનશ્યામજી; શું ધણું. ટેક.
અંતરજામી સુખસાગર સ્વામી, અધમહિહારજી નામજી. શું ધણું. ૧

નિજગત જાણી હરિ દયા હરિ આણી. દરયન આપો સુખધામજી. શું ધણું ૧
જાહુનામી નિજ ગિરદ વિચારો, પાવન પરજીવમજી. શું ધણું ૨
પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ તમારી, રટણ લાગી છે આકાન્તમજી. શું ધણું ૪

રાગ પ્રભાતી કેદારો-પદ ૧

“કાણ્યે ધ્યાન યોધર્મના કુંવરનું” એ લાગ છે.

દીન દયાશુ ગુરુ દેવ દમોદર, કૃપાનિધિ કૃષ્ણ કલાવે; દીન. ૧
કરણ દાષ્ટ કરી, જનને જુને હરિ, દાસના દાસ હરિ હૈયે ન લાવે. દીન. ૨
ક્રોધિ અપસંધ તે જનના કાપવા, આપવા આનંદ હરિ હૈયે તીસે;
કેક કગાલને તારવા નાથજી, આજ મહાસજની મરજી દીસે. દીન. ૩
અખિલ બ્રહ્માંડના અધમ ઉદ્ધારવા, પૂરણ પરબલે પણ લીધું;
પતિત એકે કાથે નરકમાં નવ પજે, આજ અલમેલડે એમ કીધું. દીન. ૪
મન કર્મ વચને સલ કરી માનજો, અમલ મિથ્યા અમે શીદ ભાખ્યું;
નિષ્કુશાનંદ હરિનિલ હી ચિતવે, આવે અધમ કાચ શરમુ રાખ્યું. દીન. ૫

પદ ૨

ટવ પડી તમને અધમ ઉદ્ધારવા, એલ વિના બીજું કાંઈ ન સુઝે;
અખંડ અવતાર તે અધમ ઉદ્ધારવા, એલ મર્મને કોષ સંત જુઝે. ટવ૦ ૧
નરતનુ ધારી એલું નાંવડે નાથજી, કોષ છવનું અકાજ કરતાં;
લાવે કલાવે કોષ તમને ચિતવે, તેહનાં પાપ તમે તર્ત દરતા. ટવ૦ ૨
જેમ રવિના ધરમાં રજની નવ મળે, નો આસપે અંધારું અંધારી આપે;
જાણે અગણે જેમ અમૃતપાનથી, જનમ મરણ અંગે નવ બાપે. ટવ૦ ૩
પોતાના ગુણ તે કોષ નવ પરદરે, જેહમાં જેહવો ગુણ રહ્યો;
નિષ્કુળાનંદ નર તન ધરી નાથજી, અધમ ઉદ્ધારજુ એવો ગુણ મલ્યો. ટવ૦ ૪

પદ ૩

પતિતપાવન પ્રભુ ગિરદ સુણી સદા, માહેરું મન તે ધીરજ પામ્યું;
ક્રોધિ અપસંધ તે કામા કરો કાળમાં, જે જને આતીને શિશુ નામ્યું. પ. ૧

જયંત જેવો ક્રોધ પાપી નવ પેખીયે, સીતાચરણે ચંચુપ્રહાર કીધી;
અપરાધ એવો કરી, લોક ચૌદ આખો ફરી, દયા કરી તેને દિવ્ય દષ્ટિ. ૫. ૨
અધમ આપે અહમ્યા શય્યા આપે ચર્ષ, જૈતમ ગૃહિણી જગ જાણે;
તમારા પદરજની સદા શ્રવણ ટળી, મળ્યો દેવ દેહ તેહ ટાણે. ૫. ૩
એવા અધમ તો અનેક ઉદ્ધારિયા, તારીયા બવજળ જય લીધા;
નિષ્કુળાનંદ એવા મિરદને જોઈને, સદા મુદા જો મનમાહિ કીધા. ૫. ૪

પદ ૪

આજ મહારાજ મળી જોડ જોયા સરખી, હૃદે પતિત પતિતપાવન તમે;
તમે ગુણવંત ગુણના બંધાર છો, તો અનેક અવગુણે પૂરણુ અમે. આ. ૧
તમે દયાળ કૃપાળ અકળ છો, તો મારી દુષ્ટતાને કાણુ કળશે;
અધમ ઉદ્ધાર તમે નામ કા'વો નાથજી, તો અધમ મુજ નામે આજીવ વળશે; આ. ૨
તમે નિષ્કલંક નિર્વિકારી નાથજી, તો કલંક વિહાર મુખાં કાટિ કા'વે;
જો તમારી બલાધનો પાર નથી આવતો, તો મારી જીંઘાધનો અંત ન આવે. આ. ૩
પોતે પોતાને ગુણે સહુ પૂરણુ છે, જે કામમા જેવો ગુણુ રહ્યો;
નિષ્કુળાનંદના અવગુણુ અપાર છે, તેમ તમારો રણુ કેમ જાયે કહ્યો. આ. ૪

રાગ પ્રજ્ઞાતી પદ ૧

જાગો નિજજીવન જોલે, ૫ ખડાં વાણી,
તમારી સજ્યામાં, મારી સાડી ચંપાણી. જાગો. ૧
લોકાંની લાજ મારે, શ્યામળા વાલા,
તમે તો નિઃશંક પોદયા નંદના લાલા. જાગો. ૨
સાસુડી ચંકર મારી, નણુદી છુતારી;
ગાવલડી દોવાને મિત્રે, અઘી'વી બહારી. જાગો. ૩
આપ હિ અસુર મહી, વલોવા જાવું,
મુક્તાનંદના નાથજી, પલુ શું કહી સમજાવું, જાગો. ૪

૫૬ ૨

કાનજી ઠાઠિલા જાગો, ગ્રાત ચયું વાઝા;

જાણીને મારા જીવન મિત્રો, લોચનીયાં દાલા. કાન ૧

કંઠથી બાહ્યલી મેલો, કાનજી કાળા,

આગ્રેસી પાડેસી જાગના, મોહન મર્મણા. કાન ૨

હવે નહિ રે'વાય અમે, વવાઈ નાના,

સવારે સ્થામળીયા વાઝા, કેમ રહીએ છાના. કાન ૩

લોકમાં 'લજ્જા રહે તેમ, કિજીએ કાના,

મુક્તાનંદના નાયજી, આ ચાશે દિવાના. કાન ૪

૫૬ ૩

આજની શોભા અલૌકિક. લાગે છે સારી,

જોઈને હસે છે વાઝા, મજાની નારી, આ. ૧

કાનજીની રેખા કપોળે, લાગે રૂપાળી;

ગોપીયાં જોઈને કાના, તે છે કરતાળી. આ. ૨

દેશ ઉપર હાર ઉઢ્યા, શોભે છે સારા,

પીતાંબર સાટે પટાળી, ઝાઝી છે ખ્યારા. આ. ૩

વાસળીને સાટે વેલણ, કેવુ લઈ આવ્યા,

મુક્તાનંદના નાય આવા, કો' કયાં જઈ દાવ્યા. આ. ૪

૫૬ ૪

આવોને અલખેલા વાલા, પ્રધુ વાતલડી;

રસિયા રંગી આવ્યા કેને, સંજે રાતલડી. આ. ૧

આજસહુ અંજે ધણું દિસે, નિદ્રાણું નેણું;

પાતળા પ્રેમેશું ખાતા, જોડો છા વેણું. આ. ૨

ડાલતાં કાલાં બરો છો, પ્રીતમ ખ્યારા,

કપોળે તંબોળતંણ, લાગે છે સારા. આ. ૩

ફને રંગે રાખ્યા પ્રીતમ, કહો કાના અમને,

મુક્તાનંદના નાયજી. કાઈ ને કહે તમને. આ. ૪

રાગ બિલાસ-પદ ૧

કાન ધુતારે, બેની મને કાન ધુતારે;

નેહું કેરે બાણે મારી, કાન ધુતારે. તેહું ૦

સાન કરીને સ્યામગે, મુજ સામુ બેધુરે;

ચોટ લગાડી યત્તમાં, રસબાણુ પ્રાયુરે. તેહું ૧
ધાયલ ચંદને ધર સુધી, પહોતી પરલેરે;

જેની છે વિરહની વેદા, માડું મન બલેરે. તેહું ૨
અંગમાં વાધિ આપણ, બોજન ન આવેરે;

રમની પીને મુરતી, નિદ્રા ન આવેરે. તેહું ૩
મન માન્યું, નંદલાલશું, બીજી શ્રમણ બાગીરે;

મુક્તાનંદ કહે માવશું, મને લજની લાગીરે. તેહું ૪

પદ ૨

સ્વામ સંગાથેરે, બેની મારે સ્વામ સંગાથેરે,

તે દલાગનું તાન મારે, સ્વામ સંગાથેરે.

મહેર કરીને માવજી, મુજ સામુ બેધુરે;

મનડું માડું માવશું, અતિજેન મોથુરે. તે ૧
નેહ બણાગો નેણમાં, ભૂકડીની સાનેરે;

વ્યાકુળ કાંધી વાલમે, મોરલીની તાનેરે. તે ૨
સુખ અલૌકિક આપિયું, મને સ્વામ સુહામીરે,

મોહનજીની મહેરથી, લવ લાવજી બાગીરે. તે ૩
અખંડ સુહાગણ કરી, દોડિયે, કાનેરે;

મુક્તાનંદ કહે મોહી રહી, એને બીને વાનેરે. તે ૪

પદ ૩

મનડું માન્યુરે, બેની માડું મનડું માન્યુરે;

મોહનજીને સંગે માડું મનડું માન્યુરે.

એ માડું ગમતું કરે, નિલ અંતરગમીરે,

સુંદર વરના સંગમાં, હું અનંદ પામીરે. મો.

જોબનિયું મેં જળવ્યું, મોહનજી માટેરે;
 સ્થામ સંગાથે સહિ કર્યું, મેં તો શિરને સાટેરે. મો. ૨
 આડ્ય ન માનું કોઈની, મોહી જીને વાનેરે;
 જાવિંદ કાધી પેલડી, નેહુની સાનેરે. મો. ૩
 આનંદ વાધો અંગમાં, જુધરને લગીરે;
 મુક્તાનંદ કહે માવશું, દદ લાગી તાગારે. મો. ૪
 ૫૬ ૪

પ્રીતડી બાધીરે, બેની મારી પ્રીતડી બાધીરે;
 લટકાળા નંદલાલ સાથે, પ્રીતડી બાધીરે.
 સુંદર નેહુ સાહામણું, મુખ સુંદર વાણીરે;
 સુંદરવરની અંગમાં, બેની હું લાભાણીરે. લ. ૧
 કામણીયાં મુજને ક્યાં, કનુડે કળેરે;
 દીલકું મારું ડોલવ્યું, મીઠી મોરલી વાળેરે. લ. ૨
 નેહાં વેણાં મોરલી સૌ, કામણીયાં રે;
 વચ કરી મને વાલમે, હર્યું પારજ મારું રે. લ. ૩
 કૂળ કુટુંબી લોકની, મરગદા રેલીરે;
 મુક્તાનંદ કહે માવશું, દદ બાધી બેલીરે. લ. ૪

રાગ રામકલી ૫૬ ૧

મારું મન રેણુરે માનેઈ નંદલાલ, મારું મન રેણુરે માનેઈ નંદલાલ; ટક.
 રસિક - છેલંવર રૂપ ઉભજરે, અંજનનવન વિશાળ. માર. ૧
 મોહનવર અને મોહીની લગડી, કરી કરી ગીતમ ખ્યાલ, માર. ૨
 મગાજી મને મમં જણાવી, વચને વધારી લણી વાલ. માર. ૩
 મુક્તાનંદનો નાય નવલ પ્રિયા, નિરખીને ચર્ચ છું નિહાલ. માર. ૪
 ૫૬ ૨

શીલે છે જળીલો વાલો અનંદકંદ, શીલે છે જળીલો વાલો અનંદકંદ;
 લલા જવ સનકાદિક નારે, સતવન કરે છે સુરેષ્ઠ શીલે છે. ૧

ફકિમણીકાંત અખિલજગમ્બર, દરયુ વિકટ ભવદંડ, ગોમે છે ૦ ૨
સોળ હાતર અષ્ટ પટરાણી, રહે વા'નો મદાય સ્વછંદ, ગોમે ૧ ૦ ૩
મુક્તાનંદનો નાથ નવલ પ્રિયા, વાસુદેવ જગવંદ. શોમે છે ૦ ૪

૫૬ ૭

વાસુદેવ ફકિમણી સજે શણગાર, વા'દેવ ફકિમણી સજે શણગાર;
પ્રિયા તન ચંદન ખોર બિરાજે, પ્યારી તન મૃગમદ સાર. વાસુદેવ ૦ ૧
સ્થામસુંદર હેર કૌરુલ ગોમે, પ્યારી હેર નવસર નાર. વાસુદેવ ૦ ૨
શખ ચક્ર ગદા પદ્મ સ્થામકર, પ્યારી કર ચમર ઉદાર. વાસુદેવ ૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે જુગલ રૂપ પર, વારી જાડે વારંવાર. વાસુદેવ ૦ ૪

૫૬ ૪

વા'નો મને વાલા લાગે રાગ રણછોડ, વા'નો મને વા'લા લાગે રણછોડ.
સત્યભામા ફકિમણી પટરાણી, જળભદ્ર જંધવ લેડ. વા'નો ૦ ૧
ચક્રાદિક આયુધ કર શોમે, દુષ્ટ દગુજ મદ તોડ, વા'નો ૦ ૨
વડી પાધ વડી બૂકુડીપર, વડી અગળ મરોડ. વા'નો ૦ ૩
મુક્તાનંદ દહે રસિક પ્રીતમપર, વાર મદન કરોડ. વા'નો ૦ ૪

હૈરવી પ્રભાતિ. ૫૬ ૧

પ્રાત ધયુરે મારો પ્રાણ સનેહિ, જગો જીવન જાડે વારી; પ્રાત ૦ ૧
દર્શન કારણ મુનિવરે મોટી, આઘ્યા હરખ ભર્યા ભારી; પ્રાત ૦ ૧
પંચાનન સદસ્થાનન પંમુખ, જગત્વદનો વર ઉર્ગારી; ૧
ચારદ નારદ વ્યાસ કીરમુની, સનકાદિક ઝપિવર ચ્યારી; પ્રાત ૦ ૨
મૂષકવાહન સિખિવાહન જુત, વૃષભેશ્વર ભવભયહારી; ૧
માયે નાયે કરે કુતુહલ, મૂર્તિ તમારી હેર ધારી; પ્રાત ૦ ૩
વદન ઉધારી અરવિંદયોયન, નિરખો 'કૌતુક કંસારી;
પ્રેમાનંદના નાથજી ઉજ્યા, દીધા દરશન સુખકારી; પ્રાત ૦ ૪

પદ ૨

અલભેજો હિજા દરિ દસતા, આતીને ઉભા ઝોસરીયે; અલ૦
 ફેટો મ્હેત ઉપરગો ઝોડયો, કર નકા દલ્હી વોલગયે; અલ૦ ૧
 શોભા સવારની સુંદર વરની, સુરે વખાણું વંખરીયે; અલ૦ ૨
 પાટ ઉપર ખેડા પુડગોતમ, નીરખી નન નેણાં બરીયે; અલ૦ ૩
 અશિરચાદ વદે મુનિ નિરખી, અવિચળ રહે દરગઢ કરીયે; અલ૦ ૪
 ધર્મકુંવરે તમ ઉપર વારે, તન મન પ્રાણ ફરી ફરીયે; અલ૦ ૫
 ધર્માત્મજ કરો દંતધાવન, કનક ખાણુ આગે ધરીયે; અલ૦ ૬
 પ્રેમાનંદે સુંદર મુખકું, નિરખી અંતરમાં ફરીયે; અલ૦ ૭

પદ ૩

દીનાનાથ કરે દંતધાવન, લંછને કોમળ કરમંધ; દીના૦ ૧
 કુંદકણિસમ દયન મંજન કરે, નેણાં વેળાણાં જોઇ અનુરોધ; દીના૦ ૨
 મુખ પ્રક્ષાલન કરી મનમોહન, નાવા પધર્યા સખદાર્ધ; દીના૦ ૩
 મંગાલગિયા કુવા કહે, ન્હાયે નાથ અતિ હરખાઇ; દીના૦ ૪
 સરસ અતરે લઇ કરે તન મર્દન, વર્ણિ મુકંદ છત્રી ઉર લાઇ; દીના૦ ૫
 દોળે જળ જોળે તન સુંદર, શોભા વરણી નવ જાઇ; દીના૦ ૬
 અંબ અગોષ્ટી ઉલ્લવળ ધાની, પેરિ દરિપર સરસાઇ; દીના૦ ૭
 પ્રેમાનંદ કે જમચ પધાર્યા, હરિકૃષ્ણ હરિ પુત્રધર્મ; દીના૦ ૮

પદ ૪

જમચ ભેડા અખિલજોકપતિ, ઝોસરીયે અનુગમેરે; જમ૦ ૧
 પટ રસ જોગન સરસ સધારી, કનક ચાળ ધર્યો આગેરે; જમ૦ ૨
 ત્રિધવિધના પકવાન તે પીરસ્યા, જે જે સરસ લાગેરે; જમ૦ ૩
 મોતીચૂરે જલેખી ધેગરે, મન મમતા જે આગેરે; જમ૦ ૪
 દૂધપાક જે જીરંજીવરીસે, નિરખી દુઃખ દૂર લાગેરે; જમ૦ ૫
 કદી વડી જમી ચાક વખાણ્યાં, સુંદર સ્વામ સુદાગેરે; જમ૦ ૬
 ચણું કરીને મુખચાસ લીધે, અપર અનુચીટ દાગેરે; જમ૦ ૭
 પ્રેમાનંદ કે મનકું મોહું, સરસ પેગાળી પાધેરે; જમ૦ ૮

રાગ ભૈરવી પદ ૧

વંદુ શ્રીધર્મતનય બ્રહ્મપુર નિવાસી; વંદુ ૦ ૧.
 લહત મે સકામી કોઉ, આતમા ઉપાસી; વંદુ ૦ ૧
 જાકે અગણિત નામ, સત ચિત આનંદ ધામ;
 અક્ષર અમૃત જનવિશ્રામ, અમ્યુત અવિનાશી. વંદુ ૦ ૨
 અગણિત વિશ્વ આધાર, સુખનિધિ અતિ સર્વપ્રકાર;
 કહત નિગમ ગતિ અપાર, સુંદર સુખસાશી. વંદુ ૦ ૩
 અગણિત રવિ શશિ સમાન, શીતળ પ્રકાશવાન;
 શ્રીપતિ ભગવાન તામે, વસત સુખવિલાસી. વંદુ ૦ ૪
 અક્ષર નિવાસી દેવ, કોટી મુક્ત કરત સેવ;
 આગે એક ટેક, પ્રેમાનંદ ગુણ ગાસી, વંદુ ૦ ૫

પદ ૨

નારાયણ વાસુદેવ અક્ષરપતિ સ્વામી; નારા ૦ ૧.
 મેવત પદપદ્મ જાકે પુરુષ નિષ્કામી. નારા ૦ ૧
 અક્ષરસમ કોટી મુક્ત, એકાંતિકધર્મભુક્ત;
 પદી પદી નિત્ય પુરુષસક્ત, સ્તુવત બહુનામી. નારા ૦ ૨
 ચંદનાદિક પુષ્પહાર, અલોકિ પોડય પ્રકાર;
 પૂજત પ્રભુ ત્રિશ્વધાર, ચરનને શિર નામી. નારા ૦ ૩
 અક્ષર અતિ પરમધામ, કરત તામે હરિ વિરામ;
 પરમપુરુષ પૂરુષકામ, અનંત નામ નામી. નારા ૦ ૪
 વૃષસ્તુત સુદર સુજન, કોટીક શોભા નિધાન;
 પ્રેમાનંદ વારે પ્રાન, નિરખી અંતરજામી. નારા ૦ ૫

પદ ૩

ધર્માત્મજ ધર્મકુંવર સંતન સુખદાઇ; ધર્મા ૦ ૧.
 અધમજાજ શ્રીમહારાજ, વિચરત મહિ આઇ. ધર્મા ૦ ૧

અનિશય આનંદકદ, વૃષકુળવર વિશદ્યદ્ધ;
 મેટન દુઃખ દંદ, નિગમ દરેત હે બહાષ. ધર્મા ૨
 ધર્મલાલ પ્રણતપાળ, અધરમકુળ પરમ કાળ;
 તન તમાલ ગતિ મરાલ, સુંદર સરે રાષ; ધર્મા ૩
 વદન વદન અતિ રસાળ, મેટન લવ જમણુ બાલ;
 એસે હરિવર દયાળ, દેખે દુઃખ બાલ. ધર્મા ૪
 અમિત દમિત ત્રિવિધ તાપ, ત્રિભુવન જન જપત જાપ;
 બરનત શુભ દર આસાપ, પ્રેમાનંદ ગાર્પ. ધર્મા ૫

પદ ૪

નારાયણ નારાયણ રસના નિલ માષએ; નારા ૭ ટક.
 પરહરિ હળ કંપટ ચપટ, આનંદ સુખ પાષએ. નારા ૮
 જસે હોત જન્મ મરણ, અસદ્ આમ કયા અચળ;
 પુનિ પુનિ લવજમણુ અમલ, સમડી દર બહાષએ; નારા ૯
 શ્રીહરિ હરિકૃષ્ણ નામ, જનવિશ્રામ હમત કામ;
 ધનસ્વામ ચરનન પર, ત્રિભુવન બળ જામએ; નારા ૧૦
 કમનીય અતિ સરસ રુપ, અતિ અનુપ નમત જુપ;
 ધર્મસુનુ હળા વિદેશી, અંતહી હરખાષએ; નારા ૧૧
 સમહીના આધાર સર, સુંદર શ્રીરૂપકુમાર;
 પ્રેમાનંદ વારવાર, ચરનન ચિર નાષએ; નારા ૧૨

રાગ બીહારી પદ ૧

નેહસે નિભાવ લીજ્યો રે હો મોહનજી મોરો, નેહ ૭ ટક.
 શરણાગતી બીનતી પિયા સુનાયે સમ શુનપૂર;
 નિજ જન જાની નીલાયે લાલા અવગુન કીજે દૂર રે; મોહ ૮
 બહત પ્રગર્ષ ભવન દીવારી, ગાઉ ન પાવત ચાંદ;
 તામે હું બહી જાતથી લાલા; છમહી પકરી બાંહેરે. મોહ ૯

બાંહ મહી બલવંત જ્યું, જળ આવે ઉતારે પારે;
અથ બીચ છાંડે ના બને લાલા, લાગે કુલકું ગારે. મોહ૦ ૩
તુમ હો તેરી કીજીયો વારી, સુંનીયો શ્રી માહારાજ;
પ્રેમાનંદ કહે નાથજી અમ, બાંહ મહેકી લાગરે. મોહ૦ ૪

પદ ૨

સ્વામજી સદાય કીજેરે હો મહારાજ મોરી; સ્વામ૦ ૨ક.
સ્વામ તુમારી સદાય બીના ભવ પાર ન પૈઉ નાથ,
પદ લોક પરમેકમે મોરી લાજ તુમારે હાય રે. મહા૦ ૧
હું અનાથ તખ કિકરી મોયે એક તુમારી આશ;
તુમ બીના ત્રિભુવનકે મુખ વારી સમસો ભધઉ નીરાયરે. મહા૦ ૨
તપ તીરથ વત નેમ સખ વારી તુમહી મોરે સ્વામ;
તુમ બીના ઝોર બીસારીકે વારી રદું તિહારો નામરે. મહા૦ ૩
અમ હેતસે નિશાદિન વારી, રાખીયે સ્વામ હજૂરે;
પ્રેમાનંદકે નાથજી મોહે, કમલ ન કીજે દુરે. મહા૦ ૪

પદ ૩

બિરહ બીચારે હો અવિનાશી અપને; બિર૦ ૨ક.
શરણાગત વત્સળ તુમ વારી અધમ આધારન સ્વામ;
વરદાયક પ્રભુ અભયકર વારી પતિનપાવન નામરે. અ.રિ૦ ૧
જળ જળ તુમ વપુ ધરત હરિ વારી કરત અધમ આધાર;
અજમિશ્વ મનિકાદિક લાલા, તારે પતિત અપારરે. અ.વિ૦ ૨
નિરમળકે બળ તુમ હી હો વારી નિરખન કે ધમ માત્ર,
સંતનકે સરવસ તુમ વારી, સનો નંદકે લાલરે. અ.વિ૦ ૩
તીન લોકકે નાથ તુમ વારી તુમ બસ સુરનરમ્ભ;
પ્રેમાનંદ મહ જનીકે વારી, પરયો ચરન ધરી શીયરે. અ.વિ૦ ૪

પદ ૪

બીસર ન જાળ્યો રે હો જનવારી, મોયે બીસર; ૨ક.
હમસે તુમકું જહુતકે વારી તુમયો હમરે એક

યા કારક બીનતી કરું વારી, ધરીયે અંતર ટેકરે. બનવા. ૧
 પ્રીતી કરની સહેલહે વારી, મુનિયે મોહન મીત;
 પાર નિહાવની કહિનહે પીયા, અવગુનવંતપ્રી પ્રીતરે. બનવા. ૨
 સખ ગુન પૂરન જાનીકે હરિ તુમસો કીનો નેહ;
 મૂર્તિ તુમારી નાથજી મેં, વારી પકરી બીનુ સદેહરે. બનવા. ૧
 એક લસોસોં એક બળ વારી એક આશ વિશ્વાસ;
 પ્રેમાનંદકે નાથજી મોયે સદા રાખીએ પાસરે. બનવા. ૪

રાગ હૈરવી-તાલ અપક પદ ૧

લગી રટના ધનસ્યામદી નામદી, લગી ધર્મકુંવર સુખજામદી નામદી; લગી. ૦ ૨૬.
 લગી રટના રેન દીન થટ બીતર, પ્રીતમ પૂરનકામદી નામદી; લગી. ૧
 બીસરત નાહોં માધુરી મુરત, કૃષ્ણ દ્રગન બીસસમદી નામદી; લગી. ૨
 તરસતહું સુંદર છબી દેખન, લાલન લાલિત લલામદી નામદી; લગી. ૩
 પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ નાથકી, ચેરી કુંતો બીનદામદી નામદી; લગી. ૪

પદ ૨

સાંતું સાંતુરેને બીસાસીયાં મારીયાં, મારી ઉર બીરહ કટારીયાં મારીયાં; સાંતું. ૦ ૨૬.
 બાલપનેદી વે પ્રીત ન જાની મેરી, કીની કાંસીદે સાથ મારીયાં મારીયાં; સાંતું. ૧
 જાન્ય જસ્યો વે વિદેશ મેહેરમા, પ્રિતદી પંરેજ મોહે ડારીયાં મારીયાં; સાંતું. ૨
 દીન નહીં ચેન રેન નહીં નિહિયાં, હોત દેરે અંત જારીયાં મારીયાં; સાંતું. ૩
 પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ સુરેત્પર, તન મન, સખ સુખ વારીયાં મારીયાં; સાંતું. ૪

પદ ૩

લગી અંખીયાં યા મોખાલદી લાલદી, અંબુજનેન બીસાવદી લાલદી; લગી. ૦ ૨૬.
 લગી અંખીયાં સખીયાં સુન મેરી, ગતિ હોગમયાં મેહાવદી લાલદી; લગી. ૧
 નેન નજારે પ્યારે જાન ગુમરે, ચિંતવની ચવની મરાલદી લાલદી લગી. ૨
 છબી અટકી સુંદર વર નટકી, લગી ચટકી રૂપજાવદી લાલદી; લગી. ૩
 પ્રેમાનંદ કે' બેસી છબી અંતર, નંટવર તરેન તમાલદી લાલદી; લગી. ૪

પદ ૪

ડરી મોહની દીલદારને ચારને, ડરી નટવર ધર્મકુમારને ચારને; ડરી૦ ૧.
મોહની લગાય મેરા મન હર લીના, જાદુ કીરતારને ચારને; ડરી૦ ૧
કિં કર્ણના વે મંડા દીલ જરમાયા, મોઝુળદે સીરદારને ચારને; ડરી૦ ૨
આવંદા જાવંદા મેડા ચિતલલચાવંદા, મીલંદા મોહન કરી પ્યારને ચારને; ડરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ લટકપર, જાદીયામે પ્યારપ્યાર પ્યારને ચારને; ડરી૦ ૪

રાગ ખટ-પદ ૨

આવોજી આવોજી અલખેલા મારી આંખડલિમાં, જતન કરીને તમને રાખું રે.
સુંદર મુખના મરકલગ પર પ્રાણ, વારી વારી નાખું રે. આવોજી૦ ૧
જીવન તમને જોવા સાફે તે, વિશ્વ આબું છે આખું રે;
શુક સનકાદિક નારદ સરખા, મુનિવર મળિયા છે લાખું રે. આવોજી૦ ૨
આરે સમે શોભે છે માસ વા'લા, શી ઉપમા કહી દાખું રે;
પ્રેમાનંદ કહે રાખી નેણામાં, ચરણકમળ રસ આખું રે. આવોજી૦ ૩

પદ ૨

વા'લા હોજી વા'લા મને પ્રાણથી પ્યારા, આંખડલિના તારા અલખેલા રે;
તન મન ધન મારું વારું તમ ઉપર, સ્યામ સુંદર રંગ છેલા રે. વા. ૧
આવે આવે એરા આજ રાખું મારા ઉરપર, પ્રાણજીવન રંભરેલા રે;
આજ રહો મારે મંદિર મોહન, કાલ પધારેન્નો વે'લા રે. વા. ૨
તમ જેવ જીવન ક્યાંથી કેને પ્યારલે, અલખેલાજી અલેલા રે;
પ્રેમાનંદના નાથ હોજી અતિ દુર્લભ, કૃપા કરીને રહો ભેલા રે. વા. ૩

પદ ૩

કહોજી કહોજી ક્યાં જાયા જનજીવન તમે, આંખડલી ઉગરે સતી રે;
નિહાલુડાં નેણાંમાંકિ શોભે અતિ સુંદર, રેખલડી મદન રસ માતી રે. ક૦ ૧
વદન ઉપર શ્રમ જનનારે મોતી, મુખ મનજની રેખા ઓગળાતી રે;
તેજને લયેલા અતિ જનમારે બીજા, હારે તો ખુલા છે જાદુ છતી રે. ક૦ ૨

કેમરે પુતારીનારે પુત્રા અલભેલા, આજ શિથિલ થયા છે તેના તીરે રે;
પ્રેમાનંદના નાથ જોષ જોષ તમને, આખડલિ ત્રપત નથી થાતી રે. કા. ૩

૫૬ ૪

જાઓજી જાઓજી શીઘ્ર ખેટા સમ ખાઓ, હમે જાણી જીવન ચતુરાધ રે;
અર્થા રે હોય તે તો ખોટું રે જોમે, દોષ ન જીવે કાંઈ રે. જા. ૧
તન મન નેણાં વેણાં કેમ રહે છાના વાણા, તરત આવે ઝોળખાધ રે;
અધર અંજન પીક લીક લાલ સોહે માલ, ઉઠી નખ રેખા ઉરમાંધ રે. જા. ૨
પીત્તાંબર સાટે તે લીલાંબર જેનું લાખ્યા લાલ, વેલણુ રલાછે હરિ સાધ રે;
પ્રેમાનંદના નાથ જોષ જનનારી, હસે કર તાળી જાળધ રે. જા. ૩

રાગ રામકલી પ્રભાતિ ૫૬ ૧

મારું મન મોહુંરે મા મોરલીના નાદે; મારું ૧
જમણું નથી મોવિંદ વિના મુજને, મનહું વિંધાણું મીડે સારે; મારું ૨
સાંભળતાં સંતોષ ન થાયે, જીવન જોવાને જાવા દે; મારું ૩
જાઈસ જોવા હું તો ન રહું અટકી, લોક લાજ મરનદે; મારું ૪
પ્રેમાનંદના નાથને મળતાં, થઈ આવી જમ ખાદે; મારું ૫

૫. ૨

મારે મન વસીયો માંખણુયાર; મારે ૧
સુખ સામર વાલો રૂપ જિજ્ઞાસ, નાજર નંદકિરોર; મારે ૨
મોરલીધર મારજમાં મળિયો, ચરચીને ચંદન ખોર; મારે ૩
શામું જોષ મારું ચિત્ત હરી લીધું, કીધું કલને જાદુ જોર; મારે ૪
પ્રેમાનંદ કહે મોહન લગાડી, ચપળ નેણાંની કાર; મારે ૫

૫૬ ૩

જુઓ આજ શોભે વાલો હેમાવાળો હેલ; જુવો ૧
જરેકસિ પાધ જગવના જાણુ, કેસર તિલક કરેલ; જુવો ૨
કેસરબીનો વાલો હેલ જાણીયો, અલવ જસો હે અલભેલ; જુવો ૩

હર બનમાળ આલ જોઈ મોહી, પીત પટ કમર કસેલ; જુવો ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથના લટકાં, આવી માસ હરમાં ખુ તેલ; જુવો ૦ ૪

પદ ૪

નંદજનો લાલો વાંચો હેઝનો હાર; નંદ ૦ ૧૬.
પ્રાણચક્રી વાંચો મને મોહન, એ ઉપર મારે પ્યાર; નંદ ૦ ૧
એરે વિના જે જે સુખજગમાં, તેતો જેવા મોમલ ખાર; નંદ ૦ ૨
હવન ધન જસોદનો જાયો, લોચનીયાનો રણખાર; નંદ ૦ ૦
પ્રેમાનંદ કહે તન મન વારું, વારણે વારમવાર; નંદ ૦ ૪

રાગ ભૈરવ પ્રભાતી-પદ ૧

પ્રાતસમે મંત્રાહ્વાનનંદની, મૂર્તિ મનમા ધારે; પ્રાત ૦ ૧૬.
નખશિખ નિરખી કપ ચતુષમ, અંતરમાં ઉતારે; પ્રાત ૦ ૧
રૂપાળા બહુ રણવલોચન, આવી વસ્ત્રા મન મોરે; પ્રાત ૦ ૨
પુષ્ટ તરણ મન જીને વાને, હંસગતિ ચિત ચોરે; પ્રાત ૦ ૩
અંગોઅંગ અનુષમ ત્રીણા શ્વેત વસ્ત્ર બહુ ગોમે; પ્રાત ૦ ૪
પુષ્પતણા આભૂષણ જોઈ જોઈ, લક્ષ્મીના મન લોમે; પ્રાત ૦ ૫
મેલ સરીખેરે ધેર સાદે, મોલતાં જહુનામી; પ્રાત ૦ ૬
ભક્ત મનોરથ પૂરણ કરતા, પ્રેમાનંદના સ્વામી; પ્રાત ૦ ૭

પદ ૨

પ્રાતસમે શ્રીસ્વામિજીના, ચરણ ચિહ્ન ચિતવિયે; પ્રાત ૦ ૮
સ્વસ્તિ જવ જાંજુ ખજર રેખા, અંતરમાં ગોઠાવે; પ્રાત ૦ ૯
કલિય કમળ અંકુશ અષ્ટકાણ, જમણે ચરણે સંભારે; પ્રાત ૦ ૧૦
વામ પદે મન્સ ત્રિપલ કલશ ખરી, એમ ધનુષ સશિધારે; પ્રાત ૦ ૧૧
જમણે ચરણે અંગોઠા ઉપરે, નખમાલી ચિહ્ન જોઈ; પ્રાત ૦ ૧૨
પેલી ને હલી અંગણાએ, તિલ તેમાં રાખું મન ઠોપે; પ્રાત ૦ ૧૩
સત્ય ને ચડિયાત નખ હથે, આંગળિયોના જોડું; પ્રાત ૦ ૧૪
પ્રેમાનંદ જોઈ પાની હુંદી, પિંડીમાં મન ધેડું; પ્રાત ૦ ૧૫

પદ ૩

પ્રાતસમે ઉઠી પુરુષોત્તમની, મૂરતિમાં મન ધરિયે રે; પ્રાત૦ ૧.
 એ અવસર ને આડ કરે તે, પાપ જાણી પરહરિયે રે. પ્રાત૦ ૧
 જનું જુગલ જોષને સુંદર, સાચળ શોભા સારી રે;
 વામસાચળમાં ચિહ્ન એક નિરખું, સ્યામકટિ લાગે પ્યારી રે. પ્રાત૦ ૨
 કમળ સરિખી નાખી ઉઠી, ત્રિવળા ઉદર માંહી રે;
 ચડિયાતી છાતીમાં સુંદર, છાપ ચિહ્ન સુખદામ રે. પ્રાત૦ ૩
 મલની સુંડ સરીખા જુજદંડ, શોભાના લંબર રે;
 પ્રેમાનંદ કહે મનમાં ધાર, કરવર અભય ઉદાર રે. પ્રાત૦ ૪

પદ ૪

પ્રાતસમે ઉઠી સુંદર સુખની, શોભા મનમાં સંભારે રે; પ્રાત૦ ૧.
 તન મન ધન શ્રીપુરુષોત્તમના, વદનકમળપર વાંરે રે. પ્રાત૦ ૧
 અધર બિંબજળ દશન કુંદકળી, નાસાશુક ચિત્ત એરે રે;
 ગોળ કપોળે શોભે સુંદર, તીલ એક જમણી દારે રે. પ્રાત૦ ૨
 લોચન લાલ કમળદળ સરખાં, રેખા માંહી રૂપાળી રે;
 બ્રહ્મકુટી કુટીલ વિશાળ લાલમાં, તિલક કેસર મરમાળી રે. પ્રાત૦ ૩
 સુંદર મસ્તક શિખા મનોહર, સંભારે હું જ્યારે રે;
 પ્રેમાનંદ કહે સ્વામિ મારા, સદા દેખાજો તારે રે. પ્રાત૦ ૪

રાગ ભૈરવી પ્રભાત પદ ૧

આવો મારા હૈડા ફેરા હાર, વાલમ વારણે જાહેર; આવો ૦ ૧.
 મોહન સુખું નિરખું સુંદર, સ્યામજિયા ચિરદાર;
 તન મન પ્રાણ લેખને વારું, વારણે વાર હજાર. વાલમ ૦ ૧
 રૂપાળા છો રાજ્ય લોચન, નટવર નેંદકુમાર;
 નેણું મારાં ત્રપત નથી ચાતાં, નિરખી પ્રાણ અંધાર. વાલમ ૦ ૨
 મનકું મારું મોહી રહ્યું છે, સુંદર જોષ ચણગાર;
 માયે મુકુટ રત્ન જગદિ, કુંડળ મકસકાર. વાલમ ૦ ૩

નીલ કુશેવર ચરચિત્ર ચંદન, કટિ પટ પીત ઉદાર;
ત્રેમાનંદ કે' વાઙ' વદનપર, કાટિ મદન વાર વાર. વાલમ૦ ૪

પદ ૨

આવો મારા મીઠા બોલા માવ, વાલમ વહાલા લાગેરે; આવો ૨૬.
વાલમ મુગ્ધને વહાલા લાગો, બહુ નટવર મુંદર નાવ;
હોત હરી દંષાપર રાખું, રસિયા જલવસાવ. વાલમ૦ ૧
પલંગ ઉપર પધરાયું પ્યાર, દ્વંધે પખાણું પાવ;
બૂધર બેઠું પ્રેમ કરી મારે, ધણ દિવસનો ભાવ. વાલમ૦ ૨
કેશર ચંદન ચરચી કરું. ફૂલગ્રમાં ગરકાવ;
આંખલડીથી અગા ન મેલું, શોભાના દરિયાવ. વાલમ૦ ૩
જેમ રણ રહો તેમ કરું દરિ, ન જોવું ન્યાય અન્યાય;
ત્રેમાનંદના નાથજી તમપર, પ્રાણ કરું તોજવ. વાલમ૦ ૪

પદ ૩

આવો મારા રસિયા રણવનેલુ, જીવન જોષને જીવેરે; આવો ૨૭.
નટવર નાગરે શોભાના સાગર. મુંદરવર મુખદેલુ;
આંખલડીમાં અમૃત વરસે, વહાલાં લાગે વેલુ. જીવન૦ ૧
મુખની મીઠી વાતો સાંભળતાં, મનું થયું મેલુ;
કેશવ તમ કેડે ભમવું ફરે છે, જંપ નથી દિનરેલુ. જીવન૦ ૨
લોક કુટુંબ સહિ કુટી થાક્યા, કાઠનું ન માને કેલુ;
પ્રિતમ તમ સંગ પ્રીત બંધાણી, જાણી સાચા સેલુ. જીવન૦ ૩
સંસારિયા સહિ જેર થયા જાણે, જેવું કહ્યું અંદેલુ;
ત્રેમાનંદના પ્યાર તમ વિના, ક્યાયે ન મુખચેલુ. જીવન૦ ૪

પદ ૪

માણિગર મોરલીવાળા મીત, ગિરિધર ઘેલડી કાધીરે; માણિગર. ૨૮.
મુખ તણા મરકલગાઈમાં, પ્રિતમ જોડી પ્રીત;
નેણતણે નજરે મારું, ચોરી લીધું ચિત. ગિરિધર૦ ૧

મોતન મોરલી અપર ધરીને, આઠમે મુંદરે ચીત;
 આમળિયે આરે હિસા આવી, દરતાં લટકાં લટીત. ગિરિધર ૨
 લાવળતા લેઈ મોલી સ્ત્રી જાણે, ચિત્ર આલેખ્યાં ભીત;
 મેવાને જેણે આવી વસ્યા આસ, અંતરમાં અજીત. ગિરિધર ૩
 માવિંદ દવે દયાય ન ગોઠે, પાત મધ વિપરીત;
 પ્રેમાનંદના નાચજી દવે, રાખે કલુરમાં નિત. ગિરિધર ૪

રાગ રામઘી-૫૬ ૧

નાથ રેહો આસ મેણુમાં, દરિ આવા મે આવા;
 તન મન જાડ વાણે, તમ ઉપર આવા. નાથ ૨૬.
 તખાઈ જાતને જીવમાં, નરિ રેડે જાવા;
 દાલખ પગા છે રાજના, દરેકના રેવને યાવા. નાથ ૧
 મુંદર મુખ હાથે લેખને, કોલાણાં છે નેણાં;
 વટલાં લાગે છે મુખનાં, મોઢાં મોઢાં નેણાં. નાથ ૨
 આમળી અમુને જરી, રૂપાણ છે રેણુ;
 અતિ આનંદ મુખ ઉપર, તમને અપરે રેણુ. નાથ ૩
 નખરિખ મોલા અંજની, લેણ લાગે છે હાથ;
 પ્રેમાનંદ લેણ રાજને, આનંદ આગે જનમ. નાથ ૪

ભાગ્ય આરાં શું રે વર્ણવું, કલામાં ના'વે;
મુનિવરને મોઢા ધણી, તે ભેટયા મુને ભાવે. ધર્મ ૦ ૩
અનેક જનમને આદરે, આંખડી આગે;
આ ઉઘા અક્ષયેલડો, પ્રેમાનંદ પાપ લાગે. ધર્મ ૦ ૪

પદ ૩

આજ સદ્ગજ થઈ અંખડી, ભેઈ જામી સુખકારી;
શોભા શ્રીધનસ્થામની, ત્રિમુવનથી ન્યારી; આજ ૦ ૧
ભાલ વિથાળમાં શોભતી, કેસરી આડ;
ચાંદલિયો કંકુતણો, ભેયા ઢેરી આડ. આજ ૦ ૨
જીકુટી વાંઠી નાસા નમણી, લોચન રંગચોળ;
શોભે છે ચિતકું ચોરતા, રૂઝ કરેણુ કપોળ. આજ ૦ ૩
નાની નાની સુહર કુટતી, અધરભીજ રૂઝ;
હસતું વદન ભેઈ જીવમાં, ધાટ નવ આપે રૂઝ. આજ ૦ ૪
ચિત્કુટણી શોભા ધણી, કંઠ કંબુ સમાન;
ઉત્તર જીર જામી નિરખે, પ્રેમાનંદ ધરી ખાન. આજ ૦ ૫

પદ ૪

ધન્ય ધન્ય રસના માયરી, વર્ણવે રૂપ હરિનું;
આવાજમન એણે મટે, દુઃખ જામની પૂરિનું; ધન્ય ૦ ૧
સંભારતાં સુખ ઉપજે, હરિના નખશિખ અંગ;
આનંદનિધિ સુખ ઉપજે, ચડે ચોગણો રંગ. ધન્ય ૦ ૨
લુગા જીગલ. જામીયાની, શોભે શોભા ધામ;
ચિત્ત સહિત સંભારતાં, નવ વ્યાપે કામ. ધન્ય ૦ ૩
ત્રિવળી સહિત શોભે ધણું ઉદર, અતિ સુખકારી;
હડી નાભી સંભારતાં, સુખ આપે છે ભારી. ધન્ય ૦ ૪
કટિ સુદર શ્રીકૃષ્ણની, શોભા સાચળ ઢેરી;
પ્રેમાનંદ કે સંભારતાં નારી અધર્મ વેરી. ધન્ય ૦ ૫

૫૬ ૫

ધન્ય ધન્ય મારા મનને, સ્વામિને સંભારે;
 અસલ આકારને પરદરી, સલ રૂપને ધારે; ધન્ય૦ ૮૬.
 મનરે વાણી પો'રે નહિ, નિગમ નવ જાણે;
 તે મૂર્તિના અંગને, ચિતલી ઉર આણે. ધન્ય૦ ૧
 ધુટણ શ્રીમદ્વાચનના, પિંડી ધુટી ને પાની;
 રણને આંગળીયો નખસહિત, નિરખે ભાગ્ય માની. ધન્ય૦ ૨
 જમણા અંગુઠાના નખમાં, ચિહ્ન રાખું સંભારી;
 અરુણ તળામાં ઓપી રહી, ઉર્ધ્વરેખા છે પ્યારી. ધન્ય૦ ૩
 શોભે એ શોભી રલાં. તળામાંષ વિશેષે;
 અવર ઠવિ ક્યાંથી વરણુવે, પ્રેમાનંદ નિલ દેખે. ધન્ય૦ ૪

૫૬ ૬

શોભા શ્રીધનસ્થામની, વર્ણુવ્યામાં નાવે;
 નીલ નવી વર્ણુવે શેષજી, તોયે પાર ન પાવે; શોભા૦ ૮૬.
 શ્વેત વસન શોભે ધણું, સર્વે અંગે હરિને;
 શ્વેત પાષ સિર ઉપરે, બાંધી પ્રીત કરીને. શોભા૦ ૧
 શ્વેત અંબરખી અંગમાં, ઓઢ્યો શ્વેત દુસાહો;
 શ્વેત ધાતીને શોભાડતાં, શોભે ધર્મનો સાહો. શોભા૦ ૨
 શ્વેત હાર તોરા પાધમાં, કડાં બાણુ ખિરાજે;
 શ્વેત શોભા સર્વે અંગમાં, જોષ રતિપતિ લાજે. શોભા૦ ૩
 શ્વેત વસન શ્વેત જૂવણુ, સદા શ્રીહરિ ધારે;
 એ છખી નીત નીત નિરખી, પ્રેમાનંદ આણુ વારે. શોભા૦ ૪

રાગ રામકંઠી-૫૬ ૧

આજ હું આવી છું મુખ માવાતું જોવા,
 ધરનાં જાણેછે મધ્યે આવડી દોવા. આજ૦ ૧
 મુખની લાવણ્યતા મીઠીરે વાણી,
 સાંભળતામાં બેની ફોતે મનમાં લોભાણીરે. આજ૦ ૨

લાલ તિલક કેસરુરે લીધું,
 નયણુને ચાળે મારું મન હરી લીધું રે. આજ ૦ ૩
 માયા લાગી છે મુને એનારે મુખની,
 શું કહું વાત અલૌકિક મુખની રે. આજ ૦ ૪
 બ્રહ્માનંદના સ્વામીને નીરખી,
 હેત ધણેરે મારા હૈયામાં હરેખી રે. આજ ૦ ૫

૫૬ ૨

આજ મારે જનમ સુદળ થયો આલી;
 છેલછામીયો આવ્યા મારે મંદિર આલી રે. આજ ૦ ૧
 માથે મુગટ ગળે મોતીકાંની માળા,
 ચીતડાંને ચોરે એના નયણાંના ચાળા રે. આજ ૦ ૨
 જરેકસી પાધ કેસરીયે રે વાજે,
 અલખેયો આવી ઉભા નયણુને આજે રે. આજ ૦ ૩
 હેત કરી હસીને તાળા રે લીધી,
 કરણ કરીને મુને સોહાગણુ કીધી રે. આજ ૦ ૪
 બ્રહ્માનંદના સ્વામી સ્થામળીયો;
 આજ મારે વાલો આવી અલગલગનીયો રે. આજ ૦ ૫

૫૬ ૩

આજ અલખેયો રંગ રમીયા રે રંગની,
 મુખની વાત કહું મારી સંગની રે. આજ ૦ ૧
 મોલીકાને ઉપર હોમલા રે મેલી;
 વહાલોજી પધાર્યા મારે મંદિર હેલી રે. આજ ૦ ૨
 નૌતમ રૂપ અનુપમ જોષને,
 મનકું રહું છે મારું વહાલાજીનું મોષને રે. આજ ૦ ૩
 લોકની લાજ મરજાદા રે મેલી,
 આંત કરીને મારા પીયુજનું ખેલી રે. આજ ૦ ૪

બ્રહ્માનંદના સ્વામીને સંગે;
 અનંદ વાખ્યો અલૌકિક અંગે રે. આજ ૦ ૫

પદ ૪

ધન્ય પ્રજાનારી જોણે વહાણે વરા કીધા,
 પ્રાણુજનનજ અધરરસ પીધા રે. ધન્ય. ૧
 જેનું રે ધ્યાન ધરે ત્રીપુરાસી,
 તે આંગણ નયવે પ્રજાનારી રે. ધન્ય. ૨
 જે કારણ મુનિ મુખ નવ જોણે,
 તે ગોપી જન સંગે ડાણે રે. ધન્ય. ૩
 જેનો પાર વેદ નહીં પાવે,
 તે ગ્વાલ સંગ રંગભર માવે રે. ધન્ય. ૪
 પ્રેમાનંદ કહે ધન્ય નારી,
 જેને હેતે હલ્યા ગિરિધારી રે. ધન્ય. ૫

રાગ પ્રભાતી-પદ ૧

આજ સખી મને સુપતું લાધું, અવિનાશી ધર આવ્યા રે;
 જૂથરજીને લાવ કરીને, મંદિરમાં પધરાવ્યા રે. આ. ૧
 જરકસી પાથે જરકસી વાથે, અંતરમાં રસજસતા રે;
 આવીને ઊભા મારી આગે, હરિવર સુંદર હસતા રે. આ. ૨
 રમઝમ કરતાં મનકું હરતા, સુંદર મોરલી હાથે રે;
 લલિત નવીન કલંગી લટકે, મેલ્યાં છોમાં માથે રે. આ. ૩
 મૂર્તિ નવલ મનોહર મીઠી, મીઠી મુખની વાણી રે;
 સુંદર વરની સુંદર શોભા, જોધને હું લોભાણી રે. આ. ૪
 મોહનજીને મળતાં હું. તો, અતિશે આનંદ પામી રે;
 આવી વહાણે અદળક ઢંળીયા, અહાનંદનો સ્વામી રે. આ. ૫

પદ ૨

આજ સખી આનંદ મારા અંગમાં, રસીયો રંગભર રમીયા રે;
 અલવીયો. અલમેલો વહાણે, ગિરિધર મેનડે ગમીયા રે. આ. ૧
 કુણુ જણે જે ચાં તપ કીધાં, જૂથરને મન લાવી રે;
 જગજીવન પોતાની જાણી, ગાજી અડી બોલ્યાવી રે. આ. ૨

માન દેહ સુંદર વર મુગ્ધને, કહાન સોહાગલ્ય કીધી રે;
ભાવ કરી હૃદયમાં બીડી, બીડી મુખમાં છીધી રે. આ. ૦
મુણવ તે સુંદર ગિરિધારી, અવગુણીયા વીસાર્યા રે;
મતવાળે મારે મંદિરીએ, પ્રીત સહિત પધાર્યા રે. આ. ૪
રમ બીનો મનમોહન રમીયો, મેજલડી મુજ સાથે રે;
સાગની મારો જનમ સુધાર્યો, અહાનંદને નાથે રે. આ. ૫

પદ ૩

આવોને અલખેલા વહાલા, રંગજર બેળાં રહીએ રે;
મળ્યાનો નટવર મોહનજી, લાલ અમોલક લધએ રે. આ. ૧
મનમાં ડોડ ધણી છે મુને, મળવા તમને માવા રે;
મેંદે કરી મારે મંદિર આવો, પ્રેમે અધર રસ પાવા રે. આ. ૨
છબી તમોરી ઉલ છબીલા, લાગે મુગ્ધને પ્યારી રે;
ઓરા આવો રમીએ આપણુ, મુણવંતા ગિરિધારી રે. આ. ૩
તમ સાથે સહીયાં ત્રીકમજી, લોકડીયાનાં મેંણાં રે;
મેજડીયે આવી સુંદર વર, તપ્ત કરો મારાં નેણાં રે. આ. ૪
ઝાઝું શુ કહી દાણુ જીવન, માણુ વહી છો પ્યારા રે;
અહાનંદના સ્થામ સનેહી, નટવર રો' માં ન્યારા રે. આ. ૫

પદ ૪

આવોને અલખેલા આપણુ, વાલમ કરીએ વાતું રે;
બોયા વિના તમને જીજીવન, અંતરે મુખ નથી ચાતું રે. આ. ૧
મનમાં હુંસ ધણી છે મારે, મળવાને મોસારી રે;
આવોને હવે આજસ મેલી, વાલમ જાણે હું વારી રે. આ. ૧
બીજે મારું મન નવ માને, તમ સાથે એક સાબું રે;
અંતરની જાણી અવિનાશી, શું કહીએ મુખ અંજું રે. આ. ૦
નટવર આવો કંઈ લગાવો, હાવે સામુ લાગો રે;
રંગ બીના મોહન રંગીલા, રંગની રેણુ વાળો રે. આ. ૪

અવગુણ મારો ચિત્ત મત ધરજો, જો જો તિરદ તમારું રે;
અભાનંદ કહે વદન દેખાડી, મેલ દુઃખડું મારું રે. આ. ૫

રાગ પ્રભાતી-પદ ૧

આજ ઉત્તમરો નેણ દીસે હરી, પ્રાત સુધી કેની સાથે જગ્યા;
પાંધના પેચ ચઉ દીય છૂટી રહ્યા, વદન કાનજ તણા દાગ લોગ્યા. આ. ૧
આજસ અંગમાં યાક લાગ્યો અતિ, અધર તંબોળની રેખ રાતી;
ફૂલ ગળે માળ તે અતિ ચોળાઈ જઈ, માલ મોતી તણાં ચેન છાતી. આ. ૨
કપટ મેલો હવે નાય સાચું કહો, આજ કેને તમે હાથ આપ્યા;
પાંસડી મોજડી પડી રહી પાંસડી, લાલજી ચીર ક્યાં ચકી લાવ્યા. આ. ૩
કામર દેસની મળી દોઈ કામની, મત્ર બાંધ્યા તેની કેડ ડોનો;
અભાનંદ કહે હરી વાત પૂછું ખરી, બીજો માં અમથકા સાચું બોલો. આ. ૪

પદ ૨

આજ પરમાતના અસુચ આવીયા, લાલ ક્યાં એવડી વાર લાગી;
કુસમની સેત્ર મેં સજી તમ કારણે, જોઈ જોઈ વાટડી રેણુ જાગી. આ. ૧
અમ ધરે આવતાં દુઃખ શું દીકલું, લાં નઈ અધિક શું સુખ માન્યું;
ઠોલું મુજને દોઈ ગયા ઘેર કોષને, બદલા તમારું સાચ જાણ્યું. આ. ૨
વિસ ગાળ્યું દેશે તોય નવ વદાડો, રીચ મેલી કરી ધણ રહો છો;
સાચ તેને ધરે રજો છે સ્યામળા, કપટની વાત અમ પાસે કહો છો. આ. ૩
જડી છુટી દોઈ દાંધક જાડુ કરી, તમારું લીધણું ચિત્ત તાણી;
અભાનંદ કહે તેણું વદન જોયા વિના, નાય લેતા નથી અત્ર પાણી. આ. ૪

પદ ૩

પધારે પધારે નાય કરણા કરી, સ્યામળા એકલા સુખ નાવે;
મળી એકાંત ગલ બાંધી નાખ્યા વિના, ઘોર તમ રાત તે દેમ જાવે. પ. ૧
દીનજી તમે સસું છે દયાના, લાલ મુજ ઉપરે દયા લાવો;
પ્રીત રીતે કરી, સેજમેં પાથરી, આપવા સુખ રંગ રેલ આવો. પ. ૨

વાટડી બેઠને રહી છું વાલમા, બેઠવા તણી મન આશ ભારી;
 શુભ તણા ધામ આરામ હો સંતના, સ્થામ પુરી કરો હામ મારી. પ. ૩
 હેતની વાત કરી જાંહી જાએ દસી, જુધરા ભાવની દષ્ટિ ભાગો;
 અભાનંદ કેરડા નાથ રંગ રંગીને, વાલમા રંગની રેલ વાળો. પ. ૪

પદ ૪

કુણ તપ કીધલાં મજતણી વનિતા, રંગ બીનો જેને સંગ રાતા;
 અગકે તે વદન નિલ રંગ મયવે ઝડી, ધડી મેલી નથી દૂર ભાતા. કુ. ૧
 કાટી કલપાંત લમ નિમ મત કરતાં, જેનો લક્ષ ઉરમાંહી નાવે;
 તે મજ વનિતાતણે વાંસે ફેરે, કાનુડો કાનુડો કષ્ટ બોલાવે. કુ. ૨
 કાળના કાળ શુપાલ શુપોતણા, મિવાયાં અશ્વ લય થકી બીવે;
 મહાગદ્યતણા અનની રૂચી નહી, પ્રમદા તણી લે છાસ પીવે. કુ. ૩
 પરાંપર પારે તે પારે પરમાત્મા, વેદની ન પહોચે તલાં વાણી:
 અભાનંદ કહે મજનારને વાટમાં, દાણ રોકી લીએ થક દાણી. કુ. ૪

રાગ ભૈરવ પદ ૧

પ્રાણુ સનેહી ધરં આવો, અમ પિયરા, હીયરા ધીર ધરત નહીં મેરા. પ્રાણુ. ૧
 દરથ વિના દિલ દાદ ન જુગત, નહીં સુગત કછુ કાજ અનેરા. પ્રાણુ. ૧
 દસિક પિયા ધનસ્થામ મનોહર, રાગની દિવસ રહે દગનેરા. પ્રાણુ. ૨
 આતક નિરંતર ચિત્તમે, તલખેત નામ રટત હરિ તેરા. પ્રાણુ. ૩
 અભાનંદ ઉર નેહ વધારન, ભવબળ તારન હો તુમ બેરા. પ્રાણુ. ૪

પદ ૨

હેલ ચતુર ધનસ્થામ સનેહી, પ્રાણુજીવન મેરે શુવન પધારો. હેલ. ૧
 દર રહે દુઃખ હોત હે પ્રીતમ, નિકટ આવ તન તાપ નિવારો. હેલ. ૧
 દીનબંધુ સુખસિન્ધુ સાંવરે, અશરણુશરણુ હે નામ તુમારો. હેલ. ૨
 ખાન પાન ધન ધામ ધસદિક, તુમ બિન સર્વે સુખ મલત નકારો. હેલ. ૩
 અભાનંદ કહત હરિ મેરો, હરણુ પરસ કરી બલમ સુમારો. હેલ. ૪

પદ ૩

સ્થામ ચતુર અજરોગ પધારે, તુમ બિન વિરદ અમિ તન તાવે. સ્થામ. ૧.
 અંખી લાઇ હેરત પંચ અંખીયાં, બોજન પાન કહ્યુ નવ જાવે. સ્થામ. ૨.
 પીવન કાજ તણખત મન મેરા, બિન દેખે અતિલપ અકલાવે. સ્થામ. ૩.
 જહું મત્સી જળસે હોય ન્યારી, પયહુસે કહ્યુ ચરિત ન પાવે. સ્થામ. ૪.
 ખજાનનંદ કહત હરિ તુમ બિન, અંતરેકા દુઃખ જાન ગીટાવે. સ્થામ. ૫.

પદ ૪

સુખ સાગર ધનસ્થામ છાપીવે, તુમ જીવે સાચે હિતકરી. સુખ. ૧.
 ઘરેણુ આપેકા હોત સદાષ, ભવસંકટ મેટણુ બધભારી. સુખ. ૨.
 નિજ જનકે ચુનકે તુમ પ્રાદક, જોવગુન સખ બિધિ દેત ગિચારી. સુખ. ૩.
 જઠર અમિસે જાતન કિમે, તુમ, અજગહુ અજ જળ દેત સંભારી. સુખ. ૪.
 પ્રાન્નપ્રિયા તેરી કરણકે પર, ખજાનનંદ જાત બસિદારી. સુખ. ૫.

રાગ રામકલિ પદ ૧

હો રંગીવે સ્થામરે રે, મેં તેરી નિજ દાસી.
 મેં હું ચેરી મેહરમ તેરી, ચરનકમળજી નિવાસી. હો. ૧
 નિમખ ન જહું નાચ નિરંતર, અંતર ચરન ઉપાસી;
 અહોનિસ હરખ જારી મેરી અખિયાં, પ્રિતમ તેરી પ્યાસી. હો. ૨
 સુંદર વદન મનોહર ચુરત, નટવર છખી અમિન્દ્રાણી;
 ખજાનનંદ નિરખહે તોય મુખ, તમ મોય સખ દુઃખ જાતસી. હો. ૩

પદ ૨

હો રંગીવે સ્થામરે રે, તુમ મેહરમ હો મેરે;
 મેં જાંદી પ્રીતમ તમ સંદી, હાથ બેંકાણી તેરે. હો. ૧
 જોગ થા તીરથ જરતાદીક, દેવી દેવ ધરેરે;
 ધનસે કાજ સરે નહીં કંપહુ, એ સખ પ્રાપ્ત કરે. હો. ૨
 જોર ઠોર મન જામે નહીં મેરે, ચરન કમળ ચિત કરે;
 ખજાનનંદ કહે મનમોહન, રહે મેરે અખિયન મેરે. હો. ૩

પદ ૩

હો રંગીલે સ્થામરે રે, અળ ઉઠિ હસી હેરો; ૧
આયે જાણ જાણ દરશનકું, અંતર દરખ ધનેરો. હોં ૧
દિનકર ઉદે ભયો હે ખારે, સખ મીટ ગયો અધેરો;
અમ તો સમય ભયો મનમોહન, ગૌ ચરાવન કેરો. હોં ૨
કીજે સ્નાન દાન કરણી નિધિ, પીત વસન અંગ પહેરો;
અક્ષાનન્દ હરખ અતિ અંતર, બદન બિચોક્તિ તેરો. હોં ૩

પદ ૪

હો સહુને સ્થામરે રે, અળ દરશન દીજે;
અંતરે આશ દાસ સખ ઘડે, તા પર કરણી કીજે. હોં ૧
બીન દર્શન વ્યકુળ અજબિનતા, લાલ અરજ સુની લીજે;
ષતત્રી નિંદ કહા મેરે ખારે, આજસ તજકે ઉઠીજે. હોં ૨
બહુત અબેરે ભયો મેં બલ જાઉં, પચ સાકર ઉઠ પીજે
અક્ષાનન્દ વદનકી પ્યાસી, દેખ દેખ છબી જીજે. હોં ૩

૨૨મી પ્રભાતિ-પદ ૧

પ્રાત મધુ પખી બોલ્યાં, જગો જીવન માસ;
આજસકું મેલીને ઉઠો, હરિ પ્રાણ મહી પ્યાત. પ્રાત.
મહી વલોવા ધેનુ દોવા, ઉઠી મહીયારી;
માવ તમારું મુખકું, જોવા, આવી ઉભી બારી. પ્રાત. ૧
કામજ દાતણ ત્યાર કરીને, લાવીને ધરિયું;
કંચન ફેરી ઝરીમાં જળ, જમુનાનું ભરિયું. પ્રાત. ૨
અમું માંખણ જમવા આપું, ધૂત સાકર ને પોગી;-
અક્ષાનન્દના નાથ ઉઠો, જાઉં મુખ ઉપર ધોળી. પ્રાત. ૩

પદ ૨

જગો જગો જમજીવન વહાલા, મુલિયલ બિરિધારી;
દાસ તમારું દર્શન મળે, તણસે નર નારી. જગે.

રાત મધ પરભાત થયું, દીસે રવિનું અજવાળું;
 ઉઘોને અલખેલા મુખડું, બાવેથી બાળું જાગે. ૧
 ગિરિવરજી ગોઠીયા આવ્યા, સૌ થઈને ભેળા;
 ધવકી મારા નાથ થઈ, ગાયે આવાની વેળા. જાગે. ૨
 મહિયારી ધર કામ મેલીને, આવી ઉભી બારણીએ;
 બલ્લાનંદના નાથ ઉઠા, જાઉં વાલમ વારણીએ. જાગે. ૩

૫૬ ૩

ઉઠોને અલખેલા પ્રીતમ, મોહન વનમાળી;
 માનનિયોનાં મન દરવા, વાગે વંસી રૂપાળી. ઉઠો.
 મહીયાં લઈ મહિયારી આવી, પેટેલા જણી;
 લાલજી રોકી હાથ લિધે, મારા ઓલચિયાં ઘણી. ઉઠો. ૧
 સરજ ઉઘે સ્વામણિયા, એવી નિદ્રા હેમ આવી;
 કલનજી તારે કારણે, કાળુ હાતલિયું લાવી. ઉઠો. ૨
 રેણુ મર્ધ રવિ જ્યોત થઈ, છૂટયાં ગાયોના ગાળા;
 બલ્લાનંદના નાથ આવ્યા, સર્વે લેડયા ગોવાળા. ઉઠો. ૩

૫૬ ૪

પ્રાણજીવન શું પોતી રવા, ઉઘે આજસડું મોડી;
 મુખડું જોવા મુનિવર આવ્યા, ઉભા કર જોડી. પ્રાણ.
 દોણું વલોણું મેલીને સર્વે, આવી મનનાંરી;
 મોરલડી મુણવાની મનમાં, આગા લૂટી. પ્રાણ. ૧
 રૂપાળો સિર બાધો રેટા, ગૂદે રંજ ઘેરો;
 અજળ સરંખી અંજલડી, પ્યારા મોહનજી પેગ. પ્રાણ. ૨
 બાળુ કાળુ બેરખડા ધરો, હેમ કડા હાથે;
 બલ્લાનંદ વારી જાવ, તારી મૂર્તિને ગાયે. પ્રાણ. ૩

રાગ પ્રભાતિ-પદ ૨

નગો ગિરિધારી નહીં, વદન ઉપર વારી;	
પ્રાત બયો પ્રાણનાથ, નગો ગિરિધારી.	ટેક.
નન સમાજ દર્શ કાજ, દાટે સખ દારી;	
ઉઠો મહારાજ બાજ, કીજે અસવારી.	પ્રાત. ૧
શુભનિવાસ ખડે દાર, દર્શ આશ ભારી;	
ગગન ભાસ રવિ ઉગસ, તમર ત્રાસ ટારી.	પ્રાત. ૨
મેવા મિશ્રાન આન, દાન કનક ચારી;	
કમળા અતિ હરખ માન, લીને કર ઝારી.	પ્રાત. ૩
બયો સવાર દયા ધાર, ઉઠીએ મોરારી;	
અહાનન્દ વાર વાર, નવત નવિહારી.	પ્રાત. ૪

પદ ૬

ઉઠો નન્દલાલા વારી, વિશ્વજીવન વહાલા;	
દાટે સખ જ્વાલ બાલ, ઉઠો નન્દલાલા.	ટેક.
ગદ રેન દોહન ધેન, ઉઠી અબખાલા;	
વાલે શુભ વેન લેન, આયે સખ જ્વાલા.	દાટે ૧
સખા સાન કરત કદાન, તાન બાન તાલા;	
પ્રગટયો અબ જાન, પ્રાણજીવન પ્રતિપાલા.	દાટે ૨
કુર દુર કુત ખૂર, સ્વાદમે રસાલા;	
કમળા કરૂર લે, હમ્લર ખરી થાલા.	દાટે ૩
સુખકે શુભ સદન સ્વામી, કાઠી મદન કાળા;	
અહાનન્દ દર્શ દાન, દીજીએ કૃપાળા.	દાટે ૪

પદ ૩

અંતર પટ ખોલો, હરિ હમમે હમી બોલો;	
કૃપાકે નિધાન કદાન, અંતર પટ ખોલો.	ટેક.
નાગ નાયન નાયજી, નાધ છુ દિડાલો;	
નદવર જમી નિરખ દરખ, નાચુમી ઝોલો.	કૃપા ૧

કનકે જડિત પોચી કર, મુગટ ચિર અમોલો;
 સુથની અરુ શોભિત અતિ, પહેરાઉં ચોળો. કૃપા ૨
 ઠાંદે નર નારે દાર, કમ્બુક અંતર તોલો;
 આમે બલશ્રાત નાથ, કરણા કર જોલો.. કૃપા ૩
 ઉઠો બલવીર નીર, ગરમસે અંધોલો;
 અહ્માનન્દ પાસ રખો, સેવા કાજ ગોલો. કૃપા ૪

પદ ૪

મેલો આળસ માવા, દહિં માખણ મહી ખાવા;
 જશોમતી કહે હાથ જોડી, મેલો આળસ માવા. ટેક.
 આપા સખ જ્વાલ જ્વાલ, તમને જોલાવા;
 તે સંધાથે નાથ તમારે, જાણું ધન ચરાવા. જશો ૧
 ગોપિજન મામ કરા, મનને લલચાવા;
 કેમ થયા છો કહાન વારી, નિદ્રાવશ આવા. જશો ૨
 ઉઠો અલબેલા હરિ, મોરલી મીઠી વાવા;
 પેહેરો તન વસન પીત, ગીત મધુરાં ગાવા. જશો ૩
 દાતણુ તૈયાર સ્થામ, ગરમ જલ કરાવા;
 અહ્માનન્દ પાસ દાસ, દાજર નવરાવા. જશો ૪

રાગ ભૈરવ-પદ ૧

કમલાવર ઉઠો તો કાળુ, નિરખું વદન તમારું રે;
 મહા મનોહર નૌતમ મૂર્તિ, લલ્લ અંતરમાં ધારું રે. કમ ૧
 કંચન કેરી અરી માંહી, નીર લઈ અતિ સારું રે;
 દાતણુ કરો હરો સર્વે દુખડાં, આપો સુખ જગન્યાઈ રે. કમ ૨
 હરિજન કેદે જુથ હરખ કરી, આવી ઉભું પારું રે;
 જાગો તો જગજીવન જુગતે, આરતડી ઉતારું રે. કમ ૩

વદનકમલ જોવા વહાલમણ, મનકું તલખે મારું રે;
પ્રાણજીવન સર્વે તમ ઉપર, અહ્યાનન્દ કહે વારું રે. કમ ૦ ૪

પદ ૧

લક્ષ્મીવર લેહરખડા લાલન, ઉઠોને અલખેલા રે;
હસ તમારાં દર્શન કારણ, આવીને ઉભેલા રે. લ ૦ ૧
કાણુ કળી ગુલાબી ફેરા, મજરા મેં ગુંથેલા રે;
જગો તે જગજીવન તમને પહેરાવું સૌ પહેલા રે; લ ૦ ૨
કંચન ફેરા થાળ કટારા, બોજન ચાક ભરેલા રે;
દીનાનાથ જમો કરી દાતણ, વાલમ વહેલા વહેલા રે. લ ૦ ૩
ઉઠો તે શિર ફેરા ઓળીશું, અરસ પરસ ઉલઝેલા રે;
અહ્યાનન્દ કહે વાર કેમ અધ, કુણે વરા કીધેલા રે; લ ૦ ૪

પદ ૩

નારાયણ કમળાવર નૌતમ, જગો જીવન મારા રે;
પ્રાત અયું ખોલ્યાં વન પંખી, પુલ્યાં કમળ સવારાં રે. ના ૦ ૧
ઉદાદિક નારદ મુનિ આદિ, આબ્યા દેવ અપારા રે;
શિવ નંદિ પારવતી સહિતા, દ્વાર ક્યાં ઉતારા રે; ના ૦ ૨
વીણા તાલ મનોહર બાજે, મૃદંગતણા ધમકારા રે;
ધેરે મધુરે સાદ ગુણીજન, આવે ચરિત્ર તમારાં રે, ના ૦ ૩
ભાવે સહિત જમો મનભાવન, જોજન સારાં સારાં રે;
આજસ તજ મદાગ્રજ ઉઠો. અહ્યાનન્દના પ્યારા રે. ના ૦ ૪

પદ ૪

ઉઠોને અલખેલા વહાલા, લક્ષ્મીના વર લેહેરી રે;
અજળ નવીન દુશલા ઓઢે, પીતાંબર લ્યો પહેરી રે. લ ૦ ૧
મહા પદ્મ કર શંખ ચક્ર લઇ, ખળ નાખો ખંખેરી રે;
અંતર દયા ધરો અવિનાશી, કરો મહત જન ફેરી રે. લ ૦ ૨

લટકાવો શિર લાલ કલંગી, ઉપરણી સોનેરી રે;
 મંદ, મંદ મુખ હસો મનોહર, હરિજન આમુ હેરી રે. ઉ૦ ૩
 સુર નર મુનિવર ભુથ મળી સૌ, ઉલાં આંગણુ ઘેરી રે;
 અઘાનન્દના નાથ વદન છળી, નિરખન આશ ધણેરી રે. ઉ૦ ૪

રાગ ભેરવ પદ ૧

પ્રાત સમે માસ પ્રાણજીવનનું, મુખડું જોવા નાંધએ રે;
 નલવટ રેખા નીતમ નિરખી, અંતર સુખીયા યાદએ રે. પ્રાત૦ ૧
 દક્ષિણ ગોળ કપોળે તિલનું, સ્થામ ચિહ્ન ચિત્ત લાઇએ રે;
 મવણુ વામમાં સ્થામ બિંદુ જોઈ, કામ ધામ વિસરપએ રે. પ્રાત૦ ૨
 સુંદર સ્થામ જગાડવા સારુ, ઘેરે સાદે ગાઇએ રે;
 જુઠ્ઠી બાલ તિલકને બાળી, પરમનન્દ મુખ પાઈએ રે. પ્રાત૦ ૩
 નાથજીને આંગણીએ નિલ નિલ, જાતાં નહીં લગાઇએ રે;
 અઘાનન્દ કહે લગ્ય હોય તો, કૃષ્ણતણા કહેવાઈએ રે. પ્રાત૦ ૪

પદ ૨

પ્રાત સમે પાનળિયા ફેડે, ઝાડે દર્શન કરીએ રે;
 મહા મનોહર નીતમ મૂરતિ, લોચનીવામાં ધરીએ રે. પ્રાત૦ ૧
 જગજીવનને જગાડવા સારું, મંદિરીયામાં બરીએ રે;
 પ્રાત જસોમતી રીસ કરે તોય, નિરખીને નિસરીએ રે. પ્રાત૦ ૨
 સ્થામળિયાને સારુ સગ્ગી, લોક લાજ પરહરીએ રે;
 દોઢેથી હસેલા ખાઇએ, નંદજીની ઝોસરીએ રે. પ્રાત૦ ૩

મદુપતિ કેરે દર્શન જતા ખાળે તોય નવ ખળીએ રે
 ગિરિધર સાર ગાયો ખાધએ, અમલીએ ટળવળીએ રે ૫૦ ૨
 અલખેનાને ઉઘા બાણીને ચરણ કમળમાં ઢળીએ રે
 ગુથી હાર ગળે આરોપુ નવલ ગુલાબી કળીએ રે ૫૦ ૩
 જશોભતીને ઘેર જોરે જોરે, દળણ લેખને દળીએ રે
 અભાનદ કહે જેમ તેમ કરીને મોહનજીને મળીએ રે ૫૦ ૪

૫૬ ૪

પ્રભાતે ઉડીને પેહેલુ, મુખ જોઈ માવાનું રે,
 નોચનિયાથી વહાલુ લાગે, મદિર નદ્યાવાનું રે ૫૦ ૧
 નરરા લાં ઉભા ન રહીએ, જે હોય તે લાવાનું રે,
 કહાન કુવરને નીર ગરમ લઈ, નિસ દેષએ નહાવાનું રે ૫૦ ૨
 સ્ત્રી માંખણુ ઘૂત સાકર દેષએ ખાતે કરીને ખાવાનું રે,
 જગજીવનને જમતા જોઈને અતર મુખ ચાવાનું રે ૫૦ ૩
 ચૌદ પોકના બોમ સપતિ, વશ એને વાવાનું રે,
 અભાનદ કહે માટે જોઈએ, નિસ દર્શન આવાનું રે ૫૦ ૪

આરતી સંગ્રહ—

મંગળા આરતી.

રાગ હૈરય-પદ ૧

આરતી ઉમગ સહિત મંગળા ઉતાર
 મંગળમય મૂરતીપર તન મન ધન વાર ૨૬ ૧
 મંગળમય મહાપદે રાજત દોષે લાઈ,
 નારાયણ નર સમેત સતત સુખદાર આરતી ૨
 મંગળમય મુનિવર સમ મંગળ ગુન ગાવે,
 મંગળામૃત સખ સમાજ બરન્યો નદિ જાવે આરતી ૩

મંગળમય દરશ કરત સતિસમાજ આપ;
મુક્તાનંદ મંગળમય પ્રભુપર બલ જાણ. આરતી. ૪
પદ ૨

મંગળાકા દરશ કરત મુનિવર સગ આવે;
નિરખત મુખારનિંદ પરમાનંદ પાવે. ૨૬. ૧
મણિમય શુભ મંડપમધ્ય સિંહાસન રાજે;
અગણિત રવિ ચંદ્ર કીર્તિ જાહી નિરખી લાજે. મંગળા. ૨
વાજત તહાં અતિ ઉમંગ વિવિધલાતી વાજ;
નમત ઢાટી જાહાં ભવ ત્રિશુવનકે રાજ. મંગળા. ૩
અગણિત જીવનેશ ધૈર્ય જદ્રિપતી કાવે;
મુક્તાનંદ પ્રેમમગન દાદે મુનિ આવે. મંગળા. ૪

રાગ ભૈરવ. પદ ૧

આરતી શ્રીકૃષ્ણ દેવ મંગળા છુમારી,
આરતી ઉતારું ગ્રહ તન મન ધન વારી. આ. ૨૬. ૧
ધંદા ધરીવાર વાજે હોવત ધુની વારી;
જગ ધૂપ પંચખાતી પાવક પ્રભારી; આરતી. ૨
જાગત મૃદંગ તાલ નાચત સુરનારી;
સુરનર મુનિ દારે દાદે જય જય રવધારી. આરતી. ૩
અગણિત જીવનેશ નમત ચરન ચિત ધારી;
મુક્તાનંદ વાર વાર છબીપર બલહારી. આરતી. ૪

રાગ રામકલી-પદ ૧

મંગળ આરતી ઉતારું, કનેવાળુકી મંગળ આરતી ઉતારું,
મંગળરૂપ અનુપમ મુરતિ, ઉરસે પળ ન વિસાદું. ક. ૨૬. ૧
ધર ધરસે આપે વજવાસી, દરશનકે હિત પાપ,
મંગળ ગાન કરત સગ ગોપી, શેષા જરની ન જાણ. ક. ૨

બાજત તાલ મૃદંગ ઝાલરી, જ્ય જ્ય ધુનિ લાપ લારી,
મુક્તાનન્દ નંદનંદનકી, યા છબીપર બલીહારી. ક. ૩

શૃંગાર આરતી.

રાગ વિલાવર

કરત સિંગાર આરતી બોર, વિરહકે તાપ સંતાપ મીટત સખ;
નિરખત નટવર નંદકિશોર. કરત. ટેક. ૧
કંચન ચાર કપૂરકી બાતી, આરતી ઉતારે ઇંદ્ર કર જોર;
નાચત નલ અપહરો મુદિતમન, દેવ કરત અતિ દુંદલિ ધોર. કરત. ૨
ભવ બ્રહ્માદિક આગ્રે દરશહિત, જ્ય જ્ય રાજ હોત ચક્રોદર;
મુક્તાનંદકે નાચ અગટ પ્રભુ, શોભાધામ મંદનમદ તોર. કરત. ૩

રાજભોગ આરતી.

રાગ સારંગ

રાજભોગકી કીજે, આરતી શ્રી રાજભોગકી કીજે;
નિરખી બદન શ્રીપતીકે સુંદર, જનમ સુદળ કરી લીજે. આ. ટેક. ૧
કંચન ચાર કપૂરકી બાતી, ધૃતજ્યુત અનળ પ્રગ્લરી;
અમ્રધૂપજ્યુ કરત આરતી, લાપ શોભા અતિ ભારી. આ. ૨
ધનન ધનન ધંટા ધુની હોવત, રાંખ ઝાલરી વાજે;
નોખત બજત મનકું ધનગર્જત, ધ્વનિ સુન્ની ત્રિભોવન ગાજે. આ. ૩
સોહે નીરાજનજ્યુત શ્રીપતીમુખ, સખવિધિ શોભા ધામ;
મુક્તાનંદકે નાચકી છબીપર, વારૂં 'કાઠીક' કામ. આ. ૪

મધ્યાહ્ન સમયનું પદ.

રાગ સારંગ.

સુંદર સ્યામ સુખન, પોડે પ્રભુ સુંદર સ્યામ સુખન;
રાજભોગકી આરતી કીની, લયો હે દિવસ મધ્યાન. પોડે. ટેક. ૧

સેવકજનકું પ્રસાદી દીની, દિનેહે બિરાપાન;
 બંદિનન સારંગ આલાપત, કરત મધુર સુર ગાન; પોરે. ૨
 કમળા કરત સુખદ પગચાંપી, સોવત શ્રીભગવાન;
 મુક્તાનંદ કે' પ્રભુ મુખસાગર, જોવિંદ શુનકે નિધાન. પોરે. ૩

ઉત્થાપન સમયનું પદ. રાગ નર

દીજીએ દરશનદાન દયાનિધિ દીજીએ દરશન દાન;
 સુર નર મુનિ તવ દરસકે કારન આમે હે પરમ મુગ્ધન; દયા. ૧
 મધર્વ સિદ્ધ આરણ્ય વિઘાધર, કરતહે તવ શુન ગાન.
 શુણિજન ગાન કરત અતિ સુંદર, તોરત નઉતમ તાન; દયા. ૨
 વૈષ્ણવદંડ કીએ લુપ્ત ઉપર, તન મન ધન કુરુપાન
 મુક્તાનંદ કે' પ્રભુ મનવાંછિત, દીજીએ શ્રીભગવાન; દયા. ૩

સંકેયા આરતીનાં પદ.

પદ ૧

આરતી કીજો સદ્ગુણનંદ સ્વામી, નરવર રૂપ પ્રગટ બહુનામી આ. ૧
 શારદ શેષ નારદ શુન ગાવે, નિગમ નેતિ કહી પાર ન પાવે; આ. ૨
 સર્વતીત અકળ અવિનાશી, જાદી જપત મુનિ સદસ્ય અદ્વૈતાસી; આ. ૩
 માયા છવ ધણકે કારન, નરતન ધાર્યો પતિતજન તારન; આ. ૪
 અંગેઅંગ પ્રુષ્પ ધરે વનમાંળી, હરિજનસંગ અગવત તાળી; આ. ૫
 એહિ છપી રહો નિલ નેત્રકે આગે, મુક્તાનંદ કર જોરી કે માગે; આ. ૬

પદ ૨

જયદેવ જયદેવ, જય અંતરંગમી, જય અંતરંગમી;
 વામુદેવ જગજ્યાપક, (૨) નિરુણુ નિષ્કામી. જય. ૧
 તેજેમય તનુધારી, સ્વેતદ્વિપ સ્વામી; (૨)
 મુનિગણ મધ્ય ખીરાળે, (૨) અતિ અમણિત નામી. જય. ૧

અનંત ચંદ્ર રવિ સરખા, મહા મુનિવર સંગે; (૨) -
 ચરણકમળ નિલ મેવે, (૨) અતિગે લિમંગે. જય. ૨
 નારાયણ પુરવાસી, અગણિત નરનારી; (૨)
 પ્રેમ ધણે કરી પુજે, (૨) પ્રત્યુપદ સુખકારી. જય. ૩
 બ્રહ્મા ભવ સનકાદિક, નિલ દરશન આવે; (૨)
 શુક ચારદ મુનિ નારદ (૨) નિશદિન ગુણ ગાવે. જય. ૪
 પ્રજટ રૂપ પશ્યોત્તમ, હરિ અજ અવતારી; (૨)
 મુક્તાનંદ મહાપ્રભુપર, (૨) જાએ ગણિદારી; જય. ૫

પદ ૩

જયદેવ જયદેવ, જય સદગુરુ સ્વામી, જય સદગુરુ સ્વામી;
 સદગનનંદ હવાણી, (૨) બળવંત બહુ નામી. જય. ૨૬.
 ચરણસરોજ તમારા, વંદુ કર જોડી; (૨)
 ચરણે ચિત્ત ધર્યાંથી, (૨) કુખ નાખ્યાં તોડી. જય. ૧
 નારાયણ નરઆતા, દ્વિજકુળ તલુ ધારી, (૨)
 પામર પતિત ઉધાર્યા, (૨) અગણિત નર નારી; જય. ૨
 નિલ નિલ નૌત્તમ લીલા, કરતા અરિનાશી, (૨)
 અડસડ તીરથ ચરણે, (૨) કોટ ગયા કાશી. જય. ૩
 પુશ્યોત્તમ પરજટનું, જે દરશન કરગે; (૨)
 કાળ કરમથી છુટી, (૨) કુટુંબ સહિત તરશે. જય. ૪
 આ અવગર કરણાનિધિ, કરણા બહુ કીધી; (૨)
 મુક્તાનંદ કહે મુક્તિ, (૨) મુગમ કરી સિધી. જય. ૫

શીતળ આરતીનું પદ.

રાગ બીહાગ-પદ ૧

શીતળ આરતી કીજે, શ્રીકૃષ્ણની શીતળ આરતી કીજે;
 ગોલાધામ સ્યામ મુખ નિરખત, જનમ મુક્ષ કરી લીજે; શ્રી. ૨૬ ૧

અમ્યાનિ ધત્યાતિ અનુપસે, એ પાવકસે જારી,
અંગોઅંગ સુખન મનિજળકત, લખ શોભા અતિ જારી; શી. ૧
સુરનર મુનિ સખ આઝે દરદા દિત, જોલત જય જય જ્યાની;
મધુરમધુર બાજાંજ બળવત, હોવત ધુની સુખદાની; શી. ૨
શ્રીધનશ્યામ છબી નિરખત, આનંદ દિરમાં ન સમજવે;
મુકતાનંદ મદન મોહનપર, પારવાર બધા જાવે; શી. ૩

પદ ૨

કરત આરતી ખાતરી, શીતળ કરત આરતી ખાતરી;
પ્રેમમગન પિયુષ મુખ નિરખત, શ્રી વજ્રલાલ દુહારી; શી. ૧
મગ્ધવનિતા સખ આઝે દરદા દિત, પ્રેમ મગન મુનિ જાવે;
નેન રોન સકેત જતાવત, સોજા બરની ન જાવે; શી. ૨
મોહન મુખવિધુ દેખિ ગોપીકા, કુમુદની જ્યું ગિરિસાની;
રસિક પ્રિતમસંગ રસજસ હો રહી, જાની પરમ સુખ દાની; શી. ૩
ધું મળમે નિલ નહિતમ લીલા, કરતહે કુંજબીહારી;
મુકતાનંદ મદનમોહનજી, મા છબીપર બલિદારી; શી. ૪

શાયન સમયનું પદ.

રાગ ળીલાગ કનડા

પેડે પ્રભુ સકળ મુનિકે શ્યામ, શ્રીનારાયણ દિવ્ય મૂર્તી
સંતનકે વિશરામ, પેડે. ૧
અક્ષરપર આનંદધન પ્રભુ, કિયો હે જૂપર શમ;
જેહી મિલત જન તરત, માયા, લહત અક્ષરધમ; પો. ૨
ચારે શેષ મહેશ મહામુની, જપત જેહી મુનનામ;
જસ પદ રજ શિશ ધરી ધરી, હોત જન નિષ્કમ; પો. ૩
પ્રેમકે પરવક પર પ્રભુ; કસ્ટ સુખ આરામ;
મુકતાનંદ નિજ વરન દિગ, મુન જાવત આહુ જામ; પો. ૪

રાગ બિહાગ

પોઢીએ સુખદેન સેજમેં, પોઢીએ સુખદેન; સેજમેં ૦ ૨ક.
 શ્રીધનસ્થામ છખીને મોહન, નિદ્રા વ્યાપિ હે મેન. સેજમેં ૦ ૧.
 રગ મહોલકી અટા ધટાસમ, મની દીપક છખી એન;
 શરસ સુમનકી સેજ સંવારી, નિરખી લાખ્યો હે મેન સેજમેં ૦ ૨
 બાગન તાલ મૃદંગ તલુરો, સુનિ ઉપગત સુખયેન;
 જાવત તાન બિહાગ મુનિજન, સુલગ સોહાષ હે મેન સેજમેં ૦ ૩
 દુગ્ધ દેનસમ સેજ પલંગપર, સ્થામ દરો સુખશેન;
 પ્રેમાનંદ કહે શીઘ્ર ભોર ઉઠી, દુહોન્ધુ સ્થામ ધોરી ધેન. સેજમેં ૦ ૪

સંધ્યા આરતી

આરતી પ્રકટ પ્રજુકી કીજે, ચરણ કમળ લખી અંતર લીજે. આ ૦ ૧
 સનકાદિક નારક ત્રિપુરા, વિમળ નામ રટે વારમવારી. આ ૦ ૨
 અનંતકાદી જીવનેશ ભરાની, સત્યવિધ મહિમા ચકત ન જની. આ ૦ ૩
 ધરત બ્યાન દહ જોગ મુનીશ્વર, શેષ સહસ્રમુખ રટત નિરંતર. આ ૦ ૪
 નર નાટક ક્ષરઅક્ષર ન્યારા, પ્રશોત્તમ પૂરણ જન પ્યારા. આ ૦ ૫
 નીતમ રૂપ અક્ષળ છખી ન્યારી, અજ્ઞાનંદ જાલ બસિદારી. આ ૦ ૬

રાગ સંધ્યા આરતી

જય દેવ જય દેવ, જય જનસુખદારી (૨) કમળનયન કમળાવર (૨)
 ભકત ભયદારી. જય ૦ ૨ક.
 લક્ષ્મીનાથ નારાયણ, ત્રિજીવન જનસ્વામી (૨) મેઘસ્થામ મનોહર (૨)
 હરિ ગરુડામી. જય ૦ ૧
 કિરીટ મુગટ મકરકૃતિ, પીતાંબર ધારી (૨) શ્રીવત્સ શ્રગુપદ કૌસ્તુભ (૨)
 વનમાળા પ્યારી. જય ૦ ૨
 દિવ્યસ્વરૂપ દયાનિધિ, સુર નર મુનિ ત્રાતા (૨) ભકત મનોરથ પૂરક (૨)
 વાંછિત વરદાતા. જય ૦ ૩
 નાના રત્ન વિબૂષણ, બૃષિત મુરારી (૨) સુંદર હસત વદનપર (૨)
 પ્રેમાનંદ વારી. જય ૦ ૪

થાળ સંગ્રહ—

રાગ કાનરો—પદ ૧.

આર કીજીએ નવલ વિહારી, ટેક૦
 કનક ચારમહિ બોજન બહુવિધ, પ્રેમસે લાઇ હે રાધિકા પ્યારી. વ્યાર. ૧
 ખાટે ખાદે તીજે અનુપમ, મધુર સ્વાદ અતિ મુખકારી;
 છપનભોગ છર્તીશદ્દ બ્યંજન, વેગસે લાઇ સખાદિ મજનારી. વ્યાર. ૨
 દુધ લાત મીસરી મનમોહન, રચિદર લીજીએ શ્રીગિરિધારી;
 અતિ મુગધી શીતળ મુખદાયક, ધરી હે આની જમુના જળી ઝારી. વ્યાર. ૩
 આયમન કરીકે શ્યામમુદર વરે, પાનખીરી પીયા લીજીએ હમારી;
 મુક્તાનંદ ચરનકે ચેરો, સંગ સદા પ્રસાદ અધિકારી. વ્યાર. ૪

પદ ૨

શ્યામ મુદરે વરે વ્યાર કીજે, ટેક૦
 ખટ રસ સહિત ચતુરવિધ બોજન, કમળા કીંચે હે સ્વાદ રાખ લીજે. સ્થા. ૧
 રચિભુત દ્વાક પાકે સખ જીમિકે, પય મીસરીસો પ્રેમભુત પીજે;
 પટરાનિકા પ્રેમ લખી પ્રીતમ, ખુબ જીમો મન સખકે પતિજે. સ્થા. ૨
 આયમન કરીકે રકમનિ દરજે, પાન ખીરી મુખવાસ પ્રહીજે;
 મુક્તાનંદ કે પ્રભુ જહુનાયક, સિત પ્રસાદી દાસકું દીજે. સ્થા. ૩

રાગ બિહારી—પદ ૧.

આર કીજે ધનસ્થામ, બિનય સુની વ્યાર કીજે ધનસ્થામ;
 નિજ જન મનરંજન કહનેકું, આયો સદા મુખ ધામ. બિનય૦ ૧
 કનક ચાર મહી બોજન બહુવિધ, ધરેહે પ્રેમીજન આપી;
 રચિ રચિ આસ લેહુ મનમોહન, સ્વાદકી બિમલ લખાની. બિનય૦ ૨
 સેવકજનકું સદા મુખદાયક, જીમત દરચન દીજે;
 મજનનકે મનમોહ બહાવન, હાસ વિનોદહુ કીજે. બિનય૦ ૩
 દુધ લાત મિસરી મનલાવન, લીજે પરમ મુખકારી;
 આયમન કરે મુખવાસ મનોહર, કીજીએ કુંજવિહારી. બિનય૦ ૪

મળ વનિતાકું સદા સુખદાયક, તુમ પ્રભુ પુરન કામ;
મુક્તાનંદ કે' નાથ લક્ષ્મી હિત, રાજ્યત ગોકુળ ગામ. બિનય૦ ૫

પદ ૨

આર કીજે વિહારી, રસિક પ્રીયા આર કીજે વિહારી;
કમળનયન કમળાવર કેશવ, સંતનકે સુખકારી. રસિક૦ ૧
કનકશુવન મધ્ય મણિમય મંડપ, તાવિચ ચોડી ઢારી;
રકમની આદિ રાની સખ આપ, ભરભર કંચન ચારી. રસિક૦ ૨
સખકે ચાર એક સંજ આવે, જાપ ગાલા અતિ લારી;
ભાવ સહિત પ્રભુ ભોજન કીજે, અમળ રૂપ અવતારી. રસિક૦ ૩
શુક નારદ સનકાદિક મુનિ સખ, સુરપતિ અજ ત્રિપુરારી;
મહાપ્રસાદ હું એ સખ ચાહત, ગાવત કીર્તિ તમારી; રસિક૦ ૪
સસલામા આચમન કરવાવત, લેકર કંચન ઝરી;
મુક્તાનંદ કે' પ્રભુ મુખવાસ લે, દાદિ દિનેષ દુલારી. રસિક૦ ૫

રાગ ગરબી થાળ

સખી આનંદની વાત કહું આજરે, મેંતો નેહે કરી નોતયા મહારાજ રે. ૧
પ્રેમે ચોક વચ્ચે ચોકી ઢાળીરે, ઉઠ્યા ના'વા મોહન વનમાળી રે. ૨
અંજ ચોળી અનંદશું નવસાવ્યારે, પેંરી પીતાંબર મન ધણું ભાવ્યા રે. ૩
પેંરી પાવલાં પધાર્યા લટકાવ્યારે, મારુ મંદિરીયામાં આવ્યા મરમાળે રે. ૪
પાટે બેસારીને પુજ્યા મોરારીરે, અતિ આનંદશું આરતિ ઉતારી રે. ૫
બેઠા જમવા જગનો અધારેરે, મેંતો પ્રેમે કરી પીરસ્યો કંસારે રે. ૬
શીરે પુરી સુંવાળી સાચુડીરે, ખાસાં ખાજલાં ને ખાંડ ઘણી રૂડી રે. ૭
સાટા મેઝુજ નલેખી જુઝ તાળીરે, ધાટા ઘેબર પેંડની લરી થાળી રે. ૮
દુધપાક પુરી પુરણપેળીરે, ઘણે ઘીએ રસરોટલી અખોળી રે. ૯
દહીયરાં ભાત બજ્યાં ને દાળરે, કેળારોટલી ને ખૂંડલા રસાળ રે. ૧૦
ગળી મોળી અંજ કડી ને કારેલારે, મજ મેથીએ વધારી કર્યા ભેળાં રે. ૧૧
તળું સુરણ ઘણું ઘી ધાણીરે, વડી વાઝાને લાગે છે ઘણી વધી રે. ૧૨

તખ્યાં પરવળ વાલેળ ને જંતાકરે, તખ્યાં તુરીયાં ક કોડાં દેશં શકરે. ૧૩
 ટાંકિ તાંદળને ને સુવાની ભાજરે, મેથી મોઝરી મુળાપી ધણું ગજરે. ૧૪
 જમે જુગતે શું દીનદયાળરે, પાસે અનુપમ અચાણું રસાળરે. ૧૫
 જેરી કાચરી તળેલાં આપ્યાં આદુરે, ઘણાં ગરમર ને ગેલરાં સ્વાદુરે. ૧૬
 કાલુ કેરડાં પાપક પ્રભુ જભેરે, પીયે જળ આસો આસ મુને ગમેરે. ૧૭
 જમે મધુરા મધુરા જદુસયરે, હું તો વીનલું દોળું વાયરે. ૧૮
 જમી આવમન કર્યું અવિનાશરે, પ્રીતે પાનળીડી કરી મુખવાસરે. ૧૯
 સુર મુનિને દુરલભ સ્વાદરે, પામ્યા મુક્તાનંદ પ્રસાદરે. ૨૦

રાગ ગરબી પદ ૬

જમો મારા નાથ જુગતિ કરીને રે, રહેછે લેઈ લેઈ નયણી હરીને, ૧૦
 રોડો ચંદનપાટ ઢળાતું રે, જળ જમુનાજનાં મંગાતું રે;
 અંગે ચોળી અતર નવરાતું. ૧૦ ૧
 કાલુ ઝોરડાની ઝોલરીએ રે, પ્રેમે પાથરણું પાથરીએ રે;
 આગે બાળેઠ કનકનો ધરીએ. ૧૦ ૨
 પ્રીતે નવલ પીતાંબર પહેરે રે, હેતે સહિત મનોહર દેશ રે;
 પુરં થાગ હું કંચન દેશ. ૧૦ ૩
 તાગ લાખણસાધ મોતૈયા રે, તળીયા મજહળ ને સેવેયા રે;
 ઠોડે ઠોડે આરોગ્ય કનેયા, ૧૦ ૪
 ખીર લાપસી સુંદર ખુરી રે, બિરંજ સેવ કંસાર કચુરી રે;
 પુગ માલપુવા શારા પુરી. ૧૦ ૫
 દુધપાક જલેખી ને ખાળાં રે, તળાયા મોદક ધેખર તાગાં રે;
 રડાં જાહરીઆં ઘૂત આર્માં. ૧૦ ૬
 સાટા ખરશી પતાસાં સામેણી રે, ઠોર મરકી ને ચેટલી ઝેણી રે;
 દલવા સમરપારા સુન્દેણી. ૧૦ ૭
 હેત આઝે હું પીરસું દરખી રે, ચક્ર જાઉં છું દીવાની સરખી રે;
 અજ્ઞાનંદના વહાલા તમને નિરખી. ૧૦ ૮

પદ ૨

આરોગેને લાલજી લટકાળા રે, મીઠાબોલા અતિ મરમાળા. આ૦
તળીયાં નૌતમ ધૂતમાં નિપજ્યાં રે, રૂડાં અડધવાં મનરજ્યાં રે;
તમને આવેછે સુંદર ભજ્યાં. આ૦ ૧

તાન માન સર્વ એક ત્રાણુ રે, સ્વાદુ ફરફરતે એક જાણુ રે;
કળી તીખી ને ગાઠીયા કાણુ. આ૦ ૨

ફરસાણુ કુલવડી મંઝાણું રે, તાજા ચોળા ચણા તે તળાણું રે;
વઢાલા જમતાં તે લામી ન ચાણું. આ૦ ૩

ટાંકિ સુવા ને તાંજળજની ભાજ રે, તળા અળરી મેથી વળી તાજ રે;
રેસિયાજી જમો થઈ રાજ. આ૦ ૪

લુણી લાલરો વીણીને લાવી રે, તાજ પાનલી ચીલ તળાવી રે;
કણુંજ પણુંજ તે લાર કરાવી. આ૦ ૫

મૂળા મોગરી તળિમલ કોણું રે, નાંખ્યું પરવળમાં ધૂત બોહોણું રે;
જૂંતાક નવીન વાલોણું. આ૦ ૬

તાજ સુરણી તરકારી રે, વડી કડી તે લવીજે વધારી રે;
ચોળા ચારફળી હમકારી. આ૦ ૭

વા બેણું હું વિંજણો લધને રે, માગી લેજો જોષણે તે કઠીને રે;
ખંભાનન્દ કહે જમો ધીરા રહીને. આ૦ ૮

પદ ૩

જમો જમો મુણવંતા ગિરિધારી રે, મનુવાર માનો વઢાલા મારી, ૧૦
જીંડી ડાંડી રતાણુ રડા રે, ચોંપ રાખી કર્યાં ગીચુડાં રે;
ધીમાં ખુબ તખ્યા છે ઘેસુડાં. ૧૦ ૧

લરયાં સેતરાં સ્વાદ ભરેલાં રે, તાજાં છુરીયાં નૈવાં તળેલાં રે;
કુંભી શાક કંકોડાં ભરેલાં. ૧૦ ૨

કુંભાં ચીઠડાં તીંડસ લેરાં રે, હઠી રાષતાં સુંદર ઘેરાં રે;
કાંધાં શાક તે મોચલા ફેરાં. ૧૦ ૩

રસિયે હોસ કરી રમતા, કે ગોવાળાને મનડે જમવા રે. ૪
 મેલ્યાં છોગલિયાં માથે, કે શેલતાં ગોપીજન સાથે રે. ૫
 રાજે રમતા મિરધારી, કે વદનપર બલ્લાનંદ વારી રે. ૬

રાગ ગરબી. પદ ૧

વહાલા આવો અમારે ઘેર રે, વારી જાઉં વાલમજી,

સેવા કરીશું સારી પેર રે, વારી જાઉં વાલમજી. ૧

કાંઈ નીર હોને નવરાલું રે, વા० કાંઈ જુગતે કરીને જમાડું રે. વા० ૨
 કાંઈ કંચનચાળ કટોસ રે, વા० પાસે પાણી પીધાના આગખોરા રે. વા० ૩
 કંસાર ને ચુરમા ચોળી રે, વા० રસરોટ્ટી ઘીએ ઝમોળી રે. વા० ૪
 કાજી તાંજળાની સારી રે, વા० માંહી ચોળાફૂળી ચમકારી રે. વા० ૫
 કાજી આદાકરીનાં અણણાં રે, વા० લિંચુ મરચાં જોયે તો મેં આણ્યાં રે. વા० ૬
 લમે ચોખા ને દૂધ સિરાવે રે, વા० માંહી શાકર બેક નખાવે રે. વા० ૭
 તમે જમો ને દોળું હું તો વાપ રે, વા० ત્યારે કાંઈક સાઈ માઈ ચાપ રે. વા० ૮
 જળ જમુનની ભરી ઝરી રે, વા० તમને ચળુ કરવે બલ્લાચારી રે. વા० ૯
 કાચે ચુનો પાન લવીંજ સોપારી રે, વા० તમે મુખવાસ લ્યોને મોરારી રે. વા० ૧૦
 મજી પધંજ ઉપર પોઘડું રે, વા० અઝી વાર થાય તો જગાડું રે. વા० ૧૧
 ઘેલું ઘેલું બોલીને સુખ દેજો રે, વા० કાંઈ કહેવાનું હોય તો કહેજો રે. વા० ૧૨
 આપો અખળાને આનંદ રે, વા० બલિહારી બલ્લાનંદ રે. વા० ૧૩

રાગ રામકલિ. પદ ૧

આવો રે વહાલાજી તમને, માંખણુ જમાડું;

કહો તો તમારા ગાડીડાને, ઘડીએક ખમાડું. આવો ૧

રમત મેલો સ્થામ રંગીલા, થઈ ઝઝી વેળા;

હોકરડાને શીખ દીજો, હરિ આવો હું બેળા. આવો ૨

સાકર કેરી સુખડી દીધી, તાળું ઘી નાંખ્યું;

જીવન તમને જમતાં દેખું, થાય ટાડી આંખ્યુ. આવો ૩

લાલજી તમને જુખ લાગી હજે, પહેલેને પોરે;
અહાનન્દના નાચજી હું તો, જમાડીય જોરે. આવો ૪

પદ ૨

આરોગો અલખેલા વહાલા, સાકર સેવજી;
રમવાની આવડી પડી થી, તમને ટેવડી. આરો ૧

ચોપ કરીને સેવું રાધું, થી તાજું લાવું;
તમે જમો હું આજળ બેસી, માંખી ઉઘવું. આરો ૨

જુખ મસાલા માંડી ખાંડી, હાંવડાં કરું ખાટાં;
બરેરીનો બાલબોમ કરો, બેક સેવેલા સાટા. આરો ૩

જે તમને મનડે જમે, તે માંખીને લેજો;
વધુ રહે તે અહાનન્દને, પ્રસાદી દેજો. આરો ૪

પદ ૩

બાલબોમ જમવા હરિને, માતા બોલાવે;
શેરીમાંથી સાદ કરીને, બાલ ગ્રહી લાવે. બાળ ૧

મઢી કટોરો લાર કર્યો, માંડી મીસરી ઘેળીને;
ચોખાકરો કરમણડો, કમળુ આપે ચોળીને. બાળ ૨

વડી વડી વિનતિ કરે કહાના, અર્ચું ના રમીએ;
બીજું કામ તજીને બાપુ, બાવે તે જમીએ. બાળ ૩

બોજન પડવું મેલીને ઉડે, રમવાને પ્યારે;
અહાનન્દના નાચને માતા, બેલે બેસારે. બાળ ૪

પદ ૪

માંખજી જમાડું વહાલા આરો, આવોને જોસ;
લટકળા મુને વહાલા લાગે, ત્રિરિધારી ગોરા. માંખ ૧

જૂધર તમને જે બાવે, તે આણીને આપું;
ત્રિજોડીમાં તમ જેવું બીજું, નથી કાંઈ વહાલું. માંખ ૨

હાંધરાં ને દૂધ પેડા બેક, જલેબી સારી;
બરેરીનો બાલબોમ કરો, જાઈ જુખ ઉપર વારી. માંખ ૩

આદા લીંચુનાં અથાણાં વળી, સાયં સાકરિયા;
બ્રહ્માનન્દને શીત પ્રસાદી, દેજો ડાલરિયા. માંખ૦ ૪

રાગ વેલાવલ-૫૬ ૧

લાલ મનોહર લીજએ, મુખવાસ મોસરી;
શ્યામ સોહાગી શ્યામળા, જાયે મુખપર વારી. લાલ૦ ૧
જોષએ તો લાવું જાવડળ, તમ મુંડરે તોજ;
આરોગી મારા નાથજ, રસિયા થઇ રાજ. લાલ૦ ૨
લવિંગ સોપારી એલખી, કાચો ચુનો મેળાવું;
નાગરવેલી પાનની, કાજુ બીડી બનાવું. લાલ૦ ૩
હંરિજન દર્શન કારણે, ઉભા ચડુ પાસ;
માવા મુખ તબોળની, બ્રહ્માનન્દને આશ. લાલ૦ ૪

૫૬ ૨

રતન સિંહાસન ઉપરે, રસિયોજ રાજે;
અદ્ભુત શોભા જોષને, છબી કંદર્પ લાજે. રતન૦ ૧
જામે પહેર્યો જરકસી, સેહરો, ચિર સારો;
પીળી ઓઢી પામરી, બેઘ નન્દુલારો. રતન૦ ૨
કમરે કટારો શોભતો, પોચી બેઉ લાયે;
ઉપરથી ઓપી રહી, મેલીય માયે. રતન૦ ૩
કુલમાળ મળે કુટરી, ધારી ગિરિધારી;
શોભા જોષ ચણુમારની, બ્રહ્માનન્દ જાલિદારી. રતન૦ ૪

૫૬ ૩

અખંડ પ્રિયાજની આરતિ, અતિ હેતે ઉનાઈ;
મહા મનોહર મુરતિ, અંતરમાં ધાર. અખ૦ ૧
અમર ધૂપ અતિ શોભતા, દીપક અંજુઆણ;
મુખડું મોહન લાલવું, નિરખું રણજ. અખ૦ ૨

બેરી શંખ મૃદંગ ધુનિ, વાળ અતિ વાળે;
 બ્રહ્મા ભવ સુર આવિયા, સૌ દર્શન કાળે.
 નય નય વાણી ઉચ્ચરે, ધેરે સ્વર ગાવે;
 બ્રહ્માનન્દના નાયની, છપી જોઇ સુખ પાવે.

૩૫

અ. ૩

અ. ૪

પદ ૪

૫

પ્રાણુજવન પધરાવિયા, મદિરીયા માંહી;
 પોદયા સાથ પ્રેમસુ, સુખ સેજ બીજાહી.
 પ્રીતમ જોડા પલગપર, આવી અલગેયો;
 રડો લાગે રાગવી, હોગાજો હોયો.
 મોહન દીધી મુજને, રૂલડાની માળા;
 પગ ચાપું હું પ્રેમથી, થયા સ્થામ સુખાળા.
 શીખ કરી સર્વે સાથને, પોદયા કુંજવિલાસી;
 બ્રહ્માનન્દ હજુરમાં, જોશતિક દાસી.

પ્રાણુ. ૧

પ્રાણુ. ૨

પ્રાણુ. ૩

પ્રાણુ. ૪

થાણ

રાગ સારંગ. રાજભોગનો થાણ.

જીભીયે જન સુખદાઇ, ભોજન જીભીયે જન સુખદાઇ; ભોજ. ૨૬.
 ખટ રસ ગાર પ્રકાર સુધારકે, ભક્તિ માત લે અપ્ર. ભોજ. ૧
 પુરો કનક ચાર અતિ સુંદર, કંચન પાટ બીજાઈ; ભોજ. ૨
 હમ્પન ભોગ છતીસહું બિજન, રચના કદી ન ભાઇ. ભોજ. ૩
 લકુવા બહોત પ્રકારકે નૌતમ, પેંડ જરશી બનાઇ; ભોજ. ૪
 ઘેબર ખાખ સરસ જલેબી, સત્રફેણી મન ભાઈ. ભોજ. ૫
 મરકી મેંસુજ સાથ મુંજ, સુલાખાક મુનદાઇ; ભોજ. ૬
 હુચઇ પુરી કાર કચોરી, જરની ન રાકયો મીદાઇ. ભોજ. ૭
 ઘણી પાપડ પાપડી પૂઝ, મલપૂવા અધિકાઇ; ભોજ. ૮
 સેવ સુંવારી ખીર ખાડ ધૂત, જીભીયે નાય અધાઈ. ભોજ. ૯

મધુ મેવા અરુ માખન મિસરી, સિરખન ખીરંજ સોહાઈ;
 ભજ્યાં વગ્ર ગુલ ગુલાબકળી બહી, ગીનન પારે કો પાઈ; ભોજ૦ ૧
 ફેરી આદા નીખુ મિરચી, ખારક કાખ તિખાઈ;
 અધાનેકો અંત નહી તખ, રહો કહત સકુચાઈ. ભોજ૦ ૭
 ભાજી સુદરે સરસ ખની પ્રભુ, જીમો રહ બતાઈ;
 હાશીફળ કોકોડાં પરવર, મુરનશી સરસાઈ. ભોજ૦ ૮
 વાધોરી જંતાક કરેલા, કીતની કરે બગાઈ;
 નયનિ અનિ સરસ રાઇતો, દુલ્ખ પરિહે રાઈ. ભોજ૦ ૯
 ઝઢી વડી અરુ ચના તરેલકો, સ્વાદ હે સરસ સવાઈ;
 બધુવા મેથી મુવા ટાંકો, ભાજી સરસ રંધાઈ. ભોજ૦ ૧૦
 દાળ ભાત જીમીએ મુંદર, મીસરી ગારસમાઈ.
 હોરે હોરે માસ ભરો પ્રભુ, લાવું દૂધ ઝોટાઈ. ભોજ૦ ૧૧
 અનિ આનંદ હોઈ જીમો જીવન, ચાર સુનાવું ગાઈ;
 પ્રેમાનંદ પનવારો જાંડકો, દીજે પાસ બોલાઈ. ભોજ૦ ૧૨

રાગ કાફી-પદ ૧

જમોને ગોપીનાથજી સુંદર લાકું રે; જમો૦ ૨૬
 ધૂત સાકરમાંહી અજ બેળીને, હરિવર હેતે હું જમાડુંરે. જમો૦ ૧
 જમજીવન મારે હાથે જમો તો, ધણું ધણું માનીશ હું સપાડુંરે. જમો૦ ૨
 સુંદર મુખડું હું જમતારે જોવું, આથે મારા અંતરમાંહી ટાડુંરે. જમો૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ઉભો આશ કરીને, જમીને આપો પનવાડુંરે. જમો૦ ૪

પદ ૨

જમોને ધનસ્થામજી પુરી શીરોરે; જમો૦ ૨૬
 મહુ પઠવાન તમ કન ક્યાં છે, ખીરંજ હરીસો સાકર ફેરોરે. જમો૦ ૧
 લાવી છું ઠેલરીવાના હાર મુંગીને, જમીને જીવન તમે ચેરોરે. જમો૦ ૨
 જીવન તમને જમતાં જોવું તો, મટે મારા ભવકરો ફેરોરે. જમો૦ ૩
 પ્રેમાનંદને શીત પ્રસાદી, દીયો તો રૂજ છે ધણેરોરે. જમો૦ ૪

૫૬ ૩

લીયોને ગોપીનાથજી મુખવાસરે; લીયો. ૨૩.
તજ એલાયતી જવંત્રી જયજલ, હાજરે ઉભી છું લેને પાસરે. લીયો. ૧
કાયો યુનો તજ સર્વાંગ સોપારી, ખીડી મેં વાળી છે કરી ઉલાસરે. લીયો. ૨
મારે હાથે હું ખીડી મુખમારે આપું, અજ્ઞ મારે આવ્યો સાવકાસરે. લીયો. ૩
મુખ તંબોલ લીધાનીરે મોહન, પ્રેમાનંદને છે ધણી આપરે. લીયો. ૪

૫૬ ૪

આપું છું ખીડી પાનની હું બનાવીરે; આપું. ૨૩.
નાગરવેલીના પાન મનોહર, પાકાં પાકાં જોધને આખાં લાવીરે. આપું. ૧
કાયો યુનો ને સર્વાંગ એલાયતી, વાંકડી સોપારી કતરાવીરે. આપું. ૨
પ્રીત કરીને સુંદર ખીડી મેં વાળી, મુખમાં મેલું પાસે આવીરે. આપું. ૩
પ્રેમાનંદને મૃપા કરીને, મુખ તંબોલ આપો ચાવીરે. આપું. ૪

રાગ બીહાગ-૫૬ ૧

મારે મંદીર પધારો પ્રભુ પ્રીત કરી; મારે. ૨૪
શંકા કોયની ધરણ માં, આવો મગન થકા હોમાં શીય ધરી. મારે. ૧
વિધવિધનાં પકવાન કર્યાં છે, પીરસી મેલ્યો છે મેંતો ચાળ ભરી;
મોતીયા સેવેયા સાથ જલેખી પેંડા, જરૂરી ને ખીરંજ હરીસો દરિ. મારે. ૨
ચાક પાક બહુ ભાતે કર્યાં છે, કસર નથી મંદી કસીયે જરી;
જે જે ગમે તે જમજો દરિ મારા, માગી લેજો ઉપર મીઠુરે મરી. મારે. ૩
સર્વે મનોરથ પૂરા મારા, આવો નહોં આવે મારે લાગ કરી;
પ્રેમાનંદના નાથ ધર્મકુંવર પીયા, મન કર્મ વચને દૃતમને વરી. મારે. ૪

૫૬ ૨

મારે ભુવન પધારો હરિવર હસતા; મારે. ૨૫
પ્રીત કરીને પ્રીતમ તમને, લાડવા જગ્યાડું મુંદર લસલસતા. મારે. ૧
વસન આબૂષણ પહેરીને પધારો, ગૂંડા રેટા કમરે કસતા;

આખડીયો પેરીને ચટકતી લટકતી, ચાલે મારે ઉર વસતા. મારે ૨
 ડોલરીયાના ઉર હાર પેરીને, અંતર ફલેલમાં મસમસતાં;
 આવંતા ઉર શંક ન ધરશે, દુરિગ્ગ દેખીને છોને લસતાં મારે ૩
 જમતાં જીવન લટકાં કરીને, નરનારીના ઉરમાં ધસતાં;
 નેણું ભરીને નિરખું નટવર, પ્રેમાનંદને લાડુ પીરસતાં. મારે ૪

પદ ૩

તમે જમો જમો મારા દાકરીયા; તમે ૨૧
 હરિવર મારે હાથે જમાડું, મુંદર લાડુ સાકરીયા. તમે ૧
 પેંડા બરેશી ખાખ જલેખી, મરડા મેમુખને ઘેબરીયાં;
 શીરા પુરી કંસાર હરીસો, ખીરંજ જમો કહાના ફશરીયા. તમે ૨
 ભજ્યાં વડાં તાળ્યાં છે પાપડ, મીઠું જીર નાખીને મરીયા;
 શાક પાક મુંદર વર જમજો, રાયતડાં મુંદર દેશરીયા. તમે ૩
 આંખામોરનો ભાત અનુપમ, દૂધ શાંકર જમો ગિરિધરિયા;
 વધે તે પ્રેમાનંદને આપો, ધર્મકુંવર રંગના ભરિયા. તમે ૪

પદ ૪

આપું પાન ખીડી જમો લક્તપતિ; આપું ૨૧
 ધર્મકુંવર ધનશ્યામ મુંદર વર, તમથી વહાલું મારે દાષ નથી. આપું ૧
 નાગરવેલીના પાન મનોહર, કાથો ચુનો મેલી રતીરે, રતી.
 તજ એલાપચી માંદી લવોંગ સોપારી, ખીડીવાળી છે વહાસા સરસ અતિ આ
 મુંદર મુખમાં ખીડી આપું, નિરખું ચકોર જીવું ચંદ ગતિ;
 પીકદાની કરે હાથ તણી મારે, ઘણારે દીવસની આશા હતી. આપું ૩
 તન મન વાંડે આરતિ ઉતારે, એ વર આપું કરી વિનંતિ;
 ધર્મકુંવર ધનશ્યામ ચરણમાં, પ્રેમાનંદની રહો અચલ મતિ. આપું ૪

રાગ વંસંત. પદ ૧

ધન્ય ધન્ય આજ સપરમો દહાડો, મોહન મંદિર પધાર્યા;
 અમ ઘેર આવતાં વહાલાને, મોકલડીયે બહુ વાર્યા. ધન્ય ૧

આજ મારાં લાગ્ય કલામાં ન આવે, મુખડું નોઈ નોઈ પ્રલી;
 યું યું કરેં સ્થામળીયા સારેં, દેહ દયા સુધ જુલી; ધન્ય૦ ૨
 ઉઠી ઉતાવળી પ્રેમ વિવશ થઈ, દૂધડે ચરણ પખાળ્યા;
 દુઃખડાં લઇને મોતીડે વધાળ્યા, તાપ દેવાના ટાળ્યા. ધન્ય૦ ૩
 છપર પલંગપર સેજ સંવારી, પધરાળ્યા સ્થામ સોદાગી;
 જીવન કહે છે લાવે જમ્યાનું, જીખડડી બહુ લાગી. ધન્ય૦ ૪
 છપન ભોગ છત્રીસે બંજન, લાવીને પૂર્ણ થાળ;
 જમવા બેઠા હરિવર હેતે, શરણાગત પ્રતિપાળ. ધન્ય૦ ૫
 લાકુ જસેબી ધેવર સાટા, બરણી પેંડ બહુ સારા;
 દળ મગદળને બિરંજ હરીસો, જમળે પ્રીતમજી પ્યારા. ધન્ય૦ ૬
 વિધ વિધનાં પકવાન કયાં છે, ગણતાં પાર ન આવે;
 જીવન જમળે સારાં સારાં, જે જે તમને લાવે. ધન્ય૦ ૭
 ખારક દ્રાક્ષ ને ચીરીયા રાપતી, અચાણાં બહુ ભાતે;
 ભજ્યાં વડાં ને પાર્પડ પુડલા, જમળે હરિ ખાતે. ધન્ય૦ ૮
 દૂધપાક ને ઘીખંડ બાસુદી, ગીરો પુરી ને કંસાર;
 ભાત ભાતનાં શાક કયાં છે, કઢી વડી રાપતા ત્યાર. ધન્ય૦ ૯
 દાળ ભાત જમી દૂધ સાકર પીધાં, લામ દેવાની પહાસે પુરી;
 ચણું કરાવીને મુખવાસ આપે, પ્રેમાનંદ હજૂરી. ધન્ય૦ ૧૦

રાગ ડુમરી ધાલ ત્રિતાલ. પદ ૧

જમત પીયા પ્રાન જમાવતી પ્યારી રે; જમા૦ ૨૬.
 કંચન ચાર પરોસી લાઈ, બિંજન વિવિધ સંવારી. જમા૦ ૧
 મોતીચુર જ્યેબી સુંદર, દૂધપાક સુખસરી. જમા૦ ૨
 માનબોગ મીઠીપૂરી કચોરી, બરાં દધીમઘીં ઘરી. જમા૦ ૩
 પ્રેમાનંદકું પ્યારો ગીત પ્રસાદી, દેતહે પાસ બેસારી. જમા૦ ૪

પદ ૨

લાડીયો લાલ જીમત પૂરી દૂધપાક;	લાડી૦ ૨૬,
વિધ વિધકે પકવાન મીઠાઈ, બહુત પ્રકારકે ચાક.	લાડી૦ ૧
જીમત મેવા સ્યામ મનોહર, કદલીફળ અરુ દ્રાક્ષ.	લાડી૦ ૨
બ્રહ્મસપાસ બેઠી સખા મંડળી, સળહીકુંદેત ચાખ ચાખ.	લાડી૦ ૩
પ્રેમાનંદ માગે જીવંત પ્રસાદી, બહુત અંતર અલિલાખ.	લાડી૦ ૪

પદ ૩

શીરો પૂરીરે આરોગો અવિનાશી;	શીરો૦ ૨૬.
મેલીયુર જામેળી ઘેબર, પેંડા બરરી ખાસી.	શીરો૦ ૧
મીઠો ખીરંજ દરીસો સુદર, દૂધપાક સુખરાશી.	શીરો૦ ૨
ઝાટયો દૂધ બાત ગ્રીનવાકો, મીસરી માંહી મીલાસી,	શીરો૦ ૩
કહુ એક જીવંત પ્રસાદી માંગત, પ્રેમસખી નીજ દાસી.	શીરો૦ ૪

પદ ૪

લાલ વ્યાર ફીજીએ મેં લાગું તોરે પેપાં;	લાલ૦ ૨૬.
દૂધપાક સંધાવ સુંવારી, સેવે સરસ જાનેપાં.	લાલ૦ ૧
ધૂન કંસાર લાપસી પ્યારે, સુખદા અતિ સુખદેપાં.	લાલ૦ ૨
ખીરંજ ખાસુદી સીખરન સુંદર, મિસરી દૂધ મલેપાં.	લાલ૦ ૩
શ્રી ધનસ્વામ બદન હળી ઉપર, પ્રેમસખી બલજેપાં.	લાલ૦ ૪

રાગ ગરબી. થાળ

મારે મંદિર આવ્યા માવજીરે, જમવા જીવન પ્રાણ;	
મેં તો પ્રેમ ધણે પધરાવિયારે, સુંદર સ્યામ સુગળ.	૧
પૂજા કીધી મેં પ્રેમધુરે, અગે ધણે ઉમંગ;	
જેતાં રસિયાજના રૂપનેરે, રાગી એને રંગ.	૨
મેં તે બોજાવીયા બહુ લાલનારે, પીરસ્યો પુરણ યાગ;	
ધર્યો સ્યામ સહુણા આમજેરે, રસિયા દીનદયાળ.	૩

મને ભુખ ધણી છે લામનીરે, તે માટે તતકાળ;
 તમે પ્રેમ ધણે કરી પ્રમદારે, લાવ્યાં અન્ન રસાળ. ૪
 આજ તો ભાવ વધ્યો છે લામનીરે, જમવા તારે હાથ;
 એવું કહીને આનંદ પામિયારે, બાણુ ધણા જડુનાથ. ૫
 ભાવે ભોજન ચાર પ્રકારનારે, શાક પાક બહુ અન્ન;
 મારે હાથ જમ્યા છે આવજરે, ટાકું થયું તન. ૬
 મેં તો છપ્પન ભોજન સુચીરે, જમાડ્યા જડુરાય;
 મેં પાન બીડી ઈંધું મુખમારે, લાગી હરિને પાય. ૭
 વાંદે હાસ કરી હસાવિયારે, સુંદર કરી સંવાદ;
 આખો મુખાનંદને પ્રેમશુરે, થાળ ભરી પ્રસાદ. ૮

૨૪૫ થાળ-૫૬ ૧

અવિનાશી આવોરે, જમવા કૃષ્ણ હરિ, શીભકિતધર્મસુતરે, જમાડું પ્રીત કરી. ૧
 શેરડીયું વાળારે, ફૂલડાં વેચ્યાં છે, મલીયાજરે મંદિરે, લીખ્યાં લેચ્યાં છે. ૨
 ચાખડીયું પેરીરે, પધારો ચટકંતા, મંદિરીયે મારેરે, પ્રભુજી લટકંતા. ૩
 બાળોડે બેસારીરે, ચરણકમળ ધોવું, પાંપણીયે પ્રભુજીરે, પાવલીયા ભોવું. ૪
 ફૂલેલ મુખધીરે, ચોળું હું ઘરીરે, હેતે નવરાવુરે, હરિ ઉને નીરે. ૫
 પેશવું પ્રીતરે, પીતાંબર ધોતી, ઉપરણી આઢકુરે, અતિ ગ્રીણા પોતી. ૬
 કેશર ચંદનનુંરે, ભાવે તિલક કરું, વંદન કરી વિષ્ણુરે, ચરણે ચિથ ધરું. ૭
 હર હાર ગુલાબીરે, ગજસ બાધીને, નિરખું નારાયણુરે, દષ્ટિ સાધીને. ૮
 શીતળ સુગંધીરે, કલશ ભરેલા જળના, ઉલેચળાંખ્યાં છે રે, ઉપર મખમલના. ૯
 કંચન બાળોડેરે, બીરાજે બહુનામી, પદ્મનાભને પીરસીરે, થાળ લાવું સ્વામી. ૧૦
 મોતૈયા લાડુરે, સેવૈયા સારા, તમ કાજ કર્યા છે રે, લાખણુસાર્ધ પ્યારા. ૧૧
 મમલણ ને સેવણરે, લાડુ દળના છે, ખાળાં ને ખુરમારે, ચૂરમા ગોળના છે, ૧૨
 જલેબી ઘેબરે, બફરી બહુ સારી, પેંડા ને પતાસારે, સાદા મુખકારી. ૧૩
 મરદી ને મેમુખરે, જમો જમવંદનજી, સુતરંકેણી ઉરે, ભક્તિનાંદનજી. ૧૪

ગમન ને ગ.કીયારે, ગુંદવડાં વહાલા, ગુલામપાક જમજેરે, ધર્મતણા ઘાલા. ૧૫
 એલાયમીદાણારે, ચણા છે સાકરીયા, ગુંદરપાક સુંદરે, જમજે દાકરીયા. ૧૬
 ટોપરાપાક ટાડોરે, સકરપારા સારા, સેવો ધી સાકરે, તમે છો જમનારા. ૧૭
 કેસરિયો ખીરંજરે, ગળ્યો ને મોળો છે, સાકરનો શીરોરે, હરીસો ધોળો છે. ૧૮
 લાપસી કંસારમરિ, ધી બહુ રસબસ છે, ખીર ખાંડ ધી રોટલીરે,
 જમો બહુ સરસ છે. ૧૯
 બહામ ચારોળીરે, દ્રાખ તે નાંખીને, દૂધપાક ક્યોં છેરે, જુવો હરિયાખીને. ૨૦
 પૂરી ને ક્યોરીરે, પૂરણપોળી છે, રોટલીયો ત્રીણીરે, ધીમાં ઝમકોળી છે. ૨૧
 પાપડ ને પુડારે, મીઠા માલપઘ, માંખણ ને મિસરીરે, માવો દહીં ચુડા. ૨૨
 ધડુંતી છે બાટીરે, બાજરાની પોળી, આઝીવાર ધીમરે, હરિ મેં ઝમકોળી. ૨૩
 તલસાંકળી સુંદરે, બીજી ગળપાપડી, ગાંઠિયા ને કળીરે, ત્રીજી કુલવડી. ૨૪
 બજ્યાં ને વડરિ, સુંદર દંચરીયાં, વધાર્યા ચણારે, માંઢી મીઠું મરીયાં. ૨૫
 ગુંળ ને મઠીયારિ, ફાફડાં ફરસા છે, બળવી બાંદાનારે, બજ્યાં સરસાં છે. ૨૬
 'કંચનં' કટોરેરે, પાણી પીળેજી, જે જે કાંઈ જોધયે રે, તે માંગી લેનેજી. ૨૭
 'રોટલી રસ' શાકરે, જમજે અલખેલા, રામણ ને રોટલીરે, ખાંડ કેળાં છેલા. ૨૮
 'ખીર'માં કર્યું છેરે, ફેરી દ્રાખતણા, સુંદરે વરે જમજેરે, રાખશો માં મણા. ૨૯
 'કટોરાં' પૂર્યારે, સુંદર શાકાંના, કેટલાકે અણાવુંરે, છે ઝાઝા વાના. ૩૦
 'સુર્ય' તંબ્યા છે રે, સુંદર ધી આજે, બળવી ને રતાળુરે, તંબ્યા છે તમ કાળે. ૩૧
 'મે' પ્રીત કરીનેરે, પરવળ તળીયાં છે, વંલાકને વાલોળરે, લેળાં બળીયાં છે. ૩૨
 'કંકાડાં' કોળરિ, કેળાં કારેલાં, ગલકાં ને ઘૂરીયારિ, રૂડાં વધારેલાં. ૩૩
 'ચોળી' વાલોળરે, પ્રીત કરી તળીયો, દુધીયાં ને ડોડરિ, ગુવારની ફળીયો. ૩૪
 'લીલવા' વધારયારે, ચણા છે બહુ સારા, લીંડની ફળીયોરે, તળીયો હરિ મારા. ૩૫
 'ટીકા' તોદલીયોરે, મેથીની બાજી, મૂળા મોમરીયોરે, સુવાની તાજી. ૩૬
 'ચલેચી' ને ડોડરે, બાજી સારી છે, કઠી ને વડીરે, સુંદર વધારી છે. ૩૭
 'બેયાનાં' રામતરિ, અતિ અપુષ્પ છે, મીઠું ને સપરે, માંઢી બે સમ છે. ૩૮
 'કેટલાંક' અણાવુંરે, પાર તે નહિ આવે, સારું સારું જમજેરે, જે તમને આવે. ૩૯
 'આશ' ને મોળુરે, હરિવર કેળેજી, મીઠું મરી ચટણીરે, માંગી લેનેજી. ૪૦

અથાણા જમળેરે, સુંદર સ્વાદુ છે, લીંબુ ને મરચરે, આમળાં આદુ છે: ૪૧
ચપતી કેરીરે, ફરી બોળ કરી, ખારેક ને રાઇમારે, નાખ્યાં લર્ચીમ મરી. ૪૨
કેરાં ને કરમદારે, તળી છે કાચરીયો, ખીલાં બદુ સારારે, વાંસ ને ચરમરીયો. ૪૩
દાળ ને કાત જમળેરે, તમને લાવે છે, ચતુરાઇ જમતારે, પ્રીતિ ઉપજાવે છે. ૪૪
પંખાળીના ભાતમારે, સુંદર સુંમધ ધણે, એલાયચીનો પીરસ્યોરે, ૪૫
આખા ખેરતણે. ૪૫

મેં કઠણુ કરી છે રે, દાળ હરિ તુરની, પાંતળી પીરસી છેરે, કે દાળ મસુરની. ૪૬
મગ ને બાડદનીરે, ફરી છે ધોઇને, ચોળા ને ચણાનીરે; લીમાં કરમોઇને. ૪૭
હીં ને ભાત જમળેરે, સાકર નાંખી છે, દૂધ ને ભાત સારુરે, ૪૮
સાકર રાખી છે. ૪૮

દૂધની તરે ચાકરેરે, ભાત જમળે પેલા, ચાકર નાંખીનેરે, દૂધ પીને છેલા. ૪૯
જે જે કાંઇ જોઇયેરે, તે જે જોઇ અમને, કાંઇ કસર રાખેતોરે, માસમ તમને. ૫૦
જીવન જમીનેરે, અણું કરો નાથ, ચંદનમારેસુરે, ધોરરાવું હું હાથ. ૫૧
તજ એલચી જાયદારે, જાવંત્રી ચારી, કાચો ને ચુનોરે, સરસ છે સોપારી. ૫૨
નામરવેલીનારે, પાન લાવી પાકાં, ધોઇને લુછ્યાં છેરે, અનુપમ છે આખાં. ૫૩
માંઢી યૂગલ્ય મેલીરે, બીડી વાળી છે, લલીન લર્ચીમનીરે, ખીલી રસાળી છે. ૫૪
મુખમાં હું મેલુરે, બીડી પ્રીત કરી, આરતિ ઉતાર રે, મજાજી ભાવ જરી. ૫૫
કુલ સેજ બીજવીરે, પોટો પ્રાણપતિ, પાવલાયા ચાંપુરે, હૈડે હરખ અતિ. ૫૬
ચાલ આપો પ્રીતેરે, કર્મકુળ મુકુટમણી, અપો પ્રેમાનંદનેરે, પ્રસાદી માળતણી. ૫૭

યાળ

જો યાળ જીવન જાઉં વારી, ધોવું કરે ચરણ કરો લારી: જો ૧
જો મેલ્યા બાળેડીયા લાળી, કટોરા કંચનની ચાળી;

જો લખાં ચંબુ ચોખાળી. જો ૨

ફરી કાણ લઈની પેળી, મેલી ધૂત સાકરમાં બેળી;

કાંચે રસ ફેરીનો ધોળી. જો ૩

સ્થા સાથા ધેનરે દુલવડી, દુધપાક માલપુવા કઠી;
 પુરી પોતી ચર્ધ છે લીમાં ચઢી; જમો. ૩
 અધાણાં શાક સુંદર બાજી, લાવી છું તરત કરી તાજી;
 દહીં બાત સાકર છે જાઝી; જમો. ૪
 ચણું કરો લાવુ જળ અરી, એલચી લવીંગ સોપારી;
 પાનજીડી બનાવી સારી. જમો. ૫
 મુખવાસ મનમતા લઈને, પ્રસાદી થાળ તણી દઈને;
 બ્રહ્માનંદ કહે રાજ ચઈને. જમો. ૬

રાગ સામેરી થાળ-પદ ૧

બહોક્ષા બોનનીયાં બહુ બાત, જમો ગીરધારીરે;
 તમને જોવા કારણ આજ, આવી મનનારી રે. જમો.
 સોનાકરો પાટમેરે, સોનાકરો થાળ;
 જળ જલુનાના નીરની અરી, બરી મુકી તતકાળ. જમો.
 ધેનર બહુ લીમાં કર્યાં રે, લાકુ સાકરના સાર;
 સેવ મુંવાળી લાપસીમાંય, લી મુંજીંગ ધાર. જમો.
 બરડી પેંડા ને મોતીવારે, જમેળી જળદીય;
 સુતરેણી શામળા કરી, હળી ઝીણા અતીપીય. જમો.
 દુધપાક ને પુરીયોરે, માલપુગ મેસુજ;
 કેળાં સાકર રસોટલી, આરોગો આજ હરિ ખુજ. જમો.
 બજ્યાં વડાં ને રાયતરિ, વાલેજ ને વંલાક;
 કેકેડાં કારેલડાં સમઘર્ષા, સહુણાં શાક. જમો.
 દીડારાં ને દુરીયાં રે; ગલકાં પરવળ પરમલ;
 દુવેરની તમ કારણે બહા, દળ કરી છે નરમ. જમો.
 વડી કડી સર્વે શાકમાં રે, વંધાર્ય વાલંમ;
 આરોગો અલબેલગ, ચરમ રખો તે મારા સમ. જમો.

નૈર્વા સુરણુનું શાક મેરે, કીધું તમારે કાગડ,
 પુલવડી ફળી આરનીરે, ઘીમાં તળી મેં મહારાજ. જમો ૮
 ભાણ જુધર બહુ ભાતનીરે અથા જૂં અપાર;
 દુધ ભાતમય ધોગમે નાખું, સાકર વારંવાર. જમો ૯
 તૃપ્ત થઈ ચણુ કરો રે, આતમાના આધાર;
 પહેચવું અતિ પ્રીતસું, ચંપા ચમેલીના હાર. જમો ૧૦
 સર્વાંગ સોપારી એકચીરે, કાચો સુનો ને પાન,
 લાગાનંદના વદાલમા, યુખચાસ કરો ભગવાન. જમો ૧૧

એકાદશી પદ સંગ્રહ—

રાગ ગરબી. પદ ૧.

ઉત્સવની ખ્યારી ફેશવની, આજ એકાદશી ઉત્સવની.
 મીઠીક ગૌ ઠેરું દાન કરે પણ, નાવે તોડે એના લવની. આજ ૧
 મજળ રૂપ સદા સુખકારી, વદાલી નિધિ જન વૈધ્યવની. આજ ૨
 વચન પ્રમાણે કરે વ્રત તેને, ગ્રાસ મટે રે મૃત્યુ ભવની. આજ ૩
 અહાનંદ કહે વ્રત કરવું, એમ અગા સ્વામી ઉદ્ધવની. આજ ૪

પદ ૨

હરખ અતિ ભેટયા કૃષ્ણપતિ, આજ એકાદશી હરખ અતિ.
 મનમોહન મારે મંદિરે આવ્યા, અધિક થઈ હું તો પુણ્યવતી. આજ ૧
 પીતામ્બર આભૂષણ પહેરી, અલંકાર વદાલો હંસમતિ. આજ ૨
 પુરુષોત્તમ પરણુ વર પામી, સ્ત્રી ન ખામી હવે એક રતિ. આજ ૩
 અહાનંદ કહે હરિ વરતાં, ચૈદ જીવનમાં હું ચર્ષ રે હતિ. આજ ૪

પદ ૩

માવ મળ્યા તન તાપ દળ્યા, આજ એકાદશી માવ મળ્યા.
 પૂરવ ભવની પ્રીત જાણીને, આવીને અમ પર અદળ દળ્યા. આજ ૧
 મુનિવર ધ્યાન ધરી મરી ચાક્યા, મેષ્ટી વદાલો નવ જાય કળ્યા. આજ ૨

મારું મંદિર પોતાનું જાણી, લૂધર સુખ દુઃખમાંથી લાળ્યા. આજ ૩
અલાનંદ કહે હરિ વર પામી, આનંદ કેરા ઓધ વળ્યા. આજ ૪

પદ ૪

સુદળ દુળી હું તો હરિને મળી, આજ એકાદશી સુદળ દુળી.
ચોપ કરી નટ નાગર સાર, સેજ સજી કાલું કુસુમ કળી. આજ ૧
રસ ખસ હોય રહી રસિયા સંગ, જ્યું મીસરી પયમાંથી લળી. આજ ૨
નિત્ય નિત્ય પ્રેમ રહું ઉર ધરતી, હરિ ચરણે મન વૃત્તિ હળી. આજ ૩
અલાનંદ કહે હરિ ઉર ધરિયાં, જન્મ મરણ કેરી શંકા દળી. આજ ૪

રાંગ ગરળી પદ ૧

એકાદશી આજનો દિન સારો રે, ગાયે નટવર નંદુભારો; એ
એના પ્રતનો મહિમા ભારે રે, જાણે અલાદિક ત્રિપુરારી રે; એ ૧
મળે પ્રગટ પ્રમાણ મોરારી.
પ્રત રાખીને હરિવર વરિયે રે, હંડ અંતર આંટી ધરિયે રે; એ ૨
કાડે આનંદ ઉત્સવ કરિયે.
અલાનંદ કહે જે પ્રત રહ્યા છે રે, તે તો પાર સંસારને થયા છે રે; એ ૪
એમ ઉદવણ કહી ગયા છે.

પદ ૨

એકાદશી ઉત્સવનો દિન રહો રે, કાડે નિરખીએ, હેલ કાલુડો; એ
રસિયા સંગ રંગભર રંગીએ રે, દેહ પ્રાણ હૃદય મન હમીએ રે; એ ૧
ભારે મીસરને મન ગમીએ.
નિત્ય પ્રેમ સુધારસ પીને રે, કરી પ્રત નવ રાગીએ ખીને રે; એ ૨
રસિયો નટ નાગર રીએ.
જેણે વચને થકી પ્રત કીધું રે, તેનું સંધુ તે કારન સીધું રે; એ ૩
અલાનંદ કહે જન્મમુક્ત વીધું.

પદ ૩

એકાદશી ઉત્સવનો છે દાડો રે, ખુશ રચીએ તે રંગ અખાડો; એ.
કરીએ પ્રત અતિ ઉછરએ રે, પેચો વચન આજ્ઞાણ અંગે રે;
રમીએ સ્થામ સુંદર વર સંગે. એ. ૧
સુખી સ્થામ ચરણ ચિત લાયે રે, વિષમય વિગમ વિસંગએ રે;
ત્રિવિધર નટ નામર ગાઇએ, એ. ૨
એનો મહિમા કલામાં ન આવે રે, મોટા મોટા મુનિવર આવે રે;
અધ્યાત્મ કહે હરિને મેળાવે. એ. ૩

પદ ૪

એકાદશી પ્રગટ પ્રભુજીને પ્યારી રે, સવે હરિજનને સુખકારી; એ.
રહેગે પ્રત ને વચન પ્રમાણે રે, એમાં અસલ ભાવ નવ જાણે રે;
ને તો મોક્ષ મહાપદ માણે. એ. ૧
મણી સખ નજ મંગળ કરણી રે, કુઝળ શોક સંતાપની દરણી રે;
શાન્તી મોક્ષતણી નિસરણી. એ. ૨
અધ્યાત્મ કહે ટોચે ભવ ભીતિ રે, રહે પ્રત સન્માન રીતિ રે;
શાવ પૂરણ હરિપદ પ્રીતિ. એ. ૩

રાગ ગરબી. પદ ૬

મોડે મોડે એકાદશી કીજીએ રે, એવું પ્રત જાણા નવ દીજીએ રે. ટા. ૧
એ પ્રત કરે તે ધન્ય માનવી રે, તેણે નદાયો પ્રતિવાર જાણવી રે. ટા. ૨
જેણે વચન પ્રમાણે પ્રત આજુ રે, તેણે કારજ પોતનું સર્વે કહ્યું રે. ટા. ૩
એનો મહિમા મુનિવર ગાય છે રે, અરિનાથી મન્યાનો ઉપાય છે રે. ટા. ૪
અધ્યાત્મ કહે એમાં હરિરણા વમી રે, કીધી ઉદવ પ્રમણે એકાદશી રે. ટા. ૫

પદ ૨

હરિજન હોય તે હરિને જાણે રે, પ્રત એકાદશી તે જીતી ન તજે રે. ટા. ૧
જાણે પ્રાત સમાન પરમારને રે, તજે કૃષ્ણ સરીખો સંસારને રે. ટા. ૨

પવ ગાંધ દરામ જેને નવ ખપે રે, જીએ રાન દિવસ પ્રયુતે જપે રે. ૮
 શાખા જીવ ધધરના જાણે બ્રમને રે, રટે વહા થયને પરવખને રે. ૯
 રહાનનંદના વહાલાની છબી ઊર ધરે રે, મતવાલો યથને જમમાં દરે રે. ૯

૫૬ ૩

સલે આવી અનુપમ એકાદશી રે, મારે વહાલે સાચું જોયું દસી રે. બા
 જાજ વાંધી આનંદકેરી, વેલડી રે, યથ રસિયા સંગાથે રંગરેલડી રે. બા
 વહાળા કુંવર નંદલાલની રે, ચિત્તમાં ખુતી છે છબી ચાલની રે. બા
 રંમણીનો રમે રસ રંમમાં રે, અતિઆનંદ થયો છે મારા અંજમાં રે. બા
 પ્રીતિ જાણી રસિમા વચને પળ્યા રે, અત્યાનંદનો વહાલો મુજને મળ્યા રે. બા

૫૬ ૪

મન્ય મન્ય એકાદશી આજની રે, રૂડી નિરખી છબી મંજરાંજની રે. ૫૦
 દુસરાનાં ઊમાં તે ચિત્તમાં ધર્મા રે, તે જોયને મારાં નેણાં કપાં રે. ૫૦
 જાણી જસર તિલક રુડું જાલમાં રે, મારી લગની લાગી છે નંદલાલમાં રે. ૫૦
 વાંધી વુલકડીમાં મન માફ જામે રે, હવે જીજું દીડું તે નવ મપે રે. ૫૦
 આત્યાનંદ કહે રૂપાણી એની આંખડી રે, પ્યારી લાલકમળ કેરી પાંખડી રે. ૫૦

પદ ૨

પછી બોલ્યા સુંદર સ્થામ સુંદરી સંગેરે,
 માગો વર આપું છનામ અતિ ઉમંગે રે. ટેકા
 માગ્યો વર માનનીયે રે, બોલી જીવનને હાથ,
 મારા મતને દિવસે રે, અમ ન જમે ન પીવે પાથ. સુ. ૧
 હૃદય અગીઆરમાં ઉપની રે, માટે એકાદશી નામ,
 તપસ્વી છઉં તે કા-છે રે, મારું મત કરે નિષ્કામ. સુ. ૨
 મનસહિત હૃદયો રે કહાવે જે અગ્યાર,
 મારા મતને દિવસે રે, એને કરવા ન દેવો આહાર. સુ. ૩
 પંચ વિષયને પરહરી રહે તજી કોષ ને કામ,
 મત કરે તેની ઉપરે રે, રીઝે જુમાનંદનો સ્થામ. સુ. ૪

પદ ૩

મત એકાદશીને દુષ્ક કામ ન કહાવેરે,
 કરો ખટિક આપોનું દાન બરોબર ના'વેરે. ટેકા
 એકાદશી હૃદયો રે સખીને નિયમમાંછ,
 પ્રમટ પ્રજુ વિના મુખથી રે, વૃથા વાણી ન બોલે કાંછ. કા. ૧
 અકસડ તીરથ કરવે રે આવું ન સરે કાંજ,
 એકાદશીને દિવસે રે, મુને મળ્યા પ્રમટ મહારાજ. કા. ૨
 પ્યારી કરી પ્રબોધની રે, બહાવે આપ્યું વરદાન,
 આ મત કરે દિવસે રે, કરવું કેવળ જળનું પાન. કા. ૩
 હરિજનને નવ મૂકવી રે એકાદશી કહે સ્થામ,
 જુમાનંદ કહે પામશે રે, તમે જરૂર વૈકુંઠ ધામ. કા. ૪

પદ ૪

અતિ ઉત્તમ દિવસ આજ એકાદશી આવીરે,
 હરિજનના દેવામાં હરખ, ધણેસો લાવીરે. ટેકા
 કસંગી હોય તે ન કરેરે એકાદશી પ્રતસાર,

- સત્સંગી છોડે નહિ રે, જેને પ્રભુ સંધાયે પ્યાર. એ० ૧
 મોહનના મનમાં ગમે રે આ વતનો ઉપરામ,
 અલ્પાર્થ સુકત જે કરે રે, તેને રાખે પોતાને પાસ. એ० ૨
 આ મન કરવું સફળે રે અંતર લાવી ઢિલાવ,
 કામાદિક પાડે નહિ રે, જેને પ્રગટ મળે માવ. એ० ૩
 એકાદશી અધનાશીના રે કહે હરિના જન,
 જુમાન હતા નાથમાં રે, સદા રાખી પોતાનાં મન. એ० ૪

ગોડી પદ સંગ્રહ—

રાગ ગોડી-પદ ૧

- સ્થામની છબી રે સખી સ્થામની છબી;
 જેને દુલડાથી હાર્ષ સખી સ્થામની છબી. ટેક. ૧
 દુલડાનાં તોરાની ફેરે બ્રમર કરે ગુંગર;
 અગો અગ હરિને શોભે દુલડાનાં ચસુગાર. સ્થામ० ૨
 કાનોમેં દુલડાનાં કુંડળ દૂતીના જુજગંધ;
 દૂલતણાં ગજરા કાવે છે સુંદર માંધ સુગંધ. સ્થામ० ૩
 દૂલતણાં ચિર મુગટ ઝંઘને મુગન ફેરે વજનાર;
 દૂલતણાં શોભા પર જાયે અધાનંદ બલહાર. સ્થામ० ૪

પદ ૨

- દૂલની માળા રે જોભે દૂલની માળા;
 જેની સુંદર વરને શોભે ગળે દૂલની માળા. ટેક. ૧
 નવલ કલંબી પટકા ઉપર તોરે હલ વાગી;
 દૂલની પછેડી ઝોડી ઉમા વનમાળી. દૂલ० ૨
 દૂલગ્રની વૈજયંતી માળા હરીવરને કાવે;
 એ માળાને જેવા સાર ઇન્દ્રદિક આવે. દૂલ० ૩
 દૂલ કલંગી માથે લટકે છબી નૌનમ સારી;
 અધાનંદ કે' નટવરે મુરતિ નેલુંમાં ધારી. દૂલ० ૪

પદ ૩

ફૂલની બાધી રે પોચી ફૂલની બાધી;	
હેલી નટવરજીને હાથે પોચી ફૂલની બાધી.	ટેક. ૧
ફૂલતણા ઇંગાલયાં ફરતાં મેલ્યા મરમાળ;	
કાનો ઉપર ફૂલડાં ખાસ્યાં લાગે રૂપાળા.	ફૂલ. ૨
ફૂલદડો ઉછાળે વાપો લટકે મન લેવા;	
એ લટકાને જોવા આવે ભવ બ્રહ્મા જોવા	ફૂલ. ૩
ફૂલડાંની ટોપી ગુથીને પ્રેમે પેસવી;	
બ્રહ્માનંદ કે' એ છપી મેંતો અંતર ડેરાવી.	ફૂલ. ૪

પદ ૪

મન મારું મોયુરે હેલી મન મારું મોયુરું.	
ઐની ફૂલડાંની શોભા જોષને મન મારું મોયુરું.	ટેક. ૧
ફૂલડાંના ગળરાં ધાર્યાં સુંદર વરે છેલે;	
જે ગળરાંની દોરે ભમરા કેડા ન મેન.	મન. ૨
પુન્ડાં કેરા તોરા પેર્યાં મળજીવન વાપે;	
જૂરંજી ફૂલાંને ભરે લટકતાં આવે.	મન. ૩
અણમેતાને સર્વે અંગે ફૂલી ફૂલવાડી;	
બ્રહ્માનંદ કે' એ છપી જોવા આવે સૌ ઠાંડી.	મન. ૪

રાગ ગાડી-પદ ૧

પ્રગટ પ્રમાણુ હરિને, બજ મન પ્રગટ પ્રમાણુ હરિને;	
કામ ક્રોધ મદ લોભ તજીને, દદ ઉર ટેક ધરીને.	ટેક. ૧
ગર્જવાસનું સંકટ પ્રાણી, બાધિય માં વિસરીને;	
કુલુદિ ફૂડ કપટ પરહરજે, બરજે પાવ ડરીને.	બજ. ૨
માલ મલક સર્વે મેલીને, જાવું જરૂર મરીને;	
બાધિય માં જમરાને અંગે, અંગે ભાર ભરીને.	બજ. ૩
ભવદુઃખ ટળે માટે સર્વે શ્રમણા, સંતનો સંગ કરીને;	
બ્રહ્માનંદ કે' આવે અવસર, નહિ પામીય ફરીને.	બજ. ૪

પદ ૨

નારાયણ સુખકારી, બજી લેને નારાયણ સુખકારી;
 સાધુ જનની માન ધીખામણ, વિષય વિહાર વિસારી. ૨૧. ૧
 માત પિતા સુત બાંધવ મેટી, નદિ તારાં સુત નારી;
 જમને દાર એકિલા જાવું, કરજે કરમ વિચારી. બજી. ૨
 રાજ રંઢ ગુણિજન પંડિત, ખેડ ને વેપારી;
 સર્ગા કુટંબિ સદિત સઉને, લે જાવે જમ મારી. બજી. ૩
 ભરતખંડમે દેહ મનુષ્યનો, મિત્રે નહીં વારમ વારી;
 બ્રહ્માનંદ કે' ચાને સુખિયો, સંત વચન હર ધારી. બજી. ૪

પદ ૩

અધ્યખ પુરખ અવિનાશી, બજી લેને અધ્યખ પુરખ અવિનાશી;
 કરમ કટે તારાં અનંત જનમનાં, ફંદ મિટે ઝીપાંથી. બજી. ૧
 સર્ગા કુટંબી સુત ને નારી, માતા મામો ને માથી;
 અંતે ભેળું કાય ન આવે, અંતર દેખ તપાસી. બજી. ૨
 ધરમાં બેઠો જાણ્યો બોલે, દેખી તીરથવાસી;
 પરધન હરે કરે નિત્ય કુખુદિ, પરનારીની હાંથી. બજી. ૩
 માફ માફ કરતો મુરખ, મેલી ધન મરી જાથી;
 બ્રહ્માનંદ કે' હજી સમરી લે, રસીક સ્વામ સુખરાથી. બજી. ૪

પદ ૪

મગટ હરિ બજાણી, સમજીને મગટ હરિ બજાણી;
 પાપ દ્રોહ પરિભ્રામ કરીને, કયા ધરમ હર આણી. સમ. ૧
 પરધન પરત્રીય મદ માટી, નરકતણી નીચાણી;
 તે પાપે કરી અવશ પિલાઈય, ધાલિ જમરા ધાણી. સમ. ૨
 સમજ્યા વિના ન બોલીય કદી, મુખથી મિથ્યા વાણી;
 મમતા કેરો માથે મુરખ, બારે માં લેજો તાણી. સમ. ૩
 એજે દેહ અમુલ્ય જાણ્યો, કીધી ધુળ કમાણી;
 બ્રહ્માનંદ કે' તત્પર ચપ્પ લાજ, જમપતી સાચા જાણી. સમ. ૪

રાગ ગોઠી-પદ ૧

ફલના પેરી રે જામા ફલના પેરી,
ફલો રસિક સુગળ, જામા ફલના પેરી. ફલના ૦ ૨૪.૧
ફલનો મુગટ કુંડળ ફલના છે માન,
ઝોડી ઉપરણી ફલોની શોભે, વાલો બીને વાન. ફલના ૦ ૨
સુગંધી ફલોના શોભે, હૈરે સુંદર હાર,
માથે ફલકાંના તોરા, અંજે તેજનો અંજાર. ફલના ૦ ૩
ફલકાંના અજરા બાણુ ફલની ઝડી,
હરે દંડ ઉપરથી, પ્રેમે ફલની ઝડી. ફલના ૦ ૪
ફલકાંના ઝાંઝર ચરણે પેરી સુંદર સ્થમ,
મુક્તાનંદને વાલે દાધુ, પેશુ ઝોકુળ જામ. ફલના ૦ ૫

પદ ૨

ફલકાં ધારી રે અંજે ફલકાં ધારી,
શોભે સ્વામગીઝો સુગળ અંજે ફલકાં ધારી. ૨૪. ૧
નરહસી પાપકલીમાં ફલના તેરા,
માથે ભમરે ગુળરે કરી આવે છે ઝોરા. ફલકાં ૦ ૨
દેડા ઉપર હારે સુંદર ફલના પેરી,
ઘોરે માનનિષેના મનને પ્યારા લટકાણા લેરી; ફલકાં ૦ ૩
ફલોના ચણમારે પેરી પ્રીતમજી પ્યારો,
અતિ આનંદ વધારે નિલ નંદનો લાલો; ફલકાં ૦ ૪
મુક્તાનંદનો વાલો ફલના ઝાપીને રંજે,
ગાપી અંજોઅંજ ફલની રહી સ્વામજી સંજે; ફલકાં ૦ ૫

પદ ૩

નેણુને બાણુ રે મારી નેણુને બાણુ,
મુને મોહનજી મરમાલે મારી નેણુને બાણુ. ૨૪. ૧
નેણુને નજરે પ્રિતમ ગ્રાણુ દર્શા મારા,
એક ધડી અલબેલો વાલો નહીં મેણુ ન્યારા. નેણુને ૦ ૨

નંદકુંવરના નેહુ કેરાં બહુડાં જ્યારી,
 એની આંખલડીને લેતાં સર્વે મોઢ રહી નારી. નેહુને ૬
 લેવા વિના જાંચ ન થાય શું કરીએ જેની,
 હું તો વા'લ્યાને વશ થઈ છું લાગી મોહની એની. નેહુને ૪
 મુક્તાનંદને વાંચે માઈ ચિત લીધું ચેરી,
 એનું મુખ જોઈ જીવું જેમ ચંદ્ર ચંકરી. નેહુને ૫

પદ ૪

પ્રીતડી બાંધી રે મારે પ્રીતડી બાંધી,
 સખી સ્વામળીઆ સંગાથે મારે પ્રીતડી બાંધી. ટેક. ૧
 નંદકુંવર નવરંગી સંગે લાગી રંગ ઝડી,
 મારે ગોવર્ધનધારી શું ગાંઠ પ્રેમની પડી. પ્રીત ૨
 દેડાકેરા હાર મોહન નાદિ મેલું ન્યાસે,
 મારા જીવલણ સંગાથે જરૂરે નંદકુંવારે. પ્રીત ૩
 સુંદરવરને સંગે માઈ અંગ રહ્યું કુલી,
 એને સુખે હું દુઃસસાર કેરા મારમઝે બુલી. પ્રીત ૪
 મુક્તાનંદને પ્યારે પ્રેમે બાંધી અલિ મારી,
 પ્રીતમને પ્રતાપે સંગે થઈ રહી જગન્ધારી. પ્રીત ૫

રાગ મોહી-પદ ૧

લગની લાગી રે મારે લગની લાગી,
 સખી સ્વામળીઆ સંગાથે મારે લગની લાગી. ટેક. ૧
 મીઠે સ્વરે મોહનજીની મોરલી વાગી,
 સાંભળતામાં ચટકી લાગી અમણી જાગી. લગ ૨
 ઇંદાવનની વાંટે ચાલી કુળલજ્જન ત્યાગી,
 વાંસલડી વગાડતાં જોવા સ્વામ સોલાગી. લગ ૩

પદ ૪

હેલ છોગાળો રે મીઠી મોરલી વાળો,
 મારે મંદિરીએ પધારે નિલ હેલ છોગાળો. ટક. ૧
 હસતાં હસતાં મુજને દેખી બાનંદ પામે,
 એની કશ્ચુની હણી સર્વે દુખડાં વામે. ઉલ્લ. ૨
 મોતીડાંની માળ પેરી મલપતો બાવે,
 જાવું ત્યાં સંગાતે મારે પ્રેમથું આવે. ઉલ્લ. ૩
 મેં વાલો વણ કિધા મુજને વાને વણ કિધી,
 સામા સામી પાનખીડી દીધી ને લીધી. ઉલ્લ. ૪.
 મુકતાનંદ કે મોહન સંગે લાભ ધણી લીધો,
 મુખડેથી તબોળ મુજને મેર કરી દીધો. ઉલ્લ. ૫

૧૧૭ ગોઠી. પદ ૧

બાળની ધડી રે મન્ય બાળની ધડી,
 મારે પ્રમુછ પધાર્યા મન્ય બાળની ધડી. ટક. ૧
 જેની નિત્યે વાટ જોતાં જરખે ચડી,
 તેં તો અમપરે બાળ્યા કરતા અમૃતઝડી. બાળ. ૨
 પિયુછ પધાર્યા એવી ખખર જડી,
 હમંગે સું ઉઠી હુતો. તણ બાખડી. બાળ. ૩.
 મારા મનમાં લોકડીયાંની નાવે લાજડી,
 હરિને જોષ જોષ જીવું એવી ટેવ પડી. બાળ. ૪
 મુકતાનંદ કે મોહન સાથે લાખી પ્રીતડી,
 તેને સુરના જેવો સંસાર ન શકે નડી. બાળ. ૫.

પદ ૨.

હરિને જોષ રે સખી. હરિને જોષ,
 મારો જનમ સરળ થયો, હરિને જોષ. ટક. ૧

મોહનજીનું મુખડું જોતા રહીશું મોષ,
હુંતો ત્રિકમજીને તોડે બિલ્લું ન દેખું કોષ. હરિ० ૨
લોકડીયાંની લાજ મેંતો ખતિ શું ખોષ,
જાણ્યું કોષ મુને કાનુકાની કે'છે વજોષ. હરિ० ૩
દરદિયાંની વાતું જાણે દરદિયાંની સોષ,
હરિને નિમખ ન દેખુ લાં તો મરજી રોષ. હરિ० ૪
મુક્તાનંદ કે' મોહનજીમાં મનડું પ્રાષ,
મેંતો જાણુપણું જગતનું નાખ્યું શી ઘોષ. હરિ० ૫

પદ ૩

માવને મળી રે આજ માવને મળી,
હું તો અતિશે ઉમંગે આજ માવને મળી. ટેક. ૧
મોહનજીને મળતાં ગયા તાપ ટળી,
મારી આજ શુભ ધમ્મકા વેલ્ય સુદળ ફળી. માવ० ૨
પલંગે પધાર્યા પાથ લાગી હું લળી,
મારો કંઠજી સહિત કર સાચો શી વળી. માવ० ૩
રસિયા સંગે રસજસ થઇને રહી છું મળી,
જોની અકળ કળાને તાપ ન શકી કળી. માવ० ૪
મુક્તાનંદ કે' મહા પ્રભુ બળીયા બળી,
એ હિ અબળાને અધીન પીછે પ્રેમની ગળી. માવ० ૫

પદ ૪

સુખડું દીધું રે મુને સુખડું દીધું,
મારો વાણેજી સુહાગી મુને સુખડું દીધું. ટેક. ૧
અધર અમૃત મેં તો પાષને પીધું,
મારે લક્ષિ મુક્તિ સોત સર્વ કારજ સીધું. સુખ. ૨
લલા લવ જોષને જે ફુલેલ દીધું,
તે તો સુખ માવાલું મેં હુંટીને લીધું. સુખ. ૩

મારાં નયણાં ચોર જોઇ વદન વિધુ,
અતિ ઉમંગે બચણી જેમ ઉમંગ સિંધુ. સુખ. ૪
મુક્તાનંદ કે' માવજની ગતિ છે ન્યારી,
મારો વાલોજ વિહારી તોય ઘણચારી. સુખ. ૫

રાગ કલ્યાણ-પદ ૧

દોઢે આજ દિવાળી, મોહન સુખ દોઢે આજ દિવાળી;
શ્યામ સંસરે મારે મહોલ પધાર્યા, વિટલ વર વનમળી. મોહન. ૧
૩૫ અલૌકિક રસિક રાયનું, શુભી હું તન શુદ્ધ ભાળી. મોહન. ૨
મુક્તાનંદના નાચને મળતાં, લોક લજ્જા સરવે ટળી. મોહન. ૩

પદ ૨

છોગલિયુ સુખકારી, સહુણા તારં છોગલિયું સુખકારી;
જરકશી પાપમાં છોગું ગિરાજે, જોઇને મોહી મનનારી. સહુણા. ૧
રંગગ્રાનું ભગિયું રસિક તારં છોગું, શુભસાગર ત્રિધારી. સહુણા. ૨
મુક્તાનંદ કહે છોગલા ઉપર, વારંભવાર બલહારી. સહુણા. ૩

પદ ૩

મુખગ્રાની મોહરી લાગી, મોહન તારા મુખગ્રાની મોહની લાગી;
મુખ જોઇ માત્ર હું યજ્ઞ મતવાળી, તનસુખ લાલચ લાગી. મોહન. ૧
આજ સપરમા દિન સુખકારી, મળ્યા તમે શ્યામ સુહાગી. મોહન. ૨
મુક્તાનંદ કહે મુખકું તમારં, જોઇને હું અતિ અનુરાગી. મોહન. ૩

પદ ૪

રસિયાજી ૩૫ તમારં, મનોહર રસિયાજી ૩૫ તમારં;
નંદનંદન તારં ૩૫ અલૌકિક, જોઇને મોહું છે મન મારં. મનોહર. ૧
હેલ છખીલા તારા છોગા ઉપર, વાલમ સરવસ વારં. મનોહર. ૨
મુક્તાનંદના નાચ હું તમને, ઉર થકી પળ ન વિસારં. મનોહર. ૩

રાગ ગોડી. પદ ૨

નરનારાયણ સ્વામી, મેરે ઘિર નરનાગવણ સ્વામી:
 હિમલ સહિત મોહણ મારૂ, તો સાચા નિબકામી. મેરે. ટેક ૧
 કામ કોષ મદ લોભ મેવાસી, કાકુકિ યંક ન લારે;
 અખ ધનકિ જડમૂળ કૃષ્ણદં, બડોરિ ન શિય ઉઠાવે. મેરે. ૨
 કરે ગુરૂ જ્ઞાન ખડખ લે નિયદિન મોહજોગ સખ મારૂં;
 રણસે પાવ ધર નહિ પીછા, દિમત કમલુ ન હારે. મેરે. ૩
 મોહ પ્રપચી મારૂં રણમીચ, સખ જગડ મીટ જામ.
 મુક્તાનંદ મગન રહું હરિ સંગ, ચરનકમળ લપટામ. મેરે. ૪

પદ ૨

હરિકે હુકમસે યરા અખ મેં હરીકે હુકમસે યરા;
 નરનારાયણ દેવ રિજાઉ, ખેત મચ્છાગી પૂરા. અખ-ટેક-૧
 શિલ સતોગ હજુરી ચાકર, નિશદિન રાખું પામા.
 સાવધાન રહુ રણ મિચ દાઢા, તોડું સખરામા. અખ. ૨
 કરડી જોગ ફિરાઉ ચકુ દિશ, ચોર રહન નહી પારે;
 રાગ અકંટક કરી ચીર બેહું, સખ ટંટા મિટ જાવે. અખ. ૩
 ભાગન ભક્તિ બિચ કરત અડંગા, તિનકા શિય ઉઠાઉં;
 મુક્તાનંદ મોહણ હનિકે, મોજ ચરનરતિ પાઉં. અખ. ૪

પદ ૩

નર નારાયણ દેવા, મેરે પ્રણુ નર નારાયણ દેવા;
 અખ મેં મરજી જાનિહે ઇનકા, કરી નિરંતર સેવા. ટેક. ૧
 પિંડ બ્રહ્માડસે પ્રીત મિટાગી, ચરન રહું હોર્ષ રાગ;
 અખડી ખેર ન અવસર ચુકું, ઘવ પડ્યા હે પૂત. મેરે. ૨
 પ્રગટ રૂપ પુરૂષોત્તમ પાએ, સખ મુનિવરકે સ્વામી;
 કામ કમતિકા મૂળ ઉખારૂં, હોષ અનિ નિબકામી. મેરે. ૩
 અટ્ટ સિદ્ધિ નવ મિલિ અહરંસ, ઇનકી અદશ ન મોઠ;
 મુક્તાનંદ મગન રહું નિશદિન, પ્રણુ ચરને ચિત પ્રોષ. મેરે. ૪

પદ ૪

બદ્રીનાથ બીરાજે, મેરે હર બદ્રીનાથ બીરાજે;
 અબ મેં દિન બિન હોષ બોલું, તો નિજસ્વામી લાજે. ટેકા ૧
 શર સતિ અર્ચુર મુખાં શાન, પિછા ચલત ન કોઈ;
 તો પિછા પગ ધરત કુમતિ કરિ, જનવત જનમ વિગોષ. મેરે ૨
 નર નારાયણ દેવ દયા કરી, દારે હષ જમ કાંસી;
 અબ મેં નિમિતમત્ર હોષ રણબિચ, માઈ મોહ મેવાસી. મેરે ૩
 જનમ મરણકા ઝપ્પા ચુક્યા, પ્રગટ દેવ બાયે રાણ;
 મુક્તાનંદ મગન રહો નિશદિન, નિરમે નોખત બાણ. મેરે ૪

રાગ ગોલી-પદ ૧

વેદ પુરાન પોકારે, સુનહુ સખ વેદ પુરાન પોકારે;
 નર નારાયણ દેવ જન્મા બીન, ભવજળ કોઈ ન તારે. ટેકા ૧
 અનંત ભવનો ઇશહે તદપિ, અધિક ભરતખંડ રાજ;
 નિજતપ ફળદે ભરતખંડ મધ્ય, કરત સખનો કાળ. સુન ૨
 જુગજુગ વેદવચન પ્રતિપાલન, ઇશ ધરત અવતારા;
 રામ કૃષ્ણ આદિક વપુ ધરિકે, પતિત કિયે ભવપારા. સુન ૩
 એહી પ્રભુ અકળ રૂપ અવતારિ, એહી સખ અંતરગમી;
 પ્રગટ પ્રમાણુ બિરાજત ભૂપર, મુક્તાનંદે સ્વામી. સુન ૪

પદ ૨

નર નારાયણ સ્વામી, સખહિ પર નરનારાયણ સ્વામી;
 નેતિ નેતિ જેહી નિજમ જખાનત, અતિ બજવંત બહુનામી. ટેકા ૧
 નિત્ય નિમિત વપુ ધરત સંતહિત, ભરતખંડ મધ્ય આધિ;
 અગણિત જીવ આધારત નિજજળ, મદિમા બર-યો ન જાઇ. સખ ૨
 ઇશહે ઇશ દેવ દેવનો, જનહિત તપસી હોઈ;
 કામોઝ અર્વ કોષ બિન દારો, કૃષ્ણ રૂપ બાયે સોઈ. સખ ૩

હાર અક્ષરપર પ્રગટ રૂપસો, ચરિત કરત સુખકારી;
કરણાસિંધુ કમળદ્રવ્ય ઉપર, મુક્તાનંદ બલહારી. સખ. ૪.

પદ ૮

હરિ બિન કાષ્ઠ ન તેરા, સમજં નર હરિ બિન કાષ્ઠ ન તેરા;
આર દિનકી ચાંદની વીતે, આગે જોત અધેરા. ૨૬. ૧
મનુષ્યા દેહ દયા કરી દીની, તાતે ચેત સવેરા;
અબકે અવસર જુલ જાયગો, સહેજો દુખ કુનેરા. સખ. ૨
ભરતખંડ મધ્ય જનમ દિયોહો, જહાં પ્રભુ પ્રગટ બસેરા;
નરનારાયણ નામ રટણ કરિ, પાર કરો ભવ દેરા સમ. ૩
કામ ક્રોધ મદ લોભ માન તણ, હો સતનકા ચેરા,
મુક્તાનંદ કહે મહાસુખ પાવે, માન્ય બચન દ્રઢ મેરા. સમ. ૪

પદ ૪

ધન ધુતા ગુર ડોપે, હંસ હોષ ધન ધુતા ગુર ડોપે,
ભોબકે પાશમે આપ બંધાને, સો કયા ઝોરકું જોયે. હંસ-૨૬-૧
કામ ક્રોધ અર લોભ નરકે, પંથ સખદિ મુનિ ગાયે,
ગીતામે ગોવિંદ બહુત વિધિ, અરજુનકું સમજાયે, હંસ. ૨
સો મળ ચલિ ગુર જાન બતાવે, સો કયા ભવજન તારે,
કામ ક્રોધ સંગ આપ બંધાને, ઝોરકે જનમ બિગારે. હંસ. ૩
યા કારન સાચે ગુર સેવા, જાસે હોત કલ્યાના,
મુક્તાનંદ કહી દિવ્યાની, સુનિયો સંત સુખના. હંસ. ૪

રાગ પૂરવ. પદ ૧

જાઉ કામ ન આવે, પ્રભુ વિના કોઈ કામ ન આવે,
જન્ય ધેરે જનમ કિરે જીવકું, મનલજકું સખ ધાવે. પ્રભુ-૨૬-૧
યાત પિતા જીવતિ સુત બધુ, નિજનિજ સ્વારથ આવે,
અંત સમે દરિજનન જીલાવત, આળ પંપાળ બતાવે. પ્રભુ. ૨

લોહ જાંજીર જાંજીરીકે જીવકું જમપુરમેં લાઇ આવ,
 ધર્મસાથ જળ લેખાં મને, તખ પ્રાણી પિસ્તાવે. પ્રભુ ૧
 લયભંગન ભગવાન, ભગ્યા જિન, અમ યાં ક્રોન છોડાવે,
 મેં નહીં માની સત્ય વારતા, યું કહી શીશ યેલાવે. પ્રભુ ૪
 જમરા જોરસેં મુદ્ગર, મારે, કાટી કાટી તન ખાવે,
 મુક્તાનંદ વખતસર ચેતે, સો પ્રાણી સુખ પાવે. પ્રભુ ૫

૫૬ ૨

ભયભંગન ભગવાન, સમર લો ભગભંગન, ભગવાન;
 જીન સુમરે તિન મહાસુખ પાચે, આવત ગોડ પુરાન. ટેક ૧
 બ્રુ અંખરિય પ્રદલાદ વિલિખણ, સુમરે સારંગપાન;
 પ્રમટ, પ્રતાપ ભયો આ ભવમે, જનન જન અજન. સુમ ૨
 મીરાં લોકલાજકું તજીકે, ભર્ષ દરિમેં એકતાન;
 મતિ વિષમ પાન કરાયો, સો ભયો પિયસ સમાન. સુમ ૩
 બલિ ગુરુશિખ મુની નદીં અવને, દીનો સરવસ દાન;
 ઉલટે આપ ભયે તોજે બસ, કરી નિગળચન પ્રમાન. સુમ ૪
 અનંત આપી એકે આત હેં, મુનિ જેને સખ કાન;
 મુક્તાનંદ જીયે જમમે, નહીં હીતકારી આન. સુમ ૫

૫૬ ૩

અવસર ક્યું ન સુધારે, અમુલીક અવસર ક્યું ન સુધારે;
 નરદેહી દેવનકું ફુલિભ, સો વૃથારે નિગારે. અ ૧
 યા તન સખસ આદિ કારન, જીહાં જીહાં મન પારે;
 સ્વર્ગ નરક અપવર્ગ આદિ નિગમ પુરાન પોકારે. અ ૨
 યા તને મિત્રે પ્રમટ પુરોત્તમ, જો અન્ય નેહ નિવારે;
 દરિકે ચરનકમળ હર પરીકે, કુળ એકોતેર તારે. અ ૩
 સાચે સંત મિત્રે જળ જીવકું, તખ મોહ કોસિ દારે;
 મુક્તાનંદ મીલાવે દરિકું, જન્મ મેટી અંધ હારે. અ ૪

પદ ૪ .

વિરય ગમે પન તીન, લજનગિના વિરય ગમે પન તીન,
ના હરી બળે ન બલદુઃખ ભાગે, રજોરે વિષયમાં લીન. બ. ૧
મમતામેં માધ્યમી ખુલે, મનમેં માને પ્રવીન,
હરિજન દેખિકે હાંસી કરતહે, મહા શકમતિકા હીન. બ. ૨
સ્વારથ કાળે જ્ઞાન જ્યુંડે, ધરધરમેં હોષ હીન,
પરમારથકો રાહ ન પિછે, મનમેં અધિક મલિન. બ. ૩
ના કરણી સો સખ કર બેઠો, કરણી કછુ નહી કીના,
મુક્તપન'દકે' બળ્યા બિન મોહન, સમ વિધિલે ગમે ખીન. બ. ૪

રાગ ગાદી-પદ ૧

મોરલી વાળે રે મીઠી મોરલી વાળે;
સખી સાંભળને સ્યામળીયાજીની મોરલી વાળે. મો. ૧
મીઠે સ્વરે મોહનજીની મોરલી ગાળે;
સાંભળવાને સંધરે મારું દિલકું ઘણે. મો. ૨
આવે રે અલભેતો વિંટયા ગોવાળે જાણે;
માતા આવે ગિરધર સુંદર સમાળે; મો. ૩
મોર મુગટને કાને કુંડળ વનમાળા રાળે;
નંદકુંવરને નિરખી ઠાટી કંઈ લાળે. મો. ૪
પિતાંબરની પલવટ વાગી છત્ર સિરે જાળે;
પ્રેમાનંદનો વાલો આવો જોવાને કાળે. મો. ૫

પદ ૨

આયોની સાથે રે આવે આયોની સાથે;
અલ્પ આવે ગિરધર આયોની સાથે. આયો. ૧
મોહનજીએ ધરિયો મુગટ ફલનો આયે;
ફલડના હાર મલસ પે'માં છે નાથે. આયો. ૨

ફલતણા સણગાર સર્વે ખીણું નહિ આવે;	
મજવનિતા વચ કરવા લીધી મોરલી દાયે.	ગાયો ૨
લટકાં કરતાં આવે વાલો સખા સંગાયે;	
મજનારીને વિધી વાગે બકુટીને બાયે.	ગાયો ૩
મજવનિતા વાધાને બેટી ભરીને બાયે;	
પ્રેમાનંદ કે પુરણ કીધી પ્રેમની પાલે.	ગાયો ૪

પદ ૩

મજની નારી રે મોહી મજની નારી;	
એની મોરલીને નાદે મોહી મજની નારી.	ગાયો ૨૩.
મોરલીમાં વાલે ગાડી આવાપી સરી;	
સાંભળવાને મજની નારી ચડી અટારી.	ગાયો ૧
ફલડાંમાં ફલ્યા આવે મોહન મોરારી;	
અંગે અમ ઉપર ક્રોડી અનંજ વારી.	ગાયો ૨
નંદકુંવરને નિરખી હોડે હરખ વખો ભારી;	
સર્વે અંગે ફુલી ગાપી પ્રેમની મારી.	ગાયો ૩
મોહનજીની મૂર્તિને ઉરમાં ધારી;	
પ્રેમાનંદ કે પ્રિતમજી પર પ્રાણુ બલિદારી.	ગાયો ૪

પદ ૪

મોરલી વાછ રે વાલે મોરલી વાછ;	
સખી મારું મન મોયું વાલે મોરલી વાછ.	મોરો ૨૩.
વાંસલડીમાં વાલે ગાડી રામણી માછ;	
મીડે સ્વરે મનહુ મારું મયું વિધાછ.	મોરો ૧
ધેલી સરખી ધરમાં કમ ન સહે કાછ;	
મજવા સાફ મોહનજીને આપુંર મનમાં.	મોરો ૨
મુખડું બેવા અંખું ચડી અંખે બાછ,	
સાંઝસમે સ્થામણિયો અબ્યા ગાયો ચરામ.	મોરો ૩

નિરખ્યા મેં તો નેણે વેણે બોલાવ્યા બાધ;

પ્રેમાનંદને નાથ હસીને સાને સમગ્ગાઇ. મોર. ૪

રાગ ગાઠી-પદ ૧

અજમેં જસત અવિનાશી, લક્ષ્મીહિત અજમેં જસત અવિનાશી;
પુરન કામ સ્વામ સુદર વર, નિળનંદ સુખરાશી. રેક.
જાકે ચરન જસન સજ તિરય, કોટી અર્પા અર કાશી;
યા કારન શ્રી , અપજતા, ચરન સેવે હોઇ દાશી. લક્ષ્મી.
કોટી મહનમઃ હરન સોઈ પ્રભુ, અગણિત રૂપ પ્રકાશી;
મુક્તાનંદ કે' અજવનિતા સંગ, રમત હે રાસ વિલાસી. લક્ષ્મી.

પદ ૨

ગૌધનકે સંગ આવે, સાંજ સમે ગૌધનકે સંગ આવે;
નટવર વેશ રસિક નંદનંદન, મધુરીશી એન જાગવે. સાંજ.
ગૌરજ અંગ ઉપર લપટાની, સો છબી અધિક સોદાવે;
ગ્રીષ્મીજન મન હરન મનોહર, મોરલીમેં ગૌરી આવે. સાંજ.
મોરલીકા નાદ સુનત અજવનિતા, અતિ આતુર છી ધાવે;
મુક્તાનંદ કે' નાથ નિરખી સજ, વિરહમે તાપ ખુજાવે. સાંજ.

પદ ૩

સાંજ સમે અજવાશી, આપે સજ સાંજ સમે અજવાશી;
નંદરાય ધર ભીર લાછકે, નિરખન શ્રી અવિનાશી. રેક.
નટવર વેશ રસિક નંદનંદન, અધિક રૂપ અનરાશી;
અજવનિતા છબી દેખી અઘૌકે, લાઇ ઉર વિરહ વ્યથાશી. અપે.
પ્રભુસંગ પ્રેમમગન સજ ગ્રીષ્મી, આરસે અધિક લદાશી;
મુક્તાનંદ કે' નાથ હયો મન, અજવતિ અધિક વિલાશી. અપે.

પદ ૪

અજવાસી જાડલાગી, સજહીસેં અજવાસી જાડલાગી;
પ્રગટ રૂપ પુરોષોત્તમકે સંગ, જાહિ લગન દદ લાગી રેક.

જેહી કારન મુનિ બનમેં બસત હેં, પંચ વિષય મુખ લાગી;
 સો અવગનની પ્રેમભક્તિ વશ, પેતું ચારે અનુસંગી. સખ૦ ૨
 વચ્ચ દરે તબહી અજ્ઞાનિતા, જો લીનો બર માગી;
 મુકતાનંદ કે પ્રજા તેહી રાસમેં, કીની અખંડ મુદાગી. સખ૦ ૩

રાગ કલ્યાણ-પદ ૧

મેરે તો હુમ જીવન બાળ મુકંદા; મેરે તો ૦ ૨ક.
 બિન દેખે મોયે કળ ન પરત હે, જ્યું ચંદાર બિન ચંદા. મેરે તો ૦ ૧
 એહી કારન રહો નેતુકે આગે, નટવર નંદજીકે નંદા. મેરે તો ૦ ૨
 કહણા દ્રમન કરી વિલોકી, મેટન જવ દુખંદંદા. મેરે તો ૦ ૩
 મુકતાનંદ કે નેહ નિભાવન, પીયા પ્રીતમ મુખદંદા. મેરે તો ૦ ૪

પદ ૨

મેરે તો મુખદાયક હુમહી મોરારી; મેરે તો ૦ ૨ક.
 હુમ બિન આર દેવ નહીં જમ્યું, એહી દ્રઢ ટેક અમારી. મેરે તો ૦ ૧
 લોભીનકું જેસે ધન મુખદાયક, કામીનકું જેસી નારી. મેરે તો ૦ ૨
 હુમ કારન જોગન હોય બેહી, અસત આશ સખ દારી. મેરે તો ૦ ૩
 રસિક સહુને પિયા તેરે મુખ ઉપર, મુકતાનંદ બસદારી. મેરે તો ૦ ૪

પદ ૩

રસિક તેરે નેતુમે જાહુ બારી; રસિક ૦ ૨ક.
 સ્યામરે સહુના તેરે નેન બાનસમ, મોયે કસિ બરમારી. રસિક ૦ ૧
 એહી પીર જાહી મેરે તનમે, દરત ન કાર્યવિધિ દારી. રસિક ૦ ૨
 લોકહી લાજ ન રહી મેરે મનમેં, કર ડારી મત વારી. રસિક ૦ ૩
 મુકતાનંદ કે નાથ દ્રમનસેં, કર ડારી જબન્યારી. રસિક ૦ ૪

પદ ૪

નયન ચરે તિખે હે નાય જુમારે; નયન ૦ ૨ક.
 જન જનકે લગી ચોટ નયનકી, લોટ પોટ કર ઘરે; નયન ૦ ૧

દેખનમેં તો કમળ હુસે કામળ, મેલત અંતરે આરે; નયન ૦ ૨
ચોટ લગી સનકાદિક મારક, હો રહે જગસે નરે; નયન ૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે કહા મુખસે, ન જનત જનનહારે નયન ૦ ૪

રાગ પુરવ—પદ ૧

સંત સમાગમ કીજે હો. નિશ્ચિન; સં ૦ ટક
માન તજ સંતની મુખસે, પ્રેમ સુધારસ પીજે હો. નિશ્ચ ૦ ૧
અંતર કપટ મેટકે અપના, લે ઉનકું મન દીજે હો. નિશ્ચ ૦ ૨
લવડુખ દરે રૂબરે સજા દુકીત, સખવીધી કરજ સીજે હો. નિશ્ચ ૦ ૩
અહમનંદ સંતનકી સોખત, જનમ સરજ કરી લીજે હો. નિશ્ચ ૦ ૪

પદ ૨

હરી ભજતા મુખ હોય, સમજ મન. હરિ ૦ ટક
સમરત ખીન મુઠ અઘાની, ભરમ દીની ખોય. સં ૦ ૧
માત પીતા જીવતી સુત જાણુ, સંગ ચલે નહિ કાય. સં ૦ ૨
કરું અપને શીર લેત પુરાણ, રહેના હે દીન હોય. સં ૦ ૩
અહાનંદ કે હરિ ભજ લે, હીન્કી કહતહું તોય. સં ૦ ૪

પદ ૩

સંત પરમ હિતકરી, જગત માંહી. સં ૦ ટક.
પ્રભુ પદ પ્રગટ કરાવત પ્રીતિ, ભરમ મીઠાવત ભારી. જ ૦ ૧
પરમ કૃપાળ સકળ જીવન પર, હરિસમ સજા દુઃખહારી. જ ૦ ૨
ત્રિમુણીત શીરત તન લાગી, રીત જગતસે 'ન્યારી. જ ૦ ૩
અહાનંદ સંતનકી સોખત, મીલત હે પ્રગટ મોરારી જ ૦ ૪

પદ ૪

ચુદી જનમ મમાત, ભજન ખીન. રૂ ૦ ટક
મમજ સમજ નર મુઠ અઘાની, કાળ નીકટ ચવી આત' ભ ૦ ૧
ભયોરી ખેલાવ શીંગત હે નિશ્ચ દિન, ચુણ નિયનકે ગાત ભ ૦ ૨

પરમારથકા સદા ન પ્રીજત, પાપ કરત દીનરાત. જા. ૩
 'પ્રમાનંદ કે' તેરી મુરખ, આયુષ તથાકી મત. જા. ૪

રાગ ગાદી—પદ ૧

પુલની બની રે શોભા પુલની બની;
 અખી આમખિંચને ખંજે શોભા પુલની બની. પુલની. ૨૬
 પુલ પાધમાં તોરકેરી શોભા અતિ ઘણી;
 પુલતણા બે ગુચ્છ ભણે હિયા તરણી. પુલની. ૧
 પુલદારની શોભા દેડે ન બળે ઘણી;
 પુલતણી જીર-અલરી ચાદર પુલડાં તણી. પુલની. ૨
 પુલના બાણુ બાખ્યા બાંધે ઘણા જમણી;
 પુલતણા ગજરા બેઠા મોઢો તાતનો ઘણી. પુલની. ૩
 પુલડાંની સુંદર દરિએ પેરી સુંઘણી;
 પ્રેમાનંદ કે' પુલ મોઢડી પેરી ગરણી. પુલની. ૪

પદ ૨

પુલની ઘણી રે શોભા પુલની ખણી;
 નખશિખ શોભા દરિની નિરખી પુલની ઘણી. પુલની. ૨૬
 ફૂલગ્રમાં પુલ્યા આવે, બણી રે ફણી;
 સુંદર વર શોભે છે બણીએ રૂપની મણી. પુલની. ૧
 સુંદર નિલ કલેવર ચરચુ નખશિખ ચંદણી;
 દસતા વદનચંદ્રથી વરસે અમૃત કણી. પુલની. ૨
 મુનિવર નિરખે એક ટક મટકું તણ પાંપણી;
 તન મન પ્રાણુ વારે સાંભળતાં મીઠી બોલણી. પુલની. ૩
 નખશિખ શોભા વરણુતાં ચાકણા મહસાણી;
 પ્રેમાનંદ બલિદારી ગચ્છા નિરખી ચિતવણી. પુલની. ૪

૫: ૩

પ્રેમની નેષ્ટે ગોખા પ્રેમની નેષ્ટ;	
ચરિની નખસિખ ગોખા સુંદર પ્રેમની નેષ્ટ.	પ્રેમની. ૨૬.
માલતીને મુગટ કુંડળ કુંદતણ દોષ;	
ગુલઝીની ગુલઝ કાને ગોબે છે નેષ્ટ.	પ્રેમની. ૧
બોલસરીના બાલુ મગ્ગો ગુલાબી દોષ;	
ચંપા ચમેલીના દાર નેષ્ટ ૬ મોષ.	પ્રેમની. ૨
મુલદાવડીના દુપટામાં ભયી લુઈ પ્રેષ;	
દુપટાની ફરતી કારે' ફેરની તોષ.	પ્રેમની. ૩
મધવી મરિયલ કમળ ફેતફી કોષ;	
પ્રેમાનંદ કે' સુંદરતીય સખ્યું મન દોષ.	પ્રેમની. ૪

૫: ૪

ધર્મતણા કુમાર ગોબે ધર્મતણા કુમાર;	
પ્રેમમાં પ્રેમી રજા ધર્મતણા કુમાર.	ધર્મતણા. ૨૬.
પ્રેમતણું મોલડીયું માથે ગોખાનો લંડર;	
પ્રેમતણા તોસપરે મોખા મધુકર કરે ગુંગર;	ધર્મતણા. ૧
ફેરની કાંગી સુંદર કરેલો કરેલીકાર;	
પોપ પ્રેમના બાજુ દેડે ડાહરિયાના દાર.	ધર્મતણા. ૨
પારીજાત ને પાણસ ફેર મગ્ગો કરે અપાર;	
ગુલઝીની છડી કરમા શબે સરસ સાર.	ધર્મતણા. ૩
પ્રેમ દડે ઉલ્લખતા આવે મંદિરીએ મોચર;	
પ્રેમાનંદ લઈ તન મન હરિપર વારે વારમવાર.	ધર્મતણા. ૪

૫: ૫

પ્રેમનો ધરિયો, રે મુગટ પ્રેમનો ધરિયો;	
મોલનજીથે માથે મુગટ પ્રેમનો ધરિયો.	પ્રેમનો. ૨૭.
મુગંધી પ્રેમનો સરસ મુગટ બરિયો;	
તોરો ગુલનજો ન જાયે વરણવ ધરિયો.	પ્રેમનો. ૧

ગજરા બાણુ હાર દબારી, પેટરી ડાલરિયો;
 મદિરીએ પધાર્યા મારે, કુવર કેસરિયો. દૂલનો. ૨
 દૂલ પછેડી ઝોડી મારા, મનડાને હરિયો;
 જીવનજીની શાલા જોઇ, આખડિયો કરિયો. દૂલનો. ૩
 દૂલ ચાખડિયું પેટરી ચટચટ, ચાપ નટવારયો;
 પ્રેમાનંદ કે એવો આવી, અંતરમાં મરિયો. દૂલનો. ૪

૫૬ ૬

આંગણીએ આવી રે ઉભા, આંગણીએ આવી;
 નાચ હમારો ઉભા મારે, આંગણીએ આવી. આંગણી. ૨૬.
 ચાળ ભરી મળગોતીડે, વહાલાને વધાવી;
 પલંગે પધરાયા, મોતી માળા પેટાવી. આંગણી. ૧
 જીમરેસું જમણયા, અંજા અંજન બનાવી;
 કનક કટોરા ભરી, દુધ શાકર પાવી. આંગણી. ૨
 રાજીવ ભોચન રાજી કીધા, હેતે બેલાવી;
 તજ એલામી આપ્યા, મુખવાસ અંજાવી. આંગણી. ૩
 વહાલે મુજને ઘીધા મુખવાસ, મુખમાથી ચાવી;
 પ્રેમાનંદ કે ધણા જનમની, આ દેરે મૂવી. આંગણી. ૪

૫૬ ૭

બલિહારીરે જાઈ હું તો, બલિહારી જાઈ;
 હરિની સાંવરી સુરતપર હું બલિહારી જાઈ. બલિહા. ૨૬
 રતનજડિત મુગટ શિરપર, શાલા અતિ સારી;
 રતનજડિત કુંડલિયા કાને, મકરંધારી. બલિહા. ૧
 રતનજડિત મુલખધ મોખરુ, ઠઠા છળી ન્યારી;
 રતનતણા હીર હાર હિતરી, માળા વહુ સારી. બલિહા. ૨
 પ્રેમનમાળા ને માંદલિયા, અંદનહાર ધારી;
 રતનજડિત જાણુખધ ભેરખા, ધાર્યા મૂરારી. બલિહા. ૩

કડા સાંકળા વેંદ વીટિયો, પેચા બહુ ખ્યારી;
કટિમેખળા કંઠરા ત્પર, પ્રેમાનંદ વારી. ગાલિહા. ૪

પદ ૮

ગોરલી વાણ ર વહામે, ગોરલી વાઈ;
સખી મારૂં મન મોહ્યુ વહામે ગોરલી વાઈ. ગોરલી. ૨૭.
કનક ગોરલી અધર ધરીને, ગાડી રાત્ર માર્છ;
સાંકળતામાં સુધ બુધ વિસરી, ઉઠી જાકળાધ. ગોરલી. ૧
જાપીને હું ઉભી બઢારી, જોવા જડુરાધ;
સાંજ સમે સ્થામળિયો વહામે, બાબા મનમ ધ. ગોરલી. ૨
લાલ ફેંટાપર મોર ચંદ્રિકા, હોજાજીની હાધ;
હુઠર ધરદ ધુનમ સરિખું, મુખ જોષ લલચાધ. ગોરલી. ૩
નિલવરણ તન ઉર વેળંતી, પીતપટ સુખદાધ;
પ્રેમાનંદ પેનસ્થામ છબીપર, તન મન બલગાધ. ગોરલી. ૪

રાગ ગાડી-પદ ૧

નારાયણુ આયે સ્વામિનારાયણુ આયે, વાળી વાલી તાળી દોયે કર બળયે. ના. ૧
શિવ સનકાદિક નારદ નાયે જામ્યા બ્રહ્માયે, તેહને લગતાં ભાષ શીદ લગયે. ના. ૨
અંતર પાપ નિરંતર નામે ગાતાં મમાયે, બહારનાં પરજમે પાપ તાળી બળયે. ના. ૩
સર્વે સંકટ વિકટ વામે જ્યો છોકાયે, નિષ્કુળાનંદ કે સદા સુખીયા થાયે. ના. ૪

પદ ૨

નારાયણુ કૈયે, સ્વામિનારાયણુ કૈયે, તાળી જો રસાળી રૂડી હાયે શું લેયે. ના. ૧
નિલોંભી નિષ્કામી કહું નિસ્વાદી રૈયે, નિરપૃહી નિરમાની પ્રત જો મદ્યેયે. ના. ૨
પંચ પ્રતે પુરા શુરા ધર સાટે ચેયે, હતાં હતાં લજ્યે હરિ હાથે શું દેયે. ના. ૩
નરનારાયણુ નામજ લેતાં જીતી જગ જૈયે, નિષ્કુળાનંદ કે કે દન તન શિર દેયે. ના. ૪

પદ ૩

જીવસર જોળે ન જોયે, હો મનવાં જીવસર જોળે ન જોયે, ૨૭,
જો તું પામ્યો મનુષ્યનું દેહ, જોહ વિચાર કરી જોયે, હો મન

હોય સચેત નચિત ખેલ ખેલો, મેલો જીવન મરણ દોષે;
 પાંચ સનમુખ મુખદુઃખ સહી, લકષ વેગ ન વગોમે. હો મનવા ૦ ૧
 બાગી અબાગી ભરે પગ પાછા, કાચા કાચર નર કોથે;
 નહિ જીવત દત નિમત નિગમે, ખોયે બેટો વિધ્ય દોષે. હો મનવા ૦ ૨
 મારી કટારી પેટી જો દેશરીયા નિસરિયા, નરું જોયે;
 નિષ્કુળાનંદ ન ફરે નર પાછા, સાચા શુરા સત સોયે. હો મનવા ૦ ૪

પદ ૪

અવસર યોગખી લીજો, હો મનવા અવસર યોગખી લીજો; ૨૬૦
 જોષ રે લાજને કાજ ખગાડી, જીવિત દત ન જીવી જો. હો મનવા ૦ ૧
 અવસર વીતે જીતે નહિ જાણો, નાજો પગ ન પામી જો,
 પલટી રે પમે ફલ ન મળે, કટક ઉપાયે જો ફરી જો. હો મનવા ૦ ૨
 ફરતા રે મરતા ધરતા બહુ દેહ, અંદ નરતન પામી જો.
 તેહી તકમાંહી મધ્ય મનમોહન, અંદો લાગ્ય ગળી જો. હો મનવા ૦ ૩
 ધન્ય ધન્ય લાગ્ય જાગ્ય નર જાણી, અગાધી આનંદ મન જીજો;
 નિષ્કુળાનંદ સદજનનંદ પરસી, ડરને નહિ તે ડર જાણો. હો મનવા ૦ ૪

રાગ ગોડી-પદ ૧

“ પ્રગટ પ્રજ્ઞામ દરિને” એ શ્રાવ

નાત્મ જન્યા હે આજ, અવસર અજન્ય જન્યા હે આજ; ૨૬૧
 જામે પ્રગટ મીલે પરમાનંદ, સરી મયે સખ કાજ. અવગર ૦ ૧
 દેવ વાહિત પાયે નર દેહ, ભવજળ તરવેલા અંક;
 તામે સદગુરુ મીલે મેદરમી, ભજો જન્યો હે સમાજ. અવગર ૦ ૨
 અખમી વેર મો ફર ન આવે, જામે મીલે મહારાજ,
 મનુષ્ય દેહકો લાહોજ લીજો, ભવી રીતે ત્હી લાજ. અવગર ૦ ૩
 ધન્ય સતસંગ ધન્ય સદગુરુ, ધન્ય ધન્ય અવસર આજ;
 નિષ્કુળાનંદ આનંદ પદ પાયે, શ્રદ્ધ મીલે ચિરધર રાજ. અવગર ૦ ૪

પદ ૨

ચેત ચેત મન મંદ, હો અવસર ચેત ચેત મન મંદ; ૧
કર ત્રિચાર ઉર વારવાર, મહામુર મહાજનંદ. હો અવ. ૧
અપાર સંગાર પાર ઉતરવા, હરવા ભવ દુઃખ દંદ;
મહે અવિનાશી મરણ ઉપાસી, મીટે ચોરાશીને દંદ. હો અવ. ૨
આરે સંસાર પચારે નટ્યાણ, ભાણ જન્ય હડી મંદ;
માત તાત મુત આત ને ભગિની, માળુ કુટુંબ હમ તંદ. હો અવ. ૩
સમજ સમજ છવત લીડોશ્ચરી, રૂરી નવન ચમે અષ;
હજારે સમજ મન બજ ભવતારણ, કહે ને નિહુવનંદ. હો અવ. ૪

લીલા-ભક્તિનાં પદો—

રાગ ગરબી-પદ ૧

જનમ મુધાર્યો રે મારો, મળીયા નટવર નંદુલારો. ૧
કરણા અતિશે રે કાંધી, લવળળ બુકતા બાંધ પ્રધી લીધી. ૨
મુનપર અદળક રે ઢળીયા, કરણા કરી બરબેકા મળીયા. ૩
મન દં કરીયું રે મોસરી, હવે હુ યમ રહી જમથી ન્યારી. ૪
આનંદ ઉરમાં રે ભારી, શીરપર માળે મીરિવરધારી. ૫
નીરબેની નોખત રે વામી, કહે મુકતાનંદ બમણા ભાગી. ૬

પદ ૨

બમણા લાગી રે હયાતી, નથી એ દેને વાત કહ્યાતી. ૧
વીતી હોય તે રે જાણે, અણુસમઘવા મન હયાં આણે. ૨
જો રસ મુનિવર રે માણે, બહાવે મારે મુખમ ક્યોં આપાણે. ૩
પ્રેમી જાનતો રે ખારો, મુજને મળીયો નંદુલારો. ૪
મહારસ મુજને રે આપ્યો, સંલય ભરમ સમૂદા કાપ્યો. ૫
હવે હુ મહામુખ રે જામી, વરીયા મુકતાનંદના સ્વામી. ૬

પદ ૩

મહાસુખ મુજને રે આપ્યું, જોનિસંકટ જમદુઃખ કાપ્યું. ૧
 પુરંપ પુરવને રે મળીયા, મળતાં લાખ હંદના ટળીયા. ૨
 દર્શન દુર્લભ રે પામી, હવે મારી સકળ વેદના વામી. ૩
 આનંદ ઉરમાં રે લારી, હવે હું ન રહું કાષ્ઠની વારી. ૪
 હરિસંજ હેતે રે જાણી, હવે મુને ન જમે બીજી વાણી. ૫
 અખંડ એવાતન રે દીધું, કહે મુક્તાનંદ કારણ સીધું. ૬

પદ ૪

ખાંપ અહીં છે રે, જામે, કરણ કરી નટવર નંદલાલે. ૧
 હવે નહિ કાષ્ઠની રે આસાયાળી; શીરપરંવીલવર વનખાળી. ૨
 લવ લલાના રે સ્વામી, મુજને મળીયા અંતરભામી. ૩
 ઘેર ઘેર સોક્યાં રે, કહેછે, મેલું મુને નંદનંદનું કેછે. ૪
 લાગ ન મનમાં રે આણું, અતીશે લાગ્યું પાણું કરી જાણું. ૫
 કાષ્ઠવીધ ન રહી રે ખામી, મળીયા મુક્તાનંદના સ્વામી. ૬

રાગ કાફી ગરબી-પદ ૧

હરિ હૈયાના હાર છે, તમે હરિ હૈયાના હાર છે;
 સેનતણા થણગાર છે. તમે
 મુખથી સું ધણું કહીએ મોહન રે, પ્રાણતણા આધાર છે. તમે ૧
 વાલપણમાં અતીશે જાણા રે, નટવર નંદકુમાર છે. તમે ૨
 ફરીજનીયાને દૂર ધણું છે રે, પ્રેમી તે જનના પ્યાર છે. તમે ૩
 મુક્તાનંદ કહે નરેનાટક ધરી રે, સરણાગતના સાર છે. તમે ૪

પદ ૨

નયણાં હરે છે જોષને રે, મારા નયણાં હરે છે જોષને;
 રહીશું મોહનસંજ મોહીને રે. મારાં
 જે દિનમાં દર્શન નવ પામું રે, તે દિન વીતે રોષને રે. મારાં ૧

લોકડીપાંતી લાજ ન રાખું રે, કે' મર વેણે વગોધને રે.	મારાં ૨
સ્થામ વિના હું ચૌદ જીવનમાં રે, રંગે ન રાખું ધ્રુવને રે.	મારાં ૩
મુક્તાનંદ મોહનવર પામી રે, કુળમરણ્ય યોધને રે.	મારાં ૪

પદ ૩

મોહ્યું નયજીવી સાનમાં રે, મન મોહ્યું નયજીવી સાનમાં; વાસલદીના તાનમાં રે.	મન ૦
કામ ને કાજ મુને કાર્ધ નવ મુઝે રે, ગિરધરજીના જાનમાં રે.	મન ૦ ૧
આખડતી અણીયાળી જોધને રે, કુંડળની જામી કાનમાં રે.	મન ૦ ૨
મન ગમે તેમ મુખથી બોલું રે, જાણે બેડી છું રાનમાં રે.	મન ૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે ચંદ્ર મતચાવી રે, વાસમજીના વાનમાં રે.	મન ૦ ૪

પદ ૪

કનુકસંમ મન લાગ્યું, સૈયર મારું કાનુક સંમ મન લાગ્યું; મેહેતું. તે બાણુ ઉર વાગ્યું.	સૈયર ૦
સ્થામ વિના હું ચૌદ જીવનમાં રે, જાગળી નવ જાગરાયું,	સૈયર ૦ ૧
મોહનવર સાથે મન માન્યું રે, બીજું તે કાર્ધ નવ માયું.	સૈયર ૦ ૨
ફૂલડે સેજ સમારી સુંદર રે, વાટડી જોધ જોધ જાયું.	સૈયર ૦ ૩
મુક્તાનંદ મોહનવર મળતાં રે, જન્મ મરણ દુઃખ લાગ્યું.	સૈયર ૦ ૪

પદ ૫

કનુકે કાંકરી મારી, સૈયર મને કનુકે કાંકરી મારી; કહી કહી વાત નકારી.	સૈયર ૦ ૧
બાહડી મેલાવું તિહાં પાલવ જાણે રે, સમજાવી રહી હારી.	સૈયર ૦ ૧
ઉર પર હાથ અજળ કરી નાખ્યો રે, તોડ્યો છિ હાર હળારી.	સૈયર ૦ ૨
ગાકુળીયામાં કેમ રહેવાશે રે, ન ગણે 'પરણી કુંવારી.	સૈયર ૦ ૩
મુક્તાનંદ કેમ રહે મરણ્ય રે, ઘેસો યયો છે ગિરધારી.	સૈયર ૦ ૪

પદ ૬

કનુકને શું કહીએ, સૈયર હવે 'કનુકને શું કહીએ'; કહેતાં લજ્જા 'હુડ્ય ચર્ષ રહીએ.	સૈયર ૦
--	--------

જમુનાજીનો મારગ રોકે રે, કેમ કરી પાણી જમ્યો. સૈયર૦
 ઘણીતું મિય લાજ બોલે દિવાનું રે, તે અમે કેમ કરી દમ્યો. સૈયર૦
 આલિંગન કરી આનંદ પામે રે, નિત્ય નિત્ય ફેટલું ક સહીયો. સૈયર૦
 મુક્તાનંદ મોહનના દુઃખથી રે, કેમ કરી મોકુળ સ્વીયો. સૈયર૦

૫૬ ૭

કાનુડો કેડ ન છોડે, સૈયર મારો કાનુડો કેડ ન છોડે;
 નેણું સાથે નેણું જોડે. સૈયર૦
 જાના તે જાના કરી હમકલાડાં રે, આંધાને જલ મરોડે. સૈયર૦
 અણુ તેડયો વાસે આવીને રે, બંસી બળવી તાન તોડે. સૈયર૦
 આવો એનો તો અળવિયો રે, હવે ચડયો છે મોહ ધોડે. સૈયર૦
 મુક્તાનંદ મહુડી મહીની રે, જાજ કરી બિડતાં ફોડે. સૈયર૦

૫૬ ૮

કાનુડાને કાષ વારે, સૈયર હવે કાનુડાને કાષ વારે;
 કેડયે ફરે છે સીદ મારે. સૈયર૦
 જમુના જળ ભરવા કેમ જમ્યો રે, આવી બેસે જળ આરે. સૈયર૦
 લોકની લાજ મરજાદ ન રાખે રે, તેજ કરે જે અન ધારે. સૈયર૦
 સર્વે લોકમાં કર્યાં જનશ્યામ રે, આત્મ કરીને આલિંગ્યા રે. સૈયર૦
 મુક્તાનંદ કહે ચાકે ચલાવ્યાં રે, અળવિયે અટા રે. સૈયર૦

રાગ ગરબી-૫૬ ૧

જ્ઞાણ રમજમ કરતાં જ્ઞાન, મારે ધીર વ્યવે રે;
 મારા પુરા કરવા મેડ, હસીને બોલાવે રે. ૧
 મારે તમસંજ લાગી પ્રીત, સ્વામ સોદાગી રે;
 મેં તો તમસંજ રમવા કાજ, લજ્જા લાગી રે. ૨
 જ્ઞાણ અંગણાં હિપર મહેર, કરને મોચરી રે;
 હંતો જાઓજનમની નાથ, દાસી તમારી રે. ૩

મારે પ્રાણતણુ આધાર, પ્રીતમ ખ્યાર રે;
 પળ રહે માં નટવર નાવ, મુજથી ન્યારા રે. ૪
 આવો છોમાં મેલીને સ્યામ, ધડક મ ધારો રે;
 મેં તે કુલડે સમારી સેજ, સ્યામ સુધારો રે. ૫
 બહાલા નખણતણું ફળ નાથ, મુજને આપો રે;
 મુક્તાનંદ કહે મહારાજ, દુઃખમાં કપો રે. ૬

પદ ૨

હુતો છું ધણી નમણી નાર, તેમ તમારી રે;
 તમે ગુણસાગર ગોપાળ, દેવ મોતરી રે. ૧
 મુને કરી પેતાની કહાન, દોષ ન નોચ રે;
 તમે ગુણપ્રાદક ગોપાળ, મુજપર મોહા રે. ૨
 તમે સ્યામ સુંદર સુખરુપ, કુંજવિહારી રે;
 મારે મંદિર આવો આવ, તમપર વારી રે. ૩
 મુને કરી કૃતારથ કહાન, સ્યામ સોહાગી રે;
 મારે જાવની જાવડ આજ, સરવે લાગી રે. ૪
 મારે અમૃત વખ્યાં મેહ, ધર્મ અનુસંગી રે;
 મારી તમસંગ ત્રિભુવનરામ, લગની લાગી રે. ૫
 મારા પુંડવતણો નહિ પાર, તમસંગ મળતાં રે;
 મુક્તાનંદ કહે મહારાજ, અંતર ટળતાં રે. ૬

પદ ૩

મારું મનમમતું કરી આવ, મુખડું દોષું રે;
 માફ મંદિરીયું મહારાજ, વેકુંડ કોષું રે. ૧
 હવે રહો રસીયા દિનરાત, કરી મન હેડું રે.
 મુને મળી ચિંતામણી સ્યામ, કુંખ નહિ વેડું રે. ૨
 મુને સર્વે સેવરમાં સ્યામ કોધી સમેતી રે;
 મારા હૈય ખરી હામ, સર્વે જેલી રે. ૩

જાલા મુજ નરણીપર નાથ, અઢકળ દગીયા રે;
 તમે એકતિ અઢમેલ, આવીને મળીયા રે. ૪
 મુને મુખથી દીધો તંબોળ હસીને બોલાવી રે;
 મારે મનની ધમ્મ આજ, સધળી આવી રે. ૫
 તમે રસીયાજી રસરીત, શું સુખ આપ્યું રે;
 મુક્તાનંદ કહે મહારાજ, કુખડું કાપ્યું રે. ૬

પદ ૪

મારા મંદિરિયામાં માવ, મોહનું માણો રે;
 મને શું કરશે સંસાર, ધડક મ આણો રે. ૧
 ફૂતો તરણા ઘુલ્ય સંસાર, સધળો નાલું રે;
 જાલા એક તમારી બીક, હિરમાં આણું રે. ૨
 તમે જૂપતણા હો જૂપ, મહા સુખકારી રે;
 જાલા તન મન ધન પરિવાર, તમપર વારી રે. ૩
 તોય અધર અમૃતથી નાથ, ફું ન ધરાવું રે;
 જાલા નિલ નીતમ શણુમાર, સજી સુખ આપ્યું રે. ૪
 તમે રસીયા રંગની રેલ, જાલમ વાળી રે;
 ફૂતો મમન થઇ મરતાન, સુખડું લાળી રે. ૫
 મુને આપ્યો અખડ સુહાગ, કુંજવિહારી રે;
 મુક્તાનંદ કહે મહારાજ, જાલિં જલિહારી રે. ૬

પદ ૫

જાલા સુંદર સ્યામ સુગલુ, મારે ઘેર આવો રે;
 મારા પ્રાણુતણા આધાર, મન ધણું બધવો રે. ૧
 તારી વાંસાણી પ્રજારાજ, ચિત્તું ચોરે રે;
 તારો નયણા નંદકુમાર, કાળજ કારે રે. ૨
 તારી ધુધરડીને ધિર, ધમધમ બોલે રે;
 તે સુંહૃતી સુંદર સંધમ, મન મારે ડાલે રે. ૩

તારા ઝાંઝરનો ઝણુકાર, અતિ સુખકારી રે;
તારી છબી પર સુંદર સ્થામ, જાઉં જલહારી રે. ૪
બહાલા ઉર મુક્તાફળ હાર, સુંદર છાજે રે;
તેને નિરખી કાટિક કામ, શોભા લાજે રે. ૫
બહાલા એ છબી ઉરમા નાય, નિશ્ચિન રહે જ્યો રે;
મુક્તાનંદ કહે મહારાજ, દર્શન દેજ્યો રે. ૬

પદ ૬

તારી મીઠ્યમાં મોહન વેલ્ય, કાનડ કાળા રે;
તેણે મોહું છે માઈ' મન, છેલછોગાળા રે. ૧
તારા કરનાં લટકાં કા'ન, ચિતડું એરે રે;
દૂતો મોહી રહી મહારાજ, કુલડાને તોરે રે. ૨
તારી વનમાળા વનચેન, અતિ સુખકારી રે;
તાગ કુંડળિયાં પર કા'ન, જાઉં જલહારી રે. ૩
તારા બાલ તિલકની સ્થામ, શોભા ન્યારી રે;
તારી પાધડલીના પેચ, પર જાઉં વારી રે. ૪
તારા કુલડાના ગાળુઅંધ, મળેરા શોભે રે;
તેને નિરખતાં નંદકુમાર, મન માઈ' લોભે રે. ૫
એવી શોભાને ધરતા સ્થામ, અમધર આવે રે;
મુક્તાનંદ કહે મહારાજ, હસીને બોલાવે રે. ૬

પદ ૭

તમે મહેર કરી મહારાજ, સામુ જોધું રે;
તે દિનથી સુંદર સ્થામ, મન માઈ' મોહું રે. ૧
મારી પશુ પક્ષિની પેચ, તે તમે ટાળી રે;
મને કરણીની દષ્ટિએ કાન, રહો છો ભાળી રે. ૨
મારા અવગુણીયા રે અપાર, મન નથી ધરતા રે;
રહો છો અધિક અધિક અલભેલ, કરણ કરતા રે. ૩

તારા ગુણુ જોષ ગિરંધરલાલ. મનમાં હું હરખી રે.
 હું તો જીવું છું જગદાધાર, તમને નિરખી રે. ૪
 મારે તમ ચકી જગમાં કોઇ, નથી બીજી પ્યારે;
 વહાલા તન ધન પ્રાણ સમેત, તમપર વાઈ રે. ૫
 મારે મંદિર આવો માવ, મહાસુખ દેતા રે;
 મુકતાનંદ કહે મહારાજ, મન હરી લેતા રે. ૬

પદ ૮

મારે મંદિર આવો માવ, રંગબર રંગીઓ રે;
 વહાલા ભોજનીયાં બહુ ભાત્ય, જમાડું તેજનીઓરે ૧
 મેં તો પુલડે સમારી મેજ, માણે તમે માવા રે;
 માટે મંદિર રાખું માવ, નહિ દહ જાવા રે. ૨
 મુને તમ વિના જે પળ જાય, તે ધણું સામે રે;
 તારી લાલચમાં નંદલાલ, પ્રેવાણાં લાલે રે. ૩
 મુને મુળી જેવો સંસાર, સધળો લાગે રે;
 જાણું ક્યારે મળે નંદલાલ, દુઃખડુ લાગે રે. ૪
 મુને રંગની તે વેરણ્ય આપ, તમ વિના વહાલા રે;
 આપો મુખડું અઘૌઠિક સ્થામ, શ્રીનંદલાલા રે. ૫
 વહાલા અગળા ઉપર મહેર, કરજ્યો મોસરી રે;
 મુકતાનંદ કહે મહારાજ, દારી તમારી રે. ૬

પદ ૯

મારા આત્માના આધાર, પ્રિયતમ પ્યારા રે;
 તમે મોટા ચઇ મહારાજ, રહો કેમ ન્યારા રે. ૧
 તમે વિરહને બાણે માવ, મુજને મા મારો રે;
 મારે મંદિર આવીને માવ, કરજ સાચે રે. ૨
 મારે એક તમારી આશ, દેવ મુજરી રે;
 મારું કરજ્યો જમતું કાન, કંજવિહારી રે. ૩

તમે જગજીવન રમરીતમાં, ઘણું જાણો રે;
 મારી સેજલડી પર સ્થામ, મોઝું જાણો રે. ૪
 તમે રસમાં ગલાસજ, શું કહી દાખું રે;
 હું તો અંતર તમશું માવ, રંચ ન રાખું રે. ૫
 મારું નીતમ જોળન નાચ, તમને દેખાડું રે;
 મારા હિર હિપર અલબેલ, રંજે રમાડું રે. ૬
 મારા મનમાં છે વિરહની ઝળ, સ્થામ રાખાવો રે;
 મુક્તાનંદ કહે મહારાજ, મંદિર આવો રે. ૭

રાગ ગરબી-પદ ૧

મારું મન મોહન સજ માન્યું, હપાડ્યું કેમ કરી રહે છાતું રે. ૧
 સ્થામળીયે સંભારી લીધી, સંપરમાં સમોતી કીધી રે. ૨
 આજ મારું ભાગ્ય બધું હેલી, બંધાણી બળવંત સંગ બેલી રે. ૩
 હવે નહિ હીલુધ્ય મન આણું, છબીલા સંગે સુખ માણું રે. ૪
 બળવંત બાલ ગ્રહી મારી, હવે હું જગતી થઈ ન્યારી રે. ૫
 હવે હું તો પૂરણ સુખ પામી, મળ્યા મુક્તાનંદના સ્થામી રે. ૬

પદ ૨

અખડ રહો મદિરિયે મારે, મોહી હુંતો હોમલીયે તારે રે. ૧
 પામડી પેચાળી સારી, કલંગી તોરાપર વારી રે. ૨
 કાનુમા કુટળીયાં ગાલે, જોઈ જોઈ મન માડું લોભે રે. ૩
 શોભો છો વનમાળા પહેરી, વાસડલી વાતા સુખ ઘેરી રે. ૪
 શોભો છો પીતાંબર ધારી, અનુપમ લટકાંપર વારી રે. ૫
 ન ગેલું જોકે ઘડી ન્યારા, પ્રગટ મુક્તાનંદના પ્યારા રે. ૬

પદ ૩

સુદરવર સેજલડી આવો, દાઝલડી મહની જુઝાવો રે. ૧
 સજ મે તો સેજલડી સારી, કે તમસંગ રમવા મોરારી રે. ૨

મુજપર મહેર કરે બદાલા, લોભાડે શું નટવર દાલા રે.
અંગોઅંગ આર્ધીજન લીજે, કે મુજને પોતાની કીજે રે.
લાગી મુને લાલચડી તારી, કેમ કરી રહું નટવર ન્યારી રે.
કરે મનગમતું બદનામી, સદા મુક્તાનંદના સ્વામી રે.

૫૬ ૪

બેઠી મુને બદલામી તારી, વિચારે ગુણવંત ગીરધારી રે.
કહે છે સદુ કાનુડાવાળી, વગ્નડે લોકડીયાં તાળી રે.
લગ્નડી કાઢની નવ લાગુ, સદુના ઝીર ઉપર ગાળું રે.
માર મન તમ સાથે ધળગ્યું, અધ દાગુ નવ જનમે અળગું રે.
દલાસા દષ દષને બદાલા, રહો કેમ ન્યારા નંદલાલા રે.
મારે ઘેર રસીયા રહો રંગી, સદા મુક્તાનંદના સંગી રે.

૫૬ ૫

આવે હરિ પધું એકતિ, રમીયા કે સંગે રાતે રે.
કે સાથે મન ગમ્યું બદાલા, કહો સલ બોક્ષી નંદલાલા રે.
મેરાણાં નિદ્રામાં નેણાં, બોલો છો બી'તા મુખ વેળાં રે.
કપોળે કાજળ કહો ક્યાંથી, ચોળાંણા સરખા પણુ લાંથી રે.
દેશમાં હાર ધણા ખુંટા, સ્થામળીયા કે સંગે મુત્તા રે.
પધું છું ચરણે શીર નામી, કહો મુક્તાનંદના સ્વામી રે.

૫૬ ૬

સ્થામળીયા સલ કહો અમને, અમે નહિ કહીએ કાંઈ તમને રે.
પીતામ્બર ક્યાં પસટયું કાના, નીલાંબર લધ આબ્યા છાના રે.
વાસલડી વાલમ ક્યાં ઘુસ્યા, દરો છો વેલણુ લધ ધુસ્યા રે.
મોજડીયો કહો ક્યાં વિસારી, ધુમકિયાળી ચરણે ધારી રે.
અંગોઅંગ જાગ્યા વેપ વારી, હસે છે જોષ જોષ મજનારી રે.
કલા વિના વાત પડી બારી, હમીપર મુક્તાનંદ વારી રે.

રાગ ધોળ-પદ ૧

સુખદાયક રે સ્વામી સહજાનંદ, પ્રગટ પુરોત્તમ શ્રીહરી. ૨૬૭
જેતું સ્વામિનારાયણ નામ છે, જેને બળને રે પામે બલજળપાર. પ્રગટ ૧
જેનાં દર્શન ધર્યે મહામુનિ, કરણાનિધિ રે પ્રભુ પરમ ઉદાર. પ્રગટ ૨
જ્યાં કળિમયે અતિ કરણા કરી, ધાર્યો દ્વિજકુળ રે ગુણનિધિ અવતાર. પ્ર ૩
જ્યાં સતયુગસમ ધર્મ સ્થાપીયો, દાખ્યા નિગ્ગનના મનથી મદમાર. પ્ર ૪
એનો જે જને કીધો આશરો, તેનો તરી ગયા રે કુળસહિત સંસાર. પ્ર ૫
મુક્તાનંદ કે' મહિમા અપાર છે, કરે નિયતિન રે નેતિ નિયમ પોકાર. પ્ર ૬

પદ ૨

પ્રેમે પ્રગટયા રે સુરજ સહજાનંદ, અધર્મ અધાર' દાળીયું. ૨૬૮
માયારાલ્ય મુમુક્ષુની ટળી, થયુ હરિ મળતાં પૂરણ પ્રભાત. અધર્મ ૧
સંસય શોક હયાં સર્વે છવના, જેણે માની રે પ્રેમે વ્યાધાની વાત. અધર્મ ૨
જુદા માની ઉલુક જગમાં હતા, તે સંતાણ્યા રે પાપપર્વતમાં. અધર્મ ૩
કામ ક્રોધ ને મોહ જે ચોર તે, ડરી લાગ્યા રે રહેવા ધમ ન કપાય. અધર્મ ૪
દેખી સંત કમજવન પુલીયાં, દુઃખ પામ્યા રે પાપી કુમુદ અપાર. અધર્મ ૫
મુક્તાનંદ કે' મહામુખ આપીયું, એને વારણે રે જાહે વારમવાર. અધર્મ ૬

પદ ૩

કરી કરણા રે સ્વામિ સહજાનંદ, પધાર્યાં અખડ મુખ આપવા. ૨૬૯
જેનાં દરશનથી દુષ્ટ તળે, જેને સ્પર્શે રે પામે પાતક નાશ. પધાર્યાં ૧
જેનું શરણુ મહે સુખ પામીયે, વેગે નાજે રે મોહ માયાના પાશ. પધાર્યાં ૨
જેનો મહિમા અનંત અપાર છે, શુક ચારદ રે મુનિ નારદ ગાય. પધાર્યાં ૩
મતિમંદ ન જાણે એ મર્મને, જેમ ઉલુકને રે રવિ નવ દેખાય. પધાર્યાં ૪
જ્યાં નારદ નિગમના વેણુને, સત્ય કરવા રે પોતે શ્રીગદીનાથ. પધાર્યાં ૫
મુક્તાનંદ કે' અધર્મ, ઉત્થાપીયો, સકિત જ્ઞાનવૈરાગ્ય સ્થાપ્યા મહી દાય. પધાર્યાં ૬

પદ ૪

પોતે પરબ્રહ્મ રે સ્વામી સહજાનંદ, ગંદીપતિ પ્રવળ પ્રતાપ છે. ૨૭૦
જ્યાં કરતખંડનાં નરનારીને, પોતે તો પ, કરી રે આંખે ફળ સોય. બ ૧

હરિના તપકેસ પુણ્ય પ્રતાપથી, થયાં શુદ્ધ મન રે હરિજન સર્વ કાપ. બા. ૨
 સ્વામિનારાયણ નામ ઝોચરે, તેને જન્મમરણ જમનો હાય જાપ. બા. ૩
 સર્વે નરકકુંડ ખાલી થયા, જીખ્યા જન્મમણ રે કર ધસી પસ્તાપ. બા. ૪
 પામ્યા અનંત જીવ હરિધામને, તેની મણના રે કહેતાં શેષ લગત. બા. ૫
 મુક્તિનંદ કે મહિમા અતિ ધણી, તેને એક મુખે રે, કવી દેહોક ગાય. બા. ૬

રાગ ગરબી-પદ ૧

સહજનંદ સ્વામી કે, બજ દદ બાવ કરી;
 આલો અવસરે દુર્ધભરે કે, વારે વારે નાવે ફરી. ૧
 ઘૂંતો સલ કરી માનેરે કે, સંતની વાતલડી;
 તજ દેજો ઘૂં વેગરે કે, મન ફેરી ધાતલડી. ૨
 પરધન પરનારીરે કે, તજ સતસંગ કરે;
 હરિવિમુખની સંગતરે કે, વિષ જાણી પરહરે. ૩
 મારું કહ્યું સલ માનેરે કે, જાણું છે જરૂર મરી;
 કર પુણ્ય પ્રમારથરે કે, સંપત રહેશે ધરી. ૪
 એવું સમગ્રી વિચારીરે કે, પાણી પહેલી પાળ કરો;
 બદાલો મુક્તાનંદનોરે કે, બજ બવકષ્ટ તરો. ૫

પદ ૨

સ્વામિનારાયણ કહેતારે કે, કેમ ઘૂં લાજો છે;
 તારા સિરપર વેરીરે કે, જમણ માજો છે. ૧
 જમદત જોરાવરે કે, લેશે તારા પ્રાણ હરી;
 તારા સગાં ને સંગ ધીરે કે, રહેશે હાથ હાથ કરી. ૨
 જોને કાજો કરેછેરે કે, કુકર્મ અતિ જારી;
 તે તો સંજે ન આવેરે કે, નવ જોળન નારી. ૩
 જાણે પાપે પોતાનેરે કે, નરકમાં જમસંજે;
 પાણી લોહી તે તાપરે કે, ચીરી ચીરી સફ અંજ. ૪

એવું સમગ્રી વિચારીરે કે, શ્રીહરિને ભજજો;
મુક્તપાનંદ સહ કહેછેરે કે, રવં કુકર્મ તાજજો. ૫

પદ ૩

ધનસ્યામને સેવારે કે, કુમતિને દૂર કરી:
એ છે સર્વના સ્વામીરે કે, પ્રગટ પ્રમાણ હરી. ૧
જેનું ખ્યાન ધરેછેરે કે, મહામુનિ શુક જોવા;
જેના પદપંકજનીરે કે, કરે કમળા સેવા. ૨
એવા શ્રીનારાયણરે કે, બજે તેનાં કષ્ટ હરે;
એને ઈષ્ટ જે જાણેરે કે, તે તો કુળસહિત તરે. ૩
જહાસો નિજ તપનું ફળરે કે, સહુને આપે છે;
ધરી રૂપ અઘ્રીકિકરે કે, ભવકુખ કાપે છે. ૪
એવા પ્રગટ પ્રજુનેરે કે, બજો ભમણ લાગી;
મુક્તપાનંદ કે હરિ બાણરે કે, ચારો બાણગી. ૫

પદ ૪

શ્રીનારાયણ ભજજોરે કે, શુદ્ધ ધર્મ નરનારી;
સાચા સંતની વાણીરે કે, લેજ્યો ઉરમાંધારી. ૧
ખરદાખંડ સરિખીરે કે, દુરીભનની વાણી;
તેને ઉરમાં ન ધરજ્યોરે કે, કુઃખદાયક જાણી. ૨
કામી કોધી ને લોભીરે કે, લંપટ જે નમરા;
તેને સંત ન બહુશોરે કે, તે તો જમદગ્ધ ખરા. ૩
કહી સહ શીખામણરે કે, તેને નિંદા કહેજો;
તે તો જમપુર ફેરારે કે, દારણ કુખ સહેજો. ૪
સંત અસંતને સમગ્રીરે કે, ભાવે હરિભજન કરો;
મુક્તપાનંદ કે નારાયણરે કે, નામે ભવસિંધુ તરો. ૫

રાગ ધોળા-પદ ૧

ગોપીનાથ આવો આરે ઝોરડે, તમ સાથે રે વાધ્યો પૂરણુ પ્યાર. નાથ૦ ૧
 મે તો શેરી વળાવીને સજ કરી, સેરડીયે રે વેર્ગા ફલ અપાર. નાથ૦ ૨
 મે તો મોતીડે ચોક પુસતીયો, પ્રેમે બાંધ્યા રે તરીયાં તોરણુ દાર. નાથ૦ ૩
 મે તો જુગતેથી તમને જમાડવા, લાવે બોજન રે કોષાં વિવિધ પ્રકાર. નાથ૦ ૪
 મે તો પદ્મ બીજબો પ્રીતશું, વેગે સજયા રે સોજે શણુગાર. નાથ૦ ૫
 હું તો વ્યાતક સરખી થઈ રહી, તમ ક્ષરણે રે પ્યાર પ્રાણુ આધાર. નાથ૦ ૬
 મારે તમ સંગ પૂરણુ પ્રીતડી, તેણે વિવસમ રે યયો સર્વે સંસાર. નાથ૦ ૭
 મુક્તાનંદના સ્થામ સુગળુ છો, હવે શું કહું રે ધણું વારમવાર. નાથ૦ ૮

પદ ૨

ગોપીનાથ રહો મારા ગોલમાં, સુખદાયક રે પ્યાર શ્રીધનભ્યામ. નાથ૦ ૧
 મે તો તન ધન તમ અર્થે કહું, મારી પુરો રે હેઝાંકરી દામ. નાથ૦ ૨
 મે તો શંકા તણ રે સંસારની, તમ સાથે રે કીધી પૂરણુ પ્રીત. નાથ૦ ૩
 હું તો હાથ જોડી હાજરે રહું, તમને સેવું રે રસીયા રસરીત. નાથ૦ ૪
 એક નિમિષ ન મેલું વેગળા, કરી શણું રે મારા દેયાનો દાર. નાથ૦ ૫
 મારે તમથી કોયે જહણું નથી, પુશંતાતમ રે પ્યાર પ્રાણુ આધાર. નાથ૦ ૬
 ક્યારે મરણ લેશ લોપુ નહિ, જે જે જોયે રે તે તે શખીય લાર. નાથ૦ ૭
 મુક્તાનંદના સ્થામ જખીલણ, તમ સાથે રે વાધ્યો પ્રેમ અપાર. નાથ૦ ૮

પદ ૩

પ્યારા મુજને લાગી તારી મોહની, રસીયાવર રે તારું જોધને રૂપ. મુ૦ ૧
 તારાં નેણુ ચપળ ચિત્તને હરે, મીઠી મુખની રે સુણી વાણી અનુપ. મુ૦ ૨
 વહી પાદમાં તોરા, ઝૂંટી, રણા, જોતાં હોડે રે, પુલકોરો દાર. મુ૦ ૩
 અગોચરમા આગ્રણુ ફૂલનાં, તેને નીરખી રે વાધ્યો વિરહ અપાર. મુ૦ ૪
 તારા મુખપંકજને આવજી, જોતાં નેણું રે મારું તમ ન ચાય. મુ૦ ૫
 તમને અણુદીઠે અહં આધણી, જોતા રસીયા રે હોડે હરખ ન ચાય. મુ૦ ૬
 હું તો પ્રેમદીવાની થઈ રહી, તેણે છૂલી રે જુઠો જગવ્યવહાર. મુ૦ ૭
 મુક્તાનંદના પ્રીતમ નહિ તજું, કરી શખીય રે મારા દેયાનો દાર. મુ૦ ૮

પદ ૪

મારાં નેણાં દરે છે જોષને, મનમોહન રે તારું રૂપ રસાળ. નેણાં ૧
 માથે મોરમુગટ સોદામજો, કાને કુંડળ રે ઊર મોતીની માળ. નેણાં ૨
 રૂંદ મંદ દાસ્ય મનને દરે, વાંકી બકુટી રે શોભે બાલ વિચાળ. નેણાં ૩
 તારા લોચનની હખી લાલજી, જોતાં રસીયા રે વચ ચંદ તતકાળ. નેણાં ૪
 ઢોટી પતિતને, પાર ઉતારવા, દ્રગજોયર રે રસીયા તારું રૂપ. નેણાં ૫
 મને પ્રગટ મળ્યા તમે આવજી, મુખદાયક રે ઢોટી જીવનના જૂપ. નેણાં ૬
 મારું મન તમ સાથે માનીયું, મુને લાગ્યો રે રસીયા તારો રંગ. નેણાં ૭
 મુક્તાનંદના નવલ સનેહિયા, મારા ઊરમાં રે ન સમાય ઉમંગ. નેણાં ૮

પદ ૧

મારાં બંદાલાજીયું વાલપ દીસે રે, તેનો સંગ કેમ તજીએ; તેનો ૨૬.
 તે વિના તે કેને બજીએ રે.
 સન્મુખ થાતાં ચંદાન કાન્ત, જો બાલાંતજો મેં વરસે રે;
 દંસ જાળ દરિગનને મળશે, તે કાચી કાયા પડશે રે. તેનો ૧
 ગુણી ઉપર ચાપન કરાવે, તેણે સાધુની સજે રહીએ રે;
 દુરીજન લોક દુહાંખરા જોયે, તેણે મુખદુઃખ સર્વે સહીએ રે. તેનો ૨
 અમૃતંથી અતિ મીઠાં મુખથી, દરિનાં ચરિત્ર મુલાવે રે;
 બહા બવ સનહાદિક જોવા, જેનાં દર્શન કરવા બાવે રે. તેનો ૩
 નરક કુંડથી નરસું લાગે, દુરીજનનું મુખ મનમાં રે;
 મુક્તાનંદ મગન ચંદ્ર માગે, બંદાલા વાસ દેજો દરિજનમાં રે. તેનો ૪

રાણ જગલો-પદ ૧

હોં મિત્તધારી મુગટપર વારી, હોં ત્રિધારી. ૨૬
 વારી મુગટપર થીર્ગનમાળી, અજોઝંજલી હખી ન્યારી. હોં મિ. ૧
 પંદાવનમેં રાસ રચતહો, રાંચ લીયે રજનારી. હોં મિ. ૨
 અનંત સર્પાકા આનંદકારી, કલવત હોં બહામ્યારી. હોં મિ. ૩
 મુક્તાનંદ કહે સ્થમ સધુણા, તેરી જન સજમેં ન્યારી. હોં મિ. ૪

૫૬ ૨

હો બંસીવારે રસીને પિયા પ્યારે, હો બંસીવારે. ૨૬૦
 પિયા પ્યારે મેરે હારે હૈયાકે, નેક ન કરી હું ન્યારે. હો બંસી ૧
 દુમ વિના પગ મોઢે કળ ન પરકે, નટવર નંદુલારે. હો બંસી ૨
 મીનટંદકું તીરે જ્યું પ્રીતમ, જીવનપ્રાન દમારે. હો બંસી ૩
 મુકત્યનંદ કહે દુમ બિન જુડે, નેહ સજળ દમ ટારે. હો બંસી ૪

૫૬ ૩

હો ગિરધારી મેરે ઘેર આયો, હો ગિરધારી. ૨૬૦
 મેરે ઘેર આયો પિયા રમકે લોભી, રસકી બાત મુનાયો. હો ગિ ૧
 મોય હોંસ પિયા ચુંનરીગાઠી, રંજ બરી ચુંનર લાયો. હો ગિ ૨
 રંજરસીલી મોરની મુખ ધર, મેરે રારસેં ગાયો. હો ગિ ૩
 મુકત્યનંદ કહે કુસુમ સેજપર, આય કરો મન બાયો. હો ગિ ૪

૫૬ ૪

હો બનભાગી દરશકી મેં પ્યાસી, હો બનભાગી. ૨૬૦
 પ્યારી દરશકી મેં સ્થામ સહુને, જોરે સકગસે લિહાસી. હો બ ૧
 દુમ વિન કુસુમસજ મોય પ્રીતમ, હોતહે આમ જમ્યાસી. હો બ ૨
 જીવન વસન હારે સો દુમ મિન, કુસુમભાળ મળે ફાંસી. હો બ ૩
 મુકત્યનંદ કહે તાપ દુઝાવન, આય મીતો અવિનાથી. હો બ ૪

૫૬ ૫

હો પીયા પાયા તો શીર ક્યા સોના, હો પીયા. ૨૬૦
 પીયા પાયા જળ સાર સજનમે, હાડ ચામ ક્યા ભોના. હો પીયા ૧
 મમન બયે મનમોહન સંગે, મમન હોય ક્યા રોના. હો પીયા ૨
 જખતર પહેરકે રજુમેં નીકસે, નરમ ગરમ ક્યા હોના. હો પીયા ૩
 મુકત્યનંદ મોહ સજ તજકે, સ્થામ ચરન મન ધોના. હો પીયા ૪

૫૬ ૬

હો રંજ લાગ્યા તો ઇસબિધ રહેના, હો રંજ. ૨૬૦
 રંજ લાગ્યા જળ સ્થામસુંદરકા, તન મન તાકું દેના. હો રંજ ૧

ભુઠી આશ જમતકી તજીકે, સુખ દુઃખ તનમં સહેના. હો રંગ. ૨
શમ શમમે, રટન દરિમ, ભુઠ ન મુખસે કહેના: હો રંગ. ૩
મુક્તાનંદ દંદ સગ તજીકે, જનમ સુદળ કર લેના. હો રંગ. ૪

રાગ દોગ પદ ૧

પુરુષોત્તમ ગ્રાણી પ્યાર રે, આવો અંતરગમી;
તમને નિમિષ ન મેલું ન્યાસ રે, આવો અંતરગમી. ૧
તમે જીવન દોરી છે મારી રે, આ. કુતો અનગા: દાસી તમારી રે. આ. ૨
મારે તમથી નથી કોઈ પ્યાર રે, આ. કુતો: સર્વસ્વ તમપર વાર રે. આ. ૩
મેંતો લોકની લજ્જા ટાળી રે, આ. મારે મંદિર બિચળે વનમાળી રે, આ. ૪
કહે મુક્તાનંદ રંગીલા રે, આ. નાપુ ઉરપર છેલ ધબીલા રે, આ. ૫

પદ ૨

તમે નટપર શ્રીનંદલાલા રે, રહેજો નેલુંની આજે.
મુને બ્રહ્મ જો ધણું બ્રહ્મ રે, રહેજો નેલુંની આજે. ૧
બ્રહ્મ તમ વિના ન રહેવાય રે, ૨૦ તમને નિરખીને આનંદ થાય રે. ૨૦ ૨
તમે કુલ્લ દેવ મોહરી રે, ૨૦ કુતો વાલમ તમ પર વારી રે. ૨૦ ૩
મેંતો આશા અસલની મેલી રે, ૨૦ મેંતો તમસંજ બાંધી મેલી રે. ૨૦ ૪
કહે મુક્તાનંદ પ્રિય પ્યાર રે, ૨૦ તમને નિમિષ ન મેલું ન્યાસ રે. ૨૦ ૫

પદ ૩

મારે તમસંજ પ્રીત બંધાણી રે, ગુણવંત ગિરધારી;
મેંતો ભુક્તિ તમારી જાણી રે, ગુણવંત ગિરધારી. ૧
તારૂં રૂપ જોષને રહી કુલી રે, ગુ. કુતો લોકનો મારજ બૂલી રે. ગુ. ૨
મારે ભક્તિ ઉદય ધર્મ સાચી રે, ગુ. કુતો રંગે તમારે રાચી રે. ગુ. ૩
મારે તમસરખા શિર સ્વામી રે, ગુ. કુતો પૂરણ પદવી પામી રે. ગુ. ૪
કહે મુક્તાનંદ રંગ લાગ્યો રે, ગુ. મારે જીતનો ડોઢા વાગ્યો રે. ૫

પદ ૪

તમે મુજપર અદળક ઢળીયા રે, પુર્યોત્તમ પ્યારા;
 મુને કુંજબુવનમા મળીયા રે, પુર્યોત્તમ પ્યારા, ૧
 મારો કરુણા કરી કર સાથો રે, પુ. મુને અધરામૃત રસ પાયો રે, પુ. ૨
 હુ તો થઇ અતિરો બહાગી રે, પુ. મારે તમસંગ લગની લાગી રે, પુ. ૩
 મેંતો બાણી અલૌકિક રીતિ રે, પુ. હુ તો તમને મળી જગ છૂતી રે, પુ. ૪
 કહે મુક્તાનંદ મોરારી રે, પુ. હુ તો થઇ રહી નાથ તમારી રે, પુ. ૫

રાગ ગરબી. પદ ૧

સહજનંદ ત્વામી રે, ન પ્રગટત આ સમે રે,
 પ્રાણી કોઈ પામત નહિ બવપાર રે;
 મતિયાં ને પાંખડી રે, શબ્દની જાળમાં રે,
 બાંધી બાંધી બોળત જીવ અપાર રે. સદ. ૧

કમી કોધી લોભી રે, ગુર થઇ બેસતા રે,
 જતી સતી જડત નહિ જગ માંય રે;
 યાન ને વેરાગ્ય રે, બકિત કુરીને રે,
 મરી ઝરી જાત ન લાધત ક્યાંય રે. સદ. ૨

કાળીજાની ક્રાંતિ રે, કરત અતિ જોરને રે,
 કરી ગુર પંડિતમાં પ્રવેશ રે;
 માંસ ને મદીરા રે, પરત્રિયા સંજયી રે,
 ધર્મનો રે રહત નહિ લવલેશ રે. સદ. ૩

વધત વટાળ, રે, ઘણો આ સંસારમાં રે,
 વર્ણુ, અદારે, થઇ એકતાર રે;
 સંત ને અસંતમાં રે, કોઇ સમજત નહિ રે,
 બવજળ, ખુટત, સહિ, સંસાર રે. સદ. ૪

નરકના પંથથી રે, કાઈ ન નિવાર રે;
કાઈ ન કરત ભવસેલું ઉદ્ધાર રે;
મુક્તાનંદ કહે છે રે, તેતો દુઃખ ટાળીયા રે,
જાઈ એને વારણે વારમવાર રે. સહ૦ ૫

પદ ૨

રાહગ્નનંદ સ્વામી રે, પોતે પરમહા ૨,
સ્વામિનારાયણ જેનું નામ રે;
સલ ધર્મ સ્થાપી રે, અધર્મ ટાળીઓ રે,
કીધા બ્રહ્મે નિજગ્ન અતિ નિઃકામ રે. સહ૦ ૧
પોતાના આગમની રે, રીતિ પ્રગટ કરી રે,
કળીમધ્યે કામની લીધી લાગ રે,
સમજી સાણા રે, સિદ્ધ જાણી એ પ્રતાપને રે,
નિશ્ચયે કરી જાણ્યા શ્રીમહારાજ રે. સહ૦ ૨
જમ ને પાંખડી રે, કુટે છે પેટને રે,
જાણે જયો આપણા 'સર્વે' મરાસ રે,
સત્સંગ ફેલાયો રે, સર્વે સંસારમાં રે,
કેને જો નાખજી જઈ હવે પાસ રે. સહ૦ ૩
એકાંતિક ધર્મ રે, 'પ્રગટ કરી આપીયો રે,
કીધા બ્રહ્મે બ્રહ્મરૂપ નિજદાસ રે,
મુક્તાનંદ કહે છે રે, જાઈ એને વારણે રે,
જેણે મુને આપ્યો જૂહડ વાસ રે. સહ૦ ૪

પદ ૩

સદગુર સાચા રે, સેવો શુદ્ધ ભાવશું રે,
જેથી ટળે મનના વિવિધ વિકાર રે;
જેને સંગે વાધે રે, પ્રભુજી સંગ પ્રીતડી રે,
ટળી જાય જાત વણું અહંકાર રે. સદગુરૂં ૧

વર્તમાન પાંચ રે, પળાવે દદ કરી રે,
 સંભળાવે હરિનાં ચરિત્ર પરમ ઉદાર રે,
 એવા ગુરુદેવ રે, ગોવિંદ સમ જાળજો રે,
 જેને સગે પામીએ ભવજળ પાર રે. સદ્ગુરુ ૨
 ગુરુ વિના જ્ઞાન રે, ન પામે મનમુખી રે,
 કહે છે એમ મહા મુનિ વેદ પુરાણ રે,
 એવું તે વિચારી રે, સદ્ગુરુ સેવજો રે,
 જેથી હરિ પામીએ પ્રગટ પ્રમાણ રે. સદ્ગુરુ ૩
 ગુરુજીનાં વચન રે, વિચારી ઉર ધારજો રે,
 ટાળે તમે મોહ મમતા અભિમાન રે,
 મુક્તાનંદ કહે છે રે, એવી રીતે વર્તતાં રે,
 તેને ઉર વાસ કરે ભગવાન રે, સદ્ગુરુ ૪

પદ ૪

સંત સમાગમ રે, ગુરુ થઈ કીજીએ રે,
 સંત થકી લીજીએ વિવેક વિચાર રે,
 કપટ કુશુદ્ધિ રે, ઉર થકી ટાળીએ રે,
 ટાળીએ જીડો તન અદંકાર રે, સંત ૧
 સંતજન સંગે રે, રહી હરિ ગુણ મહીએ રે,
 અવગુણ ઉર થકી કરીયે ત્યાજ રે,
 ધર્મા અજ્ઞાવ રે, ન લેવો સતનો રે,
 તન સુખ તજવાં રે મહી પરામ્ય રે, સંત ૨
 ક્રોધ ન કરવો રે, હરિજન ઉપરે રે,
 વચન સુણી ન બાધવું વેર રે,
 સમજી વિચારી રે, વચન મુખે બોલીએ રે,
 વણસમજે નવ વાણીએ ઝેર રે, સંત ૩

શ્રીનારાયણ રે, સ્વામિના દાસ જે રે,
તેને સંગે રહેવું થઇને ગુલામ રે;
મુક્તાનંદ કહે છે રે, એવી રીતે વર્તતા રે,
સંત સંગે પામશે અક્ષર ધામને રે. મંત્ર ૪

રાગ ગરબી પદ ૧

હોગાળા રણુછોડની શોભા, જોઇ મોથું મન માઈ રે, છો ૦
આમને સંગે શયી હુંતો રંગે, ખીજું થયું સહુ ખાઈ રે. છો ૦ ૧
તન ધન પ્રાણ પ્રભુપર વાઈ, હિંમત કંઠી ન દાઈ રે. છો ૦ ૨
લોકની લાજ ને કુળમરજદે, ધડક ન મનમાં ધાઈ રે, છો ૦ ૩
મુક્તાનંદના નાથ રંગીલો, પ્રીતમ પળ ન વિસાઈ રે. છો ૦ ૪

પદ ૨

રંગીલા રણુછોડ શું મારે, પુરણ પ્રીત બંધાણી રે. રંગી ૦
શુખડાનો સાગર રૂપકિન્નગર, જનસુખધારી જાણી રે. રંગી ૦ ૧
ઠ્ઠાલાની વાત સુણી મન માન્યું, ગમતી નથી અન્ય વાણી રે. રંગી ૦ ૨
જે પદ રોવે સદા સત્યભામા, તે ચરણે લપટાણી રે. રંગી ૦ ૩
મુક્તાનંદના નાથને નીરખી, લાવણ્યમા લોભાણી રે. રંગી ૦ ૪

પદ ૩

આવો રે અલખેલા ઠ્ઠાલા, સુંદરવર શુખધારી રે. આ ૦
મારે મંદિરીયે રહે રંગબીના, ગુણસાગર ગિરધારી રે. આ ૦ ૧
રમીયા તમારું રટણ કરું છું, પુલકે સેજ સમારી રે. આ ૦ ૨
તમઅર્થે મર્માળારે મોહન, લોકની લાજ વિસારી રે. આ ૦ ૩
મુક્તાનંદના નાથ હું તમપર, ઠ્ઠાલમજી જોઉં વારી રે. આ ૦ ૪

પદ ૪

સ્વામળીયા રંગરેલ જાંબીલા, મારે મંદિરીયે આવો રે. સ્વા ૦
મોહનવર મારે ધરે આવી, તનના તાપ મુખવો રે. સ્વા ૦ ૧

મુનપર મહેર કરી મનમોહન, કરણના ધન વરસાવો રે. સ્થા. ૨.
 રસની રીતમાં કહોન કોડીલા, જાણુ પ્રવીણુ કદાવો રે. સ્થા. ૩
 મુક્તાનંદના વાલમ મુગ્ધને, લાલન લાઠ લગવો રે. સ્થા. ૪

રાગ સોરઠ-પદ ૧

મોહન મારી છે જીવન દોરી,
 નેણુની સાનમાં મારું લીધું ચિત્ત ચોરી. મોહન. ૧
 જાનમોજાનમની જાદવા રે હું ઘસી તોરી,
 ચિત્ત ચોરી છેટે રહ્યા તમે શુદ્ધ જુસ્સા મોરી. મોહન. ૨
 કાણુ મળી કૃતારડી રે ગુણવંતી ગોરી;
 મંદિરે મારે આવતા જેણે લાંગી છે ઝોરી. મોહન. ૩
 વિરહને બાણે વાલમ મારું નાખ્યું કાળજીનું કોરી.
 મુક્તાનંદના નાથજી તમે ચંદ હું ચોકરી. મોહન. ૪

પદ ૨

મોહન મુને પ્રાણુધરી પ્યારા;
 નટવર તમને નીરખતાં સર્વે તાપ દગ્યા મારા. મોહન. ૧
 ગુણસાગર ગોવિંદજી રે ગુણુ જોષ તમારા;
 તમસંગ મનહું માનીયું જાણી નર સૌ નહારા. મોહન. ૨
 શોક સંતાપને શમળા રે કાઢ્યા છે પ્યારા;
 અતિ આનંદ પ્રેમના છુટે અંતર ફેવારા. મોહન. ૩
 પલ એક પ્રિતમ પાતળા રે, નહિ મેલું ન્યારા;
 મુક્તાનંદના નાથજી કરી રાણુ દગતારા. મોહન. ૪

પદ ૩

મોહ્યું મન નેણુતણી સાને;
 વરા ચર્ષ રધ હું વાલમાં મીઠી મોરલાને તાને. મોહ્યું. ૧
 સોરઠ રાગ સુણાવીયો રે, મોરલી જો મોને;
 ગુણવંત યજ્ઞ હુંતો ધેલડી રે, તારે ગીરધરજી માને. મોહ્યું. ૨

શીરપર પાધ સોયામણી રે, કુંડળ શુભ કાને;
નખશીખ ગોલા જોધને રે, ઘણું મોહી બીને વાને. મોહું. ૩
કીધી પોતાની કાનજી રે, દર્શનને દાને;
મુક્તાનંદના નાથજી રે, હવે નહિ રજીયું રાને. મોહું. ૪

પદ ૪

ઝોરા આવો ગુણુવંત ગિરધારી;
મન કર્ય વચને માવજી, હુંતો છઈ દાસી તારી. ઝોરા. ૧
સેજ સુહાગી ફૂલડે રે મુંદરં સમારી;
રસીક સોહાગી સ્વામણા, જોઈ વાટડી તમારી. ઝોરા. ૨
ધડક ન ધરશો રે અંતરે, શું કરશે સંસારી;
તન મન ધન તમ ઉપરે, નાખું વાલમજી વારી. ઝોરા. ૩
દુર્જનીયાં સૌ દાઝતાં રે, રહેશે જામ મારી;
મુક્તાનંદના નાથજી રે, શાખું ઉરપર સુખકારી. ઝોરા. ૪

રાગ કહરવા-પદ ૧

મોહની લગાઇ મેરી મૈયા, લગાઇ મેરી મૈયા; લટકાવે નંદલાલ. મો. ૨.
નયનુંકે બાણુસે મારી, બાણુસે મારી. જુલી તન સંભાળ. મો. ૧
પરવશ પયો હે મેરો જીયરા, પયો હો ગમ લલ જોલાલ. મો. ૨
નયનું નિરઝર લાગી, નિરં બિન દેખે દયાળ. મો. ૩
મુક્તાનંદ મન જરે લીનો, મન કરે નીતમં ખ્યાલ. મો. ૪

પદ ૨

રતના લગી હે હરિ તેરી, લગી રજો હાજર હજુર. રતના. ૨૬.
જીવું તહાં જીવન ઉરમે, જીવનું પગ ના રહો હર. રતના. ૧
પ્રમદો તેસી પ્રમુ કીજો, તેસી મેં હું કપડી કર. રતના. ૨
અખંડ દર્શ પદ દીજો, દર્શન નિલ અરસત પુર. રતના.
મુક્તાનંદ નયનકમળો, અયને પ્રમ રતિ સુખપુર. રતના.

પદ ૩

બીહરિ ગોવિંદ ગોપાળ, ગોવિંદ ૨૬ નિથલિન નામ.	શ્રી ૦	ટેક ૦
નારાયણ નરહરિ નિષ્ણ, નર ૦ ગરુડધ્વજ રામ.	શ્રી ૦	૧
નિરંજન નરકનિવારણ, નરક ૦ સમ સંતનકિ સ્યામ.	શ્રી ૦	૨
શંકુસુદન મોહનિવારણ, મોહ ૦ ગુણપર ગુણધામ.	શ્રી ૦	૩
મુક્તપાનંદ કંઠ મીટાવન, કંઠ ૦ જપુ આઠો જામ.	શ્રી ૦	૪

પદ ૪

નારાયણ નામ ઉચ્ચારે, નામ ૦ પાવે ભવજળપાર.	નારા ૦	ટેક ૦
મન આહકે મુખસે છોડ્યો, મુખસે ૦ અર્ધ નામ ઉચ્ચાર.	નારા ૦	૧
પ્રહલાદ બળ્યો હરિ રટકે, બળ્યો ૦ લીયો ગીરિસે ઉગાર.	નારા ૦	૨
અનમિલ અધમ અધ છુરો, અધમ ૦ કરી પુત્ર પોષાર.	નારા ૦	૩
મુક્તપાનંદ મનમે વિચર્યો, મનમે ૦ સ્વામિનાથપણ સાર.	નારા ૦	૪

રાગ ગાંધી-પદ ૧

મોહન તારી મૂરતિ મુને પ્યારી રે, એક નિમિષ ન મેલું ન્યારી. ટેક ૦
મેંતો તન મન તમને દીધું રે. સર્વે કારજ સુધારી લીધું રે;

મારું તમચક્રી કારજ સીધું. મોહન ૦ ૧

તારા મુખધની માયા લાગી રે, મારા મનની તે બ્રમણા બાગી રે;

હુંતો મોહ નિદ્રામાં પી જાગી. મોહન ૦ ૨

મેં તો તમ સંજ પ્રીતિ જોડી રે, બીજા સર્વ સંધાયે ત્રોડી રે;

હું કરશે મુરખ મો મોડી. મોહન ૦ ૩

જીની જોઈ અલૌકિક તારી રે, તારે વચ થઈ રહી ગિરધારી રે;

જાણ મુક્તપાનંદ બધિધારી. મોહન ૦ ૪

પદ ૨

મોહન તારી મોહની મુને લાગી રે, રસીયાં તમથું અનુરાગી. ટેક ૦

તારા નેકે ને વેકે લોભાણી રે, મુને ગમતી નથી અન્ય વાણી રે;

તારે વચ થઈ સારંગપાણી. મોહન ૦ ૧

મુને રંગ લાગ્યો હવે તારો રે, તેણે સુદૃઢ જન્મ થયો મારો રે;
મુને લાગ્યો સંસારીડો મારો. મોહન૦ ૨

મેં તેજ આશા અસલની મેલી રે, તમ સાથે બાંધી દદ મેલી રે;
તારા મુણુ જોઈ યર્ષ અલખેની. મોહન૦ ૩

હલે મુક્તાનંદ ઉમંગે રે, મારું મન માન્યું તમ સંગે રે;
હું તે સચી તમારે રંગે. મોહન૦ ૪

પદ ૩

બહાલા તારા વેણુની બલિહારી રે, હું તો સુણુતા યર્ષ જગન્યારી. ૨૬૦
મેં તેજ સુકિત તમારી જાણી રે, સાંભળતા મનોહર વાણી રે;

હું તો હાથ તમારે વેચણી. બહાલા૦ ૧

મારે મોહ મજનુ સર્વે જાગી રે, તમ સાથે અચળ લે લાગી રે;
તારે વચને કરી વેતંગી. બહાલા૦ ૨

જાંઝ પલટીને યષ્ઠ અલખેલી રે, આશા પિંડ ખલાડની મેલી રે;
તમે કીધી આનંદની ઝેલી. બહાલા૦ ૩

હલે મુક્તાનંદ મોરારી રે, તારો રંગ લાગ્યો મુને ભારી રે;
હું હલે અખળા હારી તમારી. બહાલા૦ ૪

પદ ૪

મુંદરવર સ્થામળા આવો ઝોરા રે, માથે જોઈ ફલાંઝિરા તોય. ૨૬૦
જોઈ રૂપ અઘોઠિંક તારું રે, તેમાં મનકું લોભાણું છે મારું રે;

જોઈ નિમિષ ન થાયે ન્યાઈ. મુંદર૦ ૧

પીળા પુષ્પના હારને પહેરી રે, વાત્ય વાંસલડી મુખ ઘેરી રે;
ચાને નાવો મંદિર મારે લહેરી. મુંદર૦ ૨

તારી બાંધડી કામલુગારી રે, જોતાં વચ યષ્ઠ રહી ત્રિધારી રે;
તારી બાનકની બલિહારી. મુંદર૦ ૩

હલે મુક્તાનંદ સુખારી રે, મુને બહાલા છે કુંજલિહારી રે;
નાખું સર્વસ્વ તમપર વારી. મુંદર૦ ૪

રાગ ગરબી

વાટડી જોઈ છું રે વહાલા, હજી કેમ નાચ્યા નંદલાલા રે, વાટડી
 કારતકે કેપટ વચન કહાવે, નમેશ નાથ ન મન આવે;
 મિથ્યાબોલા તોય મન આવે રે. વાટડી ૦

માગસરે મહાદુઃખમાં જોપી, રહી તન મન તમને સોપી;
 તમ સાર લોકલાજ લોપી રે. વાટડી ૦ ૧

પોમે પલંગ દબ્યો પ્રીતે, રસીલાશું રમશું રસ રીત્યે;
 બરોસે બહ માયાં સીતે રે. વાટડી ૦

માહે મોહ લાગ્યો મુજને, શું કહ્યો નમણનાવ તુજને;
 ન લખીયો કાગળ સંગ દિનને રે. વાટડી ૦ ૨

દાગણે વનવેલી ફૂલી, તે પર બમર રલા ઝૂલી;
 વાલમ વિના હું બટકું જુલી રે. વાટડી ૦ ૫

ચૈતરે ચિત્તથાતિ નાવે, પીયુ વિના બોજન નવ આવે;
 નાણું જે વ્હામો આ વેળે આવે રે. વાટડી ૦ ૬

વેચણે વાટ ધણી જોઈ, ન લખીયો કાગળોઆ દોષ;
 રલા શું કુખમાં મોલી રે. વાટડી ૦ ૭

જો લુગલ સકળ નાણી, કીધી તમે કુખમાં પટરાણી;
 જરો છે તેનાં પરવચ ચા પાણી રે. વાટડી ૦ ૮

અષાઢે આરત ધણી તનમાં, બપેયા બોલે છે વનમાં;
 પીયુ પીયુ છુણી ઝૂરે મનમાં રે. વાટડી ૦ ૯

આવણે સ્યામ વિના સુનાં, પુઠે ધણું વારિ રેલા ઉનાં;
 પીયુજ પરહરીયાં કરી જુનાં રે. વાટડી ૦ ૧૦

માદરવે નવું નવું આવે, નમણને મેદર ન મન આવે;
 નાણું દોણ કહી અમળવે રે. વાટડી ૦ ૧૧

આસુવે અનમ્યાણુ મારે, એથી કાણુ તમ વિના ઉઘારે;
મમનીનું કારજ કાણુ સારે રે.

વાટહી. ૧૨

આન્યા ધરે બળવંત બહુનામી, હવે હું તો પૂરણુ સુખ પામી;
મજા મુક્તાનંદના સ્વામી રે.

વાટહી. ૧૩

રાગ મેવાડા—પદ ૧

ઝાધાજી અમે સ્થામને શું કહી મેલું રે,
આવું કરણું હતું જ્યારે, મારવા હતાં મુદ મારે;
પીયુડે ન કહું પહેલું રે.

ઝાધાજી. ૨૪૦

ઝાધાજી. ૧

નેણાકરા બાણે મારી, વણ કાપી મજનારી;
ઝાકુણિયું કરી ગયા ઘેલું રે.

ઝાધાજી. ૨

યાદવોમાં જઈ કરી, સખળ શામે છે હરિ;
કુમળશુ બાધી બેલુ રે.

ઝાધાજી. ૩

મુક્તાનંદ મજનારી, બાણે છે રીસની મારી;
સખળ મુધાધુ છેલું રે.

ઝાધાજી. ૪

પદ ૨

ઝાધાજી અમને સ્થામ વિના સુખ ન આવે રે;
સર્ગા ન હીઠાં સુહાણે, મંદિરીયું આવાને ધાયે,
બેજનીયું નવ આવે રે.

ઝાધાજી. ૨૪૦

ઝાધાજી. ૧

રગનીમાં નીંદ ત્યાગી, લગની એ સાથે લાગી;
કદન ન સદેશા કાવે રે.

ઝાધાજી. ૨

દીવાની યધને ડાહું, બપોવાની ખેરે બેલુ;
મોદની લગાદી માવે રે.

ઝાધાજી. ૩

મુક્તાનંદ માવ પાસે, અમને કાઠ રાખે વાસે;
કનને કાઠ તેડી લાવે રે.

ઓધાણ ૪

૫૬ ૩

ઓધાણ અમે બહુલાને વિશ્વાસે રહ્યા રે,
આવ્યાની અરધિ દાંધી, ચિત્તાત્તે એરી લીધી;
કુકાં કુકાં વેણુ રહ્યા રે.
લોકાની લાજ છોડી, પ્રીતમશું પ્રીત જોડી;
માવ રાઝ મે'ણાં સઘાં રે.
રાધાણ જોવી રાખી સાચી, કુળજનશું પ્રીત લાગી;
તે દુખે ભરાય દેતાં રે.
મુક્તાનંદ મજનારી, જાણે એને મહાચારી;
જોય અંમ બહાં ગલાં રે.

ઓધાણ ૨૬

ઓધાણ ૧

ઓધાણ ૨

ઓધાણ ૩

ઓધાણ ૪

૫૬ ૪

ઓધાણ એવું કુળજન શું તપ કીધું રે;
એવી બુદ્ધિ એને આપી, મોહનને મનમાં લાવી;
સ્થામને ચંદન દીધું રે.
જપ તપ જોગ કરી, પ્રગટ ન પામે હરિ;
સેત્રમાં કારજ સીધું રે.
કમળાતું ૫૬ પામી, ભોગવ્યા સુરેશ સ્વામી;
અધરે અમૃત પીધું રે.
મુક્તાનંદ સુખ છેલું, માવશું બંધાય બેલું;
તે તો એણે માગી લીધું રે.

ઓધાણ ૨૬

ઓધાણ ૧

ઓધાણ ૨

ઓધાણ ૩

ઓધાણ ૪

રૂકિમણી વિવાહનાં પદો—

રાગ ધૌળ-પદ ૧

- કુંદનપુર વિવા' રચ્યો, ભૂપતિ ભીમકરાય;
કન્યા તે દેવા શ્રીકૃષ્ણને, આનંદ ઉર ન સમાય. ૧
- રૂકમયે તે જાણીકું, ઉર વ્યાધ્યો અતિશે કાળ;
કન્યા ન આપું શ્રીકૃષ્ણને, એ છે ગાયોતણો ગાવાળ. ૨
- રૂકમૈયાનું મન મેલું ને, તેડવ્યો સિસુપાળ;
રૂકિમણીએ તે ખખર જાણી, ને અંતર ઉડી ગાળ. ૩
- દુર ધણી દારામતિ, રહ્યો લગન વચ્ચે દિન એક;
અંતરજામી આવળો, રાખળો મારી ટેક. ૪
- એવું તે કહીને કુંવરી, કરી કામળ લખવા આશ;
મુકતાનંદ કહે માનિની, થઈ જગયડી ઉદાશ. ૫

પદ ૨

- મારી સાર લેજો અવિનાશી રે, જાણી જનમેજનમની દાસી રે; ૧
- જાંચી કામળ વેલેસ આવો રે, મારા તનના તે તાપ છુટાવો રે. ૨
- દિન એક લગન વચ્ચે જાણી રે, બહેલા આવળો સારંગપાણી રે; ૩
- મેં તો તમ અર્થે તન કરીયું રે, મેં તો તમ ચરણે ચિત ધરીયું રે. ૪
- જો નાથ નહિ આવો બહેલા રે, તણું પ્રાણ લગન પહેલા રે; ૫
- કહે મુકતાનંદ મોરારી રે, બહાલા રાખળો ટેક અમારી રે. ૬

પદ ૩

- લખને કામળ વિપ્ર સીધાવ્યા, હરિની કરણાથી દારકાં આવ્યા. ૧
- દેખી દારકાં મહાસુખ ધામ, જેના રાગ મુંદર સ્થામ. ૨
- બહાલો વિપ્રને આવતા જાણી, ઉઠ્યા સન્મુખ સારંગપાણી. ૩
- પુઝી લેમને કામળ લીધી, જાંચી પત્ર દેયે દદ કીધી. ૪
- પૂજ્યા વિપ્રને દઈ ધણું માન, જાવા તૈયાર થયા

સાથે વિપ્રને રથમાં બેસારી, ગાથા કુંદનપુર શ્રીમેસરી. ૬
એવા ભક્તવત્સળ શ્રીગિરધારી, જય મુકતાનંદ બલિહારી. ૭

પદ ૪

માનિની મનમાં ચિંતવે, કેમ નાંવ્યા સુંદર સ્યામ; ૧
વાર થઇ કેમ વિપ્રને, નવ સરીયું માફે કામ. ૧
જે નહિ આવે જડુપતિ, તો તજીશ મારા પ્રાણ; ૨
એવામાં દિલ આપીયો, જેમ આવે રામનું બાણ. ૨
વિપ્ર વદન જોઈ વનિતા, મન આનંદ વાધ્યો અપાર; ૩
પ્રાણજીવન પધારીયા, જગજીવન જગદધાર. ૩
કુંદનપુર હરિ આપીયા, સુધી જીવિત જીમકરાય; ૪
સામા જી સનમાન કીધું, આનંદ ઉર ન સમાય. ૪
ત્રિકમ તોરણ આપીયા, વરત્યો તે જયજયકાર; ૫
મુકતાનંદ કહે માનિનીના, પુણ્યતણા નહિ પાર. ૫

પદ ૫

દેવીપુત્રનું મિય લઈ પ્યારી રે, ગાલી નીરખવા કુંજવિહારી રે; ૧
સાથે લીધો પૂજનો સામાન રે, નેણે નીરખવા માલગવાન રે. ૨
હરિનાં ભક્ત અનાદિનાં માની રે, બાવે પુણ્યાં ભવ ને ભવાની રે; ૩
વળતાં રૂપ પ્રકાશીયું બાળી રે, પ્રેમે પામવા શ્રીવનમાળી રે. ૪
સાથે અન્નરે હતા રમેવાળ રે, દેખી રૂપ પડ્યા તત્કાળ રે ૫
વેગે આવીયા અંતરંગમી રે, મળીયા મુકતાનંદના રચમી રે, ૬

પદ ૬

હર સાધને રથપર લીધાં, મનવાંછિત કારણ સીધાં. ૧
કન્યાહરણ કરીને હરિ વળીયા, સૈન્યસોતા ત્યાં બળભદ્ર મળીયા. ૨
વાસે રૂકમયો અડ્યો સિદ્ધપાળ, લેશે કેમ કરી કન્યા મોપાળ. ૩
બાંધી દારકોમાંથી લાવું, નહિ તો પુરમાંથી પાછે ન આવું. ૪
જીને જડુપતિ સંજ જીવ કરીયો, જાણે સર્વેતણાં મદ હરીયો. ૫

રકમૈયાની વાદી છે દાદી, કાપી કેશ ને મુકયો છે કાદી. ૬
રકિમણીનો શોક નિવારી મુક્તાનંદ કહે પધાર્યા મોરારી. ૭

પદ ૭

માધવપુરનો માડવો, આવે જાદવકુળની જન;
પરણે તે રાણી રકિમણી, વર વાહિત શ્રીભગવાન. ૧
જાદવ જનૈયા થયા, વળી માડવીયા પછુ સોય;
વિધિસહિત વિવા' રચ્યો, કસર ન રાખી કોય. ૨
માણેકસ્થભ મંડપ રચ્યો, મધ્યે ચોરી બાંધી સાર;
મોહન આવ્યા માયરે, કોટી જીવનના કરેતાર. ૩
માથે તે મુમટ જડાવનો, કાને કુંડળ મકરાકાર;
બાંધે બાજુબાંધ બેરખા, કોટે કૌસ્તુભ મણિનો હાર. ૪
શામે ધણા શણગારમાં, પીતાંબર અતિ ઉદાર;
હેમકડાં બેઠે કાચમાં, પાંચ ઝઝરનો ઝમકાર. ૫
બહાલાનું વદન સોહામણું, જાણું છિમ્બો પુનમચંદ;
મુક્તાનંદ કહે મોહન વરને, જોષ થયો આનંદ. ૬

પદ ૮

વળતી લાડીને શણગારી રે, પીકી ચોળી ને પાટ બેસારી રે; ૧
નીચી સઘી ફરી તન મારી રે, જેણે ગીઝે તે શ્રીજિરધારી રે. ૨
સોભે શણગાર અંગઅંગ ધારી રે, આલી બેઠવા દેવ મોરારી રે; ૩
સંજે માનિતી મંગળ ગામ રે, તેની શોભા તે વર્ણવી ન જાય રે. ૪
ઐવી રીતે મંડપ મધ્ય આખ્યાં રે, તેડી પીયુજ પાસ પધરાવ્યા રે; ૫
કર સાહો ચરાચર સ્વામી રે, નારી માયરે મહાસુખ પામી રે. ૬
શામે માયરે મહાસુખકારી રે, જાય મુક્તાનંદ જલહારી રે. ૭

પદ ૯

વરકન્યાની જોડે બીરાજે, જોતાં કોટી કામજીવી લાજે.
વાજે દેવનાં વાળાં અપાર, પરણે અખીલ જીવનના આધાર. ૨

ઘડ્યા હિયરે વેદ વચન, જ્યજ્ઞધારે થયો ત્રિભુવન. ૩
 ચારે દેરા હરિસંગ ફરીયાં, નારી જનના જીવનજીને વરીયાં. ૪
 શોભે અખંડ અઘૌઘીક જોડ, માથે બત્રીયા ભમરીનો મોડ. ૫
 કાડો લાડી જમે રે કંસાર, જેનો નિગમ ન પામે પાર. ૬
 મુક્તપાનંદ કહે મહામુખધારી, એવાં ચરિત્ર કરે મિરધારી. ૭

૫૬ ૧૦

કંસાર જમતાં કામિની, જોડે વિવિધ વચન રસાળ; ૧
 સ્થામ સુદર તેને સાંભળે, હસતા તે દીનકયાળ. ૨
 બંદીજન જ્યજ્ઞ કરે, ગાય ગધિર્વ મધુર ગાન; ૩
 જનન ત નાથે અપસરા, સર આવ્યા ચડી વિમાન. ૪
 જાહાઠિક સર પુષ્પટટિ, કરે તે વારમવાર; ૫
 દોલ નમારાં મડગડે, વાજત્રોનો નહિ પાર. ૬
 ચારે મંજળ વરતીયાં, ૧૨ કન્યા બધી જોડ; ૭
 શકિમણી લઇને આવીયા, દારકા શ્રીરણુછોડ. ૮
 દીન જાણીને દયા આણી, પુરી મનની આરા; ૯
 મુક્તપાનંદ કહે ચરણસેવા, કઇને રાખ્યા પાસ. ૧૦

૫૬ ૧૧

શ્રીકૃષ્ણ પરદમા શકિમણીને, આવ્યા તે નગર મોઝાર; ૧
 જોણે એ વિવા' નીરખીયો, તેનાં પુણ્યતણે નહિ પાર. ૨
 પ્રેમેસું માતાએ પોખીઆ, જગજીવન જમદાધાર; ૩
 સિયે ઉમરે સ્થામનાં, વારણા વારમવાર. ૪
 પુરવાસી સદ્ પ્રેમશું, નીરખતાં નટવર નાથ; ૫
 જન્મ સુદળ કરી જાણીયો, મહામુખી થયો સર્વ સાથ. ૬
 શકિમણીએ જે ધારીયુ, તે સાચું કીધું સ્થામ; ૭
 ભક્તજનનાં લાડ પાળે, એવા છે કરણના ધામ. ૮
 અંધમ જન ઉદારવા, યથા મનુષ્યરૂપ મહારાજ. ૯

પાવન જશ વિસ્તારીઓ, સુષુતા તે સીજે કાજ,	૫
નરનારી જે રૂકિમણીના, વિવા' શીખે ને ગામ;	
તેને તે રીઝે શ્રીહાર, સર્વે પાતક પ્રલય થાય.	૬
શેષજી પાર ન પામીયા, કહેતાં તે હરિજથા સાર;	
તોય તેના ગુણ માવતાં, જાણીને અધમ ઉદાર.	૭
મુક્તાનંદ કહે મહાપ્રભુની, અચળ જુગ જુગ જોડ;	
શ્રીતા જન જે સાંભળો, તે બોલો જય રણુડોડ.	૮

અથ ફટાણાના ધોળ-

અવિદ્યા જે નકરી નાચ, પ્રભુથી પાછી ભાગે જો;	
જોનું કહ્યું કરે તેને સાચ, જમનું લા'કે લાગે જો.	૧
જમનું છે જળજ' જોર, મારશે મેહ બાધી જો;	
બોલો છો ફટયા બોલ, આવડી શું આવી આધી જો.	૨
ખુડી મરો લાગે છે લાજ, વેણુ શુ વાંકાં કાઢે જો;	
પ્રભુ વિના કાઢે જો બોલ, જીમડીને ધસી વારો જો.	૩
હરિ બજે લાગે છે લાજ, કુકમા કેવા રાજી જો;	
મુક્તાનંદ કે' મૂરખ લોક, પાધરાં દીસે પાજી જો.	૪

ધોળ-ઢાળ

નાના મોટી વરતિયો સંભાળિને લેજ્યો,	
જમના જીવનને કોષ દોષ મ દેજ્યો.	૧
સુરતિ સંભાળ્યા વિના બ્રષ્ટ મતિ ચારો,	
વિમુખ થઈને ધણાં ખાસડાં ખાગે	૨
સમજીને શીખ લાગે બજે અવિનાશી,	
મૂરખ ન માને ગજો પડે જમ ફસી.	૩
પ્રભુને જે બજે તેને સધળે છે સાફ,	
મુક્તાનંદ કે' મૂરખને સધળે અંધાર.	૪

ઢાળ

દુર્લભ અવસર આબે લાજ લયો અવિનાશી;	
પ્રમટ થયા છે વાલો વૃંદાવનના વાસી.	૧
દર્શન દર્ષ દુઃખડાં કાપે શ્રીગિરિધારી;	
શ્વાસે ઉશ્વાસે જાગે દેવ મુતારી.	૨
આ અવસર નહિ ચેતે તે તો ધણું દુઃખ સહેશે;	
હૃદ ને ગણેડાં યજ્ઞને જારને વહેશે.	૩
પ્રભુને વિસારી ને ઢાઢ બીજે આ ચહેશે;	
મુક્તાનંદ કે મુદ્દમતિ નરકમાં	૪

ધોળ-ઢાળ

આજ ભવજળ પાર ઉતરિયાં રે, આનંદભર;	
આસં સહજે કારજ સરીયાં રે, આનંદભર.	૧
મેં તો લોકની લજ્જા લગી રે, આ•	
મારી મતિ મોહનસંજ જાગી રે. આ•	૨
મદમોહને રેતા કરીયાં રે, આ•	
મેં તો સુદર વર ઉર ધરીયા રે. આ•	૩
મુક્તાનંદ કે મોહન ધારી રે, આ•	
મેં તો દુર્મતિ દુગધા વિસારી રે. આ•	૪

રાગ ખરજ-પદ ૧

લે લાગી રે મારે લે લાગી, મરમાળા શું મારે લે લાગી, ટેક•	
મધ્ય રાત્રેરે બહારે મોરલી વગડી. સાંજળતામાં જગડી જાગી. મર• ૧	
જાંસીને નાદે હુંને ધાવલ થઈ છુ, લોકતણી લજ્જા લાગી. મર• ૨	
નંદન નંદનસું નેહ જાંધણી, મનડાની લમણા લાગી. મર• ૩	
મુક્તાનંદના નાથને મળતાં, વાત જાહેને વેહક વાગી. મર• ૪	

પદ ૨

મન વસીયારે મારે મન વસીયા, મનગમતા મોહન મનવસીયા. ૨૩૦
જરકશી પાધ કસુંખી જમો, પીતાંબર કમરે કસીયા. મન૦ ૧
ગોપીજનને મનડેરે ગમતા, સસ વિનોદતાણા રસીયા. મન૦ ૨
પ્રેમી જનને વચ પાતળીયો, અણુતેડયા આવે ધસીયા. મન૦ ૩
મુક્તાનંદના નાથને મળતાં, તનડાના તાપ સર્વે વામીયા. મન૦ ૪

પદ ૩

રંગ લાગોરે મારે રંગ લાગો, રસીયાજનો મારે રંગ લાગો. ૨૩૦
શુદો રંગ લાગો ગીરધરનો, ઉવટ વાનો હવે ભય ભાગો. ૨૦ ૧
જુહુ જગતનું સગપણ તોડ્યું, જેમ તોડે કાચો ધાગો. ૨૦ ૨
જીવડના સાથે રંગ જડીયો, જેમ સોના સંગ સોહાગો. ૨૦ ૩
મુક્તાનંદના નાથને મળતાં, જીવતણે ડંકો વાગો. ૨૦ ૪

પદ ૪

હરિ વરીયારે હરિ વરીયા, શીર પાસંબમાં દષ્ટ હરિ વરીયા. ૨૩૦
જુઠી જગતની આશ તજીને, જાનો જીવન બહાલા કરીયા. શી૦ ૧
જેને વરેરે જમનાસ ન નાશે, તે સર્વે નર પરહરીયા. શી૦ ૨
બહાને પહેરાવ્યો મને અખંડ ચુડો, જેને દેખીને જમણ કરીયા. શી૦ ૩
મુક્તાનંદના નાથને મળતાં, કાળતણે શીર પગ ધરીયા. શી૦ ૪

રાગ ધોળ-પદ ૧

મારે પ્રીત બંધાણી રે કે ક્યામળીયા સગે,
મારું મન રંગાણું રે કે રસીયાને રંગે. ૧
એનું કપ લેધને રે કે મન મારું મોહી રહ્યું,
મારે હરિ વિના ખીલ્યું રે કે સુખ વીજલસ્ય થયું. ૨
મીઠી મુખડાની વાણી રે કે સુણી હું તો લોભાણી.
તજ્યું હરિ વિના ખીલ્યું રે કે દુઃખદાયક જાણી, ૩

તજી લોકલગ્યાને રે કે દરિવરને મમવા,	
મારે હોસ ઘણીક છે રે કે રસીયા સંગ રમવા.	૪
હવે નિમિષ ન મેલું રે કે નટવરને ન્યારા,	.
બહાલો મુકતાનંદનો રે કે પ્રજા મુને અતિ પ્યારા.	૫

૫૬ ૨

મેં તો સગપણ કીધું રે કે સુંદરવર સાથે	
કશ્યા કરી પુરણારે કે દરિવર ગૃહી હાથે.	૧
મેં તો જપ તપ તીર્થ રે કે સાધન નવ કીધું,	
મારું મન મોહનથી રે કે સર્વ કારજ સીધું.	૨
જેવું ધ્યાન ધરે છે રે કે જગ સંકર જેવા,	
તેના ચરણકમળની રે કે મળી મુજને સેવા.	૩
મુજને કીધી પોતાની રે કે હરિ અંતરભા,	
અથા રસીયોજી રાજ રે કે જળવંત બહુનામી.	૪
મારે સ્થામ સુંદરશું રે કે દહ લગની લાગી,	
બહાલો મુકતાનંદનો રે કે કીધી મને બાલાગી.	૫

૫૬ ૩

મોહનવર મારી રે કે જીવનદોરી;	
એવું મુખ જોઇ જીવું રે કે જેમ ચંદ્ર ચંદ્રોરી.	૧
મુને લગની લગાડી રે કે કોડીલે કલાને,	
મને વશ કરી બહાલે રે કે ખંસીને તાને.	૨
મારો જીવ જગલો રે કે સ્થામળીયા સંગે,	
હુતો રસીક પ્રીતમને રે કે અતિ રાગી રંગે.	૩
મેં તો વાત વિસારી રે કે જીદ જગ કરી,	
મારે મન વસીયા રે કે લટમળે લહેરી.	૪
હુતો ચર્ષ બાલાગી રે કે દરિસંગ હેત કરી,	
બહાલો મુકતાનંદનો રે કે વરી પ્રજાજ દરિ.	૫

પદ ૪

નયણુંની સાને રે કે મન મારું લીધું હરી.	
સ્વામળીયાની સંજે રે કે હવે ફુતો બેઠી હરી.	૧
મોહનવર વોણું રે કે પળ નવ જાય, રહ્યું,	
ઝોતું સુખડું અલીકિક રે કે મુખ નવ જાય કહ્યું.	૨
મે તો હરિવર સંજે રે કે જાણી રસ રીતલડી,	
ટળી પીડ ધાઠાડી રે કે હવે મારી પ્રીતલડી.	૩
માઈ મન હરિવોણું રે કે અવળું નવ ડામે,	
ગુંજા રતન જણ નહિ રે કે હવે ફુતો એક તોમે.	૪
ઘઈ વિમળ વિવેકી રે કે હરિવરને પામી,	
જાહે મુક્તાનંદને રે કે સાથે કર જહુનામી.	૫

રાગ હમીર કલ્યાણ-પદ ૧

મોહન મતવારે રે મોહન મતવારે, પ્રીતમ મેરે ખારે;

ના રહો મોસેં ન્યારે રે. મોહન૦

એક પલક મોસેં ન્યારે રહો તો, વિરહ અગ્નિ તન જારે રે. મો૦ ૧

અખ જીન દૂર તજો મોય પ્રીતમ, હાથ ખીકની મેં ઘુમારે રે. મો૦ ૨

તન મન ધન મેં ઘુમકું હોનો, ઝાર સનેહ નીવારે રે. મો૦ ૩

મુક્તાનંદ કહે મેં તેરી ઘાસી, ઘુમ હો નાથ હમારે રે. મો૦ ૪

પદ ૨

રસીક નંદનંદારે રસીક નંદનંદા, મધુર મુસકાય ઘર્યો મોય હંદારે. રસીક૦

પ્રેમકે દંદમેં જળસેં પરી પીયા, તળસેં લગત જમ મંદારે. ર૦ ૧

પ્રીતકી રીત અલીકિક પ્રીતમ, ના જનત જન મંદારે. ર૦ ૨

તેરાઈ ખ્યાન રટત મુખ તેરો, નિશદિન આનંદકંદારે. ર૦ ૩

મુક્તાનંદ કહે નેનકે આજે, રહોજ સદા પ્રજ્યંદા રે. ર૦ ૪

પદ ૩

જ્ઞાલમ મળવાસી રે જ્ઞાલમ મળવાસી, ચરનપી મેં દાસી; .
 જ્યારનસેં ઉદાસી રે. જ્ઞાલમ.
 તેરેષ ચરનકમળ ચિત્ત જટકયો, સ્યામ સુંદર સુખસાથી રે. જ્ઞા. ૧
 હ્રમ વિન જ્યાર કણુ ન સોદાવત, તેરેષ દર્શનપી પ્યાસી રે. જ્ઞાલ ૨
 સળ સાધન રળ સ્યામસુંદર તુમ, ઠેટિ ગયા અરૂ કાશી રે. જ્ઞા. ૩
 મુકતાનંદ કરે નેનસે ન્યારે, પલક ન રહો અવીનાશી રે. જ્ઞા. ૪

પદ ૪

સુનોજી ગિરધારી રે સુનોજી ગિરધારી, અરજ હે હમારી;
 મેં સરન તુમારી રે. સુનોજી.
 ચરનસમીપ રહે મેં નિચદિન, જ્યું વપલાતું કુમારી રે. સુ. ૧
 તુમ સંગ પ્રેમમેં વિદ્ર પડે તે, નાથજી દીને નીવારી રે. સુ. ૨
 પ્રીત પ્રતીત રહો પુન જનમેં, કળકુ ટરે નહિ ટારી રે. સુ. ૩
 મુકતાનંદ કરે જોરીકે માંજત, દીજીએ દેવ મોતારી રે. સુ. ૪

રાગ સામેરી. પદ ૧

હરિ બળતાં સહુ મોટપ પામે, જનમ અરણ્ય દુઃખ જાયે રે.
 પારસ પરસી લોહ કંચન ચંદ્ર, મેધે મુલ વેચાય રે. હરિ. ૧
 મુનિ નારદની જાતને જોતાં, દાસી પુન જમ જાણુ રે.
 હરિને બહુ હરિતું મન કેવાણા, વેદ પુરાણ વખાણુ રે. હરિ. ૨
 રાધાજી અતિ પ્રેમ મગન ચંદ્ર, હિર ધાર્યા ગિરધારી રે;
 હરિવર વરી હરિપુત્ર ચંદ્ર, જેનું બળન કરે નરનારી રે. હરિ. ૩
 સ્યામળીયાને સરણે જે આવે, તેનાં તે બવદુઃખ વામે રે;
 મુકતાનંદના નાથને મળતાં, અખંડ એવાતણુ પામે રે. હરિ. ૪

પદ ૨

પ્રેમી જનને વચ પાતળીઓ, સ્યામ સુંદર સુખસારી રે;
 જાતિ વરણ રૂપે ન રીઝે, પ્રભુજીને લક્ષિત પ્યારી રે. પ્રે. ૧

પ્રેમ ન નીપજો દેશ વિદેશે, પ્રેમ ન હાટે વેચાય રે;
 પ્રેમના પાસંગમાં છિર સોંપે, તે જન પ્રેમી ચાય રે. પ્રે. ૨
 પ્રેમની વાત સુણી પરીક્ષિત, સવળી સમજ નવ લીધી રે;
 સમજીને શુક્ર મુનિએ રસને છપાડ્યો, મોક્ષ રીત કહી દીધી રે. પ્રે. ૩
 વનવનિતાના પ્રેમની આગે, હડયા ફોટી કબીરા રે;
 મુક્તાનંદ એ પ્રેમનો મારગ, સમજે સંત મુધીરા રે. પ્રે. ૪

પદ ૭

પ્રેમ લલિત જોને ધલ્ય આવી, તેહને રંગ હરિ સચે રે;
 વનવનિતા કરતાળી જગલે, નટવર થેષ થેષ નાચે રે. પ્રે. ૧
 મોટા મોટા મુનિવર દેહ હમિને, અત્મદર્શન ધ્વજે રે;
 પીડ અઘાડયી પ્રીત તજે પછુ, પ્રેમનો સાહ ન પ્રીછે રે. પ્રે. ૨
 પ્રેમનો મારગ શુકજી પ્રીછે, કાં પ્રીછે વનવારી રે;
 મુનિ નારદ રહે પ્રેમ વચ, કાં વાલ્મીકીકુમારી રે. પ્રે. ૩
 પ્રેમની આગળ સાધન સર્વે, રવિ આગળ જેમ તારા રે;
 મુક્તાનંદ કહે પ્રેમનો મારગ, પ્રીછે તે પ્રશુજીને પ્યારા રે. પ્રે. ૪

પદ ૮

પ્રેમ રસાયન જે જન પામે, તેહનો તે મારગ ન્યારો રે;
 પીડ અઘાડમાં પ્રીત ન રાખે, હિર ધારે પિયુ' પ્યારો રે. પ્રે. ૧
 શોકધાજ મરણદ ન માને, રહે હરિને રંગ સચી રે;
 ત્રિશુવનમાં તે ધન્ય ધન્ય અગળા, તેહની તે લલિત સાચી રે. પ્રે. ૨
 અગળાને આધીન સ્વામીજીએ, અજીત એ અગળા પામે રે;
 પ્રેમીજન એ મરમને પ્રીછી, હરિસંગ માન ન રાખે રે. પ્રે. ૩
 કામ કોષ મદ મોહતણાં ફળ, પ્રેમીપાર ન અપે રે;
 મુક્તાનંદ મગટ પ્રશુ હિર પરી, લટકેયુ' લાડ લગવે રે. પ્રે. ૪

પદ ૯

નયન ઠરે મારાં તમને નીદાળી, સ્થામ સુંદર શુખકારી રે;
 હેલ' છબીલા સ્થામ તમારી, બાનફની જગદ્ધારી રે. નવ. ૧

રૂપ તમારું રસિક સહુણા, જોતાં તૂમિ ન થાય રે;
 ગુણસાગર તારા ગુણમાં લોભાણી, તમ વિના પળ ન રહેવાય રે. ન૫૦ ૨
 વાલમજી તારાં વચન કુણીને, મુજને મોહની લાગી રે;
 તમ રિના સ્થામ મમે નહિ બીજું, બ્રમણ તે સર્વે જાગી રે. ન૫૦ ૩
 હાથરની લકરીની પેરે, નિમિષ ન મહું ન્યાય રે;
 મુક્તાનંદના નાય મનોહર, પરમ સનેહી પ્યારા રે. ન૫૦ ૪

૫૬ ૬

રસીકરાય મારે મોલ પધારે, ગુણસાગર ગિરધારી રે;
 સ્થામ સુંદર કુંતો સરવજી તમપર, વાલમ નાખું વારી રે. રસીક ૧
 રૂલડે સેજ સમારી સુંદર, કોડીલા તમ કાજે રે;
 હોમાં મેલીને આવો સ્થામજિયા, કરોમાં લોકની લાજે રે. રસીક ૨
 જન્મોજન્મની હું દાસી તમારી, નાય તમે શીર મારે રે;
 ચાત્રકની પેર ઉલ્લ હોમાળા, રંગ રાચી હું તારે રે. રસીક ૩
 અધર અમૃત રસ પાન કરાવો, અલભેલા ઘેરે આવી રે;
 મુક્તાનંદના નાય કાં નાવો, લાડકડા લલચાવી રે. રસીક ૪

૫૬ ૭

નટપર તમસંગ નેહ જાંધણો, પરવચ થઈ હું તો પ્યારા રે;
 જપેવાની પેર જની છું. નાય રહો કેમ ન્યાય રે. નટ ૧
 નંદનંદન તારા નેણને બાણે, મનકું વેંધાયું છે મારું રે;
 જીવડો તમ સાથે જાણો, ધીરજ કેમ કરી ધારું રે. નટ ૨
 જળ વિના મીન મરે એક પળમાં, તેમ મારી મતિ જાણે રે;
 જલવતી હું તો વિનતિ કરું છું, નાય દયા દીલ આણો રે. નટ ૩
 મનમોહન તમે મારે મંદિરીએ, અખંડ રહો અવિનાશી રે;
 મુક્તાનંદના નાય રસીલા, જણી પેતાની દાસી રે. નટ ૪

૫૬ ૮

તમ સંગ મન માન્યું મનમોહન, નટપર નંદુલાન રે;
 તમ વિના પળ કલ્પસમ પીતે, નાય ન રહો પળ ન્યાય રે. તમ ૧

નેણુને ખાણે હું નથ વેધાણી, અળગું તે કેમ રહેવાય રે;
 બોલ્યુ ન અમે બીજા દોષનું, મંદિર ખાવા ધાવ રે. તમ૦ ૨
 સગા કુટુંબ પિયર સાથરીયું, તમ વિના સૌ વિષાળેવું રે;
 મન કર્મ વચને હું દામી તમારી, ચરણભગ નિલ સેલુ રે. તમ૦ ૩
 નાથજી પળ એક ન્યારા ન રહેવું, એ વર મુજને આપે રે;
 મુક્તાનંદના નાથ રસીલા, પોતાની કગી સ્થાપે રે. તમ૦ ૪

રાગ ભારૂ-પદ ૧

ગુણવંત ગિરધારી, પ્રમટ થયા ગુણવંત ગિરધારી. ટેક૦
 ભક્તિધર્મમૃત શ્રી પુરુષોત્તમ, સ્થામળા મુખધારી. પ્રમટ૦ ૧
 ઘોર કળા મધ્ય સલયુગ સ્થાપ્યો, હરિ ભવભયધારી. પ્રમટ૦ ૨
 ભવજળ પાર કર્યાં કળિયુગમાં, અગણિત નરનારી. પ્રમટ૦ ૩
 મુક્તાનંદ કહે શ્રી સ્વામિ, જીવન નિધિ મારી. પ્રમટ૦ ૪

પદ ૨

પ્રગટ્યા જગસ્વામી, પુરવ મધ્ય પ્રગટ્યા જગસ્વામી. ટેક૦
 દિગ્ગુણ દેવ ધર્યો પુરુષોત્તમ, બળવત બહુનામી. પુરવ૦ ૧
 અવધનગરથી આવ્યા સોરડમાં, હરિ અંતરગમી. પુરવ૦ ૨
 ચરણાગત જે અનંત નરનારી, કીર્ધા નિષ્કામી. પુરવ૦ ૩
 મુક્તાનંદ કહે નિજજનના, કૃપા નાખ્યા વામી. પુરવ૦ ૪

પદ ૩

કૃષ્ણસ્વરૂપ હરિ, પ્યારા મુને કૃષ્ણસ્વરૂપ હરિ. ટેક૦
 શ્રીધનસ્થામ સદા મુખસાગર, નીરખું પ્રેમ ભરી. પ્યારા૦ ૧
 તીરથમિત્રે પૃથ્વી કરી પાવન, વર્ણિવેષ ધરી. પ્યારા૦ ૨
 ધર્મસદ્વિત ભક્તિ દદ સ્થાપી, અધર્મ દૂર કરી. પ્યારા૦ ૩
 મુક્તાનંદ કહે ત્રિજીવનમાં, જગ તે રહ્યો પ્રસરી. પ્યારા૦ ૪

પદ ૪

દિનકુળ દેહ ધર્યો, જાદીપતિ દિનકુળ દેહ ધર્યો. ૮૬૦
 અતિ કરુણારસ પ્રગટ કરીને, શુભિન્દ્રે ભાર દર્યો. જાદી ૧
 અધર્મસેનસહિત કલ્પીયુગ પામ્યું, મનમાં અધિક ડર્યો. જાદી ૨
 શ્રી ઉદ્ધવસ્વામિના મતને, અતિશે પ્રગટ કર્યો. જાદી ૩
 મુક્તાનંદ પ્રગટ ગુણ ગાવે, અતિ ઉમંગ લખ્યો. જાદી ૪

રાગ કાફી-પદ ૧

પ્રગટો શુન હમ માવે, પ્રગટ દરેક કું પાવે; ૮૬૦
 પ્રગટ વિના જે જૂત ભાવિખડે, સો સુપનેમે ન લાવે. પ્રગટ ૧
 જોગી જંગમ તપસી સંન્યાસી, પ્રેક્ષકી મોક્ષ જતાવે;
 પ્રગટ પ્રીત વિના પછિ હારે, કુકસ કુટી ઉડાવે. પ્રગટ ૨
 પ્રગટ ભક્તિ આર પ્રગટ પ્રાપ્તિ, પ્રગટ વિના મન નાવે;
 પ્રગટ મોક્ષકા પંથ જતાવે, પ્રગટ ભાવ ઉર લાવે. પ્રગટ ૩
 પ્રગટ નવધ પ્રભુ પ્રગટ પ્રેમરસ, પ્રગટસો ભરભર પાવે;
 પ્રગટ પ્રમાણ પ્રાણજીવન પર, દાસ મુકુંદ બલ ગાવે. પ્રગટ ૪

પદ ૨

પ્રગટ વિન ખ્યાસ ન ભાગે, કહાં નહિ હે કરતાર. ૮૬૦
 જ્યું જળ ભૂમિમે સંભાર લખ્યો હે, અર્થ ન આવે લગાર. પ્રગટ ૧
 એક અખંડ વિશ્વમે વ્યાપક, સદ્ગુર સોધ ઉદાર;
 નિલ નિમિત્ત રૂપ નરહરિમ્, જાનત જાનનહાર. પ્રગટ ૨
 સો પ્રભુ હાંડી ચતોચર વ્યાપક, સો મોહ કરહો વિચાર;
 મનહીં જગનપર વેદ વખાને, જ્યું આકાશ અચાર. પ્રગટ ૩
 સૌં તોજસે જ્યું રવી પ્રકાશે, ત્યું ગુરુમુખ પાઠવિચાર;
 ભસ મુકુંદ મર્મ યહ જાનીકે, લખેકે બહુત લખવાર. પ્રગટ ૪

પદ ૩

૩.ગટ વિન ગ્રીહ અયોની, કહારી ભયો કથી માન. ૨૬૦
જ રવિ મટિક ચિત્રકે કીને, તમ ન દરન બિલુ બાન. પ્રગટ. ૧
રૂપનામેં પંચમૂલ માવક, મગન ભયો મસ્તકન;
જગે ભૂખલી ભૂખ પોકારન, એયો મમગન ખ્યાન. પ્રગટ. ૨
વપુ ચોવિશમાં વ્યાસદેવ જ્યુ, બાટે વેદ પુરાન;
તોહુ ન અંતર અમિ બુદ્ધની, મિન પરગટ ગુનજાન. પ્રગટ. ૩
સો નર ચિત્ત કહાં ઠેસવે, વિન પ્રજુકી પહિચાન;
દામ કુકુંદ રમજ સમ એમી, જ્યુ નિનતેગા ખ્યાન. પ્રગટ. ૪

પદ ૪

પ્રગટ મિન કયો સખ પાને બહુ નિધિ બાત બનાવે. ૨૬૦
રવિ રવિ કહે રેન નહિ જાવે, જળી કહી તૃષા ન જુઓવે. પ્રગટ. ૧
અમૃત કહે અમર નહિ હોવે, ધન કહી ધનલી ન પાવે;
ધનકે કહેગા ધનિક જો હાઈ, નિર્ધન મોઢ ન રહાવે. પ્રગટ. ૨
શુભ કહે શુભ જો પાવે, રંક નજર નહિ આવે;
જોજન કહે જુખ જો જાએ, વૃથા કહી કહી જાવે. પ્રગટ. ૩
સાચે સદ્ગુરુ મિન સખ દુનિયા, કથી કથી કર્મ ઉપાવે;
મુકતનંદ મિત્રા સમ કહેની, રેનીમેં રંજ જમાવે. પ્રગટ. ૪

૨૬૦ રામકલી પદ ૧

સાંભળ સૈયર અમે પતિવતા નારી,
શ્યામળા સંઘાતે દદ ૨૬ અમારા રે. સાં. ૧
બધૈયાના જવા બેની ૨૬ મુને પ્યારી,
દદ દત ધારીને વરી છું ગિરધારી રે. સાં. ૨
નંદના નંદન તજી અજમા ન માણે,
અમૃત તજીને હવે વિષ કેમ ખાણે રે. સાં. ૩

નમ મુખાર્યો બાપ હરિવર પામી,
મુક્ત્યનંદના સ્વામિસંજે લાગી સર્વે આમીરે. સાં. ૪

પદ ૨

સાંભળ સૈયર ઠંદું સતીયોની રીતિ,
જેને મુણી પ્રભુસંજ થાય દડ પ્રીતિ રે. સાં. ૧

આશુષણ વસ્ત્રકેરી આય નવ રાખે;
નિયતિન ભાવ લક્ષિત અધકેરી દાખે રે. સાં. ૨

સતીને પતિ જે લેણ મુખ નવ આપે;
તોય તે પતિને શિર દોષ ન આપે રે. સાં. ૩

મનગમણું મેલીને જે સેવે ગિરધારી;
મુક્ત્યનંદના બદલાને તે પ્રાણુચક્રી પ્યારી રે. સાં. ૪

પદ ૩

પતિવ્રતા નારી પિયુસંજ પ્રીતિ;
પતિને સેવ્યાની તેલે જાણે સર્વે રીતિ રે. પતિ. ૧

જેમ હરિ કહે તેમ તાન શ્રીલાલે;
વણુતેજા બદલા તેને મંદિર આવે રે. પતિ. ૨.

અંતરજામી ઉપરને ચટકે ન રીઝે;
શીરને સાટે સેવે તેનું કારજ સીજે રે. પતિ. ૩

જેવા જેને બદલા લાગે રસીયો વિદારી;
મુક્ત્યનંદને આવને તે ત્રણી લાગે પ્યારી રે. પતિ. ૪

પદ ૪

નમણુંથી ચારા મારા નાથજી મ રહેજો;
રસીયા રસીલી વાતો કૃપા કરી કહેજો રે. નય. ૧

તમને ન દેખું ત્યારે ચટપટી લાગે;
વંદન વિલેખી આસં સદ્દુઃખ લાગે રે. નય. ૨

મૃતિ તમારી મને પ્રાણુચક્રી પ્યારી;
અંગોઅંગ શોભા જોઈ મોહી ગિરધારી રે. તમ ૦ ૩
અમૃત અખાડ્યું વ્હાણા હવે વિષદુ ન આવે;
મુક્તાનંદના વ્હાણા તમવિન સુખ ન આવે રે. તમ ૦ ૪

પદ ૫

નયણુ હરે ॥ આગં તમને નિહાળી;
રસના રસિકા લાગી તમસજ તાળી રે. તમ ૦ ૧
મુખની મધુરના ને નયણુંની સાને;
વશ કરી લીધી મીઠી મોરલીને તાને રે. તમ ૦ ૨
મુખનું સદન શોભા ધામ છા મુસરી;
મોટિ કંઠપં નાખું તમપર વારી રે. તમ ૦ ૩
મુળી જેવાં જણી તન્મ્યાં સગાં ને સંસારી;
મુક્તાનંદના નાથ તારો રંગ લાગ્યા ભારી રે. તમ ૦ ૪

પદ ૬

તમ સંગ રેક આરી ગોકુળ અંશ;
પ્રાણુચક્રી પ્યારા મને છોછ નંદનંદા રે. તમ ૦ ૧
હૃદ મત ધાયું મેં તો મનમાં મુસરી;
કાં તો વહું તમને કાં રહું રે કુમારી રે. તમ ૦ ૨
જેને શિરે જાય તે તો અમળ કહાવે;
અમળાને અમળા વરે શું સુખ આવે રે. તમ ૦ ૩
વ્યોસથી જામે તે સર્વ નારી બ્યભિચારી;
પતિરો પાર નાવે શાય ધણી ખ્વારી રે. તમ ૦ ૪
તમને વરે તે સાચી સતિ ગિરધારી;
મુક્તાનંદ નાથ તમે જાણાયદારી રે. તમ ૦ ૫

રાસલીલાનાં પદો—

રાગ ગરબી—પદ ૧.

વંશી બગ્ગડી ત્રિરિધારી, ઇંદાવન વંશી વગ્ગડી ત્રિરિધારી;

અનુપમ સ્વર ઉચ્ચારી. વૃદ્ધા. ૦

ચરદ પુનમનો ચાંદ જોઇને રે, મન દરખ્યા મુદારી. વૃદ્ધા. ૧

શબ્દ સુંદીને ચોદ જીવનમાં રે, યકિત થયાં નરનારી. વૃદ્ધા. ૨

ગોપીજનનું ગમતું કરવા રે, રસિયે રજની વધારી. વૃદ્ધા. ૩

મુક્તાનંદ મોહનની લીલા રે, ન શકે વેદ વિચારી. વૃદ્ધા. ૪

પદ ૨

વંશી સુંદીને પ્રજનારી, મગન થયાં વંશી સુંદીને પ્રજનારી;

લોકની લાજ વિચારી. મ. ૦

અવળાં આજુબજુ અંગે પહેરી રે, અવળાં વસન તન ધારી. મ. ૧

જો જ્યાંથી તે સાંધી ચાલી રે, ન રહી મોહની વારી. મ. ૨

મોહન વરને મળવા સાઈ રે, વિરહની વેદના ભારી. મ. ૩

મુક્તાનંદ કહે ગઈ તિહાં ગોપી રે, જ્યાં હતા કુંજવિહારી. મ. ૪

પદ ૩

ગિરધર કહે સુંદો ગોપી, આભ્યાં કેમ ગિરધર કહે સુંદો ગોપી;

કુળ મરગદા લોપી. આ. ૦

વન જોઇને જાઓ ધરે વનિતા રે, રહી ચરદ ગુણ ગોપી. આ. ૧

પતિપ્રતાએ પિયુને લાગવો રે, તન મન ધન સર્વ સોપી. આ. ૨

ઠંઠણ વચન કહી કહી હરિ હાર્યા રે, રહી અચળ પમ રોપી. આ. ૩

મુક્તાનંદ અધર ડસી અબળા રે, કાનસંગ જોલિયાં મેપી. આ. ૪

પદ ૪

કહોને વાલમ ક્યાં જઈએ, ચરજુ તજી કહોને વાલમ ક્યાં જઈએ;

જહાં જઈ સુખિયાં થઈએ. ગ. ૦

મનમોહન તમસંગ મન માન્યું રે, કો' ધરમાં કેમ રહીએ. વૃ૦ ૧
 શરતણી પેસ્ય સનમુખ ચાલ્યાં રે, પાછા પગ કેમ દધીએ. વૃ૦ ૨
 રસિક પ્રીતમ તમે સહુના સ્વામી રે, કો' કેમ પરનર કહીએ. વૃ૦ ૩
 કતો પ્રાણ તજીયું પ્રિતમ રે, નહિ તો મહાસુખ લઇએ. વૃ૦ ૪
 મુકતાનંદ કહે મોહન સંગે રે, વિરહનું દુઃખ કેમ સહીએ. વૃ૦ ૫

પદ ૫

મગન થયા મુરારી, વચન સુંણી મગન થયા મુરારી;
 રાસ રમ્યો સુખકારી. વચન૦
 પ્રેમપરીક્ષા પૂરણ કાપી રે, હરિસંગ હેતમાં ન હારી. વચન૦ ૧
 વચ્ચે વચ્ચે મનસંગ વિરાજે રે, જે પાસે મનનારી. વચન૦ ૨
 મોર મુગટ ધરી મોહન નાચે રે, ચેષ્ટ ચેષ્ટ શબ્દ ઉચ્ચારી. વચન૦ ૩
 મુકતાનંદ મોહનની શોભા રે, નિરખિ નિરખિ જાઈ વારી. વચન૦ ૪

પદ ૬

માનિની તાન મિલાવે, મોહનસંગ માનિની તાલ મિલાવે;
 રાસમાં રંગ જમાવે. મોહન૦
 તાથેષ્ટ તાથેષ્ટ શબ્દ સુંણાવે રે, કોઇ નાચે કોઇ આવે. મોહન૦ ૧
 જળકે જાલ્ય ને ખજાકે સુડી રે, શોભા વર્ણવી ન જાવે. મોહન૦ ૨
 અતિશે માન વધ્યું અખજાને રે, કહેતાં તે પાર ન જાવે. મોહન૦ ૩
 મુકતાનંદ જયા તજી ગિરધર રે, વનિતા વન વન ધાવે. મોહન૦ ૪

પદ ૭

પ્રહતી ફરે છે મનનારી, વનોવન પ્રહતી ફરે છે મનનારી;
 કોઇ દેખાડો સુખકારી. વનો૦
 હે દુલસી હે જાલ્ય ચમેલી રે, તમે છો પ્રમુજને પ્યારી. વનો૦ ૧
 હે ચંપક હે બકુળ કેતકી રે, પીડા તે રાજગ્યો અમારી. વનો૦ ૨
 વડ પિંપળ આખાને પુછે રે, કિંકર દેવ મુરારી. વનો૦ ૩
 મુકતાનંદ મોહનવર કહે રે, ડોલતાં રેલ વિમારી. વનો૦ ૪

પદ ૮

સ્થામનાં ચરણુ નિદાળી, મગન થયાં સ્થામનાં ચરણુ નિદાળી;
 આહિ ગયા છે વનમાળી. મગન ૦
 આ પગલાં સખી નંદનંદનનાં રે, સંજે છે નારી મર્માળી. મગન ૦ ૧
 એ તો એકલડી મહામુખ આણે રે, રસિવાસંજ રૂપાળી. મગન ૦ ૨
 યાં સખી પુષ્પ વિજ્યાં પંચરંગી રે, ગુંથી છે વેણી સંભાળી. મગન ૦ ૩
 મુક્તાનંદ દુઃખિત થયાં દિલમાં રે, શોકયને સંભારી વ્રજવાળી. મગન ૦ ૪

પદ ૯

માનિની મનમાં કુલાણી, મોહનસંજ માનિની મનમાં કુલાણી;
 હું તો હરિની પદરાણી. મોહન ૦
 સૌ ગોપીનો સંજ તજીને રે, મુજસંજ પ્રીતિ બધાણી. મોહન ૦ ૧
 કોષ ચઢવીને આઠ્યા મોહન રે, હરિ હસિયા મુંઝી વાણી. મોહન ૦ ૨
 અંતરધાન યથા અવિનાશી રે, માનિની મન પસ્તાણી. મોહન ૦ ૩
 મુક્તાનંદ કહે નારીતણા ગુણુ રે, સસ્યા શારંગપાણી. મોહન ૦ ૪

પદ ૧૦

વનિતા વનમાં પોકારે, વાલમ વિના વનિતા વનમાં પોકારે;
 ગ્રાહિ ગ્રાહિ શબ્દ ઉચ્ચારે. વાલમ ૦
 ત્રણ જુવનમાં તમ વિના બીજો રે, નથી આધાર અમારે. વાલમ ૦ ૧
 તમ વિના પુરોત્તમ પ્યારા રે, દુઃખસાગરે કોણ તારે. વાલમ ૦ ૨
 વનિતાના જુદને વાત મુંઝાવી રે, સાંભળી સ્થામને સંભારે. વાલમ ૦ ૩
 મુક્તાનંદ મગી સહિ ગોપી રે, ગુણુ મુંઝીમુંઝી મન ધારે. વાલમ ૦ ૪

પદ ૧૧

ઉન્મત્ત યથ અંધમેલી, વાલમ વિના ઉન્મત્ત યથ અંધમેલી;
 દેહ દયાને મેલી. વાલમ ૦
 સ્થામ મુંદરનું ચિતન કરનાં રે, સહની દયા થઈ છેલી. વાલમ ૦ ૧
 ગ્રામ થઈ કૃષ્ણ લલિત જતિ ચાલે રે, કોષ પાડે તરને ઠેલી. વાલમ ૦ ૨
 નંશી વળડી મેં મોહ પમાડ્યાં રે, પશુ પક્ષી પનવેલી. વાલમ ૦ ૩
 મુક્તાનંદ કોષ ગિરિ કરધારે રે, કોષ તો કરે છે જળમેલી. વાલમ ૦ ૪

પદ ૧૨

વદન દેખાડો વનમાળી, વિરહપૂર્ણે વદન દેખાડો વનમાળી;

લાગી છે તમસંગ તાળી. વિરહ૦

જનમ ધરી તમે જય કર્યો મજનો રે, સહુને તે રાખ્યા સંભાળી. વિરહ૦ ૧

કમળા તમકારણ મજ વસિયાં રે, રંગજિની રૂપાળી. વિરહ૦ ૨

જનનાંતું જળ નિર્વિપ કરીયુ રે, કાઢિયો વશ કરી કાળી. વિરહ૦ ૩

અનંત વિશ્વથી મજને ઉમાર્થ રે, દુખડા તે નાખ્યા ટાળી. વિરહ૦ ૪

મુક્તાનંદ કહે રાસ રમાડ્યો રે, પ્રેમથુ પળવલ્ય વાળી. વિરહ૦ ૫

પદ ૧૩

પ્રેમ જોષ પ્રમદ્યા મુશરી, ગોવાગણિનો પ્રેમ જોષ પ્રમદ્યા મુશરી;

ઉમજેથુ ઉઠી મજનારી. ગા.

કાષ સખી ચરણ મહી સુખ પામી રે, કાષ હરપર કર ધારી. ગા. ૧

કાષ આલિંગન કન્વા ધામી રે, કાષ તો સુખન કરે પ્યારી. ગા. ૨

ભુકુટી ચઢાવી રહો કાષ ભામા રે, કાષ રહી દેહ વિસારી. ગા. ૩

મુક્તાનંદ નટવરની લીલા ર, નિરખિ નિરખિ બલહારી. ગા. ૪

પદ ૧૪

ગોપિકા મધ્ય મિરિધારી, શોભે છે ધણુ ગોપિકામધ્ય મિરિધારી;

ચરણ સંવે છે મજનારી. રેા.

જેમ તરામાં ચઢ વિરાજે રે, માનિનીમાં તેમ મુશરી. રેા. ૧

ચરણ મહીને ચરણે શિર નામી ર, પુછિયા પ્રશ્ન વિચારી. રેા. ૨

શા માટે ન જાને જાનતાને રે, શી તકસીર અમારી. રેા. ૩

મુક્તાનંદ કહે મર્મવચન સુણી રે, કામિનીને કહે સુખકારી. રેા. ૪

પદ ૧૫

સુંદરી કહું સલ વાણી, કષ્ટ તણ સુંદરી કહું સલ વાણી;

પ્રેમની રીતિ પ્રમાણી. કપટ૦

જનનાને જો જણુ નહિ અજાણ રે, પતિત તરે કેમ આણી. કપટ૦ ૧

ભક્ત આધીન સદા મત માફ રે, ગાય છે વેદ વખાણી. કપટ ૨
 મુજને ભજો તેને હું ન વિસાડું રે, જન પોતાના જાણી. કપટ ૩
 મુક્તાનંદ મોહનની વાણી રે, મુંજુતાં સર્વ લોભાણી. કપટ ૪

પદ ૧૬

રાસ રચ્યો વનમાળી, વૃંદાવન રાસ રચ્યો વનમાળી;

ત્રેમેશું પળવટમવાળી. વૃંદા ૦

કાઈ સખી તાજ મૃદંગ બજાવે રે, કાષ્ઠ તો બજાવે કરતાળી. વૃંદા ૧

કરનાં છટકાં કરી કાષ્ઠ નાચે રે, કાષ્ઠ હરે કુદડી રૂપાળી. વૃંદા ૨

રાધા રાસમાં રંગ જમાવે રે, મોહનસંગ મર્માળી. વૃંદા ૩

ગોપીદીઃ બન્યા મિરિધારી રે, વ્યવહારિક હૃદ ટાળી. વૃંદા ૪

મુક્તાનંદ મોહનસંગ રમતાં રે, ન શકી આપ સંભાળી. વૃંદા ૫

પદ ૧૭

માનિનીને મહાસુખ દીધું, કૃપા કરી માનિનીને મહાસુખ દીધું;

અપર અમૃતપાન કાધું. કૃપા.

કાટિ કંદર્પનો દર્પ હરવાને રે, જાતળ ભોગાતું રૂપ લીધું. કૃપા. ૧

સફળ મનોરથ ક્યાં સ્થાપણિયે રે, કામિનીનું કારજ સાધું. કૃપા. ૨

જળચિયું જોયન હરિ સાઈ રે, ત્રેમે પાતળિયે પીધું. કૃપા. ૩

મુક્તાનંદ વદન વિધુ જોષને રે, સ્થામ થયા સુખસિધુ. કૃપા. ૪

પદ ૧૮

ચોક્કસ થયા સર્વ નારી, મોહનસંગ ચંકિત થયા સર્વ નારી;

કેલ કુક્ળ પડ્યા ભારી. મોહન ૦

રસિયો રણસંભ્રમ ન છોડે રે, અલ્પચર્ચ મતધારી. મોહન ૧

માનિનીના મુખ થકી શ્રમજળ લુંછે રે, રસિયો સસવિદારી. મોહન ૨

લુવતિ-સહિત જાત જમુનામાં રે, શ્રમ નિવાર્યો સુખધારી. મોહન ૩

મુક્તાનંદ કરી જમુનામાં રે, જળકીડા સુરારી. મોહન ૪

પદ ૧૯

શું કયું વિઠવ વનમાળી, કહો મુનિ શું કયું વિઠવ વનમાળી;

ધર્મસેતુ કેમ ટાળી. કહો.

પરદારા પ્રસંગ જગતમાં રે, સહુ નિંદે ગુણગાળી. કહો. ૧
સંસાર છેડે કરે શુર મારો રે, અનુપમ ઉત્તર વાળી. કહો. ૨
સમર્થ શુદ્ધ કરે કાણુ તમ વિન રે, અંતરના મળ માળી. કહો. ૩
મુકતનંદ પરીક્ષિતે પુછ્યું રે, નર નાટ્યકેને જાળી. કહો. ૪

પદ ૨૦

ગાવિંદની ગતિ ન્યારી, સુણો વૃષ ગાવિંદની ગતિ ન્યારી;

ગોગી થયા બ્રહ્મચારી. સુણો.

જેમ પ્રતિબિંબશું બાજક જેને રે, તેમ ગોપીયું ચિરિધારી. સુણો. ૧
જેમ અગ્નિ શુભ પ્રળભે રે, તેમ વજ્રરાજ વિહારી. સુણો. ૨
દેખાદેખી કરે કાષ્ઠ પ્રાણી રે, નરદેવડે નરનારી. સુણો. ૩
મુકતનંદ શુકે સમજાવ્યા રે, ભેદસંકળ સખકારી. સુણો. ૪

પદ ૨૧

પ્રમદ સુધાની પેરવ પીધી, રસિયે વાસે પ્રમદ સુધાની પેરવ પીધી;

કમળા સમાન સર્વ કીધી. રસિયે.

માન હરું મદવંતી કેરું રે, વનિતાને વશ કરી લીધી. રસિયે. ૧
જે સુખને જાવજલાદિક ઈચ્છે રે, સુંદરી તે સુખ લપ્ત સીધી. રસિયે. ૨
રસીક જને જે કહી સુખસીમા રે, દયાળે ગોપાંખનાને લીધી. રસિયે. ૩
મુકતનંદ મોહનસંગ ગીતે રે, મળા છે ગોપીને મહાનિધી. રસિયે. ૪

પદ ૨૨

ચમ્પ કરી કહે વનમાળી, રમ્યાડી તાસ કરી કહે વનમાળી;

જાગ્યો ધર નારી મર્ખાળી. રમ્યાડી.

શરદનિશ્ચય જન સંગ રંગ રમિયા રે, જોડ કીધાં તા મળવાળી. રમ્યાડી. ૧
શમિનીને કષ્ટ થયું અંતરમાં રે, લાગી ત્રિકમસંગ તાળી. રમ્યાડી. ૨

જામ અર્ધ રંગની રહી વનિતા રે, વચન સજ્જાળો હૃદ ટાળી. રમાડી • ૩
મુકતાનંદ વચન મઠી વનિતા રે, દુઃખ પામી ઘર જાળી. રમાડી • ૪

૫૬ ૨૩

રાસ મુઝે જે નરનારી, રસિલાજીનો રાસ મુઝે જે નરનારી;
તેને રીઝે ત્રિપારી. રસિલા •

પૂરણ જ્ઞાની લીલા પ્રીતે રે, ગાય તે યાય જ્ઞાનચારી. રસિલા • ૧
પતિત જનને દેવા પરમ પદ રે, કીધું ચરિત્ર સુખધારી. રસિલા • ૨
વંદાવન વિશ્વરૂપ જે વાંચે રે, અક્ષય સ્વરૂપ અવતારી. રસિલા • ૩
મુકતાનંદ કહે મદા દુઃખ પામે રે, પામે તે પ્રમટ મુગરી. રસિલા • ૪

રાગ ગરબી-૫૬

મનમોહન મંદિર આવે રે, વાટડી જોડું છું વનમાળી;

મને હેત કરી મોક્ષાવે રે, તમ સાથે લાગી તાળી. ૧

મેં તે તમ જ્યોત તન કરિયું રે, વાટ • મને બીજું સર્વ વિસરિયું રે. તમ • ૨

મને વિરહની જવાળા જારી રે, વાટ • રહું કેમ કરી નટવર ન્યારી રે. તમ • ૩

પારી અરજ અંતર ધારે રે, વાટ • સંકટવર કારગ સાહે રે. તમ • ૪

પદે મુકતાનંદ રુખ આવે રે, વાટ • દર્શન દષ્ટ સંકટ કાંપે રે. તમ • ૫

૫૬ ૨

પદ ૩

રંજના બિના રંજના રસિયા રે, ગિરધારી ગોકુળ આવો;

તમે કુખળ્યા સગ કેમ વસિયા રે, અમ સાથે બાંધી દાવો. ૧

તલપે છે અખળા નારી રે, ગિરં તમે કાંધી કુખળ્યા ખારી રે. અ. ૨

મનગ્રાની આંટી ટાળી રે, ગિરં મનમાની કુખળ્યા કાળી રે. અ. ૩

તમે કુખળ્યાના વર કાવો રે, ગિરં શું જગમાં હાસ કરાવો રે. અ. ૪

કહે મુક્તાનંદ ગુમાની રે, ગિરં આવડ કેમ ચલા નિર્માની રે. અ. ૫

પદ ૪

વેરણ્યને સંગે વસિયો રે, એ દુઃખ કેમ કરી સહેવાશે;

કપટી કુખળ્યાનો રસિયો રે, તલપતાં જીવડો જાગે. ૧

હાઠ્યા પર લુણુ લગાવે રે, -એ દુઃખં કુડા સદેશ કાવે રે. તલ. ૨

કુખળ્યાની કંઠે વડાઇ રે, એ દુઃખં મહાદુઃખ છે હૈય મધ રે. તલ. ૩

કપટિયું પડીયું પાતું રે, એ દુઃખં વિરહનું દુઃખ રહે કેમ છાનું રે. તલ. ૪

મુક્તાનંદ મોહન વોણું રે, એ દુઃખં જીવ્યા તે જનમ વગોણું રે. તલ. ૫

પદ ૫

તમ સાથે પ્રીતિ બધાણી રે, નટવર ન્યારી કેમ રહું;

હવે ન ગમે કેની વાણી રે, નટવર ન્યારી કેમ રહું. ૧

મને વિરહને જાણે ખારી રે, નટં ખટકે ઉરમાં બારી રે. નટ. ૨

દર્શન વિના દુઃખ નવ ભાગે રે, નટં મને વિપજેયું સહ લાગે રે. નટ. ૩

મોરલીમાં કામણુ કીધું રે, નટં માફ ચિત્ત ચોરીને લીધું રે. નટ. ૪

કહે મુક્તાનંદ સુઝારી રે, નટં તમ નિન પળ મદાદુઃખ કારી રે. નટ. ૫

પદ ૬

સુંદર વર સુંજુન્યો કાને રે, તમને મળવા તલપું છું;

મન મોહું બીને વાને રે, તમને મળવા તલપું છું. ૧

વાંસળીએ વ્યકુળ કાંધી રે, તમને મને પેતાની કરી લીધી રે. તમને. ૨

વેવંતી વિકળ ફરે છું રે, તમને અંતરમાં ઝુરી મરે છું રે. તમને. ૩

દિનમાં જોગન નવ લાવે રે, તમને ૦ રંગનિમાં નિદ્રા ન આવે રે. તમને ૦ ૪
 હશે મુક્તાનંદ મુસારી રે, તમને ૦ સુંજો અરજ નાથ અમારી રે. તમને ૦ ૫

પદ ૭

મોહનવર ક્યારે મળશે રે, કરણાસાગર મહેર કરી;

વિરહનું દુઃખ ક્યારે દળશે રે, કરણાસાગર મહેર કરી. ૧

મને હેત કરીને હેરા રે, કરણા ૦ નવ કીજે નટવર વેરા રે. કરણા ૦ ૨
 મારી અરજ અંતર ધારે રે, કરણા ૦ મને દુઃખસાગરથી તારે રે. કરણા ૦ ૩
 એકાંતિ મંદિર આવો રે, કરણા ૦ મારા તનના તાપ બુઝાવો રે. કરણા ૦ ૪
 હશે મુક્તાનંદ મન માન્યું રે, કરણા ૦ આલિમન કીજે છાનું રે. કરણા ૦ ૫

પદ ૮

રસિયાજી રસની રીતે રે, અલખેલા મંદિર આવો;

હું તો મોહી તમારે ગીતે રે, અલખેલા મંદિર આવો. ૧

મેં તો પુલકે સેજ સમારી રે, અલ ૦ તમસંગ રમવા મેં લારી રે. અ ૦ ૨
 માફે તે સર્વ તમાફે રે, અલ ૦ હું સર્વસ્વ તમ પર વાફે રે. અ ૦ ૩
 મારે તમ વિન પળ બુજ જેવી રે, અલ ૦ મારે લોકલાજ વિન તેવી રે. અ ૦ ૪
 હશે મુક્તાનંદ દુઃખ હરવા રે, અલ ૦ મને કમળા જેવી કરવા રે. અ ૦ ૫

રાગ ગરબી-પદ ૧

રે પ્રાણુજીવન પ્રિતમ પ્યારા, રહે કેમ નટવરજી ન્યારા; રે પ્રાણુ ૦
 રે મોરલિને નાદે મન હરિયું, નેણામાં કામણીયું કરીયું;
 જુલી હું તો પિયર સાસરીયું. રે પ્રાણુ ૦ ૧
 રે સુંદર મૂરતિ મનમાની, દેખી હું તો અષ્ટ છું દિવાની;
 જપાડી વાત ન રહે જાની. રે પ્રાણુ ૦ ૨
 રે તમસંગ મન માન્યું વાલા, જોયો છો કેમ અધને કાલા;
 કેરો મનગમનું નંદલાલા. રે પ્રાણુ ૦ ૩
 રે જનમોજનમની હું તમારી, વાલમજી મા દેખો વિસારી;
 જખી પર મુક્તાનંદ વારી. રે પ્રાણુ ૦ ૪

પદ ૨

- રે ઠરવાનું દામ તમે માફું, બીજું સર્વે માવાનું લાફું; રે ઠર૦
 રે સગપણ તમ સાથે સાચું, ન થાયે કાષ્ઠ કાળે કાચું;
 હવે નહિ બીજું રંગે રાચું. રે ઠર૦ ૧
- રે લજ્જા મેં લોકતણી મેલી, આનંદે થઈ છું અવભેલી;
 બાંધી મેં તો તમ સાથે મેલી. રે ઠર૦ ૨
- રે તમ સંગ રંગ લાગ્યો ભારી, ભુકું મુખ જાણ્યું મેં સંસારી;
 સાથે મુખે રાચી ગિરધારી. રે ઠર૦ ૩
- રે તણપે છે મન વરતિ ભારી, રે તમ સંગ રમવા મુશારી;
 કદો મુક્તાનંદના વાલ્યા પ્યારી. રે ઠર૦ ૪

પદ ૩

- રે રસિક શિશમણી બહુરંગી, તમે મારા સાચેશ સંગી; રે રસિક૦
 રે તમ સંગ પ્રીતલ્લી જોડી, તેડા તિહાં આવું નિલ દોડી;
 લજ્જા મેં તો લોકતણી છોડી. રે રસિક૦ ૧
- રે દેશનો દાર કરી રાખું, વારી તન ધન તમ પર નાંખું;
 પ્રેમે કરી પૂરણ રસ આખું. રે રસિક૦ ૨
- રે તન મેં તો તમ અર્થે કરિયું, બીજું મને સર્વે વિસરિયું;
 હવે મારું મન તમસંગ ઠરિયું. રે રસિક૦ ૩
- રે રસિયા હું રાજતણી કાંવી, પ્રીતિ તમ સાથે કરી કાવી;
 થઈ છું મુક્તાનંદના વાલ્યા આવી. રે રસિક૦ ૪

પદ ૪

- રે છેલ છબીલા હોમાળા, મને વસ કીધી કાનડ કાળા. રે છે૦
 રે મોરલીમાં મંત્ર બણી ભારી, વળાડી છે બેલ્લ ગિરધારી;
 તેણે દરી લીધી શુદ્ધ મારી. રે છે૦ ૧
- રે તમ વિના બીજું નથી ગમતું, રહે છે મન તમ સાથે રમતું;
 મળ્યા વિના દુઃખડું નથી ગમતું. રે છે૦ ૨

- ૨ ઉરમાં છે આશ ધણી અમને, જળવિધુ' છે જોખન ખાઈ સમને;
હવે ધણું શું કહીએ તમને. ૨ છે. ૩
- ૨ રસિયાજી રસરીતિ કીજે, અધર અમૃત પૂર્ણ પીજે;
ખારા મુકતાનંદના લાવે લીજે. ૨ છે. ૪
- પદ ૫
- ૨ સ્યામ તમે સાચું નાણું, ખીજું સર્વે દુઃખદાયક જાણું; ૨ સ્યામ
૨ તમ વિના સુખ સંપત કા'વે, તે તો સર્વે મહાદુઃખ ઉપજાવે,
અંતે એમાં કામ કાષ ના'વે. ૨ સ્યામ. ૧
- ૨ મૂરખ લોક મરે લટકી, જૂઝા સંગ હારે છે શિર પટકી;
એથી મારી મનવરતિ હટકી. ૨ સ્યામ. ૨
- ૨ અખંડ અલૌકિક સુખ તાર', જોઈ જોઈ મન મોહું માર';
ધરા ધન તમ ઉપર વાર'. ૨ સ્યામ. ૩
- ૨ અદ્વાયી કીટ લગી જોધું, જીર્ણ સુખ જાણીને વગોધું;
મુકતાનંદ મન તમ સંગ મોહું. ૨ સ્યામ. ૪

રાગ ગરબી-પદ ૧

- મારો મત કહું તે સાંજળો મજવાસિજી, તજે સાધનનો હિર આંમજો. મજ. ૧
- શુર સંત તે હરિનું જનન કરે, મજ. જે પ્રગટ રૂપ હરિ વિચરે. મજ. ૨
- ચૈતન્ય સમરસ નહિ જોદ ધણા, મજ. પરમેશ્વર ઈશ્વર જીવંતણા. મજ. ૩
- અન્ય જીવ ને સંતમાં જોદ ધણા, મજ. જેમ ગંગાદેવ મદિરાતણા. મજ. ૪
- મેં લીલા સુંદર પ્રગટ કરી, મજ. તેને ગાવી અતિ આનંદભરી. મજ. ૫
- અંતકાળે આણું દાસ કને, મજ. રથ અથ વિમાન વાસંતતને. મજ. ૬
- તે લીલા પૂરણ પ્રીતશું, મજ. કેવી સાંજળી રસ રીતશું. મજ. ૭
- જો રહેશે દાસના દાસ થઈ, મજ. સુખ માનીય લક્ષિત કરીય સર્ધ. મજ. ૮
- મારા લોક ને મૂર્તિ માહેરી, મજ. છે પરમ સત્ય ગુણખાહેરી. મજ. ૯
- એને અસલ કહી જો જાણે છે, મજ. તેને જમ ઉપે શિર તાણે છે. મજ. ૧૦
- માઈધાયું અસલ સલ યાય છે, મજ. સમર્થ કરી ગુણગ્રામવાય છે. મજ. ૧૧

મરી દષ્ટિએ જગત હિપજે રમે, મજાં થઈ રૂપ અનેક આપા રમે. મજાં ૧૨
હું સદા રહું સતસંગમાં, મજાં હું રાયું તેહના રંગમાં. મજાં ૧૩
સતસંગ તજી જે જાય છે, મજાં તે જમના કિંકર ચાય છે. મજાં ૧૪
હું રહું બ્રહ્માંડમાં રૂપ ધરી, મજાં નૃપ જોગી વિપ્રને અનુસરી. મજાં ૧૫
એવો મારો મત જે જાણશે, મજાં મુક્તાનંદ મહાસુખ માણશે. મજાં ૧૬

રાગ ગરબી-પદ ૧

મારૂં શ્યામગા સંગાથે મન મોહું રે, મેં તો જુહું જગ સગપણુ ખોયું રે. ૧
મને કાનજી મોડિયે દયા કીધી રે, મને પોતાની કરી લીધી રે. ૨
મારૂં ઉદય થયું બાગ્ય સુખકારી રે, વર વરિયા મેં કુંજવિહારી રે. ૩
મારે નરવર સંગ થયો નેડો રે, ભવપાર થયો છે મારો બેડો રે. ૪
હું તો અખંડ એવતન પામી રે, મળ્યા મુક્તાનંદના રુચમી રે. ૫

પદ ૨

મારે પ્રભુજી સંગાથે લાગી પ્રીતિ રે, એ છે અતિ ઉત્તમ રસ રીતિ રે. ૧
મને રસિકની રીતડી જણાણી રે, જેમ હંસ દ્વર પાવે તજી પાણી રે. ૨
એવી રાતે હું રસિલા સંગે રાત્રી રે, પ્રીતિ પાતળા સંગાથે કરી સાત્રી રે. ૩
જુહું જગતનું સગપણુ ટાળી રે, વર વરિયા મોહન વનમાળી રે. ૪
હું તો પ્રેમે અખંડ સુખ પામી રે, મળ્યા મુક્તાનંદના રુચમી રે. ૫

પદ ૩

મને રસિયો મોહન ધણું પ્યાર રે, એક નિમિષ ન મેહું ન્યાર રે. ૧
મેં તો લોકડાંની લજ્જા ટાળી રે, મને લાગી છે ત્રિકમસંગ તાળી રે. ૨
એની આંખડી અધિકે અણીયાળી રે, જેતાં મનમાં વસ્થા વનમાળી રે. ૩
મારે બેલડી બંધાણી હરિ સંગે રે, હું તો ગિરી રહી રસિયાને, રંગે રે. ૪
કરી કરુણા ગ્રહી છે મને હાથે રે, વાલે મુક્તાનંદને નાથે રે. ૫

પદ ૪

મેં તો સગપણુ કીધું હરિ સંગે રે, અતિ અનંદ વાળ્યો છે મારે અંગે રે. ૧
મારા પુણ્યનો પાર ન આવેરે, મને રસિયોજી હસિને બોલાવે રે. ૨

મોરો જનમ સુફળ કર્યો વાલે રે, આપ્યો અખંડ સુહાગ નંદલાલે રે. ૩
મને રસિયાનો રંગ ચડ્યો ભારી રે, હું તો ચંદ્ર રહી જગતી ન્યારી રે. ૪
હું તો અતિથય આનંદ પામી રે, મળ્યા મુક્તાનંદના સ્વામી રે. ૫

રાગ ગરબી-પદ ૧

યમુના તટ ગાકુળ ગામ રે, એ છે પૂર્ણાનંદનું ધામ રે. ૧
તહાં ગિરધર ગોપીયોને સંગે રે, કરે ખેલ રમે બહુ રંગે રે. ૨
ધ્યારેક અનુભવ વાર્તા ઉચ્ચારે રે, સુંણી ગોપી ગોપાળ મન ધારે રે. ૩
દેહ દેહીનું રૂપ દર્શાવે રે, તેમાં સલ સ્વરૂપ સમગ્રવે રે. ૪
ધ્યારેક વનમાં જાળે વનમાળી રે, ગાય ગિરિધર દહ કરતાળી રે. ૫
ધ્યારેક લપ્પ કરે દુલો દયાળ રે, છાંડે સખાને ચુકે જો તાલ રે. ૬
ધ્યારેક શિર પર ચરણ લગાડે રે, ધ્યારેક કરે મહી માનજી જગાડે રે. ૭
કાષ્ઠ ધ્યાન ધરી રહે જો ગોવાળ રે, હસે દુલો દહને દયાળ રે. ૮
એ દુલો વિરાજે જોને હાથે રે, એ છે અખિલ જીવનના નાથ રે. ૯
એવી લીળા કરંતો લટકાળો રે, જીવે મુક્તાનંદ મમળો રે. ૧૦

પદ ૨

વાલો ગાકુળિયામાં ગિરિધારી રે, કરે લીલા લાગે છે અતિ પ્યારી રે. ૧
એક સમે આનંદી રમે રંગે રે, સર્વે સખા નાચે તેને સંગે રે. ૨
તહાં જાગવીજ વૃષ્ટિ મંગણી રે, લાગ્યાં પડવા મગનથી ભાણી રે. ૩
વાલો ગર્જ્યા ગોખમાં આવી રે, કરી આત્મા સહિને ભાવી રે. ૪
તેવે સમે સુંદર વર શામે રે, જોઈ કાટિક કામ મન લોભે રે. ૫
નિલ સંખ્યા સમે આરતી ચાચે રે, તેની શોભા વર્ણવી નં જાય રે. ૬
ચડે પુષ્પના દાર અપાર રે, જોલે હરિજન જથજથકાર રે. ૭
ચડે ચંદન દુલસીના દાર રે, જાયે ભમર કરે શુંગર રે. ૮
તહાં વાજંત વાળે અપાર રે, તાલ મૃદંગ સરોદ સતાર રે. ૯
વીણા ધુધર ને કરતાળ વાળે રે, મુક્તાનંદ કહે મોહન વિરાજે રે. ૧૦

પદ ૩

એક સમે વાણે રંગમર રમે રે, જોઈ મળવાસિને ઘણું ગમે રે. ૧
 નાચે નાચ ને વળડે કર તાળી રે, ફરે પુલ્કી રસિયો રૂપાળી રે. ૨
 ચડે ચરણે ચંદન શુભ હાર રે, ધન્ય ધન્ય નિલ નવજા વિહાર રે. ૩
 શોભે ઊર્ધ્વગા અતિ પ્યારી રે, જાણ નિરખી બલહારી રે. ૪
 નખપંખતિ નિશ્ચિ મન લોભે રે, સાદી શુકી પેરીને ધણુ શોભે રે. ૫
 કાંટ કસુંબલ ફેટે કરી કસિ રે, જોણે જોયા તેને મન રહ્યા વસિ રે. ૬
 શિર લાલ સોરંગી ફેટા રાજે રે, પીળા પુષ્પના તોરા હાજે રે. ૭
 કાઝુ કેવડા તે કુંકુમે રંગી રે, ધરી હોમજા ને નાચે નવરંગી રે. ૮
 ઉર અનુપમ હારે સાર લોકે રે, સુવા ચંદન અતર અગ બેઠે રે. ૯
 એવા અગોચર શાશ્વાત રે, ગાય મુક્તાનંદ શુભ્રામ રે. ૧૦

પદ ૪

એક સમે સુંદર વર સંમે રે, ગાય નાચે ગોવાળ બહુ રંજે રે. ૧
 એમ કરતાં અર્ધ નિશી થઇ રે, એક ગોવાળે હિમંગી વાત કંઈ રે. ૨
 પ્રજા ભેટયાનો છે ધણો ભાવ રે, આજ આજે છે અમારે લયો દાવ રે. ૩
 કરી પ્રીત કહે દેવ મુરારિ રે, તમે અનુપમ વાર્તા ઉચ્ચારિ રે. ૪
 આવો એક એક મળો કરી પ્રીત રે, એ છે ઉત્તમ રસની રીત રે. ૫
 વાંલે ઉર ધરી આલિંગન હીધું રે, વાંલે વાંલ્યપ વધારી સુખ દીધું રે. ૬
 ભેટયા ભાવ કરી દીનદયાળ રે, ક્યાં કૃતારથ ગોવિંદે ગોપાળ રે. ૭
 તે ટાંચે જો ન આવી શક્યા કોઈ રે, ધસી દાયને ધણુ કર્યો શોક રે. ૮
 કરે લીલા કોઠિલો સુખ દેવા રે, સુખ આપે તે ચિત્ત હરી લેવા રે. ૯
 રૂઝ રસિક જનની રીતિ રે, પ્રિયે મુક્તાનંદ રસ પ્રીતે રે. ૧૦

રાગ ગરબી-પદ ૧

હો નવરંગી ગાલની ગોરી, તજ માત ઘું આવની ગોરી; હો.
 માફે દાણુ ચોરી કેમ ચાલી, મધ ધું જોખન મહ મતવાલી;
 જેવી લેશ મહી કર ગાલી. હો. ૧

- તારો મદ દમણા ગાળે જાશે, નેપી વાન નવાખની યાશે;
તાઈ મહીકું તે વનમાં વેરાશે. હો. ૨
- મુક્તાનંદનો નાથ કે' પ્યારી, આપી દણ જાઓ સઉ કુમારી;
એમાં રહેશે લાજ તમારી. હો. ૩
- ૫૬ ૨
- હો નંદનંદન નટરર દાણી, આવી જાઓ માં વરવિ વાણી; હો.
નવા ફેલ કરો હો મુરારી, રાજી રાખો હો નિત્ય પરનારી;
એમાં જાશે લાજ તમારી. હો. ૧
- નવી દાણુની રીત ન કીજે, પ્રેમે પામે તે ગારસ પીજે;
કદી દાણનું નામ ન લીજે. હો. ૨
- મુક્તાનંદના નાથ હો નાના, દણ જોર જણાવો હો શું કાના;
જોશો ભર્મ રહેજો હવે જાના. હો. ૩
- ૫૬ ૩
- હો ગુજરડી ગુમાન જે તાઈ, તેને આ ધડીએ હુ ઉતારું, હો.
તારે ધન જોખન બળ બારી, નથી જોમતી વેણુ વિચારી; ૩.
એમાં યાશે ફળેતી તારી. હો.
- માઈ મનકુ તૈયે રાજ યાશે, મહીકું ખેંચી જોવાળિયા ખાશે;
તાઈ માન તૈયે ગળિ જાશે. હો. ૨
- મુક્તાનંદનો નાથ કે' તારી, આરે માનશું વેર છો જારી;
નથી જાણતી રીત અમારી. હો. ૩
- ૫૬ ૪
- હો મનમોહન કુંજવિહારી, હું છઉં અબજા દાસી તમારી. હો.
આરે તમથી નથી કોઈ પ્યારું, વા'લા માઈ તે સર્વ તમારું,
હું તો સરવસ તમ પર વારું. હો. ૧
- પ્રેમે ક્યામ સુંદર વર પીજે, કેવાનું હોંષ તે કે'જે;
મને પોતાની કરી લીજે. હો. ૨
- મુંછી વિનતિનાં વેણુ મુરારી, રિજા રસિકરાય સુખકારી;
જાય મુક્તાનંદ બલદારી. હો. ૩

મુગ ગરબી-પદ ૧

મદનનંદસ્વામી સુખણુ રે, દારકાંનાથ જવા, ક્યું પ્રેમસહિત પરિણણુ રે. દા. ૧
 નિજસંબંધી અવધપુર વાસિ રે, દા. ૨ તેણુ જોણિયા પ્રેમ પ્રકાશી રે. દા. ૨
 નિજ ભાષ ભગિનિ જોડ રે, દા. ૩ સ્વામી તારે ક્યાં છિ તેડ રે. દા. ૩
 મુક્યા સચ્ચિદાનંદ મુને સંગ રે, દા. ૪ વધો સહુને અતિઉમંગ રે. દા. ૪
 આત્મા ચોપે કરી દિજ સોય રે, દા. ૫ વાટે વિલંબ કરે નહિ કોય રે. દા. ૫
 મયા ગોમતીમાં પ્રેમ કરી ધાયા રે, દા. ૬ કર આપીને ગોમતી નાહા રે. દા. ૬
 યજ્ઞ સચ્ચિદાનંદને સમાધિ રે, દા. ૭ રજા ઉનમની આસન સાધી રે. દા. ૭
 દિજે અતિગે જગાડિ જોયા તારે રે, દા. ૮ નવ જગ્યા મુકીને મયા તારે રે. દા. ૮
 ખમી શક્યા ન વિરહનો તાપ રે, દા. ૯ લીધી આરંભડે જઈ છાપ રે. દા. ૯
 કરે આપીને દર્શન કીધાં રે, દા. ૧૦ કહે મુકતાનંદ કાજ સીધા રે. દા. ૧૦

પદ ૨

મુનિ જગ્યા સમાધિમાંથી સોય રે, રણુજોડરાય જોવા;
 સંગે વિપ્ર ન દીકા કોય રે. રણુ. ૧
 મયા ગોમતીમાં કરવા રનાનરે, રણુ. સત્યું મુગળીનું અતિ અપમાનરે. ર. ૨
 તેણુ ગોમતી ના'વા ન દીધા જ્યારેરે, રણુ. મુનિ તણુ ઉપવાસ ક્યાં ત્યારેરે. ર. ૩
 મુનિ નાહા વિના કરી સંતાપરે, રણુ. મયા ચોપે શું, લેવા છાપરે. ર. ૪
 આત્મા આરંભડે તતકાળરે, રણુ. જોયો લાંબણુચોરો વિકરાળરે. ર. ૫
 મુનિ દીન યજ્ઞ ભાગી છાપરે, રણુ. મને છાપ દહ દાજો સંતાપરે. ર. ૬
 તેણુ કામ વિના છાપ ન દીધીરે, રણુ. મુનિ તણુ લાંબણુ ત્યાં કીધીરે. ર. ૭
 મયા છાપ વિના શંખોદારેરે, રણુ. પહોઆ રણુજોડરાયને દારેરે. ર. ૮
 સત્યું પોળિયાનું અતિ અપમાનરે, રણુ. મુનિ બજે અખંડ ભજવાનરે. ર. ૯
 કીરા ત્યાં પણ પાંચ ઉપવાસરે, રણુ. કહે મુકતાનંદ અતિ પ્યારે. ર. ૧૦

પદ ૩

જોઇ સચ્ચિદાનંદની પ્રીતરે, રણુજોડરાય રરજ્યા;
 જોઇ સર્વ અઘાઠિક રીતરે. રણુ. ૧
 રજો જમનિનો પો'ર જોયો જ્યારેરે, ર. દીધું અંતરમાં દર્શન ત્યારેરે. ર. ૨

જેવું અંતરમાં દર્શન દીધું, રણુ તેવું આ'ર પ્રગટ રૂપ કીધું. ૨. ૩
 મુનિ નેણ ઉધાડી જ્યારે જોયું, રણુ. જોઇ પ્રગટ સ્વરૂપ મન મોહ્યું. ૨. ૪
 વાણે હસીને મુક્યા છે માથે હાથરે, રણુ. પ્રેમે જોત્યા અખિલ જગનાથરે. ૨. ૫
 મુનિ માગે તે વરદાન આપીરે, રણુ. તારાં સર્વે સંકટ કાપીરે. ૨. ૬
 મુનિ સચ્ચિદાનંદ સમય જાણીરે, રણુ. જોત્યા જોઈ કર જોડી વાણીરે. ૨. ૭
 પ્રભુ અમારે તમ સંગ પ્યારરે, રણુ. અહીંયાં સુમળીને અમંપર પ્યારરે. ૨. ૮
 માટે આવો અમારે સાથરે, રણુ. કશે હરિજન સહિને સનાથરે. ૨. ૯
 માગ્યો એ વર અંતરજામીરે, રણુ. આવો મુકતાનંદના રામીરે. ૨. ૧૦

૫૬ ૪

જોત્યા પ્રેમે કરી સુખધામરે, સાંભળો સંત વાણી;

જોડા સંત મારા આતમારામરે. સાં. ૧
 હું તો લકત આધીન કહેવાઉં, સાં. સાધુ વેચે ત્યાં વેચાઉં. સાં. ૨
 તમે ઉદ્ધવને આશરે જોહરે, સાં. મારે ઉદ્ધવ સમાન છો તેહરે. સાં. ૩
 અહિંયાં તમ પર સહિને દેષરે, સાં. તેને ઉર થયો લોક પ્રવેશરે. સાં. ૪
 માટે આવીશ તમારે સંજરે, સાં. એમાં થાશે તે સૌને હિમંજરે. સાં. ૫
 હું વસીશ આવીને વરતાધરે, સાં. તેણે મુજ સંગ વાધશે વા'લરે. સાં. ૬
 મારો સાજ સર્વ સંગ લાવીરે, સાં. તિયાં રહીશ હું ધામ બનાવીરે. સાં. ૭
 મારો અહિં તેવો તિયાં નિત્ય વાસરે, સાં. જોશે હરિજન અધિક પ્રકાશરે. સાં. ૮
 તમે જોવી રીતે વર માગી લીધો, સાં. મેં તેવીજ રીતે સત્ય કીધો. સાં. ૯
 એમ કહી થયા અંતરધાનરે, સાં. કશું મુકતાનંદ ભગવાનરે. સાં. ૧૦

રાગ ગરબી-૫૬ ૧.

એને ઉદ્ધવ સંગાથે અતિ પ્રીતડી રે, જાણી ઉદ્ધવને આશરે સંત,

રણુ. ઉડાડાય વરતાધ આવીયા રે;

એ તો લકત આધીન સદા સ્થામજોરે, રાખ્યું બિરૂદ પોતાનું ભગવંત. રણુ. ૧
 મુનિ સચ્ચિદાનંદ સંગ આસિધારે, જોઇ સાધુની સાચી પ્રીત; રણુ.

ગૃહી ત્યાગી ઉદ્ધવને આશરે, વા'લો કરવા સહુને પુનિત. રણ. ૨
 રૂડી કાગણુ શુદ્ધિ એકાદશીરે, તે દિ પ્રેમે પધારિયા સ્થામ; રણ.
 વા'લો આવી વસ્ત્રા વરતાલમારે, કર્યું વરતાલ ગામ નિજ ધામ. રણ. ૩
 જેમ મ્હેતદ્વીપથી પધાર્યા દારકરે, તેમ દારકાર્યા આવ્યા વરતાલ; રણ.
 વા'લો ભક્ત વત્સલ વિરહ ગમવારે, કરી સેવક સગાથે ધણી વાલ્ય. રણ. ૪
 વા'મે સરોવર ગપે કરી ગોમતીરે, થયા લક્ષ્મીનારાયણુ આપ; રણ.
 સંધ આવે તે ગોમતીમાં નાહીનેરે, છાપ લેતા ટળે મહા પાપ. રણ. ૫
 આવે જાત્રાથે લોક સહુ દેશનારે, કરી દર્શન પામે આનંદ; રણ.
 જે જે નયણુ ભરી જીવે નાથનેર, તેના ટળે છે ભવના દંડ. રણ. ૬
 ભાવે ગાય શિખે ને સાંજજેરે, ગ્હે કૃષ્ણપ્રસાદ સુખ રૂપ; રણ.
 છુટે નરનારી મહા પાપથીરે, પામે વૈકુંઠ ધામ અતુપ. રણ. ૭
 વા'મે કળિમધ્ય અતિ કરણા કરીરે, નેન મર્મ ન જાણે મતિમંદ; રણ.
 વા'લો મુક્તાનંદનો નાથજેરે, ગેતે વાસુદેવ જગવંદ. રણ. ૮

રાગ ધોળ-પદ ૧

છરે ધન્ય ધન્ય આ જામિનાં જામ્ય કૃપાનિધાન કૃપા કરી;
 છરે પધારિયા પૂરણ 'જલ્લ', સદ્ગુરુ રૂપે શ્રીહરિ. ૧
 છરે ધન્ય ધન્ય સતસંગી સંત, જેહને તે દર્શન આપિયા;
 છરે દ્રાવ્યા જન્મ મરણના તાપ કર્મનાં બંધન કાપિયા. ૨
 છરે આજ આનંદ અંગ ન માય નવલા તે નેહ વધારિયા;
 છરે આજ અમૃતના પુંડા મેઘ પ્રસ્થોત્તમ પધારિયા. ૩
 છરે તહાં માનિની મંગળ આપ, વાજાંત્ર વાજે અતિ ધણા;
 છરે ઉડે આનંદકેરી છોળ વૈષ્ણવ જનને વધામણા. ૪
 છરે વા'લો સોળ કળામય સ્થામ નિરખિને નયણાં સુરૂળ થયાં;
 છરે તે તો પુણ્ય પવિત્ર નરનાથ આજ ન જાણે કલા. ૫
 છરે આજ પ્રગલ્બ કોટી કલ્યાણ હરજે ઉર ધાર્યા હરિ;
 છરે મુક્તાનંદ તે તદ્દરૂપ ગરભવાસ ના'વે ફરી. ૬

પદ ૧

છરે મારાં પુણ્યનણા નદિ પાર મોહન વર મુગ્ધને મળ્યા;	
છરે કરી અમઉપર ઘણી મહેર બોલે પોતાને પોતે પળ્યા.	૧
છરે કીધી સેવકજનની સાર કાનડ વર કોણમણે;	
છરે એનાં નિરખ્યા જેવાં નેણ નિરખિ નિરખિ જાઉં લામણે.	૨
છરે સાંભળવા સરખાં વેણ સાંમળતાં ચિત્ત ઠરે;	
છરે વા'લો નટવર નવલી પેર લીલા અલીકિક નિત્ય કરે.	૩
છરે મેં તો પ્રેમે પિયનો હાથ ઉર ધરી દારદ જાણીયું;	
છરે લીધા ઉર ઉપર અક્ષબેલ મનગમતું સુખ માણીયું.	૪
છરે મને મુખથી દીધા તાંબૂલ અધર અમૃતરસ પાઇને;	
છરે એની સેજડલીનાં સુખ મુખથી તે ન સકું ગાઇને.	૫
છરે એ તો વિરહિને દરિયું વિહાર અમૃતસમ મુન ગાય છે;	
છરે મુક્તાનંદ મૂર્ખ લોક તેહને તો વિંપરામ ગાય છે.	૬

રાગ ગરબી-પદ ૧

મારું તમ સાથે મન મોઢું રે, સુંદર સ્યામળીયા;	
મુજ સામું જે દિનથી જોયું રે.	મું ૧
મને નેણની સાને વશ કીધીરે, મું• મને પોતાની કરી લીધી રે.	મું ૨
મને હસિને હેતયું બોલાવીરે, મું• મને લાલચ પ્રગ લગાવી રે.	મું ૩
વા'લા આવો અમારે ઘેર રે, મું• કરો મુક્તાનંદ પર મે'ર રે.	મું ૪

પદ ૨

મારે મંદિર આવો માવરે, નટવર નંદનંદા;	
મને બેઠયાનો ઘણો લાવ રે.	નટ ૧
વા'લો અંગે અંગ પુલકાં ધારીરે, નટ• મને લાવેશું બેઠા મુરારીરે.	નટ ૨
મેં તો તમ અરથે તન કીધુંરે, નટ• મેં તો સરવસ તમને દીધુંરે.	નટ ૩
મારી આશ પુરી કરો આધારે, નટ• કરો મુક્તાનંદ પર આરેરે.	નટ ૪

પદ ૩

મારે તમસંગ સગપણુ બાંધ્યુરે, કાનવર કાઢિલા;

જેમ રોકને રતન લાધ્યુરે. કા. ૧

મને લાગ્યો તમારો રંગરે, કા. મને ગમે તમારો સંગરે. કા. ૨

હવે આલિંગન કરી સુખ આપોરે, કા. મારી પ્રેમી તે વેદના કાપોરે. કા. ૩

કરી છે મર્મની વાત મન ધારજ્યોરે, કા. મુક્તાનંદનું કારજ સારજ્યોરે. કા. ૪

પદ ૪

મારી અરજી અંતર ધારોરે, મોહન મનગમતા;

વેગે કામિનીનું કારજ સારોરે. મો. ૧

માફ તનહું તપે છે તમ કાજરે, મો. ધણું કહેતાં લાગે છે લાજરે. મો. ૨

મને પણ જીમ જેવી થાયરે, મો. તમ વિના ક્ષણ ન રહેવાયરે. મો. ૩

આવો પ્રેમે અધરસ પીજોરે, મો. મુક્તાનંદ પર કરણા કીજોરે. મો. ૪

રાગ વેરાહી-પદ ૧

મનોહર મૂરતિ મનોહર મૂરતિ, મારા મનમાં ચોટી આવ;

મુંદર સ્થામ મનોહર મૂરતિ. રે. ૧

મુંદર પાધ સોયામણી શોભે, મુંદર લાલ વિશળ;

મુંદર નેણની સાનમાં, મારું મન દ્યુ તતકાળ. મું. ૧

હિંજળતો યુલ દાર ગળામાં, જોષને જલવરાય;

મનહું મોહન બેટવા, મારું અતિ ધણું અજ્ઞાપ. મું. ૨

ચટકા કરતી આખડી પેરી, આસો છે મુંદર સ્થામ;

મોહન આડી મીટમાં, કીધું ધેયું મોડુળ ગામ. મું. ૩

સુખ જોયા વિન સુખ નહિ, લાગી રટના આસો જામ;

મુક્તાનંદના નાયજી, હું તો જુલો ધરતું કામ. મું. ૪

પદ ૨

કીધી મેંતો પ્રીતડી, કીધી મેંતો પ્રીતડી, તમ સચ કાઢિયા કાન;

આપ્યા મેંજુ યોધી પ્રીતડી. રે. ૧

ચાત્રકની પેર સ્યામળા મારી, તમયું બાંધી ટેક;
 વાલમજી તમને વરી, હું તો સમગ્રી સાર વિવેક. સા. ૧
 મોરઘડીના નાદમાં, મારું ચિ. યયું ચકચુર;
 મોહન લાગી મોહની, હવે ગદી ન ચડું દર. સા. ૨
 મુપન દુષ્ટ સંસારિયો, મારા મનમાં બાગો માવ;
 તમે સાથે મન માનિયું, મારા નેહ વધારણુ નાવ. સા. ૩
 જીતનો કમ વાગીયો, મારે નેહ થયો તમ સંજ;
 મુક્તાનંદના નાથજી, હું તો રાચિ તમારે રંજ. સા. ૪

પદ ૩

નટવર નાથજી નટવર નાથજી, આવો મંદિર મારે માવ;
 નામર છેલ્લ જાણિયા નાથજી. ટેક.
 સેજ સમારી ફૂલડે સુંદર, મોહિયા તમ ઠાજ;
 તમ અરથે તનકું કયું, મેં તો વાલમજી મનરોજ. ના. ૧
 લોકડિયની લાજમાં હું તો, નથી બંધાણી નાથ;
 છેલ્લ જાણિયા સ્યામળા, મારો માવ ગ્રહો તમે હાથ. ના. ૨
 શું કહી દાણું સ્યામળા મોહન, છો ધણું જાણુ મુગળ;
 મીનની પેર્ય આવજી, મારા તમયું બાંધલ પ્રાણ. ના. ૩
 જીવનદોરી જાદવા મારી, કેમ રહું પળ દર;
 મુક્તાનંદના નાથજી, હવે રહેવું નેણુ હજુર. ના. ૪

પદ ૪

જીવું છું જોષને જીવું છું જોષને, તારું મુખકું મોહનલાલ;
 સુંદર સ્યામ જીવું છું જોષને. ટેક.
 મુખ તમારું માવજી જોવા, લોચનીયાં અકળાય;
 અણુદીકે પળ ઝોક તે, જીમ કોટિકે જોવી થાય. સુંદર. ૧
 અમલિડાની પેર્ય અમારે, દરસન જોયે દેવ;
 એવું જાણી અવબેલડા, આપો ચરણકેરી સેવ. સુંદર. ૨

મુખની પૂર્ણ મોહની લાગી, જવ જોયા વિન જાય;
મીન વિછોધું નીચી, તેને કેમ મુખી રહેવાય. સુંદર, ૩
પ્રેમના ફંદમાં ફું પડી, મારે એર ચયો સંસાર;
મુક્તાનંદના નાયજી, મારે એક તમે આધાર, સુંદર, ૪

.રાગ કલ્યાણ-પદ ૧

હો નંદનંદ આવોને મારે મોલ રે;

વાટડી જોઈને રહી છું વાલમરે, હારિ સલ માની તમારા મોલરે. હો. ૧
ગુણસાગર તારા ગુણમાં લોભાણીરે, હારિ ખીજું નવ દેખું તમ તોલરે. હો. ૨
બર્ષવાની પેચ જની છુરે, હારે મારે મટી ગઈ મનમની ડોલરે. હો. ૩
મુક્તાનંદ કહે મહામણીરે, હારે શું સમજીને લીધા કોલરે. હો. ૪

પદ ૨

હોજ રંગબીના રસિલા આવો આજ રે;

ફૂલડે સેજ સમારી સુંદરરે, હારિ મારી મુજ કરોને મજરોજરે. હો. ૧
નટવર નૌતમ જોળન મારેરે, હારે ફું તો રાખી રહી છું તમ કાજરે. હો. ૨
કમળાવર તમને શું કહીયેરે, હારિ 'ધણું કહેતાં લાગે છે લાજરે. હો. ૩
મુક્તાનંદ કે' માન વધારોરે, હારિ ગુણસાગર ગરીબ નેવાજરે. હો. ૪

પદ ૩

હો કાનુકા ચપળ ચિત્ત ચોર રે;

શોકસડી સાથે લોભાણીરે, હારિ તમે જામને તો લાખ્યાં ચોરરે. હો. ૧
શું કરવા ચિત્ત ચોરું આમરે, હારિ હવે કરશું પાલસ દોરરે. હો. ૨
લલચાવી લટકતાં મેલોરે, હારિ એવો ક્યાંથી શીખ્યા કુનોરરે. હો. ૩
મુક્તાનંદ કે' પ્રાણી પ્યારરે, હારિ તમે નટવર નંદીચોરરે. હો. ૪

પદ ૪

હો ગિરિધારી છે ધિરા ધિરા આજરે;

મનમમલું કરેરે શું મોહનરે, હારિ ફરી ન કરો અર્વા કાજરે. હો. ૧

ખોત દિવસની દાઝ છે દીવખારે, હરિ હવે મેટે લણુશે મા'રાજરે. હો० ૨
 મુખડે તે બીજું ને મનમાં તે બીજુરે, હરિ તમે દેખતા દગ્યાજરે. હો० ૩
 મુક્તાનંદ કહે મહીકું લેતારે, હરિ ગયા ગિરધર લોપીને લાજરે. હો० ૪

રાગ ગરગી-પદ ૧

મારે મેર આગ્યા રે. સુંદર વર સ્વામળીયો;

હરખ હરી કું હરિને નિરખુરે, ૧૫યું પ્રિતમ ખાતળિયો. મારે० ૧

મુખકું દેવાને મન હરી લેવા, અમ પર અઢળક દાળયો. મારે० ૨

નળવિયું જોખન જે સારું, તે અવસર આજ મળિયો. મારે० ૩

લક્ષ્મીનો વર લાડકવાયો, અકળ ન જાય કળિયો. મારે० ૪

આશ્વર્થ વાત. સેજડિએ અલ્યા, ખોત પોતાને પળીયો. મારે० ૫

મુક્તાનંદ મોહનની મહેર, ખોયા દિને ખંખ વળીયો. મારે० ૬

પદ ૨

મારે મન માન્યારે, મોહન મોરલીવાળો;

કુચુલ પાપ કેસરિયો જામે, નિરખી નયણુનો આજો. મારે० ૧

મોઘ કહેશે તમે શું લઈ ખેઠા, કુળનો ધર્મ ન પાલ્યો. મારે० ૨

લોકની લાજ મરગદ ન માલું, હરિવર હેલજોજાળો. મારે० ૩

ત્રિભુવનમાં એવી નારી ન દેખું, ન ચળે જોછ કાન કાળો. મારે० ૪

જેને વર્યે જમ ત્રાસ ન નારો, તે વરને લઈ બાળો. મારે० ૫

એવું વિચારી લાડકડી લક્ષ્મી, વરી મોહન મરમાળો. મારે० ૬

મુક્તાનંદ મોહન વર મળતાં, હજ્યો અલૌકિક દાળો. મારે० ૭

પદ ૩

મુખની સીમા રે, મજના વાસી માંલું;

લોકડીયાંની દારે બધાણાં, અવળાને સવળું જાણું. મુખની० ૧

૫૮ દર્શનમાં જોળ્યો ન લાધે, નરહરિ નેતરું તાણું. મુખની० ૨

જે મુખને જલ્લા બવ ધવજે, મુગમ થયું આ ટાણું. મુખની० ૩

વેદીયા વાદ કરી કરી ચાડયા, અગમ અગાધ વખાણે. સુખની० ૪
ચતુરાષ્ટ્રએ સ્વપ્નામાં ન આવે, ન મળે નટવર નાણે. સુખની० ૫
મુક્તાનંદ એ મરમ અલૌકિક, પ્રેમી હિરમાં આણે. સુખની० ૬

પદ ૪

મારે મન વસિયા રે, શુભવંતો ગિરધારી;
સ્થામ વિના મુને કામ ન સુઝે, વિરહની વેદના ભારી. મારે० ૧
કા'ન કુંવર સાઈ મેં સજની, લોકની લાજ વિસારી. મારે० ૨
દિવાની સરખી યધ ડોહું, હાંસી કરે નરનારી. મારે० ૩,
કાળજીકું ફેરીને પેઠી, કા'નનયણ કટારી. મારે० ૪
ધાયલની મતિ ધાયલ જાણે, શું જાણે સંસારી. મારે० ૫
મુક્તાનંદ મોહનને મળતાં, યધ રહી જગથી ન્યારી. મારે० ૬

પદ ૫

માઈ મન હરીયું રે, સ્થામણિએ સુખ દહને;
હાવ ભાવ કરી હેત ધણેરું, કામણુચારું કહીને. મારે० ૧
છાકરડે છેતરિયાં સજની, વિકૃલે મજમાં રહીને. મારે० ૨
વિરહનો તાપ દીધો વાલીડે, મોહન મથુરાં જઈને. મારે० ૩
ધરયના એ નો'તા ધુતારા, આવડ્યું ઉપદેશ લઈને. મારે० ૪
ધૂર્તપણું ધુતારામાં પેઠું, ધુતીને સંજે લઈને. મારે० ૫
મુક્તાનંદ મોહન વિના મજમાં, કેમ રહેસું દુઃખ સહીને. મારે० ૬

પદ ૬

ધરયનો એ છે રે, ધૂર્તપણામાં પુરો;
કુળજ્યાને કોષ દોષ મ દેખ્યો, નહિ મજ્યદ અધુરો. ધરયનો० ૧
વંદાતું મત ભંજ કરાવ્યું, તે દીનો હજમાં શરો. ધરયનો० ૨
એને જે અનુસરિયાં સજની, જ્યાં જીવો ત્યાં ગુરો. ધરયનો० ૩
સુપનખાતું નાક ઉછાળ્યું, એવો સદાય અધુરો. ધરયનો; ૪
અમયું પ્રીત કરી એણે પહેલી, રહેતો હમેશ હજુરો. ધરયનો० ૫
મુક્તાનંદ મતજગનો મજી, મજી સર્વે થયો દુરો. ધરયનો० ૬

૫૬ ૭

બાળસનેહિ રે, મોહન મુજને જમતા:

- મથુરા જઈ મોધા થઈ બેઠા, પહેલાં તો બેળા જમતા. બાળ ૧
 આજ તો અમને દર્શન દુર્લભ, જોડે બેસીને જમતા. બાળ ૨
 અણતેડયા વાંસે આવીને, રસિયો રંગભર રમતા. બાળ ૩
 જે કહેતાં તે કામજ કરતા, નટવર રહેતા નમતા. બાળ ૪
 જોગી જેવો વેષ જણાવી, દેહ પ્રાણને દમતા. બાળ ૫
 મુકતાનંદ મોહનની લીલા, રાખતા શીલ ને સમતા. બાળ ૬

૫૬ ૮

પ્રીત પૂરવની રે, નાથ ન મુકી દેજ્યો:

- બહુનામી તમ સાથે બંધાણી, સ્થામ સંભાળી લેજ્યો. પ્રીત ૧
 બોલ કાલ દીધા જે બળવંત, મુણવંત દહ કરી મહેજ્યો. પ્રીત ૨
 નગણી નારી વરે સમરથને, અવશ્ય એની પેચ્ય મહેજ્યો. પ્રીત ૩
 પોતાની જાણીને પ્રીતમ, કહેવું ઘટે તે કહેજ્યો. પ્રીત ૪
 પાસે રાખો તો પાડ ધણો માનું, નજર કરતાં રહેજ્યો. પ્રીત ૫
 મુકતાનંદ કહે મહેર તમારી, નિર્ભય ફરકે નેજો. પ્રીત ૬

૫૬ ૯

તમસંજ લાગી રે, ત્રિકમ મુજને તાળી:

- અસત જનતની આશ તજીને, વરિયા વર વનમાળી. તમ ૧
 સર્ગા સંબંધી સહુ મળી મુજને, કહે છે કાંતુમાંવાળી. તમ ૨
 તમને ભજતાં આગ્રય કરે તે, સુખ સંપત્ત દેઈ જાળી. તમ ૩
 શિર જાયે તોય સ્થામ ન મુકું, લોકની લાજ પણ ટાળી. તમ ૪
 ત્રિભુવનનાથ વરી હું તમને, નહિ કાષ્ટની આશિવાળી. તમ ૫
 મુકતાનંદ કહે મહેર કરીને, યજ્ઞ લીધી સંભાળી. તમ ૬

પદ ૧૦

મારે ઘેર રહેજ્યો રે, રસિયા રંગભરે રમતા;
 શોકડલીને વેણુ વાલગ્ર, બૂધરજી રખે ભમતા. મારે ૧
 જોષ્ટએ તે આણિ આણિ આપુ, મેવા મીઠાઈ જમતા. મારે ૨
 જણ વાંકે વડજ્યો વાલમજી, દરદ લગાડી દમતા. મારે ૩
 થાંકુ વેણુ ન જોલું વહાલાને, ચિત્તમાં લાવિશ સમતા. મારે ૪
 એક પમજર અમે ઉભલાં રહેશું, મુડીને મનની મમતા. મારે ૫
 મુક્તાનંદ કહે મોજ કરોને, છો ગિરધર મનમમતા. મારે ૬

રાગ ગરમી-પદ ૧

સખી ધન્ય ધન્ય મનનો વાસ, ધન્ય નંદરાણી રે;
 જેના પુત્ર થયા પરમજી, વેદે વખાણી રે. ૧
 સખી ધન્ય ધન્ય નંદજી તાત, હરિને લગાવે રે;
 જેનો મહિમા સારદા શેષ, નારદ આવે રે. ૨
 સખી ધન્ય ધન્ય જમુના તીર, જ્યાં હરિ ડાવે રે;
 આણે અવરે તીરય મધ, નાવે તેને તોવે રે. ૩
 સખી ધન્ય ધન્ય ગોપ ગોવાળ, હરિના સગી રે;
 જેને સંગે શ્યામ સુગળ, રમે જલ રંગી રે. ૪
 સખી ધન્ય ધન્ય આપણાં જામ, હરિવર મળિયા રે;
 હવે ખાપલા દીવસના ખગ, સરવે વળિયા રે. ૫
 સખી મજનાસીનાં જામ, વેદ વખાણે રે;
 મુક્તાનંદ કહે, મોહન સંગ, મહાસુખ માણે રે. ૬

પદ ૨

સખી ગોકુળ મામનું જામ, નવ જાયે કળિયુ રે;
 જાયે સર્વે લોકથી સરસ, કપૂરું નંદ કળિયુ રે.
 સખી નિત્ય નિત્ય નંદને દાર, હિતસ્ય થાય રે;

હો આનંદ ફેરી હોળ, ગોપીયો માય રે.	૨
સખી ધન્ય આ ભૂમિનાં લાગ્ય, જ્યાં હરિ નાચે રે;	
તેને નિરખી ગોપી ગોપાળ, રંગમાં રાચે રે.	૩
સખી રોહની નજરે નાચ, સહુને ભાળે રે;	
ધણું મગન કર્યાં મરનાન, કાનડ કાળે રે.	૪
સખી નિલ નિલ આનંદ ફેળ્ય, ફરે અવિનાશી રે;	
જેના દર્શન કારણ દેહ, દમે વનવાસી રે.	૫
સખી શારદા નારદ શેષ, મનરજ વદે રે;	
છહાં મુકતાનંદનો નાચ, રમે આનંદે રે.	૬

પદ ૩

સખી નંદલો દરબાર, આનંદ એલી રે,	
તેને નિરખી સદુ મજનારેય, ફરે હો ધેલી રે.	૧
સખી મહા ભવ સુરરાજ, મજ ગુણુ આવે રે;	
છહાં મજટ પુરણુ ખલિ, ધેતું ચરાવે રે.	૨
સખી જીવજંતુ મજમાંહિ, તે બડભાગી રે;	
જેની તાળી ત્રિભુવનરુપ, તે સંજ લાગી રે.	૩
સખી મજનાં વેલી ને વૃક્ષ, ધન્ય ધન્ય કાવે રે;	
જેની હાયામાં સુંદર સ્યામ, વેણુ વળવે રે.	૪
સખી વૃંદાવનની ભૂમિ, ઐંહ કહેવાણી રે;	
છહાં ચંદણુ ધરે મુખ રૂપ, શારંગ પાણી રે.	૫
છહાં કમળાએ કાધા નિવાસ, હરિસંગ રમવા રે;	
સખી મુકતાનંદના નાચ, ને મન મમતા રે.	૬

પદ ૪

સખી ધન્ય ધન્ય શ્રી ગિરિરાજ, હરિ દર ધાર્યો રે;	
જેનો ચૌદ ભુવનમાં સ્યામ, જ્યાં વિસ્તાર્યો રે.	૧
વાલે ધન્ય મોડ્યુ માન, મજજન કાળે રે;	

ધંયા એક કરે દિન સાત, ગિરિ મજરાજે રે.	૨
સખી મજવાસિને ઘુલ્ય, કાષ્ટ ન દેખું રે;	
જેને વશ થયા વૈકુંઠનાથ, ધન્ય ધન્ય લેખું રે.	૩
સખી જે નિશદિન હરિસંગ, મહારસ માણે રે;	
તેના પુણ્યનો શંકરે શેષ. પાર ન જાણે રે.	૪
સખી મજવાસી જે જન, ધન્ય ધન્ય કાંઘ્યા રે;	
નિલ જાવ વખો ભરપુર, હરિ મન જાણ્યા રે.	૫
સખી આપણાં જાગ્ય અપાર, હરિસંગ રમતાં રે;	
સખી મુક્તાનંદના નાથ, ને મન ગમતાં રે.	૬

પદ ૫

સખી વાસલડી મજમાહિ, સહુને સાથે રે;	
એ તો શોકમતણી પેરેય સ્થામ, ને સંગ મા'લે રે.	૧
એને કરથી નળ એક કા'ન, ધરે નહિ હેઠી રે;	
એ તો વેરણ થઈ મજ માહિ, ક્યાથી પંહી રે.	૨
એ તો આપણો માલ અપાર, નિશદિન છુટે રે;	
કરે અધર અમૃતનું પાન, તાર ન ઘુટે રે.	૩
સખી શોકમતણીથી શ્યાલ, વંશીનું જારી રે;	
એને મુખયકી મોહનવાલ, કરે નહિ ન્યારી રે.	૪
સખી વન સહુ વંશાની જાલ, મન ધણું હરખે રે.	
તે માને છે માટા જાગ્ય, નેણે જળ વરખે રે.	૫
સખી જે જળ પીને વાસ, વખો તો વનમાં રે;	
તે નદી કમળસમેત, ફૂલી મનમાં રે.	૬
સખી વાસલડીની જાલ, નહિ કાંઈ છાની રે;	
એ તો મુક્તાનંદના નાથ, ને મન માની રે.	૭

પદ ૬

જ્ઞાનો નિલ નંદજીને દાર, રમે ગિરધારી રે;	
તેને જિત્યાને અનર્થહિ, અનલ વલગારી રે.	૧

બહો વાંઝા ચુંકા ઠહી વેણુ, સદ્ગુને દસારે રે;	
હરે મર્મની વાત મોસાર, મન ધણું આવે રે.	૨
બહો ચાલે ચટકતી ચાલ્ય, માયા દોવા રે;	
હરે કરનાં લટકાં કાન, મનહું મોવા રે.	૩
બહો છાના હરે બહુ ચેન, કોઈ ન જાણે રે;	
એની મીટયમાં મોહન વેલ્ય, મનહું તાણે રે.	૪
એ વે. મંત્ર લણી લણી, માવ, મોરલી વાય રે;	
તેને સાંભળતાં નરનારય, વય યજ જાય રે.	૫
એ તો મોહ પમાડયાના મંત્ર, મુખથી બોલે રે;	
બહો મુક્તાનંદનો નાથ, મનન થઈ ડાલે રે.	૬

પદ ૭

બહો નિલ નિલ નીતમ વેશ, ધરે વનમાળી રે;	
તેને નિરખીને ગોવાળ, વળડે તાળી રે.	૧
બહો મોર મુગટ ધારી માવ, નટવર નાચે રે;	
તેને જોઈને ગોપી ગોવાળ, મન ધણું રાચે રે.	૨
માથે લાલકસુંળી પાધ, તોરા લેઈ રે;	
પહેવાં જરકશી જગો મુરંમ, અંતર લેઈ રે.	૩
બાબા કુલડાંના બાળુબંધ, હારે વિરાજે રે;	
કાને કુંડળ મકરાકાર, રવિચંદી લાગે રે.	૪
કડયે કુધરડીનો ઘેર, ધમકે ભારી રે;	
તેને સુણનાં સઉ મજમાદિ, મોલાં નરનારી રે.	૫
કદિ ચંદન ખોર સમેત, સુંદર જાણે રે;	
મુક્તાનંદ મહાસુખરૂપ, મજમાં વિરાજે રે.	૬

પદ ૮

મારે મંદિર બાવો માવ, તનપર વારી રે;	
મેંતો વમસંચ રમવા કાજ, સેજ સમારી રે.	૧

મે તો તમને અરધ્યું તન, સ્થામ મુદાગી રે;	
મારો હાથ મહો મહારાજ, કરો બડભાગી રે.	૨
મારા મનમાં મોટી આશ, તે તમે જાણો રે;	
મારું મનમમલું કરી આવ, મોચું માણી રે.	૩
બહાણા અરે અમૃતની આશ, પ્યારા, છુડાવો રે,	
મને લેણાનો બહુ ભાવ, મંદિરે આવો રે.	૪
તમે જાણાદિકના જૂથ, શું થલું દહયે રે;	
મુને આપો અખંડ સુદામ, સ્થિર થઈ રહીયે રે.	૫
બીજા અવળા જીવ અનેક, પતિ તમે પ્યારા રે;	
મુક્તાનંદ કહે મહારાજ, રહો કેમ ન્યારા રે.	૬

પદ ૬

મારે તમસંગ પુરજી પ્રીત, બીજે ન તરુનું રે;	
હું તો તમ વિના સમપણુ સ્થામ, મલું સર્વે કાચું રે.	૧
મેં તો લોકની લાજ મરગદ, સમળી તોડી રે;	
મેં તો શિરમાટે તમસંગ, પ્રીતિ જોડી રે.	૨
હું તો રરખા તુલ્ય સંસાર, સમળો દેખું રે;	
હું તો તમ વિના બીજું કંઈ, સસ ન લેખું રે.	૩
તારી હાવણમાં નંદલાલ, હું લોભાણી રે;	
મુને ગમતી નથી ધરમાંય, કેની વાણી રે.	૪
મારે પળ જીમ જેવી થાય, તમ વિના બહાલા રે;	
મુને કાંઈ જમે નહિ કામ, શીનંદલાલા રે.	૫
રહેજ્યો નયણ આજળ નાય, આવાને આવા રે;	
મુક્તાનંદ કહે મહારાજ, નહિ દેઉ જાવા રે.	૬

રાગ પંચમ-પદ ૧

જીનીને અંતરે રસિયાજી આવિધારે, કેને સંગે જાગ્યા જીવનપ્રાણ;
મેં તો મિંતા બોલોરે વાંલાજી મુખ વેંછુડરિ, પ્રગટ દિસે છે અંગમાં એંધાણ. ૨. ૧

નયણુ તમારારે કિસે નિદરાજવારે, લાગી છે કપોળે કાળજ રેખા;
 પીતાંબર સાટેરે પટોળી લઈ આવિયારે, તેણે ધણું શોભે છે નરવર ભેખ. ર. ૨
 નવસરો હારે ઉઠ્યો છે દેવે ગોઝતોરે, શિથિલ થયાં છે સર્વેરે અંગ;
 દોષ મળી છે નૌત્તમ કામિનીરે, જેનો તમને લાગ્યો છે રસિયારે રંગ. ર. ૩
 દાણું શું સંતાડોરે અમ થઈ આવકુરે, કહોને સલ બોલી સુંદર સ્થામ;
 મુક્તાનંદના વા'લારે મનભગ ક્યાં થયારે, અમે નહિ લઈએ તમારૂં નામ. ર. ૪

૫૬ ૨

રસના રસિયારે રજની વડી ગરે, પ્રાત સમે આવ્યા અમ ધર સ્થામ;
 મનમાં વિચારોરે માગ વાલમારે, હવે આંહિ શું છે તમારૂં કામ. ર. ૧
 બોલ શાને દીધારે લગાડ્યાં દાતી લાલચેરે, જહુપતિ બાણી તમારી પ્રીત;
 દહતા તમારીરે જણાણી હવે સ્થામળારે, જેને ગાડે બેસો તેનાં ગાઓ ગીત. ર. ૨
 સ્નેહડી સમારીરે વા'લા મેં તો પુલડેરે, તે તો તમે મુંની રાખી છે આજ;
 પ્રાત સમે આવ્યારે પ્રણુજ મને પીડ્યારે, સારી મારી શોકલડીનું કાજ. ર. ૩
 વા'લાજી તમારારે કપટ છળ જાણીયારે, તોય નવ છુટે તમ સંગ વા'લ્ય,
 મુક્તાનંદના સ્વામીરે સુંદર સ્થામળારે, અમધેર આવજ્યો રાસલાજી કાલ્ય. ર. ૪

૫૬ ૩

કોઈ શાને કગેરે રાધાજી અમ ઉપરે, બોળી મન આંણીને ખોટીરે જાંત;
 સમ ખાધ સાચુ'રે કહું છું હવે કામિનીરે, જેણે તમે પામો મનમારે ચાંત. કો. ૧
 આજ મને મળ્યારે શ્રીદામા જોવાણિયોરે, જાવે કરી બેઠ્યો જુજ ભરી અંક;
 નવસરો હારે પહેર્યોતો તેણે કંઠમારે, તેનો મારે લાગ્યો છે ઉરમારે ડંક. કો. ૨
 કાજળ સરીખીરે કપોળે રેખા સાધનીરે, લાગ્યો મારો કાગળ લખતારે હાથ;
 પીતાંબર સાટેરે પટોળી લીધી પ્રમદારે, તે તો તમ સાઈ જાણે સદુ સાથ. કો. ૩
 જોવાણુને સંગેરે આ વેળા થઈ આવડીરે, તેણે કીધાં દીતક અનંત અપાર;
 મુક્તાનંદનો વા'લોરે દસીને કહે કામિનીરે, એમાં નથી ફેર ને હારલગાર. કો. ૪

૫૬ ૪

ચારિ વારિ જાઉરે વદન પર વાલમારે, હવે તમે સાચું બોલ્યારે સ્થામ;
 જુગતિ તમારીરે જણાણી સર્વ વાતમારે, તેણે માઈ મન પામ્યું વિચારામ. વા. ૧

આવો બોળા આજરે તમને તો જાણીયારે, લલુ તમે કપટ તણ્યું છે કા'ન;
પિયુજ પડેળીરે લાવ્યા છો મુજ કરણે, હવે નહિ રાખું તમથું ગુમાન. વા.૨
એક આવે દાસીરે ખીજ તો ચડે રીસડીરે, આવ્યા દેવા શોકમતણે પરસાદ;
કપટ તમારે જણાય નાના જાળનેરે, જોઈ જોઈ જુદા સર્વ સંવાદ. વા.૩
તમારે અનેકરે અમારે તમે એક છોરે, ધણું ધણું શું કહીએ મહારાજ;
મુક્તાનંદના વા'લારે વે'વેરા પધારજોરે, સાથે લઈને સેજડલિનોરે સાજ. વા.૪

રાગ ખંભાતી-પદ ૧

જામય હું તો જળ ભરવા રે, જામય હું તો જળ ભરવા રે;
એક પંથ જે કામ છે મારે, મોહનનું દરયાન કરવા રે. જામય ૧
જમનાને તીરે વાલો વેણુ વળડે, માનિનીયાનાં મનડાં હરવા રે. જામય ૨
રસિકરાયનું રૂપ જોઈને, ચરણકમળ ચિત્તું ધરવા રે. જામય ૩
મુક્તાનંદના નાથને સેવિય, મનવાહિત કારેજ સરવા રે. જામય ૪

પદ ૨

મોહન સંગ મોહું છે મન માફરે, મોહન સંગ મોહું છે મન મારું રે;
નદનંદન પ્રજરાજ પ્રિયા વિના, શિર પર ખીજે નહિ ધારું રે. મો. ૧
રૂપ અલૌકિક રસિકરાયનું, જોઈને યયું છે સર્વે ખાઈ રે. મો. ૨
મરમાળાના મુખપંકજ પર, તેન મન ધન-સરવસ વાઈ રે. મો. ૩
મુક્તાનંદનો નાથ હવ્યાનો, હારે પલક નહિ વિસાઈ રે. મો. ૪

પદ ૩

રસિક સંગ લાગી રંગ ઝડી રે, રસિક સંગ લાગી રંગ ઝડી રે;
હલ હખીલો શીગરિધારી, ન્યારા ન મેલું એક ધડી રે. રં. ૧
મુખ જોયા વિન મુખ ન ચાપે, જોજ અલૌકિક ટેવ પડી રે. રં. ૨
રસિક મોહન ફેરી માધુરી મૂરતિ, જીવડલાનેમેં તો સાથ જડી રે. રં. ૩
મુક્તાનંદનો નાથ, ઘડી કરે, સ્થાન ફેરી; અખંડ પુ'મારી ચડી રે. રં. ૪

પદ ૪

મોહન માઈ લીધું છે મનડું દરિ રે, મોહન માઈ લીધું છે મનડું દરિ રે;
 મીઠા મીઠા વેંણુ કહી મરમાળા, નેણુની સાનમાં જાડુ કરી રે. મો० ૧
 રસિક છેલવર જોષ રંગ લાગ્યો, લોકલજ્જ સર્વે વિસારી રે. મો० ૨
 પ્રીતની રીત હું પ્રીછિ અધૌકિક, સરસાગરમાં ન જાવું ફરી રે. મો० ૩
 મુક્તાનંદના નાથ નવલ પ્રિયા, વિગતે કરીને પ્રગરાજ વરી રે. મો० ૪

રામ ધોળ-પદ ૧

રસિયાવર કુંજવિહારી, હું તો વસમ તમપર વારી. ૧
 જોઈ રૂપ તમારું હું મોહ, તમ દુલ્હ ન દેખું કોઈ. ૨
 મને રંગ ગડ્યો છે તમારો, મને લાગ્યો સંસારિયો ખારો. ૩
 માઈ મન તમસંગ બંધાણું, પ્રેમે પરમાનંદ સુખ માણું. ૪
 મુક્તાનંદના નાથ મુરારી, રાખું ઈર પર શ્રીગિરિધારી. ૫

પદ ૨

મનમોહન મૂરતિ તમારી, મને પ્રાગ્ ઘડી ધણી ખારી. ૧
 રાખું હૈયનો દાર કરીને, ન્યાસ નહિ મેલું જાગ્યા ડારી. ૨
 મેં તો તમસંગ રમવા મુરારી, જુઠી લોકની લાજ વિસારી. ૩
 મેં તો જાણી અધૌકિક રીતિ, બાંધી પાનળા તમસંગ પ્રીતિ. ૪
 મુક્તાનંદના નાથ રંગીલા, રાખું નયણમાં છેલજીવીલા. ૫

પદ ૩

ગુણસાગર શ્રીગિરિધારી, હું છું અગળા દારી તમારી. ૧
 મારે તમને જોયા વિના વાંલા, પળ કલ્પ દુલ્હ નંદલાલા. ૨
 વણુ દીડે તે પળ ન રેવાય, ખાલી મંદિર આવને ધાય. ૩
 વાંલા રૂપ તમારું હું મોહ, ખીલું દીડું ગમે નહિ કોઈ. ૪
 મુક્તાનંદના સ્વામ સુદાગી, મારે તમસું અગળ લે લાગી. ૫

પદ ૪

- મને રંજ ચડો છે તમારો, તેજે સુદૃઢ જનમ થયો મારો. ૧
તમે બ્રહ્માદિકના સ્વામી, મને પ્રકટ મળ્યા બહુનામી. ૨
મારે આનંદ અંજ અપાર, તમને નિરખી નંદકુમાર. ૩
મારે આજ આનંદ ઝડી લાગી, રસિયા તમણું બનુરાગી. ૪
મુક્તાનંદ કે પ્રિયમ પ્યારા, તમને નિમિષ ન મેલુ ન્યારા. ૫

રાગ ધોળા પદ ૧

- આવો નટવર નંદ હુલારા રે, મને પ્રાણ થકી છો પ્યારા રે. ૧
મેં તો તહુ ઠકુ તમ કાજે રે, હવે ન કશું હું લોકની લાજે રે. ૨
મારે તમ જેવા કિર સ્વામી રે, હું તો અવિચળ પદવી પામી રે. ૩
તમે મુજ ઉપર થયા રાજ રે, હું તો ત્રિલુપ્તવન કિર ગાજ રે. ૪
મુક્તાનંદના નાથ સુદાગી રે, મારે છત્યાના તો મત વાગી રે. ૫

પદ ૨

- મારે આજ આનંદ અપાર રે, તમને નિરખીને નંદકુમાર રે. ૧
મારે મંદીરે આબ્યા મુરારી રે, હું તો વાલમ પર વારી રે. ૨
મેં તો સજ્યા સુભગ ચણુમાર રે, તમ કારણ પ્રાણ આધાર રે. ૩
કીધા સદૃશ મનોરથ મારા રે, તમે પ્રાણુજીવન પિયુ પ્યારા રે. ૪
મુક્તાનંદ કે થઈ બલ્યાગી રે, મારે તમ સંજ લગની લાગી રે. ૫

પદ ૩

- રસિયાવર છો થઈ બલ્યા રે, રાખું હરપર થી નંદલાલ્ય રે. ૧
માર. હૈયાના દાર છો પ્યારા રે, એક નિમિષ તમને ન મેલું ન્યારા રે. ૨
મેં તો સઉ થકી પ્રીતી તોડી રે, તમ સંજ અરણ મતિ જોડી રે. ૩
મેં તો બધેયો પ્રનાય તમારો રે, તેજે સદૃશ જનમ થયો મારો રે. ૪
મુક્તાનંદ કે કુંજવિહારી રે, હું તો થઈ રહી નાથ તમારી રે. ૫

પદ ૪

હુતો મોહી છોગલીએ તારે રે, ચયું ખ્યાન અખંડ ઉર મારે રે. ૧
 ખ્યાસ ગુણસાગર ગિરિધારી રે, તારા છોગલીયા પર વારી રે. ૨
 છોગ્ય રંગગણુ લાચિં રૂપાણુ રે, મારા ચિત્તમાં ચોટ્યું મરમાણુ રે. ૩
 તોરા કુલગના ખાધમાં જોઇ રે, વાલા મનહું રહું મારું મોઇ રે. ૪
 મુક્તાનંદ કહે સ્થામ સુહાગી રે, તારૂં રૂપ જોઇ અનુરાગી રે. ૫

રાગ સામેરી-પદ ૧

આજ મારું ભાગ્ય અસીદિક સજની, અલખેલા ઘેર આવ્યા રે;
 મૂકરજીને લાવ કરીને, મંદિરમાં પધરાવ્યા રે. આજ ૧
 જોડનું ખ્યાન ધરી ધરી મુનિવર, મોહાદિક રિપુ મારે રે.
 તે મારો વાલો આલિંગન કરવા, પ્રેમેશું દાય પ્રસારે રે. આજ ૨
 નૌતમ જોખન નાથ રંગીલો, રંગ વાધ્યો અતિ ભારી રે;
 મોહનવર ઉપર, મેં સજની, સરવસ નાખ્યું વારી રે. આજ ૩
 જાળવિયું જોખન હરિ સાફ, પ્રેમે પાતળિયે પીધું રે.
 મુક્તાનંદનો નાથ સુહાગી, અખંડ એવાનન દીધું રે. આજ ૪

પદ ૨

રેહ્યો તે વરે ને હરિ મંદિરમાં, રમઝમ કરતા આવે રે;
 મોરલીતા સ્વરમાં મલાર આવ્યાપે, રાગ રાગણી મારે રે. મેહ ૧
 સ્થામ ધટા બનની ચઢી આવી, સ્થામ કોઠિલા જોલે રે;
 સ્થામ સુહરની વંશી કુંણીને, દીલ વસિયર ચપ ડોલે રે. મેહ ૨
 મોરલીને તોને જીને જીને વાને, મોહી રહું મન મારું રે;
 રસિકરાય વિન પળ જીજ જોવી, કપાઇ ન લાગે સાફ રે. મેહ ૩
 રાત દિવસ કુખખંજર જોતા, નવલું વૃષ્ટિ ન પામે રે;
 મુક્તાનંદનો નાથ રસિલો, ખુબ લગાડી ભામે રે. મેહ ૪

પદ ૩

વિકુલવરને વરે જે સગની, પતિવ્રતા તેજ કઢાવે રે;
 મોરાશીનું લમણુ લંમતા, પનિનો પાર ન આવે રે. વિકુલ ૧
 જીવ જીદાં જીદાં જનમ ધરે તિહાં, ન ટળે જીંદાં હેવા રે;
 અનંત ભાતના પતિ શિર થાયે, આન શુકર ખર જેવા રે. વિકુલ ૨
 પ્રજુ વિના ટેક ધરે જે પ્રાણી, તે સર્વે જીડી થાય રે;
 તે માટે અગે હરિવર વરિયા, સમગ્રી સમગ્રી મન માંય રે. વિકુલ ૩
 દોરી જનમનાં કલંક દૂર્યા છે, પુરુષોત્તમ વર પામી રે;
 મુક્તાનંદના નાયને મળતાં, દોષ વિધ ન રહી ખામી રે. વિકુલ ૪

પદ ૪

નંદનંદન મારે જીવન દોરી, નિમિષ ન મેલુ ન્યારા રે;
 હર ઉપર રાખું અશ્વમેધો, પ્રાણુ થઈ જો પ્યારા રે. નંદ ૧
 મેહિયો તે વરણે ને હરિ મંદિરમાં, ધર્મ આનંદની એવી રે;
 લોકની લાજ મરજાદ ન માનું, મોહન મુખ જોષ ધેવી રે. નંદ ૨
 રસિકરાય સંગ નેક કરીને, દેહ જેહ શુદ્ધ જીવી રે;
 સ્યામ સુંદરનું મુખ પામી, ફરું છું મગન થઈ પુરી રે. નંદ ૩
 રૂપ અસીકિક રસિકરાયનું, જોતાં તપતિ ન પામુ રે;
 મુક્તાનંદના નાવે જોયું, કરણાની દષ્ટિએ સામું રે. નંદ ૪

રાગ બરણી-પદ ૧

મુખી નંદનંદન મુજને મળ્યા, મારે આનંદના ઓખ અતિશે વળ્યાછરે. નંદ.૧
 હું તો જમુનાં જળ ભરવા ગઈ, મારે બેટય શુધરસંજ ત્યાં યઈછરે. નંદ.૨
 મને દસિને હેતે કરી વાતડી, મારી અતિ ચીતળ થઈ છાતડીછરે. નંદ.૩
 મુક્તાનંદના સ્વામીને જોઈને, હું તો રહી છું મોહનસંગ મોહિનેછરે. નંદ.૪

પદ ૨

સખી મન રચું છે મારું મોહિને, નંદલાલ મુંદર વર જોષનેજીરે. મન ૧
હું તો જે દિનથી હરિને મળી, સગાં કુટુંબ સંસારમંથી ટળિજીરે. મન. ૨
મને લોક કહે સહુ ઘેલડી, મેં તો બાધી મોહનસગ બેલડીજીરે. મન. ૩
મુક્તાનંદના સ્વામિને કારણે, કાઠી લોકચળ્ય સર્વ બારણેજીરે. મન. ૪

પદ ૩

મેં તો સગપણ હરિવરચું કયું, મને જીવું જન્મતસહું વિસર્પુંજીરે. સં. ૧
મને રંમ વ્યથો છે મજરાજનો, મેં તો ત્યાગ કર્યો લોક બાગનોજીરે. સં. ૨
મારો કાનજી દોડિયે કરસાધને, કરી મસ્ત પૂરબ રસ પાધનેજીરે. સં. ૩
મુક્તાનંદના સ્વામિને હું વરી, મારો જનમ સુદ્ધ કર્યો શ્રીહરિજીરે. સં. ૪

પદ ૪

મારે મોહન સંગાથે યમ પ્રીતડી, મેં તો જણી છે રસની રીતડીજીરે. મો. ૧
મેં તો અંતર ધારી તિખી ટેકને. હું તો પામી છું પરમ વિવેકનેજીરે. મો. ૨
મારે હરિ વિના અન્ય તે દરામ છે, એવી ટેક અખડ બાહુ જામજીરે. મો. ૩
મુક્તાનંદના સ્વામિને જમવા, મેં તો ટેક લીધી છે એ શું રમવાજીરે. મો. ૪

રાગ ગરબી-પદ ૧

પ્રથમ હરિને રે, અરણ્ય શીથ નમાવું; નૌતમ લીલા રે, નારાયણની માવું. ૧
મોહા મુનિવર રે, એકામ કરી મનને; જોને કાળે રે, સેવે જામ વનને. ૨
આસન સાધી રે, ધ્યાન ધરીને ધારે; જેની એષ્ટા રે, રોહ કરી જાણે. ૩
સદગતવાલાવિકરે, પ્રકૃતિ પુરુષોત્તમની; ચુલ્કાસજનીરે, બંદીક મટાડે જમની. ૪
માવું હેતે રે, હરિનાં ચરિત્ર સંકારી; પાવન કરજ્યો રે, પ્રજુજ પ્રુદ્ધ મારી. ૫
સવજરવજાવે રે, એક દોષ હરિ ન્યારે: દુષ્ણસીની માણા. કરલપ દેવે લારે. ૬
રમુજ કરતા રે, રાજવનેણુ રૂપાળા; દોષ હરિજનની રે, આમી લેખને માણા. ૭
બેલડી રાખી રે, જામે મણુદા જોડે; ફેરવે તાણી રે, કષક માણા તોડે. ૮
વાતો કરે રે, રંજુજ કરીને હસતા; બેળી કરી રે, માણા કરમાં ધસતા. ૯
ક્યારેક મિત્રીરે, નેત્રમગને સ્વામી; પ્રેમાનંદ કહે રે, ધ્યાન ધરે જહુનામી. ૧૦

પદ ૨

સાંભળ સૈયર રે, લીલા નટનાગરની; સુણતા સુખડું રે, આપે સુખસાગરની. ૧
 નેત્રકમળને રે, સંખી ઉઘાડા ક્યારે; ખ્યાન ધરીને રે, બેસે જીવન બ્યારે. ૨
 ક્યારેક ચમકી રે, ખ્યાન કરતા જાગે; જોતાં જીવન રે, જન્મમરણદુઃખ જાગે. ૩
 પોતા આગળ રે, સજા ભરોષ બેસે; સંત હરિજન રે, સામું જોઈ રહે છે. ૪
 ખ્યાન ધરિને રે, બેઠા હોય હરિ પોતે; સંત હરિજન રે, તમ ન આપે જોતે. ૫
 સાધુ કીર્તન રે, આપે વળડી વાગ; તેમને જોઈરે, મન આપે મહારાજ. ૬
 તેમની જોણા રે, ચપટી વળડી ગાય, સંત હરિજન રે, નિરખી રાજી થાય. ૭
 ક્યારેક સાધુ રે, ગાય વળડી તાળી; જોણા ગાય રે, તાળી દહ વનમાળી. ૮
 આગળ સાધુ રે, કીર્તન ગાય બ્યારે; પોતા આગળ રે, કયા વંચાય તારે. ૯
 પોતે વારતા રે, કરત હોય બહુનામી, ખસતા આવે રે, પ્રેમાનંદના સ્વામી. ૧૦

પદ ૩

મનુષ્યલીલા રે, કરતા મંજળકારી; ભક્તમળામાં રે, બેઠા ભવભયહારી. ૧
 જોને જોતાં રે, જાણે જન્મઆસક્તિ; જ્ઞાન વેરાગ્ય રે, ધર્મસહિત જો ભક્તિ. ૨
 તે સાંબંધી રે, વાર્તા કરતા ભારી; હૃદિ સમગ્રવે રે, નિજજનને સુખકારી. ૩
 યોગ ને સાખ્ય રે, પંચરાત્ર વેદાંત; એ શાસ્ત્રો રે, રહસ્ય કહે કરી ખાંત. ૪
 જ્યારે હરિજન રે, દેશ દેશના આવે; હિતસવ હિપરે રે, પૂજા બહુવિધ લાવે. ૫
 જાણી પોતાના રે, સેવકજન અવિનાશી; તેમની પૂજારે, મદલ્ય કરે સુખરાશી. ૬
 ભક્ત પોતાના રે, તેને સ્થામ સુખલુ; ખ્યાન કરાવી રે, એ એ નાડી પ્રાણ. ૭
 ખ્યાનમાથી રે; હૃદાડે નિજજનને; દેહમાં લાવે રે, પ્રાણ ઇન્દ્રિય મનને. ૮
 સંતસભામાં રે, બેઠા હોય અવિનાશ. કાંઈ હરિજનને રે, તેડવે હોય પાશ. ૯
 પહેલી આંજળી રે, નેત્રતણી કરી સ્નાન; પ્રેમાનંદ કહે રે, સાદ કરે ભગવાન. ૧૦

પદ ૪

ક્યારેક પોતે રે, રાજપામાં હોયે; વાતો કરે રે, કથા વચાયે તોયે. ૪
 સાંભળે કીર્તન રે, પોતે કાંઈક વિચારે; પુછવા આવે રે, જમવાનું કોઈ લારે. ૫
 હાર ચઢાવે રે પુત્ર કરવા આવે; તેના ઉપર રે, બહુ ખીજ રીસાવે. ૬
 કથા સાંભળતાં રે, હરે હરે કહી બોલે; મર્મ કથાનોરે, સુણી મનન થઈ ડોલે ૭
 જ્ઞાન કથાને રે, ખીજ ક્રિયા મારે, ક્યારે અચાનક રે, જમતા હરે બોલાયે ૮
 માયે સ્મૃતિ રે, પોતાને જ્યારે તેની, થોડુંક હસે રે, બક્તસામું જોઈ બેની. ૯
 એમ હરિ નિલ નેલ રે, આનંદરસ વરસાવે; એ લીલાલસરે, જોઈ પ્રેમાનંદ આવે.

૫૬ ૫

સાંભળ સજની રે, દિવ્યરૂપ મુરારિ; કરે ચરિત્ર રે, મનુષ્યવિગ્રહધારી. ૧
 થયા મનોહર રે, મોહન મનુષ્ય જેવા; રૂપ અનુપમ રે, નિજજનને સુખ દેવા. ૨
 ક્યારેક ઢોલિયે રે, બેસે શ્રાવનસ્થામ; ક્યારેક બેસે રે, ચાકળે પૂરણકામ. ૩
 ક્યારેક ગોહકું રે, જોછાડે સહિત; પાથરું હોયે રે, તે પર બેસે પ્રીત. ૪
 ક્યારેક ઢોલીયા રે, ઉપર તકીયો બાળી; તેપર બેસે રે, સ્થામ પલાંઠી વાળી. ૫
 પાણુંક બેસે રે, તકીયે જોડીંગણુ દધને; ક્યારેક ગોહલુ રે, બાંધે ખેસ લધને. ૬
 ક્યારેક રાજ રે, થાય અતિશે આવી; સંત હરિજનને રે, બેઠે બાથમાં ધાલી. ૭
 ક્યારેક માથે રે, મેલે લાઈ બે હાથ; છતી મારે રે, ચરણકમળ દે નાથ. ૮
 ક્યારેક આપે રે, હાર તોરા ગીરધારી; ક્યારેક આપે રે, અંજના વસ્ત્ર ઉતારી. ૯
 ક્યારેક આપે રે, પ્રસાદીના થાળ; પ્રેમાનંદ કહે રે, બક્તતણા પ્રતિપાળ. ૧૦

૫૬ ૬

એવાં કરે રે, ચરિત્ર પાવનકારી; શુકળ સરખા રે, આવે નિલ સંભારી. ૧
 ક્યારેક જમને રે, દાન તણે દળાવે; ગળે જમણે રે, પંકજે સદાજ સ્વભાવે. ૨
 છોક જ્યારે આવે રે, ત્યારે રૂમાલ લધને; છોક ખાયે રે, મુખપર આડે દધને. ૩
 રમુજ આણીને રે, હસે અનિ ધનસ્થામ; મુખપર આડે રે, રૂમાલ દધ સુખધામ. ૪
 ક્યારેક વાતો રે, કરતાજા દેવ; છેડે રૂમાલને રે, વળ દીધાની ટેવ. ૫
 અતિદયાળુ રે, સ્વભાવ છે સ્વામીનો; પરદુઃખહારી રે, વારી બહુનામીનો. ૬

ખેંધને દુઃખીયો રે, દેખી ન ખમાયે; દયા આણી રે, અતિ આકળા ચાયે. ૧
અન્ન ધન વસ્ત્ર રે, આપીને દુઃખ ટાળે; કરણદષ્ટિ રે, દેખી વાનજ વાળે. ૮
કાળે ખબે રે, ખેસ આસોડે નાખી; ચાલે જમણા રે, કરમાં રૂમાલ રાખી. ૯
કમરેક કાળો રે, કડ કડ ઉપર મેલી; ચાલે વહાલો રે, પ્રેમાનંદના હેલી. ૧૦

પદ ૭

નિલનિત્ય નૌત્તમ રે, લીલા કરે હરિસયઃ ગાતાં સુલતાં રે, હરિજન રાજી ચાય. ૧
સહજ સ્વભાવે રે, ઉતાવળા બહુ ચાલે; હેન કરીને રે, બોલાવે બહુ વહાલે. ૨
કપારેક થોડમ રે, અહુલું હોય ત્યારે; કપારેક સંતને રે; પીરસવા પધારે. ૩
ત્યારે કાળે રે, ખબે ખેસને આયુઃ ખેનને બાધિ રે, કડ સમાથે તાણી. ૪
પીરસે લાકુ રે, જમેખી ધનસ્વામ; જણુસ જમ્યાની રે, લેખ લેખ તેના નામ. ૫
ફરે પંજતમાં રે, વારંવાર મહારાજઃ સંત હરિજનને રે, પીરસવાને ક.જ. ૬
મહા ભક્તિ રે, અતિધણી પીરસનાં; કાંઈના મુખમાં રે, આપે લાકુ હમતાં. ૭
પાછલી રાત્રિ રે, ચાર ઘડી રહે તાગે; દાતણ કરવા રે, ઉડે હરિ તે વારે. ૮
નહાવા બેસે રે; નામ પઢાંઠી વાળી; કર લખ કળસ્થો રે, જળ દોળે વનમાળી. ૯
કોરે વસ્ત્ર રે, કરી શરીરને કુવે; પ્રેમાનંદ કહે રે, હરિજન સર્વે જીવે. ૧૦

પદ ૮

હા લાગે રે, નાહીને ઉમા ગેરે; વસ્ત્ર પહેરેલું રે, સાયળ વચ્ચે નીચેવે. ૧
પ્રજ સાયળને રે, લુંહીને સારંગપાણી; કાસ ખેસને રે, પહેરે સારીપેડ તાણી. ૨
ઝોઢી ઉપરણી રે, રેશમી ઠોરના વહાલે; અ.વે જમવા રે, આખડીએ ચઢી ચાલે. ૩
માથે ઉપરણી રે, ઝોઢી બેસે જમવા; કાન ઉધાડા રે, ર.ખે મુગ્ધને ગમવા. ૪
જમતાં કાખા રે, પગની પગાઠી વાળી; તેપર કાળો રે, કર મેસે વનમાળી. ૫
જમણા પગને રે, રાખી ઉભો સ્વામ; તેપર જમણો રે, કર મેસે સુખધામ. ૬
શી રીતે રે, જમે દેવના દેવ; વારે વારે રે, પાણી પીધાની દેવ. ૭
જણુસ સવાહુરે, જણાવે જમતાં જમતાં; પાસે હરિજન રે બેઠા હોય મનગમતા ૮
તેને આપી રે, પછી પોતે જમે; જમતાં જીવનરે, હરિજનને મન ગમે. ૯
ફરવે જમતાં રે, પેટ ઉપર હરિ હાથ; ઝોડકાર ખાવે રે, પ્રેમાનંદના નાથ. ૧૦

૫૬ ૯

ચણુ કરે રે, મોહન તૂમ ચમને; દાંતને ખોતરે રે, સળી રૂપાની લધને. ૧
 મુખવાસ લધને રે, દોલિયે વિગળે; પૂજા કરે રે, હરિજન હેતે જાએ. ૨
 પાપણુ ઉપર રે, આંટા લઈ અવગેહો; ફેટા બધે રે, હોગુ મેલી છેડો. ૩
 વર્ષા ઝગુને રે, શરદ ઝગુને જાણી; ઘેલા નદીનાં, નિરમળ નીર વખાણી. ૪
 સંત હરિજનને રે, સાથે લઈ ધનગ્રામ; ન્દાવા પધારે રે, ઘેમે પૂરણકામ. ૫
 બહુ જળકીડારે, કરતા જળમાં ન્દાધ; જળમાં તાળી રે, દધને કીર્તનભાવ, ૬
 ન્દાધને બારે રે, નિસરી વચ્ચ પહેરી; ઘોડે બેસી રે, ઘેર આવે રંગવહેરી. ૭
 પાવન જથને રે, હરિજન ગતા આવે, જીવન જોધને રે, આનંદ ઉર ન રમાવે. ૮
 મહાપૂરવાસી રે, જોધને જગઆધાર; સુધળ કરે છે રે, નેણી વારમવાર. ૯
 આવી બિરાજે રે, આસરીએ બહુનામી; દોલિયા ઉપરરે, પ્રેમાનંદના સ્વામી. ૧૦

૫૬ ૧૦

નિજસેવકને રે, સુખ દેવાને કાજ; પોને પ્રગટ્યા રે, પુરગોતણ મહારાજ. ૧
 રૂણીયામાંહી રે, સભા કરી વિરાજે; પૂરણચશી રે, ઉકુમળમાં જેમ હાજે. ૨
 ખજારસ વરસી રે, તૂમ કરે હરિજનને; પોટે રાત્રે રે, જમી સ્યામ શુદ્ધ અંતર. ૩
 બે અઝળીયો રે, તિલક ક્યાંની પેરે; જાણ વચ્ચે રે, ઉભી રાખી કેરે. ૪
 સુતા સુતા રે, માળા માગી લધને; જમણે લાથે રે, નિત્ય ફેરવે ચિત્ત દહને. ૫
 શુભ ન પડે રે, કેદી એલું નિયમ; ધર્મકુંવરની રે, સદજ પ્રકૃતિ એમ. ૬
 ભર નિદ્રામાં રે, પોદયા હોય મુનિગાય; કોષ અગણે રે, લગાં અડી જાય. ૭
 ત્યારે કહી રે, જાગે સુંદર સ્યામ; કોણ છે ? પુછે રે, સેવકને સુખધામ, ૮
 એવી લીલા રે, હરિની અનંત આધાર; મેં તો માછ રે, કાંઈક મતિ અનુસાર. ૯
 ને કોષ પ્રાંતે રે, શાંખે સુણે આગે; પ્રેમાનંદનો રે, સ્વામી રાજ યાગે. ૧૦

૨ાગ ગરબી પદ ૧

આવો રમીયેરે વાસુદેવ વનમાળી, આજ અનુપમરે આવી છે દિવાળી. ૧
દીવા કીધારે આંગણીયે બહુ લાતે, તોરણ બાંધ્યારે ત્રિકમ રમવા ખતિ ૨
જોયા જોયીરે માંડીઈ ચણુગારી, શોભા આરીરે દીપમાળની સારી. ૩
ઝાંઝા ગરબીરે રમે મુનીવર રાસે, થેધ થેધ થાયેરે નાચે સુર આકાશે. ૪
આનંદ વાધ્યેરે છબી અઘૌઠિક જોધને, પ્રેમાનંદનારે નાચરણું મન મોહીને. ૫

પદ ૨

નિરિધર આવોરે ગરબે રમીયે વહાલા, હેતે લીજોરે તાળી નંદના લાલા. ૧
આજ સપરમોરે દહાડો રમીયે ઢાડે, આવો રસિયારે લીજો તાળી જોડે. ૨
કું તો રીછ રે રાજ તમારે રંગે, આનંદ વાધ્યો રે અલખેલા તમ સંગે. ૩
હળવે હળવે રે ફરીએ આવો આરા, હેલા જોલુરે પાધડીના તોરા ૪
આજસ મેલીરે બાધા કમરે પટકો, પ્રેમાનંદનારે નાચ જોઈ તારો લટકો. ૫

પદ ૩

શી કહું શોભારે સ્યામળીયા તમારી, રાખું ઊરમરિ ગુણવંતા નિરધારી. ૧
પાધલડીનીરે લિપમા શી કહી દાખું, મોળીયા લિપરે ત્રિજુવન વારી નાંખું. ૨
દસ લાગેરે જરેકસના હરિ જામા, પેરીને આવોરે આનંદી વર સામા. ૩
કમરે કશી છેરે લાલ જાનોખી રીતે, અનકું મોલું રે હેલ છબીલા પ્રીતે ૪
દારે નિરાજોરે ઊરપર આનંદકારી, એ છબી લિપરે પ્રેમાનંદ બલિદારી. ૫

પદ ૪

સજની ઉભારે આંગણીયે અલખેલો, ગીત મધુરારે ઝાંઝા રસીયો હેલો. ૧
નટવર વેધેરે શોભે રંજનો જીનો, લટકે બાધેરે પટકો હેલ નરીનો. ૨
દારે ખીરાજોરે હેડે સુંદર સારા, જોતાં નેણુરિ તપત ન યાયે મારા. ૩
રસિયે બાંધ્યારે બહિ સુંદર બાલુ, થોડું હસતારે હેત જણાવે માતું. ૪
ઉભા મોડેરે આજસકું બહુનામી, સુંદર શોભેરે પ્રેમાનંદનો સ્વામી. ૫

રામ ગરબા પદ ૧

ઝોરા આવો ત્યામ સનેદિ, સુંદર વર જોઉં વહાલા;
 જાતન કરીને જીવન મારા, જીવમાંડી જોઉં વહાલા. ૧
 ચિહ્ન અનુપમ અંગોઅંગના, સુરતે સંભારું વહાલા;
 નખશિખ નિરખી નૌતમ મારા, ઉરમાં ઉતારું વહાલા. ૨
 અરુણ કમળસમ જુગલ ચરણની, શોભા અતિ સારી વહાલા;
 ચિંતન કરવા આતુર અતિ, મનઠ્ઠિત મારી વહાલા. ૩
 પ્રથમ તે ચિંતવન કરું, સુંદર સોજે ચિહ્ન વહાલા;
 ઉર્વરેખા ઓપી રહી, અતિશે નવીન વહાલા. ૪
 અંગુઠા આંગળી વચ્ચેથી, નિસરીને બાવી વહાલા;
 પાનીની બે કોરે જાતાં, બહતને મન ભાવી વહાલા. ૫
 જુગલ ચરણમાં ઠહું મનોહર, ચિહ્ન તેનાં નામ વહાલા;
 શુદ્ધ મને કરી સંભારતાં, નાશ પામે કામ વહાલા. ૬
 અષ્ટકોણ ને ઉર્વરેખા સ્વતિ, જાણુ જવ વહાલા;
 વજ્ર અંકુશ કેતુ ને પદ્મ, જમણે પગે નવ વહાલા. ૭
 ત્રિકોણ કલશ ને ગોપક સુંદર, ધનુષ ને મીન, વહાલા;
 અર્ધચંદ્ર ને બોમ છે સાત, ઘણે પગે ચિહ્ન વહાલા. ૮
 જમણા પગના અંગુઠાના, નખમાંડી ચિહ્ન વહાલા;
 તેણે નિરખે જે કાર્ષ્ણ ભક્ત, પ્રીતિએ પ્રવીણ વહાલા. ૯
 એજ અંગુઠાને બારે, એક તિલ નૌતમ ધારું વહાલા;
 પ્રેમાનંદ કહે નિરખું પ્રીતે, પ્રાણ લગ વારું વહાલા. ૧૦

પદ ૨

ચરણકમળની છબી ચિતવતાં, અધૌકિંક વહાલા; ૧
 સરવે ચિહ્ન સંભારી ધારું; અંત સમે મુડી વહાલા.
 જમણા પગના અંગુઠા પાસેની આંગળિયે વહાલા;
 ઘણે પડખે તિલ એક સુંદર, નિરખી દુઃખમાંથીએ વહાલા. ૨
 જમણા પગની નૌતમ છેલી, આંગળિની બારે વહાલા;

તીલ એક નખને પાસે જોતાં, વાલપ વધારે વહાલા. ૩
 યખા પગની ઉધ્ધરખાની, બી તે કોરે વહાલા;
 બે ચિહ્ન પાસે પાસે સ્થામ, ચિત્તગને એરે વહાલા. ૪
 બે પગની આંગળિયો તળાં, મનોહર રાતાં વહાલા;
 અંગુઠા આંગળિના નખ, રાત્ર ચડિયાતા વહાલા. ૫
 બે ચરણના અંગુઠાને, આંગળિયો ઉપર વહાલા;
 જોવા જેવા કીણા કીણા, રોમ અતિ સુંદર વહાલા. ૬
 બે અંગુઠા પાસેની બે, આંગળિયો જોઈ વહાલા;
 આંખડીયોનાં ફડાં ચિહ્ન, તે પાપણીયે.લ્હોઈ વહાલા. ૭
 બે પગની બહારલી ધુંટી, તે હેઠે કેવા વહાલા;
 આસનના પસાગનાં ચિહ્ન, જોવા તે જેવા વહાલા. ૮
 જમણા પગની ધુંટી ઉપર, પાંચ તસુ છે જો વહાલા;
 નળીને ઉપર તીલ એક તેમાં, મન મારું રહેજો વહાલા. ૯
 મોઢું એક ચિહ્ન જમણા પગની, સાધળને બારે વહાલા;
 પ્રેમાનંદ કહે પ્રીતે નિરખું, વારે ને વારે વહાલા. ૧૦

પદ ૩

૩૨૮

શોભા નિરખી નેણાં મારાં, તપત ન થાયે. વહાલા;
 મનકું મગન થયું છે હૈડે, હરખ ન માયે વહાલા. ૧
 હાખ પગની ધુંટી ઉપર, પાંચ તસુ કહીએ વહાલા;
 નળી ઉપર મોટા તીલ, મનમાં ધારી લખએ વહાલા. ૨
 તેને પાસે નાનો તીલ છે, તેમાં ચિત્ત ચોટ્યું વહાલા;
 એ પગના ધુંટણની બારે, એક ચિહ્ન છે મોઢું વહાલ. ૩
 સ્થામકટિ રૂપાળી જોઇને, કંદર્પ લાજે. વહાલા; ૪
 ચિત્તજ ઉદરમાંથી નિવળી, સુંદર ગિરજો વહાલા. ૫
 હડી ગોળ અતુપમ નાબી, તેની બે કોરે વહાલા;
 બે તીલ છે બહુ રૂપાળા, તેમથીયા મન મોરે વહાલા. ૬

નાભીથી પણ જે તમુ ઉપર, ત્રણ તીલને ધારે વહાલા;
 જે તીલ ઉપર એક એક છે, એક વચ્ચે સંભારે વહાલા. ૬
 વચલા તીલથી જે તમુ ઉચે, એક તીલ નિરખીને વહાલા;
 જમણી કુખમાં જે તીલ મોટા, જોઈ હરખીને વહાલા. ૭
 ગમે પડમે કુખથી ઉપર, મોટા તિલ ચારે વહાલા;
 તેની પાસે ખીળ નાના, ચાર તીલ એક દારે વહાલા. ૮
 શેમતણું રૂપાણું શ્રીવત્સ, ચિહ્ન એક ઉરમાંથી વહાલા;
 ત્રિનયણુ હાર દિયામાં શોભે, સુંદર મુખદાથી વહાલા. ૯
 છાતી વચ્ચે એક ચિહ્ન, અર્ધ ચંદ્ર આકારે વહાલા;
 પાંચ તમુ પોણું જોઈ, પ્રેમાનંદ પ્રાણુ વારે વહાલા. ૧૦

પદ ૪

એ ચિહ્ન વચ્ચે રડો લગાર, ગળી તે ઝેરે વહાલા;
 સુંદર એક તીલ મોટા, ચારા ચિત્રાને ચેરે વહાલા. ૧
 એ તીલથી છે ગળી ઝેરે, જે તમુ છેડે વહાલા;
 એક તિલને જોતાં સરવે, ભવદુઃખને મેટે વહાલા. ૨
 જે તીલથી જે તમુ છેડે, ગળી ઝેર માંડી વહાલા.
 સ્તન ઉપર એક તીલ તેમાં, ચિત્ર ચોંટ્યું જોઈ વહાલા. ૩
 જે સ્તનથી ઉપર છે, જે છાપતણું ચિહ્ન વહાલા;
 એ જળી જોવા સારું મારું, મન છે આધીન વહાલા. ૪
 ૩૫૫. કરિના જે દર સરખી જુળ, તે દીર્ઘ ઉદાર વહાલા;
 સંભારતાં તરત તે, ઉતારે લવપાર વહાલા. ૫
 જમણી જુળને પાસે છે, માહે ઉભી તે દારે વહાલા;
 જોયા જોવા સુંદર મોટા, તીલ રડા ચારે વહાલા. ૬
 જમણી જુળના મળયડી છે, ત્રણ તમુ હેડે વહાલા;
 એક છાપતું ચિહ્ન જોતાં, જનમ મરણુ મેટે વહાલા. ૭
 તે છાપતું ચિહ્ન રડે, તેને પડમે આરે વહાલા;

નાના તીલ છે ચાર તેને, જોઈ વારે વારે વહાલા. ૭
કુણિયો છે સ્થામ બેઉ કર, કંઠે છે પુંચા વહાલા; ૭
બે તીલ છે બહુ રૂડા, જમણા પુંચાથી ઉંચા વહાલા. ૮
જમણા હાથની છેડી આંગળિ, તે ઉપર સારો વહાલા;
પ્રેમાનંદ કહે મોટો તીલ એક, લાગે અતિ આરો વહાલા. ૧૦

પદ ૫

શ્યામ છે રાજવંશીયન, ધર્મતણા કુમાર વહાલા;
શોભાની છે સીમા મારા, નેણતણા રાણુમાર વહાલા. ૧
કાળી જુળના મૂળથી હેડે, તણુ તણુ છે જો વહાલા;
છાપતણા એક ચિહ્નમાં, નિલ મન મારું રહેજો વહાલા. ૨
કાળી કુણીથી હેડો નીતમ, ઉપરવે ભાગે વહાલા;
તીલ એક જોતાં મારા મનને, રૂડો બહુ લાગે વહાલા. ૩
કાળા હાથના અંગુઠા પાસેની, આંગળિયે વહાલા;
નખને પાસે નાનો તીલ, મનમાં ધારી લીધે વહાલા. ૪
એ આંગળી ને વચલી આંગળી, એ બેઉને મધ્યે વહાલા;
એક તીલ છે અતિ નીતમ, જોયા જોવા સધે વહાલા. ૫
કાળા હાથના પોંચા ઉપર, સુંદર એક તીલ છે વહાલા;
એ માંડી તે મનહુ મારું, વળગું વિગેરે વહાલા. ૬
બે હાથના નખ નીતમ, છે રાતા ચક્રિયાતા વહાલા;
અમ ભાગે તિજણુ છે, અતિ રૂડા દેખાતા વહાલા. ૭
બે હાથની હથેલી છે, રાતી સુખધામ વહાલા;
હથેલીમાં રેખા થોડી, થોડી છે જો સ્થામ વહાલા. ૮
બે હથેલીના મૂળ ઉપર, આડ તણુ જોતાં વહાલા;
છાપતણાં બે ચિહ્નો અનુપમ, ચિત્તમાં પડેતાં વહાલા. ૯
કંઠ વચ્ચે તીલ એક અનુપમ, જોતાં દુઃખ જાયે વહાલા;
સેવી પાસે નાનો તીલ એક, પ્રેમાનંદ આપે વહાલા. ૧૦

પદ ૬

- રૂપ તમારું રસિયાજી, નિરખતાં સુખદાયી વહાલા;
 ચિહ્નતણે નહિ પાર વધારે, વાલપ ઉરમાંહી વહાલા. ૧
- રાખા ખલાથી હેઠો, વાંસામાં છે મરમાળો વહાલા;
 રોમ સહિત મોટો તીલ રૂડો, નેતાં રૂપાળો વહાલા. ૨
- એ તીલથી હેઠો વાંસામાં, એક તીલ છે બીજો વહાલા;
 તેને હેઠે નેયા જેવો, એક તીલ છે ત્રીજો વહાલા. ૩
- કરોડાની જમણી કારે, ડોક ચકી હેઠે વહાલા;
 સુંદર એક તીલ નેયા જેવો, એ તમુ છે વહાલા. ૪
- જમણી ખરપડી ઉપર નૌતમ, એકતીલ છે નોનો વહાલા;
 પ્રીત કરીને રાખું મારા, મનમાંહી છાનો વહાલા. ૫
- કરોડાની જમણી કારે, વાંસામાં સારો વહાલા;
 ચાર તીલ છે નેયા જેવો, લાગે બહુ પ્યાર વહાલા. ૬
- ડાઢીથી હેઠો એક તીલ છે, અતિશે અનૂપ વહાલા;
 ડાઢી ઉપર દેશની રેખા, સુંદર સુખરૂપ વહાલા. ૭
- મધુર અધરપર શેભે રૂડી, રોમતણી રેખું વહાલા;
 હસવું કમળ સરીખું મુખ, ચોરા આવો રેખું વહાલા. ૮
- મુખમાંહે જમણી કારની, હેઠલી જે ડાઢ વહાલા;
 તેમાં શ્યામ સુભગ ચિહ્ન એક, જેઉં રાખી આડ વહાલા. ૯
- શ્યામ ચિહ્ન છે નેવા જેવું, જીભમાં સુખકારી વહાલા;
 સુંદર વદન કમળપર નયે, પ્રેમાનંદ વારી વહાલા. ૧૦

પદ ૭

- હરિજનના જીવન હો મોહન, લક્ષ્યચિન્તામણિ વહાલા;
 શી કહું શોભા સુંદર વરજી, અંગોઅંગતણી વહાલા. ૧
- જમણી કારે કપોળમાં, નાસીકા પાસે વહાલા;
 એક મોટો તીલ નેતાં સરવે, દુઃખ મારા નાશે વહાલા. ૨

એ તીલને પાસે એક નાનો, તીલ તેને જોઈએ વહાલા;
 નેત્રતણા ખુણાથી હેડો, તેમાં ચિત્ત પ્રાપ્તએ વહાલા. ૩
 એ નેત્રની પાંપણ ઉપર, જીરુટીને થડે વહાલા;
 તેને હેડે ઉપર ઝીણી, કરચલીયો પડે વહાલા. ૪
 નાસીકા ઉપર છે ઝીણા, ચિહ્ન તે અલિરામ વહાલા;
 ડાખા કાનમાં રથામ ગિન્દુ તે, છખી તણું ધામ વહાલા. ૫
 અમળ કમળદળ સમ આંખડી, રૂડી રૂપાળી વહાલા;
 કંદર્પની કમાન સરખી, જીરુટી મેં લાળી વહાલા. ૬
 ચડીયાતા વિશાળ લાલમાં, રસાળી તે શામે વહાલા;
 તિલક આકારે ઉભી રેખા, એ જોઈ ચિત્ત લોભે વહાલા. ૭
 લાલમાંડી મનોહર જોતાં, જમણી તે કારે વહાલા;
 દેશથી હેડું એક અનુપમ, ચિહ્ન તે ચિત્ત ચોરે વહાલા. ૮
 દેશર દેરી આક મનોહર, લાલ વચ્ચે કીધી વહાલા;
 કુમકુમને ચાંદલીયે મારી, બુદ્ધિ હરી લીધી વહાલા. ૯
 તાળવા ઉપર એક રૂપાળો, મોટો તિલ જોઈ વહાલા.
 પ્રેમાનંદ દહે માંડે મન લા, રહું નાં મોડી વહાલા. ૧૦

પાદ ૮

શાહાના ચણગાર હરી મારા, હેડાના છે દાર વહાલા;
 ધર્મતણા કુમાર મારા, પ્રાણ તણા આધાર વહાલા. ૧
 અતિશે રૂપાળા સુંદર, શિખાના છે દેશ વહાલા;
 છખીપર બલદારી નાથે, ચારદ ને ગેય વહાલા. ૨
 શિખાને સમીપે રૂંડો, એક તીલ છે આગે વહાલા;
 એ છખી નિરખતાં મારાં, સરવે દુઃખ લાગે વહાલા. ૩
 શિખાને પછવાડે જમણી, કારે તે કડીએ વહાલા;
 તણુ તીલ છે અતિ રૂંડો, આમું જોઈને રહીએ વહાલા. ૪
 નખશિખ નિરખી સુંદર સરવે, ચિહ્ન મેં ગાયા વહાલા;
 ચિનવન કરી નિત્યે મારા, ચિત્તમાં ઠેરાયાં વહાલા. ૫

બાવન છે સરવે ચિહ્ન, ત્રેસઠ તીલ છે ને વહાલ્ય;
 ૩૫ શીલ ને ગુણે સોતા, અંતરમાં રહેજો વહાલા. ૬
 એ વીના ઝીણા તીલ ચિહ્ન છે, અંગમાં અપારે વહાલા.
 ગાયા મેં તો જોઈ મારી, બુદ્ધને અનુસાર વહાલા. ૭
 આવી રીતે મૂર્તિને જો, અંતરમાં ધારે વહાલા;
 પ્રીત કરીને ચિહ્ન અનુપમ, સરવે સંજારે વહાલા. ૮
 તેના ઉરમાં આવી તમે, નાથ કરે વાસ વહાલા;
 કામ દોષ ને કાળ માયા, તે સદુ પામે નાથ વહાલા. ૯
 એ પદ જો કોઈ શીખે સુણે, પ્રીત કરીને ગાશે વહાલા;
 પ્રેમાનંદ કહે તે પર સ્વામી, બહુ રાજી થાશે વહાલા. ૧૦

૫૫

૫૬

ગરબી પદ ૧

વંદુ સહજાનંદ રસરૂપ અનુપમ સારને ૨ લોહ;
 જોને લજ્જતા છુટે હંદ કરે જવ પારને ૨ લોહ. ૧
 સમર્પ પ્રગટ રૂપ સુખ ધામ અનુપમ નામને ૨ લોહ;
 જોને જવ બ્રહ્માદિક દેવ લજો તજી કામને ૨ લોહ. ૨
 જો દરિ અક્ષરબ્રહ્મ આધાર પાર કોઈ નવ લહે ૨ લોહ;
 જોને શેષ સહસ્રમુખ ગાય નિમમ નેતિ કહે ૨ લોહ. ૩
 વર્ણવું મુંદર રૂપ અનુપમ જુગલ અરણ્યે નમી ૨ લોહ;
 નખશિખ પ્રેમ સખીના નાથ રહો ઉરમાં રમી ૨ લોહ. ૪

પદ ૨

આવો મારા મોહન મીઠા લાલ કે જોઈ તારી મૂરતી ૨ લોહ;
 જતન કરી રાખું રસિયારાજ વિસાર નહિ ઉરથી ૨ લોહ, ૧
 મન માઈ મોહું મોહન લાલ પાપડલીની લાતમાં ૨ લોહ;
 આવો મોરા ઊગલાં ખોસું છેલ ખાતિલા જોઈ ખાતમાં ૨ લોહ. ૨
 વહાલા તારૂં જીવે મુંદર લાલ જિહ્વક રૂપ ક્યાં ૨ લોહ;
 વહાલા તારા વામ કરણમાં તીલ તેણે મનડાં હયાં ૨ લોહ. ૩

વહાલા તારી બ્રહ્મદેને જાણે સ્વામ કાળજ મારાં કારિયા રે લોલ;
નેણે તારે પ્રેમસખીના નાથ કે ચિત્ત મારાં ચોરિયા રે લોલ. ૪

પદ ૩

વહાલા મને વશ કીધી વજરોજ વાલમ તારા વહાલમાં રે લોલ.
મન મારું તલકે જેવા કાળ દીનકડી છે ગાલમાં રે લોલ. ૧
વહાલા તારી નામિકા નમણી નાથ અધરર્ણિજ લાલ છે રે લોલ;
હેલા મારા પ્રાણ કઈ કુર્યાન, જેવા જેવી ચાલ છે રે લોલ. ૨
વહાલા તારા હંત દાડમના ખીજ ચતુર્થ આવતા રે લોલ;
વહાલા મારા પ્રાણ હરો છે નાથ મીઠું મીઠું ગાવતા રે લોલ. ૩
વહાલા તારે હસવે હરાણ ચિત્ત બીજું હવે નવ ગમે રે લોલ.
મન મારું પ્રેમ સખીના નાથ કે તમ કેડે લમે રે લોલ. ૪

પદ ૪

રસિયા જોષ દષાળી કોટ રૂડી રેખાવળી રે લોલ;
વહાલા મારું મનકું મળવા ચ્હાય કે ભય ચિતકું ચળી રે લોલ. ૧
વહાલા તારી જમણી લુગને પાસ રૂડ તીલ ચાર છે રે લોલ;
વહાલા તારા કંઠે વચે તીલ એક અનુપમ ચાર છૂં રે લોલ. ૨
વહાલા તારા ઉરમાં વિનયલુ હાર જોષ નેણાં હરે રે લોલ;
વહાલા તેતો જાણે પ્રેમી જન જોષ નિલ ધ્યાન ધરે રે લોલ. ૩
રસિયા જોષ તમારૂં રૂપ રસીક જન ધેસડા રે લોલ;
આવો વહાલા પ્રેમસખીના નાથ સુદર વર હેલડા રે લોલ. ૪

પદ ૫

વહાલા તારી લુગ જુગલ જગદીશ જોષને જાણે વારણે રે લોલ;
કરનાં લટકાં કરતા લાલ આવોને મારે બારણે રે લોલ. ૧
વહાલા તારી આંગળીયોની રેખા નખ મણિ જોષને રે લોલ;
વહાલા મારા ચિત્તમાં રાખું ચોરી કહું નહિ કાષ્ટને રે લોલ. ૨
વહાલા તારા ઉરમાં અનુપમ છાપ જોવાને જીવ આક્રમે રે લોલ;
વહાલા મારા હૈં હરખ ન માય જાણુ જે હમણું મળે રે લોલ. ૩

વહાલા તારૂં ઉદર અતિ રસરૂપ શીતળ સદા નાથજી રે લોલ;
આવો ઓરા પ્રેમીસખીના પ્રાણ મથું ભરી બાથજી રે લોલ. ૪

પદ ૬

વહાલા તારી મૂરતિ અતિ રસરૂપ રસિક જોઇને જીવે રે લોલ;
વહાલા એ રસના ચાખણુદાર છાશ તે નવ પીવે રે લોલ. ૧
વહાલા મારે સુખ સંપતતમે સ્વામ મોહન મન લાવતા રે લોલ;
આવો મારે મંદિર જીવન પ્રાણ દસીને બોલાવતા રે લોલ. ૨
વહાલા તારૂં રુપ અનુપમ ગૌર મૂરતિ સનમાં મમે રે લોલ;
વહાલા તારૂં જોળન જોવા કાજ કે ચિત્ત ચરણે નમે રે લોલ. ૩
આવો મારા રસિયા રાજીવનેણુ મરમ કરી બોલતા રે લોલ;
આવો વહાલા પ્રેમસખીના સેણુ મંદિર મારે ડોલતા રે લોલ. ૪

પદ ૭

વહાલા તારૂં રૂપ અનુપમ નાથ ઉદર શોભા ધણી રે લોલ;
ત્રિવળી જોડું સુંદર છેલ આવોને ઓરા અમ બધી રે લોલ. ૧
વહાલા તારી નાભિ નૌતમ રૂપ ઉડી અતિ ગોળ છે રે લોલ;
કટિધંક જોઇને જાદવરાય કે મન રંમ ચોળ છે રે લોલ. ૨
વહાલા તારી જંઘા જુગલની શોભા મનમાં જોઇ રહું રે લોલ;
વહાલા નિલ નિરખું પીંડી ને પાની કાઇને નવ ઠહું રે લોલ. ૩
વહાલા તારા ચરણકમળનું ધ્યાન ધરું અતિ હેતમાં રે લોલ;
આવો વહાલા પ્રેમસખીના નાથ રૂપું મારા ચિત્તમાં રે લોલ. ૪

પદ ૮

વહાલા તારા જુગલ ચરણ રસરૂપ વખાણું વહાલમાં રે લોલ;
વહાલા અતિ કામગ અરણ રસાળ ઓરે ચિત્ત આલમાં રે લોલ. ૧
વહાલા તારે જમણે અંગુઠે તીવ્ર કે નખમાં ચિદ્ર છે રે લોલ;
વહાલા છેલી આગળીએ તીવ્ર એક જોવાને મન દીન છે રે લોલ. ૨
વહાલા તારા નખની અરણતા જોઇને શશિકળા ક્ષીણ છે રે લોલ;

વહાલા રસચોર ચક્રાર ને લક્ષ્મી જોવાને પરવીણ છે રે લોલ. ૩
વહાલા તારી બિંદુરેખામાં ચિત્ત રહેા કરી વાસને રે લોલ;
માગે પ્રેમસખી કર જોડ દેજો દાન દાસને રે લોલ. ૪

રાગ ગરબી-પદ ૧

બાજ મારે ઝોરડે રે, બાવ્યા અવિનાશી અલબેલ; ✓
બાજ મેં બોલાવીયા રે, સુંદર છોગાવાળો છેલ. ૧
નીરખ્યા નેણાં બરી રે, નટવર સુંદર શ્રીધનસ્થામ;
ગોલા શી કહું રે, નીરખી લાજે કોટિક કામ. ૨
ગુંથી ગુલાબના રે, કડે આરોપ્યા મેં હાર; ✓
લખને વારણાં રે, ચરણે લાગી વારંવાર. ૩
આખે! મેં તો આહરે રે, બેસત્યા આકળીયો કરી પ્યાર;
પૂછ્યા પ્રીતશું રે, બાજ મેં સર્વે સમાચાર. ૪
કહોને હરીક્યાં હતા રે, ક્યાં થકી બાવ્યા ધર્મકુમાર;
સુંદર શોભતા રે, અગે સજ્યા છે શયુગાર. ૫
પહેરી પ્રીતશું રે, સુરંગી સુચણલી સુખદેણુ;
નાડી હીરની રે, જોતાં તપ્ત ન થાય નેણુ. ૬
ઉપર ઝાઝીયો રે, ગુરો રે'ટા જોયા લાજ;
સજની તે સમે રે, ધન્ય ધન્ય નીરખ્યા તેનાં લાગ્ય. ૭
મસ્તક ઉપરે રે, બાંધ્યું મોળીકું અમૂલ્ય;
કોટીક રવિ શશી રે, તે તો નાવે તેને તુલ્ય. -
રેશમી કારનો રે, કરમાં સ્થાયો છે રૂમાલ;
પ્રેમાનંદ તોરે, એ જખી નીરખી થયો નિહાલ. ૮

પદ ૨

સજની સાંભળો રે, શોભા વર્ણવું તેની તેહ;
મૂર્તિ સંભારનાં રે, મુગ્ધને ઉપજ્યો અતિ સુતેહ. ૧

પહેર્યા તે સમે રે, હરીજી અંગે અવકાર;	
જેવા મેં નીરખ્યા રે, તેણ વર્ણવું કરીને પ્યાર.	૨
જરાસ કપૂરના રે, પહેર્યા દેડે સુંદર હાર;	
તોરા પાપમાં રે, તે પર મધુકર કરે ગુંજાર,	૩
બાળુ જેરખા રે, બાહિ કપૂરના શોભીત;	
કડાં કપૂરના રે, જોતાં ચોરે સઘનાં ચિત.	૪
સરવે અંગમાં રે, ઉડે અતરની જહુ દાર;	
ચોરે ચિત્તને રે, હસતા કમળનયનની કાર.	૫
હસતા હેતમાં રે, સૌને દેતા સુખ આનંદ;	
રસરૂપ મૂરતિ રે, શ્રીહરિ કેવળ કશ્યાકંઠ.	૬
અદ્ભુત ઉપમા રે, કહેતાં શેષ ન પામે પાર;	
ધરીને મૂરતિ રે, જણે આઘો રસ શૃંગાર	૭
વાલપ વેણમાં રે, નેણાં કશ્યામાં જરપુર;	
અંગો અંગમાં રે, જણીયે જીગીયા અગણિત સર.	૮
કરતાં વાતડી રે, બોલી અમૃ સરખાં વેણ;	
પ્રેમાનંદનાં રે, જોતાં તમ ન થાયે નેણ.	૯

૫૬૩

બોલ્યા શ્રીહરિ રે, સાંભળો નરનારી હરિજન;	
મારે એક વારતા રે, સૌને સંભળાવાનું છે મન.	૧
મારી મૂરતી રે, મારા લોક ભોગ ને મુક્ત;	
સર્વે દિવ્ય છે રે, લાં તો જોયાની છે જુક્ત,	૨
મારું ધામ છે રે, અદાર અમૃત જેનું નામ;	
સર્વે સાત્રથી રે ચક્રિત ગુણે કરી અભિરામ.	૩
અતિ તેજેમય રે રવિ સદી કોટીક વારણે જાય;	
શીતળ ચાંત છે રે, તેજની ઉપમા નવ દેવાય.	૪
તેમાં હું રહું રે, દ્વિજુગ દિવ્ય સદા સાકાર;	
દુર્લભ દેવને રે, મારો કાષ્ઠ ન પામે પાર.	૫

જીવ ધન્યરતણો રે માયા કાળ પુરુષ પ્રધાન;
સૌને વશ કરે રે, સૌનો પ્રેરક હું ભગવાન. ૧
અગણિત વિશ્વની રે, ઉત્પત્તિ પાલન પ્રલય થાય;
મારી મરજી વિના રે, કાષ્ઠથી તરણું નવ તોડાય. ૭
એમ મને જાણ્યો રે, મારા આશ્રિત સૌ નરનારી;
મેં તમ જ્ઞાપ્યો રે, વાર્તા સત્ય કહી છે મારી. ૮
હું તો તમ કારણુ રે, આગ્યે ધામચડી ધરી દેહ;
પ્રેમાનંદનો રે, બહ્યે વર્ધ્યા અમૃતમેહ. ૯

પદ ૪

વળા સૌ સાંભળ્યો રે, મારી વાર્તા પરમ અનુપ;
પરમ સિદ્ધાંત છે રે, સૌને હિતકારી સુખરૂપ. ૧
સૌ હરિભક્તને રે, જાણું હોયે મારે ધામ;
તો મને સેવજ્યો રે, તમે શુદ્ધ ભાવે ચર્ષ નિષ્કામ. ૨
સૌ હરિભક્તને રે, રહેવું હોય મારે પાસ
તો તમે મેલજો રે, મિથ્યા પંચ વિષયની આશ. ૩
મુજ વિના જાણ્યો રે જીભ આશિષ સૌ આકાર;
પ્રીતિ તોડ્યો રે, જુદા જાણી કુટુંબ પરિવાર. ૪
સૌ તમે પાળ્યો રે, સર્વે દેહ કરી મારા નિમ;
તમ પર રીઝો રે, ધર્મ ને લક્ષિત કરશે ક્ષેમ. ૫
સંત હરિભક્તને રે, દીધો શિક્ષાનો ઉપદેશ;
લટકાં હાથનાં રે, કરતાં શોભે નટવર વેશ. ૬
નિજજન ઉપરે રે, અમૃત વર્ધ્યા આનંદકંઠ;
જેમ સૌ ઔષધી રે, પ્રીતે પોણે પૂરણચંદ્ર. ૭
શોભે સંતમા રે, જેમ કાંઈ ઉકુચણમેં ઉકુચાણ;
ધન્યરે ઉદય ચય રે, કળીમાં કરવા જનનાં કાજ. ૮
એ પદ શીખશે રે, મારો સાંભળશે કરી પ્યર;
પ્રેમાનંદનો રે, સ્વામી લેશે તેની સાર. ૯

કીર્તનસાર સંગ્રહ

રાગ ઘરળી. પદ ૧

અમટ હરિ મુજને મળ્યા રે લોલ,	
કાંઈ કલામાં ના'વે વાત, મારી બેની.	અમટ૦ ૨૩
આજ દીનમધુ અડળક દળ્યા રે લોલ,	
પોતે પુરૂષેત્તમ સાક્ષાર, મારી બેની.	અમટ૦
એતો પ્રકૃતિ પુરુષથી પર છે રે લોલ,	
એતો અક્ષર તણ્યા અધારુ મારી બેની.	અમટ૦
એતો રાધા રમાના વર છે રે લોલ,	
એનો ભગમ ન પામે પાર, મારી બેની.	અમટ૦ ૨
એતો રાગધિરાગપણે રાગનારે લોલ,	
એતો ત્રિભુવન પતિ ભગવાન, મારી બેની.	અમટ૦
એતો મુરુર મુનિ શાર છાજતા રે લોલ,	
મનમોહન રૂપનિધાન, મારી બેની.	અમટ૦ ૩
મહાશક્તિ કુળે જોની પાદુકા રે લોલ,	
એવા પરમપુરુષ મહારાજ, મારી બેની.	અમટ૦
જોને ધડીયે ન મેલે રમા સધિક્ષા રે લોલ,	
એવા દુર્લભ સલસલ થયા આજ, મારી બેની.	અમટ૦ ૪
નરવિગ્રહ ધર્યો કૃષ્ણ કરી રે લોલ,	
લીધો દ્વિજકુળે અવતાર, મારી બેની,	અમટ૦
પ્રેમાનંદનો સ્વામી આજ શ્રી હરિ રે લોલ,	
મુક્તિ આપી કરે કવપાર, મારી બેની.	અમટ૦ ૫

પદ ૨

પ્રભુ અમટ થયા છે આ સમે રે લોલ,	
શ્રીકૃષ્ણ કમળદળ નેણુ અવિનાશી.	અમટ૦ ૨૬
જોને સુરપતિ નરપતિ સહુ નમે રે લોલ,	
એવા ધર્મકુવર સુખદેણુ અવિનાશી.	અમટ૦ ૧

- જે મોકળને નંદ લાડીયોરે લોલ,
તેજ ભક્તિધર્મસુત સ્થામ, અવિનાશી. પ્રગટ૦
તેજે મુક્તિનો દાર ઉધાડીયોરે લોલ,
નરનારીને દેવા નિજધામ, અવિનાશી. પ્રગટ૦ ૨
શુદ્ધ ધર્મ ધરાપર ચાપવારે લોલ,
ઉખાડવા અધર્મનાં મુળ, અવિનાશી. પ્રગટ૦
નિજજનને અખંડ સુખ આપવારે લોલ,
પાવન કરવા ભક્તિ ધર્મકુળ, અવિનાશી. પ્રગટ૦
આજ મેક્ષ આપવાને આવીયારે લોલ,
બ્રહ્મમહોનવામી દરિયાય, અવિનાશી. પ્રગટ૦
મોટા મુખ મુનિ સાથે લાવિયારે લોલ,
જેના જ્ઞાન કરી પાપ જાય, અવિનાશી. પ્રગટ૦ ૪
મોક્ષપતિ કુવર ભક્તિધર્મનારે લોલ,
હરિકૃષ્ણ નારાયણ નામ, અવિનાશી. પ્રગટ૦
વહાયો તરત કાપે છે બંધ કર્મનારે લોલ,
પ્રેમાનંદનો સ્વામી ધનસ્થામ, અવિનાશી. પ્રગટ૦ ૫

૫૬ ૩

- જેને જોઇએ તે આવો મોક્ષ માગવારે લોલ,
આજ ધર્મવંશીને દાર, નરનારી. જો. ૨૬
આવો પ્રગટ પ્રભુને પમે લાગવાને લોલ,
વહાયો તરત ઉતારે લવવાર, નરનારી. જો. ૧
જન્મમૃત્યુના લય થકી છુટવારે લોલ,
ચરણે આવે । મુમુક્ષુ જન, નરનારી. જો.
શીઠ જાએ છો ખીજે શિર દૂટવારે લોલ,
હાતિ તરત ઝાગો પાવન, નરનારી. જો. ૨
સુગ શીઠ લટો છો મત પંથમારે લોલ,
આવો સત્સંગ મેલીને મોક્ષરૂપ, નરનારી. જો.

કીધાં શુદ્ધ અંતર નરનારીનાં રે લોલ,
ધર્મ ભક્તિ પધરાવ્યા માલ, અલભેલે. ધર્મ.
એવાં દિવ્ય ચરિત્ર ગિરધારીનાં રે લોલ,
પ્રેમાનંદ જોધને વારી જાય, અલભેલે. ધર્મ. ૫

રાગ ગરબી. પદ ૧

ધર્મકુંવર ધનરથામજી, મારા પ્રાણતણા આધાર; જોધને જીવું છું. ૧
તન મન ધન તમ ઉપરે, લઈ વારે વાર હજાર. જોધને જીવું છું.
સુર મૂરતિ મોહિની, મારા મનમા ખુંતી રાજ; જોધને જીવું છું.
તમ વિના મને કહાનજી, બીજી કાંઈ નવ મુઝે કાજ. જોધને જીવું છું.
પાપજીવર આટો દષ્ટ તમે, બાધી પાધ અનુપ; જોધને જીવું છું.
કોટિક કંદર્પ વારણે, લઈ વારે એવું રૂપ. જોધને જીવું છું.
લાલ તિલક શોભે ધણ, જણે બ્રહ્મી કામ કબાણ; જોધને જીવું છું.
કમળનયન કટાક્ષમાં, મારા તાણી સ્યો હો પ્રાણ. જોધને જીવું છું.
મધુક દસવું જોધને. મને વાધે પ્રેમ અપાર; જોધને જીવું છું.
ત્રિજીવનમાં એવી ફાણ છે, જે વશ નવ થાયે નાર. જોધને જીવું છું.
વામ કરણમા સ્યામ છે, તિલ નિરખ્યા જેવો નીત; જોધને જીવું છું.
તિલ જોઈ જમણા ગાંધમાં, વાધે પ્રેમાનંદને પ્રીત. જોધને જીવું છું.

પદ ૨

શી કર્કુ શોભા અંજની, જોઈ લોચનીયાં લોભાય; ચિતકું ચોરે છે. ૧
નિરખી નાસા કોરને, મારા ભવના પાતક જાય. ચિતકું ચોરે છે. ૨
અધર પ્રવાળાની ઉપમા, જણે કુંદકળીસમ દાંત; ચિતકું ચોરે છે. ૩
ચિત્રકૂટણી શોભા ધણી, કણકંઠ જોયાની ખાત. ચિતકું ચોરે છે. ૪
વદનસ્થળ વદાલુ ધણ, મને મળવા વાધે પ્રીત; ચિતકું ચોરે છે. ૫
આગતન બાકુ ઉર ધરી, આવો મળાયે મોહન પ્રીત. ચિતકું ચોરે છે. ૬
ઉદરમાલી ત્રિવળી પડે, હડી નાબી નીતમ જોધ; ચિતકું ચોરે છે.

આણે પ્રેમ પ્રતીત સાચા સંતમારે લોલ,
 ધારે મોક્ષ અતિશે અનુષ, નરનારી. જો ૦ ૩
 બુવે આખ ઉધાડીને વિવેકનીરે લોલ,
 શીદ કરોછો ગોળ ગોળ એકપાડ, નરનારી. જો ૦
 લીધી લાજ બીજા ગુરુ ભેખનીરે લોલ,
 કામ કાષે લગાડી છે રાડ, નરનારી. જો ૦ ૪
 એવા અમાની ગુરુના વિશ્વાસથીરે લોલ,
 ભશો નરકે પમાડતા દોલ, નરનારી. જો ૦
 વહાલો તરત છોડાવે કાળપાશથીરે લોલ,
 પ્રેમાનંદ કહે આપે છે હરિ મોલ, નરનારી. જો ૦ ૫

પદ. ૪

જાઉં ધર્મકુંવરને વારણે રે લોલ,
 જાવ બુડતાં ઝલી મારી બાંલ, અલખેલે. ધર્મ ૦ ૨૬.
 બાંલ ઝલી તાણી લીધી બારણે રે લોલ,
 નહિ તો વહીને જાતી ક્યાંની ક્યાંજ, અલખેલે. ધર્મ ૦ ૧
 વહાલે ધોર કળીમેં કરુણા કરી રે લોલ,
 લીધા ધર્મગૃહે અવતાર, અલખેલે. ધર્મ ૦
 પોતે અક્ષરપતિ આચા હરિ રે લોલ,
 કરવા અધમતણે આધાર, અલખેલે. ધર્મ ૦ ૨.
 વહાલે પ્રગટ પ્રતાપ જણાવીયો રે લોલ,
 મેટ્યા લખ્યા વિધાતાના લેખ, અલખેલે. ધર્મ ૦
 જીવ જમના તે હાથથી છોડાવીયા રે લોલ,
 મારી કરમની રેખપર મેખ, અલખેલે. ધર્મ ૦ ૩
 ચાર વર્ણ ને આશ્રમ ચારનારે લોલ,
 ચાપ્યા અચળ ધરાપર ધર્મ, અલખેલે. ધર્મ ૦
 મઘ માંસ ચોરી ફેલ જનનારે લોલ,
 નરનારીનાં મેલાવ્યા ધર્મ, અલખેલે. ધર્મ ૦ ૪

કીર્તી શુદ્ધ અંતર નરનારીનાં રે લોલ,
ધર્મ લલિત પધરાવ્યા માલ, અલભેલે. ધર્મ.
એવાં દિવ્ય ચરિત્ર ગિરધારીનાં રે લોલ,
પ્રેમાનંદ જોષને વારી જાય, અલભેલે. ધર્મ. ૫

રાગ ગરબી. પદ ૧

ધર્મકુંવરે ધનસ્યામજી, મારા પ્રાણુતણા આધાર; જોષને જીવું છું. ૨૬
તન મન ધન તમ ઉપરે, લઈ વારે વારે હજાર. જોષને જીવું છું. ૧
મુંદર મૂરતિ મોહિની, મારા મનમા પુતી રાજ; જોષને જીવું છું.
તમ વિના મને કહાનજી, ખીજી કાંઈ નવ મુઝે કાજ. જોષને જીવું છું. ૨
પાપણુપરે આટો દષ તમે, બાધી પાપ અનુપ; જોષને જીવું છું.
કોટિક કંદર્પ વારણે, લઈ વારે એવું રૂપ. જોષને જીવું છું. ૩
ભાલ તિલક શોભે ધણું, જાણે બકરી કામ કળાણ; જોષને જીવું છું.
કમળનયન કટાક્ષમાં, મારા તાણી સ્થો છો પ્રાણ. જોષને જીવું છું. ૪
મધુર દસવુ જોષને. મને વાધે પ્રેમ અપાર; જોષને જીવું છું.
ત્રિલુવનમા એવી કોણુ છે, જે વચ નવ થાયે નાર. જોષને જીવું છું. ૫
વામ કરણમા સ્યામ છે, તિલ નિરખ્યા જેવો નીત; જોષને જીવું છું.
તિલ જોષ જમણા ગાલમાં, વાધે પ્રેમાનંદને પ્રીત. જોષને જીવું છું. ૬

પદ ૨

શી કંઠુ શોભા અંમની, જોષ લોચનીમાં લોભાય; ચિતકું ચોરે છે. ૨૬
નિરખી નાસા કીરને, મારા ભવના પાતકે જાય. ચિતકું ચોરે છે. ૧
અધર પ્રવાળાની ઉપમા, જાણે કુંદકળીસમ દાંત; ચિતકું ચોરે છે.
ચિત્રકૂટણી શોભા ધણી, કળુકંઠ જોષાની ખાત. ચિતકું ચોરે છે. ૨
વદનઃસ્થળ વહાલુ ધણું, મને મળવા વાધે પ્રીત; ચિતકું ચોરે છે.
આગત બાહુ ઉર ધરી, આવો મળાયે મોહન મીત. ચિતકું ચોરે છે. ૩
ઉદરમાઢી ત્રિવળી પડે, હડી નાબી નૌતમ જોષ; ચિતકું ચોરે છે.

સ્થામ કટી સોયામણી, ઉડમાંલી રત્નું મન મોષ. ચિતરું ચોરે છે. ૪
 જુનુ જુમલ છખી જોષને, મારો સફળ થયો અવતાર; ચિતરું ચોરે છે.
 પિંડી પાની નિરખતાં, મારો દૂર થયો સંસાર. ચિતરું ચોરે છે. ૫
 સોજે ચિદ્ધે જુક્ત છે, એ જુમલ ચરણની જોડ; ચિતરું ચોરે છે.
 અખંડ રહો આવી ઉરમાં, પુરો પ્રેમાનંદના કોડ. ચિતરું ચોરે છે. ૬

પદ ૩

નવલ સનેદિ નાચજી, રપાળા રાજવનેણ; વદાલા લાગો છો. ૧
 હસતાં હસતાં હેતમાં, જોડો છો મીઠાં વેણ. વદાલા લાગો છો. ૨
 આખડલી અમૃતે ભરી, કાંઈ કશણ કહી નવ જાણ; વદાલા લાગો છો.
 ચિત ચોરાણું ચાલમાં, મરકલડે મન લોભાય. વદાલા લાગો છો. ૨
 આતુરતા નથી અંજમાં, દીસે છે શીલ સ્વભાવ; વદાલા લાગો છો.
 પ્રેમતણે પ્રવાહ વહે, 'નેણાંમાં નટવર નાવ. વદાલા લાગો છો. ૩
 બૂધર ભાવિક ભાવના, નથી અરથા અરથી સ્થામ; વદાલા લાગો છો.
 પરમારથને કારણે, પધાર્યા પૂરજુકામ. વદાલા લાગો છો. ૪
 દીન ઉપર દયા કરી, તમે ફુલેલ દર્શન દેવ; વદાલા લાગો છો.
 કદપતર છે કદાનજી, જાણે મોટા મુનિવર ભેવ. વદાલા લાગો છો. ૫
 કશણાનિધિ કશણા કરીને, છોમાળા રંગછેલ; વદાલા લાગો છો.
 પ્રેમાનંદ કહે અખંડ રહો, આખડલીમાં અલભેલ. વદાલા લાગો છો. ૬

પદ ૪

ધર્મકુંવર શ્રીજીજી, તમે ભક્તપતિ ભગવાન; એ વર માગું છું. ૧
 દયાનિધિ તમે દાસને, નિલ આપો છો. એ દાન. એ વર માગું છું. ૨
 નિરવિકલ્પ ઉત્તમ અતિ, એવો નિઝે ચામ તમારો; એ વર માગું છું.
 અલભેલા તમ આગળે, હું અરજ કરું એ સાંડ. એ વર માગું છું. ૨
 મહાત્મ્યવાને સદિત હરિ, એવી એકાંતિકી ભક્તિ; એ વર માગું છું.
 પ્રીત રહે તવ ચરણમાં, ખીજે રહે સદા વિરક્તિ. એ વર માગું છું. ૩
 હુંમાં તમરું ભક્તપણું, હરિ એમાં કોઈ પ્રકાર; એ વર માગું છું.
 દોષ ન રહે કોઈ જાતનો, એ આપો ધર્મકુમાર. એ વર માગું છું. ૪

તમારો ક્રોધ લક્ષ્મીનો, મારે દ્રોહ ક્યારે નવ થાય; એ વર માયું છું.
સંગ એકાંતિક લક્ષ્મીનો, મને નિલ આપો મુનિસય. એ વર માયું છું.
દાસ તમારો દાસનો, મને રાખો નાય હજીર; એ વર માયું છું.
પ્રેમાનંદની વિનિતિ, સાંભળજો સ્વામ જરેર. એ વર માયું છું.

રાગ ખમાય-પદ ૧

રૂપ લાગે છે રાજેન્દ્ર મંદિર-આવતા રે; રૂપાં ૨૬
જરકસિયો જામે હરિ પેળી, માથે બાધી પાધ સોનેરી;
ગુદો રેટો ઝોઢી મન લલયાવતા રે, રૂપાં ૨૭
દેડે હાર ચુલાખી ફેરે, ચિત્ત મારું રોકી રાખ્યું તો રે;
ગજરા કાણુ બાણુ મન મારે જાવતા રે. રૂપાં ૨૮
કનકડી મુદર કર લખને, ગજનિતિ ચાલો દળવા રહીને;
ચીતકું ચોરો મીકું મીકું આવતા રે. રૂપાં ૨૯
પ્રેમાનંદના નાય વિહારી, ભલે તારા વદનકમળપર વારી;
હેતેસું બોલાવી તાપ શમાવતા રે. રૂપાં ૩૦

પદ ૨

વહાલી લાગે છે વરણાગી તારી વાંકડી રે; ✓ વહાલી ૨૬
લલિત ત્રિભંગી મુદર શોભે, સુરનરમુનિના મનને લોભે;
ચાલો ચાલ ચટકતી પેરી આંખડી રે. વહાલી ૨૭
મુદર હસીત વદનની વાણી, મુલુતો ગજનિતા લલયાણી;
ભેષને મોહી અણિયાળી ચંચલ આંખડી રે. વહાલી ૨૮
નવલ મનોહર મુદર હેલા, ઝોરા અવોને અવબેલા;
મળિયે મોહન બાધી બાથે રાંખડી રે. વહાલી ૨૯
શ્રીધનસ્થામ છળીના પામ, પ્રેમાનંદ બને આઠો જામ;
ભેયાની લાગી છે નિશદિન ધાંકડી રે. વહાલી ૩૦

પદ ૩

તારી જાનકની બિલ્હારી મારા નાયજી રે;	તારી૦ ૧૬.
મુંદર રૂપ કલ્યામાં ના'વે, શેષ સદ્ગુણ પાર ન પાવે;	
કોટિક કામ લલમ જોડે હાયજી રે.	તારી૦ ૧
મોહું મન મુખને મરકલડે, નિરિધરજી ગમિયા છો દલડે;	
ક્ષણું ન મેલે સાગરતનયા સાયજી રે.	તારી૦ ૨
રૂપ શીલ ગુણ રસના સાગર, તરુણ કિશોર સદા નટનાગર;	
વ્રજવનિતાના પ્રાણજીવન મુખપાયજી રે.	તારી૦ ૩
કરુણારસમય જોવું દસવું, કરુણા કરી જન ઉરમાં વસવું;	
પ્રેમાનંદ નિલ આવે એ ગુણ ગાયજી રે.	તારી૦ ૪

પદ ૪

વારે વારે જાઉં વહાલાજી તારે વારણે રે;	વારે૦ ૧૬.
આદિપુરુષ હૃદય અવતારી, કૃષ્ણારસમય મૂર્તિ ધારી;	
પતિતપાવન પ્રગલ્બા આજ અમ કારણે રે.	વારે૦ ૧
નરનારી અમણિત અયકાતી, ભવસાગરમાં ડબકા ખાતાં;	
જળવંત બાંધ અહીને કાઢતાં બારણે રે.	વારે૦ ૨
અધમઉધારણા નામના નામી, ગિરદ તમારૂં સદાયે સ્વામી;	
કીધું સલ કળીમાં બદ્ધ જન તારણે રે.	વારે૦ ૩
મળિયો પુરોત્તમ એમ જણી, અચળ આશરો ઉરમાં આણી;	
પ્રેમાનંદ હરીને બેઠાં કારણે રે.	વારે૦ ૪

રાગ ગરબી-પદ ૧

શોભા શી કહું રે રૂડી, વરણન કરતાં જામ ચિત્ત બૂડી;	
હરિવર જોયા રે રંગમાં, મોહી હુંતો રસિયાજીના અંગમાં.	૧
ઉદર અનુપમ રે નિરખી, ઉપમા પીપળા પાનના સરખી;	
ત્રિવળી મુંદર રે શોભે, જોષ જોષ ચિત્તમાં મારાં લોભે,	૨

નાળી ઉડી રે રૂપાળી, બહા બેસે સાં આસન વાળી;
 હટિલંક જોધને રે મનમાં મૃગપતિ લાજ રહ્યો મહા વનમાં.
 હરિયે ઉપવીત રે ધારી, મુનિના મનને આનંદકારી;
 નિરખી આનંદ રે પામી, આવા રૂઝ પ્રેમસખીના સ્વામી. ૪

પદ ૨

હરિને નિરખ્યા રે નેણે, વહાણને વરણુ' સુંદર વેણે;
 શ્યામ શરીરે રે શોભે, આગન બાહુ ચિતડાં લોભે. ૧
 મૂરતિ ઉચી રે વખાણું, સવાયોસઠ તમુ પરમાણું;
 સુંદર શોભે રે શરીરે, પીત પદ પેહેર્યાં છે બળવીરે. ૨
 ઘેરે સાદે રે માળે, સાંમળી મેલ નગરાં લાળે;
 હસતા આવે રે પાસે, કેસર સરખો સુગંધ આસે. ૩
 કૌતુહલના રે ભરિયા, જોમ કળાના પૂરણુ હરિયા;
 બલવિદ્યાના રે સ્વામી, આવા રૂઝ પ્રેમસખી વર પામી. ૪

પદ ૩

રંજને બીનો રે જોધ, હરિના જીગલ ચરણુ પર મોહી;
 સાથળ રૂઝ રે કેવા, નિરખી મનમાં રાખ્યા જોવા. ૧
 જોજ છે જાડા રે સ્વરૂપે, ઉપમાં કદળી સ્તંભની ઓપે;
 શોભિત શોભા રે ધામ, મનવનિતાના પુરણુકામ. ૨
 સુંદર શોભે રે જાતું, નિરખી ધન્ય લાગ્ય કરી માતું;
 જાંઘા જીગલને રે નિરખી, ચંદન ચરચી મનમાં દરખી. ૩
 ધુંટી અનુપમ રે પાની, નિરખી મનમાં રાખું છું છાની;
 એ પદ ઉરમાં રે ધારી, પુંજ પ્રેમસખી બલિદારી. ૪

પદ ૪

ચરણુ હરિના રે શોભે, જોધ જોધ મુનિમન મધુકર લોભે;
 ખખી અઝોઝીક રે ન્યારી, સોજે ચિદ્રતણી બલિદારી. ૧
 મત્સ્ય તે મહાસખ રે આપે, ત્રિદાણુ ત્રોપદ દુઃખમાં કાપે;

કથરા ધનુષને રે ધારે, બોમ તે તપ હુવાના દારે. ૨
 અર્ધ ચંદ્ર ઉઝો રે બારી, સ્વસ્તિ અષ્ટાશુ મંગળકારી;
 જવ ને જાંબુ રે વિસજે, વજ્ર ખનજ અંકુશ અતિ છાજે. ૩
 અંબુજ શાખા રે સારી, લાગે ઉર્ધ્વરેખા અતિ પ્યારી;
 શુક જેવા જોગી રે વિચારે, નિત્ય ઉઠી પ્રેમસખી જીરધારે. ૪

પદ ૫

એ ચરણના રે જોગી, શિવ સનકાદિક શુક જેવા જોગી;
 મનમાં વિચારે રે પ્રીતે, તેણે કરી કામાદિક રિપુ જીતે. ૧
 ધ્યાનમાં નખમણી રે દેખે, ઝીણી આંગણથોની રેખે;
 જોવે ચિહ્ન જમણે રે અંગુઠે, ખીજે નવ રાત્રે જામે છુટે. ૨
 ઋષિમણ્ય પુજે રે આનદે, જાવ ધ્યાનાદિક નિત્ય ઉઠી વહે;
 શેષ સંહારે રે મનમાં, પૂજે ગોવાળ વૃંદાવનમાં. ૩
 કુચ ને કુમકુમ રે સમારી, જીરપર રાખે મળની નારી;
 ઉપનિષદનો રે સાર, પ્રેમસખી કરી રાખે ઉર હાર. ૪

પદ ૬

સુંદર શોભે રે રસિયો, વહાલો મારા હૃદયકમળમાં વસિયો;
 રૂપ અલૌકિક રે જોષ, ઉપમા તોલે ના આવે કાષ. ૧
 તલ ઉઠી નારદ રે આવે, શેષ સદસ્યમુખ પાર ન પાવે;
 ખીનાસમણ રે સ્વામી, હું તો એ જોષને આનંદ પામી. ૨
 નખશિખ શાભા રે વખાણી, સુદૃઢ કડું છું મારી વાણી;
 અંગો અંજને રે ગાવું, દવે હું પાછી જવમાં નાવું. ૩
 દવે હું તો થઈ છું રે માતી, હરિના ગુણ સાગરમાં ન્હાતી;
 વહાલે મને ઝાલી રે હાથે, રસિયે પ્રેમસખીને નાથે. ૪

રાગ ગરબી-પદ ૧

વંદુ પુરુષોત્તમ પરબ્રહ્મ અનાદિ દેવને રે લોલુ;
 જેની દેવ દાનવ મુનિ વૃંદ કરે નિત્ય સેવને રે લોલુ. ૧

- વંદુ કૃષ્ણ કમળદળ નેત્ર સકળ સુખધામને રે લોલ; ૨
વંદુ ગોયોકપતિ રાય તે જ્યોતિથી સ્થામને રે લોલ
વંદુ મકળ કળા ગુણુ ધામ જગત આધારને રે લોલ; ૩
માવે શારદ નારદ, ગેપ લહે નહિ પારને રે લોલ.
વંદુ અક્ષરબ્રહ્મ આધાર કે ધર્મ નિવાસને રે લોલ;
વંદુ પ્રેરક માયા દાળ સકળ ભય નાશને રે લોલ. ૪
માયુ કર જોડીને નાય કે વાણી પ્રકાશને રે લોલ;
માયું સુદર કૃષ્ણ સ્વરૂપ હરખ અતિ દાસને રે લોલ. ૫
વર્ણવું નખશિખ રૂપ અનૂપ હરિચરણે નમી રે લોલ;
આપો પ્રેમસખીના નાય કે જુદિ અનુપમી રે લોલ. ૬

પદ ૨

- વરચુવું પૂરણુ ધલ દયાળ નારાયણ મૂરતિ રે લોલ;
મોહન કોટિક શોભાધામ નહિ મેલું ઉરતી રે લોલ. ૧
શોભે સુંદર સ્થામ શરીર હરિ હસી હેરતા રે લોલ;
સુંદર કમળની માળા નાય હાથમાં ફેરતા રે લોલ. ૨
શોભે સુંદર બાલ વિશાળ લલિત રેખાવળી રે લોલ;
જોતા લોચન ત્રપત ન થાય કે જાયે ચિતકુ ચળી રે લોલ. ૩
સુદર ઝીણા નીતમ કુટિલ અકળના કેય છે રે લોલ;
બાધી પાલ મનોહર ચિય કે નટવર વેલ છે રે લોલ. ૪
પ્રકુલિત પંકજ સરખા વિશાળ મનોહર નેત્ર છે રે લોલ;
રુડા અમૃત સરખાં રસાળ કે મીઠા વેણુ છે રે લોલ. ૫
લકુટી કુટિલ કટાક્ષને બાણુ કે કાળજ કોરતા રે લોલ;
શોભે પ્રેમસખીનો નાય કે ચિતગ્ર ચોરતા રે લોલ. ૬

પદ ૩

- શોભા પુરણુ ચદ્ર સમાન કે મોહન મુખનણી રે લોલ;
નિરખી મુનિજન પદ ચક્રાર પ્રીત અતિચય ઘણી રે લોલ. ૧
શોભે સુંદર લાલ કપોળ મનોહર બાલ છે રે લોલ;

હરિનું કેસર ચંદને ચરચિત રૂડું બાલ છે રે લોલ.	૨
નાસા શોભીત મુનિ મન લોભીત છે બલવીરની રે લોલ;	
કવિએ સરવે ખોળીને આપી ઉપમા કીરની રે લોલ.	૩
શોભે અધર્મજિજ્ઞ અતિસાર પાનખીડી ચાવતા રે લોલ;	
મજનવનિતાના જીવન પ્રાથુ કે તાપ સમાવતા રે લોલ.	૪
શોભે સુંદર ખતરીશ કાંત કે જાણે કુંદ કળી રે લોલ;	
ચોર્યા કેમ કરા ચિત કે હસતા લળી લળી રે લોલ.	૫
સુંદર શંખ સરીખો કાટ રૂડી રેખાવળી રે લોલ;	
વારે ગ્રેમસખી લેછ પ્રાથુ હરિને મળી મળી રે લોલ.	૬

પદ ૪

નારાયણ પુરોત્તમ દેવ કે શોભાધામ છે રે લોલ;	
મગધ્યા ભક્તતણા મનરંજન પુરુષોત્તમ છે રે લોલ.	૧
શોભે જુગ્મ મુગ્ધ સુખારમ વિપુલ વિલસી રહી રે લોલ;	
કવિએ ઉપમા હસ્તિમુંડ કમળ કંડની કહી રે લોલ.	૨
કરમાં સારંગ ચાપનાચિન્હ તેણે અતિ શોભતા રે લોલ.	
જાણે કઠિન કુરમની પીઠ કે મુનિમન લોભતા રે લોલ.	૩
ગીણી આંગળિયોની રેખા નખમજ્જિ લાલ છે રે લોલ;	
લાજે ઔરાવત કલહંસ એવી રૂડી ચાલ છે રે લોલ.	૪
એવી જુગ્મ અનુપમ સાર કે શોભે સ્થામની રે લોલ;	
ચુંબન કરવા તલખે નિરાદિન મજની ભામની રે લોલ.	૫
નિરખી છત્રત હૃદય વિશાળ મેઢુઢુખ સરવે ટળ્યા રે લોલ;	
આવા રૂઝ ગ્રેમસખીનો નાય કે મુજને લાલે મળ્યા રે લોલ.	૬

રાગ ગરબી પદ ૧

ધર્મકુંવર હરિકૃષ્ણની રે, મૂરતિ મારે મનમાની;

જીવન જોયા લાજ છે રે.

તરણ મનોહર મરાંત રે, રેખા છે નાની નાની. જીવન ૧

મસ્તક મુગટ જડાવનો રે, કુંડળ મકરાકાર; જીવન.
 કેસર તિલક લલાટમાં રે, જોષ જોષ વાધે પ્યાર. જીવન. ૨
 હિરમાં અનુપમ હિતરી રે, કંચન કેરી અનુપ; જીવન.
 રતને જડિત પાશુ બાધીયા રે, સુરનરમુનિ ને શુપ. જીવન. ૩
 વેંદ વીટિયો કડાં સાંકળા રે, શોભે છે કરવર માંય; જીવન.
 પ્રેમાનંદ હખી ઉપરે રે, તન મન ધન પલખાય. જીવન. ૪
 પદ ૨

મદન મનોહર મૂરતિ રે, રાજહંસ ગતિ આલ; નિરખીનેણાં રે રે. ૨૬.
 જરકસી જામા પહેરીયા રે, સોનેરી સુરવાળ. નિરખી. ૧
 કનક રેટા કમરે કસ્યો રે, કરમાં રેશમી રૂઆલ; નિરખી.
 કનક હિંડોળે હિંચતા રે, શોભે છે ધર્મનો લાલ. નિરખી. ૨
 પુરોત્તમ પરિચક્ષને રે જોવા મળ્યું સરવે જકત; નિરખી.
 નારી નરનો પાર નહીં રે, લાખો મુનિ હરિભક્ત. નિરખી. ૩
 પ્રતપુરિના ચોક્કમાં રે, જલ્દવાય જોવાય; નિરખી.
 ઘોડલાની ધુમરમાં જોષ રે, પ્રેમાનંદ વારી જાય. નિરખી. ૪
 પદ ૩

નવીન આંખાનું જોડહું રે. તે વચ્ચે અતિઅભિરામ
 હિંડોળો હેમનો રે. ૨૬.
 ખાંખો જોઉં આંખા ડાળમાં રે, સુંદર શોખાધામ. હિંડોળો. ૧
 રમણિક હિંડોળા તણી રે, શોભા કહી નવ જાય; હિંડોળો.
 શોભા ત્રિજીવનની આવી રે, હંગી હંગી હરખાય. હિંડોળો. ૨
 હિંડોળામાં થીહરિ રે, શોભે છે સર્વ સમાન; હિંડોળો.
 કરે લીલા જાત જાતની રે; પુરોત્તમ ભગવાન. હિંડોળો. ૩
 જોષ મૂરતિ મહારાજની રે, લોચન ત્રપત ન યાય; હિંડોળો.
 પ્રેમાનંદ હરિ ઉપરે રે, તન મન આણું વારી જાય. હિંડોળો.

પદ ૪

કનક છડી લઇ કરમાં રે, ઉભા હિંડોળે નાથ;
 ધર્મસુત લાડીલો રે. ૮૭

મુનિવર હરિજન ઉલલા રે, ચારે પાસે જોડી લાય. ધર્મ. ૧
 હસર ચંદન કંકુ લઇને રે, સરસ કુસુમના હાર; ધર્મ. ૨
 અગર ધુપ દીપ આરતિ રે, ઉભારે કરી પ્યાર. ધર્મ. ૩
 હાર પેરાવે હેતમાં રે, હરિજન ઉભા અપાર; ધર્મ. ૪
 કર ચરણે કરી ફેલવા રે, લે. છે. ધર્મકુમાર. ધર્મ. ૫
 ફેલવાક લે છડીયે કરી રે, હાર હંરિ ધનસ્થામ; ધર્મ. ૬
 પ્રેમાનંદ ગાયે નિરખી રે, નિર્ગુણના ગુણગામ. ધર્મ. ૭

રાગ સોહા પદ ૧

પ્યારા ધનસ્થામ, પુરણકામ રે, આવો ઓરા ખોસું માથે તેરા. મારા રાગ. ૧
 ધર્મકુમાર, જાઉં બલિદાર રે, લાગે પ્યારી, મૃતિ તમારી, મારા. ૨
 નખશિખ જોતું, ચીતકું પરાવું રે, ચરણે મેં, કરે પરણામ, મારા. ૩
 ઉર્ધ્વરેખા શૂંડી, અંત સમે મૂડી રે, નખમાંછ, ચિન્હ સુખદાછ, મારા. ૪
 જોઇ પ્રેમાનંદ આનંદકંદ રે, નખમણિ, શોભા જગતણી, મારા. ૫

પદ ૨

કૃષ્ણ શીહરિ, ઉભા રહોને જરી રે, નેણાં અગે મન માફ લાગે, મારા રાગ. ૧
 જોઉં કૃષ્ણા ધુંટી, પિંડી સાચળ ફુટી રે, સ્થામકટી, જાયે દુઃખ મટી, મારા. ૨
 ઉદર નિરખી, કરં માંહી બકરી રે, મળીમળી, નિરખું ત્રિવળી, મારા. ૩
 હૃદય વિચાળ, માંહી મોતી માળ રે, અતિ શોભે, જોઈ મન લોભે, મારા. ૪
 જોવા હાપ ચિત્ત, પ્રેમાનંદ દીન રે, સ્તન સ્થામ, અતિસુખધામ, મારા. ૫

પદ ૩

નારાયણ નામ, રહું અહું જામ રે, મારા સ્વામી, અંતર જામી, મારા રાગ. ૧
 શોભાના બંધરે, જાઉં બલિદાર રે, સુખ જોઇ, મન રહું મોહી, મારા. ૨

અભય ઉદાર, ચિહ્ન તે અપાર રે, જોષ જળ જનમ સુદ્ધ, મારાં ૩
કરિ કર સમ, યોધાચ્યા અધમ રે, માથે મેલી, આંખા મેં સાહેલી, મારાં ૪
રાતી હથેળીમાં, રેખા સુખસીમા રે, નખચંદ્ર નિરખે પ્રેમાનંદ, મારાં ૫

પદ ૪

નમુ કર જોડી, બુદ્ધી છે થોડી રે, શું ગણું પાર ન પાણું, મારાં રાજાં ૧
જોષ કંબુકંઠ, મદન અટંટ રે, યયો દીન, પરમ પ્રવીણ, મારાં ૨
વદન વિલોક્ષી, ભક્તજન શોખી રે, જોષ દૂધા, તન સુધ છુટ્યા, મારાં ૩
અંદ્રનો પ્રકાશ, રશ્મી મુખ હાસ રે, કુંદ કળી, હંત આવળી, મારાં ૪
અધર પ્રવાળ, રૂપની જળ રે, નાની રેખે, પ્રેમાનંદ દેખે, મારાં ૫

પદ ૫

મધ્યા ભક્ત ટોળે, જમણે કયોળે રે, તીલ જોવા, ચિત્તમાં પરોવા, મારાં રાજાં ૧
નાસિકા નમણી, સીમા શોભાતણી રે, અણિયાળાં નેણાં મરમાળાં, મારાં ૨
નેણું ને આળે બકુટિ ઉઘાળે રે, ઘેનાં કીધાં ચિત્ત ચોરી લીધાં, મારાં ૩
ભાલ વિશાળ, તિલક રસાળ રે, કેસરનું શોભે હરિવરનું, મારાં ૪
સિખા જખીદાર, નિરખે વાર વાર રે; એક મન, પ્રેમાનંદ ધન્ય, મારાં ૫

રાગ ખમ્ભાય પદ ૧

મન વસિયોરે મારે મન વસિયો, મનચાજ કુંવર મારે મન વસિયો, મન ૦ ૮૩ ✓
ઉલ્લ ઊગળો વહાલો અતિ મરમાળો, રંગજીનો રસનો રસિયો રે, મન ૦ ૧
હળવે શું વહાલો હેત કરીને, મુજ સામું જોષને હસિયો રે, મન ૦ ૨
હસુળજ પાધ કેશરનો જીનો, પીતાળર કગરે કરીયો રે, મન ૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાચ જખીયો, સોળ કલા પૂરજી ચસિયો રે, મન ૦ ૪

પદ ૨

મન હરિયું રે મારું મન હરિયું, જોની નંદને કુંવર મારું મન હરિયું; જોની ૦ ૮૩ ✓
નેણાં જરી નીરખ્યો નટનાજરે, સાગર સુખને શું કરિયું રે, જોની ૦ ૧
સુંદર મુખ મીનંદકુંવરનું અતિ આનંદ સુખનું હરિયું રે, જોની ૦ ૨

જરહસી પાઘ બાધીને સુંદર, નૌતમ છોજતીયું ધરિયું રે. બેલી૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથનું મુખડું, નીરખીને અંતરમાં ઠરિયું રે. બેલી૦ ૪

પદ ૩

ગિરિધરજી રે માનો ગિરિધરજી, મારો પાલવ મેલોને ગિરિધરજી; મારો૦ ૧
પાલવ મેલોને વહાલા છેલ છખીલા, માનોજી મોહન મારી એ અરજી રે. મારો૦ ૨
શા. ક્ષરણ સ્થામણિયા વહાલા, શીદને યથા છે આવડા ગરજી રે. મારો૦ ૩
ગિરિધરિયા ઘેલું, મા બોલો, રસિયા બળી મેં રાજની મરજી રે. મારો૦ ૪
પ્રેમાનંદના રે નાથ ઠગારા, સ્થામણિયા સુંદર વરજી રે. મારો૦ ૫

પદ ૪

મહી ઢળશે રે માઈ મહી ઢળશે, મેલોને સ્થામ સુંદર માઈ મહી ઢળશે, મેલો૦ ૧
મહી ઢળશેને ગોળી મહીની રે પુટશે, એમાંથી વહાલા તમને શું મળશે રે. મેલો૦ ૨
સાંભળશે રે મારી સાસુ ઠગારી, મુજપર બહુ રીશે બળશે રે. મેલો૦ ૩
વળગી રે રે વિઠલવર મુજને, દુરબળિયા રે દેખીને ઢળશે રે. મેલો૦ ૪
પ્રેમાનંદના નાથજી તમને, જોષ જોષને દુઃખડા ઢળશે રે. મેલો૦ ૫

રાગ કાલિંગાસાની ગરબી. પદ ૧

માણુકીએ ચકા રે મોહન વનમાળી, શોભે રૂડી કરમાં લગામ રૂપાળી. મા૦ ૧
માણુમર સૌને કહે છે થાગો લ્યાર. મુનિ વર્ણિ પદ્ધતિ ને સવાર;
મતપુરી જાવા કયો નિરધાર.

મા૦ ૨

કેસર બેરી બોલવી ને પુલમાળ, તાજણુ તીખી વાજગાનો ધણા તાળ;
શોભે ધણા વહાલા લાગે છે મરાલ,

મા૦ ૩

પ્રેમાલક્ષ્મી વિનતી કરે દોડી દોડી, લોહચમકણ વૃત્તિ મુરતીમાં જોડી;
નથી જાતી દરગાહમાંથી ઘોડી.

મા૦ ૪

આપો આપો અગે જાગે મતપુરી, જાવો પ્રભુ રામનવમી નથી દુરી;
સેવક હાસ પ્રેમાનંદ હજુરી.

મા૦ ૫

પદ ૨

વાલમજી બહેલા વળખે મડપુરે, મતપુરી નથી દેશાંતર દુરે; વાલ૦
માણુકીનો વેગ દેખ્યો સુપ્યો કાષ્ઠ, આકાશથી તારો ખર્ચો નાપ્યું ભેષ્ઠ;
ગરક લાજ લોપી માણુકીએ સોષ્ઠ. વાલ૦ ૧

મન વેગે માક નર્થ રજા રાત; સીજવાડે સ્વામી ગયા પરમાત;
હાં હાં કરતાં વડતાલમા ગઈ વાત. વાલ૦ ૨

મતપુરી દાસ કીમોલ આનંદ, સામેયે ચાલે આવ્યા જમવંદ.
ભલે ભલે સ્વામી તમે સદાનંદ. વાલ૦ ૩

વાળાં વાગે આવ્યા નારાયણ સ્વામી, સલામધ્યે શોભે હેલી બહુનામી;
પ્રેમાનંદ કહે અક્ષર ધામના ધામી. વાલ૦ ૪

પદ ૩

ડોલરીયો જમવા ઉઠ્યા રંગરેલ, માણીગર અળવ લયેઈ અલભેલ. ડો૦
જમ્યા બહાલો સંતને પીરસવા આવ્યા, મોતીયુર યાજ કરીને મંગાવ્યા.
પાયવાર દુર્ધા સંતને દરાવ્યા. ડો૦ ૧

પોઢ્યા બહાલો બંગલે જમને સુખકારી, જમ્યા સાંજે સમા કરી ઝોટે સારી;
ધન્ય ધન્ય બે આપ્યા અધધારી. ડો૦ ૨

જુમલ કુંડ રંગના કરાવેલ તાલ, લાં તો શોભે ઉર્વાં ધણી વિરાજ;
આવ્યા સંત ધણા ધણા સાયંકાળ. ડો૦ ૩

દર્શન બહુ આપ્યાં તમે મુખધામ, ઘોડે ચડી સધમાં દુર્ધા ધનસ્વામ;
પ્રેમાનંદ કહે બંગલે ગયા ભગવાન. ડો૦ ૪

પદ ૪

સવારે ઝામતી ગયા ભગવાન, રટે ત્રણ યોગ નારાયણ નામ. સ૦
આજ રામનવમી જનનો હીલોલ, સતસંગી સર્વે કરે છે કીલોલ;
આન તાન ઉત્સવ ઝાંઝ ઝંઝળ. સવારે ૧

આવ્યા હેલી મંદિરમાં મતવાલો, સંતસમામધ્યે ગામે ધર્મલાલો;
સતસંગી પુગલ કરવાને ચાલો. સવારે ૨

પુજા કરી આરતી લક્ષ્મી હિતારે, સંતસભા મૂર્તિને અંતરમાં ધારે;
 રત્નીયાલો લટકાં કરીને રીઝાવે. સવારે ૩
 દસ દિવસ જમી જમાડ્યા સીધાબ્યા, તતપુરીવાસી ગઢપુરે આબ્યા;
 પ્રેમાનંદ મોચે મોતીડે વધાબ્યા. સવારે ૪

રાગ પરજ-પદ ૧

નેણામાં રાખું રે નેણામાં રાખું રે, નાથજીને જતન કરીને રે.
 આરાં નેણામાં રાખું. ૨૬૦
 શિવ સનકાદિક શુક જેવા જોગી, હારે જેનીં વાંટું જીવે છેંલાખું રે, નાથ. ૧
 હેલ હખીલાજીની મૂર્તિ હિપર, હારે આરાં પ્રાણુ વારી વારી નાખું રે, નાથ. ૨
 નયજી નિરખી હારિને હરમાં જિતાઈ, હારે એના ગુણગાનિશદીન લાખું રે, નાથ. ૩
 પ્રેમાનંદ કહે હરિરસ અમૃત, હારે હું તો પ્રેમ કરી નિસ આખું રે, નાથ. ૪
 પદ ૨

અળખા ન મેલું રે અળખા ન મેલું રે, નાથ તમને આંખડસિધી રે,
 અળખા ન મેલું. ૨૬૧
 મહન મોહન તારી મુરતિ જોષને, હારે માઈ મનહું થયું છે ઘેલું રે, નાથ. ૧
 સોઠ કુટુંબ પરિવાર તજીને, હારે મેં તો તમ સંજ બાંધ્યું છે બેલું રે, નાથ. ૨
 પ્રાણુજીવન તમે પાસે રાખ્યાનું, હારે મન વચન દીધું છે વેલું રે, નાથ. ૩
 પ્રેમાનંદ કહે જોઈ જોષ જીવું, હારે તાઈ મોળિહું રંજનું બરેલું રે, નાથ. ૪

પદ ૩

નદિ દીધું જવારે નદિ દીધું જવા રે, નાથ તમને આંખડસિધી રે,
 નદિ દીધું જવા રે. ૨૬૨
 જીવનની પેઠે જળજીને રાખીજી, હારે એક લગારે ન દેહી દુખાવા રે, નાથ. ૧
 મન ગમતારી ભોજન રાંધી જમાડું, હારે લાવું સાકર નાંખીને દૂધ પાવા રે, નાથ. ૨
 રમેત અંબર અતિ ઝીણાં લાવું, હારે આરાં પ્રાણુ તમને પેશવા રે, નાથ. ૩
 જવાનું રે તમે નાથ લીયો તોં હારે પ્રેમાનંદના સમ છે ખાવા રે, નાથ. ૪

પદ ૪

આવાને આવા રે આવાને આવા રે, રહેલો મારી આંખડિમાં રે, ✓
 આવાને આવા. ટેક.
 આવાને આવા મારા નાથ બિરાજો, હારે મારા તનના તાપ છુઝાવા રે, રે'જો. ૧
 ડોલરિયાના નિલ હાર પે'સવું, હરિ રૂડા તોરા લાવું લટકાવા રે, રે'જો. ૨
 અમૃત વેણે સુકોમળ નેણે, હરિ અતિ અમૃત ઝડી વરસાવા રે, રે'જો. ૩
 પ્રેમાનંદ કહે નાથજી આગે, હરિ રહું હાજર નિરાદીન આવા રે, રે'જો. ૪

રાગ ગરબી-પદ ૧

હું તો જાઈય ગિરિધર જોવા રે, મા મુને વારીય માં: ✓
 મારા ઉરમા જીવીલાજીને પ્રેવા રે, મેણે મારીય માં; મા મુ. ટેક.
 જાઈય જોવા હું તો નંદજીનો લાલો, હારે મારા પરમ-
 સનેહી લાગે વહાલો રે. મા મુ. ૧
 ઉલ્લ જીવીલો વહાલો કુંજવિહારી, હારે એતો જીવનદોરી
 મારી રે. મા મુ. ૨
 વારીય માં તને કહું છું રે વહેણ, હારે હું તો મારું
 જાતાં નહીં મેણું રે. મા મુ. ૩
 પ્રેમાનંદના રવામીના સાઈ, હરિ કુરબાણુ કચું જીવિત મારું રે. મા મુ. ૪
 પદ ૨

હારે મેં તો જોયા ચણુર નંદલાલ રે, ઉભા આસરિયે;
 હારે કર્યા તિલક કેશરનાં લાલ રે, સુંદર પર હરિયે; ઉભા. ટેક.
 શ્વેત પાષ શીર ઉપર શોભે, હારે જોઈ ઊગલીયા ચિત્ત લોભે રે, ઉભા. ૧
 શ્વેત હાર પેર્યા ઉર પર કાણુ, હારે જાંખ્યા શ્વેત પુલોના જાણુ રે. ઉભા. ૨
 શ્વેતાંબર સરવે અંગ બીરાજે, હારે જોઈ કોટી કામ જળી લાજે રે. ઉભા. ૩
 પ્રેમાનંદ કહે પલવટ વાળી, હારે ચડતા ધોડલડે વનગાળી રે. ઉભા. ૪

પદ ૩

વહાલો ઘોડાં બેલાવે ધનસ્યામ રે, બાઈ મારે આંખણીયે;
 મારાં ચિતડાં ચોરે છે સુખધામ રે, આંખણીની અણીયે. બાઈ ૦ ૨૬.
 ઘોડાં દેરે ને વહાલો મુજસામું હેરે, હારે મને ન્યાલ
 કાંધી આણે દેરેરે. બાઈ ૦ ૧
 ચપળ તુરંગ અતિવેગે ફરે છે, હારે એતો મરડનો ગર્વ હરે છેરે. બાઈ ૦ ૨
 મુર નર મુનિજન નિરખે છે પ્રીતે; હારે જાણે ચિત્ર
 આંખણી છે ભીંતેરે. બાઈ ૦ ૩
 રૂડો છાગે છે ખખે ફરે છે પટકા, હારે રીજ્યો પ્રેમાનંદ.
 જોષ લટકેરે. બાઈ ૦ ૪

પદ ૪

હારે સખી ન્હાવા પધારે મહારાજ રે, જીવન જમુનામે;
 સાથે લીધો છે સરવે સમાજ રે, મળને વીસામે; જીવ ૦ ૨૬.
 હળવા રે હળવા વહાલો હાલે જગરે. હારે ઉભા નમ્રવાસી
 ગ્રાણી વારે રે. જીવ ૦ ૧
 છત્ર ચમર શિર ઉપર રાજે, હારે આગે અગણિત વાજાં વાજેરે. જીવ ૦ ૨
 ઉતર્યા ગોવિંદ જમુનામે ન્હાવા, હારે આવી સુરમુનિ
 પુષ્પે વધાવે રે. જીવ ૦ ૩
 મિરિધર ન્હાવે નેગોપાંચો ગાયે, હારે જોષ પ્રેમાનંદ વારી જાયે રે. જીવ ૦ ૪

રાગ સામેરી. પદ ૧

આવો આવોને સુંદર સ્થામ, મારે ધેર આવો રે;
 મારા પુરોને મનના કોડ, હરીને બોલાવો રે. આવો. ૨૬.
 તમ કારણે સ્થામલિયા રે વાલા. રહ્યું મારજ જોષ, મારે.
 લોકતણી મરજદરે ગેલી, તમ ચરણે ચિત્ત પ્રોષ, મારે ૧
 પ્રેમ ભરી પાતળિયા રે વાલા આવીને ઉભીકું જાર; મારે.
 મંમજ યાજ ભર્યાં સગ ગોતી, વધાવાને વારમવાર. મારે ૨

મસમસતા મંદિરીયે મોહન, આવેને સુંદર હેલ; મારે૦
અંગો તે અંગ અલિંગન લેછને, વાળેને રંગદાની રેલ. મારે૦ ૩
હસ્તકમળ મૂંઠા મારે માથે, હરોને દેવાના તાપ; મારે૦
પ્રેમાનંદના ઉરપર મોહન, મૂંઠા મરણની છાપ. મારે૦ ૪

પદ ૨

તારા મુખ પર મોહનલાલ, જાઉં બલિહારી રે;
તમે બધે પધાર્યાં ગોવિંદ, ગિરિવર ધારી રે. તારા૦ ૨ક.
અદળક આજ દબા અલબેલા, કીધી કૃતારથ કાન; જાઉં૦
તનના તાપ હર્યા મારા વાલા, દીધાં તે દરશનદાન. જાઉં૦ ૧
સુદર મુખ હો મુખના રે, સાગર નાગર નવલ કિશોર; જાઉં૦
પુરોત્તમ હો પરદુઃખભંજન, હો મારા ચીતડાના ચોર. જાઉં૦ ૨
છેલ કપીલા તારા મુખડાની વાણી, સાંભળીને ધેણું નિહાલ; જાઉં૦
નેણાં તે સદૃશ થયાં મારા વાલા, નિરખી સુંદર ચાલ. જાઉં૦ ૩
સદૃશ જનમ કીધા મનમોહન, હેતે સાલો મારો લાય; જાઉં૦
જુગ ભરિને ભેટયા મારા સ્વામિ, પ્રેમાનંદના હો નાય. જાઉં૦ ૪

પદ ૩

તારે મોળાડે ગિરિધર લાલ, મનકું મોહુરે; તારે૦ ૨ક.
રંગભીના તમારું રૂપ, રમતાં જો મું રે. તારે૦
જરકસી પાગ કેસરીયા રે જમા, વા'લા દીગો હો શેભાસુર, મન૦
અતિ અતુષમ પેચ્યા પિતાંજર હો જીવન જોજનપુર. મન૦ ૧
હેમતા હાર હેચે મોતીડાની માળા, કુંડળ ઝળકે કાન; મન૦
હસતા ને રમતા હેનમાં રે, મોહન ભેટાને જીને વાન. મન૦ ૨
પુલોના હાર બાણુ તોરા રે, લળકે ઝળકે છે સુંદર બાલ; મન૦
લટકાં રે જોછને લાલચ લાગી, નટપર નહાલ. મન૦ ૩
અંગો અંગ નટનાગર શેભા, જોછને રીઝ્યાં મન; મન૦
પ્રેમાનંદ દહે પ્રાણજીવનપર, વારું તન મન ધન. મન૦ ૪

પદ ૪ વ

રૂડાં લાગે છે મોહનલાલ, લટકાં તારાં રે; રૂડાં ૨૬.
 મોઢાં મોઢાં છે સુંદર છેલ, મનડાં મારાં રે; રૂડાં ૨૬.
 રાત દિવસ હું તો ઘેલી ફરું છું, કાંઈ નવ સૂઝે કામ; લટ૦
 લોકતણી મરગદા રે મેલી, જોવાને સુંદર સ્યામ. લટ૦ ૧
 સગાં કુટુંબ પીયર સાસરીયા, સરવે મેલ્યાં વિસારી; લટ૦
 મન કર્મ વચને તમને વરીછું, ગુણવંતા ગિરિધારી. લટ૦ ૨
 હસવું ને ખેલવું જોવું તમારું, ઘડીએ ન ઉઠ્યો વિસાર; લટ૦
 તન મન ધન આ જીવત મારું, સરવસ તમપર વારું. લટ૦ ૩
 વાટે ઘાટે વહાલા લટકાં તમારાં, જોતી ફરું કરે તારું; લટ૦
 પ્રેમારેનંદના સ્યામ સનેહી, હો મારા હૃદયના હાર. લટ૦ ૪

રાગ પરજ પદ ૧

મનના માનેલ માવ રે, આવો વાલા મનના માનેલ માવ રે; આવો ૨૬
 અમે અખળા વાંલા દાસ તમારાં રે, અમપર આવડશે સ્યો દાવ રે. આ. ૧
 મોતિડાં વેરાવું વાંલા ચોક પૂરાવું રે, દુધડે પખાણું તારા પાવ રે. આ. ૨
 એકવાર વાલા મારે મંદિર પધારો રે, જોવા મારા દલગીનો લાવ રે. આ. ૩
 પ્રેમાનંદના સ્યામ મનોહર, નોકર ન થઇયે નાવ રે. આ. ૪

પદ ૨

છેલ છખીલા કહાન રે, ઘેલાં કિધાં છેલ છખીલા કહાન રે; ઘેલાં. ૨૬.
 મનમોહન મારું મન હરી લીધું, સ્યામ સુંદર ગુણવાન રે. ઘેલાં. ૧
 મીઠી મીઠી રે મુખ મોરલી વાછને, ગાછને તે સુંદર તાન રે. ઘેલાં ૨
 વશ કાંધી વાલમ ગિરિધારી, મારી નેણાં ઢેરી સાન રે. ઘેલાં. ૩
 પ્રેમાનંદ કહે જન્મ સુધાર્યો રે, દીધું જીવન કેરું દાન રે. ઘેલાં. ૪

પદ ૩

મોરલિએ મન મોલું હો, મારા તારી મોરલીએ મન મોલું હો; માવા. ૨૬.
 દળવે હેતમાં સાન કરીને, કામલુગારિ મિટયે જોયું હો. માવા. ૧

તે દહાડાની હું તો ધાયવ ચમકું રે, જીવત સુખ સર્વે ખોયું હો. માવા. ૨
લોક કુદુંળની આશ તજીને, ચરણકમળ ચિત્ત ગ્રેયું હો. માવા. ૩
પ્રેમાનંદ કહે તમને મળીને, જન્મ મરણ દુઃખ ખોયું હો. માવા. ૪

પદ ૪

જીવન પ્રાણ આધાર હો, માવા મારે જીવન પ્રાણ આધાર હોરે હો; માવા. ૨૬
તમ ઉપર સ્થામળિયારે વાઝા, મેં તો તન ધન ધોળું પરિવાર રે હો. માવા. ૧
પ્રાણજીવન વા'લા હો મુજને, હોજી મારા હૈડાના દાર રે હો. માવા. ૨
જન્મ સંગ્રામિ સ્થામળિયા વા'લા, મારા નયનતણા ચણુમાર રે હો. માવા. ૩
પ્રેમાનંદ કહે ધડીયે ન મેલુ વાઝા, સુખના સાગર સાર રે હો. માવા. ૪

રાગ મારુ-પદ ૧

હેલ હોગાળો વા'લો મને હેલ હોગાળો, વા'લો મોરલીવાળો રે; વા'લો. ૨૬
મારા પ્રાણપટ્ટી મને વા'લો રે, લટકાળો નંદજીનો લાલો. વા'લો. ૧
મારે સુખ સંપત સ્થામળિયો રે, મારે પ્રાણજીવન પાતળિયો. વા'લો. ૨
એવું મુખડું જોયા વિના ઘેલી રે, નહી ચકું કાણુ એક મેલી. વા'લો. ૩
નટનાગર નંદકિશોર રે, પ્રેમાનંદનો જીવનદોર હેલી. વા'લો. ૪

પદ ૨

કેસરબીનો રે કહાન જોષ કેસરબીનો રે, હોતો નંદજીનો રે, કહાન. ૨૬
જોષ મનડું લેજાણું હો મારું રે, મારા પ્રાણ લેષને વાઈ. કહાન. ૧
એની મરતિમાં હું તો મોહી રે, નથી ત્રપતી ચાતી જોષ જોષ. કહાન. ૨
મનગોદન મોરલીવાળો રે, મીઠાજોલો ધણો મરમાળો. કહાન. ૩
મારા મનમાં ગમ્યા મિરિધારી રે, પ્રેમાનંદ જાયે બલિધારી. કહાન. ૪

પદ ૩

કેશવ કહે રે ફરે મન કેશવ કહે રે, મોહી પાગને હોરે રે; ફરે. ૨૬
મજાજીવન જાદવરાય રે, અણુદીકે ધણું દુઃખ થાય. ફરે. ૧
હું તો મગન રહું જ્યારે દેખું રે, રાની આંખડીની રેખું. ફરે. ૨

વાલો મોરલીમાં માર માયે રે, મુણી હંડે તે દરખ ન માયે. ૩
પ્રેમાનંદના નાથને કાજ રે, મેલી લોકકુટુંબની લાજ. ૪

પદ ૪

પ્રાણુથી પ્યારે રે પાતળિયો પ્રાણુથી પ્યારે, આંખડલીનો તારો રે; પાત. ૨
સ્થામળિયો વર સુખખાની રે, રંગરસિયો છેલ સુમાની. પાત. ૧
લટકાળો નંદજીનો લાલો રે, મને પ્રાણુયદી ધણો વા'લો. પાત. ૨
મારે એથી વા'લુ નહિ કાંઈ રે, રાખું જીવડલામાં પ્રેમ. પાત. ૩
એ સારુ તજ્યો સંસાર રે, પ્રેમાનંદને દેખાનો હાર. પાત. ૪

રાગ કાફી-પદ ૨

કહાનુડે કામણુ કીધું મા, કામણુગારે, કામણુગારે હો ધુતારે; કહા. ૨
આવી ઉલા આગણિયે મારે, હસી હસી બ્દાલ વધારે; કહા. ૧
એકવાર મુખ જોયું મોહનનું મેં, લાજ ઉધાડીને લખારે; કહા. ૨
શું રે જાણું જે મને શું કરી નાખ્યું, આંખડલીને અણસારે; કહા. ૩
મેરઘડીમેં મને મોહની લખાડી, પ્રેમાનંદને પ્યારે; કહા. ૪

પદ ૩

જીવન જોયાં વિના મા, ધડી ન રે'વાયે, ધડી ન રે'વાયે જીવ જાયે; જીવ. ૨
કામ કાજ મને કાંઈ નવ સજે, ધરમાં મન અકળાયે; જીવ. ૧
નવલ મનોહર નંદના કુંવરને, જોયા વિના જાં'પ ન થાયે; જીવ. ૨
જાણુ દીઠે વસનું બહુ લાગે, દીઠે દરખ ન માયે; જીવ. ૩
પ્રેમાનંદનો વા'લો દરસીને જોલાવે, એ સુખ મુખે ન રે'વાયે; જીવ. ૪

પદ ૩

મોહન મન માન્યો મા, મોરલીવાળો, મોરલીવાળો કહાન કાળો; મોહ. ૨
મનમથ કારિક વાઈ વદનપર, ચપળ આંખડલીનો ચાળો; મોહ. ૧
નટવર નાગર સખનો સાગર, રસિયો છેલ છોગાળો; મોહ. ૨
ગ્રામું જોયેને બહુ સુખ હિપજાવે, મોહનવર મરમાળો; મોહ. ૩

પ્રેમાનંદનો વહાયો વા'લડો લાગે, રાજવનેલુ રૂપાળા; મોહો ૪
પદ ૪

વા'લીડો વહાયો લાગે મા, કુંજમિદારી, કુંજગિદારી ગિરધારી; વા'લિં ૦ ૧
વા'લીડો લાગે એની મોરલીને રાગે, વસ થઇ સૌ મન નારી; વા'લિં ૦ ૨
મરમાળી રે એના મુખધની વાતો, આંખધડી છે કામગુમારી; વા'લિં ૦ ૩
જોષ જોષને નેણાં ત્રપત ન થાયે, જાડ એના વેણાં ઉપર વારી; વા'લિં ૦ ૪
પ્રેમાનંદનો સ્વામી સ્વામિયો, જીવનદોરી છે મારી; વા'લિં ૦ ૫

રાગ કાફી-પદ ૧

રાખુ કાચનિયામે જીવન મારાને, રાખું જીવન મારા માણ આરાને; રાખું ૦ ૧
જાતન કરીને મારા જીવમા રાખું, માણિગર મોલીવારાને. રાખું ૦ ૨
નેણુના અગ્રથી નક્કીરે જાવા છીયું, નટવર નેણના તારાને. રાખું ૦ ૩
અલખેલાને મારા ઉપર રાખું, હરિવર હાર હમરોને. રાખું ૦ ૪
પ્રેમાનંદ કહે પણ ન વિસાડું, જીવન જગ ઉજવારાને. રાખું ૦ ૫

પદ ૪

ઓરા આવો કાન છેલ ગુમાની રે, ઓરા છેલ ગુમાની મુખદાની રે; ઓરા. ૨૬
 નેણાં ભરીને નિરખું રે નટવર, મર્તિ મારે મનમાની રે. ઓરા. ૧
 તરુણ કિશોર મનોહર મર્તિ, મુહરયું ડુટે છે નાની નાની રે. ઓરા. ૨
 માવા તમારા મુખની રે શોભા, રાખું મારા લોચનીયામિં છાની રે. ઓરા. ૩
 પ્રેમાનંદના પ્યારા જુગ ભરી બેઠું, તન મન કરે કુરખાની રે. ઓરા. ૪

રાગ જંગસો-પદ ૧

ગોવિંદા યારા ગજરા દેખ બૂલ ગઇ કજરા; ગો. ૨૬.
 બૂલ ગઇ કજરા ઔર અંગ આબૂપણ, નાથ યાને નિરખ્યા

ભરી નજરા. ગો. ૧

મજરામેં શુલતાન હોઇ છુ, દેખી યારા બાબુખંધ ભજરા. ગો. ૨
 હારતો હજારો યારો ગુલ ગુલાબી, તોરા યારા પામમાંઇ અજરા. ગો. ૩
 સ્થામળીયા સરદાર હો મારા, પ્રેમાનંદ કરે યાને મજરા. ગો. ૪

પદ-૨

ખિહારી યારી અંખીયાં અજગ જાદુગારી; ખિહારી. ૨૬.
 જાદુગારી અંખીયા યારી, ચિતવની જમસું ન્યારી. ખિહારી. ૧
 મોલનીમેં સગ વરા કર લીની, ગોકુળ ગામડી નારી. ખિહારી. ૨
 ચલનીમેં ચિત ચોર લીયો છે, જૂપતિ ભયે બેખધારી. ખિહારી. ૩
 મુસકનીમેં મોહો રતિનાયક, પ્રેમાનંદ જાત પ્રાન વારી. ખિહારી. ૪

પદ ૩

સહુના યાને સેવતિરો સેહરો ધત્તાવું; સહુના. ૨૬.
 સેવતિરો સેહરો કલંગી કેતકીરી, માલતિરો મોતી લટકાવું. સહુના. ૧
 બકુલના બાજુ મજરા ગુલાબી, હારતો હજારી ગુથી લાવું. સહુના. ૨
 જાઇ જુઇ મોમરા ચંપા ચમેલી, દાઉદીરો દુપટો બનાવું. સહુના. ૩
 ડુલસારી સેજપર સ્થામળીરામે, પ્રેમાનંદ કે આગે આવું. સ. નજા. ૪

પદ ૪

ચાણેને લાલ માલતિરા બાગમેં ખીરાજે; ચાણે ૦ ટેક.
સેવતિરી સુદર કલીયાં ખીન ખીન, માઈ ચારો મુકુટ લરાજે. ચાણે ૦ ૧
મજરા બાળુ તોરા હાર પેહેરાનીને, નેણાં લરી નાથ નિરખાજે. ચાણે ૦ ૨
અંબ કદંબરી કુંજમેં કહાના, મીઠી મીઠી મોરલી બજાજે. ચાણે ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રીત કરીને, પ્યારા ચારો પ્રેમરસ પાજે. ચાણે ૦ ૪

રાગ જંગલો-પદ ૧

હો મહારાજ તોરા બદન બતાગ રે; હો મ ૦ ટેક.
બદન દેખાય કે સુખ લપગાય કે, આપે કે ઉરમેં ઠેરાગ રે. હો મ ૦ ૧
બચનસુધા ઝરી બરખી નાથ હરિ, તન મન તાપ મીટાગ રે. હો મ ૦ ૨
નેહસું બોલાય કે બિરહ સમાય કે, નવરંગ નેહ બદાગ રે. હો મ ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પ્રાન દેકે દરશ દાન, જીવન બદનિ જીવાગ રે. હો મ ૦ ૪

પદ ૨

દીનાનાથ દીનખંધુ શરણુ તિહારી રે; દીના ૦ ટેક.
શરણુ તિહારી,મેં સ્થામ અગ્યાકારી, મન કર્મ વચને મોસરી રે. દીના ૦ ૧
આડો જામ રહું નામ તોરા અવિનાશી, નંદકુંવર ઉર ધારી રે. દીના ૦ ૨
બલા બંસીવારે પ્યારે બરોસેં તિહારે હું મેં, નાથ ન દીજો વિસારી રે. દીના ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' નાથ દીન જાની અઢી હાથ, રાખો શરણુ બનવારી રે. દીના ૦ ૪

પદ ૩

બલા નંદલાલ પ્યારે અમતો નીલાય લે રે; બલા ૦ ટેક.
નેહરો નીલાવન નાથ સ્થામ બન, અશરણુ શરણુ લગાય લે રે. બલા ૦ ૧
નિજજન જાની દયા દીલ આની, ચરન કમળ લપટાય લે રે. બલા ૦ ૨
લવસાગરસું કૃપાનિધિ કેશવ, બાહ અઢિક બચાય લે રે. બલા ૦ ૩
અરજ આનંદકંદ કરત હે પ્રેમાનંદ, સ્થામજી સમીપ બોલાય લે રે. બલા ૦ ૪

પદ ૪

બલા બંસીવારે પ્યારે પીર ન જાનદા વે; બલા ૦ ટેક.
પીરદી મારી મેં પુકારે બનવારી, દયા દીલહું નહીં આનદા વે. બલા ૦ ૧

કરતહું અરજ કરજ તેરી નીચદિન, મનમોહન નહીં માનદા વે. બલા૦ ૨
 બન બન બ્યાકુળ શીરતહું હુંદતી, કહાન ગવંયા તાનદા વે. બલા૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે' નાથ મીસો દસી બરી બાથ, દાતા દરસન દાનદા વે. બલા૦ ૪

રાગ જંગલો-૫૬ ૧

મેંતો તેરે ખીરદ બરોસે' બહુનામી, મેંતો ૦ ૨ક.
 સેવા સુમરન કહ્યુવે ન જાતુ, સુનીયો પરમ ગુરુ સ્વામી. મેંતો ૦ ૧
 ગજ અરુ ગીધ તારીહે મનીષા, કુટીલ અજામિલ કામી. મેંતો ૦ ૨
 પેહી સાખ અવને સુની આયો, ચરનચરન સુખધામી. મેંતો ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે તારો કે મારો, સમરય અંતરજામી. મેંતો ૦ ૪

૫૬ ૨

અપનો ખિરદ ખીઆરો નાથ; અપ૦ ૦ ૨ક.
 અશરન ચરન અધમ આધારન, નિગમ આવત યદ ગાથ. અપ૦ ૦ ૧
 બનચર મેલીન ગીધ બંધુસમ, મીસે દરખી બરી બાથ. અપ૦ ૦ ૨
 ગૌતમ નારી તારી જડ જોની, ચરન પરસી સુખધાથ. અપ૦ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ વિશ્વાસ આની હિર, પર્યો ચરન ધરી માથ. અપ૦ ૦ ૪

૫૬ ૩

રાખો પ્રભુ અપને ખિરદહી લાજ; રાખો ૦ ૨ક.
 હમ હેં પતિત પ્રમ પતિતકે પાવન, સુનીયે મરીબ નીવાજ. રાખો ૦ ૧
 જુગ જુગ અધમ આધારત અગનીત, નષ્ટ ન કરી કહ્યુ આજ. રાખો ૦ ૨
 મનીષા ગીધ અજામિલ આદીક, કીતને ગીતું મહારાજ. રાખો ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ પતિત તીહારો, પ્રમ સમરય શીરતાજ. રાખો ૦ ૪

૫૬ ૪

અળ તો નાથ નિલાષ લીજે; અળ ૦ ૨ક.
 જોહી જુજ તારે પતિત બહુ તકિ, નેક સદારો દીજે. અળ ૦ ૧
 કૃપાસિંધુ કૃપા કરી અળ તો, નેક સુદષ્ટિ કીજે. અળ ૦ ૨

તુમ ખીના ઓર સખઈ 'દમ જેસે,' કાઠા ચરન મહીજે. અખ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ તીહારો, બદન વિચોડી છુજે. અખ૦ ૪

રાગ ગરબી પદ ૧

સજની પુછોને નંદછનો લાલ કે કેમ અંચળ થયા રે લોલ;
હીયો હીયો નટવર વેપ કે કેમ તોડી દયા રે લોલ. ૧
સજની શું છે આ રાતે કામ કે નંદકુમારને રે લોલ;
શણુગાર્યા રથ પુરંજ થયા અસવારને રે લોલ. ૨
સાથે નહી લઇ જાયે પ્રજાંજ તો ક્યારે આવશે રે લોલ;
સજની અધરામૃત પ્રજનાથ દવે ક્યારે પાવશે રે લોલ. ૩
મળશે મનગમતી કોઇ નાર કે જશે વિસરી રે લોલ;
સજની મેલીને આપ્યા નાથ ક્યારે મળશે ફરી રે લોલ. ૪
સજની જગથી તોડી પ્રીત કમળમુખ જોવતી રે લોલ;
મેલી પ્રેમસખીને નાથ રહી સર્વે રોવતી રે લોલ. ૫

પદ ૨

ન ધટે તમને પ્રાણુજવન કે આપ્યા મેલીને રે લોલ;
હુઃખને દરિએ મારા નાથ કે નાખ્યા ઠેલીને રે લોલ. ૧
રસિયા કરવી નહોતી પ્રીત કે 'પહેલી નાથજી રે લોલ;
રસિયા અમૃત પાઇને માર્યાં એક સાથજી રે લોલ. ૨
રસિયા સરવથા તોડ્યો સનેહ એક તમને વરી રે લોલ;
પ્રજવનિતાના જીવનનાથ તમે સારી કરી રે લોલ. ૩
રસિયા રંગે રમાડતાં રાસ વધાર્યાં વહાલને રે લોલ.
રસિયા લેવા અમારા પ્રાણુ કર્યાં બેહાલને રે લોલ. ૪
રસિયા માર્યાં રસનાં બાણુ કે ધર્યાં કેમ ઠરે રે લોલ;
તમ વિના પ્રેમસખીના નાથ કે એવી કુણુ કરે રે લોલ. ૫

પદ ૩

આધવ કહેજો એક સદેશો પ્રજના નાથને રે લોલ;
મા વિસારજો પ્રાણુજવન કે ગોપીસાથને રે લોલ. ૧

રસીયા કરજો અમારી સાર કે અતિ અગળાતણી રે લોલ;
 વારે ચઢજો દીનાનાથ કે હવે થઇ છે ધણી રે લોલ. ૨
 થઇ છે તમ વિના વળનાથ કે સર્વે ઘેલડી રે લોલ;
 સંભારીને સુંદર સ્યામ રહેછે સાહેલડી રે લોલ. ૩
 રસિયા આંખે આંસુ ધારે જુલુધી ધરકામને રે લોલ;
 વહાલા કેહિલા હૃદયે સ્વરસુ પોકારે સ્મામને રે લોલ. ૪
 રસિયા આવો પ્રાણજીવન કે વાળો વાનને રે લોલ.
 આવો પ્રેમસખીના નાથ કે દરશન દાનને રે લોલ. ૫.

૫૬ ૪

✓ રસિયા નિલ નિલ કરતી આડ ચાંદલીયો લાલનો રે લોલ;
 તે ધણું ખટકે મારા નાથ તીરે જ્યેમ. બાલનો રે લોલ. ૧
 ખેમતા મોહન આવીને ખારે કે નાખી ચાકળો રે લોલ;
 તે સંભારીને સુંદર સ્યામ ચામે છે મન આકળો રે લોલ. ૨
 રસિયા જમતા કરતા ખેલ કે બહુ હાસી કરી રે લોલ;
 તે લટકાપર પ્રાણજીવન કે હું જાણે મરી રે લોલ. ૩
 રસિયા ખોલી મધુરો વેણુ કે કરતા વાતડી રે લોલ;
 તે સંભારીને મારા નાથ ભરાઇ આવે ખતડી રે લોલ. ૪
 રસિયા કુલડે સંવારી સેજ લાળી છે મેં તો ખાટડી રે લોલ;
 આવો પ્રેમસખીના નાથ એવું છું તારી વાટડી રે લોલ. ૫.

૫૬ ૫

આવો આવો સુંદર સ્યામ કે જીવન મારે ડોલતા રે લોલ;
 હસતા હસતા સુંદર વેણુ કમળમુખ ખોલતા રે લોલ. ૧
 ચિતડે ચોંટી સુંદર સ્યામ અપળતા નેણુની રે લોલ.
 મન મારું મોથું મોહનલાલ મધુરતા વેણુની રે લોલ. ૨
 રસિયા લાગ્યો મુજને રંગ ચટકતી ચાલનો રે લોલ;
 જોતાં ત્રપત ન ચામે નેણુ ચંદ્રમા લાલનો રે લોલ. ૩

રસિયા અલ્પે છે મારો હાથ રખે હવે છોડતા રે લોલ; ✓
વહાલા રહેજો મન મારે વાસ આગસ અંજ મોડતા રે લોલ. ૪
વહાલા જ્વતા વળતા સ્થામ જેરીએ મારે નિસરો રે લોલ;
રસિયા પ્રેમસખીના નાથ મને મા વિસરો રે લોલ; ૫

પદ ૬

અલ્પમેલા આવો મારે ઘેર કે જાહ તારે વારણે રે લોલ; ✓
પહેરાવું અંપાના હાર લાવી છું તમ કારણે રે લોલ. ૧
રસિયા બાધો શ્વાળી પાથ અતિ લેજો ખેવડો રે લોલ;
ઝોરા આવેને સુંદર છેલ કે ખોસું કેવડો રે લોલ. ૨
લટકા કરતાં આવો જેરીએ કે પોતાની શોખમાં રે લોલ.
પ્રાણજીવન જોવાને કાજ ખેસીય છું તો શોખમાં રે લોલ; ૩
આવીને ખેસો મારે બાર કરો રૂડી વાતડી રે લોલ;
રસિયા જોઈ તમારૂં રૂપ હરે છે મારી છાતડી રે લોલ. ૪
લાલચ લાગી છે અલ્પમેલ મોડી છું તારા વેણમાં રે લોલ;
આવો પ્રેમસખીના પ્રાણ રાખું મારા નેણમાં રે લોલ. ૫

પદ ૭

સજની એક દિવસ જળ હરવા જમુના હું મધ રે લોલ; ✓
સામા મળીયા નહજો લાલ કે જોઈ મોડી રહી રે લોલ. ૧
જે દહાડયી સુંદર સ્થામ મારી દબે પડ્યાં રે લોલ.
લખીને રાખ્યા રૂઢિયામાંજ કે ચિત્ત આવી ચડ્યા રે લોલ. ૨
લાગ્યાં લાગ્યાં ચચળ નેણ હવે કેમ વિસરે રે લોલ;
લટકા કરતાં પેલા લાલ હવે કેમ નિસરે રે લોલ. ૩
સખી ચૌદ જીવનમાં એક એવી મારે આશ છે રે લોલ;
હવે મારે મન કમ વચને નાથ ચરણમાં વાસ છે રે લોલ, ૪
કાંધી કાંધી મુજ પર મહેર કે આજ અડળક દગ્યા રે લોલ;
મળીયા પ્રેમસખીને - નાથ કે આડા અંક વળ્યા રે લોલ. ૫

પદ ૮

સજની મનડે વાળી ગાંઠ તે છોડું કેમ કરી રે લોલ;
 ટાળી ન ટળે કરમની રેખ તેમ મારે હરિ રે લોલ. ૧
 મન કર્મ વચને જાણી હાથ હાથે જેમ લાઠડી રે લોલ;
 તેમજ પ્રાણ સંગાથે લીધા મનમોહન જડી રે લોલ; ૨
 તેણે પલાણીને વાળે જેમ ગાંઠ કે રૂડી હીરની રે લોલ.
 સજની એમ પડી મારે આંદી કે મોહન આહીરની રે લોલ. ૩
 જોતાં લોચન ત્રપત ન થાયે કે એવી ટેવ પડી રે લોલ;
 સજની પ્રાણજીવન જોયા વિના ચાલે નહીં ધડી રે લોલ. ૪
 રસિયા સાથે લાગી પ્રીત કે દુઃખ સર્વે ટળ્યાં રે લોલ;
 સજની પ્રેમસખીનો નાથ કે આજ અદકળ દગ્યા રે લોલ. ૫

રાગ ગરબી-પદ ૧

આવો મોહન મારે આરડીયે, આરડીયે રંગની ઝડીયે; આવો ૦ ૧.
 અક્ષમેલા આવો અંતર અરયું, ગોવિંદજી તન ગોરડીયે, આવો ૦ ૧
 હેત કરીને હાર પહેરાવું, મોતિયાં પ્રેમું તોરડીયે, આવો ૦ ૨
 પ્રીતમ તમને પ્રેમ કરીને, રાખીશું જીવન ચોરડીયે, આવો ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે' ઉલકુંવરપર, વારું મારા પ્રાણ ધડી ધડીયે, આવો ૦ ૪

પદ ૨

આવો વહાલા મારા બારણીયે, બારણીયે જાઉં વારણીયે, આવો ૦ ૧.
 સામી આવું મોતી થાક જરીને, નાથ વધારા કારણીયે, આવો ૦ ૧
 તન મન ધન આ જીવિત માફ, વારું વાર હજારણીયે, આવો ૦ ૨
 આતુર થયું મન મળવાને, રાખી રહી જીવ ધારણીયે, આવો ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે' તમને મળતાં, હરિને મોડો જીવ કારણીયે, આવો ૦ ૪

પદ ૩

૧) આવો પાડોશી પાતળિયા, પાતાળયા તમે ક્યાં દગિયા. આવો ૦ ૧.
 આપણું મંદિર મેલીને પ્યારા, ખીજો અદકળ ક્યાં દગિયા. આવો ૦ ૧

મારે આંજલિયે ચઢને જાઓ છો, કેને જીવન દાને સ્થામળિયા. આવો ૦ ૨
અમને તે કોણ દષ્ટને દેશવ, જોણે દજી કદિ ન પળિયા, આવો ૦ ૩
અમને તમારી આજ ઘણી છે, પ્રેમાનંદના વહાલા છળિયા. આવો ૦ ૪

પદ ૪

આવો મનોહર મનહરના, મનહરના કટકા કરતા. આવો ૦ ૧
જીવન જરૂરી પાઘ બાધીને, નીતમ છોમલિયાં ધરતા. આવો ૦ ૨
પ્રાણજીવન તમે પ્રીત કરીને, શીદ દોડો તરતા તરતા. આવો ૦ ૩
આવંતા અક્ષમેલ મંદિરીયે, દુરિજન દેખી રખે ડરતા. આવો ૦ ૪
પ્રેમાનંદ કે જાતાં વળતાં, અમને રખે વહાલા વિસરતા. આવો ૦ ૫

રાગ ગરબી. પદ ૧

આવોને અક્ષમેલા રે અક્ષમેલા, મારે મંદિરિયે મારે છેલા રે; આવો ૦ ૧
ગરડિયો મુંદરે વાણું, જોસરીયે લેલીડો લાણું રે, આવો ૦ ૨
દેશર ચંદન સરસ રીતે, ચણે વર ચરચું પ્રીતે રે, આવો ૦ ૩
દળવા રહી હાર પેરાંબું, કહે તો વાલમ આમે ગાણું રે, આવો ૦ ૪
વહાલા પ્રેમાનંદ એ આમે, રંગે આખડીને આમે રે, આવો ૦ ૫

પદ ૨

છેલવરે છોગાળા રે છોગાળા, મરમાળા નેણાના આળા રે; છેલ ૦ ૧
આખડી કમલુગારી, જાજ મોદન મુખપરે વારી રે. છેલ ૦ ૨
મુખમની મોઢી વાણી, દૂ તો લાવવપમા લોલ,ણી.રે. છેલ ૦ ૩
મેંતો રૂપ તમારું જોયું, જોઈને મન મારું મોણું રે. છેલ ૦ ૪
પ્રેમાનંદ કહે તન મન વારું, જીવનજી હિરમં ધારું રે. છેલ ૦ ૫

પદ ૩

મોઢી છું મરકલો રે મરકલો, ગિરિવરજી જમીયા દવડે રે; મોઢી ૦ ૧
મુખને મરકલો મોઢી, તેતો જાણે જેણે દોઢે રે. મોઢી ૦ ૨
મોદનજી મોદની જાની ધર પાણું છેલ ગુમાની રે. મોઢી ૦ ૩

નટવરજી નેડો લાગ્યો, સંસારનો તોડ્યો ધાગો રે. મોહી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રીતમ પ્યારા, છો આખડલીના તારા રે. મોહી૦ ૪

પદ ૪

માડી મને જોવાદે રે જોવા દે, મોહનમાં મનકું પ્રેમાદે રે; માડી૦ ૨૬.
સુંદર વર શોભે કેવા, મારા મનમાં સખ્યા જેવા રે. માડી૦ ૧
આ જોને સામો આવે, મને હેત કરી બોલાવે રે. માડી૦ ૨
મારા આંગણીયામાં ઉભો, કરે મળવાનો મનસુખો રે. માડી૦ ૩
તોષ મોહી છે મળની નારી, જાયે પ્રેમનંદ બાલહારી રે. માડી૦ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

રે સ્વામિનારાયણ સાબરે, આતાં તે સાતે વારે રે;
રે વાણી તે રસ ભરી આપજો, ધર્મતણા કુમાર રે. સ્વામિ૦ ૧
રે આદિત્ય સદગ્નનંદ ઉદિયા, કરવા પતિત ભવપાર રે. સ્વામિ૦ ૨
રે સોમ સરખા શીતળ સદા, કુરતા ન મળે લગ્નાર રે. સ્વામિ૦ ૩
રે મંગળકરી ભર્તી, ધર્મકુંવર કીરતાર રે. સ્વામિ૦ ૪
રે પુષ્પ પુજો તેની પાદુકા, હરખ ભર્યા વારવાર રે. સ્વામિ૦ ૫
રે ગુરુ સુર મુનિ શૂપના, સદગ્નનંદજી સરદાર રે. સ્વામિ૦ ૬
રે શુક સરખા સ્વભાવના, રિપુ સદા સુખ સાર રે. સ્વામિ૦ ૭
રે યનિ સરખા નરનારનો, કાધો તે આજ આધાર રે. સ્વામિ૦ ૮
રે આ પદ ગાયે ને શીખે સાંભળે, વાધે પ્રભુ પદ પ્યાર રે. સ્વામિ૦ ૯
રે સ્વામિનારાયણ નામ પર, પ્રેમાનંદ જન્ય બલિદાર રે. સ્વામિ૦ ૧૦

રાગ ગરબી ધોળ.

મને મળીયા સદગ્નનંદ સ્વામિ, સચ્ચિદાનંદ અંતરગમી. ૧
હુંતો થઈ છું હવે સતસંગી, મારે પ્રભુ સાથે પ્રીત અલંગી. ૨
મારાં સરવે તે કારજ સિધ્યા, મતગાન સ્વામિજીના લીધાં. ૩

મારે માથે સ્વામિની છાપ, સરવે પુરુષ કાંધા ભાષ બાપ. ૪
દુરિજનીયાને વેણે ન દાડું, સ્વામિનારાયણ કે'તાં ન દાણુ. ૫
હુતો બેડી છું હરિવર ધારી, પ્રેમાનંદના સ્વામિપર વારી. ૬

પદ ૨

મારે સ્વામિનારાયણ ભજવા, દુરિજનીયાંના સંભને તજવા. ૧
મે'તો મેલ્યો સંસારીયો માડી, જોવા સ્વામિનારાયણ દા'ડી. ૨
મને સ્વામિનારાયણ ભાવે, લોક સ્વામિની કહીને બેસાવે. ૩
વાટે ધાટે ને જાતાં વળતાં, સ્વામિનારાયણ અવણે સાંભળતાં. ૪
મુખે સ્વામિનારાયણ માઉં, લોકલાજ થઈ ન લગાઉં. ૫
પ્રેમસખી કે' સ્વામિને સાઈ, કુરખાન કર્યું શિર માઈ. ૬

પદ ૩

સખી થાજ હરિ જોવા જાણ્યો, નિરખી પ્રભુ પાવન યાણ્યો ૧
સખી નેનતણું ફળ એ છે, વેદ પુરાણ તે એમ કે'ણ્યો. ૨
જોને નિગમ નેતિ કહી ગાવે, શિવ બ્રહ્મા તે પાર ન પાવે. ૩
એ છે કૃષ્ણ નારાયણ દેવ, સુર મુનિ કરે નિત્ય સેવ. ૪
એ છે પુરુષોત્તમ મહારાજ, પ્રભુ પ્રગટ્યા તે આપ કાજ, ૫
પ્રેમસખી કહે સ્વામિને હેલી, વરીયા અંતર આંટી મેલી. ૬

પદ ૪

મારા પુરુષ તણો નહિ પાર, વર મળીયા તે જનદાધાર. ૧
મારા ઉરમાં કીધો વહાલે વાસ, હું તો ચક્ર છું સ્વામિની દાસ. ૨
મને અખંડ એવાતન આપ્યું, માઈ જનમ મરણ દુઃખ દાપ્યું. ૩
મારો સફળ જનમ વહાલે કીધો, મે'તો હરિ સાથે લાવો લીધો. ૪
હુંતો અખંડ હરિમુલ્ય ગાવું, હવે પાછી તે ભવમાં ન આવું. ૫
મન્યા પુરુષોત્તમ બહુનામી, વહાલો પ્રેમસખીનો સ્વામી. ૬

હોહા

- નિર્વિઠલ્ય અતિ ઉત્તમ, નિશ્ચય તવ ઘનસ્થામ;
 માહાત્મ્ય જ્ઞાન છુત બકિત તવ, એકાતિક મુખધામ. ૧
 મોહીમે તવ બકતપનો, તામે દોષ પ્રકાર;
 દોષ ન રહે કોઈ જાતકો, સુનીયો ધર્મકુમાર. ૨
 છુમારો તવ દરિબકતકો, દ્રોહ કથુ નહી હોય;
 એકાતિક તવ દાસકો, દીજો સમાગમ પ્રાય. ૩
 નામ નિરંતર હરસ તવ, તવ દાસનકે દાસ;
 એહી માયું કરી વિનય દરિ, સદા રુખીયો પાસ. ૪
 હે કૃપાળુ હે બકતપતિ, બકતવત્સજ મુનું ખાત;
 દયાસિંધુ સ્તવન કરી, માયુ વસ્તુ સાત. ૫
 સદજનનંદ મહારાજકે, સખ સત્સંગી મુજન;
 તાકું હોય દદ વર્તનો, શિશુપત્રી પ્રમાન. ૬
 સો પત્રીમે અતિ બડે, નિયમ એકાદશ જોય;
 તાકી વિગતી રહતહું, સુનીયો સખ ચિત પ્રાય. ૭
 હિંસા ન કરની કાહુકી, પરત્રિયા સંગો લાગ;
 માંસ ન ખાવત મઘકું, પીવત નહિ બડ બાજ. ૮
 વિષવાકું સ્પર્શત નહિ, કરત નહિ આતમધાત;
 ચોરી ન કરની કાહુકી, કલંક ન કોણકું લગાત. ૯
 નિંદત નહી કોષ દેવકું, ખીન ખપતો નહિ ખાત;
 વિમુખ જીવકે વદનસે, કયા સુની નહી જાત. ૧૦
 એહી વિધિ ધર્મકે નિયમમે, ખરતો સખ દરિ દાસ;
 બજો શ્રી સદજનનંદ પદ, હોહી જોર સખ આસ. ૧૧
 રહી એકાદશ નિયમમે, કરો શ્રીદરિપદ પ્રીત;
 પ્રેમાનંદ કહે ધામમે, જાઓ નિઃશંક જગ જીત. ૧૨

દાહા

- જય જય મંગળ કરેન પ્રભુ, મંગળમય તવ નામ;
હરેત અમંગળ બકાકે, શ્વેતજીવનપતિ સ્થામ. ૧
- જટા છત્ર મુગચરમ ધરે, ઉર્ધ્વ જાહુ મુદ્દ દાસ;
નિજ જનહિત નિલ કરેત તપ, જય જય મૂર્તિ પ્રકાસ. ૨
- શ્વેતાભિ નિજ દ્વીપપર, મુનિટંક લીધે સાથ;
ઉર્ધ્વ જાહુ રત ઉમ તપ, કરેત નિરતર નાથ. ૩
- એકાંત ધર્મ આશ્રિત સદા, શ્વેત પુરુષ નિજ દાસ;
નિનકી વ્રમ પ્રભુ કરેત સદા, છતર વાસના નાસ. ૪
- શ્વેતાંગર મુરિમત વદન, શ્વેત સુયેપન અંગ;
શ્વેત જીવન સંગત સદા, શ્વેત પુરુષ સંગ. ૫
- સદાનંદ અરવિંદ પદ, પ્રદુષિત વદન સરોજ;
દયા સુધા પૃષ્ઠીત નમન, મોહીત ઝાડી મનોજ ૬
- શ્વેત નામ તવ શ્વેત વપુ, શ્વેત પુષ્પ ઉર દાર;
શ્વેત પુરુષ વદનભ સદા, શ્વેત બધુ કરતાર. ૭
- શાંત સદા તેજોમય, મુક્ત નિરમ અપાર;
પૂજત ચરેન સરોજ તપ, લીધે વિવિધ ઉપચાર. ૮
- મોહીક છંદુ કાંતિ સમ, શોભીત સદા સુરેશ;
હલાનિધિ નેહિક પ્રભુ, જય જય વર્ણિ વેધ. ૯
- શાંતી દાતી જય તપ કરી, હોત હો પ્રમટ અનુપ;
ચતુ સનાનંદન મુખદ, જય જય શાન્ત સ્વરૂપ. ૧૦
- જુગ જુગ પ્રતિપ્રભુ ધરેત વ્રમ, લીલા રૂપ અપાર;
લક્ષિ સહિત સદા ધર્મધે, પાવત વારમવાર. ૧૧
- નિજ આશ્રિતકું થજા ગતિ, દેત હો સ્થામ સુખન;
પ્રગટત પ્રતિ યુગ નામ વ્રમ, નીજ જ્ઞાન કમળકે જ્ઞાન. ૧૨
- કર્મપાસ નાનાવિધિ, બાધે જીવ અનંત;
મુક્તિ કારેન વ્રમદિ હો, સદાનંદ ભગવંત. ૧૩

મુપર્ણુ ગુમ યોગેશ્વર, ધર્મવશ પ્રતિપાલ;
 હંસ ત્વષ્ટુ મહાપુરુષ ગુમ, પૂરન પરમ દયાળ. ૧૪
 વૈકુઠ સસ અક્ષર ગુમ, પુરુષોત્તમ પદ રયામ;
 અહલોકપતિ નાથ ગુમ, નીલકંઠ સુખ ધામ. ૧૫

રાગ ધોળ-પદ ૧

ધર્મકુવર હરિકૃષ્ણ ચરણ નખચંદ્રને,
 મન કર્મ વચને વંદુ વારમવાર જો;
 આ અવસર અલખેલાજી અદળકે દળ્યા,
 કરવા વહાલો અનેકે પતિત ભવપાર જો. ધર્મ ૧
 શું કહી વર્ણવું પાવન પ્રથિત પ્રતાપને,
 ભવ અહા શેષ નિગમ નેતિ કહી આમ જો;
 અક્ષરનિવાસી મુક્ત પૂજે જેની પાદુકા,
 અખિલજીવનપતિ શ્રીપુરુષોત્તમરામ જો. ધર્મ ૨
 સદા સદાકાર છે દિવ્ય નરાકૃતિ નાથજી,
 માયા કાળ પુરપના પ્રેરકે એહ જો;
 જગત જન્મ પાશન લય લીલા જેદની,
 તે અવિનાશી ધર્યો સુદર નરેદ જો. ધર્મ ૩
 ઉપનિષદના સિરે ઉપર જે શોભતા,
 રમારમણ શ્રીઅક્ષરપર અવિનાશ જો;
 અનેક અધમ આધાર્યાની દીક્ષા ગ્રહી,
 પ્રેમાનંદ કે' આવ્યા ધર્મનિવાસ જો. ધર્મ ૪

પદ ૨

પરમપુરુષ પુરુષોત્તમ પુરણુકામ છે,
 દિવ્યાકાર સ્વચટ સદા ધનસ્થામ જો;
 એકાંતિકે જનવલ્લભ શ્રીઅક્ષરપતિ,

વાનુદેવ વિષ્ણુ નારાયણ નામ જો. પરમ ૧
 અનંત કલ્યાણકરી શુભમંડિત વિગ્રહ,
 અનંત શક્તિધર અનંત પ્રતાપ નિવાસ જો;
 અનંત કળાનેવિ અનંતશુવનપતિ શ્રીહરિ,
 ભક્તિધર્મસુત કૃષ્ણ હરિ અવિનાશ જો. પરમ ૨
 મુર અક્ષરના જીવન પ્રાણપતિ પ્રણ,
 અવતારી એ છે આજ ધરેયો અવતાર જો;
 દિવ્યપણામાં મનુષ્યપણું પ્રગટ કર્યું,
 મનુષ્યથક છે દિવ્ય સદા સાકાર જો. પરમ ૩
 નિર્ગુણ સગુણ બે શક્તિ છે પોતાતણી,
 કર્તાધિકા છે અકર્તા જોગનિધાન જો;
 નિરાકાર સાકાર કળાનિધિ શ્રીહરે,
 પ્રેમાનંદનો સ્વામી શ્રીભગવાન જો. પરમ ૪

પદ ૩

એવા શ્રીહરિ સ્વામિ સહજનંદજી,
 દિવ્ય સગુણ સાકાર દિવ્ય કલાનિધિ નાય જો;
 દિવ્ય શક્તિપતિ પુરુષોત્તમ પ્રગટ થયા,
 દિવ્ય મુક્ત લક્ષને આવ્યા હરિ સાથ જો. એવા ૧
 આવીને નિજ દિવ્ય પ્રતાપ પ્રગટ કર્યો,
 સ્થાપ્યો ધર્મ એકાંતિક અવનીર્માય જો;
 આચરજકારી અનંત ચરિત્ર નવ જગ કલા,
 શેષાદિક કવિ નિલ નર્વા કેટલાક ગાય જો. એવા ૨
 ધ્યાન ધારણા સમાધી બહુ ભાનની,
 નવ જાણે કાંઈ મુક્ત મનિવર દેવ જો;
 અનંત જીવના એક કાળે પ્રાણ તાણવા,
 દેખાડે નિજધામ અનંત તતજેવ જો. એવા ૩

અંતકાળે ધરી અનન રૂપ શ્રીનાથજી,
તેડવા જાયે નિજ જનને મદારાજ જો;
અરુદ વિમાન અથ મજ રથ લખ પાત્રખી,
પ્રેમાદંભે સ્વામી ગરીબનીવાજ જો. સ્વામી ૪

પદ ૪

સ્વામિનારાયણ આજ પ્રગટ મહામંત્ર છે,
શ્રવણે સાંભળતાં કંપે દિનકરદૂત જો;
ભવનાં બંધન સઘ કાપી સુખીયાં દરે,
શું દહીં દાખું મહિમા અતિ અદ્ભૂત જો. સ્વામી ૧
અનેક પતિત ઓધાર્યા પૂરવે આ મંત્રધરી,
અગ્નિમિત્ર બનીકા આદિક અપારે જો;
તે મંત્ર આજ મહારાજે પ્રગટ કર્યો,
કળિમાં કરવા અનેક પતિત ભરપાર જો. સ્વામી ૨
સકામી જન સુમરી પામે ત્રિવર્ગને,
નિષ્કામી જન પામે પદ નિર્વાણ જો;
નામતણા ન.મી સ્વામી પ્રગટ મળ્યા,
તે જનના શું કરે મુખે વખાણુ જો. સ્વામી ૩
ભવ બ્રહ્મા મુનિ મુક્ત જપે આ મંત્રને,
તે સકુ પામ્યા મનવાંછિત સખ સાજ જો;
પ્રેમાનંદ કહે કરે જોડી સકુ જનને,
શૂલશો માં અવસર આળે આજ જો. સ્વામી ૪

રાગ જંગલો. પદ ૧

જમુનાકે તીર દાડો જમુનાકે તીર,
બધિ બલ્લરીર દાડો જમુનાકે તીર; દાડો ૨ક.
હો નેના બેના બાકે બધિ બાકી પાપ શિર,
અંદનકી બોર કીને સારે શરીર. દાડો ૧

- હો બાંકી બોહેં સોહે ચિત્ત મોહે નામ્મા કીર,
 દેખત ચક્રિન રતિપતિ હતધીર. ઘડો. ૨
- હો બાંકે લાલ બાંકે ગચલ લીયે સંગ ભીર,
 બાંધુરી બળવે બાંકી શીર શીર શીર. ઘડો. ૩
- હો બરવા મધથી હું તો જમુનાકો નીર,
 પ્રેમાનંદકે નાથ દેખી મધ પીર. ઘડો. ૪

પદ ૨

- રાજવનેન રસિયો રાજવનેન,
 ઉપજત એન દેખી રાજવનેન; રસિ. ૨૩
- હો વિકસે વારીજસમ અતિ છબી એન,
 બ્રહ્મટી બમરે ઝુંકે માનું રસ લેન. રસિ. ૧
- હો ચારુ ચિતવની મુસકની મુખદેન.
 કુદિલ કટાક્ષઉમેં સુચવત સેન. રસિ. ૨
- હો જમુના પુલિનપર ચારતહેં ધેન,
 મોદન બળવત મધુરીસી એન. રસિ. ૩
- હો માધ બજનારી સંગ ડોલે દિનેરેન,
 પ્રેમાનંદ છબીપર વારી કોટિ એન. રસિ. ૪

પદ ૩

- ૧૫ રસખાની રસિયો રૂપ રસખાની, સર્વશૈ ગુમાની; રસિ. ૨૬૦
- હો તરન કિશોર છબી, દેખરી સયાની,
 ઉકત કમળમુખ દેખા નાની નાની. રસિ. ૧
- હો મદનમદન દમ જુગ સખી જાની,
 હરજેત મન મેરો મૃદુ મુસકાની. રસિ. ૨
- હો ચાલત મરાલગતિ અતિ છબી આની,
 રતિપતિ મતિ દેખી અતિ સકુચાની. રસિ. ૩
- હો એ છબી રહો ઉર રૂપકો નિધાની,
 પ્રેમાનંદ જિનતિ કરત નીત છાની. રસિ. ૪

પદ ૪

રૂપકો રસાલ પ્યારો રૂપકો રસાલ,
 ગિરિધરલાલ પ્યારો રૂપકો રસાલ; પ્યારો ૦ ૨૬.
 હો મૃગમદ તિલક તરુન શશિ લાલ,
 નભ તજી આહે ચંદ્ર મીલ્યો તતકાલ. પ્યારો ૦ ૧
 હો મૃદુ મુસકની છબી જધર પ્રવાલ,
 કંબુ સમ કંઠ શુભ સોહત બિચાલ. પ્યારો ૦ ૨
 હો નવનિરદવપુ ઉર જનમાલ,
 જાની નિજ સખા ધન હોતહે નિહાલ. પ્યારો ૦ ૩
 હો લાલહુકી ચાલ પર મોહેહે મગલ,
 પ્રેમાનંદ ધારી ઉર તજ્યોહે જંગલ. પ્યારો ૦ ૪

‘સખી જાકુંળ ગામના ચોકમારે’ એ રાગ. ગરબી-પદ ૧

ખલિહારી શ્રીગિરિધરલાલની રે, વહાયો તેજેનિધિ સુખકંઠ;
 સદા સાક્ષર બિરાજે બ્રહ્મમહોલમાં રે. સદા ૦ ૨૬
 વહાયો દ્વિજુજ ચતુર્જુજ શ્રીહરિ રે, સદા સેવિત શ્રીનંદસુંનંદ. સદા ૦ ૧
 શંખ ચક્ર મદા પદ્મને ધરે રે, યોગેશ્વર શ્રીજગદીશ,
 ચારે તત્વ ચારે આયુષમાં રે, રમે વિશ્વ તેમાંથી પ્રસ. સદા ૦ ૨
 પદ્મમાંથી રચી પૃથિવી હરિ રે, શંખમાંથી રચ્યું જળ સ્થામ;
 ચક્રમાંથી રચ્યું તેજ તત્વને રે, ગદામાંથી વાયુ સુખ ધામ. સદા ૦ ૩
 એમ વિશ્વ રચિને હરિ અવતર્યા રે, કરવા તે અધમઉદાર;
 પ્રેમાનંદનો સ્વામી ધનસ્યામજી રે, મજજીવન નંદકુમાર. સદા ૦ ૪

પદ ૨

સખી હેલ છબીલો કુંવર નંદનો રે, અતિ શોભે જી આનંદકંઠ
 અલમેલો બિરાજે નંદ આંગણે રે. અલ ૦ ૨૬.
 જેનો મદિમા વખાણે મહામુનિ રે, શેષ શરદ નારદ શુકે હંઠ; અલ ૦ ૧

વહાલો સોળકળા જુકત શ્રીહરિ રે, નવરસમય નટવર સાલ; અક્ષ૦ ૨
 દાટિ કંદર્પ જોષ લાજે રૂપને રે, નિરખતાં વાઘે ધણું વહાલ.
 એવી ચિતળ સજા નંદ આંગણે રે, અઘરૂં ને રાગરૂપિવંદ; અક્ષ૦ ૩
 શોભે મુનિ સજામાં શ્રીપતિ રે, વહાલો તારામધ્યે જેમ ચંદ.
 કરી લટકાં મોહો મજસાયને રે, કરી વાતો મોહા મુનિસય; અક્ષ૦ ૪
 જોષ સુંદર છબી ધનસ્યામની રે, પ્રેમાનંદ વારી વારી ગય.

પદ ૩

પ્રીસ આજ અલૌકિક વાતડી રે, કૃપા કરી કાંધી ધનસ્યામ; સાંભ૦ ૧
 સાંભળીને હરે મારી છાતડી રે; સાંભ૦ ૨
 શુક નારદ ઉદ્ધવ નિબદાસને રે, પુછ્યાં પ્રશ્ન અતિ સુખધામ. સાંભ૦ ૩
 એક શું છે હેતુ કલ્યાણનું રે, જોજો ન થાયે એવું તે શું કે'વાય; સાંભ૦ ૪
 પછી ન થયો ઉત્તર ખીજા કાષ્ઠી રે, પોતે જોલ્યા શ્રીવૈકુંઠરાય. સાંભ૦ ૫
 બપ પામ્યો મુમુક્ષુ જન્મમરણથી રે, તેને તથાનાં એજ ઉપાય; સાંભ૦ ૬
 સતચાત્ર સાકાર મારી મૂર્તિ રે, સાચા સંત સાકાર મને માય. સાંભ૦ ૭
 એને વિષે જોડાય જન પાતકી રે, તેતો સહેજે પામે ભવપાર; સાંભ૦ ૮
 પ્રેમાનંદ કે' બજે. જાણ ધામમાં રે, દિવ્ય રૂપે મને સાકાર. સાંભ૦ ૯

પદ ૪

ભવસાગર તરવાને ધ્રુવજો રે, એવા જે મુમુક્ષુ જન; બજે૦ ૧
 બજે મને તજી સર્વ વાસના રે. બજે૦ ૨
 કરે સાધન કલ્યાણનાં પ્રીતશું રે, મારી મૂર્તિમાં ધરી મન. બજે૦ ૩
 મને બજતાં વિધન તેને ધણું રે, છે સમગ્રનું કહી રીત; બજે૦ ૪
 મારો આકાર ઉછેદન જે, કરે રે, એવાં ચાત્ર સુંજે કરી પ્રીત. બજે૦ ૫
 એવા ચાત્રઅજ્યાસી જન છે રે, અઘરાની તેનો વિશ્વાસ; બજે૦ ૬
 એતો નિમ્બે પાડે કલ્યાણથી રે, મેલે નરકે કરી નિરાશ. બજે૦ ૭
 એજ વિરોધી છે કલ્યાણના રે, એવા યાની ને અંથ કે'વાય; બજે૦ ૮
 પ્રેમાનંદનો સ્વામી કે' સામવા રે, પાપરૂપ જાણીને બલાય. બજે૦ ૯

પદ ૫

જેવા પાપી પાડે મારજ મોક્ષથી રે, મુખે કપી મિથ્યા બ્રહ્મજ્ઞાન;
 સંત સરવે કહ્યું તે આપ માનજે રે. સંત. ૨૬.
 દેખાડે સહાર ભર્યો આતમા રે, ખોદે આકાર અવતાર તોડી તાન. સંત. ૧
 જન અર્થો હોય જે કલ્યાણના રે, કરે જે પાપીમાંહી પરતીત;
 જેવા પોતે નાસ્તિક પાપી હોયે રે, ચિખાવે સર્વે તેરી રીત. સંત. ૨
 પછી સંત સાકાર મારી મૂર્તિ રે, તેમાં દોષ પરંતે તતકાળ;
 તજી સેવા ઉપાસના આચરે રે, યહ જેસે તે બ્રહ્મકુદાળ. સંત. ૩
 કેવળ કયે મિથ્યા બ્રહ્મજ્ઞાનને રે, મારી ઉપાસના તજી જન;
 પ્રેમાનંદનો સ્વામી કહે શ્રીહરિ રે, યહ પિણય ફરે વનોવન. સંત. ૪

પદ ૬

કથનમાત્ર તે બ્રહ્મજ્ઞાને કરી રે, જન સિદ્ધિ પામે નહીં ઢોપ;
 મુમુક્ષુને પાડવાનો પાસ છે રે. મુમુ. ૨૬.
 જેમ તાંદુલ વિના કુટે કુઝકા રે, તેનો અમ તે નિષ્ફળ હોય. મુમુ. ૧
 જન જીખ્યો તર્જો જ્યેષ્ઠ માસનો રે, પ્રીત કરી ચાટે આકાશ;
 નવ જાયે કુદા તૃપા તેહની રે, એમ વાચક જ્ઞાન પ્રયાસ. મુમુ. ૨
 એવા બ્રહ્મજ્ઞાનિનો સંગ લાગવો રે, મન કર્મ વચને તે જરૂર;
 પંચ મહાપાપના શિરોમણી રે, એવા જ્ઞાનીને લાગજો દૂર. મુમુ. ૩
 દિવ્ય રૂપ સાકાર મારી મૂર્તિ રે, કર્ક લીલા ધરી અવતાર;
 પ્રેમાનંદનો સ્વામી કહે શ્રીહરિ રે, માત્ર આશરો વિના મજે ખવાર. મુમુ. ૪

રાગ ગરબી-પદ ૧

ચાક્રો જેવા રસિયા રણુછાડને રે, દારિકાના વાસી ભગવાન;
 પુરુષોત્તમ પધારવા વરતાલમાં રે;
 જેનાં હરણ દુર્લભ દેવને રે, શિવ બ્રહ્મા ધરે નિસ ખ્યાન. પુ. ૧
 જેને ઠાજે જોગી વનમાં વસે રે, તપ કરે ને આપ મુજ કંદ; પુ. ૨
 જેને નિગમ ગાયે નૌતિ કહી રે, ખોળે શુક્રમુનિ સનક સનંદ. પુ. ૨

જેણે ગોકુળમાં લીલા કરી રે, માથા દેલ દાનવને અપાર; પુ.
વહાણે જઠને વાસી પછી દારિકા રે, વરયા અષ્ટ કુળવતિ નાર. પુ. ૨
થયા અર્જુનસખા અવમેલડો રે, પુરયા ભક્તવત્સા સરવે કાડ; પુ.
હવે આવ્યા વહાણે વરતાવમા રે, પ્રેમાનંદનો વહાણો શ્રીરણુહોડ. પુ. ૪

પદ ૨

વરતાણે આવ્યા સખી સ્યામજો રે, દારકાના પતિ દીનાનાથ;
રુકિમણીરમણ રણુહોડા રે; રુક. ૨૬
નેણા ભરીને નિરખીએ નાથને રે, યાણે સરવે સંપરનો સાથ. રુક. ૧
કૃપા કરીને કેથવ પધારિયા રે, સહુ લેડી પોતાનો સમાજ; રુક.
શખ અક ગદ્ય પદ્ય ગોમતી રે, રુકિમણી સહિત જદુરાજ. રુક. ૨
જન આવે જોવાને દેશ દેશના રે, નહાયે ગોમતી ને લે સહુ છાપ; રુક.
નેણે નિરખી રુકિમણી રણુહોડને રે, જાણે અનેક જનમનાં પાપ. રુક. ૩
આવિ વસ્ત્રા અખંડ અલમેલો રે, દારાવતિ કાંધી વરતાલ; રુક.
પ્રેમાનંદનો વહાણો રગ હેલડો રે, કાંધા નરનારીને નિદાલ. રુક. ૪

પદ ૩

વારી જાઉં રંગીલા રણુહોડને રે, વહાણો ભક્તવત્સા પ્રતિપાળ;
આવી અખંડ વસ્ત્રા વરતાવમા રે; આવી. ૨૬
આવ્યા દીનતણાં દુઃખ કાપવા રે, થયા પ્રગટ શ્રીદીનકયાળ. આવી. ૧
શોભે સ્યામ સ્વરુપ અલમેલડો રે, મરમાળી તે મૂરતિ અનૂપ; આવી.
રુકિમણી ને શ્રીરણુહોડા રે, કહીયે લક્ષ્મીનારણુ રૂપ. આવી. ૨
વહાણો રાગધિગજપણે રાજતા રે, ગોભે કોટીક ગોલા મુર; આવી.
કરે અખંડ લીલા વરતાવમા રે, વહાણો ભક્તમનોરથપૂર. આવી. ૩
ગાયે ધાળ મંગળ પુરવનિતા રે, યાએ હિતસત્ર આડે જામ; આવી.
વાળે નોગત નગારા ગડગડે રે, પ્રેમાનંદનો વહાણો શોભે સ્યામ. આવી. ૪

પદ ૪

શોભા શીરે વખાણું સ્યામની રે, મુખે વરણુન કરી નવ જાયે;
મારાં નેણાં લેણાણાં જોષ નાથને રે. મારાં. ૨૬.

કાઠી કદર્પ વાણ લેષ વારણે રે, શેષ સારણ નિગમ નેતિ ગાય. મારાં ૧
 મરમાળી મનોહર મૂરતિ રે, વહાલો તેજતણા અંબાર; મારાં
 શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ હાથમાં રે, શોભે પેહેરી રુઝ શણગાર. મારાં ૨
 હરિનું હસતું વદન સોહામણું રે, કર્યું કેશર તિલક લાલ; મારાં
 હરિની આંખડી કમળકેરી પાંખડી રે, નિરખતાં વાધે ધણું વાલ. મારાં ૩
 હરિને ગાયે મુગટ તે જડાવનો રે, કાને કુંડલ મકરાકાર; મારાં
 અંતરમાંથી ક્ષણે ને વસરે રે, પ્રેમાનંદ જાય બહિષ્કાર. મારાં ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

રંજીતો રણુછોડાય, આવ્યા વરતાલે;
 જોને નિગમનેતિ કહી ગાય, આવ્યા વરતાલે. ૧
 હરિ દારિકાના દેવ, આવ્યા વરતાલે;
 સુર મુનિ કરે નિલ સેવ, આવ્યા વરતાલે. ૨
 શ્રીપુરોષોત્તમ મહારાજ, આવ્યા વરતાલે;
 કરવા સહુ જનના કાજ, આવ્યા વરતાલે. ૩
 વહાલો અરેતરને ચોક, આવ્યા વરતાલે,
 પ્રભુજી પોતાની શોખ, આવ્યા વરતાલે. ૪
 રુકિમણિરમણ રણુછોક, આવ્યા વરતાલે;
 નિજ જનના પૂરવા કોક, આવ્યા વરતાલે. ૫
 કરી પ્રીત મુનિવર સાથ, આવ્યા વરતાલે;
 વહાલો પ્રેમાનંદનો નાથ, આવ્યા વરતાલે. ૬

પદ ૨

નિલ આપે રણુછોક રાય, પરચા વરતાલે;
 જનજોષજોષ અચરજ થાય, પરચા વરતાલે. ૧
 નિજ દષ્ટિ આગળ દાસ, પરચા વરતાલે;
 બીડકાંજન હતુમાન પાસ, પરચા વરતાલે. ૨

કીધો લીંબડો મીડો દૂધ, પરચા વરતાલે;	
દળ પુલ પાન કરી શુદ્ધ, પરચા વરતાલે.	૩
જન લેડી પત્ર હમેશ, પરચા વરતાલે;	
લપ જાયે દેશ વિદેશ, પરચા વરતાલે.	૪
વર્ગ એકનો એંગો બાળ, પરચા વરતાલે;	
પુલ્કો દુલ્કો સરવે ડાળ, પરચા વરતાલે.	૫
તે જોવા ગોમતી તીર, પરચા વરતાલે;	
પ્રેમાનંદ કે' થાય બહુ બીડ, પરચા વરતાલે.	૬

પદ ૩

વારતાલે રણુછોડ રાય, લીલા લેહેર કરે;	
નિલ આનંદ ઉત્સવ થાય, લીલા લેહેર કરે.	૧
જન આવે અપરમપાર, લીલા લેહેર કરે;	
અતિ પ્રેમ ભર્યાં નર નાર, લીલા લેહેર કરે.	૨
સહુ પામે જોઈ આનંદ, લીલા લેહેર કરે;	
વહાલો ટાળે ભવના દુઃખ, લીલા લેહેર કરે.	૩
વહાલો કીધાં જન નિબાપ, લીલા લેહેર કરે;	
જગ છાયો અતિ પરતપ, લીલા લેહેર કરે.	૪
વહાલો પ્રગટ પ્રમાણુની પેચ, લીલા લેહેર કરે;	
આપે પરચા ઘેરા ઘેચ, લીલા લેહેર કરે.	૫
દાધ પ્રેમી જનને સાથ, લીલા લેહેર કરે;	
ગોલે પ્રેમાનંદનો નાથ, લીલા લેહેર કરે.	૬

પદ ૪

વહાલો ભક્તિધર્મસુત સ્યામ, વરતાલના વાસી;	
તેજું રણુછોડ કેશવ નામ, વરતાલના વાસી.	૧
તેમને પરતાપે જીવ, વરતાલના વાસી;	
થયા જીવ મટીને શિવ, વરતાલના વાસી.	૨

જે જન મેવે દરી પ્યાર, વરતાલના વાસી;
 આપે ધર્માદિક કૃણ આગ, વરતાલના વાસી. ૩
 જેમ સાત પુરી ચાર ધામ, વરતાલના વાસી;
 તેમ વરતાલ કીધી સ્થામ, વરતાલના વાસી. ૪
 કીધી વરતાલ વૈકુંઠ તૂલ્ય, વરતાલના વાસી;
 મુક્તિમય ધામ અમૃત્ય, વરતાલના વાસી. ૫
 પ્રેમાનંદ કહે નર નારી, વરતાલના વાસી;
 બને વૃંદાવન વિહારી, વરતાલના વાસી. ૬

ગરબી. પદ ૧

જેને શ્રીરણુહોડ છેલ છગિલા રે, બને આત્મા વરતાલ રસના રગિલા રે;
 જેને શ્રીરણુહોડ વરતાલવાસી રે, રાખ્યા દુઃખ જનમમરણુ અવિનાશી રે. ૧
 જેને શ્રીરણુહોડ રમ રૂપાળા રે, વાંઘા બહુ લાગે હો વરતાલવાળા રે. ૨
 જેને શ્રીરણુહોડ રામ રંમ લે'રી રે, બને આવી આંણા ચરેતરેમા ફેરી રે. ૩
 જેને શ્રીરણુહોડ ધર્મના લાલ રે, બને નિજધામ કીધી વરતાલ રે. ૪
 જેને શ્રીરણુહોડ રામ રંમ રસિયા રે, બને આવી વરતાને હરિ વસિયા રે. ૫
 જેને શ્રીરણુહોડ મહારાજ રે, બને આત્મા સઉનાં સારવા કાજ રે. ૬
 જેને શ્રીરણુહોડ રામ રૂંડ કીધું રે, બને તમે સકેને હરથન દીધું રે. ૭
 જેને શ્રીરણુહોડ બહુનામી રે, બને આત્મા પ્રેમાનંદના રવામી રે. ૮

પદ ૨

યાત્રો જોવા રણુહોડરામ વરતાલે રે, આવે તેને ધર્માદિક કૃણ આત્રે રે;
 યાત્રો જોવા લક્ષ્મીનારાયણુરામ રે, જોષ પ્રણુ જનમમરણુ દુઃખ જાયે રે. ૧
 યાત્રો જોવા ભક્તિમાત ધર્મદેવ રે, હરિકૃષ્ણ મુક્તિ આપે તતખેવ રે. ૨
 યાત્રો જોવા વૃંદાવન વિહારી રે, શ્રીધનસ્થામ હરે છે દુઃખ ભારી રે. ૩
 યાત્રો જોવા હરિના હથ અવતાર રે, મત્સ્ય કચ્છ ચક્ર અમરજોદાર રે. ૪
 યાત્રો જોવા નરહરિરૂપ મોસારી રે, લે છે વાત્રો ભવસાગરથી ઉતારી રે. ૫

ચાના જોવા શેઠરાયી સુખકંઠ રે, ટાળે વાવો ચોરાશીના કંઠ રે. ૬
ચાવો જોવા દૂર નેવ આપ આપ રે, ટાળે વાવો ત્રિવિધ તનના તાપ રે. ૭
ચાવો જોવા ભીડખંજા દલુમાન રે, આપે વાવો સુખસપતના દાન રે. ૮
ચાવો જોવા ગજવંદનો મનુસ્વામી રે, દરે વાવો વચન અનેક બહુનામી રે. ૯
આપા સદુ દેવ વરતાલના વાસિ રે, કૃપા કરો પ્રેમાનંદ પર સુખરાસિ રે. ૧૦

પદ ૩

પુનમિયા સાંજળજો દારજન રે, પુનમનો મહિમા સુંલો એકમન રે;
પુનમનો મહિમા છે અતિ ભારી રે, ગાયે રૂપ ચારણ અજ નિપુણી રે. ૧
પુનમનો મહિમા અપરમપાર રે, ગાયે વેદ પુણ્ય વારમવાર રે. ૨
પુનમનો મહિમા છે અનદદ રે, ગાયે શુક સન્યાસિક નારદ રે. ૩
પુનમે રામ રમ્યા રણુછોડ રે, પુર્વા વાવે ગેપિજનના કોડ રે. ૪
પુનમે મોરમુગટ ધર્યો માય રે, રમ્યા વાવો રસ ગોપિજન સાથ રે. ૫
પુનમે પુનમે દરશને જાયે રે, તેને એક ડગળે જગનજી થાય રે. ૬
જીવે જાઇ મુગટસહિત મજાચંદ રે, તેના ટળે જનમમરણના કંઠ રે. ૭
પુનમિયા હરિજન જે નિમ ધારી રે, પ્રેમાનંદ જાયે તેની બસિહારી રે. ૮

પદ ૪

અહો સખિ બલે આવી પૂરણ માસી રે, આવો જોવા રણુછોડ વરતાલવામી રે;
આહો સખિ મોરમુગટ ધર્યો વાલે રે, આવો સખિ વહેલાં જાઇએ વરતાવે રે. ૧
આહો સખિ વરતાલ ગોકુળધામ રે, ત્યાં તો નિલે રામ રમે ધનસ્વામ રે. ૨
આહો સખિ જાઇએ હરિના ગુણ ગાતાં રે, બળે પાપ પ્રભુજીને સન્મુખ જતાં રે. ૩
આવો સખિ મોરમુગટ ધરી સ્વામ રે, ઉઝા સાગો સ્વામણિયો સુખધામ રે. ૪
આવો સખિ જોઇએ છેલ્લે છોગાળો રે, વાવો શ્રીરણુછોડ વરતાલવાળો રે. ૫
આહો સખિ મુગટસહિત મુખ જોઇએ રે, આવો સખિ જનમમરણ દુઃખ ધોઇએ રે. ૬
આવો ત્યાં તો આનંદ ઉત્સવ થાય રે, જોઇ વાવો આનંદ અંજન માય રે. ૭
આહો સખિ પુનમે જોઇએ પૂરણચંદ રે, વાલાપર વારી જાઇએ પ્રેમાનંદ રે. ૮

પદ ૫

- ધન્ય ધન્ય વરતાલ દરિનું ધામ રે, ત્યાં વાસો પ્રગટ વિરાજ્યા ધનરયામ રે. ૧
 ધન્ય ધન્ય વરતાલપુરના લોક રે, કૃપા વાસે મુક્તિ આપીને અવિશોક રે. ૨
 ધન્ય ધન્ય વરતાલનાં નરનારી રે, જોજો જોયા ધર્મકુંવર ગિરિમારી રે. ૩
 ધન્ય ધન્ય વરતાલપુરનો વાસ રે, જોને ધરે પ્રગટ પધાર્યા અરિનાથ રે. ૪
 ધન્ય ધન્ય વરતાલપુરની ગેરી રે, વિચર્યા ધર્મકુંવર રંજેરી રે. ૫
 ધન્ય ધન્ય વરતાલની પુલવાડી રે, ત્યાં પ્રભુ બેસતા જઈ દા'ડી દા'ડી રે. ૬
 ધન્ય ધન્ય વરતાલની તક્ષ વેલી રે, નિચરતા દ્વાર છોડતાં દરિ મેલી રે. ૭
 ધન્ય ધન્ય વરતાલપુરની ધરણી રે, ક્યાં પ્રભુ તેહ સાથે મુનિ વરણી રે. ૮
 ધન્ય ધન્ય વરતાલના ચોકમાંઈ રે, ધર્યો વાસે મોરમુગટ સુખદાઈ રે. ૯
 ધન્ય ધન્ય પ્રભુજી રમ્યા રંજરામ રે, વાસે મુકે આનંદ પમાડ્યા નિઝદાસ રે. ૧૦
 ધન્ય ધન્ય જ્ઞાપિકના નાથ રે, રમ્યા હોળા વરતાલે મુનિવર સાથ રે. ૧૧
 ધન્ય ધન્ય અશ્રીલ ગુલાલ ને રંજ રે, તેણે રંમ્યા નિજજન મુનિના અંજ રે. ૧૨
 ધન્ય ધન્ય બે આંખા વરતાલે રે, તેણે બાંધે દિંડોળે ધર્મલાલ રે. ૧૩
 ધન્ય ધન્ય પડેરી જામા જરેકસીયા રે, બેઠા પુણ્યને ધરમમુત રસિયા રે. ૧૪
 ધન્ય ધન્ય મોરમુગટ ધર્યો શિય રે, સહુનાં સુદળ લોચન જમદીય રે. ૧૫
 ધન્ય ધન્ય સુર નર મુનિ નારાયણ રે, ક્યાં વાસો પે'ડલાની ધુ'મરે વિદ્યાણ રે. ૧૬
 ધન્ય ધન્ય વરતાલ વૈકુંઠ કીધી રે, સકેને વાસે દેહ છતે મુક્તિ દીધી રે. ૧૭
 ધન્ય ધન્ય વરતાલ લીલા રૂપ રે, સંભારતાં સાજરે ધર્મકુળ શૂર રે. ૧૮
 ધન્ય ધન્ય મન વાણી ગુણપાર રે, તે પ્રભુ વિચર્યા શ્રીધર્મકુમાર રે. ૧૯
 ધન્ય ધન્ય દરિની લીલા અનંત રે, ગાતાં શેષ શારદા નવ પામે અંત રે. ૨૦
 પ્રેમાનંદ એક રસના શું ગાતું રે, કર જોડી પ્રભુપદ સિંચ નમાતું રે. ૨૧

રાગ ગરબી-પદ ૧

“તારી ખાનકની બલદારી રે, લાલજી લટકાળા” એ રાગ છે.

સખિ ચાલો જમએ વરતાલ રે, રણુહોડરામ જોવા;

આજ મુમટ ધર્યો છે નંદલાલ રે, રણુહોડરામ જોવા. ૨૩. ૧

સખિ આજ પુનમનો દન રે, રણુ• વાગો જન્યો જોવા જીવન રે. રણુ• ૨
પહેર્યા જરકસી જામા સ્યામ રે, રણુ• ધર્યો મુગટ વાગે છળીધામ રે. રણુ• ૩
જોષ કેસર તિલક વાધે પ્યાર રે, રણુ• કાને કુંડળ મકરાકાર રે. રણુ• ૪
પહેર્યા આભૂષણ અનિસાર રે, રણુ• જામ પ્રેમાનંદ બલિહાર રે. રણુ• ૫

પદ ૨

આજ પુનમ સપરમો દિન રે, આજ સખિ વરતાલે;
મારે મોહન જોયાનું મન રે, આજ સખિ વરતાલે. ટેક. ૧
જોષજે રણુછોડરામ રંગ છેલ રે, આજ• વાગાં છાગાંવાળો અલભેલ રે. આ• ૨
જો નેણાંતણું ફળ જાણુ રે, આલ• કહે શાસ્ત્ર વેદ પુરાણુ રે. આ• ૩
જોષજે નેણાં બરી મહારાજ રે, આલ• થાય અવતાર લેખે આજ રે. આ• ૪
થાય જનમ મરણુ દુઃખ દુર રે, આલ• પ્રેમાનંદ જોષ શોકા મુર રે. આ• ૫

પદ ૩

ચાલો પુનમે પુનમે જોવા રે, રસિયો વરતાલે;
ચાલો જનમ મરણુ દુઃખ ખોવા રે, રસિયો વરતાલે. ટેક. ૧
હરિ મુખ જોષ મુક્તિ થાય રે, રસિ• દુઃખ અનેક જનમના જામ રે. ર. ૨
પુરે મનના સરવે કોડ રે, રસિ• વરતાલે શ્રીરણુછોડ રે. ર. ૩
ધરે મુગટ પુનમે સ્યામ રે, રસિ• આવે મુરમુનિ જોવા તજ ધામ રે. ર. ૪
થાયે મગન જોષ મુખકંદ રે, રસિ• જલહારી પ્રેમાનંદ રે. ર. ૫

પદ ૪

ધન્ય પુનમિયાં નરનાથ રે, આવે વરતાલે;
એના પ્રણયલો નહિ પાર રે, આવે વરતાલે. ટેક. ૧
એક કમલે જનનાથ થાય રે, આવે• એનાં જનમ મરણુ દુઃખ જાય રે. આ. ૨
થાયે મુતવિત્ત મુખ જામે રોગ રે, આવે• પામે મનવાંછિત મદ્દ બોગ રે. આ. ૩
જો નિર્વાસનિક હરિજન રે, આવે• એનું પ્રણયલો જોડે મન રે. આ. ૪
હરિજન સદુ સમજિ એમરે, આવે• પ્રેમાનંદ કે ન લગવાં નેમ રે. આ. ૫

રાગ ગરબી પદ ૧

વનમાં વાગે રસાળી વેંણુ, સાંઝળ સાંઝેલી રે;

શરદ પુનમની અજવાળી રેણુ. સાં ૧
 નાહી લાગે છે ત્રિરત્નને જોર, સાં ૨ ખટરે છે આવી શણગારની ઠોર. સાં ૨
 મરંમ જરી વાગે ઘેરે નાદ, સાં ૩ જાણીએ આપણને દેહે સાદ. સાં ૩
 મનમથ મારે છે ચિંહના જાણુ, સાં ૪ મગવા થાય છે તનમાં તાણુ. સાં ૪
 નથી હવે રહેતી મારે હોરે ધર, સાં ૫ ચર્ચ છું વ્યાકુળ વહે નેણે નર. સાં ૫
 વાંસળી વધારે છે દોરે વાંસ, સાં ૬ ચાલ હવે જોવા નંદરાય. સાં ૬
 દીધા કાલ દરિ રમવા ઠાગ, સાં ૭ પુગે બોલ યયો છે આગ. સાં ૭
 નિસર્પાં ગોપીના રમવા રાસ, સાં ૮ પ્રેમાનંદના વાંસાને પાસ. સાં ૮

પદ ૨

હિલસા મોહન જમુના તીર, શોભે સ્થામગીઓ રે;

નટવર મુંદરે ધનસ્થામ શરીર. શાં ૧
 મોર મુમટ મહારાગર કાન, શાં ૨ કૃપાસિંધુ દરિ રૂપનિધાન, શાં ૨
 ચંચળ લોચન છે કાલ વિશાળ, શાં ૩ હરપર આપે વૈજયંતી માળ. શાં ૩
 કટિપર પહેંયાં પીતાંબર સાર, શાં ૪ ચરજી આખડીયો ચટકાર. શાં ૪
 અંધર વિરાજે અલબેલી વેણુ. શાં ૫ મધુરી વાગે દરિ મુંદર નેણુ. શાં ૫
 દસતાં દરી વધારે વાંસ, શાં ૬ ગોપી રીઝયાં જોઈ નંદનો લાલ. શાં ૬
 ચરણે લાગ્યાં ગોપી જોડી લાય, શાં ૭ જળના મોહ્યા દસિ ગોપીનાથ. શાં ૭
 હો કમ આત્મા તમે મેલી ધામ, શાં ૮ ગોપીને પુછે પ્રેમાનંદનો સ્થામ. શાં ૮

પદ ૩

જગમે શોરે યયો ઉતપાત, કોને વળનારી રે,

સર્વ કમ આત્મા તમે અર્ધિ રાત, કો
 આત્મા જોવાને જંદાવન, કો ૨ મુગ્ધને જોવાનું થયું મન. કો ૨
 જુવો જંદાવન કુંજ કુદીર, કો ૩ મળ પુલ્યાં જુવો જમુના તીર. કો ૩
 જોએ કોંડીલા મધુર મોર, કો ૪ જોયે સારસ દંસ ચમર. કો ૪

વન જોઈ જાઓ ઘેર મળીનાર, કાં ખોળના હશે તમને બાંધ કરતાર. કાં ૫
કુળવંત નારીનો એ છે ધર્મ, કાં નિજપતિ સેવે સતી જાણી મર્મ. કાં ૬
નિજપતિ રાગી અંધ હોય નિર્ધન, કાં તેમ ન ત્યાગે સતી શુદ્ધ મન. કાં ૭
એમ હરિ જોડ્યા મરમાળાં વેણુ, કાં પ્રેમાનંદનો પ્યારો પંકજનેણુ. કાં ૮

પદ ૪

ગોપી જોડ્યા ધરી અંતર ધીર, હો અલખેલાજ રે!
જોતરે જુમિ વહે નેણુ નીર, હો ૧
પતિ તમે સાચા હરિ પ્રાણુબાધાર, હો તમપર વારી નાખ્યો સંસાર હો ૨
શરણુ આપ્યા કરી સકૃપી વેર, હો તજશું પ્રાણુ ના જમએ ઘેર, હો ૩
રસિયારાજ રમાડો રાસ, હો અમને ધણા રે દિવસની આશ. હો ૪
અમને રાસ રમાના કાઠ, હો પુરો આશ રસિયા રણુકાઠ. હો ૫
પાવો અધર સુધારસ સ્થામ, હો હરિવર પુરો હૈયની હામ. હો ૬
શોભાસાગર સુંદર છેલ, હો હર પર લીજે આવો અલખેસ. હો ૭
પૂરણુ જાણી ગોપીની પ્રીત, હો પ્રેમાનંદ કે' હસિ ચોંચાં ચિત. હો ૮

પદ ૫

રમે રાસ ગોપી ગોપાળ, જમુનાં તીરેશ્વરે, લટકાં કરે લટકાળો લાલ. જ. ૧
એક એક ગોપી ને એક એક કાન, જ. ૨ કંઠે જુગ મેલી કરે અંધરપાન. જ. ૨
અંચળ નેણાં ચલવે નાર, જ. ૩ ઉપર લેકે નવસરીયો હાર. જ. ૩
કરવર બાલી કરે કુદડી રે, જ. ૪ થેષ થેષ થાયે નાચે નવસીપેર. જ. ૪
જુગ કરી બીડે વાલાને વાસ, જ. ૫ કુચ જુગ પીડે હસી સુંદર સ્થામ. જ. ૫
ગોપી ગાયે લે ઉચી તાન, જ. ૬ ગોહન આપે વખાણી માન. જ. ૬
સુંદર વાગે ગતિ તાવ મૃદંગ, જ. ૭ આનંદ જાયે ઉતારણો અંગ. જ. ૭
અમજળ છુટ્યાં અંગે અપાર, જ. ૮ પ્રેમાનંદ જોઈ જાસિદાર. જ. ૮

પદ ૬

સુંદર શોભા સખી કહી ન જાય, નાચે નટવર શ્વરે;
મુર નર મુનિ જોઈ રહ્યા લોભાધ, ના. ૧
નીતમ નાચે સંગીતની ચાલ, ના. ૨ મઝમ વાળે, રડી રસાળ. ના. ૨

વાગે દોહડ સારંગી તાર, ના૦ ગાયે સુંદર શ્રીનંદકુમાર. ના૦ ૩
 સાતે સ્વર લક્ષ્મી ત્રણે આમ, ના૦ રાગણી રાગ આલાપે સ્યામ. ના૦ ૪
 ગગને છાયાં સુરમુનિ વિમાન, ના૦ ભેદને મોહા સુરમુનિ વિદ્યાનિ. ના૦ ૫
 વરમે દેવ કુસુમના મેહ, ના૦ ઉપજ્યો નાય ભેષ નવલ સનેહ. ના૦ ૬
 ધન્ય જમુના ધન્ય વૃંદાવન ધામ, ના૦ ધન્ય ધન્ય ગોપી ધન્ય ગોકુળગામ. ના૦ ૭
 ધન્ય રસ રાસ રમે ગોકુળચંદ, ના૦ નિરખી ગાયે ધન્ય પ્રેમાનંદ. ના૦ ૮

શરદ પુનમનો ગરબો પદ ૧

ગોપિ આવોને ગોકુળ ગામની રે લોલ,
 રમિએ ગરબે સરસ શોભે જામની રે લોલ. ૧
 સખિ આજ આનંદનો દિન છે રે લોલ,
 આજ ગરબે રમ્યાનું મન છે રે લોલ. ૨
 ગરબે ગોવિંદ તણા ગુણ ગાણ્યે રે લોલ,
 હરિના ગુણસાગરમાં નાહ્યે રે લોલ. ૩
 રમિએ ગોકુળ ગામના ચોક્કમાં રે લોલ,
 હરિ ભણ હવેલીના ગોખમાં રે લોલ. ૪
 આવિ હામ હામની યોગે મળી રે લોલ,
 રમે હેતે પ્રીતે હળિ મળિ રે લોલ. ૫
 આવ્યાં સધિકાજી રંગભર રમવા રે લોલ,
 મધુસૂદન તણે મન ગમવા રે લોલ. ૬
 પહેર્યાં વસ્ત્ર આભૂષણ શોભતાં રે લોલ,
 કાનકુંવર તણા મન લોભતાં રે લોલ. ૭
 ગાયે ગરબી મીડે સ્વરે માનિની રે લોલ,
 સુંદર શોભે ચરદ ફરી ચાંદની રે લોલ. ૮
 ગાયે હૃદય સ્વરે પાડે તાળાંયો રે લોલ,
 ચરણે ધમકે છે જાંઝરી રૂપાળિયો રે લોલ. ૯

કરે લટકાં ગોપી સુંદર હાથનાં રે લોલ,
મન મોહ્યાં પ્રેમાનંદના નાયનાં રે લોલ. ૧૦

પદ ૨

રંગ જામ્યેર છિરમતાં અતિધણી રે લોલ,
પ્રેમ કલ્યામાં ન આવે ગોપી તણી રે લોલ. ૧
પ્રેમ પ્રીતની તો રીત ધણી વેગળી રે લોલ,
તેતો જાણે જોણે દીડી સાંભળી રે લોલ. ૨
શું જાણે સંસારી એ મર્મમાં રે લોલ,
ધણાં દુઃખ લખ્યાં જેના કર્મમાં રે લોલ. ૩
એમ રમે આનંદમાં ગોપિયો રે લોલ,
હરિસાઈ તે લોક લાજ લોપિયો રે લોલ. ૪
એક એકથી અધિક શોભે સુંદરી રે લોલ,
ગાયે ગોવિંદના ગુણુ પ્રેમે ભરી રે લોલ. ૫
મન અર્પણુ કર્યાં છિ હરિચરણમાં રે લોલ,
ચિત્ત ચોટયાં સુંદર સ્યામ વરણમાં રે લોલ. ૬
ગોપી કોણુક કરે છે કોષ ભાતના રે લોલ,
પ્રેમ નેમ જેમ હોય ખેલ ખાતનાં રે લોલ. ૭
કોષ અધર ઉજળી ગરમે ગ્રીક્ષની રે લોલ,
કોષક ફરે બેઠું માથે મેલતી રે લોલ. ૮
કોષક માંટલી ઉજળી અધર તાકતી રે લોલ,
કોષ હરિપર નેણુખાણુ નાખતી રે લોલ. ૯
એમ પ્રેમમાં ગોપી ગરબે ફરે રે લોલ,
પ્રેમાનંદના નાયને રાજ કરે રે લોલ. ૧૦

પદ ૩

ગોપિ ગરબે રમે છિ તેવતેવડી રે લોલ,
સુંદર શોભે છે સરવે રાધા જેવડી રે લોલ.

સજી નવસાત શયુગાર શોભાતિ રે લોલ,	
મનમોહન તણા મન લોભતી રે લોલ.	૨
દિર હેમનાં પેર્યાં છે પટ અંગમાં રે લોલ,	
હર આબૂપણુ જડિયલ નંગમાં રે લોલ.	૩
સરસ સુમન ગુંધ્યાં છે રૂડી વેણુમાં રે લોલ,	
આંજ્યાં આંજણુ અણિયાળા નેણુમાં રે લોલ.	૪
સિંદુર ભાંગ સમારિ રણિયામણી રે લોલ,	
ભાલે આડ કરી છે કુંકમતણી રે લોલ.	૫
કરણુ પુલ ને શોભે છે શીય દામણી રે લોલ,	
અંદકળાની સરસ શોભા બની રે લોલ.	૬
નાકે વાળી રૂપાળી રતને જડી રે લોલ,	
ઢાટે ઠંઠી ઘુસી હેમ દાસડી રે લોલ.	૭
હર આબૂપણુ અપરમપાર છે રે લોલ,	
ચરણુ વિષ્ણુવા જાંઝરે જણુકાર છે રે લોલ.	૮
હર કંકણુ કંચન ચુડા ચળકે રે લોલ,	
નખશિખ અંગ આમરણુ અંગકે રે લોલ.	૯
લેખ મોહા છે સુંદરર છેલડો રે લોલ,	
પ્રેમાનંદનો પ્યારો અલભેલડો રે લોલ.	૧૦

પદ ૪

મોહન બેઠા છે આવીને અટારીયે રે લોલ,	
સંખ્યો શયુગાર અંગ મિરિધારીયે રે લોલ.	૧
બાંધો ફેંટા આંટાદાર જરકસી રે લોલ,	
શોભા ત્રિભોવનની આવી વસી રે લોલ.	૨
પુલ તોરા લટકે છે સુંદર પાદમાં રે લોલ,	
દેશર તિલક વિરાજે બાલમાં રે લોલ.	૩
ગુચ્છ ખોમ્બા ગુલાળી બે કાનમાં રે લોલ,	

૧૨ તાળી પાડે છે બેળા તાનમાં રે લોલ.	૪
છર હાર મજરા ને જાણુ બાધીયા રે લોલ,	
ગાપિ નેણાં સાથે નેણુ સાંધિયા રે લોલ.	૫
પહેયાં પીતાંબર ઝોઢી જોડી સાલની રે લોલ,	
શોભા શીરે વખાણું નંદલાલની રે લોલ.	૬
મુખ મધુર મધુર હસતા હરિ રે લોલ,	
હેત પ્રીતની તો વાત નવ જાપ કરી રે લોલ.	૭
અતિ આનંદ વરસે છે સુંદર નેણુમાં રે લોલ,	
વળી વાંલપ ધણી વાંલાના વેણુમાં રે લોલ.	૮
હરિ હસતા હસતા નાખી કાંકરી રે લોલ,	
બાવી વાગી રાધાને ઉર બાકરી રે લોલ.	૯
રાણી રાધા હયુ જોછને હસ્યાં રે લોલ,	
પ્રેમાનંદનો પ્યારો ઉરમાં વસ્યા રે લોલ.	૧૦

રાગ કુમરી. પદ ૧

હોહો હોડેવે કદમલકા ઉથા;	૨૯૦ ૨૬
ગૌર જન હે જોડ હમારે, સ્વામ જન મેરે સૈયા. હોહો ૧	
ગૌરો નામ હે હલધર લોપા, સ્વામકો નામ કનેપા. હોહો ૨	
ગૌરકે શિરપર જરકસી ચીરા, સ્વામઃ શિર મુકુટ ધરેયા. હોહો ૩	
પ્રેમાનંદ ધનસ્વામ સુંદર જીવી, રહો મેરે અખિયનમેયા. હોહો ૪	

પદ ૨

મેરે બાલમ બીરાજે બાણુ જગિયા;	મેરો ૨૬.
પુર્નોદા હાર બાણુજય મજરા, પુર્વોદી બાધી પ્યારે પાંચવા. મેરો ૧	
નમિન તરુતરે સ્વામ બીરાજે, બેડે જ્વાલ જાલ માથે જગિયા. મેરો ૨	
શક્તિ લક્ષ લખી રૂપ સ્વામકો, દાહી પ્રીતવત જોડે દગિયા. મેરો ૩	
પ્રેમાનંદ ધનસ્વામ જીવીને, મોહની લગાવ મેથે ડગિયા. મેરો ૪	

૫૬ ૩

‘અંદાબનકી સધન કુંજ ગલિયાં; અંદાં ૦ ૨૬.
 પ્રકૃતિલ તરન લતા બન બેલી, ઠસર કુસુમકી કલિયાં, અંદાં ૧
 શુંજત લમરે કોકિલા કુંજત, ખીચ સ્યામ બખ્તવે મોરલિયાં, અંદાં ૨
 બંસી અવન સુની ખીરહા સતાવે, કેસી કઈ મોરી અલિયાં, અંદાં ૩
 પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ મીચે તો, લેહંગી મેં હસી હસી બલિયાં. અંદાં ૪

૫૬ ૪

આજ બંગલેમેં ધુધરુ બાળે; આજ ૦ ૨૬.
 અંદાબનકી કુંજમેં બંગલા, તહાં રાધાસ્યામ ખીરાળે. આજ ૦ ૧
 બાજત મૃદંગ ગત ગાવત ગોપી ગન, ચેષ્ટ ચેષ્ટ હોત સમાળે. આજ ૦ ૨
 નાયત સુંદર સ્યામ રાધિકા, નિરખી રતિપતિ લાળે. આજ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ સુંદર છબી, અગિલોકીત દુઃખ લાળે. આજ ૦ ૪

રાગ રેખતા ૫૬ ૧

જમુનાકે તીરે હાડો નંદલાલ બંસીવારે;
 ચિતવતહિં ચિત્ત મોહે, બાકે નેનકે નગરે. જમુ ૦ ૨૬.
 બળ લરન ગઈથી જમુના, શિરતે હિંધાડો હિતારે.
 ધુંધટકી ઝોટ ખોલી દેખો મેં હાન કારે. જમુ ૦ ૧
 ચંદનકી ખોર કીને, શિર મોરમુગટ ધારે;
 પટ પીત હાથ મોરલી લીએ નંદકો દુલારે. જમુ ૦ ૨
 આછી બખ્તવે બાંસુરી, ગાવે જમું તાન ખારે.
 મધુરીસી મીઠી મોલની મેરા મનકું બેંધી કારે. જમુ ૦ ૩
 ચંચળ વિલાસ નેના મનમથકો માન ગારે;
 પ્રેમાનંદ કે ચીતહિતે હોન ન દેહ ન્યારે. જમુ ૦ ૪

૫૬ ૨

હાડો કદમકી હિયાં ધજરોજો દનૈયા;
 હલાહલ સતોને રૂપકી, કષ્ટ બાત નાહીકેયા. હાડો ૦ ૨૬.

- પગિયાં અનુપ ભાગ્યે અનુરાગસું જનૈયાં;
 દેશરેકે તિલકે શોભા ત્રિશુવનકી છીન લેયાં. દાડો ૧
 કુંડળકી ઝળકે સોહે સુકપોલનીમે ઝેયાં;
 એ જ્યું મીન માનું સરવર તજી મીઠનહેઝેયાં. દાડો ૨
 ભકુટી બંક ચપળ નેન ચિતવની ચીતૈયાં;
 મુગ મીન નલિન ખંજન છખી દેખકે લજૈયાં. દાડો ૩
 ઝુંકી રજો તકી નાસાયુકે અધરખિંખ પૈયાં;
 છખી દેખી પ્રેમાનંદ મગન પરત ચરન ગૈયાં. દાડો ૪

પદ ૩

- ‘હન સાંવરે શુભાની ગોચે કીની હે દિવાની;
 નેનનકી સેનહંમે મેરા મનકું લીનો તાની. ધન ૨૬.
 જમુના ગાધી આલી બરવેકું હું જો પાની.
 આયેવે સ્થામ કુંજતે અકેલી ગોચે જાની. ધન ૧
 ધનસ્થામ સુંદર છેલો જોલે જો મીઠી બાની;
 હસની ચિતવની ચલની મોરે મનકે ખીચ માની. ધન ૨
 અંખિયાં બધ ઉતાવરી છખી દેખકે લેભાની;
 મોરી બાંહ દાહની સો મીલમેકું દરકાની. ધન ૩
 વેતો ચતુર આતુર સુનહે સખી સયાની;
 પ્રેમાનંદો નાથ મીલકે કીની હે હર નિયાની. ધન ૪

પદ ૪

- દેખોરી આલી શોભા બને કુંજકે ગિદારી;
 મનોજ તરુન કોટિકે છખીયે જાત વારી. દેખો ૨૬.
 ચંચળ ગિદાલ નેનમે સખી દેખરી પ્રુમારી;
 છીન લીન ચરદ પંકજકી સુંદરતા સારી. દેખો ૧
 નવિન જલકી છુતિ છીન લીન ત્રિવિહારી;
 દેખરી આકાશ સોહત માનું જોયી ઝુંકી ચારી. દેખો ૨

છેર ઉત્તમ શુભ અગ્નિ નલિન નાભી પ્યારી;
 છીન લઈ બતિ કલદંડસડી ગયે માનસર ગિચારી. દેખો • ૩
 જાળડી વધુ વિલોકે છબી બેઠીકે અટારી;
 પ્રેમાનંદો નાથ આવત ધનસ્થામ આનંદકારી. દેખો • ૪

લોચાની લીલાનાં પદો

રાગ ધોળ. પદ ૧

“મોહનને જમવાને ઇચ્છો માનિની,” એ દાળ છે. ૭
 સાંભળ સજની લીળા પ્રસ્થાપતમતણી;
 એક સમાની સંભળાવું અતિસાર જો. સાંભળ • ૮૬,
 શુક સનકાદિકે ભવ બ્રહ્મા વાંસે ફરે;
 જોવા ને સાંભળવાનો ધણી પ્યાર જો. સાંભળ • ૧
 ધર્મકુંવર પ્રગટ મધને પધારિયા;
 પૂરવથી પશ્ચિમમાં પૂરણચંદ્ર જો.
 ગુર્જર સોરઠ કંઠ દેશ બહુ વિચર્યા;
 અક્ષરપતિ સંજ લઈ મુક્ત મુનિના ટુંદ જો. સાંભળ • ૨
 કંઠ દેશમાં અતિ પાવન એક પુર છે;
 દુર્ગનગર શુભ ઉન્મત સરિતા તીર જો.
 કુળ સદિત પ્રરપતિ શ્રીહરિનો દાસ છે;
 અભ્યાતમજ ઉત્તમ નૃપતિ મદાધીર જો. સાંભળ • ૩
 ભાં રહીને શ્રીહરિએ બહુ લીલા કરી;
 કહેતાં સાંભળતાં શેષ ન પામે પાર જો.
 પ્રેમાનંદ કહે આસપાસનાં ગામમાં;
 રહીને પાવન કીધા બહુ નરનાર જો. સાંભળ • ૪

પદ ૨

સાંભળ સજની નામ કહું તે ગામનાં;
 / બોટાદ ને કારિયાણી સારંગપુર જો. સાંભળ • ૮૬.

ઝીઝવદર ને કુંડળ નાગડકું સહી;
 મુંદરિયાણું લોચાપતિ તપ સર જો. સાંભળ. ૧
 એ આદિક જે આમમાં રહીને નાથજી;
 લીળા કરી તે કાષ્ઠથી નવ કહેવાય જો.
 શપ શારદ કવિ કાદિક તે થાકે લખી;
 પાર ન પાવે અતંત જનમ વહી જાય જો. સાંભળ. ૨
 લવમાત્ર લીળા કહું લોચા આમની;
 રહ્યા નિરંતર માસ જે સુધી લાંબ જો.
 સહસ્રાવધિ સાથે મુનિ મુક્ત દરિજન;
 જમે જમાડે સ્વામી મુનિ દિન તપ જો. સાંભળ. ૩
 નિજ હાથે નિત્ય શાક કરી જતાકન;
 મુનિવર સાફ મોહન આનંદકંદ જો.
 પોતે પારમે પુરષોત્તમ કરી પ્રીતધુ;
 જમે ને નિરખી દરમે પ્રેમનંદ જો. સાંભળ. ૪

૫૬ ૩

વળી વખાણું ચામેત્સવ લીંગ કરી;
 નયણે નિરખ્યા કરી મુંદર ટક જો. વળી. ૨૧.
 દ્વાદશ મણુ એકાક્ષર તે વધારમાં;
 જોવા આળ્યા મિત્ર પ્રતા તજ નુક જો. વળી. ૨
 ચીરીઓ ચાર કુંદરિને જતાકની;
 મેલે મોટા ભાંડાદિ હજારન જો.
 લવણ મથાળે હળી મર્યા આવજી;
 નિજ હાથે લઈ નખે રૂપનિધાન જો. ૨
 હલદીયાળા હાલ કુંદે નીચ ધોળીએ;
 શોભે મુંદર પૂરે જ પદિચક્ર લે
 અક્ષરપર કુંદેત્સવે નરવપુ કહે
 નાણે મેટ કુંદે એકાનિક મર્મ

શું વર્ણવું એ શાકતણા સચાદને; ૧
 રમા સધિકા તે ડાલાવે શિયા લે.
 ભવ બ્રહ્મા સુરને તો સ્વપ્ને નવ મળે;
 પ્રેમાનંદને પીરસે નિત્ય જગદીશ લે. વળી ૪

પદ ૪

જમે જીવનજી શાક કરેલ નિજ હાયતું;
 મુંદર ઝીણી રોટલિયો રસરૂપ લે. જમે ૨૮.
 વખાણી વખાણીને આપે શ્રીહરિ;
 પાસે બેઠા નિજજન મુનિ અનૂપ લે. જમે ૧
 શાક પાક ખીજાં અનંત ભાતનાં થાળમાં;
 ખટ રસ ભેજન ચાર પ્રકાર કહેવાય લે.
 ભક્ત્ય ભેજન ને લેલ ચોક્કસ જમે હરિ; ?
 નિરખી નિરખી નેણાં ચિતળ ચાપ લે. જમે ૨
 જમી ચણુ કરી મુખવાસ લક્ષને નાયજ;
 કટિ બાધે કસી આડસોડે લક્ષ બેસ લે.
 પીરશે શાક પંગતમાં અતિ પ્રીત કરી;
 મુનિવરને હરિજનને નટવર વેશ લે. જમે ૩
 આનંદ રસ એમ નિત્ય વરસે શ્રીનાથજી;
 નિજજનને સુખ આપે આનંદકંદ લે.
 અતિ અધહારી ચરિત્ર કરે નિત્ય નિત્ય નવાં;
 નિરખીને જાયે વારી પ્રેમાનંદ લે. જમે ૪

પદ ૫

ધન્ય ધન્ય શું વર્ણવું ભાગ્ય લોચાતણાં; ધન્ય ૦
 ધન્ય નરનારી ધન્ય નૃપ સુરો ભક્ત લે. ધન્ય ૧
 પરમ પુરુષ શ્રીનારાયણ નિત્ય રમે જમે;
 લોચામાં શ્રી ભક્તિધર્મકુમાર લે.
 નિજજનને ધર આંગણુ જાણ પગલાં ધરે;

દરશન દેવા પ્રીતે પ્રાણુ આધાર લે. ધન્ય૦ ૨
 એક સમે લોવામાં ચંદ્રમંદળ ચલુ; |
 બદાવતી નદી જ્ઞાવા પધારેલા નાથ લે.
 અધને ચક્રત લેગવી શ્રીદરિ નિસર્યા;
 મુનિવર ને દરિગન સકુ લઇને સાથ લે. ધન્ય૦ ૩
 શરદ શુભા શીતતણું લેર અતિ ધણું;
 મુનિવર શ્રીદરિ નાદિને તાપ્યા તાપ લે.
 પ્રેમાનંદ કહે નાદીને પ્રમુગ્ધ પધારિયા;
 ગાજતે વાજતે અખિયોકપતિ આપ લે. ધન્ય૦ ૪

પદ ૬

વળી વખાણું લીળા લેયા ગામની;
 સુણતાં શ્રવણે પાતક પ્રભે થાપ લે. વળી૦ ૨૬.
 ફુલંબ છે મુરપુરવાસી નરનારને;
 વ્યાસ વિરંચી શુક નારદ નિત્ય ગાયે લે. વળી૦ ૧
 શ્રીદરિના બંધુ જે આવી ત્યાં મળ્યા;
 રામપ્રતાપ ને નાના ઇન્દ્રારામ લે. |
 ખખેર મુણી અતિ દરખે આબ્યા દેશથી;
 ધણેક કાળે બેઠ્યા મુદરસ્થામ લે. વળી૦ ૨
 લેખ્યત બરી નિરખ્યા અવગોચન નાથને;
 જેમ અતિ પ્રીતે નિરખે ચંદ ચંકર લે.
 કોળખે ચિહ્ન એધાણી સરવે, અંગમાં;
 બાળપણમાં દીર્ઘા દર્તા જે મોર લે. વળી૦ ૩
 જેમ લોવામાં રહીને બહુ લીલા કરી;
 શેષાદિક કવિ દાદિ ન પામે પાર લે.
 એક રસનાએ અદ્ય કવિ શું દાખવે;
 મન કર્મ વચને પ્રેમાનંદ બલિહાર લે. વળી૦ ૪

રાગ ડુમરી-પદ ૧

ધાર કનૈયા નીકા જારે, પ્યારે ન મારો નેન રસિયા; યાર૦ ૨૬.
 નેન સેનકી પીરા જયસા, પરત નાહી પળ એન રસિયા. યાર૦ ૧
 તોરે નેન અતહિં અનિયારે, ખટકતહેં દિનરેન રસિયા. યાર૦ ૨
 નેના રાતે મદન રસમાતે, રખે રસભરી એન રસિયા. યાર૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે પ્યારે પીર ન જાનો, ના માનો મુખદેન રસિયા. યાર૦ ૪

પદ ૨

હાંડ કનૈયા બેયાં મેરી, જ ના ખોલો ગ્વાલ ખતિયા :નાંડ૦ ૨૬.
 નંદકુંવર નખરે ન કરોરે, ના છુવો મેરી લાલ છતિયાં. હાંડ૦ ૧
 અખહિં સ્યામ તેં છોટો લરીકા, થેરી હે ગ્રાપાળ મતિયાં. હાંડ૦ ૨
 હમ પરનારી રાજ કંસોકો, ના સીખો કુચાલ ધતિયાં. હાંડ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે' પ્યારે માનો, પકરી જોહો કાલ રતિયાં. હાંડ૦ ૪

પદ ૩

આય લંબરવા તોચો દરવા, ગિરિધર કર જરજેર ચેરિયાં; આય૦ ૨૬.
 લે મયો દુલરી તીલરી ચોલરી, પંચલરિયાંકી હોર રોરિયાં. આય૦ ૧
 ધુધટ ખોલી બદન અવિશેકે, જ્યું અંદાકી આર ચોકરિયાં. આય૦ ૨
 સો સો દીની મે' રામ દુહૈયા, એક ન માની મોર નીકોરિયાં. આય૦ ૩
 પ્રેમાનંદકો નાચ ગોકુળમેં, ધર ધર તાકત ચેર ગોરિયાં. આય૦ ૪

પદ ૪

લટરે જમુનાકે તટવા, નામરે નટવા હેલ મુજરિયાં; લટ૦ ૨૬.
 હમચારી ઠાડી રહોરે મુંદરી પરમ સમાન,
 લે લકુટી ઠાડે હરિ લાં લાગત હમરો દાન. મુજ૦ ૧
 કહા લહે હમ જાતહેં રે લોગ સોચારી હેલ,
 દાન ઠાહોકા લેતહો રે રોકી હમારી જલ. મુજ૦ ૨
 મદુચિયામે' મા' જયોરી સુધે ન બોલો જેન,
 જો હોયે સોલ હે દુલરી મા' ચમકાવતી નેન. મુજ૦ ૩

મોહન યા મગ જાતહે રે હમ હધી બેચન નીત,

પ્રેમાનંદકે નાથ કળહરે ના સુની દાનકી રીત. ગુજ૦ ૪

રાગ દુમરી-પદ ૧

બલાજી મેરો કંજના નિકારી ગયોરે, કદમકી કુંજમે; મેરો ૦ ટક. ✓
આમ અચાનકે નિહુર નંદકે, બલાજી મેરો પોચા પકરી ગયો રે. કદ૦ ૧
કંજના નિકારી જારી મોયે દીની, નાહક મોસું ઝમરો મચાંધ દ્યો રે. કદ૦ ૨
ઈત ગોકુળ ઉત મથુરા નજરી, બલાજી મેરો કાન સુને કયો રે. કદ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ સાંવરો, છડ્યો મદ જોખન તરુન લયો રે. કદ૦ ૪

પદ ૨

બલાજી મેરો મદકી જિનાય લીની રે, સાંવરિયા યારને; મેરો ૦ ટક.
મેં હધીમેચન ચથી રે ગોકુળસેં, બલાજી મોયે બીચમેં ✓

બેલાલ કીની રે. સાંવ૦ ૧

હધી મેરો ખામ મદકી મેરો ફારી, લંઝરવાને ઝટકી પટકી દીની રે. સાંવ૦ ૨
દે દે ગારી છયા મેરો જારી, સટકી મયો કુંજમેં કંજના છીની રે. સાંવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે સધન કુંજમેં, પોઘારતી ગ્યાલની રંજબીની રે. સાંવ૦ ૪

પદ ૩

બલાજી મેરો બરજ્યો માનત નાધરે, બેદરદી સાવરો; મેરો ૦ ટક.
કરબરજ્યેરી મેરો બાજુબંધ છોર્યો, જનાંકિ મેરો પકરી મરોરી બાંધ રે. બેદ૦ ૧
બાજુબંધ છોરી તેના ભર મારી, સટક મયો સાવરો કુંજમાંધ રે. બેદ૦ ૨
કાલ લે ગયો મેરો કરકો કંજનવા, આજ મેરો દુલરી લે દયકાષ રે. બેદ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથકી કરની, કહત રાધે જસોમતીકું આધ રે. બેદ૦ ૪

પદ ૪

બરજ મેયા અપને કનૈયાકું રે, બીજર્યો તેરે પ્યાર શું; મેયા ૦ ટક.
બરજતી નાહી સીખ લગાયકે, બલાજી તેરે હલધર લૈયાકું રે. બીમ૦ ૧
નિત્ય નિત્ય હમસું કરત જાનહોની, પકરી બૈયાં પરસત હૈયાકું રે. બીગ૦ ૨

સખ દેખત આયે ખોલત ધુંધટવા, કહિયે કહા યે નિરદૈયાકું રે. બીગ૦ ૩
પ્રેમાનંદો નાથ તરુન ભયો અમ. કહો મૈયા જાયે નંદરૈયાકું રે. બીગ૦ ૪

રાગ દાદરા-પદ ૧

પિયા મેરા પ્યારો, મોહન મતવાલા, પિયા૦ ૧
મોહનલાલકી મોહની મૂરત, ચંચળ નેન વિશાળા. પિયા૦ ૧
ચાલ ચલત કલહંસકી સુંદર, કરે ગહી રેશમી રુમાલા. પિયા૦ ૨
હંસત હંસત આવત મન ભાવત, આવત તાન દેત તાલા. પિયા૦ ૩
પ્રેમાનંદો નાથ મનોહર, ગોપીવર ગોપાલા. પિયા૦ ૪

પદ ૨

જાયા મેરા બાંકા, મેવાસી કહાના; જાયા૦ ૧
બંસીમેં સખ જગ બસ દીનો, નંદગામ બરસાના. જાયા૦ ૧
જમુના પેહી કાળીનાગ નાથો, દાવાનળ કીયો પાના. જાયા૦ ૧
નખપર લે ગોવંધન ધાર્યો, મધવાકા હર્યો માના. જાયા૦ ૨
પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ કુંવરપર, તન મન ધન કુરબાના. જાયા૦ ૩

પદ ૩

જાયા મેરા જાદુ લગાય બસ દીના; જાયા૦ ૧
પાનનકી પુડીયામેં પ્યારે, કા' જાતું કણુ દીના. જાયા૦ ૧
મનમોહનાને મનવા મેરો, હંસ હંસકે હરે દીના. જાયા૦ ૨
તરૂન તિયા મન પ્રાન હરનકું, પરમ ચતુર પરખીના. જાયા૦ ૩
પ્રેમાનંદને જાદુગારકું, અંતરમેં લખ દીના. જાયા૦ ૪

પદ ૪

જરા ચીરવાને મેરી આર હેરિયે; જરા૦ ૧
નેક નજરે લાર હેરી હરિ મેરે, સિર કરષંકજ ફેરિયે. જરા૦ ૧
બની દીપક બહુનામી મેરે, નેક નેના આગે ફેરિયે. જરા૦ ૨
મજરા હારે મુલાખી બાળુ, ઝીત કરી લાલા પેરિયે. જરા૦ ૩
પ્રેમાનંદ પરમ સુખ પાયો, કમળનયન કીપા-તેરિયે. જરા૦ ૪

રાગ દુમરી-આદિ ત્રિતાલ-પદ ૧

જાગો જાગો છબીએ છેલ રે, મોરી રસિયા ગેલ ન રોકા; જાગો ૦ ટેક.
હાથ ન ગરો હિથે હાર છુટેગો, અવિનાશી અલખેલ રે. મોરી ૦ ૧
તુમ તો લાડીએ નંદરાયકે, રાજકુંવર રંગરેલ રે. મોરી ૦ ૨
ના અગરો ખીન કારજ કહાના, ના ખોલો એક ફેલ રે. મોરી ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રભુ ઇન તિલનમેં, ના નીકસેગો તેલ રે. મોરી ૦ ૪

પદ ૨

મારી મારી સાવરીયા યારે રે, મોયે નેનોદી બરછી તરછી; મારી ૦ ટેક.
પ્રાનજીવન મોરી પીર ન જાની, બેઠરદી દીલદાર રે. મોહે ૦ ૧
નેન નમ્મરે અતિ અનિયારે, હો ગયે આરકેપાર રે. મોહે ૦ ૨
કસત કરેજો સુખ નાહી સેજે, છૂટ ગયો સંસાર રે. મોહે ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે હાથ તિહારે, બેઠની કિરતાર રે. મોહે ૦ ૪

પદ ૩

જાની જાની બેઠરદી પ્રીત રે, ચિત્તચોર લંગરવા તેરી; જાની ૦ ટેક.
સ્થામ બિહારી જાની તિહારી, અઝઝ અનોખી રીત રે. ચિત્ત ૦ ૧
સુંદર હસી હસી નેન ખાન કસી, મારત અપને મીત રે. ચિત્ત ૦ ૨
દુરિજનકું હરિ પરસત નાહી જરી, હરત મિત્રકો ચિત્ત રે. ચિત્ત ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે પ્રાન હમારે, સાવલ અકુળ અજીત રે. ચિત્ત ૦ ૪

પદ ૪

લાગે લાગે કરેજો ખાન રે, તેરે નેનાં રસિક રતના રે; લાગે ૦ ટેક.
નેન ખાનકે મારે પ્યારે, જૂઝ ગઇ તન જાન રે. તેરે ૦ ૧
ચંચળ નેન ચપળ ચિતવનીમેં, બસ કીને મોરે પ્રાન રે. તેરે ૦ ૨
ખીલું દેખે બ્યાકુળ ફિરત ખાવરી, તેરે લીયે સ્થામ સુખન રે. તેરે ૦ ૩
સુંદર વર પિયા તેરી છબીપર, પ્રેમાનંદ કુરખાન રે. તેરે ૦ ૪

રાગ હુમરી-પદ ૧

મેરે એક આસારા તેરા રે, ધરમકુંવર મહારાજ રાજ; મેરે ૦ ટેક.
 મેં આકરે તેરે ચરનકમલકા, તેં પરમેશ્વર મેરા રે. ધર્મ ૦ ૧
 તેરે ચરન સરન, ખીનું સ્વામી, કહૈં સુખ નહીં હેરા રે;
 સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ દશા દિશ, સખહી કાળને ઘેરા રે. ધર્મ ૦ ૨
 ત્રિશુવન ભમત ભમત પચી હાથો, પાયો મેં દુઃખ ધનેરા રે;
 અચળ નિકેત એક નુહી પાયો, તુમ ખીના ધર્મકિશોરા રે. ધર્મ ૦ ૩
 અમરપતિ નર નાગ અસુર સુર, સખ આપાકે એરા રે;
 પ્રેમાનંદ જાની સખ દુઃખમય, હીયો ચરન તેરે ડેરા રે. ધર્મ ૦ ૪

પદ ૨

તેરે દ્વારે પર્યો શુન ગાઉં રે, ધર્મકુંવર ધનસ્થામ નાથ; તેરે ૦ ટેક.
 અધમઓધાર ધરણ્યાગતપાળક, નાથ રહું તેરા નાઉં રે. ધર્મ ૦ ૧
 અખિલભોકપતિ પરમપુરુષ તુમ, તુમકું ગાર્ધ રીઝાવું રે;
 તુમ ખીના તુમ મોયે ઓર ન દંધો, ચેહી મોજ મેં પાઉં રે. ધર્મ ૦ ૨
 કરો દંમાં અપરાધ નાથ મેરો, સ્થામ તેરી બલબલ રે;
 ચેહી ખીનય મેરો કરનાસાગર, ઓરે કહુ નહીં આઉં રે. ધર્મ ૦ ૩
 નિલ નિલ નીરખું વહન કમળ છબી, ઉરમેહી આનંદ વટાઉં રે;
 પ્રેમાનંદ ચેહી વર માંગત, દાસ રાવરો કલાઉં રે. ધર્મ ૦ ૪.

પદ ૩

મેરે તુમ ખીના ઓર ન ઝાઝ રે, સલ કહું સો ખાઈ નાથ; મેરે ૦ ટેક.
 પરમપુરુષ તેરે ચરન કમળતે, દૂર ના તજું દો મોઝ રે. સલ ૦ ૧
 નાથ તુમારે જાન એકાંતિક, તીનચું પ્રીતિ દોઝ રે;
 દૂર દેરા મેરી ઈતર વાસના, રહું રૂપ તંત્ર જોઝ રે. સલ ૦ ૨
 કાન પુન્યતે પ્રાપ્ત ભયે પ્રજુ, અગ ના તજું તેઝ રે;
 દુર્લભ દેવ નિગમ તોયે ગાંધત, સ્થામ માંચે મોયે સોઝ રે. સલ ૦ ૩
 દીનાનાથ દીનકી ખીનતી; સુની રાજો ઉર ગોઝ રે;
 પ્રેમાનંદ દહે ચરન ચિદ્ર છબી, રહું નેનનમે પ્રોઝ રે. સલ ૦ ૪

પદ ૪

ધર્મકુંવર કરનાનિધાન, ઝોઝ મુનીયો જીનતી મેરી રે; ધર્મ૦ ૮૬.
 અખંડ રહે મેરે નેનકે આગે, નાથ મૂરતી તેરી રે. ધર્મ૦ ૧
 ચેહી સાધન મેરે પરમ ચતુર વર, રહુ સુંદર છબી હેરી રે;
 પરહરી ઝોર ખીચાર ખાહખન, હોષ રહુ તેરી/ચેરી રે. ધર્મ૦ ૨
 સુદરસ્યામ કામમદગોચન, બસન બુખન તન' ચેરી રે;
 નવલકિશોર મનોહર સુંદર, રહો અખંડ દ્રગ ઠેરી રે. ધર્મ૦ ૩
 સુંદર બદન કમળે છબી નીરખુ, જ્યુ ચક્રે ચંદ ઠેરી રે;
 પ્રેમાનંદ કહે નાથ રહો મોરે, નેનનમે' રંગ લેરી રે. ધર્મ૦ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

આગ મારે હરિ પરાણા ઘેર આબ્યા,
 હારે મેં તો મોનીકારે લેરખે વધાબ્યા રે; આજ૦ ૮૬.
 શિવ સનકાદિક શુક જેવા જોગી, પૂરુ ખલપદ રસના રે જોગી;
 હારે આત્મા સંત સંગાયે લાબ્યા રે. આજ૦ ૧
 શિવ વિરખી જેનો પાર ન પાવે, મેં સદસ્તમુખ શારદા આવે;
 હારે જેના નિગમામમે જય ગાબ્યા રે. આજ૦ ૨
 સંત હરિને હું તો નથલેરે નિરખી પ્રેમ મગન મારા દેહમાં હરખી;
 હારે મેં તો ઝોરગની ઝોસરી પધરાબ્યા રે. આજ૦ ૩
 આઠે પહોર આનંદ જેના અર્જમાં, રમે ગોવિંદ એવા સંતનાંરે સંગમાં;
 હારે વહાલો પ્રેમસખીને મન લાબ્યા રે. આજ૦ ૪

પદ ૨

એવા સંત તે હરિને ગમે, હારે વહાલો પ્રેમે તેને સંગ રમેરે, એવા૦ ૮૬.
 અલરૂપ યષ્ઠ લજે/નિરિધારી, લકિત લગન કરે નિરહંકારી;
 હારે ત્યાગ વૈરાગ્ય સહિત વન લમેરે. એવા૦ ૧
 નિરપ્રેહી નિલોબી નિષ્કામ, નિર્માની યષ્ઠ લજે તે સમ;
 હારે મળે કળ પુલ અગ્ર તે જમેરે. એવા૦ ૨

કપટરહિત લેશ દંભ ના રાખે, જેમ રહે તેમ મુખથીરે લાખે;

હરિ તેને ત્રિશુવનવાસી નમે રે. એવાં ૩

પ્રશ્નોત્તમ પદ રચના રે સંગી, સત્ય વચન દ્રઢ નિયમ અભંગી;

હરિ પ્રેમસખીનો નાથ કહે તે ખમે રે. એવાં ૪

પદ ૩

એવા સંત હરિને પ્યારા રે, હરિ તેથી ધડીએ ન રહે

વદાએ ન્યારા રે; એવાં ૮૬

મહિમા હરિનોરે સારી પેઠે જાણે, મન અભિમાન તેનો લેશ ન આણે;

હરિ રહે અહરવશ્ય મતવાલા રે. એવાં ૧

નાના મોઠા બજે જે હરિને, મન કર્મ વચને દ્રઢ કરીને;

હરિ તેને પોતાના કરતાં જાણે સારા રે. એવાં ૨

એવા તે સંતને વસિયે રે પાસે, જન્મ મરણનો સંભવ નાસે;

હરિ વરસે અખંડ તે અહરસ પારા રે. એવાં ૩

એ સંતને તે સેવે જે પ્રાણી, પ્રેમ પ્રતીતિ ઉરમારે આણી;

હરિ પ્રેમસખી કહે ઉતારે ભવ પારા રે એવાં ૪

પદ ૪

એવા સંતની બલિહારી રે, હરિ જેને શુભે રિઝવા ત્રિવિધારી રે; એવાં ૮૭

કમકોષ બોલ મનમાં ન આણે, સોનું ને ધૂળ તે સમ કરી જાણે;

હરિ જેને ગીતાજી ગાય છે પોકારી રે. એવાં ૧

હરિ વિના જીજ્ઞે ધાટ ન લાગે, લોભ લલ્લને લેશ ન લાગે;

હરિ નારી ન શકે નયણુ આણુ મારી રે. એવાં ૨

અહરવિદ્યા જેને દ્રઢ કરી સાધી, પિંડ અઝાડની તંજરે ઉપાધી;

હરિ જૂતપ્રાણીતણા હેતકારી રે. એવાં ૩

અહરવશ્યમાં રહે નિત્ય ન્દાયા, પ્રગટ હરિગુણમાં ચિતડે દરયા;

હરિ પ્રેમસખી એવા સંતો લખે વારી રે. એવાં ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

સ્થામ પધારે ધનસ્થામ પધારે, સ્થામ પધારે કુલવાડીયે રે; ધન૦ ૮૬.
 કુલડા ભરીને બાખ્યો કુલહિડોળો. હરિવર હેતે કુલડીયે રે; ધન૦ ૧
 પ્રીતડી કરીને અહુ પાક બનાવ્યા, જીવન જીવતે જગાડીયે રે; ધન૦ ૨
 કુલોના હાર તોરા મજરા પેહેરાવીએ, કુલની પછેડી ઝોલડીયે રે; ધન૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે' માપ ગુણુ તમારા, તાલ મૃદંગ બગાડીયે રે; ધન૦ ૪

પદ ૨

નાથ પધાર્યા મારે નાથ પધાર્યા, ત્રિભુવન આનંદ કરતા રે; મારે૦ ૮૬,
 હાથમા લાકડીને પેરી છે આંખડી, ધીરે ધીરે પગ ધરતા રે. મારે૦ ૧
 રોરી વાગીને મેં તો સજ્જ કરી છ, વેસ્યા છે કુલડા કરતા રે. મારે૦ ૨
 હમતા રમતા ને હેત વધારતા, હરિજનનાં મન હરતા રે. મારે૦ ૩
 પ્રેમાનંદનો પ્રાણુજીવન ધન્ય, રાણી રાધાનો ભરતા રે. મારે૦ ૪

પદ ૩

સ્થામ સનેહી ધનસ્થામ સનેહી, હેતે હરિ ધૈર આવીયા રે; ધન૦ ૮૬.
 સામૈયુ લઈને સ્થામ સુદરને; મોયે મોતીડે વધાવીયા રે. ધન૦ ૧
 દુધડે ચરણુ પખાળ્યા પ્રભુના, પાટ ઉપર પધરાવીયા રે. ધન૦ ૨
 બંગલા ઉપર બાધી દિડોળો, હરિવરને દિવસાવીયા રે. ધન૦ ૩
 પ્રેમાનંદનો નાથ મનોહર, મોહન મારે મન ભાવીયા રે. ધન૦ ૪

પદ ૪

સ્થામ છખીલો ધનસ્થામ છખીલો, નેણાં લોભણાં મારાં ભોષને રે; ધન૦ ૮૬.
 કંદર્પ કાટી વારં લઈવારણુ, રહી છુ અજોગ્યંગ મોહીને રે. ધન૦ ૧
 હેલ છખીલાની પાગને તોરે, રાખ્યું છે મન મારું ઠોષને રે. ધન૦ ૨
 નવલ મનોહર નટનાચરને, રાખ્યું જીવડલામાં પ્રોષને રે. ધન૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે શ્રી ધનસ્થામના, પીઠ ચરણુ નિલ ધોષને રે. ધન૦ ૪

નગ ગરબી. પદ ૧

“હરિ દેવાના દાર છે,” એ દાળ.

આવો તો ગોઠડી કીજો, ગોવિંદ ઘેર આવો તો ગોઠડી કીજો;
 મુખકું જોષને સુખ લીજો, ગોવિંદ ઘેર આવો તો ગોઠડી કીજો; ગોવિં ૦ ૨૬
 ઘેર આવો તો કહો તેમ કીજો રે, તન મન તમને દીજો. ગોવિં ૦ ૧
 અંગો તે અંમ આલિંગન લખને રે, પ્રેમ અધર રસ પીજો. ગોવિં ૦ ૨
 રંગબીના વદ્ધલા તારા રંગમાં રે, મન માંડે અતિ સીંજો. ગોવિં ૦ ૩
 છેલ છખીલા તારા હોમલા જોષને રે, પ્રેમ સખી ધણી રીજો. ગોવિં ૦ ૪

પદ ૨ જી

આવોને મંદિર મારે, સુંદરવર આવોને મંદિર મારે;
 મોડી છું લટકે તારે, સુંદરવર આવોને મંદિર મારે; સુંદ ૦ ૨૬.
 લટકામાં લાલય ધણી લાગી રે, જોષજોષ વદાલ વધારે. સુંદ ૦ ૧
 મન માન્યું મુખને મરડાડે રે, નેણે તે કામજુગારે. સુંદ ૦ ૨
 વાતલડી વદાલી ધણી લાગે રે, સુચુતા દધકું દારે. સુંદ ૦ ૩
 અલખેલા આવો મંદિરીએ રે, પ્રેમસખી પ્રાણ વારે. સુંદ ૦ ૪

પદ ૩ જી

શુચવંતા ગિરિધારી, આવોને આરા શુચવંતા ગિરિધારી;
 જાડ તારા મુખપર વારી, આવોને આરા શુચવંતા ગિરિધારી; આવો ૦ ૨૬.
 મેનમોહનજી મરતી તમારી રે, લાગે છે મને અતિ પ્યારી. આવો ૦ ૧
 અલખેલા આંખડીમાં રાખુ રે, સુંદરવર મુખકારી. આવો ૦ ૨
 પ્રાણજીવન છે પ્રાણી વદાલા રે, જીવનદોરી છે મારી. આવો ૦ ૩
 પ્રેમસખી કહે પ્રાણ વધારું રે, લાડકણ લાલ વિહારી. આવો ૦ ૪

પદ ૪

મૂર્તિ મારે મન માની, મોહન તારી મૂર્તિ મારે મન માની;
 રાખું નેણામાં છાની, મોહન તારી મૂર્તિ મારે મન માની; મોહ ૦ ૨૬
 છાની રાખું કોષને નવ દાખું રે, રસિયા છેલ શુમાની. મોહ ૦ ૧

નટનાગર દરિ રૂપ ઉજગર રે, સુંદરવર મુખખાની. મોહ૦ ૨
મુખ મંદહાસ અપર બિંબ રાતાં રે, રેખા છે છે નાની નાની. મોહ૦ ૩
પ્રેમસખી એ શોભા નિરખી રે, રાત દિવસ દિવાની. મોહ૦ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

“મધુપતિ રામ રુદામાં રેખ્યોરે ” એ દાળ છે.
વહાલા તારી મરતિ મન માની રે, વચ કીધી છેલ ગુમાની વહા૦ ૨૬.
મનમોહન મોરલીવાળા રે, મરમાળા આંખડલીના ચાળા રે;
કામલુગારા છેલ છોગાળા. વહા૦ ૧
વહાલી લાગે છે મુખની વાણી રે, તેણે લીધું છે મન માથું તાણી રે;
હું તો હાથ તમારે વેચાણી. વહા૦ ૨
હું તો દારી ને દારી તમારી રે, જાઉં તન મન ધન જલિદારી રે;
મને ગમીયા છે ગિરિધારી. વહા૦ ૩
તમે છો મારા પ્રાણુઆધારા રે, મારી આંખડલીના તારા રે;
છો પ્રેમસખીને પ્યારા. વહા૦ ૪

પદ ૨

વહાલા તારી વાતડી વહાલી લાગે રે, માથું સાંભળતાં
દુઃખ લાગે; વહા૦ ૨૬
તારા મુખમાં મોહન વેલી રે, સાંભળતાં થઈ હું તો ઘેલી રે;
તમે વાળી છે રંગડાની રેલી. વહા૦ ૧
જોષ તમને તે જાદવરાય રે, માથું દેહું તે ટાહું થાય રે;
માથું મન મગવાને વહાય. વહા૦ ૨
તારી વાતો લાગે મને વહાલી રે, હું તો કેમ કરી આવું ચાલી રે;
તારે બોલે જાંધી મને જાલી. વહા૦ ૩
અલખેલા મંદિર મારે આવ રે, વાતો સાંભળવાનો હોવાવ રે;
વહાલા પ્રેમસખીના નાવ. વહા૦ ૪

પદ ૩

છેલા તારા હોમલાપર વારી રે, વહાલી લાગે છે મુરતિ તારી; છેલાં ૦ ૧
પાતળિયા પલવટ વાળી રે, આવી ઉલા છે વનમાળી રે;

ઓરા આવોને લીજે તાળી. છેલાં ૧
તારા ઉરપર મોતિની માળા રે, રૂઝ લાગે છે નાથ રુપાળ રે;

ચિત્ત ચેરે છે નેણનાં ચાળા. છેલાં ૨
મન માન્યા છે અલભેલા રે, વહાલા, લાગે છે રંગના રેલ રે;

આવો મળીયે મુંદવર છેલા. છેલાં ૩
હુંતો મોહી પાધડલીને છેડે રે, મારું મનડું ફરે તમ ફેડે રે;

પ્રેમસખી તે મળવાને તેડે. છેલાં ૪

પદ ૪

નેણામાં નાથજી આવો રાખું રે, મારા પ્રાણ વારીવારી નાખું; નેણાં ૦ ૧
હવે નિમિષ ન મેલું ન્યારા રે, હો જીવન પ્રાણ હમારા રે;

મારો જનમ મુધારો ને પ્યારા. નેણાં ૧
મારે તમથી વહાલું નહિ કોઇ રે, રાખું જીવલડમાં પ્રોઇ રે;

તમ વીના મરું હું તો રોઇ. નેણાં ૨
મારો સફળ જનમ તમે કીધો રે, રૂડી રીતે મેં દહાવો લીધો રે;

જગ ઉપર તેં કહો દીધો. નેણાં ૩
મેં તો સહુથી ટાળી પ્રીતિ રે. વહાલા જાણી તમારી રીતિ રે;

હવે પ્રેમસખી જગ છતી. નેણાં ૪

પદ ૫

આંખડીમાં આંકળા માં ચાળ્યો રે, વહાલા મોરલડી મીઠી વાળ્યો; આંખ. ૦ ૧
મારો નેણાં તમારું ધામ રે. અલભેલા રહ્યો આઠો જામ રે.

નવ આવીયાં કોઇ ને કામ. આંખ. ૧
તમ વિના ખીજું નહિ જાણું રે, એવી આંડી હું મનમાં વાણું રે;

તમે ફરજ્યો મારું ઉપરાણું. આંખ. ૨

તારી મરતિ મનમાં માઈ રે, હુશિયાર રહું નહિ દારં. રે.

કામ ક્રોધને ગરદન માઈ. આખ. ૩

વહાના તમ ચરમે ઘિર નામી રે, એવા નિચારને હું પામી રે,

મન્યા પ્રેમસખીના સ્વામી આખ. ૪
પદ ૬

મનોહર વેગળા નહી મેલું રે, મેતો બાધ્યું છે તમ સગ બેલુ; મનો. ૨૬

વહાન. એક ટક રહું તો જોઈ રે, ચિતવૃત્તિ તે તમમા પ્રોઈરે;

તારી મરતિમાં હું તો મોહી. મનો. ૧

વહાના હૃદય કમળમા ધાવી રે, બાધું પ્રેમ દોરિયે જાવી રે.

નટવરજી ન સોઝા આવી. મનો. ૨

શા સાર મોહુ મન પેલુ રે, વાલમ ન વિચાર્યું વેલું રે;

હવે શણુ એક ખ્યાલ ન મેલુ. મનો. ૩

તાર ૧૫ હૃદયમા ધારી રે, નહિ પરણી હું રહી છું કુંવારી રે.

વહાલા પ્રેમસખી છુ તમારી. મનો. ૪

પદ ૭

મોહન મારી પ્રીત તમસગ લાગી રે, હવે યજ્ઞ હું પુરણુ બડલાગી; મોહ. ૨૬.

મારે સરવસ સુદર સ્થામ રે, તમ વિના તે બીજુ દરામ રે;

મન માન્યા હો પુરણુકામ. મોહ. ૧

તમે આવો હો સુંદર આવે રે, હેતે હસીને હેરો હો વહાવે રે;

મને એ સુખ નિશ્ચિન સાથે. મોહ. ૨

તમ દીડે ધણુ સુખ થાયે રે, અણુડીડે તે દલકું કુખાયે રે.

વહાલા વિના હવે ન રહેવાયે. મોહ. ૩

મારે અખંડ રહો ગિરિધારિ રે, મારા અચલિયાને વિસારી રે;

પ્રેમસખી છે દારી તમારી. મોહ. ૪

પદ ૮

લાડીલા લાલજી આવો આરા રે, ખોસું પાપાણીમાં તોરા; લાડી. ૨૬

ચલ પુરા હો સ્થામ સંગાથી રે, એવડા મુરે ડરો અગાથી રે;

ઝોરા આવો કંકણ ૧૨ી છાતી, લાડી
વહાલા આવોને પ્રાણુઆધાર રે, દેખાડું અનુપમ સાર રે;

એક નાનકડી છે નાર, લાડી
રુપાળી છે સુંદર તનમાં રે, તમ કાજે કરે તપ વનમાં રે;

તમને વરવાતું છે મનમાં, લાડી
વહાલા ચિતવૃત્તિ એનું નામ રે, એને પરણે તે પૂરણકામ રે;

વહાલા પ્રેમસખીના સ્થામ, લાડી

રાગ ગરબી. પદ ૧

વંદુ દુર્ગેપુર ધામ, સુંદર શોભે ધનસ્થામનું ને;
પરમ પાવન અભિરામ, કૃષ્ણ પૂરણ કામનું ને. ૧

પ્રગટ પુરુષોત્તમરાય, રાજે ગદપુરમાં શ્રીહરિ ને;
જેને નિગમ નેતિ ગાયે, નિજ ધ્વજાએ દેહ ધરી ને. ૨

અક્ષરપતિ અવિનાશ, આઘ્યા કરણા કરી અતિ ને;
કીધો ગદપુર નિવાસ. વરણી વેશે નૈષ્ઠિક જાતિ ને. ૩

ધન્ય ઉત્તમ નરદેવ, ઘેર રાખ્યા ધનસ્થામને ને;
પરિપુરણ કરી સેવ, વશ કીધો સુખધામને ને. ૪

ઉત્તમ જાણીને નિજ ભક્ત, વશ થયા નિજ દાસને ને;
વરણી અતિશે વિરક્ત, રહ્યા અખંડ કરી વાસને ને. ૫

દ્રાધું અધિક ગદપુર, સાત પુરી ચાર ધામથી ને;
પ્રેમાનંદ કે જમ દર, ભાજે ગોપીનાથ નામથી ને. ૬

પદ ૨

ધન્ય ઉત્તમ દરબાર, ધન્ય ઝોરડાની ઝોસરી ને;
યયો સુકિત દાતાર, અખંડ રાજે ત્યાં શ્રીહરિ ને. ૧

ધન્ય ઝોરડી અનુપ, પ્રીતે પોટે ભગવાન ન્યાં ને;
યય અક્ષરસ્વરૂપ, સંત પારે નિત્ય ધ્યાન ત્યાં ને. ૨

ધન્ય નિખરણ હાંચ, ધોડી દેરે હરિ હરતા ને;

જન તપન ન ચાપ, ધન્ય દરશન કરતાં જો. ૩
 ધન્ય ધરણીનાં લાગ્ય, ધન્ય ગઢપુર ધામને જો;
 ધન્ય હરિજન ગૃહ ત્યાગ, કરી નિરખે ધનસ્થામને જો. ૪
 ધન્ય ગઢપુરનાં લોક, ધન્ય હરિજન નરનારીને જો;
 યયાં સરવે અવિશેષ, પ્રગટ નિરખ્યા ગિરિધારીને જો. ૫
 ધન્ય પૂજ્યા કરી પ્યાર, ધર્મકુંવર સુખકંદને જો;
 પ્રીતે પે'રાવ્યા હાર, ધન્ય ધન્ય ત્રેમાનંદને જો. ૬

પદ ૩

ધન્ય દુર્ગાપુર ધામ, ધન્ય હિતમ નરેશજી જો;
 મહિમા અધિક અભિગમ, ગુણ ગાય જેના શેષજી જો. ૧
 ધન્ય ગઢપુરની શેરી, ધન્ય ગઢપુરના વાસને જો;
 હરિ ચાખડિયો પેરી, ચાલી જાય ઘેર હાસને જો. ૨
 ધન્ય ગંગા ઉન્મત, નિત્ય ન્હાયે હરિ નારમા જો;
 સંગે મુનિવર સમરથ, લઈ રમે હરિ તુતીરમા જો. ૩
 કરે લીળાં બહુ જાત, બેસી ગંગા મધ્ય પૂરમા જો;
 ગાયે કિરતન કરી ખાત, પાડે તાળી બહુ ચૂરમા જો. ૪
 ધન્ય ગંગાનો ઘાટ, ધન્ય ખળખળિયા નામને જો;
 ધન્ય નારાયણ દહની વાટ, રથ હાંકવો ધનસ્થામને જો. ૫
 ન્હાયીને મુનિવર લખ સાથ, હરિ આવે નિજમદ્રમા જો;
 શોભે ત્રેમાનંદનો નાથ, જેમ તારા મધ્ય ચંદ્રમા જો. ૬

પદ ૪

ધન્ય પુરની બગર, ધન્ય લક્ષ્મીનો બાગ છે જો;
 ચંદને આશ અસંવાર, જાણે જીવન જોવા લાગ છે જો. ૧
 ધન્ય આંખાની છાંય, ધન્ય બેડક જેસે હરિ જો;
 સંત કીર્તન ત્યાં ગાય, નિરખે નાથને નેણાં બરી જો. ૨
 ગુંથી ગુલાબના હાર, સંત પે'રાવે પ્રીતમું જો;
 બાધે બાજી કરી પ્યાર, ધાડે ગજરા રસ રીતમું જો. ૩

સંત આયે કીર્તન વાજે, દોહડ ચારંગીયો ને;
 મેવા જમે જીવન, કેળાં દ્રાક્ષ નારંગીયો ને. ૪
 ધન્ય રાધાની વાવ, ધન્ય બાગ રાધાતણો ને;
 હરિ નય કરી લાવ, અતિ મદિમા તેનો ધણો ને. ૫
 પુરણ પુરપોત્તમ દેવ, એમ વિચરે જડપુરમાં ને;
 મોટા મુનિવર કરે સેવ, પ્રેમાનંદ તો હજૂરમાં ને. ૬

પદ ૫

રાજે જડપુર મહારાજ, પૂરણધણ પરમાતમા ને;
 આબ્યા ગરીબનિવાજ, એતો અક્ષરના આતમા ને. ૧
 છાયે પ્રબળ પ્રતાપ, કલો નવ જાયે રસના ને;
 કીધો અધર્મ ઉથાપ, વાગ્યા ડંકા અતિ જયના ને. ૨
 માર્યા અમુર અપાર, કામ ક્રોધાદિક વાંકડા ને;
 મુર અમુર નરનાર, જેને આગે સહુ રાંકડા ને. ૩
 મત પંથને માયે મેખ, મારી લીધા જન હોડવી ને;
 મુંઝા કેછકે શુર જોખ, પાજા માહંતને ગોડવી ને. ૪
 આપી પરચા અનૂપ, માયિક મતને ઉખાડીયા ને;
 જીવ માયા ધણ રૂપ, જયારથ તે દેખાડીયા ને. ૫
 સમાધિમાં સહુ ધામ, દેખાજાં નરનારને ને;
 એવા સદગ્ગનંદ સ્થામ, પ્રગ્યા પ્રેમાનંદ કારણે ને. ૬

રાગ પરજ દેશી. પદ ૧

મારગડે રોઢા માં મોહનં મારગડે રોઢા માં,
 મારગડે રોડી શનિ કાજે ગોવાળીયા;
 લાજતો નથી કહાન્ય લાજતો નથી,
 જરા લાજતો નથી લોક લાજે ગોવાળીયા. ૧
 ગોરસ પાને અલી ગોરસ પાને,
 ગોરસપ્રવાળી ગોરસ પાને ગોવાળીયા;

દાણુ અમારું અલી દાણુ અમારું, }
 દાણુ દષ્ટને ચાલી જાણે જોવાળણી. } ૨
 કાંકરડી માર માં કદાના કાંકરડી માર માં,
 મલીની મટુકી નંદશે જોવાળિયા;
 પાલવડો મેલને મોહન પાલવડો મેલને,
 નહિ તો મનમાની ગાળો ખાશે જોવાળિયા. ✓ ૩
 અદકું શું જોડે આલી અદકું શું જોડે,
 અદકું જોડ્યા માં શું આવે જોવાળણી;
 આપ્યું અણિયાળી તારી આપ્યું અણિયાળી,
 આપ્યું કાઠીને ખીવસુવે જોવાળણી. ૪
 માવડલી ચારને ધેસા માવડલી ચારને,
 ગાયો ચારી જાણે ટાણે જોવાળિયા;
 વનનો રહેનાર કદાના વનનો રહેનાર તું,
 વનચર તે દાણુમાં શું જાણે જોવાળિયા. ૫
 જોરસવાળી અલી, જોરસવાળી,
 શુભરી તું જાતે અમાર જોવાળણી;
 માન મેલીને અલી માન મેલીને,
 જોરસ પાને જોળી ઉતારી જોવાળણી. ૬
 મીટડલી માર માં મોહન મીટડલી માર માં,
 માર માં મીટડલીની ચોટ જોવાળિયા;
 જોરસ પીણા કુંવર જોરસ પીણા,
 પીણા કરીને લાગો હોઠ જોવાળિયા. ૭
 મલીની મટુકી અલી મલીની મટુકી,
 ઘુટશે ને હાર તારો ઘુટશે જોવાળણી,
 જોરસ પામજ અલી જોરસ પામજ,
 સારે પાલવડો દુટશે જોવાળણી. ૮
 આવડ અડંગાઓ માં કુંવર આવડ અડંગાઓ માં,

આકળા યધને ધર ખોશો ગોવાળિયા;
 પછી પછતારો કુવર પછી પછતારો,
 પછતાધને આસુડા લોશો ગોવાળિયા. ૯
 મરમાળી બહુ છે અલી મરમાળી બહુ છે,
 મરમ તણાં વેંણુ મારે ગોવાળણી;
 જેતું બળ હોયે તારે જેતું બળ હોયે,
 તેને ચઢાવી લાવ આ દારે ગોવાળણી. ૧૦
 શીઠને ફૂલો છો કુવર શીઠને ફૂલો છો,
 નાથી છૂટયા છો અડધી રાતે ગોવાળિયા;
 છોને માચ્યા છે બંધવ છોને માચ્યા છે,
 બંદીખાને પજા માત તાત ગોવાળિયા. ૧૧
 મેંણુલાં તું મારે માં અલી મેંણુલાં તું મારે માં,
 ખબર પડશે મોડે કાળ ગોવાળણી;
 ખેદ ન મેલે અલી ખેદ ન મેલે,
 સિંધ ને દાનિતણા બાળ ગોવાળણી. ૧૨.
 સિખબ્યાન બોલીયે કહાના સિખબ્યાન બોલીયે.
 સાંભળશે કંસતણા ફૂત ગોવાળિયા;
 બાંધી લખ જશે કુવર બાંધી લખ જશે,
 પછી જણાશે ક્ષત્રીપૂત ગોવાળિયા. ૧૩
 દાણુ અમારું અલી દાણુ અમારું,
 આપીને જ તું કરવા જણુ ગોવાળણી;
 મહીકું વિંખાશે તારે મહીકું વિંખાશે,
 હાંસી કરતાં ચાશે દાણુ ગોવાળણી. ૧૪
 બોલીયે વિચારી કહાના બોલીયે વિચારી,
 આવ્યું નથી ઘેર રાજ ગોવાળિયા;
 પારેઢે ઘેર રે કહાના પારે ઢે ઘેર રે,
 પેટ ભરો છો તજ લાજ ગોવાળિયા. ૧૫

- જોખનનું જોર અલી જોખનનું જોર તારે,
જોખનનું જોર નથી માતું ગોવાળણી;
દાણ અમારું અલી દાણ અમારું,
દેવાનું મન નથી થાતું ગોવાળણી. ૧૬
- કે દી લીધું છે કહાના કેદી લીધું છે,
દાણ તે ને તારે બાપે ગોવાળિયા; ✓
ફેલ ન કરીએ ઝાઝા ફેલ ન કરીએ,
રહીએ પોતાને માપે ગોવાળિયા. ૧૭
- ગોરસ પાને અલી ગોરસ પાને,
મેલીને વાદ વિવાદ ગોવાળણી;
ભાવના ભુખ્યા તારી ભાવના ભુખ્યા અમે,
જોધ્યે મેળવણીનો સ્વાદ ગોવાળણી; ૧૮
- હેતે ને પ્રીતે કહાના હેતે ને પ્રીતે,
પ્રીતે તો પ્રાણ લખ્યા આપું ગોવાળિયા;
જોર જોગાયે કહાના જોર જોગાયે,
જોગાયે ના'પું એક આપું ગોવાળિયા. ૧૯
- રીસ તે ઉતરી હરિની રીસ તે ઉતરી,
રીસ ઉતરી ને રંગ ભર્યો ગોવાળિયા;
પ્રીતડલી વાધી ચરણે પ્રીતડલી વાધી,
પ્રીતડી વાધી ને કંઠસ વાળ્યો ગોવાળિયા. ૨૦
- પૂરણ પ્રીતે ગોપી પૂરણ પ્રીતે,
પૂરણ પ્રીતે ગોરસ પાપે ગોવાળણી;
દાણ લીધા હરિની દાણ લીધા એ,
પ્રીતે પ્રેમાનંદ ગાયે ગોવાળણી. ૨૧
- ગાશે સાંભળશે જે દાણ ગાશે સાંભળશે,
તેના પર હરિ રાજ થાશે ગોવાળણી;
વાંછીન વર પામશે જન વાંછીત વર પામશે,
જનમ મરણ દુઃખ નશો ગોવાળણી. ૨૨

રાગ ગરબી. પંદર તિાથગ્ગા.

આવોને	વદાલા	ધર્મકુંવર	મુખકંદ છ;		
આવોને	મુખના	સાગર	સદગ્ગનંદ છ.	૧	
આવોને	પડવે	પધારો	મારે	ઝોરડે;	
આવોને	મોતીડાં	મોલું	તારે	તોરડે.	૨
આવોને	બીજી	બીરાજી	મારે	બારજી;	
આવોને	મુખકું	નિરખીને	જાઉ	વારજી.	૩
આવોને	ત્રીજી	જોલું	છું	તારી	વાટડી;
આવોને	કુલડે	સંવારી	સંદર	ખાટડી.	૪
આવોને	ચોથે	ચરણ	ધાધને	પીછથે;	
આવોને	બૃધર	બેટીને	લાવો	લીછથે.	૫
આવોને	પાંચમે	પધારો	મારા	નાથછ;	
આવોને	છવન	જમાડું	મારે	દાથછ.	૬
આવોને	છડે	રાખું	ઉલા	ઉરમા;	
આવોને	હાજર	રહીય	હજુરમા.	૭	
આવોને	સાતમે	સજી	શણુગારને;		
આવોને	નાથછ	નિરખું	કરી	ખારને.	૮
આવોને	આઠમ	આવી	અલખેસકા;		
આવોને	રમીયે	રં ગ લ ર	રંગરેસકા.	૯	
આવોને	નોમે	નિરખું	મુખચંદછ;		
આવોને	પ્રાણુજીવન		સદગ્ગનંદછ.	૧૦	
આવોને	દશમે	તે દુઃખ	જાકુ	દીધલા;	
આવોને	પ્રાણુ	અમારાં	કરી	લીધલા.	૧૧
આવોને	એકાદશી	ઉત્સવ	કાછથે;		
આવોને	બદન	દેખાડી	મુખ	દીછથે.	૧૨
આવોને	બારસે	મુનિને	જમાડીયે;		
આવોને	પ્યારા	પધારો	કુલવાંડીયે.	૧૩	

આવેને	તેરસે	નપત	કરો	નેણુને;	
આવેને	શ્રવણે	સંભળાવો	મીઠું	વેણુને.	૧૪
આવેને	ચૌદસે	સખા	કરી	ચૌદમાં;	
આવેને	હરણ	આપો	બેસી	ગોખમાં.	૧૫
આવેને	પુનમે	પધારી	સુખ	દીછયે;	
આવેને	અમને	કૃતારથ	ફીછયે.		૧૬
આવેને	ત્રેમાનદ	નિરખે	નેણું	કરી;	
આવેને	છવમાં	રાખીય	જતને	કરી.	૧૭

રાગ ધોળ. પદ ૧

તમેરે ઉદ્ધવ કહેજો એટલી રે, જામને વહાલાજીને વાત જો; તમે ૦ ૨૬.
 તમને નમણા અમે જાણ્યા નહી રે, વિશ્વાસ હજને કીધી ધાત જો; તમે ૦ ૧
 અમને છગ કરીને તમે છેતરયાં રે, મોહન વામને મધુરી વેણુ જો;
 વાસણિયે વેધીને મથુરાં ગયા રે, હજને દુઃખડાં દિન રેણુ જો. તમે ૦ ૨
 અમે શું જાણું છું અધવચ મેલશે રે, હેતે કરીને હરશી પ્રાણુ જો;
 આધેતણી પેરે વેધી ગયા રે, ખારી કમળનયનનાં જાણુ જો. તમે ૦ ૩
 તમને ઉર ઉપર અમે રાખતા રે, જોતાં નિલ નિલ નવસે નેહ જો;
 તમપર તન મન પ્રાણુ લખ વારતાં રે, તે તમે નિરહ છદીધો છેહ જો. તમે ૦ ૪
 હયા જરીયે દરિ આશી નહી રે, તોડનાં જાણપણાંની પ્રીત જો;
 નિરહ છ ત્રેમાનદના નાથજી રે, શું ધણું કહીયે મોહન પ્રીત જો. તમે ૦ ૫

પદ ૨

ઉદ્ધવ મજવનિતાની વિનતિ રે, કહેજો કૃષ્ણજીને જરૂર જો; ઉદ્ધ ૦ ૨૬.
 વહાલા મજવનિતાના નેણુથી રે, તમને ન ઘટે રહેવું દૂર જો. ઉદ્ધ ૦ ૧
 તમે દરે મજવાસીના પ્રાણુ છો રે, પ્રાણુ વીનાનો નવ રહે દેહ જો;
 નીર વિના ન જીવે માણવી રે, એવો મજવાસીનો સ્નેહ જો. ઉદ્ધ ૦ ૨

અમને એમ મહી દરિ તમે આવીયારે, હમણાં આવુંછું તમે પાસ ને;
 મથુરામાં મામાને આવું મળી રે, પ્રાણ રહ્યાછે એ વિશ્વાસ ને. ઉદવ. ૩
 ને દરિ આવી પાછા નહીં મળે રે, અમે તરત તજ્યું પ્રાણ ને;
 એ આંદી દરિ મજાઅગળાતણી રે, તે તમે જાણ ને.
 સ્થામ સુખજી ને. ઉદવ. ૪

સુના ગોકુળમાં ગમણું નથી રે, ધર. વન સરવે ખાતા ધાય ને;
 પ્રેમાનંદના ખાતે તમ વીના રે, પણ એક કદ્ય સરીખી જાય ને. ઉદવ. ૫

૫૬ ૩

જાણને ઉદવ. કહેજો કદાનનેરે, તમ વીના ગોકુળવાસી સોઠ ને; જાણ. ૨૬,
 ભોજન ખાન પાન નિદ્રા તજીરે, સરવે કરે તમારે સોઠ ને. જાણ. ૧
 ✓ જોશાદા, શોકે કરી સુકાષ્ઠ ગયારે નેજે અંધ યથા છે નંદ ને;
 એક વારે આવીને જીવે દરિરે, પાછા જાણે આનંદકંદ જો; જાણ. ૨
 તમ વીના જાણ જાણ વલખાં કરેરે, તજી તજી મૂરે તમારી ગાય ને;
 હૃદય ન ધાવે નાનાં વાહારે, તમ વીના શોકે આકુળ થાય ને. જાણ. ૩
 તમ વીના વૃન્દાવન નથી શોભતુરે, શોકે સુકાણી વનવેલ ને;
 વનમાં પશુ પંખી બાકુળ ફરેરે, તમ વીના નંદકુંવર અલખેલ જો. જાણ. ૪
 વિરહો પંખી પશુ નથી ભોલતારે, કાપલ. શુક સારીકા મોર ને;
 પ્રેમાનંદના નાથ રાજા કરેરે, એક વાર આવી મિલકિશોર જો. જાણ. ૫

૫૬ ૪

અમને ઉદવ. દરિ બહુ સાંજરેરે, કરુંયે કામ ન લાગે હાથ ને; અમ. ૨૬,
 રાતા રાતા જાયે, દિન રાતડીરે, હવે ક્યારે નેજે દેખ્યું નાય ને. અમ. ૧
 અમને બહુ હેતે બોલાવતા રે, વરસી અમૃત સરખાં વેણું ને;
 સાંઘું બહુ હેતે કરી હેરતારે, મળતા સ્થામજિયો સુખદેણુ જો. અમ. ૨
 ઉદવ દરિતું હસવું જોણવું રે, જે દરિ કરતા અમસુ વિહાર ને;
 તે જ્યારે અમને ઉદવ સાંજરેરે, આરે નહીં દુઃખતે
 વાર ને પાર ને. અમ. ૩

ઉદવ આ ગેડી ને વાંસળિરે, લપ્પને જતા ચારવા ગાય જો;
વનમાં વાતા મોહન મોરલીરે, સાંભળીને જતાં મગવા ત્યાં જો. અમૃ ૪
આ પાદુકા પેહેરી આવતારે, હરજો જોતાં હરિની ચાન જો;
જેમ જેમ સાંભરે તેમ ચાપ વેદનારે, પ્રેમાનંદ કહે
ગિરિધરલાલ જો. અમૃ ૫

રાગ ધોળ-પદ ૧

અમૃતજેલા આવો જોરા, આખડિમાં રાખું વહાલા;
તન મન ધન માંડે, તમપરે વારી નાખું વહાલા. ૧
સુંદરે સ્વરૂપ રૂપ, નેણું જરી નિરખું વહાલા;
નિખશિખ નિરખીને, હૈંડામાં હરખું વહાલા; ૨
હિપમાં કહી ન જાયે, એક રસનાયે વહાલા.
નિજમ ગારદ શેષ, નેતિ કહી ગાયે વહાલા. ૩
નખની ચંદ્રિકા જોઈ, આંખા ચંદ્ર સરે વહાલા;
દાદિકે કંદર્પ જોઈ, લાજ રતા દરે વહાલા. ૪
હીંડામાંતો કાંઈ નથી, હિપરથી લગાર વહાલા.
માંહી તો વ્યાપીને રહ્યો, તેજનો અંબાર વહાલા. ૫
મનતો નહાઈ માંડે, તેમાં નવ લગે વહાલા;
રમતા જમતા જોણું, આંખડિને અંતરે વહાલા. ૬
નવા નવા ચણુગાર, સજીને પદ્મને વહાલા;
અળવંત બોલાવીને, તાપ નિરૂંડે વહાલા. ૭
ધણુરે દિવસનાં તરસ્યાં, નેણું તપન કંઠે વહાલા;
પ્રેમાનંદ કહે હરણ, હૃદય દરે વહાલા. ૮

પદ ૨

નવલ સનેહિ હોજી, અંતર નંદણુ વહાલા;
શાને કાળે તરવા હોડિ, હવન આણુ વહાલા.
પરાણે પ્રિતકની પેહેરી, આ અંતર કીધી વહાલા.

વાલેખ દેખાંડી અમને, પરવશ કીધી વહાલા. ૨
 આવડલા તો જાણ્યો નોતા, અંતરના ઓછા વહાલા;
 છેલ્લવર છેલ્લ દીધા, આપીને લગ્નસો વહાલા. ૩
 દોલ બોલ માંડા કરો. નથી એકે ઢંગ વહાલા;
 શું સમજીને મોટા, મુનિ કરે સંગ વહાલા. ૪
 સામર સુતા વાસ ફરે, શોભા બાળી વહાલા;
 અમે તો જોઈ વિચારી, હવે ગાંડ વાળી વહાલા. ૫
 નજણાથી નેહ કરવો, એજ મોટી ભુલ વહાલા;
 માણસ માણસ મળી, કરી આપે મુલ વહાલા. ૬
 છપાવી છપી ન રહે, અંતરની આશ વહાલા;
 દાખા દુખી નવ રહે, કસ્તુરીની વાસ વહાલા. ૭
 બીજો મન માન્યું એતો, જાણ્યું જાણનામી વહાલા;
 વિસારી દેશો માં અમને, પ્રેમાનંદના રામી વહાલા. ૮

૫૬ ૩

સ્થામજિયાજી શરણાગતની, વિનતિ સાંભળો વહાલા;
 હેતે શું બોલાવી અમને, એક વાર મળો વહાલા. ૧
 દામ વિનાની અમે, દાસીયો તમારી વહાલા;
 જીવત નાખ્યું ■ અમે, તમપર વારી વહાલા. ૨
 તમ અરથે કીધા અમે, સંસારીયો ઝેર વહાલા;
 સહી કીધા શિર સાટે, એમાં નથી ફેર વહાલા. ૩
 જીવન જીવડલો જાશે, એતો કુરખાણ વહાલા;
 તમને મળાશે નહિ, એતો નિશ્ચય જાણ વહાલા. ૪
 વજની જુમીમાં મારી, વજતણી મેળ વહાલા;
 અલખેલા એવી વજ, અગળાની ટેક વહાલા. ૫
 એમ જાણી જતન કરશે, ત્યારે સુખ મારો વહાલા;
 જાળવ્યા પીના તો જીવન, જીવડલો જાશે વહાલા. ૬

બહુનમી બિરૂં તમારું, સલાળીને લેજો વદાલા;
અમને કેલું ઘટે તે, રાજ્યકા કહેજો વદાલા. ૭
અમે તો તમારે હરિ, હેતે બધાણું વદાલા;
પ્રેમાનંદના નાથ હાથ, તમારે વેચાણું વદાલા. ૮

પદ ૪

નટવર નેણાં અમાગ, રૂપમાં લોભાણું વદાલા;
પાતળિયાજી પરવશ કીધાં, પ્રીતે પરોવાણું વદાલા. ૧
મુખના મરકવડમાં, મોહની લગાડી વદાલા;
જોયા વીના જાંપ ન દાયે, નેણે ટેવ પાડી વદાલા. ૨
જાદવસય જોઇ તમારી, જગગનિ ચાલ વદાલા;
આખડલિને ચટકે, વધાણું ધણું વદાલા વદાલા. ૩
નીચ કહેવર જોઈ, મન માર મોથું વદાલા;
મળવાનું થાયે ધણું, કેમ જાયે કશું વદાલા. ૪
કટિ પીતાંમર હિર, હિતરી અનુપ વદાલા;
શ્રીવંતસ દૈસ્તુમ મણી, શોભે સુખરૂપ વદાલા. ૫
વદન પ્રભામહી, શોભા છે નવીન વદાલા;
કુદ ને પ્રવાદાં શુક, આલિંગન મીન વદાલા. ૬
દીર્ઘ ઉદાર જુગ, લખા લયહારી વદાલા;
મન અભિલાખ સરવે, પુરોને અમાગી વદાલા; ૭
અખંડ એવાને એવા, આખડલીમાં રહેજો વદાલા;
પ્રેમાનંદના સ્વામી નિત્ય, દરથન દેજો વદાલા, ૮

રાગ ગરબી. પદ ૧

સજની શ્રીજી મુજને સંમર્થાં રે, હેડે હરખ રહો ઉમરાવ; સજ● ૧
નેણે આસુની ધારા વહે રે, વિરહે મનકુ વ્યાકુળ થાય. સજ● ૧
સુંદર મૂર્તિ શ્રીમહારાજની રે, સુંદર કમળ સરીખાં નેણુ;
સુંદર કરતા લટકાં હાથનાં રે, સુંદર અમૃત સરિખાં વેણુ. સજ● ૨

શી કહું શોભા અંગોઅંગતણી રે, નિરખી લાજે દાટિક કામ;
 હસતાં હસતાં હેત વધારતા રે, એવા મુખનિધિ શ્રીધનસ્થામ. સજ્જ ૩
 સદા શ્વેતાંગર શ્રીજી ધારતા રે, અંગર જરેકસીયાં કોઈ વાર;
 ગુન્જ કલંકી તોરા ખોસતા રે, ગજરા બાજુ ગુલાબી દાર. સજ્જ ૪
 એ છખી જોવા તલપે આંખડી રે, મધુરાં વચન સાંભળવા કાન;
 એ હરિ મળવાને દેહું તપે રે; પ્રેમાનંદના જીવનપ્રાણ. સજ્જ ૫

પદ ૨

મનકું ભૂતિમાં વળગી રહ્યું રે, ચિતવન કરવા ચિત આતુર; મન ૦ ૧
 તરણ મનોહર ભૂતિ નાયની રે, રાજવગ્રોચન જોખનપૂર. મન ૦ ૧
 સોજે ચિદ્ર સહિત અતિ શોભતા રે, સુંદર ચરણકમળની જોડ;
 હળવી રહીને હેતે આપતી રે, ક્યારે હવે પૂરશે મનના કોડ. મન ૦ ૨
 વિંદી જનનું નીત્ય નિરખતી રે, રૂડા સાચજ ચિદ્ર સહિત;
 સ્થામ કટિ જોષ જાદવરાયનીરે, નિલનિલ નૌતમ ઉપજે પ્રીત. મન ૦ ૩
 હડી નાભી કમળસરીખડી રે, ત્રિવળી નિરખી ઉદર માંધ;
 છાતી ઉપડતી અતિ આપતિ રે, હવે ક્યારે જીજ્ઞાસી બાંધ ભરાય. મન ૦ ૪
 મુખની શોભા જોષ મહારાજની રે, લાજે પંકજ પૂરણચંદ્ર;
 નાસા નેણુ બ્રહ્મકટિ જોષ લાલને રે, જ્યંબલિહારી પ્રેમાનંદ મન ૦ ૫

પદ ૩

સજ્જતી નિમખ ન વિસરે નાયજી રે, નિલ નવા તરણપણના ખેલ; સજ્જ ૦ ૧
 આ આસરીયે આખી જોસતા રે, આ દોલીડે નટવર હેલ. સજ્જ ૦ ૧
 આ તકીયોં તે વાસે મેલતા રે, માળા આ ફેરવતા સ્થામ;
 ગાતા ગોડીડના સાચમાં રે, ઘેરે સાદે પૂરણકામ. સજ્જ ૦ ૨
 આ મોજડીયો વહાલો પહેરતાં રે, આ છડી લેતા કરવરમાંધ;
 આ પાદુકા પેરી આવતા રે, મારે મંદિર મુનિના તથ. સજ્જ ૦ ૩
 આ ફળિયામાં ઘોડી ફેરવતા રે, માણુકી મતવાળી મહારાજ;
 સંતની સલા કરી યાં જોસતા રે, શ્રીહરિ સુરનર મુનિચિરતાજ, સજ્જ ૦ ૪

કીર્તન મુનિવરને ગવરાવતા રે, બેળા ગાતા શ્રીનજ્યંદ;
એવા ધર્મકુંવર હરિ હિરે રે, તન મન વારી પ્રેમાનંદ. સજ્જ ૫
પદ ૪

લટકાં લટકાળા ધનસ્યામનાં રે, ખટકે હૈં અંતર માંય; લટ૦ ૮૬.
પ્રીત કરી મુજને બોલાવતા રે, તે સંભારી બહુ દુઃખ થાય. લટ૦ ૧
આ સજ્જા તે શ્રી મહારોજ તણી રે, આ બાળેકે બેસતા લાલ;
આ ઠેકાણે નહાતા નટવરજી રે, છુતા અંગ કર લલ રમણ. લટ૦ ૨
આ ઠેકાણે જમવા બેસતા રે, જમતા વિધવિધના પકવાન;
સુંદર શાક કરી વંતાકના રે, જમીને દેતા પ્રસાદી કહાન. લટ૦ ૩
આ ખજુખજીએ નહાતા નાચજી રે, ન્હાથીને હરિજન મુનિ લલ સાથ;
આવતા માણુક્યોકમાં મલપતાં રે, પુરજન થાતાં જોષ સનાથ. લટ૦ ૪
વહાલો બેસતા જામ પુલ આગમા રે, પ્હેરતા મજરા મુલાખી હાર;
જેમ જેમ સાંભરે તેમ થાય વેદના રે, પ્રેમાનંદના પ્રાણુઆધાર. લટ૦ ૫

પદ રાગ-ગરબી.

અરજ કરે છે અબળા તે હિર ધારો રે વહાલાજી;
વહાલપણું વાલમજી માં વિસારો મારા વહાલાજી.
પડવે મારા પ્રાણુ લખને પધારયા રે વહાલાજી;
મને રડતી મેલી ન રહ્યા કાઠના વારયા મારા વહાલાજી.
ખીજે કયાંઈ જામ વસિયા રંગના રસિયા રે વહાલાજી;
હિંદય થયા આવી ગોકુલ રસિયા મારા વહાલાજી. ૨
ત્રીજે તમને જોવાને જીવન મારા વહાલાજી;
આકુળ બાકુળ થાય છે મારે મન મારા વહાલાજી. ૩
ચોથે તમને ચારે દીગે જોડે રે વહાલાજી;
મહતી મારી બાકુળ થઈને રોડે મારા વહાલાજી. ૪

પાયમે પધારો મારે ઘેર રે વહાલાજી;	
અખળા ઉપર રાખો કાંઈક મે'ર મારા વહાલાજી.	૫
છડે આવો છેલા છોગલાં મેલી રે વહાલાજી;	
જોવા સારું તલખે સૌ સાહેલી મારા વહાલાજી.	૬
સાતમે આવો તો શોભા કરિયે રે વહાલાજી;	
હાર પે'સવી સુંદર છોગલાં ધરિયે મારા વહાલાજી.	૭
આઠમે આવોને પ્રાણુઆધાર રે વહાલાજી;	
કાંઈ કશ્ચુ રાખો કેસરના અસવાર મારા વહાલાજી.	૮
નોમે નવલા નેહ વધારો આવી રે વહાલાજી;	
સુખ આપો સ્થામળિયાજી જોલાવી મારા વહાલાજી.	૯
દશમે દુઃખિયાં કીધાં સૌ નરનારી રે વહાલાજી;	
આ કપાંથી આવી પુતના સમ દલારી મારા વહાલાજી.	૧૦
એકાદશીનો ઉત્સવ આવ્યો આજ રે વહાલાજી;	
આવો મુનિમંડળને દરશન દેવા કાજ મારા વહાલાજી.	૧૧
બારસે બહુ ભાતે કર્યા મેં યાજ રે વહાલાજી;	
તમે જમવા સારું આવો દીનદયાળ મારા વહાલાજી.	૧૨
તેરસે તમ કાજે દોળિયો દાળી રે વહાલાજી;	
વાટડલી જોઉં છું ચોક બાળી મારા વહાલાજી.	૧૩
ચૌદશે મને ચિંતા થાય છે ભારી રે વહાલાજી;	
હરિ નવ આવ્યા મને શે વાંકે વિસારી મારા વહાલાજી.	૧૪
પુનમે પધારો પૂરણુઅંદ રે વહાલાજી;	
વહન વિલોકી સૌ પામે આનંદ મારા વહાલાજી.	૧૫
મનના મનોરથ કરજો મારા પૂરા રે વહાલાજી;	
નિજ જનનાં કારજ કરવા છો થરા મારા વહાલાજી.	૧૬
તિથીઓ માધને પ્રેમાનંદ એ મારે રે વહાલાજી;	
રહો સહજનંદજી આંખડીને આગે મારા વહાલાજી.	૧૭

રાગ ગરબી-પદ ૧

“જોકુલ વેહેલા પધારને રે” ઐ! લલ છે.

સુખના સાગર શ્રીહરિ રે;

સહગનંદજી ધર્મકુમાર સ્થામ. સુખ૦ ૨૩૦

ધર્મકુળ પ્રગટ થયા શ્રીકૃષ્ણજી રે;

કરવા પામર પતિત ઓધીર સ્થામ. સુખ૦ ૧

પશ્ચિમ ભૂમી તે પાવન કરી રે;

મુર્જર સોરઠ આદિક દેશ સ્થામ. સુખ૦ ૨

નિજમત દ્રઢ કરીને સ્થાપન કર્યો રે;

વિચરયા નરનાટક ધરી વેપ સ્થામ. સુખ૦ ૩

નૌતમ નિજભક્તને સુખ આપીયાં રે;

આપી દિવ્ય અનોકિક દષ્ટિ સ્થામ. સુખ૦ ૪

નિજ કૃત ધામ સરવે દેખાડીયાં રે;

સર્વે મુક્તાતણી લાં સૃષ્ટિ સ્થામ. સુખ૦ ૫

માયિક મત તે અતિખંડન કર્યા રે;

દેખાડતા નિજ પ્રગળ પ્રતાપ સ્થામ. સુખ૦ ૬

જ્ઞાન વેશ્ય ને ભક્તિ ધર્મને રે;

કીધાં તરણુ કળીમાં આપ સ્થામ. સુખ૦ ૭

જલ કરીને દિલ તપત કર્યા રે;

આપી દક્ષિણા બહુ દાન સ્થામ. સુખ૦ ૮

કીધાં મદિર તે શ્રીકૃષ્ણનાં રે;

તેમાં પધરાવ્યા ભગવાન સ્થામ. સુખ૦ ૯

કીર્તિ બહુ વિસ્તારી લોકમાં રે;

કરવા અગણિત જન ઉધાર સ્થામ. સુખ૦ ૧૦

ચોડી વયમાં બહુ લીલા કરી રે;

તેના શેષ ન પામે પાર સ્થામ. સુખ૦ ૧૧

બહુ સુખ આપીને સુખીયાં કર્યાં રે;

મેલી પધાર્યા નિજધામ સ્થામ. સુખ૦ ૧૨
 સુખના સિંધુ સ્વામી તમ વિના રે;
 નથી હવે રહેવાતું ધનસ્થામ સ્થામ. સુખ૦ ૧૩
 હવે આ નયણે ક્યારે નિરખયું રે;
 સુંદર મૂરતિ સુખની ખાણ સ્થામ. સુખ૦ ૧૪
 હવે મહા દુઃખમાં ધડી પળ વીતશે રે;
 તમ વિના પ્રેમાનંદના પ્રાણ સ્થામ. સુખ૦ ૧૫

પદ ૨

આવું નોતું કરું નાથજી રે;
 આપ્યા મારગપ્રમા મેલી નાથ. આવું૦ ૨૬.
 અમને છળ કરીને તમે હેતયાં રે;
 નાખ્યા દુઃખને દરિયે ઠેલી નાથ. આવું૦ ૧
 હવે અમે કે સાચું જોઈ જીવશું રે;
 કેને પાસે જામને ખેસયું નાથ. આવું૦ ૨
 કેની વાતો સુણી શાંતિ વળે રે;
 કેને આમળ દુઃખડાં કહેયું નાથ. આવું૦ ૩
 દુઃખના હુંગર તે તુટી પડ્યા રે;
 દુઃખના દરિયા ઉર લહતા આજ નાથ. આવું૦ ૪
 અમારી દ્રષ્ટિથી અળમા થયા રે;
 સહજાનંદજી શ્રીમહારાજ નાથ. આવું૦ ૫
 પુણ્ય અમારાં સહુ આવી રહ્યાં રે;
 તમ વીના કિયા દુઃખના ડાલ નાથ. આવું૦ ૬
 હવે અમે અભાગીયા થઈને રહ્યાં રે;
 હરિ અમે હાર્યા સરવે લાલ નાથ. આવું૦ ૭
 દુઃખના દિવસ વસે ક્યાં હતા રે;
 અમે આવું પેલું નોતું જાણ્યું નાથ. આવું૦ ૮
 અમે શું જાણું જે તમે મેલશે રે;

મહા વનમાંથી અમારો સાથ નાથ. આવું ૯

આકાશ છુટી કેમ પડતું નથી રે;

પૃથ્વી કેમ નથી દેતી માગ નાથ. આવું ૧૦

પાપી પીડ તે કેમ પડતો નથી રે;

કાટતો કેમ નથી કળો નામ નાથ. આવું ૧૧

કંઠે છાતી કેમ ફાટતી નથી રે;

ચાલ્યા મેલી સ્થામ સુખણુ નાથ. આવું ૧૨

શું સુખ લેવાને વાસે રહ્યા રે;

જાતા કેમ નથી પાપી પ્રાણુ નાથ. આવું ૧૩

દુઃખની સીમા તે આવી રહી રે;

એથી દુઃખ બીજું ન કેવાય નાથ. આવું ૧૪

દુઃખિયો પ્રેમાનંદ વિનતિ કરે રે;

સ્વામી કરને અમારી સહાય નાથ. આવું

પદ ૩

સ્વામી દીનદયાળ હો રે;

દયા દરદી ઉપર આણો નાથ. સ્વામી ૧

અમને તમ વિના મહાદુઃખ છે રે;

દુઃખની વેદના જીવન જાણો નાથ. સ્વામી ૨

કેષને દુઃખિયો દેખી નવ શેષ રે;

એવા કોમળ કરણાકંદ નાથ સ્વામી ૨

અમ દુઃખિયાને હરિ સુખિયા કરો રે;

આવો સ્વામી સહજાનંદ નાથ. સ્વામી ૩

અમને હેત કરી બેલાવતા રે;

હેતા પરસાદીના ચાળ નાથ. સ્વામી ૪

હેતે હજવા રહીને ભેટતા રે;

હવે ક્યારે મળશે દીનદયાળ નાથ. સ્વામી ૫

વાધા પાધ પછેડી ઘોતીયા રે;

દેતા અંગનાં વત્ત ઉતારી નાથ. સ્વામી० ૬
 દેતા હાર પ્રસાદી હેતમાં રે;
 દસતા સામુ જોધ સુખકારી નાથ. સ્વામી० ૭
 કીર્તન વાગમાં મવરાવતા રે;
 ક્યારે ગાતા ગરબી ઘોળ નાથ. સ્વામી० ૮
 રાણવલોચન જોધને રીઝતા રે;
 દેતા મુખમાંથી તંબોલ નાથ. સ્વામી० ૯
 ક્યારે ચરણકમળ કરણા કરી રે;
 દેતા છાતીમાં સુખધામ નાથ. સ્વામી० ૧૦
 માથે હસ્ત કમળ હરિ મેલતા રે;
 હવે ક્યારે મળશે શ્રીધનસ્થામ નાથ. સ્વામી० ૧૧
 અમને ચરણમૃત કરી આપતા રે;
 દેતા અધરામૃત નિલ નિલ નાથ. સ્વામી० ૧૨
 જૂથણ વત્ત પેરી શોભતા રે;
 દેતા દરશન કરી બહુ પ્રીત નાથ. સ્વામી० ૧૩
 એવાં સુખ આપીને હિંચેરીયાં રે;
 નાનાં કષ્ટ થકી હિંચારીયાં નાથ. સ્વામી० ૧૪
 પ્રેમાનંદના નાથ મેલી ગયા રે;
 અમને મોત વિનાનાં મારીયાં નાથ. સ્વામી० ૧૫

પદ ૪

શ્રીહરિ સ્વામી સદગનનંદણ રે;
 વહાલા વહાલપણું માં વિસારજો રાજ. શ્રીહરિ० ૨૬.
 નેહ નિવાવણુ નાથજી રે,
 અરણ અખળાની ઉર ધારજો રાજ. શ્રીહરિ० ૧
 જે દહાડાથી મારા નાથજી રે;
 રાજ પધાર્યા હો નિજધામ રાજ. શ્રીહરિ० ૨
 તે દહાડાથી અમાં અમે દુઃખિયાં રે;

- કાષ્ઠ નવ સુત્રે ધરતું કામ રાજ. શીહરિં ૩
 નીર વિના જેમ માછલી રે;
 સુરજ વિના જેવાં નેણાં રાજ. શીહરિં ૪
 મણી રે વિના જેવો અદિ દરે રે;
 તેમ તમ વિના અમે સુખદેહુ રાજ. શીહરિં ૫
 બાધ વિરહે વિધ્યે પ્રાણીયો રે;
 સુખ નહિ દિવસ ને રાત રાજ. શીહરિં ૬
 ઘેરા સરખી સહુ ધરમાં દરે રે;
 કેને કહીએ દુઃખની વાત રાજ. શીહરિં ૭
 ભોજન પાન શુદ્ધી ગઈ રે;
 નેણે આંસુ નવ સુકાયે રાજ. શીહરિં ૮
 તમ વિના દેડમાં દોળી બળે રે;
 પળ પળ પ્રથમ જેવી જાયે રાજ. શીહરિં ૯
 કુસુમની સગ્યા તે મુળી થઈ રે;
 સરવે પુરુષ તે ભોયંગ રાજ. શીહરિં ૧૦
 તમ વિના પ્રાણનાથજી રે;
 અમને ન ગમે કેનો અંગ રાજ. શીહરિં ૧૧
 શીતળ ચંદન ચંદ્રની કીરણો રે;
 તે જેમ દાવાનળ સમ લાગે રાજ. શીહરિં ૧૨
 સુંદર મંદિર ગોખ અટારીયો રે;
 તેમાં મનકુ નવ અનુરાગે રાજ. શીહરિં ૧૩
 અંબર ભૂતલુ તે વિષ સમ થયાં રે;
 દેડાં કપે જોણને દાર રાજ. શીહરિં ૧૪
 એવું જાણી દરચન આપજો રે;
 પ્રેમાનંદના પ્રાણઆધાર રાજ. શીહરિં ૧૫

રાગ મારુ-પદ ૧.

કહાવે સંદેશેા મજનારે રે ઉદ્ધવજી સાથે,
 યથા નિરદયી નંદકુમારે રે ઉદ્ધવ અમ માથે;
 ઉદ્ધવ કેહેજો એટલું રે જાહેને જીવન પાસ,
 દીક્ષાસે દુઃખિયાં યયાં રહ્યાં કપટીને વિશ્વાસે રે. ઉદ્ધ. ૦ ૨૬.
 અધતરે માસે રે ચિંતા યધ અધતરે માસે રે,
 અધતરે ચિંતા યધ ધણી રે સ્યોરે કશં ઉપાયે;
 વિયોગે વલખી કશં મારા પાપી પ્રાણ ન જાયે રે. ઉદ્ધ. ૦ ૧
 વાયા વૈશાખે રે વાવલીયા વાયા વૈશાખે રે,
 વૈશાખે વરસે ધણી રે ગ્રીષ્મ રુતુની ઝાળ;
 નીર વિના જેમ માછલી તેમ દુઃખિયાં અમે ગોપાલ રે. ઉદ્ધ. ૦ ૨
 જેઠે જાણ્યું રે ઊધા અમે જેઠે જાણ્યું રે,
 જેઠે જાણ્યું નહીં જીવું રે જાહવ વિના જરુર;
 દાહ દેવાને મેલજો તમે વળી વેહેસો અકરુર રે. ઉદ્ધ. ૦ ૩
 અપાડે નાં આઘ્યા રે ઉદ્ધવજી અપાડે નાં આઘ્યા રે,
 નાં આઘ્યા અપાડે નાથજી રે ગરજ્યો મેધ મધાર;
 પરદેશે વિલમિ રહ્યા કાઈ મળી રે ઠંગારી નાર રે. ઉદ્ધ. ૦ ૪
 શ્રાવણ વરસે રે સરવડીએ શ્રાવણ વરસે રે,
 શ્રાવણ વરસે સરવડે રે બોલે ચાતુક મોર;
 કાઠિલા ટહોંકે ધણી મને વિરહ સંતાપે જી જોર રે. ઉદ્ધ. ૦ ૫
 રેણુ અંધારી રે ભાદરવાની રેણુ અંધારી રે,
 રેણુ અંધારી હું એકલડી રે ગરજો ભાદર માસ;
 વિજલડી ચમકા કરે નહીં પ્રાણ રહ્યાની આસ રે. ઉદ્ધ. ૦ ૬
 આશા લાગી રે આસો માસે આશા લાગી રે,
 આશી લાગી લાલની રે જેમ તે ચંદ ચંદાર;
 જીવન જમુના કાંડે ક્યારે મળશે નંદકિશોર રે. ઉદ્ધ. ૦ ૭

કારતક મામે રે કહાવ્યું હરિએ કારતક મામે રે,
 કારતક માસે કહાવ્યું રે કષ્ટ વચન ભળવીર:
 દીવાળી દુઃખમાં ગઈ ન આવ્યા સ્થામ શરીર. રે. ઉદ્ધ૦ ૮
 માગશર માસે રે જિધા હવે માગશર માસે રે,
 માગશર માસે, નહીં મળે રે મોહન સુંદરસ્થામ
 પ્રાણ મહિત અમે ત્યાગશું ઉદવણ ગોકુળ ગામ રે. ઉદ્ધ૦ ૯
 પોપે પહેરી રે જિધા અમે પોપે પહેરી રે,
 પોપે પહેરીને ચાલશું રે, જોગણીયોના ભેખ;
 આવીને જગાવશું અમે મથુરામાં અતેખ રે. ઉદ્ધ૦ ૧૦
 મામે મેલી રે જિધા અમે મામે મેલી રે,
 મામે મોહન કારણે રે મેલી લોકની ધાન;
 જોગણ શષ્ટ મજવનિતા તમે આવો જોવા મગરાજ રે. ઉદ્ધ૦ ૧૧
 ફાગણ પુલ્કો રે જિધા હવે ફાગણ પુલ્કો રે,
 ફાગણ પુલ્કો પુલકે રે મોર્યા આવ્યા મોર;
 વિરહિની અંતર વેધવા પુલ્કો કેસું નાહર નોર રે. ઉદ્ધ૦ ૧૨
 અધિક માસે રે આવ્યા હરિ અધિક માસે રે,
 અધિક માસે આવ્યા રે સમકૃષ્ણની જોડ;
 પ્રાણ સનેહિ સ્થામળે પુલ્કો ગોપીના સરવે કાડ રે. ઉદ્ધ૦ ૧૩
 જે કાષ ગાયે રે પ્રીતે કરી જે કાષ ગાયે રે,
 જે કાષ ગાયે ને સાંભરે રે પ્રીતે બારે માસ;
 પ્રેમાનંદનો નાથજી તેને આપને વેકુંડે વાસ રે. ઉદ્ધ૦ ૧૪

રાગ મોરડો પદ ૬

કાણ હંધાનારે કહોન ગોવાળ, કીધા ધેલાં વેણુ વાધને રસાળ રે. ૬૬૦ ૧
 એ મધ રાતે વાઈ મોરલી રે, મધુરી મોહનજીવ;
 સાંભળતાં મુધ વિસરી, અમે આવ્યાં ઉઠી તતકાળ રે. ૬૬૦ ૨
 એ આશ લેર્યાં સદુ આવીયા રે, તજી ધર કેદુંજી જાંબળ;

વન તેડી તરછોડીયા. અમને નિરંદ્રેષ નડોર ગોપાળ રે. ૬૬૦ ૧
 એ અમે અખળા વન એકલા રે, ઉઠે ઉર વિરહની જાળ;
 પ્રેમાનંદના નાથ વિના હવે, કુણુ લેશે સંજાળ રે. ૬૬૦ ૪.

૫૬ ૨

નગણા ન થયે રે નટવર નાવ, વહાલા અમપર આવડો રો દાવરે. નગ. ૧
 એ અમે તમારી કિઠરી રે, દામ વિનાની માવ;
 મોહન મન વચન કર્મ કરી, અમે પૂજું તમારા પાવ રે. નગ. ૨
 એ લાગી લગન છુટે નહીં રે, જ્યું ધણુ હીરે ધાવ.
 મોહ કળે ના ઉપજે, વહાલા મીનને નીર અભાવ રે. નગ. ૩
 એ સ્વાત વિના અન્ય નીરનો રે, ચાતુક મન નહિ પહાવ;
 પ્રેમાનંદ મજાનન ચોકોરિના, ચદ્ર મજરાવ રે. નગ. ૪

૫૬ ૩

વદન દેખાડો રે મોહન મીત, કરી કદાન વર મોમળ ચીત રે. ૧
 એ નીર ન બોલે કાષ્ટને રે. જીવે હરિ ક્યાંની પ્રીત;
 પોતાનું સિંચું જાણીને, એ છે ાદાની રીત રે. ૫૬૦ ૨
 એ જળમાં વસે કુમુદીની રે, ગગને વસે શશિ શીત;
 પોતાના સનેહિ જાણીને, પોખે છે નીત નીત રે. ૫૬૦ ૩
 એ અમૃત પાષને ઉછેરીયાં રે, અમને અકળ અજીત;
 પ્રેમાનંદનાં નાથ તમ વિના, પલક તે કલપ વિતીત રે. ૫૬૦ ૪

૫૬ ૪

મદન સંતાપે રે બળવીર, કેમ ધરિયે તમ વિના ધીર રે. મદ. ૧
 એ મધ્ય રાતે અમે માનિની રે, વિકટ શલિદ્રી તીર;
 વિકળ હૃદ વન રોવતી રે, નેણે વરસે નીર રે. મદ. ૨
 એ ગોપીગણુ મધ્ય પ્રગટ્યા રે, સુંદર સ્યામ શરીર;
 વદન ચદ્ર છત્રી નિરખતાં, મટી મજાવનિતા તન પીર રે. મદ. ૩
 એ પ્રજ્વલિત વન શશિ ચાંદની રે, ત્રિવિધ વહે સમીર;
 પ્રેમાનંદનો નાથ ગોપી સંગ, રમે વન રાસ રચિર રે. મદ. ૪

રાગ પરજ દેશી પદ ૨

૨ ગોકુળ આવોને વહાલા, લાડીના નંદતણા લાલા રે; ગોકુ ૦ ૨ક.
 ૨ આખડિયું લીઠી છે રાષ, વહાલાજીની વાટકિયો જોષ ર. ગોકુ ૦ ૧
 ૨ માણીગર ગયા છે મેલી, તે દહાડથી ફરે છુ ઘેની ર. ગોકુ ૦ ૨
 ૨ વાલીગની વાતો સંભારી, ભરખ આવે છતગલી મારી ર. ગોકુ ૦ ૩
 ૨ પ્રેમસખી રહી છે પોકારી, આવો વેહેજા વાલમ ગિરિધારી ર. ગોકુ ૦ ૪

પદ ૨

૨ મોહનજી આવોને માવા, મીઠી મીઠી મોગલડી વાવા ર; મોહ ૦ ૨ક.
 ૨ માણીગર મળવાને આવો, શું બાંધ્યો છે અળગાથી દાવો ર. મોહ ૦ ૧
 ૨ વાલમજી દયા મન આણી, આવો વહાલા પોતાની મા ર. મોહ ૦ ૨
 ૨ વાલમજી આવો તો ઠરીએ, તમ વિના રાઈને મરીએ ર. મોહ ૦ ૩
 ૨ ન ગમે તો જાજોને વળી, વહાલા પ્રેમસખીને મળી ર. મોહ ૦ ૪

પદ ૩

૨ ચીતકું ચોચું નંદલાવે, વેધું મન નેણતણે બાસે ર; ચીત ૦ ૨ક.
 ૨ લીધું મન ચાલતણે ચટકે, તે તો બહુ કાળજડે ખટકે ર. ચીત ૦ ૧
 ૨ લટકાં કરતા વનમાળી, રહેતી મોઢી છાગલિયાં બાળી ર. ચીત ૦ ૨
 ૨ નટવર જોષ નટ વેષે, જાતી જોવા પાણીગની મિથે ર. ચીત ૦ ૩
 ૨ વાલીગને લાવે કાષ ખોળી, પ્રેમસખી જાયે વેહેલી ધોળી ર. ચીત ૦ ૪

પદ ૪

૨ દરદે થઈ છું દીવાની, ડાહરીયાની સુરત મન માની ર; દરદે ૦ ૨ક.
 ૨ ન ગમે પિયર સાસરીયું, ચીતકું તો વાલમનું વરિયું ર. દરદે ૦ ૧
 ૨ વિસાર્યો ન જાયે વિસરી, દિવસ રાત ખટકે હૈયે હરિ ર. દરદે ૦ ૨
 ૨ ઘેની મુને કીધી ન દલાસે, વાલીગનાં એધાણ બહુ સાસે ર. દરદે ૦ ૩
 ૨ પ્રેમસખી તણમે દિન રાતી, એકવાર મળા બરી છતી ર. દરદે ૦ ૪

દધને ગયો મને છેલ્લે રે, ઊર્ગાવાળો દધને ગયો મને છેલ્લે રે; ઊર્ગાં ૦ ટેક.
 કંડલુ હંધાને કહાને પળમાં તોડ્યો, બાળપણનો સનેહ રે. ઊર્ગાં ૧
 મનની વાતોરે મારા મનમાંથી રહી ગઈ, પુછી ન શકી હું સદેહ રે. ઊર્ગાં ૨
 એ સાથેરે મેં તો કપટ ન રાખ્યો, તન મન સોંપ્યું સરવે ગેહ રે. ઊર્ગાં ૩
 પ્રેમાનંદ કહે અધવચ મેલ્યાં, કાનુકે કંડલુ સનેહ રે. ઊર્ગાં ૪

૫૬ ૩

ક્યાં ગયો હૈડનો હાર રે, બેની મારો ક્યાં ગયો હૈડનો હાર રે; બેની ૦ ટેક.
 હૈડનો હાર ધનસ્થામ છપીયો, નેણતણો શણગાર રે. બેની ૧
 નેહનિભાવણુ નાથ અમારો, પ્રાણતણો આધાર રે. બેની ૨
 જે સુખ દુર્લભ દેવ મુનિને, તે સુખનો દેનાર રે. બેની ૩
 પ્રેમાનંદનો પ્રાણુ જીવનધન, નટવરે ધર્મકુમાર રે. બેની ૪

૫૬ ૪

આખડિયો અકળાયે રે, જોવા વિના આખડિયો અકળાયે રે; જોવા ૦ ટેક.
 રાત દિવસ જોવું વાટ વહાલાની, આંકુશાં ન સુકાયે રે. જોવા ૧
 મુની સેજ જોઈ મંદિરમાં, કાળવડું કોરાયે રે. જોવા ૨
 શ્રીધનસ્થામ વદન જોયા વિના, પગ પળ જુગ સમ જાયે રે. જોવા ૩
 પ્રેમાનંદ કહે તનહું તપે છે, મળવાને મોહનરાયે રે. જોવા ૪

૫૬ ૫

રેહતી નથી દૈયે ધીર રે, વાલમ વિના રેહતી નથી દૈયે ધીર રે; વાલ ૦ ટેક.
 સુંદર મૂરતિ સંભારે હું જ્યારે, નેણુ ભસર્ષ આવે નીર રે. વાલ ૧

હસવું ને ખોતવું જોતુ વહાણનું, ખટક છે જાણીયે તીરે રે વાલ. ૨
બેસતા હરિ આવી જે ડોઢાયે, દેખીને દાઝે શરીર રે. વાલ. ૩
પ્રેમાનંદના નાથ વિના મારે, વાધે છે વિરહની પીર રે. વાલ. ૪

પદ ૬

ચટક રંગીલી ચાલ રે, જોતી કુંતે ચટક રંગીલી ચાલ રે; જોતી. ૨ક.
ચટક ચટક મારે મંદિર આવતા, નિરખીને ચાઉં નિહાલ રે જોતી. ૧
છી ઊતાવળી હું દોશીડો લાળતી, બેસના આવીને નંદલાલ રે. જોતી. ૨
સામી બેસીને દહાડી દરશન કરતી, જોતી કું ૨૫ રસાલ રે. જોતી. ૩
પ્રેમાનંદ કહે આ કુઃખ ક્યાંથી, વિધિયે લખ્યું મારે બાલ રે. જોતી. ૪

પદ ૭

મુખડું જોવાનું હતું નેમ રે, દાંડી મારે મુખડું જોવાનું હતું નેમ રે; દાંડી. ૨ક.
મુખડું જોવા વિના પાણીએ ન પીતી, ચક્રને ચોર જોતી જેમ રે. દાંડી. ૧
વદન જોવાને ધનસ્થામ વહાણનું, રહેતી લાજર એમની એમ રે. દાંડી. ૨
કામ ને કાજ ધરત્યાર સંસાર મેં તો, મેલ્યો પડતો જેમ તેમ રે. દાંડી. ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ જોવા વિના, દલે કરીય હું કેમ રે. દાંડી. ૪

પદ ૮

કોઇ દેખાડે ધનસ્થામ રે, ગોળિયાં તો કોઇ દેખાડે ધનસ્થામ ૩; મોતિ. ૨ક.
મીઠનસ્થામ નાથપણ્ય મારે, સરવે સખનો ધામ રે. મોતિ. ૧
એ સાદું ધરત્યાર જગત મુખ, સરવે કીધું મેં દરામ રે. મોતિ. ૨
ચતુ કંપે છે જોતું નામ સુખીને, માન કોપાદિક કામ રે. મોતિ. ૩
પ્રેમાનંદના નાથ વિના સરવે, વ્યાકુળ ગોકુળ ભામ રે. મોતિ. ૪

રાગ. પરજ દેશી-પદ ૧

શું જાણું રે ક્યાં જયા હરિ, હરે ક્યાં જયા હરિ રે ક્યાં જયા હરિ; શું. ૨ક.
ધીધનસ્થામ મનોહર સજની, હારે પ્રાણ મારા રે પરવશ કરી. શું. ૧
નાથ નમેરા યજ્ઞને નિસરયા, હરિ દયા ના આણીરે અથગેલ જરી. શું. ૨

વાયદા કરીને ગયા વનમાળી, હારિ નવ આબ્યા રે નેહપ્રમાં ફરી. થું ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ સનેહિ, હારિ છેલ ગયા રે મુગ્ધને જો છેતરી. થું ૪

પદ ૨

લખું કાજળિયો રે લખ જાઓ કાષ, હારિ લખ જાઓ કાષ રે
લખ જાઓ કાષ; લખું ૦ ૨૧.
ધર્મકુંવર ધનસ્યામને રેજો, હારિ રેજો વાલપ તમારી અમે
જીવન જોષ. લખું ૦ ૧

કપટ તમારું હારિ અમે જો જાણતી, હારિ આવતીયું જોળી
કે રાખતી રે, ઠાષ. લખું ૦ ૨
છેલ છખીલા છેતરીને છેલ દીધો, હારિ પ્રાણ લીધો અમારા
પ્રીતડીમાં પ્રાષ. લખું ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથજી તમ વિના, હારિ મરુંધું રે સત દિન રાષ. લખું ૦ ૪

પદ ૩

ધનસ્યામ પિયા પ્રાણ લખને ગયા, હારિ પ્રાણ લખને ગયા રે
પ્રાણ લખને ગયા; ધન ૦ ૨૬.
ધર્મકુંવર ધનસ્યામ સનેહી, હારિ દીનજંધુ રે કેમ તોડી દયા. ધન ૦ ૧
પ્રાણજીવન મારી પીડ ન જાણી, હારિ એમ કહાવે રે
અપ્રજાણુતન્યા. ધન ૦ ૨
વાલમ વહાલ વિસાણું કણમાં, હારિ શે વાકે નાથ નિરદયી થયા. ધન ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથજી ન ધટે, હારિ નિજ દાસીયો તજીને
અજગા રે રલા. ધન ૦ ૪

પદ ૪

સાંભળજો રે અજગાની અરજ, હારિ અજગાની અરજ રે
અજગાની અરજ; સાંભ ૦ ૨૬.
ધડી ધડી પળ પળ જીમ સમ જાયે, હારિ તમ વિના સનેહી
સુંદર વરજ. સાંભ ૦ ૧
પ્રિય વિજેતજી રે રેદના, હારિ અમ સાં રાખીતી તમે
ક્યા સરજ. સાંભ ૦ ૨

શ્રીધનસ્થામ દયાના સાગર, હારે દયા આણિ દાસીપર ગીરધરજી. સાંભ. ૩
પ્રેમાનંદના નાય હરો દુઃખ, હારે દેખાડો વદન સુખસાગરજી. સાંભ. ૪

રાગ ડુમરી-પદ ૧

ક્યારે હવે મળશે રે ખ્યાર, ધનસ્થામ સનેહિ મારા; ક્યારે. ૨૬.
જીવનગ્રાણ્ય સ્થામ ધન સુંદર, આંખડીના તારા. ક્યારે. ૧
નેણામાં રાખું ગ્રાણ્ય વારી નાખું, નિમખ ન મેલું ન્યારા. ક્યારે. ૨
સજીવશોચન ભવદુઃખમોચન, જનમ સુધારણુદારા. ક્યારે. ૩
પ્રેમાનંદનો નાય નારાયણ, નટવર ધર્મદુહારા. ક્યારે. ૪

પદ ૨

હરસ દાન આવી રે દેજો, અક્ષયેલા અરજ સુણી લેજો; હરસ. ૨૬.
કૃપા કરીને કેશવ મારા, મંદિરિયામાં રેજો. હરસ. ૧
દીનાનાથ દાસીયો જાણીને, કેવું ઘટે તે રેજો. હરસ. ૨
અવિનાશી અંતરમાં મારે, હરમ તરસ ઘણી લેજો. હરસ. ૩
પ્રેમાનંદ કેહે વદન દેખાડો તો, નિલ નવો નેહ વધેજો. હરસ. ૪

પદ ૩

ક્યારે હરિ દેખું રે દસતા, મારા મંદિરિયામાં વસતા; ક્યારે. ૨૬.
જરકસીયા જામા પેરીને, ચુરો રેડા કદિ કસતા. ક્યારે. ૧
પ્રુલ્હામાં જરકવ યધને, અતરમાં મસમસતા. ક્યારે. ૨
મુનિવર સાઈ રસોષ્ટ કરાવીને, પંજતમાં પિરસતા. ક્યારે. ૩
પ્રેમાનંદ આગે આગે તારે, આવે ઝોરા ઝોરા ખસતા. ક્યારે. ૪

પદ ૪

એક વાર વાલમ રે આવો, દસી સુંદર વદન દેખાવો; એક. ૨૬.
અમે અખલા હાર દસી તમારી, અમપર આવડો શો દાવો. એક. ૧
સ્થામ સનેહિ સુંદર મુખના, વચનામૃત સંલગાવો. એક. ૨
પ્રીત કરીને ગ્રાણ્યજીવન અમને, અધર સુધારસ પાવો. એક. ૩
પ્રેમાનંદ કેહે જીજ્ઞાસુ કરી ભેટીને, તનના તાપ સમાવો. એક. ૪

રાગ ગરબી-પદ ૧

ઉદવજી દરેજો જાણ દરિને સદેજો રે;
 મારા પ્રાણતણા આધાર કેટલુંક રહેજો રે. ઉદ. ૨૬.
 વાલમજી વીના મજનાર દિયામાં કલપે રે;
 વહાલા નીચ વિહોવાં મીન એણી પેરે તલપે રે. ઉદ. ૧
 વહાલા ચંદ્રવિના જ્યું ચંદ્રાર મેઘ વિના મોરાં રે;
 જોગને વ્યાકુળ નેણ મુખડાં તોરાં રે. ઉદ. ૨
 વહાલા સદૃશ કરો મારાં નેણ નાચર નંદા રે;
 વહાલા દેને દેનાના નાપ જોકુળચંદા રે. ઉદ. ૩
 વહાલા સરદ પુનમની ગા અતિ રૂપાળી રે;
 જીવનજી રમાડોને રામ આવો વનમાળી રે. ઉદ. ૪
 વહાલા જમનાજીને તીંગ વેળ વળગો રે;
 વહાલા પ્રેમસખીના સ્વામ નમે રમાડો રે. ઉદ. ૫

પદ ૨

લટકળા ઝાંઝનલાલ ગિરિધર ઘેલા રે;
 શું જોધને મેલા સ્વામ સુંદર હેલા રે. લટ. ૨૬.
 વહાલા બાલપણના મિત્ર રે વાટડી જોવે રે;
 સંજારીને નટવરલાલ ધણું ધણું રોવે રે. લટ. ૧
 આવીને સુંદર સ્વામ સુખડાં આપે રે;
 આળી ચરણકમળ મહાગજ પોતાનાં ચાપે રે. લટ. ૨
 મેવાળને તંગ રામ ગેરલી પાઓ રે;
 વામજીને નાદે નાય ધેન બોલાવો રે. લટ. ૩
 શોભો છો સુંદર સ્વામ જમુનામાં નાંતા રે;
 મેવાળા સગે લાલ તાળી દે જાના રે. લટ. ૪
 એવા જમતા ને રમતા આવ નેણમાં રેજો રે;
 આવી પ્રેમસખીના સ્વામ હંસન દેજો રે. લટ. ૫

પદ ૩

મનમાન્યા મોહનલાલ કુંજવિહારી રે; .
 વહાલા મજવનિતાના પ્રાણ છો ગિરધારી રે. મન. ૨૬.
 લટકાળા અમારા પ્રાણ લટકે લીધા રે;
 વહાલા ખમ મૂઝવંશીમાંલ મોહનવચકીધા રે. મન. ૧
 વહાલા કોકીલા ઉચે રવર કે મોર બકોરે રે;
 રસિયા વિના ભ્રમર કુરંગ અતિ મન ઝુરે રે. મન. ૨
 વહાલા સરિતા સૂક્યાં નીર વેલીયો કરમાણી રે;
 વહાલો દરી ગયા સર્વના પ્રાણ કે મોહનદાણી રે. મન. ૩
 વહાલા માધવી કેતકી જાય ચંપો વનવેલી રે;
 તમે આવો તો સુંદર સ્થામ પુલે ચમેલી રે. મન. ૪
 વહાલા પે'રોને ચંપાના દાર પુલ્યા આવો ડમરા રે;
 વહાલા ત્રેમસખીના પ્રાણ કે ભોગી ભ્રમરા રે. મન. ૫

પદ ૪

રંગબીના સુંદર છેલ આવોને વહાલા રે;
 રસિકના જીવનપ્રાણ છો નંદલાલ રે. રંગ. ૨૬.
 લટકાળા લટકા માંલ મનડાં લીધા રે;
 મોહનજી મોકલી માંલ કામણ કીધા રે. રંગ. ૧
 તમ સાથે સુંદર સ્થામ પ્રીત બંધાણી રે;
 તમને જોઈને જાદવરામ હું લોભાણી રે. રંગ. ૨
 અસમાની રંગે પાધ કેશરિયા જમા રે;
 મુચલુલી જોઈ સ્થામ રો'ને મુંજ સામા રે. રંગ. ૩
 કાને કુંડળ મોતીના દાર બાજુબંધ જગદે રે;
 કરપેચી કંદોરા જોવાને મન મારૂં લગદે રે. રંગ. ૪
 લટકતા ચાલોને લાલ કે ધુધરૂં ધમકે રે;
 જોષ્યે ત્રેમસખીના સ્થામ વગડોને હમકે રે. રંગ. ૫

રાગ ગરબી. રાજના મહીનાનો દાળ છે. પદ ૧

- સખી કંઠથી દેવાનો કદાન મેલીને ચાલ્યા રે;
 હવે સ્થેરે કઈ ઉપાય કેમ રહે જાલ્યા રે. ૧
- સખી રસિયે તોડી પ્રીત ચાલ્યા મારી રે;
 હવે કંઈ પેરે પ્રાણજીવન કે રાખું વારી રે. ૨
- સખી મેલીને ચાલ્યા નાથ કેમ રેવાશે રે;
 રસિયા વિના દિવસ ને રાત ખાવા ધારો રે. ૩
- સખી વનમાં મોહન મોરલી કાણ વાશે રે;
 રસિયા વિના મહીનો દાણી હવે કાણ યાશે રે. ૪
- સખી મોરલીમાં મધુરમાં ગીત હવે કાણ ગાશે રે;
 સખી રસિયા વિના અધર અમૃત કાણ પાશે રે. ૫
- સખી ક્યારે મળશે નાથ જન્મના તીરે રે;
 છમકસડાં કરતાં લાલ વળગશે ચીરે રે. ૬
- સખી એવા દુઃખના દિવસ ક્યારે વળશે રે;
 સખી પ્રેમસખીનો નાથ આપીને મળશે રે. ૭

પદ ૨

- સખી જન્વાસીના પ્રાણજીવન કેમ નાંચ્યા રે;
 કોઈ મળી ધુતારી નારે તેણે લલચાવ્યા રે. ૧
- સખી વળશું વહેલા રામ પ્રયા છે કંઈને રે;
 સખી હેત કરી દીનાનાથ દીલાસા દંઈને રે. ૨
- સખી રહેતા આપણ પાસ દતા બહુ લાગી રે;
 સખી મોહનજીને પ્રીત કે સાથે લાગી રે. ૩
- એવી કાણ મળી હશે નારે રાખ્યા વાઈ રે;
 કોઈ અલગેલીને સગ રહ્યા ગુંચાઈ રે. ૪
- સખી જોઈ સુંદર છેલ કામણ કીધા રે;
 સખી જન્મવનિતાના પ્રાણ વચ કરી લીધા રે. ૫
- સખી હવે નહિ આવે છેલ મોહન રસિયો રે;

સખી એ ગુણવંતી નારને મન વસિયો રે. ૬
 સખી મનહું વ્યાકુળ થાય ધીર કેમ ધારું રે;
 સખી પ્રેમસખીનો નાથ મળે તો ધણું સારું રે. ૭

પદ ૩

અળખાની અરણ નાચણ સાંભળજો રે;
 વિચારીને પ્રાણજીવન કે વહેલા વળજો રે. ૧
 મનડામાં મોહનલાલણ વિચારજો રે;
 ક્યાંક વિલાંબ ન કરજો નાથ ગોકુળ પધારજો રે. ૨
 દુઃખ મેટણ દીનદયાળ છે ત્રિરિધારી રે;
 અમો ચરણકમળની નાથ દાસી તમારી રે. ૩
 અમ કારણ સુંદર સ્યામ ગોવરધન ધારયો રે;
 સહ દેખતાં મનરાજ કેસને માર્યો રે. ૪
 દાવાનળ પીધો નાથ માસી મારી રે;
 અમ કારણ વનમાં આવ આવો ચારી રે. ૫
 વહાલા બાળપણનાં ચરિત્ર કેટલાકે કહ્યે રે;
 સંભારીને મારો નાથ વ્યાકુળ થયે રે. ૬
 પ્રીતમજી પ્રાણ આધાર પ્રીતે પળજો રે;
 વહાલા પ્રેમસખીના નાથ વહેલા મળજો રે. ૭

પદ ૪

રસિયાજી રસના જાણુ આવજો વહેલા રે;
 શું જોઇને મોહા સ્યામ સુંદર છેલા રે. ૧
 પરદેશી સાથે પ્રીતડી નવ કરીએ રે;
 વિચારીને મનના નાથજી પરહરિએ રે. ૨
 વહાલા જે દહાડથી રાજ ગયા છે મેલી રે;
 રસિયા વિના મનની નાર ફરે છે મેલી રે. ૩
 મધુરે મુર વાધને વેર ગયા છે મોહી રે;
 ચંદ્રલી જોખી જાણ રહ્યાં છે જોઈ રે. ૪

ગોકુળમાં તમ વિના નાથ વસીયે વાસે રે;
 મોહનજી અમારા પ્રાણુ ફરે છે તમ પાસે રે. ૫
 ધન્ય ધન્ય તે દિવસ નાથ અમ સંગ ગાશે રે;
 મરી મોરમુકુટ મહારાજ મોરલી વાશે રે. ૬
 કૃતારથ કરશે નાથજી રસ રેલે રે;
 આવી પ્રેમસખીના નાથ વળગશે બેઝે રે. ૭

રાગ ગરબી. પદ ૧

નવલ સનેહી નાથજી રે, પ્રેમી જનના છો પ્રાણુ (૨); નવલ ૦ ૨૬.
 વહાલા સાંભળજો વિનતિ, વહાલા સાંભળજો વિનતિ જીરે

છો જાણુ સુખાણુ. નવલ ૦ ૧

મેલી વનમાં એકલાં જીરે, મયા ધર્મકુમાર (૨);
 ન ધટે તમને નાથજી, ન ધટે તમને નાથજી જીરે

અમે અખળા અવતાર. નવલ ૦ ૨

આવી તમારે આસરે જીરે, મેલી કુટુંબ પરિવાર (૨);
 જાણુ અમને પાળશે, જાણુ અમને પાળશે જીરે

હરિવર હૈડના હાર. નવલ ૦ ૩

તમે કરી જે આ સમેજી રે, એવી ન કરે કાઈ નાથ (૨);
 પડતાં મેલાં આભથી, પડતાં મેલાં આભથી જીરે

બલવંત જાલીને હાથ. નવલ ૦ ૪.

બહુ દયાળુ જાણુતાંજી રે, દહણુ યયા કેમ આજ (૨);
 પ્રેમાનંદના નાથજી, પ્રેમાનંદના નાથજી જીરે

દયા આણી મહારાજ. નવલ ૦ ૫

પદ ૨

પ્રાણુજીવન ધનસ્થાયજી રે, આવો ભક્તપ્રતિપાલ (૨); પ્રાણુ ૦ ૨૬.
 દાસ તમારાં દુઃખિયાં, દાસ તમારાં દુઃખિયાં જીરે

દરશન વિના દયાળ. પ્રાણુ ૦ ૧

- તમ વિના અમે દુ ખની છ રે, ઝેને કહીએ હરિ વાત (૨),
 મીન વિછોયાં નીરથી, મીન વિછોયાં નીરથી છ રે
 એમ જાણે દિવસ ને રાત પ્રાણુ • ૨
- મુંદર મૂરતિ સાંભળો છ રે, મુંદર કરતા વિહાર (૨),
 કામ રહે સહુ લાયમાં, કામ રહે સહુ હાયમાં છ રે
 નેલો આંસુની ધાર પ્રાણુ • ૩
- ધેરે સાદે ખોલતા છ રે, દેતા સાદ લખ નામ (૨),
 તે જ્યારે અમને સાંભરે, તે જ્યારે અમને સાંભરે છ રે
 ખટકે ઉરમા સ્થામ પ્રાણુ • ૪
- ચટ ચટ ખાજત ચાખડી છ રે, જાણ્યું આન્યા અનખેલ (૨),
 ઉઠી ઉતાવળી હેરતી, ઉઠી ઉતાવળી હેરતી છ રે
 પ્રેમાનંદના રમ છેલ પ્રાણુ • ૫

પદ ૩

- લોચન બાકુળ કહાનજી છ રે, જોવા ગજગતિ ચાલ (૨), લોચન • ૨૬
 સામા મળતાં સેરીયે, સામા મળતાં સેરીયે છ રે,
 હસીને કરતા નિહાલ લોચન • ૧
- રમાલ જમણા હાયમાં છ રે, કટિપર ડામો કર મેલી (૨)
 ખેસ ખભે હરિ ઝાઢતા, ખેસ ખભે હરિ ઝાઢતા છ રે
 માથે પાધ અનમેલી લોચન • ૨
- આવી ઝોસરીયે ખેસતા છ રે, હરશન દેવાને દાન (૨);
 તે દી ક્યારે, દેખાડો, તે દી ક્યારે દેખાડો છ રે
 સહજાનંદજી ભગવાન લોચન • ૩
- હાર પે'રાવી હેતમા છ રે, જોતી મુખડુ મુનિરાય (૨),
 એ મુખ જ્યારે સાંભરે, એ મુખ જ્યારે સાંભરે છ રે
 કરવત મેલ્યુ ઉરમાય લોચન • ૪
- નોત્તમ નિલ નિલ દેખતા છ રે, સદર્ક કરતા હું સાલ (૨);

પ્રેમાનંદ કહે વિધિ પાપીએ, પ્રેમાનંદ કહે વિધિ પાપીએ શ્રે

એ દુઃખ લખ્યું મારે જીવ. લેખન. ૫

૫૬ ૪

વહાલા તમારી વાટી શ્રે, જોઈ વારમવાર (૨); વહાલા. ૧૬.

વેહેલા આવો વરતાલથી, શ્રે, વેહેલા આવો વરતાલથી શ્રે

રસિયા ધર્મકુમાર. વહાલા. ૧

તમ વિના ધનસ્વામી શ્રે, જીવમાં જ'પ નથ થાય (૨);

વિરહતણી બહુ વેદના, વિરહતણી બહુ વેદના શ્રે

પાપી પ્રાણુ ન જાય. વહાલા. ૨

જોસરીયે ઉભી એકલી શ્રે, મુખ્યું જોવા જીવન (૨);

દાળ પડે અતિ અંતરે, દાળ પડે અતિ અંતરે શ્રે

રેતાં જાયે રાત દિન. વહાલા. ૩

મુનિ સહામાં બેસતી શ્રે, આ મારા પિયુનો પરચંક (૨);

સાંભરતાં મુખ વિસરે, સાંભરતાં મુખ વિસરે શ્રે

'રોઈ થઈને નિશંક. વહાલા. ૪

મુજ દુઃખણીના દુઃખનો શ્રે, નાવે અંત ધનસ્વામ (૨);

પ્રેમાનંદ કહે નાથશ્રે, પ્રેમાનંદ કહે નાથશ્રે શ્રે

લેજો સાર સુખધામ. વહાલા. ૫

રાગ હુમરી. ૫૬ ૧

બાલાપનમે' બેરાગન કર દીની રે;

બાલા. ૧૬.

કર કર પ્રીત મીત બાલાપનમે', મુખ મુખ મોરી હર લીની રે. બાલા. ૧

શ્રીધનસ્વામ સુંદરકી ખતિયા, છતિયા હેદી પરજસ કીની રે. બાલા. ૨

બાવરી શીરં મોયે કછુ ન સોદાવે, જાત કલપસમ પલ છીની રે. બાલા. ૩

પ્રેમાનંદ કે' અટક રહી ઉર ખીચ, સ્વામરીસી મૂરત રંગબીની રે. બાલા. ૪

૫૬ ૨

બાલાપનમે' બેરાગની હો જૈયા રે;

બાલા. ૧૬.

શ્રીધનસ્વામ રસિક રંગ હોવા, ભરકેયા નિકરી ગયો સૌયા રે. બાલા. ૧

જોગન હોય લલિત લગાઈ, આસુનકી આલા રટત રૈયાં રે. બાલા ૨
પરત ન ચેન રેન દિન સજની, બિરહ બીયામે વિકળ લૈયાં રે. બાલા ૩
પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ ધરમસુત, કેસી કરં મેં મીલત નૈયાં રે. બાલા ૪

પદ ૩

મનમોહન મોહની મોયે ડરી ગયો રે; મન ૦ ટેક.
નટવર નાગરે રૂપ ઉગ્ગમર, મુખસાગર નેનાં મારી ગયો રે. મન ૧
હસી મુસકાયકે નેહરો લભાયકે, જહુપતિ જીયરા નીકારી ગયો રે. મન ૨
રસઉમેં રસ બસ કરીકે રસિકવર, બિરહા બનળ તન બારી ગયો રે. મન ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રીત બાલાપનકી, પરમ ચતુર બીસારી ગયો રે. મન ૪

પદ ૪

ધનસ્થામ મુંદરે મન હર ગયો રે; ધન ૦ ટેક.
ચિતવનીમેં મેરે ચિત હર લીનો, મુસકનીમેં જાહુ કર ગયો રે. ધન ૧
સેનનમેં સમુગ્ધ સલોનો, બેનમેં બાવરો અમર ગયો રે. ધન ૨
બીનું દેખે મેં તો રહી ન શકું બળ, એહી સ્વભાવ મેરો પર ગયો રે. ધન ૩
પ્રેમાનંદ હરિદૃષ્ટ મુંદર વરે, પ્રીત પુરાની બીસરે ગયો રે. ધન ૪

રાગ કુમરી-પદ ૧

મન લે ગયો રે મન લે ગયો રે, મનમોહન મેરો મન લે ગયો રે. મન ૦ ટેક.
કર કર નેહ છેહ દે સટકયો, મંકુપુર કીયો જાથ નેહ નયો રે. મન ૧
રેન દિના મોયે બિરહ સંતાવે, જાત નહીં દુઃખ કાંમું કયો રે. મન ૨
ભોજન ખાન પાન તજ દીનો, મનમથકે મેરે બેર લયો રે. મન ૩
પ્રેમાનંદ કે' નાથ બીના બળ, તપતહે મેરો તન જસું તયો રે. મન ૪

પદ ૨

કહી ન બને કછુ કહી ન બને રે, કા' કહીયે કછુ ન બને રે; કહી ૦ ટેક.
દુઃખ દાવાનળ આયે અહીં બળ, હરિ સાગર સુખ લયો સ્વપને રે. કહી ૧
હમસું બેર કીયો પગાતમજ, જોગ લીખ્યો તખ કપટ મને રે. કહી ૨

તાપર શોક લાઘ શિર કુળજ્યા, કસર ન રહી કછુ રતિ મરને રે. કહી૦ ૩
પ્રેમાનંદે નાથસું કહિયો, તુમ ખીના મિત્રહિ કાન હને રે. કહી૦ ૪

પદ ૩

બેરન મોરી બેરન મોરી, કુખરી જનમકી બેરન મોરી, બેર૦ ૧
હમરે પ્રાણુજીવન બસ કીને, કછુ એક ટોના કર ગરજેરી. બેર૦ ૧
મનમોહનકો મન હર લીનો, કર સુંદર તન ચંદન ખોરી. બેર૦ ૨
કર કર હાવ હાવ સેનનમેં, નિરખી બદન છખી ચંદન્યું ચકોરી. બેર૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે પ્રભુ અખ નહીં આવે, ગોકુળસું મથે પ્રીતિ તોરી. બેર૦ ૪

પદ ૪

અખ ન છયુંગી અખ ન છયુંગી, ન નંદકુંવરખીના અખ ન છયુંગી; અમ૦ ૧
સ્વામ ખિયોત સલા નહીં જાવત, જયકે કાશી કરવત લીયુંગી. અમ૦ ૧
યા જીવનતેં મરન લોહો, વિષકો પ્યાલા મેં ધોરી પીયુંગી. અમ૦ ૨
રચીકે ચિતા કાટકી સજની, તામેં બેઠ કુતાશ છીયુંગી. અમ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ મીલાવે તો, જો મુખ માગે સોષ દીયુંગી. અમ૦ ૪

રાગ ગરખી. પદ ૧

ગોકુળ આવો શ્રીનાથજી રે,
હો જી રે પ્રજવનિતાના પ્રાણુઆધાર રે લાલ; ગોકુળ૦ ૧
કહાવે સંદેશો પ્રજવનિતા રે,
હો જી રે જીવન કરશે માં ધણી વાર રે લાલ. ગોકુળ૦ ૧
તમ વિના ગોકુળમાં ગમતું નથી રે,
હો જી રે વિરહે વ્યાકુળ પ્રજની નાર રે લાલ. ગોકુળ૦ ૨
તમ વિના ગોકુળવાસી ઘેલકાં રે,
હો જી રે મીન ના જીવે નીરથી બહાર રે લાલ. ગોકુળ૦ ૩
તમ વિના ધેનું ઝુરે વન વિથે રે,
હો જી રે વહઈ ઝુરે ધર મોઝાર રે લાલ. ગોકુળ૦ ૪

તમ વિના પખી વ્યાકુળ વન વિષે રે;

હો જી રે પ્રેમાનંદના મેજ સહ્યગાર રે લાલ. ગોકુળ. ૫

પદ ૨

લોચન વ્યાકુળ બીનાથજી રે,

હો જી રે જોવા સુંદર રાગિમુખ દામ કે સ્થામ; લોચન. ૧૬૬.

અવજી તણપે છે કે સુખવા મોતવી રે

હો જી રે વચન સાંભળવા મન ધણી ખાસ રે સ્થામ. લોચન. ૧

ગ્રાહન મળવાને દેકુ તપે રે,

હો જી રે પ્રિતમ પુરો અમારી આસ રે સ્થામ. લોચન. ૨

રસિયા રસ પાકને અજગા થયા રે,

હો જી રે રંગમદ દમ્ભાડીને રાસ રે સ્થામ. લોચન. ૩

પ્રથમની હાંમી હવે સાચી હરી રે,

હો જી રે રામમાં રોવરાચા દાસ રે સ્થામ. લોચન. ૪

પ્રેમાનંદના નાથ દયા કરો રે,

હો જી રે અપો ચરણકમળ નિવાસ રે સ્થામ. લોચન. ૫

પદ ૩

મંડ રહેગો માં તમે આવજી રે

હો જી રે ગોકુળ પધારો કરી પ્રીત રે કહાન મથુરા. ૧૬૭.

મથુરા મધ્ય રાતે મેનવી પડી રે,

હો જી રે તેથી અધિક હવે વિપરીત રે કહાન. મથુરા. ૧

મથુરામાં આમ ને માની મળી રે,

હો જી રે જાવ ભર્યા છે પરમ પુનિત રે કહાન. મથુરા. ૨

મોળા ભરગાડીની પ્રીતડી રે,

હો જી રે જરીયે જીવો આવીને મીત રે કહાન. મથુરા. ૩

વૃન્દાવનમાં રમના રસ ભર્યા રે,

હો જી રે કરતા કેવી કુંજ લલિત રે કહાન. મથુરા. ૪

જો રસ મેલી મથુરા યું રહ્યા રે,

હો જી રે ચોરી પ્રેમાનંદના ચિત રે કહાન. મથુરા. ૫

૫૬ ૪

ગોકુળ ક્યારે પધારશે રે,
 હો છ રે જીવન રહી છું વાટડી ભ્રેષ્ટ રે છેલ; ગોકુળ ૦ ૨૬
 આખડીયો સોતાં ચરણકમળમાં રે,
 હો છ રે મોહન રહી છું મનકું પ્રાપ્ત રે છેલ. ગોકુળ ૦ ૧
 ક્યારે ચરણ ધોષને આખડી રે,
 હો છ રે પેશવીય પાપણીને લોષ રે છેલ. ગોકુળ ૦ ૨
 ઉભી અટારિયે ભેલું વાટડી રે,
 હો છ રે ઉઠી આખડીયો ચેષ્ટ રે છેલ. ગોકુળ ૦ ૩
 મથુરા લખ આવે ને લખ જાય છે રે.
 હો છ રે સદેશો ન લાવે કોઈ રે છેલ. ગોકુળ ૦ ૪
 પ્રેમાનંદના ખ્યાલ તમ વિના રે,
 હો છ રે પલક એક ક્ષણ સરીખી હોષ્ટ રે છેલ. ગોકુળ ૦ ૫

રાગ જંગલાની ગરબી-૫૬ ૧

વિનતડી રે મગનારની રે, કહેજો વહાલાજીને જાણજી;
 લલી તમે પાર ઉતારી પ્રિતમ, આલપણાંતી સગાઈ. ઉદવ ૦ ૧
 ત્રિકમ તમારી ધાતડી રે, અમે આવડલી નવ જાણીજી;
 અમને જોત લખી મોકલ્યો, તમે કીધી કુચળ સણી. ઉદવ ૦ ૨
 પેલાં અમે નવ જાણતાં રે, તમે જોડી પ્રીત પરજોજી;
 વિસવાસીને વાધ વધે મુગ, તેમ માર્યા દગ જાણે. ઉદવ ૦ ૩
 પ્રીત કરીને તમે પરદર્યા રે, હવે શી પેર ચાશે અમારીજી;
 અપવયથી જેમ વરત વાદે, કોષ કુવામાં ઉતારી. ઉદવ ૦ ૪
 અમૃત પાષને ઉઘેરિયાં રે, સરવે કષ્ટકી ઉગાર્યાંજી;
 પ્રેમાનંદના નાચજી હવે, મોત વિના તમે માર્યાં. ઉદવ ૦ ૫

પદ ૨

ગિરિધર જાકુળથી જવા રે, તે દહાડાથી. પ્રજ્જનારીછ;
આડે પહોર અતિ દુઃખમાં ફરે, બ્યાકુળ મહની મારી. ઉદવ કહેનેછ ૧
વિરહ અગ્નિમાં તન બળે રે, મારું મન મળવા અકળાયેછ;
જંપ ન થાયે મારા જીવમાં, મને મંદિર ખાવા ધાયે. ઉદવ ૨
પીણ પ્રિતમ વિયોગની રે, મને દાણું એક નથી રહેવાતીછ;
રોતાં જાયે દિન રાતડી રે, મારી આવે ભરાપ છતી. ઉદવ ૩
ચિત્તામાં ચિંતા ધણી રે, મને અન નવ ભાવે ઉચાટેછ;
ઢંડામાં ઢોળી બળે, મને વિસારી શા મારે. ઉદવ ૪
વાલમ દાણુયે ન વિસરે રે, મારા ઉરમાં ખડકે આવીછ;
પ્રેમાનંદનો નાથછ, ક્યારે મળશે હેતે ભોલાવી. ઉદવ ૫

પદ ૩

ઉદવ અમને કૃષ્ણ પુતારે, છળ કરીને છેતરિયાછ, ૧
મીઠું ખોલીને મોહ પમાડ્યાં, માર્યું અમારા હરિયા. કેને કહિયેછ ૧
વેણુ વાધને વચ કરી લીધી, મોહનવર મરમાણેછ;
રસ પાધને મેલી રજળતી, કપડી અંતર કળે. કેને ૨
નેહ લગાડીને છેલ 'દખને, મોહનવર જવા મેલીછ;
પ્રીત કરી પાતળિયે નાખ્યાં, દુઃખહરિયામાં ઢેલી. કેને ૩
હંસારમાં હવે સુખ નવ આવે, નાથ વિના ન રહેવાયેછ;
વિરહતણી થાયે વેદના ઉરે, રોતાં રાત દિન જાયે. કેને ૪
મોજન પાન વસન વિસરિયાં, શું જાણું શું યાશેછ;
પ્રેમાનંદના નાથ વિના હવે, જીવડો નિશ્ચે જાગે. કેને ૫

પદ ૪

જી હરિને પરદેશ વિવશ રહ્યા, વિકૃતવર વનમાળીછ;
ધેરહાનળ લાગો દુઃખ દેશ, કળજ નાખ્યાં જાળી. નાથ વિયોગેછ ૧
પ્રકના મોજ વિષ જેવા લાગે. કહે ભરમાં કેમ રહિયેછ;
ઉદવ અંતરનું દુઃખડું, કેને આગળ કહીયે. નાથ ૨

૫૬

કાષ આણી મેળાવે અવિનાશી રે, સુખડનો રાશી; કાષ ૦ ૨ક.
 ધર્મકુંવર ધનશ્યામ છબીયો, અખિલજીવનનો નિવાસી રે. સુખ ૦ ૧
 પાતળિયો રે મારા આણુનો જીવન, હુંતો ઝોના ચરણની દાસી રે. સુખ ૦ ૨
 રાત દિવસ સ્થામળિયા રે સાફ, રે'છે મારો જીવડો ઉદાસી રે. સુખ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદનો નાથ ગયો મને, નાખી પ્રેમ ગળે ફાંસી રે. સુખ ૦ ૪

૫૬ ૩

મને વહાલા વિના વિરહ સતાવે રે, નથી રે'વાતું; મને ૦ ૨ક.
 સૈજલદી રે શુળી સમ બાસે, અનકું ઉચાટે ન લાવે રે. નથી ૦ ૧
 રાતા રજની જાયે સજની, નવલે નિંદ ન આવે રે. નથી ૦ ૨
 ખડુ દુઃખ થાયે પાપી જીવ ન જાયે, પળએક ક્યાંક સુખ નાવે રે. નથી ૦ ૩
 પ્રેમાનંદના નાથને કાષ મારી, વિનતિ જાઇ સંભળાવે રે. નથી ૦ ૪

૫૬ ૪

ક્યારે દેખું આખડીને આગે રે, જીવન મારાને; ક્યારે ૦ ૨ક.
 જોવારે ધામ કામમદ ગંગન, મનરંગન વહાલો લાગે રે. જીવ ૦ ૧
 સુંદર વહન સદન સવે સુખતું, હસીને જોલાવે અનુરાગે રે. જીવ ૦ ૨
 ચંચળ લોચન લવડુખ મોચન, જોષ જોષ દુઃખ મારાં બાગે રે. જીવ ૦ ૩
 સુંદર કર ક્યારે ધરશે શિરપર, પ્રેમાનંદ એ મારે રે. જીવ ૦ ૪

રાગ કાફીની ગરબી-૫૬ ૧

નવલ સનેહી નાથજી રે, આવડો ગ્રા અમારો વાંક; નવલ ૦ ૨ક.
 મેલીને ચાલી નિસરયા, વહાલા શીદ રોવરાગ્યાં રાંક. નવલ ૦ ૧
 બાંહ ગ્રહીને બળવંતજી રે, છેક દીધો કેમ છેલ;
 પ્રીત કરીને હરિ પરહરયા, વહાલા તોડી બાગ સનેહ. નવલ ૦ ૨
 સમરય યધને શીહરિ રે, નિજ આશ્રિત ને હીન;
 ત્રિકમ કેમ તરછોડિયા, જેમ હારે સાગરથી મૈન. નવલ ૦ ૩

અમે આવડું નવ જાણ્યું રે, રહ્યાં વિશ્વાસે નાથ;
મધ્ય પૂરમાં ઢેલી મેલિયાં, વહાલા પ્રથમ અડીને હાથ. નવલ૦ ૪
તમે જેવા છો તેલું કરજો રે, અવગણ્ય જોડે માં માવ;
પ્રેમાનંદના છો નાથજી, નેહ નિભાવણ નાવ. નવલ૦ ૫

પદ ૨

અક્ષરપતિ અલખેશ્વર રે, આઘ્યા અમારે કાજ; અક્ષર૦ ૧
અનેક પતિત આધારિયા, વહાલા અઠગ હાથો છો આજ. અક્ષર૦ ૨
કરણા તે રસમય ભરતિ રે, દયા વરસે છે નેણુ;
કરણા સાગર કુંવર ધર્મના, કરણા ભર્યાં વેણુ. અક્ષર૦ ૩
કરણામય જોડું હસતું રે, કરણામય છે આલ;
કરણા ભર્યાં કરે લટકાં, વહાલા જોઈ થયાં નિહાલ. અક્ષર૦ ૪
કરણાસિંધુ સદા જાણતા રે, દૂર તો'તા લગાર;
દૂરપણું ક્યાંથી આવિયું, મળી કાષ્ઠ ધુતારી નાર. અક્ષર૦ ૫
કામણ કીધાં તમને કારમાં રે, થયા અમથી ઉદાસ;
પ્રેમાનંદને અમને તજી, ગયા કાષ્ઠ પ્યારીને પાસ. અક્ષર૦ ૬

પદ ૩

ધર્મકુંવર હરિદ્વંશી રે, મારા ગ્રાણ્યઆધાર;
જીવન જાણે માં વિસરી, હરિવર દેશના હાર. ધર્મ૦ ૧
દયાળુ દયા મન આણુને રે, જાણી પોતાનાં દાસ;
ગિરદ પોતાનું પાળજો, વહાલા અમને તમારી આસ. ધર્મ૦ ૨
અમૃત પાષાને ઉછેરિયા રે, આપ્યાં સુખડાં અપાર;
સર્વે તે કષ્ટથી ઉગારિયા, ગ્રાણ્ય પ્યારા સિરહાર. ધર્મ૦ ૩
એવા દયાળુ અર્ધ થીહરિ રે, થયા નિર્દયી જાહુ નાથ;
ધણા રે દિવસની ઝીતડી, વહાલા કેમ તોડી એક સાથ. ધર્મ૦ ૪
દગો રાખી હરિ દીવમાં રે, કીધો વિશ્વાસઘાત;
પ્રેમાનંદના નાથ છેતર્યાં, કહિયે કેને દલગની નાત. ધર્મ૦ ૫

પદ ૪

ધણું જીવો ધનસ્થામજી રે, દીનજાંધુ દયાળ; ધણું ૦ ૮૬.
 દરશન દષ્ટને કાપો દુઃખડાં, વદાલા ધણું વધારો વદાલ. ધણું ૦ ૧
 દરશન વિના દુઃખિયાં ધણા રે, સર્વે તમારા જન; ધણું ૦ ૨
 ગોવિંદ ક્યાયે નથી ગોહતું, વદાલા કામ કાજ કર વન. ધણું ૦ ૩
 ખંચ પ્રકારે સુખ જગતના રે, અમે કીધાં હસમ; ધણું ૦ ૪
 તમ સંજ બાધી છે પ્રિતડી, જીવન મારા તમે સ્થામ. ધણું ૦ ૫
 તાપ સમાવો મળી તનના રે, દારો દરશન દષ્ટને નેણ; ધણું ૦ ૬
 ધાણુને મુંઝાડો દાર કુલના, કરણે મંદુરાં તે વેણ. ધણું ૦ ૭
 રસના તલખે મહાપ્રસાદને રે, દેશો બોલાવી યાગ; ધણું ૦ ૮
 જીવત સુદળ સારે જાણું, પ્રેમાનંદના પ્રતિપાળ. ધણું ૦ ૯

રાગ કાફી રેખતા-પદ ૧

આવતા ક્યોં નધવે, સ્થામજીઝ આવતા ક્યોં નધવે યાર; આવ ૦ ૮૬.
 જામે પેરી જરીદા બાધી પગીયાં પેચોદારવે; આવ ૦ ૧
 હસતા હસતા મુંદર બહન, દેખારતા ક્યોં નધવે યાર. આવ ૦ ૨
 હમારી અલિયાં ગલિયાં મિયા સાંઝ સવાર કનેયાવે; આવ ૦ ૩
 મંદુરે મંદુરે રરર મોહન બંસુરી બગવતા ક્યોં નધવે યાર. આવ ૦ ૪
 એક આછી તાન ગાવોદ્યારે દીલ સુખ હોય હમારવે; આવ ૦ ૫
 પ્રેમાનંદ કહે બંસી નેક સુનાવતા ક્યોં નધવે યાર. આવ ૦ ૬

પદ ૨

જાનતા ક્યોં નધવે, હમારી પીર જાનતા ક્યોં નધવે લાલ; જાન ૦ ૮૬.
 નંદે સયોને મગર હમકું, સચુરીમે સમુજાવતાવે; જાન ૦ ૧
 બહુ દિનાકી અરજી હમારી, જાનતા ક્યોં નધવે લાલ. જાન ૦ ૨
 દે દિદાર દયાવંત આવંદ હું મલિક મુલકુંદાવે; જાન ૦ ૩
 હમ બંદુવા તેરી બંદગી કરત, પીછાન્તા ક્યોં નધવે લાલ. જાન ૦ ૪

તું મુરપડહે કેમળ કાળિલ સખડુ નર નારે તેરે હાથવે;

પ્રેમાનંદકે પ્યારે હમપર મેહેર, આનંદ ક્યો નહવે લાલ. જન. ૩

૨. ગ ગરબી-પદ ૧

અરજ એક અખળાણી, તમે સાલળને બનશ્યામ રે, મારા વહાલાજી રે;

પ્રીતમ પુરજીકામ વાલીડા, નહલાલાજી રે. નંદ. ૧

મેલીને મયુરાં ગયા, તે દહાડયી જનનાર રે; મારા.

અખડ આસુ ધાર નેણે. નંદ. ૧

આંખડીયો ઉઠી રોષને, કાધી નેણે નિદ્રા હરામ રે; મારા.

રટણ આઠિજનમ લાગી. નંદ. ૨

વિરહતણી આધી ઘણી વસાચ્યાં બોજન પાન રે; મારા.

બુધી દેહના બાન સરવે. નંદ. ૩

લલચડતા ડગલાં ભારે, વહે ઘટ માંહી કીલુ ત્યાસ રે; મારા.

પ્રેમાનંદ એક આસ તમથ. નંદ. ૪

પદ ૨

તમ વિના અમે એકલાં, હવે કેમ કરી રહીએ નાથ રે, અલખેલાજી રે;

કેને કહીએ વાત દુઃખની, જન હેલાજી રે. જન. ૧

આવિદજી ગમતું નથી, ક્યારે નથી થાતી સુવાણુ રે; અલ.

મદરિયાં રે મસાણુ બણીયે. જન. ૧

મેજડલી રે યજ્ઞી યજ, સર્વે બોમ યયા છે રોગ રે; અલ.

કાધો તમે વિયોગ વાલીડા. જન. ૨

વિસરતા નથી વાલમારે, અમને ક્ષણું એક બનશ્યામ રે; અલ.

સર્વે સુખના ધામ હોજી. જન. ૩

સુદર મુખ સોલાનિધિ, દેખાડે આનંદકંદ રે; અલ.

બલિહારી પ્રેમાનંદ તમપર. જન. ૪

પદ ૩

દરસન વિના અતિ અંતર રે, વહાલા યાયે છે બણી દાઝ રે, નથી રેવાતું રે;

વિરહતણુ રે મહારોજ દુઃખડુ, નથી સેવાતું રે. નધી. ૧

- ખટકે છે અતિ નાયજી રે, મારા ઉરમાંડી એધાણ રે; નથી૦
 વેધ્યાં નેહને બાણુ સામે છે. નથી૦ ૧
- ગણુ હેતે ગોલાવતા રે, વહાલા મોહન દષ્ટને માન રે; નથી૦
 દેતા દરશન દાન આવીને. નથી૦ ૨
- રમતાં જમતાં એકઠાં રે વહાલા, મળતાં કરી અતિ હૈતરે; નથી૦
 મરમતણા રે સ કેત સાંભરે. નથી૦ ૩
- કુહુંખ તે અમને માનતાં, તમે દીનાનાથ દયાળ રે; નથી૦
 પ્રેમાનંદ પ્રતિપાળ આવેને. નથી૦ ૪
- પદ ૪

- દુર્લભ દરશન થઈ ગયા, હવે ક્યારે મળશે નાય રે, સુખના સાગરજી રે;
 બેટો જુજ ભરી બાથ, રસિયા રૂપ ઉત્તમરજીરે; સુખ૦ ટેક.
- દુર્લભ વાતો મુખતણી વહાલા, સાંભળતાં સુખ ચાપરે; સુખ૦
 પરસે પાતક જામે તમને. રૂપ૦ ૧
- જેજે ડેકાણે જેસતા વહાલા, કરતાં લટકાં લાલ રે; સુખ૦
 તે જમ ખટકે લાલ ઉરમાં. રૂપ૦ ૨
- જ્યારે જીવન સાંભરો, ત્યારે દુઃખતણો નહિ પાર રે; સુખ૦
 છાતી વજ્રસાર ફાટે નહિ. રૂપ૦ ૩
- મહેર કરીને હવે આવજીરે, વહેલી લેજો સ્થામસંભાળ રે. સુખ૦
 પ્રેમાનંદ પ્રતિપાળ વાલીડા. રૂપ૦ ૪

પદ રાગ ધોળ.

“પધાર્યા પ્રભુ નામર નંદજીનો લાલ રે” જો દાળ છે.

- પધાર્યા વા'લો સ્થામણિયો સુખકંદ રે, પધા૦ જગપતિ જગવંદ રે; પધા૦ ૧
- અખિલ જીવનનો આધાર રે, પધા૦ વરત્યો તે જગજગદાર રે; પધા૦ ૨
- સામેયું લઈ ચાઓ ત્યાર રે, પધા૦ માનિની સગ્ગે શણગાર રે; પધા૦ ૩
- માનિની મંગળ ગાઇએ, પધા૦ વા'લો વધારાને ગાઇએ; પધા૦ ૪
- યાળ ભરો ગજમોતીએ, પધા૦ ચાલો વે'લા જઈ પોતીએ; પધા ૫

ધ્રીફળ સોપારી અક્ષત લીજીએ, પધા૦ કેશર ક કુનાં તિલક કીજીએ; પધા૦ ૬
 બોને મુગંધી પુલ હાર રે, પધા૦ ગજરા જાળુ ને તોરા સાર રે; પધા૦ ૭
 સામૈયું લઇને સુમા નિસર્પા, પધા૦ મુખ જોઇને દુઃખ નિસર્પા; પધા૦ ૮
 અમણિત વાળાં વાજ્યાં; પધા૦ દુરિનન દેખી બહુ દાઝીયાં; પધા૦ ૯
 પ્રીતે પ્રભુને પધરાચિયા, પધા૦ પ્રેમાનદે ગુણુ ગાવીયા; પધા૦ ૧૦

રાગ હોરી. પદ ૧

મોહન આવોને રમિએ રંગ હોરી, રંગ હોરી રે રંગ હોરી,
 નંદજના હો લાલ;
 જીવન લા'વો લીજીએ કેલો દીડી, કેલો દીડી રે કેલો દીડી,
 અલખેલા કાલ, મોહન૦ ૧
 વાલા ઝોળી બરોને ગુલાલની ગિરિધારી, ગિરિધારી હો ગિરિધારી,
 વાલો રંગની રેલ;
 પ્રીતે પધારો ને સ્થામળા સહુ જાણે, સહુ જાણે હો સહુ જાણે,
 જગમો અલખેલ, મોહન૦ ૨
 વા'લા રંગે બરો પિયકારીયો લેછ છાંટા, લેછ છાંટા હો લેછ છાંટા,
 અમ ઉપર સ્થામ,
 તા'પ શમાવોને તનના રંગમીના, રંગમીના હો રંગમીના,
 રસિયા મુખ ધામ, મોહન૦ ૩
 વા'લા ઉત્તમ અવસરે આવિયો રમવાને, રમવાને હો રમવાને,
 રસિયા તમ સાથ;
 જન્મ સદ્ગુણ થયો અમ તણો તમને નિરખી, તમને નિરખી હો
 તમને નિરખી, પ્રેમાનંદના હો નાથ, મોહન૦ ૪

પદ ૨

પ્રીતમ જીવોને પ્રીતડી રસરંગે, રસરંગે હો રસરંગે,
 પુલો કાગળુ માસ;
 રૂલી દૂરે જીવનતા રમવાને, રમવાને હો રમવાને;

આવ્યાં તમ પાસ. પ્રીતમ. ૧

આંખા મોઝ્યા કેસું પુલીયા કરે ભમરા, કરે ભમરા હો કરે ભમરા,

વનમાં ગુંગર;

પુલી ચમેલી ચંપે ચડી પે'રાવા, પે'રાવા હો પે'રાવા,

અલબેલાને દાર. પ્રીતમ. ૨

વા'લા વસંત ઝાલુ રણિયામણી રમવાને, રમવાને હો રમવાને,

નરનારીને મન;

તનમાં આભૂષણ પે'રી સહુ આવ્યાં, સહુ આવ્યાં હો સહુ આયાં,

રમવાને જન. પ્રીતમ. ૩

કનક કળશ રંગે ભર્ષા સરવે આવી, સરવે આવી હો સરવે આવી,

અમળા મજનારી;

પ્રેમાનંદ જાયે વારછે તમને કે'છે, તમને કે'છે હો તમને કે'છે,

વાલા ચાઓ તથાર. પ્રીતમ. ૪

પદ ૩

વા'લો હરખિ હિયા હરિ નેતમાં હસી હેર્ષા, હમી હેર્ષા

હો હસી હેર્ષા, મજનારીનાં મુખ;

ત્રિવિધ તાપ સમી ગયા અંગે હિષ્ણું, અંગે હિષ્ણું હો

અંગે હિષ્ણું, અલીકિક સુખ. હર. ૧

વા'લો કમર કસી સામા આવીયા ભરી ઝોળી, ભરી ઝોળી

હો ભરી ઝોળી શુભાશની લાચ;

સરખા સખા લીધા સાચમાં સાંકળ રમવા, માંજા રમવા

હો માંજા રમવા, બહાદિકનો નાચ. હર. ૨

વા'લો અળીર શુભાપ્રે મેલા ભર્ષા બોળ્યા રંજમાં, બોળ્યા રંજમાં

હો બોળ્યા રંજમાં, ચોળીને ચીર;

સનના મનેરથ પુરીયા લટકાવે, લટકાવે હો લટકાવે,

હળધર ને પીર. હર. ૩

આખ્યા સુર નર શુનિ ભર્ષે દેવતા જોવાને, જોવાને હો

જોવાને, હરિ જાણવરાય;
પુષ્પ વૃષ્ટિએ વધાવિયા શોભા નિરખી, શોભા નિરખી હો
શોભા નિરખી, પ્રેમાનંદ ગાય. હર૦ ૪

પદ ૪

ગિરિધર થેયો ગોપીએ બેળી થઇને, બેળી થઇને હો બેળી થઇને,
હવા રા'ને મહારાજ;
ધણી રે રાખ્યાં અમને રંગમાં ક્યાં જાશે, ક્યાં જાશે હો
ક્યાં જાશે, અલખેલા આજ, ગિરિધર. ૧
ના'લો નાનાં કરતાં નારીએ લેછે છાંટયો, લેછે છાંટયો હો
લેછે છાંટયો, ફેરવેનો રંગ;
મૂરી તે મુઠી ગુલાલની આવી લાગી, આવી લાગી હો
આવી લાગી, હબિલાને અંગ. ગિરિધર. ૨
એકે શીશી ભરીને ગુલાલની આવી રંગી, આવી રંગી હો
આવી રંગી, રસિયાજીની પાથ;
આખ્યોમાં આજિયું આજિયાં મુખ મિડયો, મુખમિડયો હો
મુખ મિડયો, જાવક રંગ રાગ. ગિરિધર. ૩
એકે મૂઝમઝ અંદન ચરમિયા પેરાવ્યા, પેરાવ્યા હો પેરાવ્યા,
અંપાના હાર;
પ્રેમાનંદ છપી જોઇને કાષી લેજે, કાષી લેજે હો કાષી લેજે,
ધન્ય ધન્ય અવતાર. ગિરિધર. ૪

ફુલડોળનાં પદ-૧

ફુલડોળે ફુલડોળે બેઠા છે નાથ ફુલડોળે, હરે રંગની ડોળે; બેઠા
ગોપાનાથ ગોકુળનો દાસ, જોવા મળ્યું છે સદુ ટોળે. બેઠા ૧
અખીલ સુલાલ હઇને ગોપી, મદ કેસર ધોળે. બેઠા ૨
રંગની ધૂમ મચી અતિભારી, રોડી પરસ્પર ડોળે. બેઠા ૩
પ્રેમાનંદના નાચને ગોપી, અતર સુલાળી ઓળે. બેઠા ૪

પદ ૨

વનમાળી વનમાળી બેઠા છે ડાળે વનમાળી રે
 ગાયે ગોપીયો દહ તાળી; બેઠાં ૦
 વનમાળી પ્રજાજન વાલો, સંગે રાધા રૂપાળી. બેઠાં ૧
 પહેર્યા છે વાધા કેસરિયા કાળુ, પાદ બાધી છે પેચાળી. બેઠાં ૨
 ગોપીનાથ જુલાલે ગોપી, ગાયે મીઠી મીઠી ગાળી. બેઠાં ૩
 પ્રેમાનંદના નાયનું મુખકું, મન યાવ છે બાળી બાળી. બેઠાં ૪

પદ ૩

ડાળ ભેવા ડાળ ભેવા આવ્યા છે સહુ ડાળ ભેવા રે,
 સુંદર મૂરતિમાં મન ડાવા. આવ્યાં ૦
 પુલકાળમાં બહુ પુલકાની શોભા, દેખી દેખી દુઃખ જોવા. આવ્યાં ૧
 વિશ્વકર્માએ ડેળ રચ્યો રે વિચિત્ર, સુરનર મુનિ મન મોવા. આવ્યાં ૨
 ઉડે રે અખીર ગુલાલ અરગળ, કેસર અંદન મોવા. આવ્યાં ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામની રે શોભા, અંતરમાંથી પડેવા. આવ્યાં ૪

પદ ૪

ગિરિધારી ગિરિધારી બેઠા છે ડાળ ગિરિધારી રે,
 બાઈ વદન પર વારી; બેઠાં ૦
 ઉડે અખીર ગુલાલ અરગળ, રંગમરી પીચકારી. બેઠાં ૧
 વાળે તાલ મૂંઝા ઝાંઝા ડહુ ગાયે કાગ પ્રજનારી. બેઠાં ૨
 છાંટે રંગ ગુલાલ શ્યામપર, રંગભીની રાધા પ્યારી. બેઠાં ૩
 શીખનશ્યામ છપ્પી પર તનમન, પ્રેમાનંદ બંધારી. બેઠાં ૪

પદ ૫

નંદલાલો નંદલાલો બેઠા છે ડાળ નંદલાલો રે,
 ગોપીજનનો વાલો; બેઠાં ૦
 શામે ડાલ છપ્પી અતિનોતમ, સૈયર ભેવા ચાલો. બેઠાં ૧
 હોળી ગાયે ને રંગ ઉણવે, મોહન છેલ્લે ઊગાળો. બેઠાં ૨
 બાધી પાદ વસંતી સુંદર, ઝોલ્યો છે પીત દુશાલો. બેઠાં ૩
 પ્રેમાનંદ કે' દુગુવા લછમે, મોહનજીને ઝાલો. બેઠાં ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

નખરાં ન કરો કા'ન કેશરિયા, તમે મુદર વર મિરિધગિયા, નખરાં
મારી મોતીમાળા તોડી, નખં મારી ઝાની જાંજ મરોડી, નખરાં ૧
મારી આજ્ય ન કરશો આવી, નખં નહિ ફાવે મુજને બોનાવી; નખરાં ૨
તમે આવી અચાનક મારી, નખં મારી આંખોમાં પીચકારી, નખરાં ૩
તમે મારી ગુલાલની મુઠી, નખં મારા ઉરમાં આવી ઉઠી, નખરાં ૪
હું જાતી તી લાજ કાડી, નખં મારો ધુધટડો ઉધાડી, નખરાં ૫
લછ કંકુ મુખકું માંજ, નખં આંખોમાં આજણુ આંજ, નખરાં ૬
મારી લોકોમાં લાજ નેવાણી, નખં હુંતો રહીજુ મનાજો આણી, નખરાં ૭
ધણું સાખી રહી છું તમારૂં, નખં પ્રેમાન દના વા'લા માનો મારૂં, નખરાં ૮

પદ ૨

ઉભલા રા'ને લાવ લટકાળા, કયા જાશે હેલ હોગાળા, ઉભના
તમે દહાડી મારજ માંધ, ઉભં જોલીને કાંધતુ કાંધ ઉભના ૧
આજ આવો રમવા હોળી, ઉભં નાખીશ હું રમમાં જોળી ઉભના ૨
આજ જોઉં જોર તમારૂં, ઉભં ચરપીરપણુ સલાહ. ઉભના, ૩
જો નદ જસોદાના જાયા, ઉભં કા'ન કડ આજ હતરાયા ઉભલા. ૪
શરતન આજ લેવાશે, ઉભં જેમ હશે તેમ કેવાશે, ઉભલા ૫
જેમ કહીને રાધા પ્યારી, ઉભં મારી મુખ ઉપ પીચકારી ઉભના ૬
જારી મુઠી ગુલાલની મારી, ઉભં મુખ જેમ તેમ બોની મારી ઉભલા ૭
પ્રેમાન દને નાથે વિચાર્યું, ઉભં આજ ન થાયે આપણુ ધાર્યું. ઉભના. ૮

પદ ૩

પાતળિયે પળવટ વાગી, રમવા સારૂ મુલા સાહેલી,
મડાણી રમની જોશી, રમવા સાડ મુંજુ સાહેલી રમવા ૧
વા'ને સાનમાંધ સમજાની, રમવાં લીધા ગોપ સખાઓ બેવાની રમવા ૨
સહુ રગ ભરી ભરી આજ્યા, રમવાં મનમોહનને મન લાગ્યા રમવા ૩
ભરી અખીર ગુનાયે જોળી, રમવાં વળી મૃગમદ કેશર ધોળી રમવા ૪
સામમામી રમત મડાણી, રમવાં ગોલા નવ જામે વખાણી રમવા ૫

પડે અખીર ગુલાલની મુંડી, રમવા• મારે મુખ ઉર આખમાં છુટી. રમવા. ૬
 વરધે રંગભર પીયમરી, રમવા• જેમ ભાદરવે ઝડી ભારી. રમવા. ૭
 મમ્મો કીચ ચાલી રંગરેલી, રમવા• જાણે ભારદ્વે ભર એલી. રમવા. ૮
 પ્રેમાનંદનો નાથ વિહારી, રમવા• વાંચે દેહ દશ વિસારી. રમવા. ૯

પદ ૪

પ્રેમી શ્રીવૃષભાનું કિશોરી, ગિરિધર ધીરે રેન્ને ધુતારા;
 આજ ઢાક પુરા કશં તારા, ગિરિધર ધીરે રેન્ને ધુતારા. ગિરિ. ૧
 કાલ નવરંગ સુનડી ચોળી, ગિરિ. લખ રસિયા રંગમાં બોળી. ગિરિ. ૨
 મારી બાલી બાણ મરોડી, ગિરિ. મારી મોતીમાંળા તોડી. ગિરિ. ૩
 કાલ રંગ ગયા છે છાટી, ગિરિ. આજ ચાળ્યો મોહન માટી. ગિરિ. ૪
 જેમ કહીને રાધા અપટી, ગિરિ. જાણ જગજીવનને લપટી. ગિરિ. ૫
 જેમ કનક વેલી તમાલે, ગિરિ. લખ મૃગમદ મુખ અજવાળે. ગિરિ. ૬
 ક્ષિર અતર શીશી ઢોળી, ગિરિ. લખ પાધ રંગમાં બોળી. ગિરિ. ૭
 મળી ગોપીઓની ટોળી, ગિરિ. પહેરાવી સુનડી ચોળી, ગિરિ. ૮
 વળી કરમાં કંકણ સુડી, ગિરિ. શોભે છે કન્યા રૂડી. ગિરિ. ૯
 પહેર્યો બાધરડો ઘેસળો, ગિરિ. કીનખાપતલો રૂપાળો. ગિરિ. ૧૦
 જાળ્યા ગોપી શ્રીગિરિધારી, ગિરિ. જામે પ્રેમાનંદ બલદારી. ગિરિ. ૧૧

રાગ ગરબી-પદ ૧

બલદારિ કૃષ્ણ દિનેશ પ્રગટયા પૂરવમાં,
 જેને માવે ચારદા શેષ પ્રગટયા પૂરવમાં.

અક્ષરપર શ્રીવાસુદેવ ચયા ભક્તિ ધર્મના બાળ રે,
 શ્રી પ્રશ્નોત્તમ પૂરણ પોતે કેશવ દીનદયાળ. પ્રગટયા• ૧
 હરિપ્રસાદ તે તાત ધર્મતનુ ભક્તિ પ્રેમવતી નામ રે,
 ગોત્ર સાવર્ણિ કૃષ્ણમી જાખ્યા ચરવરીયા વેદ સ્યામ. પ્રગટયા• ૨
 અવધપુરીને પાસે સુંદર હપેયા એક ગામ રે,
 એત્ર સુકલ નવમીએ પ્રગટયા પાંડે શ્રીવનસ્થામ. પ્રગટયા• ૩

મોટા બધુ સમપ્રતાપ ને છોટા ધ્વજસમ રે,
વચ્ચેટ પ્રેમાનંદનો સ્વામી દેશવ પૂરણ કામ. પ્રગટયા ૪

પદ ૨

નિલ લાડ લગ્નવે આતા ભક્તિ પ્રેમ કરી,
જેના પુત્ર થયા પ્રગટ વિખ્યાત ભક્તિ પ્રેમ કરી;
નિલ નિલ લાડ લગ્નવે મુખડું ચુંબી કંઠ લગાવે રે,
ખમાખમા મારો લાડકડા ધનસ્થામ કહી બોલાવે. માતા ૧

પ્રાણુયદ્રી પળ એક ન મેલે ન્યારા શારંગપાણી રે,
કોપસ દસ ચોક્કસ મોર રમકડાં આપે આણી. માતા ૨

રૂડતા રાખે છાંના સારે કરે ધુધરો નાદ રે,
ગદગદ કંઠ સજ્જણ લોચન મુખ નીરખે દરિપ્રસાદ. માતા ૩

મોખણુ મિથી લષ ચલાવે વહેલા મોટા થાય રે,
બડભાગી પ્રેમાનંદ નિલ નિલ પ્રગટ લીલા ગાય. માતા ૪

પદ ૩

નિલ લાડ લગ્નવે આત દેડે હેત પર્ણ,
દિયકાવે ગાતાં ગાતાં દેડે હેત પર્ણ;
હીરા માણુક રતન પ્રવાળાં જાળાં પાલણે બારી રે,
રેશમ દોરી લષ દિયકાવે ધર્મ દેવની નારી. હેડે ૧

રત્નજડિત કંચન મંદિરની શોભા અતિશે સાર રે,
અષ્ટ સિદ્ધિ નવ નિધિ જેનો નિલ આડે દરબાર. હેડે ૨

કનકમવનની આચરીયે લષ હિમી આનંદકેદરે,
પશ્ચિમ દિશમાં શોભે જાણીયે તિથિ જીજ્ઞાસીયે ચંદ. હેડે ૩

ભક્તિમાત કુંવરનું મુખડું જોતાં તૃપતિ ન થાયે રે,
પ્રેમાનંદનો સ્વામી જેના પુત્ર પરમહા રાય. હેડે ૪

પદ ૪

વાલો બોલે કાલા કાલા કુંવર ધર્મતણા,
અતિ લાગે સડને લાલ કુંવર ધર્મતણા;

રતનજીવિત કરકડાં વિરાજે હેમ હાંસડી સોહે રે,
 કટિમેખલા નુપુર પગમાં ચાલતા ચિત્ત મોહે. કુંવર૦ ૧
 મૃકતાહાર કાનમાં મોતી બહિ બ.જી.ધ રે,
 બટકાં કરતા રાય આંગળુમાં ખેલે આનંદકંદ. કુંવર૦ ૨
 અધર પ્રવાળ નાસિકા પોપટ બ્રહ્મિ ધનુષ વિરાજે રે,
 ભાલ વિશાળ અપળ ખંજન દ્રવ્યનિરખી રતિ લાજે. કુંવર૦ ૩
 કટિ પાતળી છાતી ઉચ્ચીલાંબી જીભ ઉદાર રે,
 કંબુકંઠ હસિત મુખ સુંદર પ્રેમાનંદ બલિહાર. કુંવર૦ ૪

વટપત્તનની લીલા. રાગ લાવની-પદ ૧

પધારે વટપત્તન સ્વામિ (૨);
 સહજાનંદ મહારાજ પૂરેન પ્રસોત્તમ બહુનામી. પધારે૦ ૨૬.
 ચલે વરતાલસે અવિનાશી (૨);
 આયે કીયા મુક્તમ ગામ સાંકરે મુખરાશી. પધારે૦ ૧
 સંજ લે સેના અતિ ભારી (૨);
 ચતુરંગની બલવાન લગતહે દેખત અતિધારી. પધારે૦ ૨
 પદાતિ ઘોડે રથ લાથી (૨);
 સુરવીર મહા સુભટ દુર્જય દેખી કંપે છાતી. પધારે૦ ૩
 આયે ગામ છાતી ગીરધારી (૨),
 પ્રેમાનંદ કહે સનમુખ આઘ નૃપકી અસવારી. પધારે૦ ૪

પદ ૨

દેખી હરિ મગન લાયે સગલી (૨);
 ઉતરી ગજ રથ ઘોડે પરસે પરે ચરન તળહી, દેખી૦ ૨૩
 બસ એકે ગજ આગે આના (૨);
 બેડો પ્રજુ ધસ ગજપર ચું કહે નાશ પંત નાના. દેખી૦ ૧

ચડે તેડી ગજપર બહુ નામી (૨);
 દુસરે ગજપર બેડે શુક્રમુનિ મુક્તાનદસ્વામી. દેખી ૨
 તિસરે ગજપર દોહિ લાઇ (૨);
 પાંડે શ્રીરધુખીર અવધ્યપ્રસાદજી સુખદાઇ. દેખી ૩
 ચોર મુનિ અગનિત સંગ આવે (૨);
 માનંદ કહે રથપર કેતે કેતે પગ ધાવે. દેખી ૫

પદ ૩

ચલે ગજ બેઠી મહારાજા (૨)
 બોલત જય જય ચોપદાર બાજતહેં બહુ ગાળ. ચલે ૨૬.
 ચમર ચિર નાનાસાહેબ ઢોરે (૨);
 મંદમંદ ગજ ચલત સંતકી શીર ચડું કારે. ચલે ૧
 છખી અતિ અદ્ભુત મિરાજે (૨);
 કંચનકે ખીચ કલશ અંબાડી કંચનકી ધાજે. ચલે ૨
 ચલતહેં ઘોડે ગજ આગે (૨);
 પીછે પાલખી પેદલ રથ છખી બહુત નીકી લાગે. ચલે ૩
 રૂપ ધનસ્યામોકા અતિ સોહે (૨)
 પ્રેમાનંદકે નિરખી કાટિક મનમથ મન મોહે. ચલે ૪

પદ ૪

બાજતહેં બાજે બહુ આગે (૨);
 પણુવ દુહુબી ગોમુખ ઘોસા બહુત નીકે લાગે. બાજ ૨૬.
 સરનાઇ પડમ કંઈ બેરી (૨).
 મુની તાસેકી શોર દોરી જન આગે સગ શેહેરી. બાજ ૧
 ઉડતહેં નિશાન પચરંગી (૨).
 દોરત ઘોડે છુમત નેજા બાજત રણુચીંગી. બાજ ૨
 બાજવે ઝંઝ મુદંગ માવે (૨);
 પ્રેમાનંદ છખી નિરખી અનંદ અંગ નહોં માવે. બાજ ૩

પદ ૫

કીયો જાજ પ્રવેશ પુરમાંહી (૨);
 ખખર સુની પુરવાસી ભાવિક ધાયે હરખાઇ. કીયો ૦ ૧
 હારે સખ સનમુખ કર જોરી (૨),
 ચક્રીત ભયે લખી રૂપ જૂપ હરિ ધર્મકુંવરદારી. કીયો ૦ ૧
 ભજે તુમ આયે મહુનામી (૨)
 બહુત દિનકે પ્યાસે લોચન સુદળ કીયે સ્વામી, કીયો ૦ ૨
 કહત કું પુરજન મન હરખી (૨)
 પ્રેમાનંદ કે નાથ પધારે જાની અંતરકી. કીયો ૦ ૩

પદ ૬

ચલી જાજ આગે અસવારી (૨);
 હરિ મુખ નિરખન રાજમારગમેં ભીર ભાઇ ભારી. ચલી ૦ ૧
 અટારી ચલી સખ પુરનારી (૨),
 નિરખે શ્રીમહારાજ બદન છપી લેતી હે બલહારી. ચલી ૦ ૧
 મુદિત મન કુમુમ કળી ખરખે (૨)
 ભયો અક્ષળ અવતાર આજ મું જોયલી મન હરખે. ચલી ૦ ૨
 નિગમ કહે નેતિ નેતિ જ્યાહિ (૨),
 પ્રેમાનંદ કે નાથ સો આયે વટપતન માંહી. ચલી ૦ ૩

પદ ૭

લેહો ભરી લોચન ઉર લહ (૨)
 હોષકેં દુર્લભ દરશન કરી હો ફેરી મન પગલાઉં. લેહો ૦ ૧
 પુરુષ યહ પૂરન અવતારી (૨)
 ધર ખેડે ચંદી આયે મૂરત લેહો ઉર ધારી. લેહો ૦ ૧
 સંજોગે કારન હય ચેહી (૨)
 અનંત જીવ આધાર કાજ ધરી સુંદર નર દેહી. લેહો ૦ ૨
 એસી સખ શુધ ભાવવારી (૨)
 પ્રેમાનંદ મહારાજો મહિમા ગાવતી પુરનારી. લેહો ૦ ૩

પદ ૮

ચત્રત હરિ ચીતવત ચહુ ઝોરે (૨)
 બુક રહી સુંદર જીવન અટકી ઘટા ચહું કોરે. ચલ૦ ૮૬.
 લામિની દાડી સળ દોરે (૨)
 કરી પ્રણામ કર કુસુમ માળ લલકારતીહેં હોરે. ચલ૦ ૧
 હસી મુખ મંદ મંદ સ્વામી (૨)
 આનંદ ઉપજાવતહેં ઉચે ચિતવી બહુનામી. ચલ૦ ૨
 ચલેત જળ નૃપદારે આયે (૨)
 પ્રેમાનંદ કહે નિરખી જૂપતિ સનમુખ ઉઠ ધાયે. ચલ૦ ૩

દાળ બીજો-પદ ૯

ગજ ઉપરસું ઉતરે હરિ તખ, આઘ સિયાજી ચરન પરે;
 કર અહીં પ્રભુકું નિજ મંદિરમે, લે ચયે ઉર અતિ હરખ ભરે. ૧
 પધરાયે આસન કરી પ્રીતિ, રાજ રીત ઉત્તમ આની;
 ચરન ધોય હસી મીઝે અંક ભરી, ધન્ય લાગ્ય અપનો માની. ૨
 ધુપ દીપ કરી સુભગ આરતિ, ઉર ધારી લે ફૂલ માળા;
 પેહેરાયે પટ જૂખન બહુ વિધિ, ઉપર ઝોડાયો દુશાલા. ૩
 અર્પન કરી થેવા રૂ મીઠાધ, કર જોડી દાડે આગે;
 પ્રેમાનંદ કહે બિનતિ કરી નૃપ, ધર્મકુંવરપે વર માગે. ૪

પદ ૧૦

શ્રીનારાયણ અખિલલોકપતિ, પરમપુરુષ દ્રુમ અવતારી;
 બહો જાત લવસાગરમે મોયે, કૃપા કરી લીનો તારી. ૧
 જોડી પદરજ શ્રદ્ધાદિક સુરમુનિ, ઉર ધ્યાયે પ્રીતિ આની;
 તેડી પદ પરસી કીયો મોયે પાવન, કરી કરુના સારંગપાની. ૨
 યહ રાજંજીવન સંપત્તિ દ્રુમરી, દાસ જાની કૃપા કીજે;
 અજ ન બીસારો નાથ ચરનતે, લલકાપતિ યહ ખર દીજે. ૩
 શુદ્ધ જીવ જાની જૂપતિકે, શ્રીપુરુષોત્તમ બહુનામી;
 પ્રેમાનંદ કહે વર હજ નૃપકું, અશય કીયો ઈશ્વર સ્વામી. ૪

પદ ૧૨

આનંદ ભયે નૃપ વિનય વચન, સુની ઉરતેં હારે હરિ દીના;
 રાજશુવનસું નિકસે બાહર, કહિ મુકામદો મન દીના. ૧
 ભયે અસવાર ઓહી ગજ ઉપર, અખિલલોકપતિ અવિનાસી;
 પુની સખ શહેરે શીરીકે દીનો, દરશન સખકું સુખરાશી. ૨
 આગે રાવ સિયાજી નિકસે, પાછે હરિકી અસવારી;
 અલે શહરસે બાહર મુકામ, કરને ખાતર સુખકારી. ૩
 કીયે ખડે તંબુ અસમાની, ઉચે કરત ગમન ખાતે;
 પ્રેમાનંદ કહે મસ્તુબાગમેં, ઉતરે સંત સખ હરખાતે. ૪

પદ ૧૨

હરી પદવાન તહાં સખજમેં, સંત હરિજન મુઠ આની;
 ઓરહિ બહુત જીભાયે અમાર્થી, તેહી અવસર આયે પ્રાની. ૧
 કંચન યાજી ભરી બહુ બંજન, પકયો જૂપતિ હરિ કાજે;
 આપ જીમી દીની હરિજનકું, પ્રસાદી શ્રીમહારાજે. ૨
 તહાં એકે બેઠકે રચી અનોપમ, તાપર બેઠે હરિ આધ;
 નીચે સંત સભા ભઈ નીકી, દેખતમેં સખ દુઃખ ભઈ. ૩
 આવતહેં દરશનકું દુનિયાં, જીર ભાષ તહાં અતિ ભારી;
 નિરખી શ્રીધનસ્થામકી શોભા, પ્રેમાનંદ જાયે બલિહારી. ૪

પદ ૧૩

રાવ સિયાજી ગજપરજેઠી, પ્રેમાતુર હોષ તહાં આયે;
 નિરખી સંત સભા અતિ શિતળ, તહાં બેઠે મન હરખાયે. ૧
 બડે બડે ઉમરાવ દિવાન રૂ, આયે ભટ પંડિત આની;
 આયે કવિ ગુની ગતવાદી, મલ્લાદિક મહા અભિમાની. ૨
 આયે મહુજન વાદવિવાદી, નાટક ચેટક અતિ ભારી;
 જ્યું ખઘોત ભાલુકે આગે, લખી પ્રતાપ ગયે સખ હારી. ૩
 પડે પુરાન શાસ્ત્રે વક્તા, પુછત પ્રશ્ન કરત ચરચા;
 પ્રેમાનંદ જીતે હરિ સખકું, દેદેકે અહુત પરચા. ૪

પદ ૧૪

એરો ભટ પંડિત મતવાદી, સખકું જીતે શ્રીસ્વામી;
પ્રયુક્તિત ભાષે સંત મુનિ હરિજન, ગાવત શુન આનંદ પામી. ૧
અમિત પ્રતાપ દેખી શ્રીહરિકા, ચક્રીત ભાષે સખ નરનારી;
કરત પ્રસંસા નગર ડગરમે, પ્રગટે પુરુષ કોઇ અવતારી. ૨
હ્યત સમાધી ખ્યાન ધારણા, અતિ પ્રતાપહે કળિમાંદી;
કરત જ્ઞાન નરનારી પરસપર, આજ કોઈ એસો નાહી. ૩
નૌતમ રીત દેખી સંતનગી, મુમુક્ષુ સખ શરને આપે;
પ્રેમાનંદ કહે ભાષે કૃતારથ, સ્વામી શરન અતિ સુખ પાપે. ૪

પદ ૧૫

વટપતનમેં વિજય કરી હરિ, ચામે કુચ કરી તતપુરી;
અતિ પ્રતાપસેં ચામે ગામતે, મતવાદિનકા શિર કચરી. ૧
જપ જપકાર ભાષો ત્રિબુવનમેં, મુરનારમુનિજન સખ હરખે;
ખજત દુંદુભી વિષુધ જનમેં, સુમન ઝરી હરિપર બરખે. ૨
યા લીલા શ્રીવટપતનગી, ધર્મકુંવરગી હર ધરીહેં;
સો નર પાવે ધર્માદિ કલ, બવસાગર પુત્રી ના શીરીહેં. ૩
ને નર શિખે ગાથે પ્રેમ કરી, મુને મુનાવે મુદ આની;
પ્રેમાનંદ કહે તાઠે હિરમેં, વાસ કરત સારંગપાની. ૪

રાગ સામેરી-પદ ૨

જિવાવો મારા નામજી નાના, અવો. ૧ ૨૬.
એરો અવો અલભેલકા, આપું રમકડાં રમવાનાં. અવો. ૧
મોહન ખાસો માં માગ્રી છેટે જાઇને છાના;
શકરે નાખીને સ્થામને પાવું દૂધ દોષ ગ્રાના. અવો. ૨
જોતું જીવન તારા મુખમાં શું ખાધું છે કહાના;
મુખકું ઉધાડ તું માવજી વેળા આનીને માતાના. અવો. ૩

મુખમાં દેખાડ્યું વિશ્વને મન બ્રાંત જગોદાના;
પ્રેમાનંદ કે જગોમતિ લાગે વારણી વદાલાના. આવે૦ ૪

પદ ૨

લાલજીના લટકાપર વારી; લાલ૦ ૨૬.
લટકા કરવા પ્રગટયા વહલો ગોકુળ ગિરિધારી. લાલ૦ ૧
પાન કરતાં પથનું પેહેલી માસીને મારી;
શકટ વિહારણુ કીધલું વહાસે ચરણને નિસ્તારી. લાલ૦ ૨
પોઢયા હતા હરિ પાલણે આખે; તણાવંત બારી;
પ્રાણ તેના પોઆડયા વહાસે પળમાં સ્વર્ગદારી. લાલ૦ ૩
જમલાખણું ન તારીયા સહ દેખના નરનારી;
પ્રેમાનંદ કહે હિરમાં રહે કચવ કંસારી. લાલ૦ ૪

પદ ૩

ધેલું કાધું ગોકુળ ગોવાળે; ધેલું ૨૬.
વસ કીધી મજવનિતા વહાસે નેણતણે ચ.જે. ધેલું ૧
ગોવરધન કહાને કર ધર્યો, રાખ્યું ગોકુળ ગોવાળે;
વસ વૃષભ વહાસે બેઢિયા, માર્યો કસી કૂચ કાળે. ધેલું ૨
સરવે ગયા ગોપ વાછરે રે, અધામુરે વિકાળે;
ગોહન મુખમાં પેશીને, સરવે છોડ્યાં છાગાળે. ધેલું ૩
માર્યો અધામુરે પળમાં, બક ચીર્યો તે સહ લાળે;
પ્રેમાનંદને નાથજી, વાછ મોરલી તે મરમાળે. ધેલું ૪

પદ ૪

વહાલા લાગે વિઠલ વનમાળી; વહાલા૦ ૨૬.
ચરિત્ર કરે વહાલો મજમાં મોજા દેવ લાળી લાળી. વહાલા૦ ૧
વિધિયે હરયા ગાય વાછરે નર નાટક નિહાળી;
નવાં રમ્યાં રંગભીનડે સરવે ગોવિંદે ગોવાળી. વહાલા૦ ૨
દાવાનળ વહાસે પીધલો નાથો જમુનામાં માળી;
નૃસ કીધું કાળી શિશપર વહાસે વળડી તાળી. વહાલા૦ ૩

મજ્જા તેડી મજ્જવનિતા વાણ જંરો મરમાળી:

પ્રેમાનંદનો નાયજી રમ્યા મનમયમદ ટાળી. વહાલા. ૪

રાગ સામેરી-પદ ૧

હો ગિરિધરલાલ, ગારમડો મેલીને વેગળા રહોને;
શીદ રોડો છો, મહિ વેચવા મને મથુરા જાવા દોને. હો ગિ. ૨૬.

તમે ડાહ્યા થઇને નંદલાલા, સહુ મજ્જવાસીને છો વહાલા;
શીદ બાળો છો અમને ડાલા. હો ગિ. ૧

મેલો પરનારીનો પાલવડો, મારે અંગે આરીને શીદ અડો;
અમણેથી હરડો શી આવડો. હો ગિ. ૨

હજી નાના છો તમે નટવરજી, હમણેથી યવા આવડા મરજી;
હજી તરણપણું છો હરજી. હો ગિ. ૩

વહાલા અરીખરી વાત લેવાશે, એમાંથી અવળું બહુ થાશે;
પ્રેમાનંદ કે' નહનું મરે જાશે. હો ગિ. ૪

પદ ૨

હો ગોવાલણી, જોળનિપાંને જોરે આવડી બોલે;
બહુ માનભરી, તણુ બરામર છું તો અમને તોલે. હો ગો. ૨૬.

દણુ લાગે મહિનું આ જાગે, જોની રીત હોય તે તો માગે;
તેમાં આવડું દુઃખ તને શીદ લાગે. હો ગો. ૧

મારું દણુ હજીને જા આવી, લાં કણુ તને રાખે આવી;
પાંછી ગરજ હોય તો આવજો આવી. હો ગો. ૨

આલી ઉતારય મહિનું આજ આરી, નહિ આપીય તો
લખશું જોરી; દાંડી જાતી દણુ ચોરી ચોરી. હો ગો. ૩

ધણે દાંડે આવીયું આજ હાથે, યથો ઝગડો ગોવાલણીને સાથે;
સાલો પાલવ પ્રેમાનંદને નાયે. હો ગો. ૪

પદ ૩

હો મોહનજી, દણુતણી નવ કોળે નવલી રીતિ;
તમે જાવા દો, એમાંથી બહુ થાશે મોટી ફજિતિ. હો ગો. ૨૬.

અમે નિત્ય જાણ્યે મહિ વેચવાને, નથી સાંભળ્યા દાણી ક્યારે કાને;
 નવી રીત કરો હો તમે આજ જાને. હો મો. ૧
 વદાલા છોકરવેણ નવ કરીયે. જોષ વિચારીને પગલાં બરીયે;
 રાજ કંસતણી ખીકથી કરીયે. હો મો. ૨
 તમે નંદના નંદન જાણીને, નથી જોલતી મધાન્ને આણીને;
 જાણ કહીય જશોદા રાણીને; હો મો. ૩
 તમે વનમાં ચારી જાણો દોરાં, શું જાણો દાણમાં ચીતચોરાં;
 પ્રેમાનંદના વદાલા વિણી આઝો ભોરાં. હો મો. ૪

પદ ૪

હો મહિયારી, માનબરી જોડે છે મદની માતી;
 તું મતવાળી, ખીવરાવે મને આજુ કાઢી સતી. હો મહિ. ૨ક
 તું શુભરી ગમારી મત થોડી, જહુ જોડે મુખ જડખડ છોડી;
 મહિ પા નહિ તો માટનાં પીયદાડી. હો મહિ. ૧
 તું કંસની દેખાડે ખીક બારી, તને મળશે તે શિક્ષા સારી;
 તારો કંસને પુગાડીય જમદારી. હો મોહ. ૨
 તારો કંસની ખીક કુણુ કરશે, તારો કંસ અમારું શું કરશે.
 કાંઈ છોરાં નહિ જે બ્દી મરશે. હો મોહિ. ૩
 જાણી જોપીએ વાત તે ખરાખરી, પાછ જોરસ રાજી કીધા દરિ.
 પ્રેમાનંદના વદાવાને મળી બંધ કરી. હો મહિ. ૪

રાગ કાફી. પદ ૧

ફરીજન દેખશે રે, પાલવડો મારો મેઝ જમીલા. ફરી. ૨ક.
 દેખશે જોડ્યા લોક ફરિજન, જશે મારી લાજ;
 સાસુ પુછશે ક્યારની વહુ તું ક્યાં ગઈતી આજ. જમી. ૧
 સરખી સેવર જાણશે રે, મને જોલશે વાંકાં વેણ;
 હબી છે વહુ કદમની જાણે, કદાનજ કીધા સેણ. જમી. ૨

પાલવ મેલને પાતળીયા મને થઈ છે ઝાઝી વાર;
 દેયે હાથ ન નાંખશે રે, મારે પુટશે નવસર હાર. છંદો ૩
 જવા દો મુજને માવજ રે, મારે ઘેર છે અર્ધ કામ;
 આવીશ પાછી પાતળીયા રે, માને પ્રેમાનંદના સ્યામ. છંદો ૪

પદ ૨

રસિયા રોક માં રે, હંદાણી મારી આલ સ્યામળિયા, રસિયા ૦ ૨૬.
 વાર થાયે છે વિકલ, મારી સાસુ જુવે છે વાટ;
 કામ વિના તું કહાનજી, રોકીને શીદ હિમો છે ધાટ. સ્યામ ૦ ૧
 મેલને આળ તું આલ હંદાણી, તાણ્યામાં માઈ ચીર;
 કર જોડીને કહું છું કેશવ, ભરવા દેને મને નીર. સ્યામ ૦ ૨
 અમે વહુઆઈ લાગના માણસ, ત્યારે નહિ લાગ લગાર. ૧
 ગોવિંદ ઘેલડો થાય છે જોષને, ગોકુળિયાની નાર. સ્યામ ૦ ૩
 ક્યારની કહું છું માન મનોહર, ભરવા દે મને હેલ;
 મળશું આપણુ કુળમાં કહાના, પ્રેમાનંદના છેલ. સ્યામ ૦ ૪

પદ ૩

મારા સમ માર માં રે, કાંકરડી મને કહાન રંગીલા; મારા ૦ ૨૬.
 કાંકરડી મને માર માં મોહન, કહું છું વારમવાર;
 લાડકણ તારા લાડ હું પૂરા કરીશ નંદકુમાર. રંગીલા ૦ ૧
 જોડણુ મ્હારે પુટશે, મારી સાસુડી કરશે સ્હોર;
 કેશવ પુજને કહું છું, કેય મેલને તું નંદકિશોર. રંગીલા ૦ ૨
 માધવ તારા મનમાં શું છે, શીદ રોકે છે વાટ;
 નિર્લજ નવરો મેલતો નથી; જમુનાજીનો ધાટ. રંગીલા ૦ ૩
 કંસને દેહેશું કેશવ તારા, લક્ષણુ સર્વે આજ;
 પ્રેમાનંદના નાયજી ખોશો, નંદ જશોદાની લાગ. રંગીલા ૦ ૪

પદ ૪

કહું છું ક્યારની રે, બાંહડી મારી મેલ કમ્પારા; કહું છું ૦ ૨૬.
 સુરિયું પુટશે નંદના કુંવર, માન તું મુંદરસ્યામ;

સાસુ જાણુશે કહેશે, વડુ શું આ કીધું તેં કામ. હમારાં ૧
 ધુંધટપટ હિમાડ માં મોહન, દેખશે ગામના લોક;
 ટેલ માં માથે ભાર છે, મારી લગકાશે રે ડોક. હમારાં ૨
 આડો આવીને એકાદમાં માધવ, તોડ માં મોતીદાર;
 બળિયો છું પણ બાધી મંગાવીશ, કંસતણે દરજાર. હમારાં ૩
 રહી અમુરી એકલી રે, હું ગયો સૈયરનો સાથ;
 મેલી દેને મારા સમ છે મોહન, પ્રેમાનંદના નાથ. હમારાં ૪

રાગ કાફી. પદ ૧

વાંસલડી કુણ વાયે રે. વેરણ વાંસલડી કુણ વાયે રે;
 મારું સુણતાં કાળજ દોરાયે રે, વેરણ વાંસલડી કુણ વાયે રે. વેરણ ૦ ૧
 શ્રવણે સુણીને મારું તનકું તપે છે, મન મળવા અકુળાયે રે. વેરણ ૦ ૧
 કામ કાળ મને કાંઈ નવ સુણે, ઘેલી ફરૂં ધરમાયે રે. વેરણ ૦ ૨
 વાંસલડીયે મારી વેધી વાંસલડી, મને વિરહની વેદના થાયે રે. વેરણ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદનો નાથ જોયા વિના પણ એક જુગસમ જાયે રે. વેરણ ૦ ૪

પદ ૨

વેરણ ચઢને લાગી રે વાંસળી વેરણ ચઢ, કીધી મનઅબળાને
 વેરાગી રે. વાંસ ૦ ૧
 મદનભરી વાગે અતિ વસમી, ખટકે છે જઘને આગી રે. વાંસ ૦ ૧
 પતિસુતભાથી પ્રીત તણને, ચર્ધ છું સર્વે લાગી રે. વાંસ ૦ ૨
 મળવનિતાનું જીવન સર્વસ, લઘને ચર્ધ છે ખડલાગી રે. વાંસ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદને નાથ અધર ધરી, રસિયે સ્થામ સોહાગી રે. વાંસ ૦ ૪

પદ ૩

જીવન જમુના તીરે રે, વાયે જીવન જમુના તીરે રે;
 મારું વિંધુ મન જલવીરે રે. વાયે જી ૦ ૧
 જન જણીને મધતો મોહન, ટેર સુણાવે ધીરે ધીરે રે. વાયે જી ૦ ૧
 સાંભળતામાં સરવે જૂલી, ડાલી દરદની પીરે રે. વાયે જી ૦ ૨

ખીતે જાત હે અવસર એસો, જ્યુ લોહોકો તાવ રે. એકં ૩
પ્રેમાનંદ કહે શીરી પઠતપકો, પરીકો દુઃખ દરીયાવ રે. એકં ૪

પદ ૪

સ્વામ સુંદર સુખદાષ રે, સુન મોહન મેરે; સ્વામ ૦ ૮૬.
તજ દે આસ અમત જગતકેરી, ચરનકમળ ગીત લાષ રે. સુન ૦ ૧
શ્રીહરિકૃષ્ણ નારાયનસ્વામી, લે રસના મુન ગાષ રે. સુન ૦ ૨
તજ આજસ પરમાદ મોહ મહ, બજ મન કમ જદુરષ રે. સુન ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાયકું નેહા, કર લે પ્રીત ઉપજાઈ રે. સુન ૦ ૪

રાગ જંગલો. પદ ૧

હો નરનારાયણ સ્વામી, બજ્યે સમ સુખધામી; હો ૦ ૮૬.
હો દીનબંધુ હિતકારી, પ્રગટે દયા ભર ધારી. હો ૦ ૧
હો નરનારાયણ હેતું, કલ્પમે ભવ જળ સેતું. હો ૦ ૨
હો બદ્રિપતિ પ્રાણનાથ, પતિત જન ગહે હાથ. હો ૦ ૩
હો પ્રેમાનંદ જાની દાસ, દીનો ચરને નિવાસ. હો ૦ ૪

પદ ૨

હો નરનારાયણ નામ, પતિત જનકો વિધામ; હો ૦ ૮૬.
હો બજ્યો દીન જન કોઈ, નરનારાયણ દોઈ, હો ૦ ૧
હો નરનારાયણ આવે નિશ્ચે ભવમેં ન જાવે. હો ૦ ૨
હો બોલે સલ પ્રત ધારી, લેઈ દીન જન તારી. હો ૦ ૩
હો પ્રેમાનંદ કહે સંત. આથો પતિતોકો અંત. હો ૦ ૪

પદ ૩

હો નરનારાયણ આજ, લીનો પ્રત મહારાજ; હો ૦ ૮૬.
હો શરણાગત જન કોઈ, જાન ન દેઉં મેં સોઈ. હો ૦ ૧
હો આજહો નારાયણ નામ, દેઉં નિજ સુખ ધામ. હો ૦ ૨
હો સ્વરનાદક લોકમાલી, મેરે ખીના સુખ નાદિ. હો ૦ ૩
હો એસે પ્રજા સુખદાષ, પ્રેમાનંદ બલી ગાષ. હો ૦ ૪

ખીને જાત હે અવસર એસો, જ્યું લોહકો તાવ રે. એકાં ૩
પ્રેમાનંદ કહે શીરી પછતપ્પડો, પરીહો દુઃખ દરીયાવ રે. એકાં ૪

પદ ૪

શ્યામ સુંદર સુખદાષ રે, સુન મોહન મેરે; શ્યામ ૦ ૨૬.
તજ દે આસ અસત જગતઢેરી, ચરનકમળ ચીત લાષ રે. સુન ૦ ૧
શ્રીહરિકૃષ્ણ નારાયનસ્થામી, લે રસના ગુન ગાષ રે. સુન ૦ ૨
તજ આજસ પરમાદ મોહ મદ, ભજ મન કમ જદુરાષ રે. સુન ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથસુ નેહા, કર લે પ્રીત ઉપગર્ધ રે. સુન ૦ ૪

રાગ જંગલો. પદ ૧

હો નરનારાયણ સ્થામી, ભજ્યે સમ સુખધામી; હો ૦ ૨૬.
હો દીનખંડુ હિતકારી, પ્રગટે દયા ઉર ધારી. હો ૦ ૧
હો નરનારાયણ હેતુ, કલીમે ભવ જળ સેતુ. હો ૦ ૨
હો બદ્રિપતિ પ્રાણનાથ, પતિત જન ગહે હાથ. હો ૦ ૩
હો પ્રેમાનંદ જાની દાસ, દીનો ચરને નિવાસ. હો ૦ ૪

પદ ૨

હો નરનારાયણ નામ, પતિત જનકો વિશ્રામ; હો ૦ ૨૬.
હો ભજ્યો દીન જન મોહિ, નરનારાયણ દોહિ. હો ૦ ૧
હો નરનારાયણ માવે નિશ્ચે ભવમેં ન જાવે. હો ૦ ૨
હો બોલે સત્ય વ્રત ધારી, લેઈ દીન જન તારી. હો ૦ ૩
હો પ્રેમાનંદ કહે સંત. આપે પતિતોકો અંત. હો ૦ ૪

પદ ૩

હો નરનારાયણ આજ, લીનો વ્રત મહારાજ; હો ૦ ૨૬.
હો શરણાગત જન દોષ, જન ન દેહ મેં સોષ. હો ૦ ૧
હો ગાષહો નારાયણ નામ, દેહ નિજ સુખ ધામ. હો ૦ ૨
હો સ્વરનાદક લોકમાલી, મેરે ખીન સુખ નાદિ. હો ૦ ૩
હો એસે પ્રભુ સુખદાષ, પ્રેમાનંદ બલી ગાષ. હો ૦ ૪

ખીતે જાત હે અવસર જોસો, જનું લોહોડો તાવ રે. એકાં ૩
પ્રેમાનંદ કહે શીરી પઠતછડો, પરીડો દુઃખ દરીયાવ રે. એકાં ૪

પદ ૪

સ્થામ સુંદર સુખદાષ્ટ રે, સુન મોહન મેરે; સ્થામં ૨૬.
તજ દે આસ અમૃત જગતદેરી, ચરનકમળ ચીત લાષ્ટ રે. સુનં. ૧
શ્રીહરિકૃષ્ણ નારાયનસ્થામી, લે રસના સુન ગાષ્ટ રે. સુનં. ૨
તજ આજસ પરમાદ મોહ મદ, ભજ મન કમ જદુરાષ્ટ રે. સુનં. ૩
પ્રેમાનંદો નાથસું નેહા, કર લે પ્રીત ઉપગાષ્ટ રે. સુનં. ૪

રાગ જંગલો. પદ ૧

હો નરનારાય સ્થામી, બજાયે સમ સુખધામી; હોં ૨૬.
હો દીનખંધુ હિતકારી, પ્રનટ દયા હર ધારી. હોં ૧
હો નરનારાયણ હેતું, ક્ષીમે ભવ જળ સેતુ. હોં ૨
હો બદ્રિપતિ પ્રાણનાથ, પતિત જન ગ્રહે દાય. હોં ૩
હો પ્રેમાનંદ જાની દાસ, દીનો ચરને નિવાસ. હોં ૪

પદ ૨

હો નરનારાયણ નામ, પતિત જનકો વિશ્રામ; હોં ૨૬.
હો બજહો દીન જન કોઈ, નરનારાયણ દોઈ. હોં ૧
હો નરનારાયણ આવે નિઝે ભવમેં ન જાવે. હોં ૨
હો બોલે સલ્ય મત ધારી, લેઈ દીન જન તારી. હોં ૩
હો પ્રેમાનંદ કહે સંત. આયો પતિતોકો અંત. હોં ૪

પદ ૩

હો નરનારાયણ આજ, લીનો મત મહારાજ; હોં ૨૬.
હો શરણાગત જન કોઈ, જાન ન દેહ મેં સોઈ. હોં ૧
હો ગાષ્ઠો નારાયણ નામ, દેહ નિજ સુખ ધામ. હોં ૨
હો સ્વરનાદક લોકમાલી, મેરે ખીના સુખ નારી. હોં ૩
હો એસે પ્રભુ સુખદાષ્ટ, પ્રેમાનંદ બલી ગાષ્ટ. હોં ૪

ખીતે જાત છે અવસર એસો, જ્યું લોલેકો લાવ રે. એકાં ૩
પ્રેમાનંદ કહે શીરી પછતછરો, પરીહો દુઃખ દરીયાવ રે. એકાં ૪

પદ ૪

શ્યામ સુંદર સુખદાષ્ટ રે, ગુન મોદન મેરે; શ્યામાં ૨૬.
તજ દે આસ અસત જગતોરી, ચરનકમળ ગીત લાષ્ટ રે. સુન૦ ૧
શ્રીહરિકૃષ્ણ નારાયણસ્વામી, લે રસના ગુન માષ્ટ રે. સુન૦ ૨
તજ આજસ પરમાદ મોદ મદ, ભજ મન કમ જદુરાષ્ટ રે. સુન૦ ૩
પ્રેમાનંદકે' નાથસું નેહા, કર લે પ્રીત ઉપગર્હ રે. સુન૦ ૪

રાગ જંગલો. પદ ૧

હો નરનારાયણ સ્વામી, જાણ્યે સખ સુખધામી; હોાં ૨૬.
હો દીનખંધુ હિતકારી, પ્રગટે દયા ઉર ધારી. હોાં ૧
હો નરનારાયણ હેતું, કલીમે ભવ જળ સેતુ. હોાં ૨
હો બદ્રિપતિ પ્રાણનાથ, પતિત જન ગહે હાથ. હોાં ૩
હો પ્રેમાનંદ જાની દાસ, દીનો ચરને નિવાસ. હોાં ૪

પદ ૨

હો નરનારાયણ નામ, પતિત જનને વિશ્રામ; હોાં ૨૬.
હો ભાષ્ટહો દીન જન કોઈ, નરનારાયણ દોઈ, હોાં ૧
હો નરનારાયણ આવે નિશ્ચે ભવમે' ન જાવે. હોાં ૨
હો જોને સસ પ્રત ધારી, લેઈ દીન જન તારી. હોાં ૩
હો પ્રેમાનંદ કહે સંત, આયો પતિતોકો અંત. હોાં ૪

પદ ૩

હો નરનારાયણ આજ, લીનો પ્રત મહારાજ; હોાં ૨૬.
હો સરશાગત જન દોષ, જન ન દેઈ મેં સોષ. હોાં ૧
હો ગામહો નારાયણ નામ, દેઈ નિજ સુખ ધામ. હોાં ૨
હો સ્વરમાદક લોકમાલી, મેરે ખીના સુખ નાદિ. હોાં ૩
હો એસે પ્રભુ સુખદાષ્ટ, પ્રેમાનંદ જાલી ગાષ્ટ. હોાં ૪

બીને જન હે અવસર એસો, જ્યું સોલેકો તાવ રે. એકં ૩
પ્રેમાનંદ કહે શીરી પઠતપ્પો, પરીકો દુઃખ દરીયાવ રે. એકં ૪

પદ ૪

મ્યામ મુંદર સુખદાષ રે, સુન મોદન મેરે; સ્થામં ૨૬.
તજ દે આસ અમત જમતકેરી, ચરનકમળ ચીત લાષ રે. સુનં. ૧
શ્રીહરિકૃષ્ણ નારાયનસ્વામી, લે રસના સુન ગાષ રે. સુનં. ૨
તજ આણસ પરમાદ મોહ મહ, ભજ મન કમ જદુસાષ રે. સુનં. ૩
પ્રેમાનંદકે નાયકું નેહા, કર લે પ્રીત ઉપગાષ રે. સુનં. ૪

રાગ જંગલો. પદ ૧

હો નરનારાયણ સ્વામી, બાંધે સખ મુખમામી; હોં ૨૬.
હો દીનખંડુ દિનકારી, અનટ દયા ઉર ધારી. હોં ૧
હો નરનારાયણ હેતું, કલ્પમે જેવ જળ સેતું. હોં ૨
હો બદ્રિપતિ પ્રાણનાથ, પતિત જન ગહે દાય. હોં ૩
હો પ્રેમાનંદ જની દાસ, દીનો ચરને નિવાસ. હોં ૪

પદ ૨

હો નરનારાયણ નામ, પતિત જનકો વિશ્રામ; હોં ૨૬.
હો બાંધહો દીન જન કાકિ, નરનારાયણ હોઉ, હોં ૧
હો નરનારાયણ આવે નિશ્ચે ભવમેં ન જાવે. હોં ૨
હો જોલે સભ મત ધારી, લેલું દીન જન તારી. હોં ૩
હો પ્રેમાનંદ કહે સંત. આથે પતિતોકો અંત. હોં ૪

પદ ૩

હો નરનારાયણ આજ, લીનો મત મહારાજ; હોં ૨૬.
હો ચરગુગત જન કાકિ, જન ન દેહ મેં સોષ. હોં ૧
હો ગાંધો નારાયણ નામ, દેહ નિજ મુખ ધામ. હોં ૨
હો સ્વરઆદક લોકમાંદી, મેરે બીના સુખ નાદિ. હોં ૩
હો એસે અણ સુખદાષ, પ્રેમાનંદ ખલી ગાષ. હોં ૪

પદ ૪

હો નારાયણ હસીકે, આયે કમર કસીકે; હો. ૨૬૦
 હો બોલે મંજુલ બેના, સખ કહત મુખ દેના. હો. ૧
 હો દીન જન નરનારી, આવો યરને હમારી. હો. ૨
 હો મેરો રૂપ ઉર ધારો, જમોકો હાજર હારો. હો. ૩
 હો પ્રેમાનંદ ગુન ગાવે, બહારી બવમે ન આવે. હો. ૪

રાગ ગરબી-પદ ૧

સખી આજ મોહન દીધા રે, શેરીએ આવતા રે;
 મોરલીમાં ગીત મધુરાં રે, આસ્થા આવે ગાવતા રે. ૧
 આવે વહાલો હસતા ને રમતા રે, ગાવાળાના સાથમાં રે;
 ઉછળતા આવે મોહન રે, પૂલહડી હાથમાં રે. ૨
 રંગડાનો રાતો માતો રે, આસ્થા આવે શોખમાં રે;
 રસિયો જોવાને કાજે રે, ઉભી છું શોખમાં રે. ૩
 મોહનજીવું મુખડું જોયું રે, ધુધટની ઓટમાં રે;
 જોધને ધાપલ યધ છું રે, નેણાંકીરી ઓટમાં રે. ૪
 દેવાપર હાર અજો રે, રહ્યું મન મોહીને રે;
 બહેની પ્રેમસખીના નાથને રે, રહું છું જોધને રે. ૫

પદ ૨

સખી આજ સાંજને ટાંચે રે, આવે વહાલો ઝુલતા રે;
 સખાને મળે બાંહડી રે, નાખી આવે ઝુલતા રે. ૧
 સખી અવગેયો આવી રે, ઉભા મારે બારણે રે;
 વહાલાને વધાવ્યા મોતીડે રે, મધ હૂંતો વારણે રે. ૨
 ગાયોની બીડ ધણેરી રે, શેરી આવી સાંઘી રે;
 મેંતો માંહી મરમ લખીને રે, નાખી પૂલ પાંખડી રે. ૩
 ચણસધ અદ્વૈત દીડી રે, સુંદર વર કહાનમાં રે;

ફૂલદોડા ઉચો ઉછળી રે, સમગ્રની સાનમા રે. ૪
 નેણુમાં નેહ ધણેગ રે, મધુરા હાસ્ય કરીને રે;
 ચાલ્યા પ્રેમસખીનો વહાલો રે, મન ચિત્ત પ્રાણુ દરીને રે. ૫

૫૬ ૩

સખી અલગેલે વહાલે રે, કમલ મને કીધલાં રે;
 મેરંલીમા મંત્ર બણીને રે, મન આરાં લીધલાં રે. ૧
 મોહનજીએ મોહની નાખી રે, મીઠા મીઠા વેણુની રે;
 ટાળઝડું ટારીને પેઠી રે, ચપળતા નેણુની રે. ૨
 સખી જળ બરવા ગધતી રે, જમુનાના ધાટમાં રે;
 અચાનકે આવીને મળિયા રે, જુજ બરી વાટમાં રે. ૩
 તે દહાણથી ઘેલડી કીધી રે, નંદને ગોવાળિયે રે;
 બહેની મને વચ કરી લીધી રે, ગોદન વનગાળિયે રે. ૪
 મન મારે જખીને રહું રે, ક્યારે દેખું નંદનો લાલો રે;
 હવે બહેની પ્રેમસખીને રે, ક્યારે ગોલાવશે વહાલો રે. ૫

૫૬ ૪

સખી મને પ્રીત બંધાણી રે, દોડીલા કપ્પનમાં રે;
 નેણુ મારે વાસજ કીધો રે, સ્થામળિયાના વાનમાં રે. ૧
 અધર રસ પાનજ કરવા રે, વચ થયા નાથને રે;
 પ્રેમે ઉર ઉપર ધરવા રે, જુજઈડ હાયને રે. ૨
 સખી એને લાલચ લાગી રે, વહાલાના અંજમાં રે;
 મગન થઈ ભમતા ફરે છે રે, મોહનજીના સંગમાં રે. ૩
 શિવ સનમદિકે જોવા રે, ખોળતા જઈ ફરે છે રે;
 તે રસ લોચન આરાં રે, સખી નિલ પાન કરે છે રે. ૪
 મોટા મોટા મહા મુનિના રે, ધ્યાનમાં મોહન નાવે રે;
 કૃપા કરી પ્રેમસખીને રે, વહાલો નિલ લાડ લગવે રે. ૫

રાગ ગરબી-પદ ૧

રે સગપણ હરિવરનું સાચું, બીજું સર્વે ક્ષણમંચર કાચું; ૨૬.
 રે સૌ સાથે પ્રીતિ ટાળી, રે ભાગ્યું મન મિથ્યા લાળી;
 છે વરવા જેવા એક વનમાળી. રે સગ ૧
 રે સ્થિર નહિ આવરદા થોડી, રે પુચ્છ જાણી આશા તોડી;
 મે નચના જીવન સાથે જોડી. રે સગ ૨
 રે ફાકટ ફેરા નવ ફરીએ, રે પુરધર પાણી શું ભરીએ;
 રે વરીએ તો નટવરને વરીએ. રે સગ ૩
 રે બૂધર બેટયા બય ભાગો, રે સૌ સાથે તોડ્યો ધાગો;
 એ રસિક રંગીલાયી રંગ લાગો. રે સગ ૪
 રે એવું જાણીને સગપણ કીધું, રે મેહેલું તે શિર ઉપર લીધું;
 બ્રહ્માનંદનું કારજ, સીધું. રે સગ ૫

પદ ૨

રે લગની તો હરિવરથી લાગી, મેં તન ધનની આશા આગી; ૨૬.
 રે વાત કહું સુંધુ સાહેલી, રે બગિચોલું કાંધા બેઢી;
 માયુ પેહેલું પાસંગમાં મેલી. રે લગ ૧
 રે ન હું હું લોકજાણી લાજે, રે શિર ઉપર ગિરધર ગાજે;
 આ દેહ ધર્યાં નટવર કાજે. રે લગ ૨
 રે શિરપર જો બીજો ધારું, રે તો બગડે જીવતર મારું;
 હું જીતી બાજી તે કેમ હારું. રે લગ ૩
 રે હરિ વના બીજાને વરતું, રે ગજ તજ ખરે ચડીને ફરતું;
 એ જીવ્યાથી રુડું મરતું. રે લગ ૪
 રે મરજા જગની મેટી, રે બાધી મેં પ્રેમજાણી પેટી;
 બ્રહ્માનંદનો બહાજો મેટી. રે લગ ૫

પદ ૩

રે શિરસાટે નટવરને વરીએ, રે પાછાં તે પગલાં નવ ભરીએ; ૨૬.
 રે અન્તર દષ્ટિ કરી જોણું, રે હાપણુ ઝાણું નવ ડાણું;

- એ દરિ સાર માયું ઘેળ્યું. રે શિર૦ ૧
- રે સમગ્ગ્યા ત્રિના નવ નિસરીએ, રે રણમધ્યે જાઇને નવ ડરીએ;
ત્યાં મુખપાણી રાખી મરીએ. રે શિર૦ ૨
- રે પ્રથમ ગડે ચરે ચઇને, રે બાત્રે પાઠે રણમા જાઇને;
તે શુ જીવે જીવું મુખ લઇને. રે શિર૦ ૩
- રે ચેહેલુ જ મનમાં ચેવડીએ, રે હેડેહેડે જીવે નવ ચડીએ;
જો ચડીએ તો કટકા ચપ્પડીએ. રે શિર૦ ૪
- રે રંગસહિત દરિને રડીએ, રે હાક વાગે પાછા નવ દડીએ;
બ્રહ્માનંદ કહે ત્યાં મરી મડીએ. રે શિર૦ ૫

પદ ૪

- રે ધરિયા અંતરે ત્રિરિધારી, શું કરો ઘોળ્યા હવે સંસારી; ટક.
રે હું કાર્ષની ન રહું જાલી, રે વહાલાને ચાવા વહાલી;
રે શિર કરમાં લેઇને ચાલી. રે ધરિયા૦ ૧
- રે જેમ ગગન જય બજાર ખુસી, રે સ્વાન મરે મહુ બસી રે બસી;
તે હાથીને નહિ ચંકા કથી. રે ધરિયા૦ ૨
- રે બળવા રૂઝ જો સતી સાચી, રે રોમ રોમ પીયા સંગ રાચી;
તે પડમાં જાઇ ન વળે પાછી. રે ધરિયા૦ ૩
- રે જો પડપી પાછી આવે, રે લાજ તણ મન લલચાવે;
તે સતી મટીને કુત્તી દલાવે. રે ધરિયા૦ ૪
- રે બ્રહ્માનંદ એમ વિચારી, રે બી'ક સર્વે કાઢી બારી;
રે મળિયા મોહન મુખકારી. રે ધરિયા૦ ૫

રાગ ગરબી-પદ ૧

- લાગો મારે નટવરથી નેડો, કે હવે મેંતો શિર નાખ્યો છેડો રે; ટક.
કે સહુ મળીને મુળને વારી, કે અટકી મનરૂત્તિ મારી;
કે ધણી મેંતો ધાર્યા ત્રિરિધારી રે. લા૦ ૧

- કે શું મતલબ મારે કાષ્ટ સાથે, કે મેહેલું મારે મોહનું માથે;
કે હરિવરે મુંને ઝલી દાયે રે. લા. ૨
- કે મોડું વેહેલું સહુ જવાનું, કે તેને ખિન્ન્યે તે શું ચાવાનું;
કે મેહેલું મારે અવિચળ માવાનું રે. લા. ૩
- કે કાષ્ટ કહી મુજને શું કરશે, કે જળ ચઢી ચંકા કાણુ પરશે;
કે સ્વાન બસી બસીને મરશે રે. લા. ૪
- કે સમઝીને મેંતો પમ બરીયા, કે સર્વે વિષયરસ વિસરીયા;
કે બહાનંદનો વહાલો વરીયા રે. લા. ૫

પદ ૨

- લાગી મારી નટવરથી લગની, કે મર્યાદા મેલી જામની રે; લાગી. ૧
- કે એક ટેક બાંતર, ખારી, કે સગાં કુટુંબ સહુ વિસારી;
કે મન કમ્મેં વરિયા મોરારી રે. લાગી. ૨
- કે ક્યું મેં તો તન ધન કુરબાણી, કે હરિ વિના ન વહું અન્ય વાણી;
કે કહાન કુંવરથી બાટકાણી રે. લાગી. ૩
- કે મુખ મેં તો સંસારી છોડ્યું, કે સહુ સાથે સમપણુ તોડ્યું;
કે જમજવન સાથે જોડ્યું રે. લાગી. ૪
- કે મેહેલ્યા જાકેરાં સહીને, કે સ્થિર મન મતવાળી જોષને;
કે ચાલી હું તો શિર કરમાં લંબને રે. લાગી. ૫
- કે ખેડી હું તો બધ જામનો જોષને, કે મન નિશ દિન રહું છે મોહીને;
કે બહાનંદનો વહાલો જોષને રે. લાગી. ૬

પદ ૩

- મોહી હું તો નટવરને વાને, કે કાષી વચ ડાલસિયે કહાને રે; મોહી. ૧
- કે ચિત્તહામાં લાગી ચટકી, કે લોકતણી લગ્ન પટકી;
કે નંદના નંદન સાથે ચટકી રે. મોહી. ૨
- કે જીવી જીવને શું પરણું, કે જેના શિર ઉપર મરણું;
કે સમરમનું લીધું શરણું રે. મોહી. ૩

- કે યષ્ઠ પુરુષોત્તમથી પ્રીતિ, કે નથી હું લોકચરી બ્રહ્મી,
કે જગપતિ વરી હું તો જગજીતી રે. મોહી ૦ ૩
- કે અસલ વાત મુને ઝોળખાણી, કે યષ્ઠ મારે સર્વ દુઃખની હાણી;
કે પ્રીતમ મુખ સખ્યુ પાણી રે. મોહી ૦ ૪
- કે સ્થિર યષ્ઠ અંતરમા કરીયુ, કે કહાને માઠું મન ગમતું કરીયુ;
કે અજ્ઞાન હતું કારણ સરીયું રે. મોહી ૦ ૫
- પદ ૪
- કે વર્ષા મે તો રગભર વહાલાને, કે લટકાળા નંદલાલાને રે; વર્ષા ૦ ૨૬
- કે કીધું મે તો નિશ્ચય વિચારીને, કે દુરીગન આકર્ષામુને વારીને;
કે ધાર્યા એક વર ગિરિધારીને રે. વર્ષા ૦ ૧
- કે જેમ રણચક્ષુની લગનિ, કે છડે તોપ બાણ અગ્નિ;
કે પાની ન ધરે પાછી પગની રે. વર્ષા ૦ ૨
- કે સતી જેમ પાણુ નવ બાળે, કે તનકેસાં સુખને દાળે;
કે અગ્નિમાં અંગ પરગળે રે. વર્ષા ૦ ૩
- કે શરો કાયર થાય કરી, કે સતી ધર આવે પાછી કરી;
કે માત પિતામાં તેને ખોટ ખરી રે. વર્ષા ૦ ૪
- કે અજ્ઞાનંદ એમ જેવું પેહેલું, કે દેખીને નવ ચાલુ થેલું;
કે કામ કંઈ છે નથી સેહેલું રે. વર્ષા ૦ ૫

રાગ ગરબી-પદ ૧

- અવસરે આઝો રે સારો, વરીએ નટવર નદ્દુસારો; ૧
- અંતર વિચારી રે જેવું, ખોટા સંગ ન છૂટતર ખોવું. ૨
- તુમજ જગસુખને રે તજીએ, ભવદુઃખ મેટલુ નટવર ભજીએ. ૩
- પડક ન મનમરિ ધરીએ, સગપણુ સ્યામળિયા સાથે કરીએ. ૪
- વહાલો અજ્ઞાનંદનો રે વરતા, છેને દુરીગન ઘઝી મરતા. ૫
- પદ ૨
- સગપણુ કીધું રે સાચુ, હવે હું રજ ખીજે નવ રાચું. ૧
- અખંડ એવાતન રે મારું, દરિ વિના ધણી નવ ખીજે ધારું. ૨

માયુ જાતાં રે કેમ મેલું, ખાધું મારે કલ્હન કુંવરથી બેલું; ૩
એ સુખ ન થકું રે વરણી, પૂરણ પુરણોત્તમને પરણી. ૪
અજ્ઞાનંદ હિપર રે હરિ રાજ, દુરીગ્ન હોને ચરતાં ઘાત્રી. ૫

પદ ૩

દહ મનુ આદી રે ધારી, વરી હુંતો નટવર કુંજવિહારી. ૧
હરિવર વરિયા રે હેલી, મેં માયાની લાલચ મેલી. ૨
તનની આશા રે યાગી, મેં તો હિર ધાર્યા છે વનમાળી. ૩
થંઠા જનની રે મેદી, ભાવે હું તો ભૂધરજીને ભેદી. ૪
અજ્ઞાનંદનો રે સ્વામી, પૂરણ પુરણ કરીને પામી. ૫

પદ ૪

સમજી વિચારી રે ચાલી, મોહન પરવા આદી જાલી. ૧
માયું જાતાં રે નવ છૂટે, ફોડ્યો હીરો જેમ નવ ફૂટે. ૨
મનકું ખાધું રે મારું, હવે હું જમ ભાગી નવ હારું. ૩
કેદી નહીં મેલું રે કેડો, રહ્યો મેં નંદકુંવરનો છેડો. ૪
અજ્ઞાનંદ કેરો રે ખ્યારો, ન કરું નટવર અધ દ્યુજી ન્યારો. ૫

રાગ ગરબી-પદ ૧

હુંતો ચાલી રે હુંતો ચાલી, સિર લઈ કરમાય, વરવા તે નંદકુંભારને. હું. ૧
ખોટા સુખમાં રે ખોટા સુખમાં, નવ મન લલચાય, નિમય રીથે નિરધારને. ૨
સર્વા સર્વે રે સર્ગાં સર્વે, દેખીને દુઝાય, ન પડે હું તેના બારને. હું. ૩
હરિ બજતાં રે હરિ બજતાં, તન ધન જો જાય, કેદી ન માનું હરિને. હું. ૪
અજ્ઞાનંદ કહે રે અજ્ઞાનંદ કહે, વંરી ગદગદાય, સર્વ તજી સંચારને. હું. ૫

પદ ૨

મેતો નાખ્યો રે મેતો નાખ્યો, હવે છેડો શીય, મનકું લોભાણું કલ્હનમાં. મેં. ૧
નવ કરશે રે નવ કરશે, દેખી છાપ રીસ, તનકું વેવણું તાંતમાં. મેં. ૨
બોલાણી રે લોભાણી, હું તો વિશ્વાસે, વિદુતજના વાનમાં. મેં. ૩

માયું જતા રે માયું જતાં, હુ નહિ મેલીય ધરથી, વિચારું ધ્યાનમાં. મેં ૦ ૪
અજ્ઞાનંદને રે અજ્ઞાનંદને, વહાવે જગતીએ, મુજને જોલાવી માનમાં. મેં ૦ ૫

પદ ૩

મુને લાગો રે મુને લાગો, રસિયા તારો રંગ, ન વરું હું બીજા જોષને. મું ૦ ૧
હું તો આવીશ રે હું તો આવીશ, છેલા તારે સંગ, કુળમર્યાદા જોષને. મું ૦ ૨
આટી પાડી રે આટી પાડી, ઉરમાંય અભંગ, મન મનવાણી હોષને. મું ૦ ૩
ભાવે બેટી રે ભાવે બેટી, અતિ આનંદ અંગ, મનહું રત્યું છે મોહીને. મું ૦ ૪
અજ્ઞાનંદના રે અજ્ઞાનંદના, વહાલા લેહેરી તરંગ, જ્યું છું તુજને જોષને. મું ૦ ૫

પદ ૪

નવ ટરીએ રે નવ ટરીએ, જ્યોકેરી લાગ, વરીએ તો ગુહર સ્થામને. નવં ૦ ૧
સર્વે જુઠો રે સર્વે જુઠો, સંસારી સાજ, આપે નહિ આરામને. નવં ૦ ૨
તન કરીએ રે તન કરીએ, નટવરને કાજ, સર્વ તજી ધન ધામને. નવં ૦ ૩
ઉર ધરીએ રે ઉર ધરીએ, રસિયો ગુણ જહાજ, નિલ ગાયે ગુણામને. નવં ૦ ૪
અજ્ઞાનંદનો રે અજ્ઞાનંદનો, વહાલો મંગરાજ, હૈયાની પૂરે લામને. નવં ૦ ૫

રાગ ગરબી-પદ ૧

વહાલા લાગો છો વિશ્વાધાર રે, સગપણુ તમ સાથે;

મેં તો સર્વે મેલ્યો સંસાર રે, સગપણુ તમ સાથે. ૧

મારા મનમાં વસ્યા છો આવી સ્થામ રે, સગ તમ સારુ તજ્યું ધન ધામ રે. સં ૦ ૨

મારું મનહું લોભાણું તમ પાસ રે, સગ મુને નથી બીજાની આશ રે. સં ૦ ૩

મારે માથે ધણી છો તમે એક રે, સગ મારી અખંડ નિભાવજો ટેક રે. સં ૦ ૪

મેં તો દેહ ધર્યો છે તમકાજ રે, સગ તમને જોષ મોહી છું મંગરાજ રે. સં ૦ ૫

હું તો હેતે વેચાણી તમ હાથ રે, સગ છો અજ્ઞાનંદના નાથ રે. સં ૦ ૬

પદ ૨

મારે આળ્યો અલૌકિક દાવ રે, કાષ મુને શું કરશે;

માથા સાટે વર્ષા મેંતો માવ રે, કાષ મુને શું કરશે. ૧

હવે બળે છે જગમાં બધાય રે. કાં મેંતો બેઠ્યા છે બૂધર રાય રે. કાં ૨
અતિ આનંદ થયો છે મારે અંગરે, કાં લાગ્યો રસીયાજનો રંગ રે. કાં ૩
યષ જગમાં અલૌકિક જીતરે, કાં લાગી પૂરણ સલુણા સાથે પ્રીત રે. કાં ૪
મારે વહાણે દીધું છે મુને માન રે, કાં મુને કીધી સોદાગણ કહાન રે. કાં ૫
હવે થયો સંસારિડા ઝેર રે, કાં અજ્ઞાનંદને વહાણેજ કીધી મેહર રે. કાં ૬

પદ ૩

જોષ છેલ જખીલાની, ચાલ રે, મન મારું લોભાણું;
વળી ભૂરકી નાખી છે નંદલાલ રે, મન મારું લોભાણું. ૧
સહુ ઘેલી કહેછે સંસાર રે, મન મેંતો નિરખ્યા છે નંદ કુમાર રે. મન ૨
કાં શાને કરો છો મારી છેડ રે, મન નહીં મેલું કાનુકની કંડ રે. મન ૩
સર્વે ભૂલી છું ધરગાનું કાજ રે, મન એક વહાલા કીધા છે વગરોજ રે. મન ૪
હવે રટના લાગી છે દિન રાત રે, મન યષ શિરસાટાની વાત રે. મન ૫
મુને કીધી માનિતી સહુ માંલરે, મન અજ્ઞાનંદને વહાણેજ અલી આંલ રે. મન ૬

પદ ૪

ખારી કાઢી જગતની ખીક રે, વરી હુંતો વનમાળા;

મેં તો સમઝી વિચારી કીધું ઠીક રે, વરી હુંતો વનમાળા. ૧

તુઝ જાણીને કીધું સર્વે લાગ રે, વરી મોહી રસિક સલુણાને રાગ રે. વરી ૨
મુને ચટકી લાગી છે ચિત્તમાંલ રે, વરી ખીન્નું વહાલા વિના ન સોદાપ રે. વરી ૩
મુને કાં ન મુઝે કામ રે, વરી યધું હરિ વિના સર્વે હસમ રે. વરી ૪
હવે નિઃશંક યષ છું નચિન્ત રે, વરી યષ જગમાં અલૌકિક જીત રે. વરી ૫
સમઝી કીધું તન કુરઆન રે, વરી અજ્ઞાનંદના વહાલાથી ખાખ્યા પ્રાણ રે. વરી ૬

રાગ ગરબી પદ ૧

મારે આજ પ્રીતમ ઘેર આવશે જીરે; મુને હેતે કરીને બોલાવશે જીરે. આ. ૧
એના સાથીગને સાથે લાવશે જીરે; કરી લટકા તાળી દષ ગાવશે જીરે. આ. ૨
હરિ હેતે કરીને સાચું બાળશે જીરે; રગવતી તે રેલુ વાળશે જીરે. આ. ૩

કરી ખ્યાલ અલોકિક ખલશે હરે; માથે પૂલડાનાં હોમલા મેલશે હરે. આ. ૪
અલાનંદનો સ્વામી સ્વામીનો હરે; મુખ દેશે આવીને ઉતાવળો હરે, આ. ૫

૫૬ ૨

જોષ રહી છું પ્રીતમજીની પાટડી હરે; મેં તો ખાતે ઢાળી ખાટડી હરે. જો. ૧
અમર ચંદને લીંપાવું ઓરડા હરે; જળ કુંઠ ભરવું કોરડા હરે. જો. ૨
રૂડાં ભોજન કર્યાં છે રસભર્યા હરે; તાગ્નં તરત તૈયાર ઢાંડી ધર્યાં હરે. જો. ૩
મેં તો સળંગ કરાવી શેરીયા હરે; ચોકે ચોકે તે પુલડાં વેરીયાં હરે. જો. ૪
અલાનંદના સ્વામીને કાડવે હરે; મેં તો તોરણ બધાળ્યા ટોડવે હરે; જો. ૫

૫૬ ૩

ધન્ય ધન્ય થડી છે આજની હરે; રૂડી ખખર આવી મહારાજની હરે. ધ. ૧
સખી મળીમળી મંગળ માય છે હરે; અતિઆનંદ ઉભરાણો નય છે હરે. ધ. ૨
મોતીયાળ બરી ટાંચે મળી હરે; સખી હરિને વધવા થક આકળી હરે. ધ. ૩
સર્વે ધરનો તે ધંધો વિસરી હરે; હરિને મળવા આતુર થક સુંદરી હરે. ધ. ૪
ધરમાથી આરી હિમી ખારણે હરે; અલાનંદના સ્વામીના કારણે હરે. ધ. ૫

૫૬ ૪

મારે આજ પ્રીતમ ધેર આવિયા હરે; બરી મોતીડે યાળ વધાવિયા હરે. આ. ૧
પહેલાં નીરે હિને નવરાવિયા હરે; પછી પ્રીતમ મહીં પધરાવિયા હરે. આ. ૨
મેં તો ભોજન જમાણાં ભાતભાતનાં હરે; વહાલે આપ્યાં તે મુખ
એકાંતનાં હરે. આ. ૩

પહેલું પરકયું હતું તે વેણે પળ્યા હરે; વહાલો હેતે કરીને મુજને મળ્યા હરે. આ. ૪
અલાનંદ કહે આજની ધન્ય થડી હરે; મારો વહાલો પધાર્યાં સેજડી હરે. આ. ૫

૫૬ ૫

વારી ભાઈ પ્રીતમજીની હિપરે હરે; મારા વહાલાજીને જોષને નેણાં ઠરે હરે. વા. ૧
વારેવારે બોલાવે વાલમ હરે; મારું ચિત્ત લોભાણું એની ચાલમાં હરે. વા. ૨
એનાં પુલડાંનાં હોંઝાં જોષને હરે; મારું મન રહ્યું છે મોહીને હરે. વા. ૩
હિમો મોરલી મધુરે સ્વરે વાય છે હરે, સુણી દેડમાં હરખ ન માય છે હરે. વા. ૪
વહાલો પ્રગટ થયા અમ કારણે હરે; કહે અલાનંદ ભાઈ એને વારણે હરે. વા. ૫

પદ ૬

હુતો મોહી રંગીલા તારા રંગમાં જરે; મારે આનંદ વાળો છે અમમાં જરે. મો. ૧
સમગ્રવી તે મુજને સાનમાં જરે; મન તાણી લીધું મોરલીના તાનમાં જરે. મો. ૨
મુને નેહડો જણાયો નેણમાં જરે; વળી મેં ઠપ લાગી તારા વેંણમાં જરે. મો. ૩
હુતો ઘેલી થઈ તારા ગીતમાં જરે; તારું ડોઝલું પેહું મારા ચિત્તમાં જરે. મો. ૪
અલાનંદ કહે પ્રેમની લહેરની જરે; મુને શુરડી નાખી કોઈ પેરની જરે. મો. ૫

પદ ૭

જાણી જાણી છપીલા તારી વાટડી જરે; ધણી કાંધી છે મુજને ઘાતડી જરે. જા. ૧
તમકાજે સજા મેં તો સેજડી જરે; તમને વચમાં ખીજ નવ રીજડી જરે. જા. ૨
તમે મુજને બાંધી મયા કોલમાં જરે; જંઝ મહાલ્યા તે કોઈના મહોલમાં જરે. જા. ૩
એવી કાણુ મળી તમને માનિની જરે; જોણે શુદ્ધ શુભાડી ખાનપાનની જરે. જા. ૪
અલાનંદ કહે જોઈ રહી વાટડી જરે; તમે કુડની માંડી છે લાગી ઘાટડી જરે. જા. ૫

પદ ૮

ધન્ય ધન્ય જરોહા નંદને જરે; ધણે હેતે મળ્યા મોવિંદને જરે. ધન્ય ૧
જેને નેતિ નેતિ વેદ ગાય છે જરે; જેની આયો ચસવા જાય છે જરે. ધન્ય ૨
જેવું ધ્યાન જોગી મનમાં ધરે જરે; તે તો પુત્ર થઈને ધરમાં ધરે જરે. ધન્ય ૩
જેના નામ તણું લેખું નહિ જરે; તેને ગોપી બોલાવે કલાવુડે કહી જરે. ધન્ય ૪
જેને કાજે મુનિ વને દેહ કમે જરે; તે તો અલાનંદ ગોવાળમાં રમે જરે. ધન્ય ૫

રાગ ગરબી. પદ ૧

તમ પર વારી રે વહાણ, નીતમ સુંદર વર નંદલાલા ત. ૧
મોરલી મધુરી રે વાતા, મારે ઘેર આવજો ગાતા ગાતા;
નેણાં હરે છે જોઈને, મનકું રહુ છે તમ પર મોહીને. ત. ૨
રસિયા આવો રે રમતા, ચિરિધર ગોપીને મન ચમતા;
તમ વિના તનકું રે ઘણે, તન ધન કુદંબ તણું તમ કાજે. ત. ૩
સુંદર લટકે રે મન લીધાં, કામણુ મોરલીમાં કાંઈ કાંઈ;

જોતાં વર તમ જોવો રે કાષ્ઠ ન જડે, મોડી છું મુખજાને મરકવડે. તા. ૩
મૂર્તિ તમારી રે માવા, જો રે રાખું નહીં દર ગતવા;
રૂપ અનુપમ રે રસિયા, અજ્ઞાનંદતણે મન વસિયા તા. ૪

પદ ૨

મારે ઘેર આવજો રે વહેલા, ગિરિધર શું ઘષ્ઠ બેઠા ઘેલા. મારે. ૧
હાજરે ઉભા રે રહેશું, જે જોષ્ઠજો તે આણી આણી દેશું;
જાના રાખું નહીં કરે છતાં, જે ભાવે તે બેળે ખાવા. મારે. ૨
મારે ઘેર ગારસણની ગોળી, ભાવે તે પીજો પીજું નાંખજો ઢોળી;
તેતું કાષ્ઠ નવ કહેશું તમને, મનમાં આવે તેમ કહેજો અમને. મારે. ૩
જેમ તેમ કરીને રે આવો, શું બેઠા છો બાધી દાવો;
કહો તો પગજરે ઉભા જાઓ, વળી તમે વેંચો ત્યાં વેચાઓ. મારે. ૪
અમે તમારાં રે કહેવરાવ્યાં, પહેલાં તમે પ્રીત કરીને બોધાવ્યાં;
કાલપ મેલો રે કાલા, વારી જાઉં અજ્ઞાનંદના વદાલા. મારે. ૫

પદ ૩

જુગતિ તમારી રે મેં જાણી, કાધી તમે કુખજાને પટરાણી. જુ. ૧
સાચી વાત મને નહીં કાષ્ઠને, માટે બેઠાં મુખકું જોષ્ઠને;
કહોને કુખજાને રે શું કીધું, ખીજો છુંડી તમારું શું કીધું. જુ. ૨
લોક કરે છે રે હાંસી, તમને વચ કરી લીધા હાંસી;
જેમ તેમ કહે છે આવતાં જાતાં, તે તો અમથી નથી ખમાતાં. જુ. ૩
છળ જળ છેતરવાની વાણ, ધેની પાસે ચિખ્યા છો વાણ;
મોહન ધરના રે ધૂતારા, મામા માસીને હાથે માયાં. જુ. ૪
તમને લાજ મળે નહિ તેની, કાષ્ઠ આવી મુખજા ઉપર કહેની;
કાષ્ઠ વિષ તમમાં નવ મળે કાચું, અજ્ઞાનંદ કહે છે સાચું. જુ. ૫

પદ ૪

મારે ઘેર આવજો રે કહોના, જાને તમે રહો છો જાના જાના. મારે. ૧
દુરિજન લોકકર્ડા રે શું કરશે, મનિયાં મનમાં જળી જળાં મરશે;

શંકા ધરો છો રે કેની, જોતાં જગત વિચારે છેની. મારે૦ ૧
મંદિર પધારો રે માવા, સૌ જાણે તેમ યધને ચઢાવા;
મોહન આવો છોજલાં મેલી, સહુકા સુખ પાવે સાહેલી. મારે૦ ૨
મહેણું તમારું રે અમ માથે, સગપણ કીધું છે તમ સાથે;
સંગડો તમારો રે ચિર સાટે, મોહન આવો નહીં શા માટે. મારે૦ ૩
તન ધન સર્વે રે તમારું, જો તમે કિયો તો હું પરવારું;
મોરલી મધુરી રે વાળે, ઘઘાનંદને અધર રસ પાળે. મારે૦ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

મથુરાંથી મોહન પાસેથી, ઉદ્ભવજી ભણે આવ્યા રે;
અમ ઉપર અતિ મહેર કરીને, કૃષ્ણ સંદેશો લાવ્યા રે. ૧
કૃષ્ણે કહ્યું તમે જાણ વિચારો, જોગની ભુક્તિ જાણો રે;
સચરાચર વ્યાપક હું સધળે, તે અંતરમાં આણો રે. ૨
એકાંતે બેસી આસન સાધવા, ગ્રાણાયામ ન થાવે રે;
રેચક પૂરક કુંભક રીતિ, એ અમને નવ આવે રે. ૩
તમે તો હરિના હુકમ હજુરી, મન રાખો વિચાર રે;
એકે મન કરી જોગ અધ્યાસો, ખીજે કરો વ્યવહાર રે. ૪
ગોકુળ વાસીને મન એકજ તે, હરિ લક્ષ જપા સાથે રે;
ઘઘાનંદ કહે મન સોતાં, વેંચાણાં એને હાથે રે. ૫.

પદ ૨

વ્યાપક જાણને કાષ્ઠક વિચારે, જે તમ જેવા જોગી રે;
અમે તો જોગીલાં આહિરણ, બુધરજનાં જોગી રે. ૧
નામ ને રૂપ મળે નહીં જે તે, નહીં જેને આકાર રે;
એવા તેહિ પ્રભુ તમારે, અમારે નંદકુમાર રે. ૨
મન મોહન લટકાળાને મળીને, ખીજે મન નવ જાવે રે;
અમૃતના ખીનારાને ઉદ્ભવ, ખાટી છાશ કેમ જાવે રે. ૩

અલખેલા નટવર વિના અમને, અતરે સુખ નવ યાય રે;
 સો લાધણુ પડે આવીને સામડી, કેસરી ધાસ ન ખાય રે. ૪
 અમે વેપાર ન કરીએ ઉદ્ધવજી, આગલા જવની ઉધારે રે.
 બ્રહ્માનંદ કહે હરિ જોએ, પ્રગટ પ્રમાણુ અમારે રે. ૫

પદ ૩

અમને તો જોગની વાત ઉદ્ધવજી, અંતરમાં નવ લાવે રે;
 મન મોહન નટવરની ભૂતિ, તે વિના કંઈ ન મુઠાવે રે. ૧
 દાદુર મીન જેહ જળનાં રનેહી, જળમાં રહે જળ પીવે રે;
 નીર વિના દાદુર તન રાખે, જળ વિના મીન ન જીવે રે. ૨
 મીન તણી ગતી યષ્ઠ છે અમારે, નીર તે નંદ દુહારો રે.
 તમે તો મોટા કૃષ્ણના કાઠ, જોષને જોગ વિચારો રે. ૩
 જોગ તો ઉદ્ધવ તે કરે, જેને વહાલા નહીં ધનસ્થામ રે,
 જેતું શરીર અરોગી તેને, -ઔપધતું ચું કામ રે. ૪
 લાખ વાટની એક જ વાત છે, કૃષ્ણ અમારા પ્રાણુ રે;
 બ્રહ્માનંદ કહે ખીજી રીતે, અમને ન યાય સુવાણુ રે. ૫

પદ ૪

કહોને ઉદ્ધવજી મજની ક્યારે, વાત કરે છે વહાલો રે;
 ક્યારેય કહે છે જે નંદ જશેદાને, મળવા કાળે આલો રે. ૧
 ક્યારેય કહે છે કંસથી છાના, ગોકુળમાં અમે રહેતા રે;
 મારગમાં રોકી મહીઆરી, છુંટીને મહી લેતા રે. ૨
 ક્યારેય કહે છે જમુના જળમાં, નિલ નિલ રમતાં નહાતા રે;
 ગોપીના ધરમાં પેસીને, મહી માંખણને ખાતા રે. ૩
 ક્યારેય કહે છે વનમાંહી જતા, સર્વે ગોવાળા સાથે રે;
 ચુંજતા હાર ગળા માંહી પહેરીને, મેલતા હોજલાં માથે રે. ૪
 ઉદ્ધવજી અમને કહી દાખો, રસિયાજીની રીતિ રે;
 બ્રહ્માનંદ કહે કેવીક યષ્ઠ છે, કૃષ્ણ સંગાથે પ્રીતિ રે. ૫

રાગ ગરબી પદ ૧

ચિત્ત નાવે તેવા ચરિત્ર કરો, ચરિતાળા છ;

વળી મનુષ્ય સરીખા યદુ કરો, ચરિતાળા છ.

૧

તમે કરુણાનિધિ કહેવાઓ છો, ચ૦ દોષાં જનના દોષાઓ છો. ચ૦ ૨
એક મુનિ દ્વારામતી આવીયા, ચ૦ ધન વિના નહી નવરાવિયા. ચ૦ ૩
ત્રણ લાંબાં યદુ જળ કાઢે, ચ૦ ગયા ઉઠીને આરામડે. ચ૦ ૪
લાંબી કારી માગે છાપની, ચ૦ મનુષ્ય કરે કહી ચાપની. ચ૦ ૫
અલ ન મળ્યું ત્રણ દી પેટમાં, ચ૦ ગયા બેડી બેસી બેટમાં. ચ૦ ૬
મંદિર ગયા દર્શન કરણે, ચ૦ નિર્ધન જોઇ કાળ્યા બારણે. ચ૦ ૭
બેઠા મંદિર સામે હાટડે, ચ૦ શુભળી દિવને પાચે પડે. ચ૦ ૮
દી દર્શન છૂટી મુજને, ચ૦ દેખું અંતર કામળા વુજને. ચ૦ ૯
કહે દિવ વું જેવા બહુ કરે, ચ૦ સૌ કારી કષ્ટ દર્શન કરે. ચ૦ ૧૦
એ તીરથ એવી રીત છે, ચ૦ એક પૈસા સાથે પ્રીત છે. ચ૦ ૧૧
એમ બાણી મુનિ ઉદાસ થયા, ચ૦ દિન ચાર ઉપોપણ્ય કરી રહ્યા. ચ૦ ૧૨
મુનિ સ્તવન બહુ વિધિ કિધલાં, ચ૦ લારે તમે દર્શન દીધલાં. ચ૦ ૧૩
મહા પ્રસન્ન થઇ મુનિને મળ્યા, ચ૦ તનતાપ પાપ સર્વે ટળ્યા. ચ૦ ૧૪
મુખ માગ્યું તે તમે આપિયું, ચ૦ ત્યાગીનું સંકટ કાપિયું. ચ૦ ૧૫
ત્યાનાં રહેનારાં ઉપરે, ચ૦ ગયા અધિક કુરાળ અંતરે. ચ૦ ૧૬
સમિધદાનંદની અરજી સુણી, ચ૦ બૂધર આવ્યા વરતાલ બાણી. ચ૦ ૧૭
લક્ષ્મીનારાયણમાં વરયા, ચ૦ અવિદ્યાના કરતલ આળસ્યા. ચ૦ ૧૮
સૌ સામગ્રી લઇ આવીયા, ચ૦ હરિભક્તતાણે મન ભાવિયા. ચ૦ ૧૯
ધારદર ધાડે ગોમતી, ચ૦ વરતાલ કરી દ્વારામતી. ચ૦ ૨૦
સૌ તીરથ આગળ પાસળે, ચ૦ મુનિવરનાં મંડળ ત્યાં મળે. ચ૦ ૨૧
લાં પ્રમટ કરી તમે છાપને, ચ૦ બાળે કાટી જન્મનાં પાપને. ચ૦ ૨૨
વરતાલ અખંડ વિસાળ્યા, ચ૦ ભકતોનાં સંકટ ભાંજ્યાં. ચ૦ ૨૩
એ લીલા તમારી ગાય છે, ચ૦ તેને મનવાંચિત મુખ થાય છે. ચ૦ ૨૪
અદાનંદ કહે મેલી આંખળે, ચ૦ રાજ થઇ બાણે રાવતો. ચ૦ ૨૫

રાગ કાફી-૫૬ ૧

આજ મે તો બેઠ્યા રે, અંકર પ્રગટ હરિ,
 આનંદ ઉદયો રે, નિરખી નજરે હરી; ૨૬.
 ધન્ય સખી દિન આજનો, વળી ધન્ય મુદ્દરત ધન્ય વાર,
 કરુણાનિધિ મુજ કારણે, મારે મંદિર પધાર્યા મોરાર;
 દુર્મળ જણી રે, મુજપર મેહેર કરી. આ. ૧
 સ્વ ધ્રુવ આઆ આલીને, આશુની ઓળખાણ,
 તન મન ધન મોહન છખી ઉપર, કરી નાખુ કુરમાણ;
 અલગ દળીયા રે, સખી મુને અમર લરી. આ. ૨
 હું સ્તીતી બર નિદ્રામાં, જગવી સ્થામ જરે,
 ભેટંતાં અંતરથી ભાંચું, મોહ આપાતું પૂરે;
 અખિયા ઉધડી રે, યષ્ઠ છે ખમર ખરી. આ. ૩
 મુંદર સ્થામ મનોહર સુરત, મૂરતિ બેઠે સમાન,
 અલ્લાનંદ યષ્ઠ હું રસમસ, દેખંતાં ગુલતાન;
 શંકા મેરી રે, હું તો વર અમર વરી. આ. ૪

પદ ૨

મંદિર પધાર્યા રે, મોહન મન ગમતા,
 બંસી વાતા રે, રસિક આ રંગ રમતા; ૨૬.
 આવીને આગલામાં રે, ઉભા ઓચિંતા અલખેલ,
 હું જાગી પ્રીતમ ગલ લાગી, મચી છે રંગની રેલ;
 રૂપે રહ્ય રે, દામળ પદ કમતા. મં. ૧
 નૌતમ આલ ખ્યાલ પુનિ નૌતમ, રાજત નૌતમ રીત,
 નૌતમ લાલ નિરખતાં સજનિ, પૂરણ વાધી પ્રીત;
 આનંદ વાખો રે, ગષ્ઠ સખ ઉત્તમતા. મં. ૨
 ચમકા કરતી આખડી પગે, છડી જડી નંગ લાય,
 જરકસ પાધ જરીમય જામો, નિરખ્યા દીનાનાય;
 લોભિત નેણાં રે, શોભિત લાવણતા. મં. ૩

અદ્ભુત રૂપ અજન્મ આશ્રુપણુ, નટવર નંદકુમાર,
અલાનંદ પ્રગટ પ્રીતમ પર, વારી વારંવાર;
બૂધર બેઠ્યા રે, થઈ અંતર સમતા.

મં. ૪

પદ ૩

મોટો મહિમા રે, જગમાં હરિજનનો,
મોહ નિવારે રે, દુઃખર આ મનનો;
અમમ અગાધ સ્વરૂપ અગોચર, વદત નેતિ કરી વેદ,
પ્રગટ પ્રમાણુ હરિ પુરુષોત્તમ, સાધુ જનત ભેદ;
વેશ લાગે રે મનકૃત લિજ લિજનો.

ટક.

મોટાં ૧

સાધે પ્રાણુ સમાધિ ચક્રવે, આસન દહ એકાંત,
મનની ભ્રમણા તખ મીટ, જગ ભેદ જતાવે સંત;
તેને સંગે રે અધ્યાસ ટળે તનનો.

મોટાં ૨

અડસઠ તીર્થ કરી કરી આવે, દેત વિધિવત દાન,
સતસંગ બિન સમજે નહીં, કાષ્ઠ સાચી વાત નિદાન;
સથય લાગે રે અંતર પાપ પુણ્યનો.

મોટાં ૩

કૃતિ રમૃતિ સખ હી માત્ર આવત, સંત સમાગમ સાર,
જવસાગર તરવાને કારણ, નાવ રચ્યો કીરતાર;
અલાનંદ શરણે રે ન તજ્યો સંત ધનનો.

મોટાં ૪

પદ ૪

હરિજન સંગે રે, સ્વે હરિ તરત મળે,
આનંદ વાધે રે, બ્રાતિ સર્વે ટળે.
અષ્ટ સિદ્ધિ નવ નિધિ આદિ સખ, ચૌદ લોક સુખ સોખ,
આરત જનને આ ભવમાંડી, સંત સમો નહીં કોય;
આતુર જાણી રે હરિજન અદગ ટળે.
કરપતરૂ પારસ ચિંતામણી, ઉપમા મળ અવપાન,

ટક.

દરિ. ૧

વે પ્રાપ્ત વિષયા સુખદાયક, વે કરે આપ સમાન,
જેને સજે રે અક્ષરમાલ્ય લાગે.

હરિ० ૨

કાયા કલેશ કરતાં કેદી, નવ દળે ભવપાશ,
આ ભવસાગર પાર હિતારે, હરિ કે હરિકો દાસ;
સંત સમાગમ રે, જાણે ત્રિય તાપ દળે.

હરિ० ૩

માયાનો જન તોજ મટે, જે દરિજન શરણે જતમ,
બ્રહ્માનંદ કહે વાર ન લાગે, તરત જીવ શિવ સાધ;
મહાપદ પામી રે, પાછો કેદી ન વળે.

હરિ० ૪

રાગ સોહણી-ગરબી. ૫૬ ૧

નંદના લાલા તમે આસ આવો,

તમે તો આસ આવો, તમે આસ આવો, દસીને બોલાવો. નંદનાં

આગણીએ મારે આવીને રે તમે, ઘેરે મધુરે સ્વરે આવો;

મોહન વાળે રૂડી મેરલી રે, માહે લગ અઘીકીક લાવો. તમે० ૧

છાગલિયે તારે સ્થામળા રે, વારી મેલીડાં લટકવો;

બાંધી નૌતમ બેરખાં રે, મારા ચિત્તડાને લલચાવો. તમે० ૨

માવા તમારી મુરતિ રે, માન અંતર માંહી ડેસવો;

બ્રહ્માનંદનાં વાલમા રે, કદનાં કંથ અમારા કહાવો. તમે० ૩

૫૬ ૨

જીવું છું જોષને સલજ્યા માત્ર છેલા;

સલજ્યા મારા છેલા, સલજ્યા માત્ર છેલા, છો રંજના રેલા. જીવું

અમથી ન રહેતા વેગળા રે, ઘડી પ્રાણજીવન તમે પેહેલા;

મહિર અમારું પરદર્યુ રે, કહોને ગિરિધર યથા કેમ. પેલા. સવ૦ ૧

બહુ હેતે બોલાવતા રે, તમે વહાલમ વેહેલા વેહેલા;

પાડ અમારો નથી પૂછતા રે, કહોને કે મન નેદ કરેલા. સવ૦ ૨

મારે ઘેર તમે આવજો રે, આવી અલવ કરો અલખેલા;
અજ્ઞાનંદના વહાલમા રે, આવો ભૂધર રંજ બારેલા. સલૂ. ૨

પદ ૩

મનના જીવન તમપર વારી;
તમ પર વારી, હું તમપર વારી, હો હાર હજારી. મન.
માવા રંગીલું તારું મોળિયું રે, મધે નવલ કપંગી સારી;
તે જોઈને મારા વહાલમા રે, નિત્ય નેણુ ઠરે છે મારી. હું ત. ૧
માધીગર તારી મરુતિ રે, મુને પ્રાણુ થકી છા પ્યારી;
અહોનિશ રાખું મારી આખમા રે, વારી નિમિષન મેલું ન્યારી. હું ત. ૨
તોડી સૌ સંસારથી રે, એક તમ સંગ કીધી ચારી;
સ્વામ હોમાળા તારે ઉપરે, જાય અજ્ઞાનંદ બલિહારી. હું ત. ૩

પદ ૪

રંજિલાને રૂપે રહી છું હું તો મોહીને;
રહી છું હું તો મોહીને, રહી છું હું તો મોહીને, હો જીવનજોષને. રંગી.
કદાન કુંવરને કારણે રે, હિની નમણે કમળ ટોષને;
એ સંગ કીધી આસકી રે, હેલી કુળ મરમલ ખોષને. રહી. ૧
કરી જમાડીય કદાનજીને, કાણુ સુંદર પાક રસોષને;
પાકસ જાગ્ય પ્રેમથી રે, વળી દૂધ આવલડી દોહીને. રહી. ૨
પહેરાવીય મારા પ્રાણુજીવનને, માળા મોતીડાંતી પ્રોષને;
અજ્ઞાનંદના નાથને રે, રાખું લોચનિયામાં ડોષને; રહી. ૩

રાગ સોહણી. પદ ૧

બધા વે સહજનંદો મેં ઉપાસી, ચરણકમળકો નિવાસી, બધા.
માત પિતા બધું સહજનંદ, સહજનંદ સુખરાશી. બધા. ૧
સહજનંદ મનોહર મરુતિ, નવલ નાથ અવિનાશી. બધા. ૨
સહજનંદ વિના કુણુ મેટે, કંઈય કાળકી ફાંસી. બધા. ૩
સહજનંદ મીલે અજ્ઞાનંદ, કુણુ જામે વન કાશી. બધા. ૪

પદ ૨

બલા સદગ્ગનંદ સ્થામ હમાત, ન રહત પણ મોસિ ન્યારા. બલા૦
 સદગ્ગનંદ વિના બવસિંધુ, કુણુ ઉતારે પારા. બલા૦ ૧
 સદગ્ગનંદ ચરણુ વિન મોકું, સખ જગ લગત અરણસ. બલા૦ ૨
 સદગ્ગનંદ સદા સ્વેસામૃથ અખિલ જીવન આધારા. બલા૦ ૩
 સદગ્ગનંદ મીત્રે પ્રહાનંદ, પ્રાણુ નવલ પ્રિય પ્યારા. બલા૦ ૪

પદ ૩

બલા સદગ્ગનંદ સ્થામ મુહાગી, યાતે મેં અનુસાગી. બલા૦
 સદગ્ગનંદ ભજનસે મેરે, બવભટકણુ સખ ભાગી. બલા૦ ૧
 સદગ્ગનંદ સ્થામ મુંદરકી, અકળ વાત અતિ આગી. બલા૦ ૨
 સદગ્ગનંદ વિના બવ ભટકત, કુણુ ગૃહી કુણુ ત્યાગી. બલા૦ ૩
 પ્રહાનંદ સદગ્ગનંદ ચરણે, લગન મગન હોય લાગી. બલા૦ ૪

પદ ૪

બલા સદગ્ગનંદકી બલિહારી, મોય લગત છખી પ્યારી. બલા૦
 પ્રિય મુખ વેણુ નેણુ અતિ તીખે, અંબુજકી અનુસારી. બલા૦ ૧
 મુખ કો સદન મહન મનમોહિત, વહન કમળ પર વારી. બલા૦ ૨
 ભાલ વિશાળ ગાલ ગલ શોભિત, ચાલ જમતસે ન્યારી. બલા૦ ૩
 પ્રહાનંદ વસે હર અંતરે, સદગ્ગનંદ મુખકારી. બલા૦ ૪

રાગ ખમાવ્ય. પદ ૧

આજની ધડી રે ધન્ય આજની ધડી;
 મેં નિરખ્યા સદગ્ગનંદ, ધન્ય આજની ધડી. ૨૬.
 કામ ક્રોધ ને લોભ વિપય, રસ ન શકે નડી;
 માવજની મૂર્તિ મારા. દલમાં ખડી રે, ધન્ય૦ ૧
 જીવની બુદ્ધિ જાણી ન શકે, એ મેટી અડી;
 સદગ્ગનની દષ્ટિ જોતાં, વસ્તુ એ જડી રે. ધન્ય૦ ૨

ચોર્યાસી ચહુ ખાણુમાં હું તો, ચાક્યો આચડી.
અંતર હરિસું એકના તારે, દુઝધા દૂર પડી રે. ધન્ય૦ ૩
જાનકુંચિ શુર ગમસે, ગયાં તાળાં ઉધડી;
લાડુ સહજનંદ નિહાળતાં, ઠરી આંખડી રે. ધન્ય૦ ૪

રાગ મેવાડી-પદ ૧

હેડાનો હાર હરિ રે, મારે રંગ બીનો, હેડાનો હાર હરિ;
મંદિરમાં પધરાવી મોહનને, ભેડું હું અંક ભરી રે. મારે૦ ૧
જગના જીવનને હું નહીં દેઉં જાવા, સખીય જતન કરી રે. મારે૦
રસિક નવલ વર રાજ્યશરને, નિરખીને નયણુ ઠરી રે. મારે૦ ૩
જ્ઞાનનંદના નાથને સજની, મન કર્મ વચને વરી રે. મારે૦ ૪

પદ ૨

વર નંદલાલ વરે રે, સખી અલખેલો, વર નંદલાલ વરે;
મૂગખ લોક દાઝી છો ને મરતાં, કાઠની શંકા ન ધરે રે. સખી૦ ૧
કહાન કુંવર સંગે નેહ કરીને, જગથી તે રીઠ ડરે રે. સખી૦ ૨
પરણું તો વર પુરુષોત્તમ પરણું, નહીં તો કુંવારી મરે રે. સખી૦ ૩
જ્ઞાનનંદના નાથને માથે, તન કુરગાન કરે રે. સખી૦ ૪

પદ ૩

ઘોળી હું ઝિરિધરિયા રે, માથે તારે મોહન ઘોળી હું ઝિરિધરિયા;
પ્રાણજીવન મારે મહોલ પધારે, જૂધરે રંગ ભરીયા રે. માથે૦ ૧
પહેલી પ્રીત કરીને મારા, પ્રાણુ તમે હરિયા રે. માથે૦ ૨
મસ્તકને સાટે મેં તમને, વહાલમજી વરિયા રે. માથે૦ ૩
જ્ઞાનનંદ કહે એક ધડી દૂર, રહો માં ડાલરિયા રે. માથે૦ ૪

પદ ૪

લાગેલ રંગ ઝડી રે, મારા રસિયાજીનું, લાગેલ રંગ ઝડી;
મોહન લાલ રંગીલાની મૂરતી, જીવડલામાં જડી રે. મારા૦ ૧

પ્રાણુવન પાતળિયાને આગે, હાથ જોડીને ખડી રે મારાં ૮
માઠ થકી કાણું દૂર ન મેલુ, પ્રેમને પાછ પડી રે. મારાં ૯
અજ્ઞાનંદના નાથને બેઠી, ધન્ય ધન્ય આજ પડી રે. મારાં ૧૦

રાગ મેવાડી-પદ ૧

મુખડાની માયા લાગી, મુખડાની માયા લાગી;
ધુખડાની માયા લાગી રે, મોહન તારા મુખડાની માયા લાગી. ટેક.
મુખડાની મીઠી વાણી, તેણે મન લીંડે તાણી;
જખડીને સતી જાગી રે. મોહન ૧
મુખડું મેં જોડું તારું, ખીલું સર્વે થયુ ખારું;
હવે હુંતો બડભાગી રે. મોહન ૨
મુખડું જોવાને માટે, સહી કાધું શિર સાટે;
મેહેણું મેંતો લીધું માગી રે. મોહન ૩
અજ્ઞાનંદ જાયે વારી, આશા એક મુને તારી;
તરછોડી મ યાચો લાગી રે. મોહન ૪
પદ ૨

વર્ષા મેં તો વનમાળી, વર્ષા મેં તો વનમાળી;
વર્ષા મેં તો વનમાળી રે, શિરને સાટે વર્ષા મેં તો વનમાળી. ટેક.
તનડાની આશા લાગી, લગની એ સાથે લાગી;
મોદી હું જુધર લાગી રે. શિર ૧
સંસારનાં મુખ એવાં, ઝાંઝવાનાં પાણી જેવાં;
તુઝ જાણી આશા ટાળી રે. શિર ૨
ખરણી પ્રીતમ પ્યારો, અખડ સોદામ મારો;
રડાખાની જીક ટાળી રે. શિર ૩
અજ્ઞાનંદ કેરે વદાલે, કરે સદાથો નંદવાલે;
શબ હુંતો મતવાળી રે. શિર ૪

પદ ૩

મનહું લોભાણું મારું, મનહું લોભાણું મારું;
 મનહું લોભાણું મારું રે, સહુલો જોષને મનહું લોભાણું મારું. ૨૬.
 શું કરે સંસારી જોય, પાણી કેત પરપોટા;
 તેની બીક શીદ પાર રે. સહુલો ૧
 સ્થામજો સનેહી ભેટી, જળકેરી યંદા ભેટી;
 સર્વે મુને થયું ખાર રે. સહુલો ૨
 બંધાણું હસ્થી બેલું, શિર જાતે નવ બેલું;
 વહાલા માથે તન વાર રે. સહુલો ૩
 પ્રહાનંદ કરે નાથે, હેત કરી ઝાલી હાથે;
 સધર્મુ કારજ સાર રે. સહુલો ૪

પદ ૪

વરીએ તો સ્થામજિયો વરીએ, વરીએ તો સ્થામજિયો વરીએ;
 વરીએ તો સ્થામજિયો વરીએ રે, ચતુર વર વરીએ. ૨૭.
 તેનું તો એનાતન કાચું, પરણી રંગવું પાણું;
 તેને ધર શું પાણી બરીએ રે. ચતુર ૧
 જોને પરણે દુઃખ જાણે, અખંડ સોદાજ થાપે;
 તેની સંગે પ્રીતિ કરીએ રે. ચતુર ૨
 સરવે સંસારી જુદાં, યંથુ થાવાનું રૂઝાં ત્રૂઝાં;
 તેને તુલ્ય જાણી ફરીએ રે. ચતુર ૩
 પ્રહાનંદ કરે વહાણે, લટકણે નંદલાણે;
 હાથ મારો સહાયો હરિએ રે. ચતુર ૪

પદ રાગ ગરબી-પદ ૧

શરી બલી પલુ સાંકડી રે, નખર બહું પલુ દૂર રે કેસરિયા;
 એકવાર જડડે પધારજો રે. ૨૮.
 બાવો તો વેલેરા આવજો રે, જોઈ મારા વાલાની વાટ રે; કેસ ૧

શેરીએ આવંતા શોભતા રે, ઘોડડીએ અસવાર રે; ટેસ૦ ૨
 માણુક એકમા મલપતા રે, ઉડે છે અખીર મુલાક રે; ટેસ૦ ૩
 ઝાઝરીએ ઢાલીડો દળાવતા રે, એસંતા બહુ વાર રે; ટેસ૦ ૪
 ગોપી તે નાચનાં મંદિરીયાં રે, તમ વિના સુનાં દેખાય રે; ટેસ૦ ૫
 સદાનંદ સુગળ છો રે, અન્નાનંદના નાથરે; ટેસ૦ ૬

પદ ૨

મુંણો કહું એક વિનતિ રે, સદાનંદ સુખધામ રે સ્યામળિયા;
 મુંણો કહું એક વિનતિ રે. ટેક.

સુતું મુક્યું તમે ગઢકુ રે, ક્યાં ગયા પ્રાણ આધાર રે. સ્યામ૦ ૧
 તમ વિના પુરવજનને રે, અતી ત્રિય તુલ્ય થાય રે. સ્યામ૦ ૨
 પશુ પક્ષી પણ તમ વિના રે, મનમાં ઘણું અકળાય રે. સ્યામ૦ ૩
 ઉનમત ગંગાનાં નીર જે રે, તમ વિના ચર્ચા પંકસમ રે. સ્યામ૦ ૪
 અક્ષરે ઝોરડીમાં પોદતા રે, તમ વિના સુની દેખાય રે. સ્યામ૦ ૫
 રાજમારેમમાં આલતા રે, સરવે મુનિ ચારે પાસ રે. સ્યામ૦ ૬

પદ ૩

માનત સગજન સહુ મળી રે, શોભા તણા ચણુગાર રે મોહનવર;

માનત સગજન સહુ મળી રે. ટેક

દેતા સુખ અતિ ઘણું રે, સુખ સાગર ધનસ્યામ રે. મોહન૦ ૧
 પુરષોત્તમ તમે પ્રગટી રે, ક્યાં સહુનાં કલ્યાણ રે. મોહન૦ ૨
 મુજ સરખા દાસ અતિ ઘણા રે, સેવે તમારા ચરણ રે. મોહન૦ ૩
 પૂર્વે કદ્યુંતું ઉદ્ધવને રે, લલચ બીજો જનમ રે. મોહન૦ ૪
 તે તમે ભક્તિ ધરમથી રે, બૂપર ધર્મે અવતાર રે. મોહન૦ ૫
 અદાનંદ મારે તમથી રે, અંતરે સુખ અપાર રે. મોહન૦ ૬

પદ ૪

સ્વામિનારાયણ સલા છે રે, પ્રગટિયા પરમજ્ઞ રે પુરષોત્તમ;

સ્વામિનારાયણ સત્ય છે રે. ટેક.

સદાનંદ હું તમ વિના રે, ઘેલી ફરે જગમાંય રે. પુરષો. ૧

તમ વિના મારા નાથજી રે, દાષનો નહિ મારે બાર રે. પુરુષો ૨
 દાસલ દેશથી આવીયા રે, ધર્મા રજા પૂરણુ કામ રે. પુરુષો ૩
 મુંજને સંજારને સ્થામળા રે, અંતે સુંદર સ્થામ રે. પુરુષો ૪
 દયા ધરી અહીં આવળે રે, સર્વના જીવન પ્રાણુ રે. પુરુષો ૫
 અજ્ઞાનંદના સ્થામળા રે, મેલો માં ધડી દૂર રે. પુરુષો ૬

રાગ મેવાડી. પદ ૧

કહાનજી શું કહી મેલ્યું રે, ઉધાજી અમને કહાનજી શું કહી મેલ્યું;
 મનડાને લપ્પ બધા છે, પાપી પ્રાણુ બાકી રજા છે;
 તે પણુ તૈયાર થયા છે રે. ઉધા ૧
 માછલાને પાણી ખાઈ, તે ન જીવે આવી બાઈ;
 એવું કામ છે અમારું રે. ઉધા ૨
 જ્યું મન હોયે રોગી, તેદરે થકને જોગી,
 અમે તો બૃધરનાં જોગી રે. ઉધા ૩
 અજ્ઞાનંદ કહે ખાષ સમને, સાચી વાત કહી તમને;
 એવુંતો મ ક્રોડે અમને રે. ઉધા ૪

પદ ૨

જોમનો સંદેશો લાબ્યા રે, ઉધાજી તમે જોમનો સંદેશો લાબ્યા; ૨૬.
 મન દરી લીધું દરીએ, શેરું કરી ખ્યાન ધરીએ;
 કહેને હવે કેમ કરીએ રે. ઉધા ૧
 જોમની જુગતી જારી, અમે જોળા મજનારી;
 બારે જોમએ ગિરિધારી રે. ઉધા ૨
 ઉલોજી નાખિએ ડાણુ, બહારે નોય તો માંલ જોણુ;
 નિતયાંને ધાને ડાણુ રે. ઉધા ૩
 અજ્ઞાનંદ કહે જોગી થાયું, તો અમે મયુરાં બાયું;
 ખ્યારાજને મહીડાં પાયું રે. ઉધા ૪

૫૬ ૩

રસિયાની કહેને રીતિ રે, ઉધાજી અમને રસિયાની કહેને રીતિ;

ઉધાજી તમે ભલે લાવ્યા, અમારા અંતરમાં લાવ્યા;

સ્થામનો સદેશો લાવ્યા રે. ઉધા• ૧

લોકમાં ચાલી જી વાણી, કુળ્મને કાઢી રાણી;

વદાલાજીની વાત જાણી રે. ઉધા• ૨

કુળ્મ કંસની દાસી, ખુબ જની નોંડ ખાસી;

લોકડિયાં કરેછે હાંસી રે. ઉધા• ૩

અઘાનંદ કહે રંગ લાખો, કુળ્મડીનો ધર લાખો;

જડુકુળ અજવાળો રે. ઉધા• ૪

૫૬ ૪

વદાલાજીની વાતો જાણી રે, ઉધાજી અમે વદાલાજીની વાતો જાણી;

જાણી જોયો જોહો જાણિયો, છોકરાને વેશો જાણિયો;

કહો એ જોયો કુણુ જાણિયો રે. ઉધા• ૧

નારી વિના દુઃખી જોધને, સુર્પનખા આવી મોહીને;

કાન નાક મધ ખોધને રે. ઉધા• ૨

વૃન્દાને જાણીને બાળી, વેદની મરજાદા ટાળી;

વેધો બાણે કરી વાળી રે. ઉધા• ૩

અઘાનંદ કહે દેસ મારી, લાવ્યા ધરે સીતા નારી;

તેને કાઢી મુકી બહારી રે. ઉધા• ૪

રાગ રૈખતા-૫૬ ૧

આવના મેરે મનકે, મેરમ સલુને સ્થામ રે;

મલુને સ્થામ રે, મેં સમજું તેરા નામ રે. આવ• ૨૩.

પહેલી પ્રીત લખાયકે, અખ આચ કરો મત દુર;

દુર રહે દુઃખ હોત હે, મેં તરત મરગી ગુર રે. મેર• ૧

દરદે દીવાની મેં ડાહુ, મેર મેકમ બાઢવા રાગ;
રોગકી મારી રીસમેં, મેં જાપ પેરંગી જોમ રે. મેર ૨
પ્રીતમ અર્ધા પ્રેમકા, તુંમ જોર ગજો બીચ ફંદ;
ફંદકી મારી મેં ફર, બલ જાવત અઘાનંદ રે. મેર૦ ૩

પદ ૨

આવના મેરે આચક, જાની રંગીસે વહાલમે;
રંગીસે વહાલમે, મેરે દિલકે મા'સુક માલમે. આવ૦ ૮૬.
બોન રસીલી બોલની પ્યારે, અંખીયાં તેરી લાલ;
લાલ પ્રિયા તેરે કારને મેં, લીન ફકીરી હાલ રે જાની૦ ૧
પેહેરં કહની પ્રેમકી, લેઉ હજી ઝોલી હાથ;
હાથ તેરે મેરા હીયરા, નિચ દિન ડાહુગી સાથ રે. જાની૦ ૨
અઘાનંદકી વિનતિ, સુન લીજો સુંદર સ્યામ;
સ્યામ પ્રિયા તેરી અંતરે, મેરે રટના આઠું જામ જાની૦ ૩

પદ ૩

સ્યામરે મેરે પ્રાણકે, પ્રીતમ પ્યારી તેરી બોલની;
પ્યારી તેરી બોલની, દિલયોર અલૌકિક ડોલની. સ્યામ૦ ૮૬.
લાલ ગુલાબી અંખીયાં તેરી, હેલ અલૌકિક ચાલ;
ચાલ લખી તેરી લાલબું, મેરે નેન બયે ખુશીઆલ રે. પ્રીત૦ ૧
વહાલમ તેરે વેનમેં બાપા, ચિત્ત મેરા ગુલતાન;
તાંન તેરે દિદારકી મેરે, હેલ હખીસે કહાન રે. પ્રીત૦ ૨
રૂપ તેરા દિલ લીંતરે રહું, રસના તેરા નામ;
નામ તેરે કુરખાનમે, અઘાનંદકે સુંદર સ્યામ રે. પ્રીત૦ ૩

પદ ૪

આયકે બસી અંતર, મેરે હખી પ્યારે કહાનકી;
હખી પ્યારે કહાનકી, લગી રટના લીને વાનકી. આય૦ ૮૬.
મેં બાઝ અજ બાવરી, મેરા મન રલા નહિ હાથ;
હાથ બેઠાની નાથકે, મેં તો જાઉંમી વાકે સાથ રે. મેર૦ ૧.

કુંન બરે જળ હેલિયાં, અળ કુંન કરે ધર કામ;
કામ કેનયા લાલકા, કુરખાન કરે ધન ધામ રે. મેરે ૨
અહાન દેકે નાથકા અળ, ખૂળ ચઢ્યા મોય રંગ;
રંગ તજ્યા સંસારકા, બાધ દોસ્તી મેરમ સંગ રે. મેરે ૩

રાગ ધોળ પદ ૧

મેં તો સરવે સંગ્રાથે તોડી રે સાહેલી,
એક જગના જીવન સાથે જોડી રે સાહેલી. ૧

શું કરશે પિયર સાસરિયાં રે, સાં મેંતો સમજીને પગલાં બારિયાં રે. સાં ૨
મેંતો નિશ્ચે કર્યું મનમાંથી રે, સાં ચિર સાટે એ વર ક્યાંથી રે. સાં ૩
પહેલું માથું પાસંગમાં મેલ્યું રે, સાં પછી વરવાનુ ખીકું ઝીલ્યું રે. સાં ૪
હુંતો રહું નહિ કોઇની વારી રે, સાં ધાર્યો એક ધણી મિરિધારી રે. સાં ૫
છાની વાત નહીં એ છાવી રે, સાં અહાનંદના વહાલાની કહાવી રે. સાં ૬

પદ ૨

જેયું સરવે જગત તપાસી રે રહ લાગી,
એક પુરૂષ દીક્ષા અવિનાશી રે રહ લાગી.

ખીજે અખળાની સર્વે ટોળી રે, રહો દીકું ચૌદ જીવન લગી જોળી રે. રહો ૧
અખળા અખળાને શું પરણું રે, રહો માટે ખળીયાતું લીધું શરણું રે. રહો ૨
કહાન કુંવરથી સમપણુ કીધું રે, રહો એતું મહેલું મેં માથે લીધું રે. રહો ૩
શિશ નાંખ્યો હવે મેંતો છેડો રે, રહો લાગ્યો નંદના નંદન સાથે નેડો રે. રહો ૪
સર્વે અવર પુરૂષ પરહરિયા રે, રહો અહાનંદના વહાલાને વરિયા રે. રહો ૫

પદ ૩

શું કરશે સંસારી કહીને રે હરિ વરિયા,
ચાલી જગમાથે પગ દમને રે હરિ વારયા.

જેમ યશે રણમાં ખેલે રે, હરિ ૦ ચતુ સન્મુખ પગલાં મેલે રે. હરિ ૦ ૧
યષ નિઃશંક લગાઇ લેવે રે, હરિ ૦ કેદી પાછા પગ નવ દેવે રે. હરિ ૦ ૨

એમ સમજીને હું તો ચાલી રે, હરિં મનમાં મરવાની આંટી ઝાલી રે. હરિં ૪
સૌ સાથે તે નાતો તોજો રે, હરિં હાથેવાળો તે હરિસું જોજો રે. હરિં ૫
બ્રહ્માનંદ કહે થય મતવાળી રે, હરિં માયા સાટે વૃષા વનમાળી રે. હરિં ૬

પદ ૪

એવી અંતર આંટી પાડીરે સુણુ બેઢેની,

ઉખડે નહીં દોષની ઉખાડી રે સુણુ બહેની. ૧

જેમ ચાતક આંટી રાખે રે સુણુ. વિના સ્વાગિ નીર નવ આખે રે. સુણુ. ૨
જેમ કેસરી ધાસ ન ખાચે રે, સુણુ. સૌ લાંધણુ કરી મરી જાય રે. સુણુ. ૩
એમ નિશ્ચે વિકૃતને વરણુ' રે, સુણુ. નહીં તો સાવ કુંવારાં મરણુ' રે. સુણુ. ૪
ખીખ પુરૂષ સામું નવ જોણુ' રે, સુણુ. ચિત્ત પાતળિયામાં પ્રેણુ' રે. સુણુ. ૫
બ્રહ્માનંદ કહે પહેલે વિચારી રે, સુણુ. પછી વાત કાઢી મેં ખારી રે. સુણુ. ૬

રાગ ગરબી. પદ ૧

તારી મુખની લાવણ્યતા મીઠી રે, મોહન વનમાળી;
એવી ત્રિભુવનમાંજ નવ દીડી રે, મૂરતિ મરમાળી. તારી. ૨૬.
ચટક રંગીલા તારા મોળીયને છેડે, મનકું ડોમે છે કંડે કંડે રે. મો. ૧
રંજડો જામ્યો છે ફૂલડાંને રે તોરે, બમરા બમે છે ચઢુ દોરે રે. મો. ૨
ભાત તિલક દેશર કૈં રાજે, મુખ જોઈ શયિયર લાજે રે. મો. ૩
બ્રહ્માનંદ કહે સરવસ વાહુ, રૂપ જોષને વહાલા તારે રે. મો. ૪

પદ ૨

તારાં લટકાં પ્યાસં મુને લાગે રે, લહેરી લટકાળા;
હું તો રીઝી સહુણા ધેરે રંજે રે, હેલા હોમાળા. તારાં. ૨૬.
સુંદર નેણુ કમળદળ જીવી, બકુટી બમર રજા સેવી રે. લ. ૧
ગૌર કપોળ સુભગ તિલ ત્રાણુ, દામળ નાસા કાણુ રે. લ. ૨
અધર ઉપર જાણુ કંકુ દળીયું, દાંત દાડમ કેરી કળીયું રે. લ. ૪
બ્રહ્માનંદ કહે સામું જોષને, મનકું લીધું છે મારું પ્રેષને રે. લ. ૫

પદ ૩

વદાલી લાગે છે મુખડાની વાણી રે, પ્રીતમજી પ્યારા;
 મીડે મરકજડે લોલાણી રે, સુંદર વર સારા. વદાલી. ટક.
 નટવર આડી નળરે, નીલાણી, રંગડાની રેલું વાળી રે. પ્રી. ૧
 મધુર મધુર મુખ હાસ કરીને, લીધા છે પ્રાણ હરીને રે. પ્રી. ૨
 મનમોહન તારી નૌતમ મૂરતી, નીમખ ન મેલું મારા ઉરથી રે. પ્રી. ૩
 અજ્ઞાનનંદ કહે રીજી તારે રાગે, અહોનીસ રહેજે મારે આગે રે. પ્રી. ૪

પદ ૪.

તારા ઊગડીયાની છબી ભારી રે, કુંવર કનુકા;
 છેલા ગુણવંતા ગિરિધારી રે, લાગે છે રાગ. તારા. ટક.
 પ્રાણુજીવન શીરે કેશ રૂપાળા, કાળા ખીતકીયાળા રે. કું. ૧
 લાલ કમુંખી તારા મોળીયને ચટકે, જોષને મોડી છું કર લટકે રે. કું. ૨
 કુંડળની છબી નથી રે કહેવાતી, નીરખી હરે છે મારી છાતી રે. કું. ૩
 અજ્ઞાનનંદ કહે રહેને રંગિલા, આંખડીમાં અલમેલા રે. કું. ૪

રાગ ગરબી-પદ ૧

છેલા તારં ઊગડું અનિસારં રે, જોષ મોહી રજું મન મારં રે. છેલા. ૧.
 રડા લટકા કરે છે લહેરી રે, બાંધી પાધ ગુલાબી ઘેરી રે;
 મારી નીરખી આંખડી ઢેરી. છેલા. ૧
 જોષને મોહી છું ચંદન ખોરે રે, તારી મૂરતિ વસી દીલ ખોરે રે;
 કીધી ધાયલ પૂલાંકરે તોર. છેલા. ૨
 કાણુ શોભે છે જમર કાનસીયાં રે, બહુ અંતરમે રસખસિયારે;
 અજ્ઞાનનંદને આવી દીલ વસીયા. છેલા. ૩

પદ ૨

આવો આવો લાલજી લટકાળા રે, મોતીડાની પેંસાણું કું માળા રે. આવો. ૨.
 કાણુ પ્રલડે તે સેજ ખીજવું રે, આગે પગભરે ઉભી ગાવું રે;

આવો મંદિરમાં પધરાવું.	આવો. ૧
દુધ પાષણ ગાવડલી દોષનેરે, માંછ નાખીય ચાકર ધોષને રે; રાખું આંખડલીમાં પ્રોષને.	આવો. ૨
ભાવે આવોને રંગડાના ભરીયારે, હેતે પ્રાણ મારા તમે હરીયા રે; અહાનંદના વાંલા ડોહરીયા.	આવો. ૩
પદ ૩	
રસીલા લાલજી રંગબીના રે, આવો છેલ કુંવર નંદજીના રે.	૨. ૨૦
તમને મળવાને મન માઈં પાખ્યું રે, લોકે જોમ કહ્યું તેમ સાંખ્યું રે; જોવા કાળે આપુર થાય છે આંખ્યું.	૨. ૧
નિરખ્યા કાજ હીમી ચડી પેડે રે, માઈં મનકું ડાંચે તમ કહે રે; હું તો મોહી છું પાંચડીને છેડે.	૨. ૨
નટ નાગર છેલ નાનુડા રે, માથે નવલ મોતીડાના જુડા રે; અહાનંદના વાંલા લાગો રડા.	૨. ૩
પદ ૪	
કહાના તારા રૂપની બલિહારી રે, મનવરતિ લોભાણી છે મારી રે.	ક. ૨.
કાને કુંડળ નૌતમ રાજે રે, ઊર્ગા નવલ કલંગી જાળે રે; આવે દેવ ત્રીયા જોવા કાળે.	ક. ૧
પુલ મજરા બાજીમધ ફાવે રે, જીમી ચિત્તાંને લલચાવે રે; જોતાં નેલુ ત્રપત ન થાવે.	ક. ૨
રંગે ખેલોહો પલવટ વાળી રે, વાઓ છો મોરલડી રૂપાળી રે; અહાનંદના વહાલા વનમાળી.	ક. ૩

રાગ ગરબી. પદ ૧

ઝોરા આવો મારા લેરખડા લેરી, કિધી તમ સાર મેં મજ લેરી.	ઝોરા. ૨૬
કાળુ નૌતમ જમા જરકશીયા, શોભે પાંચડલિ શિર સોનેરી.	ઝોરા. ૧
નંગ જડીએલ બાળુ બેરખડા, કર પોંચી હેમકડા પેરી.	ઝોરા. ૨
તમે રસિયા રંગડાના ભરીયા, મુખ મોરલડી વાતા ધેરી.	ઝોરા. ૩
અહાનંદના છેલા ઊગાળા, ચાલો ચાલ મલપતા મજકેરી.	ઝોરા. ૪

૫૬ ૨

મરમાળા મનમાન્યા માતા, રોગે અખડલી આગે આવા મર. ૧
 તારાં મનમોહન મીઠાં વેણાં, આવો શ્યામ તમે મુને સંભળાવા. મર. ૧
 નિલ વાલમ આવો મારે મંદીરીયે, રૂડી ચાલ ચતુરાષ્ટ્ર શીખાવા. મર. ૨
 તમે નાવો તો હું નંદજીને ફળીએ, બહુ હેત કરીને આવું બોલાવા. મર. ૩
 બ્રહ્માનંદના બાળ સનેદીડા, રાખું જોર કરીને નહીં દેવું જવા. મર. ૪

૫૬ ૩

વા'લું લાગે મુને મોહન મુખ તારું, છે જો પુરણ ચંદ્રચક્રી સાઈ. વા. ૧
 તારા મુખડાની મીઠી લાવણ્યતા, જોઈ કોટી કોટી કંઈ વાઈ. વા. ૧
 શુભ ઝીર કપોળે તીલ ત્રાજુ, તેમાં લોભાણું મનડું મારું. વા. ૨
 તારા મુખની શોભા મરમાળા, નિલ નીરખી અંતરમાં ધારું. વા. ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે વરા કીધી મુજને, છે જો કોટીજી કમણુમારું. વા. ૪

૫૬ ૪

તારી મૂરતિ મન માની મારે, હવે ઇંકા જમની કાણુ ધારે. તારી ૦ ૧
 લટકાળા તમને લાડકડા, મેં તો દીકલ જમુન્યાને આરે. તારી ૦ ૨
 મનમોહન સુંદર મોળીડે, તોરા ટુલતણા મુકીયા તારે. તારી ૦ ૩
 શુભ નાસા દીપસમાન બણી, કાણુ નેણુ કમળદેરે અનુસારે. તારી ૦ ૪
 બ્રહ્માનંદના હારે હજારીડા, હું તો છલું છું તુંને દેખું જ્યારે. તારી ૦ ૫

રાગ 'ગરબી. ૫૬ ૧

તારે ચટક રંગીયો છેડલો, અલખેલા રે;

કાંઈ નવલ કસુંબી પાલ, રંગના રેલા રે.

શીર અજળ કલંગી શોભતી, અં હેડમાં રાખ્યા લાગ: રં ૦ ૧
 મોળીડું છાયું મોતીયે, અં ટુલડાની સુંદર ફાર. રં ૦ ૨
 ગરે રંગે ગુચ્છ ગુલાબના, અં જોઈ ભમર લમે તે ઠાર. રં ૦ ૩
 તારી પાલડલીના પેચમાં, અં મારું ચિત્તું થયું ચકચુર. રં ૦ ૪
 બ્રહ્માનંદ કહે તારી મૂરતિ, અં વણુ દીઠે ઘેલડી તુર. રં ૦ ૫

પદ ૨

કેસરનું તિલક સોહામણું, ગિરિધારી રે;

અળે છે સુંદર ભાવ, બળિં બલિહારી રે.

રસ રખડલી થીલસી રહી, ગિં નીરખીને યષ્ઠ છું નીલાલ. ગાં ૧

વારી બેદદ બુકુટી વાંકડી, ગિં બણે કરડી સ્થામ કમાણુ. ગાં ૨

રુપાળી તસરુ રાતડી, ગિં લોચનીયાં તીખાં બાણુ. ગાં ૩

નાસા અણીયાળી નમણી, ગિં જોષ લાજે દીપક કીર. ગાં ૪

બ્રહ્માનંદ કહે જોષ રહેતી નથી, ગિં ઉર દેવત્રિમાને ધીર. ગાં ૫

પદ ૩

કુંડળ બેઠે રાજે મનમાં, વળચંદા રે;

સુંદર માંધ બિંદુ સ્થામ, નંદના નંદા રે.

રંગ બીના તારા રુપને, મં જોષ લાજે કાટીક કામં. નં ૧

તીલનું એક નૌતમ ત્રાજણું, મં કંકણેલ ગૌર કપોળ. નં ૨

તારા અધરે પ્રવાળા સરખા, મં છળી વંદન કમળની ગોળ. નં ૩

તારા ફાંત ઠાલરિયાની કળી, મં વળી દાડમ ફેરાં બીજ. નં ૪

બ્રહ્માનંદ કહે હાસ્ય વિલાસમાં, મં રહી પ્રજનારી રંગ બીજ. નં ૫

પદ ૪

બાથે બાણુ કાણુ બેરખા, મને પ્યારા રે;

બહુ મુલી લટકે બોર, કામલુઆરા રે.

હાથેમાં પોંગી હેમની, મં ખાસી તન ચંદન ખોર. કાં ૧

બણી શોભા વેંટી વેદની, મં હિયે નવલ ગુલાબી ફાર. કાં ૨

તારું રુપ જોષ ઘેલી ફરે, મં ગોકુળીયા ફેરી નાર. કાં ૩

જોષ તેજ અલૌકિક અંગનું, મં થયા ઝાંખા સુરજ ચંદ. કાં ૪

તારી નવલ છળીને ઉપરે, મં બલિહારી બ્રહ્માનંદ. કાં ૫

પદ ૫

છાગાળ તારે છાગલે, મન લીધું રે;

વળી પાપડલીને તારે, કામલુ કીધું રે.

નલવટની રેણુ જોધને, મં જુલી છું ધરે ને બાર. કાં ૧
 રંગીલે નેણે રાતડે, મં કાણુ અપ્પીયાળી કાર કાં ૨
 હેનાળે લટકે હાથને, મં બાળુડા કરે બાર. કાં ૩
 મનમોહન તારી મોતલી, મં સાંભળતાં યધ ગુલતાન. કાં ૪
 લાવણ્યતા મુખની જોધને, મં બ્રહ્માનંદ કહે બીને વાન કાં ૫

પદ ૬

રંગીલા તારા રૂપને, મેં જોયું રે;
 લટકાળા નંદના લાલ, મનકું મોયું રે.

દારાલું છોડું પુલનું, મેં અટકાળી તારી ચાલ, મં ૧
 વળી આડી નજરે દેખવું, મેં વસ કીધી મજની નાર. મં ૨
 બાળુડા કરાં બોરને, મેં દિયે મોતીડનો હાર. મં ૩
 કરેમા એક પુલ ગુલાખનું, મેં હેરે છે હેત સહીત. મં ૪
 કાણુ તીલ ચિહ્ન કપોલમાં, મેં બ્રહ્માનંદ કહે ધેરે ગીત. મં ૫

પદ ૭

આજ દીઠી મુજને એકલી, પુતારે રે;
 આવીને રોકી વાટ, જમુનાને આરે રે.

મારી નવરંગ હાડી મુનડી, પું મેકાનું ફેણું માટ. જાં ૧
 કાંઈ લાજ ન રાખી લોકની, પું બોલે મુખમાયી માળ. જાં ૨
 સંગ લઈ છોરાની મંડળી, પું તોડી મોતીની માળ. જાં ૩
 બેની કાયર અમને કીધલાં, પું રોકે છે સાજ સવાર. જાં ૪
 બ્રહ્માનંદ કહે છોટે છોકરે, પું અમને મનવી છે હાર. જાં ૫

પદ ૮

કહોને આ ગોકુળ ગામમાં, કેમ રહીએ રે;
 કરે વદવા જીવી વાત, કેને કહીએ રે.

કટણિ છોડે વાહરં, કેં રંખડે દી ને રાત. કેં ૧

નાનકડો હોરો નંદનો, કે० આવીને આપે આણુ. કે० ૨
રોકે છે મારગ ચાલતાં, કે० માગે મૈઝનાં દાણુ. કે० ૩
હોરની લષ સંગ મંડળી, કે० તાણુ છે નવરંગ ચીર. કે० ૪
અહાનંદ કહે કાયર કીધલાં, કે० નથી ભરવા દેતો નીર. કે० ૫

રાગ ગરબી-પદ ૧

નંદલાલો રે નંદલાલો, છે જો પ્રાણુચક્રી મુને વહાલો રે. નંદ૦
એનાં ચરણકમળની રેખા, જોષ જન્મ સફળ મારો લેખું રે. નંદ૦ ૨
નખમંડળ અધિક તેજાણું, અંતરમાં કરે છે અજવાણું રે. નંદ૦ ૩
પગ છુટી અજગ્ય ગાળ પ્યારી, એનું ખ્યાન ધરે છે ત્રિપુસારી રે. નંદ૦ ૪
ત્રિરિધરની નવલ પીંડી ગારી, અહાનંદની છે જીવનદોરી રે. નંદ૦ ૫

પદ ૨

રંગબીનો રે રંગબીનો, એનો નિલ નિલ ભાવ નવીનો રે. રંગ૦ ૧
જાનું જુગલ જોષને સુખી થાયે, નિલ કમળા ચાંપેછે ચતુરાયે રે. રંગ૦ ૨
દીલ હરખ વાધે છે હર દીડે, તેતો શોભે ગરકેરી પીંડે રે. રંગ૦ ૩
કદી નવલ પીતાંમર ભારી, કંદોરો જડીત સુખકારી રે. રંગ૦ ૪
નાભી અજને ચલાનું ઠેકાણું, અહાનંદનું ત્યાં મન લોભાણું રે. રંગ૦ ૫

પદ ૩

અવખેલો રે અવખેલો, હોમાંવાળો તે છેલ છખીનો રે. અવ૦ ૧
તુંડ ત્રિવળી અધિક રૂપાળી, જોષ મનનંદેછે મલીવાળી રે. અવ૦ ૨
પેટ નરમ પોયણુકે પાનું, માંદીનંદેછે અહાંડનૃય છાનું રે. અવ૦ ૩
છખીદાર ઉપડતી પોંળી ધત્તી, રહે લક્ષ્મી અખંડ રંગરાતી રે. અવ૦ ૪
કંઠ અંખસરીખો કાણુ શોભે, અહાનંદનું તે મનકું ભોભે રે. અવ૦ ૫

પદ ૪

ત્રિરિધારી રે ત્રિરિધારી, એની મૂર્તિ લાગેછે મને પ્યારી રે. ત્રિરિ૦ ૧
જુગલંદ પ્રચંડ શોભે ભારી, કંઠ નાખી ડાલેછે વજ નારી રે. ત્રિરિ૦ ૨

કાં કુંડળ જડાઉ કાને રાજે, મુખ જોષ કમળ શશિ લાજે રે. ગિરિં
તિલ ત્રાલુ છે મૌર કપોળે, સુખ અનંત રહ્યા છે એને ઓળે રે. ગિરિં
નાસા નેગુ તિલક છમી જોષને, બ્રહ્મા દંડ કહે રાખું છું ચિત પ્રાપ્તને રે. ગિં

રાગ ગરબી-પદ ૧

વા'લા મારી શુભ બુધ તેં હરી લીધી રે, તારે લટકે વેશગણુ કીધી. વાલાં
તારી નવલ કલંગી દીડી રે, મનડામાં લાગે અતી મીઠી રે;

જાણે જખર જાદુયાની ચીઠી. વાલાં

જોયું મોળીકું આટિ ફરણું રે, પણ એક નથી વીસરતું રે;

મારું હેકું ધીરજ નથી ધરતું. વાલાં

જાણે આડ કેસર કેરી જાળી રે, રોજો ત્રણ ઉપડતી રૂપાળી રે;

જાણે મન પકડયાની છે જાળી. વાલાં

ખંડી બ્રુકુટી ધણી મન જાવી રે, બ્રહ્માનંદને વસી ઉર આવી રે;

જાણે સ્થામકખાણુ ચગાવી. વાલાં

પદ ૨

પ્યારા તારી પ્યારી લાગે પાંપણીયાં રે, જોષ જોષ લીધા મેં જોષણીયાં; પ્યારાં
તારાં લોચનઃગાણુ તીખડીયાં રે, ધણાં જાદુ હથોડીનાં ધડીયાં રે;

આવી ઓચીંતાં મુજ પર પડીયાં. પ્યારાં

તારી નાસીકા મુંદર નમણી રે, જોષ દીપક કીર લજમણી રે.

એતો જીવનદોરી છે અમણી. પ્યારાં

કાને કુંડળ નૌતમ ધરીયાં રે, જાણી નંમ વળી રંજભરીયાં રે;

આવી અંતરમાં ઉડ્યાં ગરીયાં. પ્યારાં

દીકું મુખકું ચંદા ફેરે ડાલે રે, તિલ દક્ષિણુ ગૌર કપોળે રે;

બ્રહ્માનંદ કહે તેને મુનિ જોળે. પ્યારાં

પદ ૩

૩ડી તારી મુંજની રેખા ઉપડતી રે, ચિત્ત ચોરુ ચાલ-ચડયડતી. ૩ડી૦ ૧૬.
દેડામાં વસી મારે દાસી રે, એને સમરે છે જોજ અધ્યાસી રે;

જાણે પ્રેમ તણી માંડી ફાંસી. ૩ડી ૧
હેતે હાંત બચીસી હેરી ર, ડીક ચેને વૃત્તિ મારી ઠેરી ર;

કાલુ કળીયો તે દાડમોરી. ૩ડી૦ ૨
વા'લા મોરકી ધીરે રવરે વાળે ર, પ્રીતે અંધરઅમૃત રસ પાળે ર;

જ્યાં જાણે સા સાથે તેડી જાળે. ૩ડી૦ ૩
જ્યારે ચાવે છે પાન સોપારી ર, હેજ આવે તંબોળની ખારી ર;

તેનો અહ્યાનન્દ અધિકારી. ૩ડી૦ ૪

પદ ૪

કદાના તારે કંઠ કદામાં ન આવે રે, એ તો કૌસ્તુભ મણીને શોકાવે. કા'ના ૧૬.
દિવે પેપો છે હાર કુમરી રે, ભુજદંડ પ્રચંડ છે ભારી રે;

નાખી કંઠ જીવે મજનારી. કા'ના ૧
શોભે કમરે રેટા સુધા સાચે રે, ગાની ખ્યાનીનો દિવસ ગુનરો રે;

ચાલ જોઈ લાળે હંસ બીચારો. કા'ના ૨
૩ડી લાગે છે પતની આંજળીયો રે, નખતેજ નાપ નહીં કળીયો રે;

જાણે ચંદતણી મંડળીયો. કા'ના ૩
રાજે ચરણ લાંબી ઉર્ધ્વરેણુ રે, હું તો ખ્યાન વીના એને દેણુ રે;

અહ્યાનન્દ કહે જન્મ ધન્ય લેણુ. કા'ના ૪

રાગ ગરબી-પદ ૧

ચાતો ચાતો સેમરનો સાથ, જન્મવન જન્મજે રે;
સખી હેલ જખીયાને સંગ, હળી મળી ગાણે રે. ૧

વહાણે જીવે છે આપણી વાટ, ઉશ્મ છે વનમાં રે;
સખી આપણે સાથ એકાંત, મન્યાનું છે મનમાં રે. ૨

વહાલે મોરલી લીધી છે હાથ, વગડે છે ઘેરી રે;
 આવી ઉભા છે જમુનાને તીર, ખીતાબર પેરી રે. ૩
 વહાલે પેર્વા છે ટુલસીના હાર, બાંધ્યા છે બાણુ રે;
 એને ઘળે છે કાંનમાંથી, હુંડળીયાં કણુ રે. ૪
 વહાલે મૃગલા પમાળ્યા મોહ, વંશીને નાદે રે;
 હરી આવેછે સંદર ગીત, મધુરે સાદે રે. ૫
 હરીને હેત કરીને હાથ, અલ્યાનો છે હેવા રે;
 સખી અહાનંદનો નાથ, કહે રમવા જોવા રે. ૬

પદ ૨

જોને જોને સખી એવું રૂપ, મનોહર રાજે રે;
 મુખ લાવણ્યતા જોષ કામ કે, મેટીકે લાગે રે. ૧
 જોને ટુલસીનો તોરે શીય, સુંદર શોભે રે;
 જોષ લાલ સુરંગી પાધ, મનહું લોભે રે. ૨
 વહાલો નેણે જણાવે છે નેહ, હેતે હેરે રે;
 મુને ન્યાલ કરી નંદલાલ, બાળુને ફેરે રે. ૩
 પેરી શોભીતા શયુગાર, રૂડા લાગે રમતા રે;
 વહાલો મજનારીને યત, ગિરિધર ગમતા રે. ૪
 મારાં લોચનીયાં લોલાય, નટવર તીરખી રે;
 હું તો મગન થઈ મનમાં, દીવાની સરખી રે. ૫
 ઉભા ખીત મધુરાં ગાય, ગોખીજન સંગ રે;
 વહાલો અહાનંદનો નાથ, રમે રસ રંગે રે. ૬

પદ ૩

આવે આવેને નંદજીના લાલ, આપણુ રમીએ રે;
 રૂડાં ગોજનીયાં બહુ જાત, જમાડું તે જમીએ રે. ૧
 વારી સ્થામળીયા તમ સાથ, લાગી પ્રીતિ રે;
 હવે શું કરશે સંસાર, મેષથી નથી ખીતી રે. ૨

મારા હેતુ છે દેખના હાર, તમપર વારી રે;
 તમ કાગ કોડીલા કહાન, સેજ સમારી રે. ૩
 મારે તમથી જગમાં કોઇ, બીજું નથી વહાલું રે;
 જે જોઇએ તે જાદવરાપ, આણી આણી આલું રે. ૪
 લેઇ સરવસ સુંદર સ્યામ, તુજપર વાશ રે;
 તારા હોઝલીયામાં ર્યામ, મોહ્યું મન મારું રે. ૫
 બ્રહ્માનંદના વહાલા ગુણવાન, પધારોને પ્યારા રે;
 તમને એક ધડી અલમેલ, ન મેલું ન્યારા રે. ૬

પદ ૪

તારી આંખડી અલમેલ, અતિ અણીયાળી રે;
 હુંતો ગરક મધ ગુલતાન કે, જુધર લાળી રે. ૧
 માથે લાલ કમુંબી પાધ, તોરો લટકે રે;
 હાથી જોઇને સુંદર સ્યામ, મન મારું અટકે રે. ૨
 રૂડી રૂચર ફરી આડ કે, જાલ બીરાજે રે;
 જોઇ મુખની શોભા મઃવ, પુરણ ચરી લાજે રે. ૩
 રોળે ધુધરડીનો ઘેર, કેડે કહોરે રે;
 ગળે મોતીયાની માળ, ચિત્તડું ચોરે રે. ૪
 રોળે સુંથણી સોરંગ, રૂપાળો રેટો રે.
 વહાલા પેરીને પ્રાણુઆધાર, કાવેસું બેટો રે. ૫
 વહાલા બ્રહ્માનંદના નાથ, આવી સુખ આપો રે;
 મને મેર કરી મોરાર, પોતાની ચાપો રે. ૬

પદ ૫

સખી નંદતણે દરબાર, મહા રંગ રેણે રે;
 વાલો ગોવાળાની સાચ, ખાંતીતો ખેણે રે. ૧
 મને કહાનુગ્રન્થ કોડ, ગઈતી જોવા રે;
 વાલે કીધો અલોકિક, અચલ, મારું મન મોવા રે. ૨

કલાને ગોખી ગોવાલાને ૧૦ દે, ગાપ જમાડ્યા રે;
 રંગ લટકાં કરી નદલાલ દે, ખુગ રમાડ્યા રે. ૩
 હસી હેત કરી હરીરાય, અઘી મને દાથે રે;
 વા'લે દુધનખી લછ હેલ, દેળી મારે માથે રે. ૪
 મને ટીધી રસમસ કદાન, બીજી મારી સાડી રે;
 મને ચસમે લાગ્યા એ સાય, ગર્ભજી હું તો દાડી રે. ૫
 વાસો ડોલે ગોવાળીય સંજ, બોલે સાઈ સફ રે;
 હેલી કલ્યાનનંદને નાય, મોચું મન માંડે રે. ૬

પદ ૬

એત આવોને સુંદર સ્થામ, એકાતે મળીએ રે;
 વા'લા દીન જણીને દયાગ, અઢળક ઢળીએ રે. ૧
 વારી મૂરતી તમારી માવ, વસી દીન મોરે રે;
 હું તો જોઈને ચર્ષ ગુલતાન, ડુલાઈરે તોરે રે. ૨
 કદાના તમને મળ્યાના છે કાઠ, કરીજો વાત રે;
 વહાલા તમ પીના પળ એક, નથી રે'વાતું રે. ૩
 તમે દીવડાના હરીયાવ દે, છેલ છેગાળા રે;
 મારા મનમાન્યા મોરાર, છે મરમાળા રે. ૪
 આવી તમ સાવે અઢમેલ, પ્રીત બંધાણી રે;
 મુખ લાવણ્યતા જોઈ માવ, હું લોલાણી રે. ૫
 તમે મોટા ચર્ષ મહારાજ, શું લલચાવો રે;
 વા'લા અજાનંદના નાય, હરી; બોલાવો રે. ૬

પદ ૭

તારા મુખડાંતી મોરાર, માયા લાગી રે;
 મેં તો લોકડીયાંતી લાજ, ચરવે સ્થાગી રે. ૧
 હવે છેડે નાખ્યો શીથ, યછ દીવાની રે;
 તારી જળી અઘૌકિક છેલ, મનડે માની રે. ૨

મેં તો તમથી બાંધી પ્રીત, બીજીથી તોડી રે;
 દવે સ્વામળીયા તમ સાચ, બની છે બેડી રે. ૩
 વા'લાં ગાવો છે સુંદર ગીત, અલૌકિક લટકે રે;
 તારાં ઊગલીયામાં છેલ, મન માફ અટકે રે. ૪
 હજી બેઠને સુદર સ્વામ, હરે છે નેણાં રે;
 રૂઝાં લાગે છે રંગરેલ, વા'લા તારાં વેણાં રે. ૫
 અલબેલા પ્રાણ આધાર, પધારોને પ્રીતે રે;
 વા'લા અજ્ઞાનંદના નાય, રમો રસ રીતે રે. ૬

પદ ૮

માફ મનકું પમાડ્યું મોહ, વંચીને તાને રે;
 મને ગરક કરી ગુલતાન, કાડીએ કા'ને રે. ૧
 મને સરવે સૈયરમાં સ્વામ, સુહાગલ કીધી રે;
 વાંચે દસી દેખાડી હેત, બાંધી પ્રીતી લીધી રે. ૨
 સરવે પુરી પ્રાણ આધાર, દિયાની લામુ રે;
 આજ મહેર કરી મહારાજ, બેધું મુજ સામું રે. ૩
 વાંચે હેતે અલ્પે લાય, લીધી લાય તાજી રે;
 મારે જગપતિ સાથે બેઠ, બંધી રૂપાળી રે. ૪
 અતી દરખ બરી ન સમાય, અનંદ અંગે રે;
 મારે રમતાં જાઓ રંગ, સ્વામળીયા સંગે રે. ૫
 હું તો મગન થઈ મસ્તાન કે, ખાતે બેધું રે;
 બાંધું અજ્ઞાનંદના નાય, સંગાથે બેધું રે. ૬

રાગ ગરબી-પદ ૧

ધન્ય ધન્ય મારી આંખડી, નીરખ્યા જગપતિ વાંચે;
 માથે સુંદર મોળીયું, ઓઠો નવલ દુસારો. ધન્ય ૧
 શાલ તિલક સોપામણું, બુકુડી રૂપાળી;
 લેચન તીખાં લાગણી, નાસા મરમાગી. ધન્ય ૨

કુંડળ જગડે કાનમાં, મકરાદૃતિ જારી;
 તે જોઇને પૂલી ફરે, સરવે મજનારી. ધન્ય ૦ ૩
 કાળુ ગોર કપોળમાં, તીવ્ર ત્રાણુ શોભે;
 ગોકુળવાસી ગોપનાં, જોઇ જોઇ મન લોભે. ધન્ય ૦ ૪
 અધર લાલ શુભ દાંત છે, દાડમ કળી જેવા;
 અલાનંદના નાચને, હસી ખોલ્યાનો હેવા. ધન્ય ૦ ૫

૫૬ ૨

આજ મારે આનંદ અંતરે, જગજીવન જોઇને;
 મનમોહનની મૂરતી, રાખું નેણમાં જોઇને. આજ ૦ ૧
 ઘોડલાની વાસે ધુમરૂ, હાથીડની હાથુ;
 અસવારો અધભેડની, જોઇ તન ધન વારૂ. આજ ૦ ૨
 ગિરિધર ગજ અંબાડીએ, આલ્યા મયુરની શેરી;
 વનિતા લેવે વારણાં, પુલકલાં વેરી. આજ ૦ ૩
 વાળાં બહુત પ્રકારનાં, નીચાણુ પટાળાં;
 ચમર દળે શીર સ્યામને, લાગે રૂપાળાં. આજ ૦ ૪
 ચોપદાર ઉચે સ્વરે, જય વાણુ ઉચ્ચારી;
 અલાનંદ છખી જોઇને, જય બલીદારી. આજ ૦ ૫

૫૬ ૩

હરિવર બેશી હાથીએ, માણીગર માલે;
 ચમર દળતે સ્યામળા, હોગાળા આલે. હ ૦ ૧
 મયુરાં નગરની માનિની, હેતે અતી હેરે;
 પ્રાખ ચડે. ગજગમની, પૂલકલાં વેરે. હ ૦ ૨
 કમરી અખીલ ગુલાલની, હેતે અતી જારી;
 તે જોવાને આવીયા, અલા ત્રિપુરારી. હ ૦ ૩
 દોલ દદામાં ગડગડે, ત્રાંબાણુ વાળે;
 કુણ્ડિક મત્રી કંસના, દેખીને દાઝે. હ ૦ ૪

અહાનંદના નાયની, જોપે અસવારી;
કોટીકે જન પાવન થયાં, નીરખી નર નારી. ૬૦ ૫

પદ ૪

શી કહું શોભા અજની, વર્ણવ્યામાં ના'વે;
ગિરિધર જન અંબાડીએ, મલપતા આવે. શી. ૧
પામ ઉપર શીર પેચની, શોભા અતી સારી;
અજબ દુસાશે જોડીએ, તજરાજ વિહારી. શી. ૨
હૈય ઉપર હોંડે, મોતીચની માળા;
મથુરા ફેરી શેરીએ, લાગે રૂપાળા. શી. ૩
કપું નિકંદન કંસતું, નિજ જન મુખ આપું;
દેવકી વસુદેવનું, ભવબંધન કાપું. શી. ૪
જોગી જતી જલે બેસે, સનકાદીકે આસે;
અહાનંદ પાવન કર્યાં, લોચન નંદલાસે. શી. ૫

રાગ પૂરજ ખમાય-પદ ૧

આંગણિયે જાણું શું બણિયે, આવો કહાના મારે આંગણિયે. ૧
ભાવ કરી નહ નાનર ભેટો, હૈયાના તાપ ખીયા હણિયે. આવો. ૧
હાયકડાં મોતીડોફેરી માળા, સુંદર છેલ બણી દણિયે. આવો. ૨
નોતમ સુંદર પાધડીના, પેચ ઝુકયા આવી પાંપણિયે. આવો. ૩
અહાનંદ કહે: પ્રેમ કરીને, તપત કરે મહી માંખણિયે. આવો. ૪

પદ ૨

જોસરિયે મનડાં હસિયે, આવો પ્યાર મારી જોસરિયે. ૧
માફે મંદીરીયું તે સ્થામ તમાફે છેટે છેલા દીદને ફરીયે. આવો. ૨
પ્રીતમ નોતમ પાધડીયાં, સુંદર ઊગડીયાં ધરીયે. આવો. ૨
પુલડાના હાર અનુપમ પેરી, કોડે કોડે લટકાં ફરીયે. આવો. ૩
અહાનંદના નાય છખી તારી, જોષ જોષ અંતરનાં ફરીયે. ૪

પદ ૩

ડોલરિયા રમના બલિયા, હસીને બોલો હરિ ડોલરિયા. ૨૬.
 નટવર સુદર નાથજી રે, તમને મેં અંતરમા ધારયા. હસીને ૦ ૧
 મિથ્યા જગની લાલચ મેલી, ગ્રાણુ થકી પ્યારા દરીયા હસીને ૦ ૨
 જગજીવન તારા રૂપને જોષને, સર્વે વિષયરસ વિસરિયા. હસીને ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદના હેલ હગિલા, કહાન ચતુર વર કેશરીયા. હસીને ૦ ૪

પદ ૮

વાતડલી રો'ને રાતડલી, વાલા પૂછુ એક વાતડલી. ૮૬.
 પીતાબર સાટે મારા પ્રીતમ, સાડી લાવ્યા નવી બાતડલી. વાલા ૦ ૧
 મોરલડી લખને મનમોહન, દીધું વેલણુ કાણે દાતડલી. વાલા ૦ ૨
 જોને ધેર રંગની તમે જગ્યા, કાણુ હતી તેની જાતડલી વાલા ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે સંસય થયો નહો, ધન્ય છે તમારી બાતડલી વાલા ૦ ૪

રાગ કરામડો. પદ ૧

તારૂં છોડું મારે આવીને ચિત્તમાં રયુ. તારૂં ૦
 જગના જીવન રહુ છોડું જોષને, અંતરમાં અજવાણુ થયુ તારૂં ૦ ૧
 સુદર શ્યામ સોહાગી તારૂં, મુખ નીરખીને દુઃખ દૂરે ગયુ તારૂં ૦ ૨
 આનંદ સહીત થયુ મુખ અંતર, એકે જોમે નવ જાય કહ્યું. તારૂં ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે એ છોડા સાડ, લોકડીયાતું અમે મે'ણુ સચું. તારૂં ૦ ૪

પદ ૨

કા'ના નેણે તારે કીધાં મને કામણીયાં. કાના ૦
 નેણાં તારા નાગર નદના, બાણુ સરીખાં તીખાં બણીયા. કાના ૦ ૧
 જાદવ રગબર સામુ જોષને, હેત કરીને મનડાં હણીયાં કાના ૦ ૨
 કાયલ થઈને હુંતો ઘેરી ફરે છુ, યુ બાણુ જે મન યુ બણીયાં કાના ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદના નાથ રગીલા, બાવે હું વેઉ તારાં લામણીયા. કાના ૦ ૪

પદ ૩

તારૂં મોળીકુ જોષને હું તો ઘેરી થઈ. તારૂં ૦
 મોલા મૂલતું નૌતમ મોળીકુ, નવલ કલગી શીર મૂકી રઈ. તારૂં ૦ ૧

બૂધર તારૂં મોળીકું બાળી, ધાયલ ચપને સુધ જુલી ગમ. તારૂં ૨
ઔપધ સુળી અંગ ન લાગે, કુટી કુટીને ચાક્યા વેદ કષ. તારૂં ૩
અહાનંદના નાય ન મેલું, ચિરને સાટે ર મેં તો કીધું સમ. તારૂં ૪

પદ ૪

માવે મોરલી વગડીને મનડાં હયાં. માવે ૦
ખેહદ નૌતમ વેણ વગડી, રખદ સુણાવી જડડાં રે કર્યાં. માવે ૧
પાધ બાંધી રે રંગ ચોળ કસુંખી, મન મમતારે ઊર્ગા શીશ ધયાં. માવે ૨
અલવીલા નટ નાગર કેરાં, લોચનીયાં રે જાદુડે જો બયાં. માવે ૩
રૂપ અલોકિક જોષને સજની, અહાનંદના વાલાને વયાં. માવે ૪

રાગ પરજ. પદ ૧

મોળીકામાં મોહી રે, ઉલાજના મોળીકામાં મોહી, ટક.
રસીક સહજાનું મોળીકું રંગીલું, નીરખતાં તમ ન હોધ રે. ઉ ૧
નૌતમ રંગ ચઢ્યો મારો મનમાં, જંગના જીવનને જોષ રે. ઉ ૨
સ્થામળીયા સંગ જાતાં રે સજની, કુણુ રે રાખે મુંને ઠોષને રે. ઉ ૩
અહાનંદના વાલાની મૂર્તિ, રાખું આખડીમાં પ્રોધ રે. ઉ ૪

પદ ૨

ઊગલીયે ચિત્ત ચોરું રે, સ્થામળીયાને ઊગલીયે ચિત્ત ચોરું. ટક.
ઉલ હખીલાનું નવલ ઊગલીયું, મોતિડેથી મોરું રે. સ્થા ૧
પાધ બાંધી શીર અજખ અલોકીક, કાણુ સોનેરી કોરું રે. સ્થા ૨
અધિક અધિક માંધ નૌતમ ઉડે, પુલડાંના હારની ફોરું રે. સ્થા ૩
અહાનંદના નાયની કેડે, દીવડું રહે છે હાલું દોરું રે. સ્થા ૩

પદ ૩

લાગી નેણ કટારી રે, કાનુડાની લાગી નેણ કટારી; ટક.
જમુનાને મારગ પાણીડે જાતાં, ધાયલ કરી ચિરિધારી રે. કા ૧
જેર નજર હર સનમુખ જોષને, મનમાં અચાનક મારી રે. કા ૨

દોટીક વૈદ મથી મથી હાર્યા, દોષની ન લાગે કારી રે. કાં
બ્રહ્માનંદ કહે પરવશ થઈ છું. તનડાની સુરત વિસારી રે. કાં

પદ ૪

આંખલડીની અણીયે, વેંધ્યા વાલે આંખડલીની અણીયે. ૮૬.
નટવર લાલ રંગીલાનાં નેણાં, બાણ સરીખાં ગણીયે. વેં
ભીંતર ધાવ લાગે અતી ભારી, રાત દિવસ દણકણીયે. વેં
દરદીની વાતો તે દરદીડાં, બાણ, બેદરદીને શું બણીયે. વેં.
બ્રહ્માનંદ કહે એણીપેરે વેંધ્યા, મણીને ભેદે જમ મણીયે. વેં.

રાગ પરજ. પદ ૧

આજ મધતી હું તો જમુનાનાં પાણી, માથે હેલ ઉપાડી રે;
આચિંતે આવીને મારે વાલીડે, મોહન વેણુ વળાડી રે.
સાંભળતામાં મારી શુદ્ધ છુદ્ધ વીસરી, દીલમાં થઈ છું દીવાની રે;
અંતર લાગી મારે પ્રેમની કટારી, કેમ કરી રાખું છાની રે. ૨
ધાયલ થઈને હું દળી ધરણી પર, ઉડું તોય ન ઉઠાય રે;
કહાન કુંવરને મળવાને કાળે, મન માડું અકળાય રે. ૩
પરવશ થઈને પડ્યું છે મારું તનડું, મનડુંડમ નવ ચાલે રે;
મંત્ર બણી નાખી મને મોહની, બ્રહ્માનંદને વહાલે રે. ૪

પદ ૨

જમુના તીરે જહુપતી ઉભો, સુંદર છેલ છોગાળો રે;
મજનારીનાં મનડાં લેવા, લટકાં કરે લટકાળો રે. ૧
આંખડી નૌત્તમ અણીયાળી, બાલ તિલક છખી ભારી રે;
મજલવનતું મુખડું જોતાં, સરવસ નાખું વારી રે. ૨
પાધડલી પેચાળી રે બાધી, રસીક પીયે નવ રંગી રે;
રતન જડેલી લટકી રહી છે, કાણુ નવલ કલંગી રે. ૩
સામો મળ્યો મને સ્યામ સલુણો, સુંદર મજની શેરી રે;
બ્રહ્માનંદના નાચની અર્તિ, આવીને અંતર ઠેરી રે. ૪

પદ ૩

વનમહી રે મોરલડી વાગી, લાલુક પડી મારે કાને રે;
 લટકાળે રે મને વથ કરી લીધી, તીખી તીખી તાને રે. ૧
 વાંસલડી રે પડી મારે વાંસે, વેરણુને કાષ વારો રે;
 મોડી રે વેલી મોરલડી આ, લેશે પ્રાણુ અમારો રે. ૨
 નાદ બેળી રે નટવરની ચર્તિ, હેડામાં દેખાય રે;
 તે જોઈને ધરડાનો રે ધંધો, ઝેર સરીખો મને થાય રે. ૩
 કામણીયું રે મોરલીમાં કાષ કીધું, ચિત્તકું લીધું મારે ચોરી રે;
 અહાનંદના નાથની રે વંચી, નાખ્યું કાળજ મારે કરી રે. ૪

પદ ૪

શેરડીયે રે મને સામે રે મળીયો, વાલીડો કુંળવિહારી રે;
 અગમ્ય દુસામે ઓઢી રે લીધો, અંગરખી કુલકચારી રે. ૧
 બેથ અસોકીક લીધું રે બાધી, મોળીકું મરમાળે રે;
 લટકાળે મનકું લલચાવ્યું, આખડલીને ચાળે રે. ૨
 ગેરા લોચન રંગ ચુલાખી, હેતાળા જાણે હસતાં રે;
 તે જોઈને મારા પણુ નેણાં, છોટે પળ નથી ખસતાં રે. ૩
 બીને વાન રંગીલે બુધરે, આડી નજરે હેરી રે;
 અહાનંદના વસી હિર અંતર, મૂરતિ નટવર કરી રે. ૪

રાગ પરજ. પદ ૧

મોરલીવાળા રે, મીઠી • મોરલી બળવ;
 મોરલી બળવ વહાલા, પરજ કરા લાવ. મોર• ટેક.
 મોરલી સુણાવ હું આવી, મેલી ધરડાં કેરે કામ;
 વાલમ રાજ યથ વળડે, હિંગાળા ધનસ્થામ. મોર• ૧
 સુણ્યા વિના ચિત્તડામાં, નહીં આવે નિરાત;
 તે માટે હું સૌથી જાની, આવી 'ધું' એકાંત. મોર• ૨

તમ વીના રે મારે ઘડી ન ચાકે, પડી પડેજે આત;

અલાનંદના વાલમ્બા, આવી રહેો મારે ઘેર રાત. સુંદર ૩

રાગ સોહા. પદ ૨

મારે માથે આવો દસીને જોલાવો રે, રંગબીના હેલા નંદનના. હોહ રાગ. ૧
પાપાણી પેચાળી બાંધી છે રૂપાળી રે, લટકાળા મોતીડાંવાળા. હોહ રાગ. ૨
કા'ના ગિરિધારી મૂંતી તારી રે, મનમાની હેલ ગુમાની. હોહ રાગ. ૩
અલાનંદના પ્યારા શોભો છે સારા રે, કેશરીયા રંગના બરીયા. હોહ રાગ. ૪

પદ ૨

નંદનના લાલા લાગો છે વા'લા રે, નવરંગી લેર તોરંગી. હોહ રાગ. ૧
નેહુંનો નળરો મને આતી પ્યારો રે, અળવીલા હેલ છળીલા. હોહ રાગ. ૨
કુંજના વિદારી મૂંતી તારી રે, દરી મોરી જીવનદેરી. હોહ રાગ. ૩
અલાનંદ કહે છે મન માં રહે છે રે, વેણમાં મારા નેણમાં. હોહ રાગ. ૪

પદ ૩

આખ્યો અણીયાળી માવા મરગાળી રે, કાંઈ કીધું મન માં લીધું. હોહ રાગ. ૧
મંદીર પધારો જનમ મુધારો રે, હોમાં મેલી અળવંત મેલી. હોહ રાગ. ૨
સુંદર સોહાગી લગની લાગી રે, તમ સંગે બીના રંગે. હોહ રાગ. ૩
અલાનંદ મારે મૂંતી સોહાવે રે, રહેો તાગ વગના રાગ. હોહ રાગ. ૪

પદ ૪

શોમે માથે તોરા આવોને આરા રે, ધીરે ગાતા રંગના રાતા. હોહ રાગ. ૧
કેરે પરવાળા લાગે છે રૂપાળાં રે, નેહું જેરી અલગલેરી. હોહ રાગ. ૨
સ્થામ સવુલા નેહુંમાં કુંજા રે, વજ્રાણી હું લોમાણી. હોહ રાગ. ૩
અલાનંદ વાંકે તન મન માં રે, તમ માથે સદા મારે આવે. હોહ રાગ. ૪

રાગ ધોળ-પદ ૧

હેલી જોને આ નન્દકુમાર, સવુલો શોમતા;
ચાકે મદમરે જાતની ચાલ, રસીક ચિત્ત શોમતા. ૧
પ્યારી લાલ મુરંગી પાપ, અનોખી માંધણી;

મોરલી સુણીને મેલ્યો મેં તો, સંયર કરો સાથ;

પ્રેમ સુધારસ પાવેને વહાલા, બ્રહ્માનંદના નાથ. મોર૦ ૩

પદ ૨

તારી મૂરતિ રે, છે ને નેણાનો ચણુગાર;

નેણુનો ચણુગાર, મારા દંડકેરો દાર. તા૦ ૨૬

મોદન તારી મૂર્તિ જોઇને, જુલી છું તન જાન;

નારખતાં નજરમાં થઇ છું, મજરામાં મુલતાન. તા૦ ૧

માથે ઝીણી પાપ મનોહર, સુંદર સ્થામ શરીર;

નથી રહેતી તારે રૂપ નીહાળી, મજનારીને ધીર. તા૦ ૨

બાંધ જગતું બાંધેલ બાણુ, કાળુ નંદકિશોર;

બ્રહ્માનંદ કહે મેડી છું વેણે, નેણે જનકુ જોર. તા૦ ૩

પદ ૩

નાજર નંદના રે, મારે તમથી લાગી પ્રીત;

તમથી લાગી પ્રીત, મારે ચોરી લીધું ચિત. ના૦ ૨૬.

કુલનો તોરો સુંદર કાચો, પામનો આલો તાલ;

પાતળિયા અતિ લાગે છે પ્યારાં, લટકાં તારાં લાલ. ના૦ ૧

મોતીડાના દારની શોભા, વર્ણવી નવ જય

ખાતીલા તારી આવીને ખુંતી, મૂરતિ અંતરમાંય. ના૦ ૨

અધર ઉપર જણે કંકડુ ઢળીયું, દાઝમ કળાયો દાંત;

બ્રહ્માનંદના વાલમાં, તમથી ખેલ કર્યાની ખાત. ના૦ ૩

પદ ૪

સુંદર સ્થામળા રે, આવો છોઝાવાળા હેલ;

છોઝાવાળા હેલ, વાંલા આવીય તારી જોલ. સુંદર૦ ૨૬.

હેલ છમીલા રંગના રેલા, દેશર બીના કાન;

સંઘળાવો મને સ્થામ સલુણા, મોરલડીની તાન. સુંદર૦ ૧

મોદન તારી મૂરતિ મારા, નેણામાં રાખીય;

બૂધર તારી આલ ત્રિબંગી, લાલ કલંગી શીય. સુંદર૦ ૨

તમ વીના રે મારે ધડી ન ચાલે, પડી પડોળે ભાત;

અહ્માનંદના વાલમા, આવી રહેા મારે ઘેર રાત. મુંદર૦ ૩

રાગ સોહા. પદ ૨

મારે માલે આવો દસીને જોલાવો રે, રંગબીના હેલા નંદજના. ઊછ રાગ. ૧
પાધડસી પેચાળી બાધી છે રૂપાળી રે, લટકાળા મોતીડાંવાળા. ઊછ રાગ. ૨
કા'ના ગિરિધારી મૂંતી તારી રે, મનમાની હેલ શુમાની, ઊછ રાગ. ૩
અહ્માનંદના પ્યાર શોભો હો સારા રે, દેશરીયા રંગના બરીયા. ઊછ રાગ. ૪

પદ ૨

નંદજના લાલા લાગો હો વા'લા રે, નવરંગી લેર તોરંગી. ઊછ રાગ. ૧
નેલુંનો નગરો મને અતી પ્યારો રે, અળવીલા હેલ છળીલા. ઊછ રાગ. ૨
કુંજના વિહારી મૂરતી તારી રે, દરી મોરી જીવનદેરી. ઊછ રાગ. ૩
અહ્માનંદ કહે છે મન માફ રહે છે રે, વેણામાં મારા નેણામાં. ઊછ રાગ. ૪

પદ ૩

આખ્યો અણીયાળી માવા મરમાળી રે, કાંઈ કીધું મન માફ લીધું. ઊછ રાગ. ૧
મંદીર પધારો જનમ સુધારો રે, ઊગાં મેલી જળવંત મેલી. ઊછ રાગ. ૨
હુંદર સોહાગી લગની લાગી રે, તમ સંગે બીના રંગે. ઊછ રાગ. ૩
અહ્માનંદ ગાવે મૂરતી સોહાવે રે, રહેા તાલ્ય મજન્યા રાગ. ઊછ રાગ. ૪

પદ ૪

શોભે માથે તોરા આવેને આરા રે, ધીરે ગાતા રંગના રાતા. ઊછ રાગ. ૧
મોટ પરવાળા લાગે છે રૂપાળાં રે, નેલું ગેરી વાલજી લે'રી. ઊછ રાગ. ૨
સ્થામ સજુણા નેલુંમાં કુંજા રે, મજદાણી હું લોમાણી. ઊછ રાગ. ૩
અહ્માનંદ વાફે તન મન માફ રે, તમ માથે સદા મારે સાથે. ઊછ રાગ. ૪

રાગ ધોળ-પદ ૧

હેલી જોને આ નંદકુમાર, સજુણો શોભતા;

ગાને મદજર મજની ગાલ, રસીક ચિત્ત લોભતા. ૧

પ્યારી લાલ મુરગી પાલ, અનોખી બાંધણી;

છુટા પેચ ઝુક્યા ચઉંદાર, અધિક શોભા બણી. ૨
 રૂડી રાજેછે નલવટ રેખ, મનોહર માવને;
 બેતા કસર તિલક અનુપ, વધારે ભાવને. ૩
 હિલા અલવ કરે અલબેશ, સખાના સગમેં;
 ખેલે બહાનંદનો નાથ, રાજેશ્વર રંગમેં. ૪

પદ ૨

શોભે નટવરજીને શીથ, કલંગી વાંકડી;
 પુખરાજ પિરોજી લાલ, મોતીડેથી જડી. ૧
 તોરે ફૂલતણા નવરંગ, મોળીડા ઉપરે;
 બેઘને મ' કુંવરનું રૂપ, મારાં નેણાં હરે. ૨
 સખી હાર અનુપ, ખીયાજની પાધડી,
 તે તો નહીં પણ એક, જીવડલામાં જડી. ૩
 લજકે કુંડળ કાનુમાંપ, મોઢાં મુલનાં;
 બાખ્યાં બહાનંદને નાથ કે, બાજુ ફૂલનાં. ૪

પદ ૩

આંખડલી થરદ સરોજ, રસીલા લાલની;
 દેખી મનકું પામે મોહ, તિલક છમી ભાલની. ૧
 નાસા કુંદર દીપ સમાન, અધિક શોભી રહી;
 મુખ નીરખીને ચણીયર, જ્યોતગગન ઝાંખી થઈ. ૨
 લીધી લટકાવે નહલાલ કે, હાથ કખાણને;
 એની ચટક રંગીલી ચાલ, હરે મન પ્રાણને. ૩
 કાણુ મોતીડે જડીત કટાર, કમર કસી લીધલો;
 નીરખી બહાનંદકહે, જન્મ સુદળ મારો કીધલો. ૪

પદ ૪

સખી કસરબીનો કાન, હરે બેઘ જાતડી
 રૂડી આંખડલીમાં રેખ, મનોહર રાતડી. ૧

એની સાંભળતાં શુભતાન, થઈ એના ગીતમાં;
રસીયા વર કેરે રંગ, ચડ્યો મારા ચિત્તમાં. ૨
સમજવી મુજને સ્યામ, નેહુ કેરી સાનમાં;
મને મગન કરી મસ્તાન, અમૃતરસ પાનમાં. ૩
કાલુ રાગેછે જૌર કપોળ, સુમતીલ ત્રાજવી;
શોભે ધ્વજાનંદનો નાથ, રસીયો રાજવી. ૪

રાગ ગરબી-પદ ૧

ગઈતી ગઈતી ભરવાને નીર, સૈયરના સંગમાં રે લોલ;
રમતા દીદા સ્યામ સુભલુ, રંગીયો રંગમાં રે લોલ. ૧
નેહું રસિયાજીનું રૂપ, અલૌકિક આજનું રે લોલ;
જાણે શરદ પુનમનો ચાંદ, વદન પ્રગ્ભરાજનું રે લોલ. ૨
સનમુખ આવે ગજગતિ ચાલ, કે અંગ મરોડતા રે લોલ;
રસિયો નેહું સાથે નેહુ કે, જોરે જોડતા રે લોલ. ૩
નાખી ધ્વજાનંદને નાથ, અચાનક આંખડી રે લોલ;
મારા ચિત્તમાં લાગી ચોંટ કે, ધાયલ થઈ પડી રે લોલ. ૪

પદ ૨

રૂડી કેસરકેરી આડ, મનોહર બાલમાં રે લોલ;
ચોર્યાં પ્રજનારીનાં ચિત્ત, લટકતી ચાલમાં રે લોલ. ૧
શોભે નટવરજીને સંગ, મનોહર મંડળી રે લોલ;
કરે છે જમુના તીરે ખેલ, સખા સરવે મળી રે લોલ. ૨
હેલી મારાં લોચન પામ્યાં લોભ કે, નીરખી નાયને રે લોલ;
કીધાં સુખડાંમાં શુભતાન, જોખીજન સાથને રે લોલ. ૩
જોતાં આડી નજરે જોર કે, કાંઈકે કો રાખતાં રે લોલ;
શોભે ધ્વજાનંદ કે ચોટ, નથનનાં નાંખતાં રે લોલ. ૪

પદ ૩

હેલી મારે મંદીરીએ મોરાર, પધાર્યા પ્રીત ધરી રે લોલ; ૧
 રસિયે બોલાવી ગદી બાલ કે, રસની રીતથી રે લોલ.
 મુંદર હોમા મેલ્યા શીંગ, કલંગી શોભણી રે લોલ; ૨
 પહેર્યા ધુલકાકેર દાર, અઘોઠિક છખી બની રે લોલ.
 અતીએ આનંદ વાખ્યો અંમ, ચપ રંગ રેલડી રે લોલ; ૩
 આવી અલબેલાને સાચ, બંધાણી બેઝડી રે લોલ.
 સજની આમા સામા આજ, અધર રસ પીધલા રે લોલ; ૪
 નીરખી બ્રહ્માનંદનો નાચ કે, ઉર પર લીધલા રે લોલ.

પદ ૪

હેલી દુતો સંખ્યા યલે આજ, ઉભીતી ધર બારણે રે લોલ; ૧
 રસિયો હેલ છખીતો સ્થામ કે, જોવા કારણે રે લોલ.
 આવે ગાયો હેડે નાચ, અઘોઠિક આવતા રે લોલ; ૨
 મેરા મોરવડીને સદ કે, ધેન બોલાવતા રે લોલ.
 પહેરી વનમાળા વનવંજ, કુંડળિયાં કાનમાં રે લોલ; ૩
 જોઈ મારે મનદુ પામું મોહ, સલુણાના વાનમાં રે લોલ.
 જાણી મુજને આડી મીટ કે, હેતે હેરતા રે લોલ; ૪
 ચાલ્યા બ્રહ્માનંદનો નાચ, કમળ. કર ફેરતા રે લોલ.

રાગ ગરબી. પદ ૧

માનો હઠીલા કુંવર નંદના રે, મારે માથે છે જળગ્રંતી હેલ રે. માનો
 વાલા દુરીજન દેખે છે લોકડાં રે, ધાખ્યાં દાલી ચલવશે આજ રે. માનો
 આ વાટે રોડા માં મને વિહવા રે, દેશે દેશે સાસુડી મને માજ રે. માનો
 બાર લામે છે માથે બૂધરા રે, ખોટી ચપએ છો ધરગનું કામ રે. માનો
 જોર જણાવો શીદ જાદવા રે, નથી લીધી વેંચાતી નાખી દામ રે. માનો
 હલકાં વેણુ ન કાઢીએ રે, રહીએ સમજ પોતાકેરી રીત રે. માનો
 વનમાં રોમે છે પર વનિતા રે, તમે યાશે એમાંથી ફળત રે. માનો

મારગ મેલીને રહોને વેગળા રે, શીદ અમને કરો છો હેરાન રે. માનો
અલાનંદના સ્વામી સ્થામળા રે, કેડો મેલોને આલીઆત કહાન રે. માનો

પદ ૨

મેલોને મારગ માવજી રે, મારે લાગે છે મહીડનો બાર રે. મેં
વહાલા કેડે કેડે આવો શીદ કાનજી રે, શું સમજીને રોકો છો વાટ રે. મેં
નવરા નિશ દિન નાયજી રે, આવી ઘેરાં છો જમુનાને ઘાટ રે. મેં
અમે મહીયારાં રાવલાં રે, વળી રહીએ સગ કરે વાસ રે. મેં
રીસ જણાવો છો આંખમાં રે, ચાતું દાણુ માગો છો અમ પાસ રે. મેં
આવી બાઝો માં તમે આઢણુ રે, જાણે રાજ દરબારમાં વાત રે. મેં
મોટાં મોટાં વેણુ ન બોલીયે રે, અમે જણી તમારી જાત રે. મેં
દાણુને નામે ના'પું દોકડો રે, નહીં પાઉં મહીડું નવટાંક રે. મેં
અલાનંદના સ્વામી વાટમાં રે, અમને રોકી ઉભા છો શે વાંક રે. મેં

પદ ૩

આવોને સુંદર સ્થામળા રે, વહાલા કહેવી છે કંઈ એક વાત રે. આ
વહાલા વારે વારે જોઉં છું વાટડી રે, વારીસે જીજીદર્શ તમકાંજ રે. આ
તમથી બાંધી છે પ્રીતડી રે, મેં તો મેલી સંસારીડાંતી લાજ રે. આ
ધરના સૌ કહે છે ઘેઘડી રે, મારે તમ સંગાયે લાગી તાન રે. આ
મળવા તમને માવજી રે, મુને કોડ ધણુ છે કહાન રે. આ
નેણું હરખે છે નિલ નિરખવાં રે, હરખે આલિંગન કાળે અમ રે. આ
મંદિર પધારોને મલપતા રે, વારી હેલ છખીલા નવ રંજ રે. આ
તાપ નીવારો મારા તનના રે, વહાલા મનઘની પુરો આવી આરા રે. આ
અલાનંદની એ છે વિનતિ રે, પ્રિયા પ્રીત કરીને રાખો પાસ રે. આ

પદ ૪

ઠાડીલા કુંવર કાનજી રે, મારે તમ સંજ લાગી પ્રીત રે. કા
વહાલા જોઇને તમને જાહવા રે, મારાં શીતળ થાય છે નેણુ રે. કા
નટવર સુંદર નાયજી રે, ઘુઝથી રટના લાગી દીન રેણુ રે. કા
કુલી ફરં છું તારા કેદમાં રે, કું તો જુલો છું તનઘનું જાન રે. કા

ધેરી મુખ વાઝો છે મોરલી રે, તેણે સુણતાં યદ્યં કું શુદ્ધતાન રે. ૩૦
 વારે વારે હેરો છે હેતગા રે, બીને વાને ચારો છે મારં ચિત્ત રે. ૩૦
 મનમા વસી તારી મૂર્તિ રે, મારે પૂરમ લાગી છે પ્રીત રે, ૩૦
 ગે.બો છે ગોપીજન સાયમા રે, હાથે લટકા કરતા નંદલાલ રે. ૩૦
 અભાનંદ જાયે નિલ વારણે રે, તારં નિરખી વદન યદ્યં ન્યાવ રે. ૩૦

રાગ ગરબી. પદ ૧

મન લીધું મોરલીના તાનમાં રે,
 કુંતો મોલી છું ઉલાળના વાનમાં રે. મન ૦ ૧૦
 સખી આજ અધતી કુંતો પાણીએ રે.
 વહાલે મુજને બોલાવી મીઠી વાણીએ રે. મન ૦ ૧
 વહાલો ઉલાળા ગાવાળીડાના સાયમા રે.
 લીધી જંસી મનોહર હાથમાં રે. મન ૦ ૨
 રૂડાં છોડાં મેલ્યા રળીયામણાં રે;
 બાગી લીંડાં જુવરજનાં બામણાં રે. મન ૦ ૩
 મારી લગની લાગી છે નંદલાલમાં રે;
 અભાનંદને વહાલેજ જોયું વાહાલમાં રે. મન ૦ ૪

પદ ૨

ઓરા આવોને નાજર નંદના રે,
 આવી વાળોને એધ અનંના રે. ઓરા ૦ ૧૦
 વહાલા કુંસ ધણી છે મારા મનમાં રે,
 તમ આવે દોહું યાય તનગા રે. ઓરા ૦ ૧
 વહાલા એકલાં તે કેમ કરી રીજાએ રે,
 કદાના આવોને ગોઠડી કીજાએ રે. ઓરા ૦ ૨
 તમ સાથે જંધાણી પ્રીત ઘાટડી રે,
 મારે ઉમડી હૈય કરી હાટડી રે. ઓરા ૦ ૩
 અભાનંદના તે સ્થામ મુગલુ જા રે,
 પ્યારા પરમ સ્નેહી મારા પ્રાણુ છે રે. ઓરા ૦ ૪

કાના લોકચળા હર ધારાયે રે;
અહાનંદના વાલા તમને વારાયે રે. વારી૦ ૪

પદ ૮

કહાના જાવા હો મારે ઘર કામ છે રે,
મારે માથે તે મંડાતું દામ છે રે. કહાના૦ ૮૭.
હી ને રાત આ વાટે અમે આવીએ રે,
દાડી દાડી તે દાણુ ક્યાથી આવીએ રે. કહાના૦ ૧
વહાલા જુહું તે મુખથી નવ લાખીએ રે,
કાષ્ટક રીત માણસોરી રાખીએ રે. કહાના૦ ૨
કાષ્ટક દેખી બરમ મન ધારશે રે,
મને સામ્રાડી મેણી મારશે રે. કહાના૦ ૩
તમે જવાનીના તોરમાં રે,
અહાનંદના વહાલા બોલે જોરમાં રે. કહાના૦ ૪

રાગ ગરુડી પદ ૧

આવેને ઝોગ છેત જાખીયા મારી શેરીએ,
આવેને ઝોગ હેત કરીને સાધુ હેરીએ. ૧
આવેને ઝોરા લાવો મળ્યાનો આપણ લીજીએ,
આવેને ઝોરા' કહાના એકાંતે વાનો કીજીએ. ૨
આવેને ઝોરા ખાત કરીને આપણે ખેડીએ,
આવેને ઝોરા માથે કવંગી સુંદર મેલીએ. ૩
આવેને ઝોરા પુવે બીજીવી મેતો સેજડી,
આવેને ઝોરા હાથ જોડીને આગે છું ખડી. ૪
આવેને ઝોરા મનડા મળ્યા તે નથી છૂટતા,
આવેને ઝોરા દુરિજન દેખીને છેને કૂટતા. ૫
આવેને ઝોરા પ્રગટ થયા અમારે કાંચે,
આવેને ઝોરા અહાનંદ અપે તમારે વારણે. ૬

કાના લોકલગ્ન હર ધારાયે રે;
અલાનંદના વાલા તમને વારાયે રે. વારી૦ ૪

પદ ૮

કહાના જવા ઘો મારે ધર કામ છે રે,
મારે માથે તે મૈદાનું કામ છે રે. કહાના૦ ૨૩.
દી ને રાત આ વાટે અમે ચાલીએ રે,
દાડી દાડી તે દાણુ ક્યાંથી આલીએ રે. કહાના૦ ૧
વહાલા છું તે મુખથી નવ ભાંખીએ રે,
કાંઈક રીત માણસકેરી રાખીએ રે. કહાના૦ ૨
કોઈક દેખી ભરમ મન ધારશે રે,
મને સામુડી મેણાં મારશે રે. કહાના૦ ૩
તમે જવાનીના તોરમાં રે,
અલાનંદના વહાલા બોલો જોરમાં રે. કહાના૦ ૪

રાગ ગરબી પદ ૧

આવોને આગ છેલ્લે જાણીલા મારી શેરીએ,
આવોને આગ હેતં કરીને સામું હેરીએ. ૧
આવોને આરા લાવો મળ્યાનો આપણ લીજાએ,
આવોને આરા કહાના એકાંતે વાતો કીજાએ. ૨
આવોને આરા ખાત કરીને આપણે ખેડીએ,
આવોને આરા માથે કાંઈકી મુઠર મેલીએ. ૩
આવોને આરા પુલે ખીજાવી મેંતો સેજડી,
આવોને આરા હાથ જોડીને આજે છું ખડી. ૪
આવોને આરા મનડાં મળ્યાં તે નથી છૂટનાં,
આવોને આરા દુરિજન દેખીને છોને ફૂટનાં. ૫
આવોને આરા પ્રગટ થયા અમારે કારણે,
આવોને આરા અલાનંદ જાયે તમારે વારણે. ૬

કાના લોકજગત હર ધારીયે રે;
અજાનંદના વાલા તમને વારીયે રે. વારી૦ ૪

પદ ૮

કહાના જવા છો મારે ઘર કામ છે રે,
મારે માથે તે મૈડાનું કામ છે રે. કહાના૦ ૨૬.
દી ને રાત આ વારે અમે આલીએ રે,
દાડી દાડી તે દાણ ક્યાથી આલીએ રે. કહાના૦ ૧
વહાલા શુકું તે મુખથી નવ ભાખીએ રે,
કાંઈક રીત માથુસકેરી રાખીએ રે. કહાના૦ ૨
કાંઈક દેખી ભરમ મન ધારશે રે,
મને સામુડી મેણાં મારશે રે. કહાના૦ ૩
તમે જવાનીના તોરમાં રે,
અજાનંદના વહાલા મોલે જોરમાં રે. કહાના૦ ૪

રાગ ગરબી પદ ૧

આવોને આગ છેત હખીલા મારી શેરીએ,
આવોને આરા હેત કરીને સામું હેરીએ. ૧
આવોને આરા લાવો મળ્યાનો આપણ લીજીએ,
આવોને આરા કહાના એકાતે વાનો કીજીએ. ૨
આવોને આરા ખાત કરીને આપણે ખેતીએ,
આવોને આરા માથે કાંઈકી સુંદર મેલીએ. ૩
આવોને આરા પુલે ખીજીવી મેતો સેજીડી,
આવોને આરા હાથ જોડીને આજે છું ખડી. ૪
આવોને આરા મનડાં મળ્યાં તે નથી છૂટનાં,
આવોને આરા દુરિજન દેખીને છોને કૂટનાં. ૫
આવોને આરા પ્રગટ થયા અમારે કારણે,
આવોને આરા અજાનંદ જાયે તમારે વારણે. ૬

પદ ૨

પધારો નાથ વાટ જોઈને ઉભી ક્યારની,	
પધારો નાથ શંકા તજી મં સંસારની.	૧
પધારો નાથ મંદિર અમારે રંગ માણીએ,	
પધારો નાથ અવગુણ અમારા ચિત્ત નાણીએ.	૨
પધારો નાથ તમને વધાવું મોતીડે કરી,	
પધારો નાથ પ્યારા સખીય દેવા ઉપરી.	૩
પધારો નાથ માયા સાટે વરીછું સમને,	
પધારો નાથ મેલી લોકડીઆની લાજને.	૪
પધારો નાથ ચિત્તકું મોઝું તમારી ચાલમાં,	
પધારો નાથ ભૂખર લખ્યા હો મારા બાલમાં.	૫
પધારો નાથ હેલ હખીલા કુંવર નંદના,	
પધારો નાથ વહાલા રમીલા બ્રહ્માનંદના.	૬

પદ ૩

હખીલા હેલ દુરે દૂરે હો શીઠ ડાલતા,	
હખીલા હેલ અમથી યા માટે નથી બોલતા.	૧
હખીલા હેલ અમને તમારે એક અશરો,	
હખીલા હેલ મનમાં ન ગોટે પીયર સાસરો.	૨
હખીલા હેલ વાલપ લાગી તમારા વેણમાં,	
હખીલા હેલ આવોને રાખશું જો નેણમાં.	૩
હખીલા હેલ મુજને લાગી તમારી આંખડી,	
હખીલા હેલ પ્યારા પધારા પેરી આંખડી.	૪
હખીલા હેલ ભાવ કરીને આવો મેટવા,	
હખીલા હેલ મનડાની દાઝ સરવે મેટવા.	૫
હખીલા હેલ આળસ મેલી હવે આપીએ;	
હખીલા હેલ બ્રહ્માનંદને હસી બોલાવીએ.	૬

પદ ૪

રંગીલા કાન અરજી અમારી એક ક્રીવીએ;	
રંગીલા કાન મનની આંટી તે હવે મેલીએ.	૧
રંગીલા કાન રહેને આવીને અહી રાતડી;	
રંગીલા કાન વાતપની કરીએ જો વાતડી.	૨
રંગીલા કાન આજું તમને શુ કહી દાખીએ;	
રંગીલા કાન રાકુથી રીસ નવ રાખીએ.	૩
રંગીલા કાન હેટ રહેવું તે વારી નવ ધટે;	
રંગીલા કાન મળ્યા વિના તે પીડા નવ મટે.	૪
રંગીલા કાન પ્રીત કરીને અમને પરહ્યા;	
રંગીલા કાન કુળનાં ધર તે પોતાનાં કર્યાં.	૫
રંગીલા કાન બ્રહ્માનંદની તે અરજી સાલજો;	
રંગીલા કાન આવીને એકતિ યુજને મજો.	૬

રાગ ગરબી. પદ ૧

પ્રીતમજી વેલા પધારો રે, વાટ જીવે છે મજનારી;
તનડાના તાપ નિવારો રે, વાટ જીવે છે મજનારી. ટેક.

તમ વિના મજ સુનું લાગે રે, વાટ૦ જૂઝર દેખી દુઃખ ભાગે રે. વાટ૦ ૧
આવો સુંદર સ્યામ સોહાગી રે, વાટ૦ શું બેઠા ચંદ્ર લાગી રે. વાટ૦ ૨
આજસ મેલીને આવો રે, વાટ૦ શું હેટ ર્ષ લક્ષ્યાવો રે. વાટ૦ ૩
જીવન તમે મયુરનાં જાનને રે, વાટ૦ રલા નાથ નમેરા ચંદ્રને રે, વાટ૦ ૪
આવો અરજી અંતર ધારી રે. વાટ૦ ભવે સહ્યાનંદ બહિદારી રે. વાટ૦ ૫

પદ ૨

મોહન મયુરના વાસી રે, મજમાં આવો વાલમજ;
હવે મેલો કુળના દાસી રે. મજમાં આવો વાલમજ. ટેક.

તમે પેલી પ્રીતિ કાંધી રે, મ૦ વાલા વળતી અમર ન લીધી રે. મ૦ ૧
તન પરથી ચિંતા ટાળો રે, મ૦ જૂઝરજ સાથું ભાગો રે. મ૦ ૨

વા'લા છેમે દાસ તમારાં ર, મ૦ આવી પૂગા દોડં અમારા ર. મ૦ ૩
 વારી ગુણવંતા ગિરિધારી ર, મ૦ આવો અવગુણીયા રિસારી ર. મ૦ ૪
 અહાનંદની અરજ મુજુને ર, મ૦ દાંડ કુખન પાસ લાગુને ર. મ૦ ૫

૫૬ ૩

મથુરાના વાસી માવા ર, પ્રીતમ આવો પાનળીયા;

અમે નોન જાણ્યા આ ર, પ્રીતમ આવો પાનળીયા. દેક.

જળવંત કુખના બેતા ર, પ્રી૦ મોહનજી આજસ મતા ર. પ્રી૦ ૧
 તમ સાથે પ્રીતિ આવી ર, પ્રી૦ મદાંના વેલી વાધી ર. પ્રી૦ ૨
 એકલકાં કેમ કરી રહીએ ર, પ્રી૦ દુઃખ કેને આગે દહીએ ર. પ્રી૦ ૩
 અંતર જતની જાણો છો ર, પ્રી૦ છટે રો ત્રિત, ત્રણે છો ર. પ્રી૦ ૪
 અહાનંદ કહે લુમલ થઇને ર, પ્રી૦ કુખને સંગ લેને ર. પ્રી૦ ૫

૫૬ ૪

નિરમોહિયા સ્થામ હમારા ર, જૂધર કેલે જરમાવ્યા;

ડોલરીયા નંદકુવારા ર, જૂધર કેલે વરમાવ્યા, દેક.

કેનાં તમે કારજ સાચાં ર, જૂ૦ જગવાસીને વિસાયાં ર. જૂ૦ ૧
 કુખમાં મન લોલાણું ર, જૂ૦ હવે ઠાક જડયું કેશાયું ર. જૂ૦ ૨
 વાલા સરખે સરખું મળીયું ર, જૂ૦ શાદ મિત્તે એકે ગોકળીયું ર. જૂ૦ ૩
 નટવરજી જૂરડી નાખી ર, જૂ૦ મંદીરમાં લીધા રાખી ર. જૂ૦ ૪
 અહાનંદના નાથ પધારો ર, જૂ૦ જાણીયું પાડ તમારો ર. જૂ૦ ૫

રાગ ગરબી-૫૬ ૧

અત્રમેજાજી પ્રાણુઆધાર ર, તમ પર વારી ર;
 તારે નેણે તે નંદકુમાર ર, મોહી મજનારી ર. ૧
 હોગાગળા મનોહર છેવ ર, નંદજના લાલા ર;
 ગુણવંતા આવીય તારી જેવ ર, મજબતિ વાલા ર. ૨
 મીઠાંબોલા રંગીયા માવ ર, લાગ્યો છે નેડો ર;
 નહીં મેલું હું નટવર નાવ ર, કાન તારો કેડો ર. ૩

છબી જોઇને અધાડીકે સ્થામ રે, મોચુ મન માર રે;
બ્રહ્મ મુનિ કહે ધન તન ધામ રે, તારા નામપરે વાર રે ૪

પદ ૨

મારા જનમ સગાથી જરુરાય રે, ગિરિવર ધારી રે.
તારી મૂર્તી વખી છે મનમાંય રે, ન મેલુ ધરી ન્યારી રે. ૧
તમ સાથે રંગીના નાથ રે, બાધી છે બેની રે;
મારો હેતે જાતો છે તમે હાથ રે, મા દેશો મેની રે. ૨
મારા પ્રીતમ જીવનપ્રાણુ રે, જીવુ છું જોઇને રે;
તમસ ગે કરી છે જોગબાણુ રે, લોકનજળ જોઇને રે. ૩
રસીયાજી મારે ધર રાત રે, આતીને રો'ને રે;
બ્રહ્મમુનિ કહે દોષડાંની વાન રે, એકાંત આવી કો'ને રે. ૪

પદ ૩

આજ ગઇની કાનડીને તીર રે, ભરવાને પાણી રે,
મે તો જોડા ત્યાં બળભદ્ર વીર રે, મોહન હાણી રે. ૧
શામે કુનડાનો તોરો એને શાથ રે, કમુવત ફેરો રે;
ઉમા ડોનરીઓ જગહિરા રે, રંગીયો એઠી રેટો રે. ૨
કર્પૂ તીરક ફેરે ફેરે લાન રે, કુલડાંની માળા રે,
વાના આવ છે હસ કરી આવ રે, લાગે છે રૂપાળા રે. ૩
બેને સરવે ગોવંદાને સથ રે, આનંદી અલમેનો રે,
જોયા બ્રહ્મ મુનિનો નાથ રે, રંગડાનો રેનો રે. ૪

પદ ૪

તારી નવન છબી નવવાન રે, પ્રીતમ પ્યાસ રે;
હું તો નીર ખીને થઇ છું નીહાવ રે, જીવન મારા રે. ૧
મુખ્ય બોનો મનોહર વેણુ રે, અને મુખ્યકારી રે;
મારી લમતી લાગી છે દીન રેલુ રે, કુર્જનિદારી રે. ૨
જામે રાનેરી શીરપાવ રે, કાનમાં મોતી રે;
મારા રસીયા માણીએ આવ રે, હું નિત્ય જોતી રે. ૩

મારા દેશમાં નાથ દમ્ભેય રે, દરશન દેજો રે;
પ્રહાસુનિ કહે નટવર વેશ રે, આંખડીમાં રેજો રે. ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

લટકાળા તારે લટકે રે, લેરખણ હું લોભાણી;
વાંસલડી ફેરે કટકે રે, ચિત્તડાને લીધું તાણી. ૧
છોગસિયું તારું છેલા રે, આવી અટકયું અંતરમાં;
પથ દીડે રંગના રેલા રે, ખેડી અકળાઉં ધરમાં.
સતી આંખડીની રેખુ રે, મનડામાં ખુંતી મારે;
ડોલરીયા હું નવ દેખું રે, જ્યાં નથી ચાતો જ્યારે. ૩
મરમાળી મરેતી તારી રે, વાલમ મારે ચિત્ત ચડી;
પ્રહ્લાનંદના હાર હમ્મરી રે, કેમ કરી મેલું જોકે ધડી. ૪

પદ ૨

રકું લાલ નિલક રૂપાળું રે, કાડે કીધું કેશરનું;
ભાવે હું સુંદર ભાળું રે, કામડાં મેલી ધરનું. ૧
વાંકી બ્રહ્મડી જોઈ વનમાળી રે, માફ લોભાણું મનકું;
મોહન નાસા મરમાળી રે, દોષથી વેળાનું ધનકું. ૨
તારાં લોચનીયાં નંદલાલા રે, રંગ બીનાં રંગનાં જરીયાં;
મગ જીવન નટવર વાંલા રે, ગુણીયલ અંતરમાં ગરીયાં. ૩
ભટ્ટાગા મોહની લાગી રે, ભાવે મુખકું ભાળીને;
પ્રહ્લાનંદના રયામ સુહાગી રે, ખેડી જગ ભય ટાળીને. ૪

પદ ૩

માણીગર મોળીકું તારું રે, સુંદર કુલોથી બાણું;
મોહન તેમાં મન મારું રે, ઠીક કરીને દેરાણું. ૧
રૂપાળું રંગનું જરીયું રે, શોભે મારું સોતેરી;
છોગલીયું નૌતમ ધરીયું રે, લાડકડા વાગમ લેરી. ૨
શબ્દ નવલ કલંગી નીરખી રે, ચિત્તડામાં લાગી ચટકી;
યે ગમ દીવાની સરખી રે, લોકલજ્જ સરવે પટકી. ૩

બહુ અંતરમાં રસબસીયું રે, ગરક કસુબે બોળીકું;
અહ્લાનંદના મનમાં વસીયું રે, મોહન તારું બોળીકું. ૪

પદ ૪

મગજવન સ્થામ વિહારી રે, લાવણ્યમાં હું લેવાણી;
મેં તો મેલ્યો જમ વીસારી રે, કાનડ તારી કેવાણી. ૧
સુંદર વર રંગડો ચડીયો રે, મરમાળા મોહન તારો;
જગ નૃણુ સરખો ત્રેવડીયો રે, કુંજ ભાને એનો ડારો. ૨
મારે તમથી પ્રીતિ બાધી રે, કોઈની ચંકા કેમ ધરું;
ચિન્તામણી સુંદર તાધી રે, રોક અછને શીઠ દર્શ. ૩
તમ સાથે રંગના જીના રે, દીવડું માન્યું ડેલરીયા;
અહ્લાનંદના નાથ નવિના રે, વાલમ મેં તમને વરીયા. ૪

રાગ ગરબી—પદ ૧

ચાલો સૈયો જયે જમુના કાંઠે રે, ખાતીલેને માંડ્યો સુંદર ખેલ રે;
મોહનને જોવાને જયે મલપતાં રે, પાણીડાંની આથે લેને હેલ રે. ચાલો.
ખાણુ ને કાણુ રે બાથે બાધીયા રે, હીડસતોને પેર્યાં હોડે કાર રે;
હસીને કરે છે લટકાં કાથનાં રે, લટકાળો નંદનો કુમાર રે. ચાલો.
છેલાનાં. મોતીડાં ફેરા છોગલાં રે, ખ્યારી તે રંગીલી રૂડી પાગ રે;
મીઠીને વગડે કાનો મેરલી રે, સુણીને પીયામે ડાલે નાગ રે. ચાલો.
રસની જણે રે સર્વે રીતડી રે, વાલો મારો ચતુર સુગળુ રે;
અહ્લાનંદ જાય રે એને વારણે રે, મજની નારીનો જીવન પ્રાણુ રે. ચાલો.

પદ ૨

મરમાળાજી આવો મારા મોલમાં રે, પાતળીવા રંગીલા મારા પ્રાણુ રે;
આવીને શોભાવો મારો ગોરડો રે, હેલ છખીલા ચતુર સુગળુ રે. મર.
ચિત્તાડમાં ખૂતું છે તારું છોગલું રે, રૂડીને કલંગી ખૂખીદાર રે;
સોનેરી કાણું રે મોણું મોતીયે રે, મોળીકું દેખીને વાધે ખ્યાર રે. મર.

મનડામાં પ્રાણહી તારી મુરતી રે, દાય ન લાગે ઘરડા કેઈ ક.મ રે;
 દસીને બોલાવો મુને હેતમાં રે, સ્વામળિયા રંગીલા માન સ્યામ રે. મર.
 કાનકુંવર રંગ બીના તારે કારણે રે, લોક તણી મેલી મેં સર્વે લાજ રે;
 અભાનંદના નાથ પધારો સેજડી રે, રસિક સહુજા હોગાળા મગરોજ રે. મર.

પદ ૩

.. પુનામાં ઝીપે રે સુંદર સ્યામજો રે, સર્વે બોલણીડાને સાથ રે;
 હોણુને ઉછાળે બાંધો નીરની રે, હીતો લાવે જલમાં બેઠે દાય રે. ૧૦
 આસપાસ સખા ફરી મંડળી રે, ગેર ને અધુરે સ્વરે ગાય રે;
 હેલડલી હિપાડી ચાલો પાણીયે રે, રમીયો જોવાને જલન રાય રે. ૧૦
 દેખતાં દેખતાં મારે દુગાઈ રે, સખા સરવે ઝીમે. આરે કાર રે;
 ઝીણી ઝીણી શુંક પડે છે મેઘની રે, મોહનને જોઈ નાચે બોલે મોર રે. ૧૦
 જળની લીલા રે હેલા કાનની રે, જોલે દીડી તેનાં મોટાં આગ્ય રે;
 ગોમા ફડી અભાનંદના સ્યામની રે, રાત દીવસ દેડામાં સખ્યા લાગ રે. ૧૦

પદ ૪

કાડીતો ઝીપે રે હેતો કાનજી રે, નીરમળ રડાં જમુનાફેરાં નીર રે;
 નિર્મળ ખેલે પાસ સખાની મંડળી રે, નિર્મળ નેણે હેરે છે બળવીર રે. ૧૦
 કઠિને હોમી રે મગની કામી રે, ગાવે છે અધુરે સાદે ગીત રે;
 હાથેને ઉછાળે પાણી હેતમાં રે, પ્રેમી જનને વાધે જોઈ જોઈ પ્રીત રે. ૧૦
 ઇલાદિક જોવાને કાજે આવીયા રે, હાથ રજા : આકાશે વિમ્મન રે;
 હિસાહ કરીને ગાવે અપહસ રે, શંકર જોવા આવ્યા મેલીને ખ્યાન રે. ૧૦
 શોભે જોડીયા ફેગ સાથમાં રે, તારાના મંડળમાં જાણું ચંદ રે;
 જળની લીલા જોઈને જલવરાયની રે, બલિહારી જાય છે અભાનંદ રે. ૧૦

ગરબી-પદ ૧

રંગીલા રંગડને ચટકે રે, કે મારું મન લીધું છે લટકે રે. ૧
 પીસાજે પુલકાનો તોરે રે, મનોહર ફડે કદોરો રે. ૨
 બની છે પુલકાની રાખી રે, અતુપમ અંગરખી આપી રે. ૩

સુરંગી સુયણ્વી સારી રે, લોભાણી જોષને મજનારી રે. ૪
બાખ્યા છે કુલડાંના બાજુ રે, કનિઆ કુડગીયા કાજુ રે. ૫
સોનેરી ફેંટા કટિ કરીયો રે, કહે ધહાનંદને મન વસીયો રે. ૬

પદ ૨

મારે ઘેર અલખેનો આખ્યા રે, કે પ્રેમ કરી મેં પધરાવ્યા રે. ૧
પલંગ મેં તે કુલડાંથી કરીયો રે, તે ઉપર બેઠા છે રસીયો રે. ૨
દસી જોયુ છે મુજ સામુ રે, કે પૂરી મારી ઢેખતી દામું રે. ૩
અગોઅમ આલિંગન લાંકુ રે, કે કરવાનું સરવે કીડું રે. ૪
રગડાની લાગી છે તાળી રે, કે જોડ બની છે કપાળી રે. ૫
ધહાનંદનો રવામી નિરખી રે, ઘણું મારા દેશમાં દરખી રે. ૬

પદ ૩

વારી જાણ સાચું કહો વાલા રે, કે આજ ક્યાં ગયાતા નંદલાલા રે. ૧
રમીયા કે સંગે રાતે રે, કે અમ ઘેર આજા પરમાતે રે. ૨
બેઠો છો ખીંતા મુખવેણી રે, નિદ્રામાં ઘેરાણા નેણી રે. ૩
દિયે ઉડી મેલીડાની માળા રે, કે તેણે લાગે છે રૂપાળા રે. ૪
કપોળે કાળજની રેખા રે, દિશો છો ચોળાણા નરખા રે. ૫
ધહાનંદ કહે સમ છે તમને કે, અયુ તેમ કહો સર્વે અમને રે. ૬

પદ ૪

તમે નહોં કહેર પખ્ય હું જાણું રે, તમારૂં મન ત્યાં લોભાણું રે. ૧
પડ્યું આવી તે સાથે પાનું રે, છપાડ્યું કેમ કરી રહે છાનું રે. ૨
તમારે તે સાથે સાજુ રે, જણાય છે નમણીમાં આજું રે. ૩
તે સારૂં વેણી વનદલ લખ આવે રે, મુઠી મુઠી મજરા પેરાવે રે. ૪
કુકું કુકું અમ આગે કહો છો રે, રાતલડી તે પાસે રહેો છો રે. ૫
ધહાનંદ કહે સાચું વદાણા રે, ચતુરાઈ મ કરો નંદલાલા રે. ૬

પદ ૫

અત્યા કેમ વાણું નયીં કરતો રે, કે કોઇની લાજ નથી ધરતો રે. ૧
વાણું છે શું તારા મનમાં રે, રોડીને ઉગો વનમાં રે. ૨

એકબડી જાણી તેં મુજને રે, શીખામણુ આપીય હું તુજને રે. ૧
 મુજમાં નહીં તારું કાવે રે, જસોદાને કહે જામ પરણાવે રે. ૪
 પરણી એક પોતાની કરીએ રે, બીજી કહે નવ ફરીએ રે. ૫
 અહ્માનંદ સાચું બતાવે રે, પરણ્યા વિના પાર નહી આવે રે. ૬

પદ ૬

રહો રહો નંદતણા લાલા રે, આવા તમે-યું ચાઓ છો કાલા રે. ૧
 સૌને ડેખતાં છળીયાં રે, કે આવી બાઝો માં બળીયા રે. ૨
 કહાવો છો બાળ અભચારી રે, દિસા છો લખણના ભારી રે. ૩
 લખણ તમારાં છે આવા રે, કે કરશી અવન જગ ચાવા રે. ૪
 હજી તો દીદામાં નાના રે, વિચારી બોલો મુખ કાના રે. ૫
 અહ્માનંદ કહે જાઉં હું વારી રે, ન રોકો વનમાં પરનારી રે. ૬

પદ ૭

વજાડી વાંસલડી વનમાં રે, કે ચટપટી લાગી છે તનમાં રે. ૧
 મુણી મુણી આગુર ચાઉં રે, કે જાણી હું તો સર્વે મેલી જાઉં રે. ૨
 ચાલી હું તો ધર ધંધો મેલી રે, ધરને ડેરાવી ઘેલી રે. ૩
 જોયા મેં વાંલાને જ્યારે રે, કે તનહું ટાંહું ચયું તારે રે. ૪
 માવાની મોરલીમાં મોહી રે, કે કૂલની મરજા બોધ રે. ૫
 અહ્માનંદ ધર્મ છે રંગ રેલુ રે, હવે કેમ મોહનને મેલું રે. ૬

પદ ૮

થકને લીલ તણા લાડા રે, કે આવી ઉભા છો કેમ આડા રે. ૧
 દેખાડો છો એવડો જોરો રે, કે માથે ધાલી ફૂલડાનો તોરો રે. ૨
 કસુંબી પાધડલી બાધી રે, ડસવો છો લોચનીયાં સાંધી રે. ૩
 જાણો છો મહી એતું ખાશું રે, ખાધને ક્ષેમ કુશળ જાશું રે. ૪
 એમાં તો વાર ઘણી વાલા રે, બોશો માં લાજડલી દાલા રે. ૫
 અહ્માનંદનો સ્વામી રસીયો રે, ગોખીનાં વચન મુણી હસીયો રે. ૬

રાગ ગરબી. પદ ૧

કાનુડે મેલ્યુ ઝેમ કાવી, સૈયર મને કાનુડે મેલ્યુ ઝેમ કાવી;
ગ્વાલણી મારે મન લાવી, સૈયર મને કાનુડે મેલ્યુ ઝેમ કાવી. ટેક.
સર્વે કરીય તારા મનનું ગમતુ રે, જે માગીય તે આપીય લાવી. સૈયર૦ ૧
સારી પેડે હું તુજને રાખીય રે, ધરણ્યાં વલ્લ પેરાવી. સૈયર૦ ૨
તું તો મારે મનડે માની રે, છાની નથી વાત ચાવી. સૈયર૦ ૩
અજ્ઞાનંદ કહે આજ્ઞાપને કેજે રે, ખોટી યસો બીજે પરણાવી. સૈયર૦ ૪

પદ ૨

કાનુડો આવી ઝેમ કહે છે, સૈયર મને કાનુડો આવી ઝેમ કહે છે;
કેની છેડી ક્યાં રહે છે, સૈયર મને કાનુડો આવી ઝેમ કહે છે. ટેક
ઠાઠ ગરીમા ધર છે તાર રે, પુછી ખમર સર્વે લે છે સૈયર૦ ૧
ખોટી દેખાપ છે રે મઢીની મટુકડી રે, તારે દુખ ગાય કેટલુક રે છે. સૈયર૦ ૨
ઉભી રહે ગોવાલણી અધમેવી રે, શીઠ બીપે છે આપ કેનો બે છે. સૈયર૦ ૩
અજ્ઞાનંદ કહે હસી હેત દેખાડી રે, પુછે બેન તારે એક કે બે છે. સૈયર૦ ૪

પદ ૩

કાનુડાને શું કરીએ, સૈયર હવે કાનુડાને શું કરીએ;
દેખી દેખી મનમાં કરીયે, સૈયર હવે કાનુડાને શું કરીએ. ટેક.
આવી રાફે જમુનનો આરો રે, કેમ કરી ખાણીડાં ભરીયે સૈયર૦ ૧
કાંઈ ન કેવાયે એવું આવી બોયે રે, જો કુંચે તો લાગ મરીએ. સૈયર૦ ૨
જ્યાં જામ્યાં ત્યાં કેડ ન મેસે રે, અમે રાત દીન ભાગતાં ફરીયે. સૈયર૦ ૩
અજ્ઞાનંદ કહે એ તો વરવા ઉભો રે, કેને વધાં તે કેમ કરી વરીયે. સૈયર૦ ૪

પદ ૪

કાનુડે ધેની કીધી રે, સૈયર મને કાનુડે ધેવડી કીધી;
સુખ બુખ સર્વે હરી લીધી, સૈયર મને કાનુડે ધેવડી કીધી. ટેક.
નાના કરતાં મઢીની મટુકી રે, પરાણે લખને પીધી રે. સૈયર૦ ૧
નંદતણે હોરે નાનડીયે રે, રુહિ દેખતાં ગાળ દીધી. ૨

જેમ રહીયે તેમ અવળો આવે રે, સમજે નહીં વાત સીધી. સૈયર૦ ૩
 ધડાનંદ કહે અણુતેડયો આવે રે, કાચું નહીં કોઈ વીધી. સૈયર૦ ૪

પદ ૫

કનુડને શું કહીએ સૈયર હવે કનુડને શું કહીએ;
 જો કહીએ તો નિર્ભરજ થઈએ, સૈયર હવે કનુડને શું કહીએ. ટેક.
 જળ દેખાડી વાટ જ બાધે રે, નાખે છે હાથ માટ મેપે. સૈયર૦ ૧
 આવી બોલે નિલ વાત ઉઘાડી રે, દલાડીનું ટેટલું સેપે. સૈયર૦ ૨
 જમુનાજીને આરે ઉભો રે, જળ ભરવા નિલ જઈએ. સૈયર૦ ૩
 ધડાનંદ કહે કોઈ કનુડ ન માને રે, કેમકરી ગોકુળ રહીએ. સૈયર૦ ૪

પદ ૬

કાનુડે ચુંદડી તાણી, સૈયર મારી કાનુડે ચુંદડી તાણી;
 કોઈની લાજ નવ આણી, સૈયર મારી કાનુડે ચુંદડી તાણી. ટેક.
 સર્વે સાહેલી સાથે લઈને રે, ગઈતી જમુનાં પાણી. સૈયર૦ ૧
 મન મસ્તાન થઈને ડાલે રે, જેમ તેમ બેઠે મુખ વાણી. સૈયર૦ ૨
 નવ જોળનવંતી કું નારી રે, દેખી જોની આંખ લોભાણી. સૈયર૦ ૩
 ધડાનંદ કહે જોની મુજ માથે રે, ઘવડી વાત ડેરાણી. સૈયર૦ ૪

પદ ૭

કાનજીને કુખજા ખારી, સૈયર લાગી કાનજીને કુખજા ખારી;
 સર્વે મજ વનિતા વિસારી રે, સૈયર લાગી કાનજીને કુખજા ખારી. ટેક.
 તણ વક્રિ એતું તનકું વળ્યું છે રે, કુળ પણ જોનું બહુ ભારી. સૈયર૦ ૧
 મથુરામાં જઈને મોદનજી રે, લોકલાજ લેઈ ફરે ટારી. સૈયર૦ ૨
 પતિવ્રતા સર્વે વાતે પુરી રે, શીઘ્ર લક્ષ્મણ ગુણ સારી. સૈયર૦ ૩
 ધડાનંદ કહે કુખજા સંજે રહીને રે, ઘવડા થયા ધરખારી. સૈયર૦ ૪

પદ ૮

કાનજીને કુખજા વાલી, સૈયર લાગી કાનજીને કુખજા વાલી;
 જઈ બેઠા જોનું ધર આલી, સૈયર લાગી કાનજીને કુખજા વાલી. ટેક.

આપણુ સાથે પ્રીત કરીને રે, હૃષ્ટ ગયા દાઝ લીધે કાલી. સંપરં ૧
દામોદર દાસીમે' મોખા રે, વાતડી લોકમાં દાલી સંપરં ૨
કુણુ જાણુ એણે શાં તપ કીધાં રે, છાંત્રીએ ગયા ત્યાં ચાલી. સંપરં ૩
અજ્ઞાનંદ કહે હરિ હાથ કરીને રે, હરે છે નિલ કુલી કાલી. સંપરં ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

નાનકડા રે નાનકડા તમે નંદકુમાર, આવે તે ફેલ ન કીજીએ નાં ૧
માં રોકો રે માં રોકો વનમાં પરનાર, પાછાંએ તે ગોરસ પીજીએ. નાં ૨
તમે થયા છો રે તમે થયા છો મોદન મેચાર, અમે તમથી બહુ બીજીએ. નાં ૩
માથે લાગે છે માથે લાગે મિથનો બાર, કેમ કરી લિખા રીજીએ. નાં ૪
અજ્ઞાનંદના રે અજ્ઞાનંદના વહાલા લાગે છે વાર, રીત માગો તે લીજીએ. નાં ૫

પદ ૨

સહુ જાણુ રે સહુ જાણુ વહાલા તારી વાત, ચોરી છે તારા ચિત્તમાં. સં ૧
હીસે છે રે હીસે છે દીક્ષામાં ધાત, બાહાર બોલાવે છે પ્રીતમાં સં ૨
નવ કરીએ રે નવ કરીએ આવડી કિતપાત, મળે નહીં લાભ ફજતમાં સં ૩
હું જાણું રે હું જાણું જાણવ તારી જાત, રહેજે પોતાની રીતમાં. સં ૪
અજ્ઞાનંદના રે અજ્ઞાનંદના વહાલા હી ને રાત, પેલી ફરં તારા ગીતમાં સં ૫

પદ ૩

નહીં આપું રે નહીં આપું મહીડાંનું દાણુ, સમજીને વેણુ ઉચારીએ. નં ૧
નવ કરીએ રે નવ કરીએ દેવા જોર હલાણુ, વિનતડી હિર ધારીએ નં ૨
નથી લાધી રે નથી લીધી મુજને વેચાણુ, મેણાં દેઈ નવ મારીએ નં ૩
તમે આવડી રે તમે આવડી થીદ રાખો છો તાણુ, જાણુ એકુળ ગાયો ચારીએ. નં ૪
અજ્ઞાનંદના રે અજ્ઞાનંદના વહાલા ચતુર સુજાણુ, વાત હદે રિચારીએ. નં ૫

પદ ૪

છેટ રેજો રે છેટ રેજો મહીડાના ચોર, ફણુ જોતએ નહીં જડે. છે ૧
જાણું છું રે જાણું છું જાણવ તારું જોર, હું મોટો તે અમ વડે. છે ૨

નવ ચડીએ રે નવ ચડીએ પરનારીને નોર, શુંજણે શું નિવડે. છં ૩
 ફાટે છે રે ફાટે છે સાલુડાની ફેર, એમાં તારૂં નહીં ઉધડે. છં ૪
 અહાનંદના રે અહાનંદના વહાલા નફ્ટ નડોર, બાઝીય માં મહીને ધડે. છં ૫

પદ ૫

તારે શું છે રે તારે શું છે મોદન મનમાં, બાઝ માં મહીની ગાળીએ, તાં ૧
 એ વાતે રે એ વાતે કાપનું પર જાય, વનમાં પગેરાં ન ખોળાએ, તાં ૨
 તું તો નવરો રે તું તો નવરો વનમાં મોરલી વાય, ચઢાવ્યાં તે ચકડોળીએ. તાં ૩
 શાને જોલે રે શાને જોલે અર્ધતાં ખોટી ચાય, નંદની ગાયો ટોળીએ. તાં ૪
 અહાનંદના રે અહાનંદના વહાલા આ શી બલાય, દાડી દાડી નવ રોળીએ. તાં ૫

પદ ૬

તારો પીતા રે તારો પીતા છે નંદ આવીર, તું તે રાજ કયાંયનો. તાં ૧
 શાને જોલે રે શાને જોલે ફાટે છે ચીર, મર્મ હું સમજી માંયનો. તાં ૨
 ખાધી ઝાઝી રે ખાધી ઝાઝી ગોકુળમાં ખીર, એ પરતાપ તો આંયનો. તાં ૩
 થઇ બેઠો રે થઇ બેઠો કારમો અમીર, વાતે મોટો દીસે નાંયનો. તાં ૪
 અહાનંદના રે અહાનંદના વાલા જમુનાને તીરે, છળ કેમ રહેશે છાંયનો. તાં ૫

પદ ૭

હોરા નંદના રે હોરા નંદના તારે નહીં લાજ, વખ સમજે તું બાઝ માં. છં ૧
 નથી આંખું રે નથી આંખું તારે ઘેર રાજ, મહીની મરુટી બાંજ માં. છં ૨
 સર્વે તારે રે સર્વે તારે વડવાનો સાજ, તતપર હો એ કાજ માં. છં ૩
 જણે બોલે રે જણે બોલે મહારાજધીરાજ, ગાયો ચારીને ગાજ માં. છં ૪
 અહાનંદના રે અહાનંદના વાલા વડવા કાજ, આવી છું ઝાઝી દાઝ માં. છં ૫

પદ ૮

તુને કોણું રે તુને કોણું કુડા બોલા કાન, આડો ઉભો શીદ વાટમાં. ટું ૧
 અમને કાધાં રે અમને કાધાં વનમાં હેરાન, જળ જમુનાના ધાટમાં. ટું ૨
 દીસે છે રે દીસે છે મનમાં સેતાન, દષ્ટિ છે મહિના માટમાં. ટું ૩
 મોણુ ઠેશી રે મોણુ ઠેશી તજને સમચાન, નવરો ફરતો લાટમાં. ટું ૪
 અહાનંદના રે અહાનંદના વાલા મોરલીના તાન, ચકીત લાજ તારા ધાટમાં. ટું ૫

પદ ૯

વાલા લાગે રે વાલા લાગે હોમાળા હેલ, પ્રીતમ જીવન પ્રાણ હો. વા.
આવી વળગે રે આવી વળગે બગીચા મારી બેલ, આવન સુખની ખાણ હો. વા.
રૂપાળા રે રૂપાળા રસીયા રમરેલ, આંખડીના બાણ હો. વા.
હુંતો આવીશ રે હુંતો આવીશ ગીરધર તારી ગેલ, મારી સેજડીની સુવાણ હો. વા.
અહ્લાનંદના રે અહ્લાનંદના વાલા અલખેલ, જગપતિ અંતરે જાણ હો. વા.

રાગ ગરબી-પદ ૧

એકલડા કેમ રહેવાય, તમ વિના વા'લાજી;

મદીરીયું ખાવા ધાય, તમ વિના વા'લાજી. ટેક.

હૈયાની પુરે કુણુ હામ. તમ૦ મારે હાથ ન લાગે કામ. તમ૦ ૧

કુણુ જાણે દીક્ષની વાત. તમ૦ સુખ ના'વે દી ને રાત. તમ૦ ૨

મારે જીગ વૃથા રજની જાય. તમ૦ મહાદુઃખ છે હૈડામાંય. તમ૦ ૩

અહ્લાનંદના સ્વામી જાણુ. તમ૦ હું કેમ કરી રાખું પ્રાણુ. તમ૦ ૪

પદ ૨

મરમાળા મારે મો'લ, આવો અલખેલા;

હોગાળા સુંદર હેલ, આવો અલખેલા. ટેક.

હું સજી રહી શણગાર. આવો૦ મારા પ્રાણુતણા આધાર. આ૦ ૧

હું જોઈને રહી છું વાટ. આવો૦ મેં ખાતે દાળી ખાટ. આ૦ ૨

જાણો હો રસની રીત. આવો૦ પાતળીયા તમથી પ્રીત. આ૦ ૩

અહ્લાનંદ કહે મયે ખેલ. આવો૦ રંગડાની કરવા રેલ. આ૦ ૪

પદ ૩

નયણાને ચાગે નાથ, પ્રીતમ પાતળીયા;

મન કરે તમારે સાથ, પ્રીતમ પાતળીયા. ટેક.

કામણીયા કીધાં કાય. પ્રી૦ વણુ દીડે સુખ નવ હોય. પ્રી૦ ૧

મારે હાથ ન લાગે કામ. પ્રી૦ શું કીધું સુંદર સ્વામ. પ્રી૦ ૨

કારણુ છે મોરલીમાય. પ્રી० સાંભળતાં શુદ્ધ વિરાસાય. પ્રી० ૩
 બ્રહ્માનંદના સ્વામી છેવ. પ્રી० હું આવીશ તારી ગેવ. પ્રી० ૪

પદ ૪

આવોને રમીએ આજ, જમના છવનજ;
 રસમાં ચણરા છે રાગ, જમના છવનજ. ટેક.
 સેજડી બની ॥ સાર. જ० માણોને નંદકુમાર. જ० ૧
 મુજ. ફાસી હિપર મેર. જ० આવી કરોને લીલાસેર. જ० ૨
 માં તનકું ટાકું થાય. જ० હેડમાં હરખ ન માય જ० ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે વારમવાર. જ० તમ સાથે લાગ્યોં પ્યાર. જ० ૪

પદ ૫

મેં જાણી છે તારી વાત, કપટી કાનુડા;
 છે દીલમાં તારે ધાત, કપટી કાનુડા. ટેક.
 વન તેડ્યાં વજડી વેણુ. ક० રઝગાવ્યાં સાચી રેણુ. ક० ૧
 તું સાથે કરતાં પ્રીત. ક० જમમાંથી ચર્ચા ફળેત. ક० ૨
 તારી પ્રાકમનો નહીં પાર. ક० તું હુન્નર કરે હજાર. ક० ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે ન કરીશ છેડ. ક० નહીં તો યારો વલેડ. ક० ૪

પદ ૬

મુને એકલડી નવ જાણુ, નંદના નાનડીયા;
 નહીં આપું મહીનું ફાણુ, નંદના નાનડીયા. ટેક.
 જાણું છું તારો તેલ. નં० મુખ વિચારીને બોલ. નં० ૧
 આવડી કેમ માંડી આજ. નં० તું ગાયોનો ગોવાજ. નં० ૨
 સૌ જાણે તારી વાત. નં० નાશી આલ્યો અધરાત નં० ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે વલવાં કાજ. નં० જાણીને આવી છું આજ. નં० ૪

પદ ૭

કેમ માંડી બેડો ફેલ, છોટા છોકરડા;
 દોડે છે પંરનારી ગેવ, છોટા છોકરડા. ટેક.

તુને કાચ નથી કેનાર હો. માટે ચચો છે મેવાર. હો. ૧
તે મેટી જગ મરેભદ. હો. આનડલી શી હિદમાદ. હો. ૨
માયેનો ચારણદાર. હો. રોડે છે કેમ પરનાર. હો. ૩
અલાનદ કહે મહીના ચોર. હો. જાણુ છું તારે જોર. હો. ૪

પદ ૮

નવ ડરશે મુજથી નાચ, સુંદર સ્થામળીયા;

હું હવે તમારે હાથ, સુંદર સ્થામળીયા. ૮૬.

કરજો મન ગમવું કાન સું. પ્રતમ અપરામૃત પાન.
કે આગે નહીં કહું વાન. સું. જેમ પડા પંડાળે જાન. સું. ૨
ખોલ્યાની ઉપર રીત સું. તમથા લોભાણું ચિત. સું. ૩
અલાનદના સ્વામી સેણ. સું. નિરખી હરખે છે નેણ. સું. ૪

રાગ ગરબી-પદ ૧

સાચું ખોલો સ્થામ સહુણા, કેમ તમને વાંધી વારી;
વણતેડયા તેને મંદીરીયે, જાઓ હો આલી વારી. ૧
સમ છે તમને કેજો સાચું, અમથી જા ડરજો વારી;
પછી તમારા મનમાં આવે, તેમ જામને કરજો વારી. ૨
અમે તમારી અટકળ કાધી, મન ખીજે માન્યું વારી;
હીયે હોય તે હોડે આવે, કેમ કરી રહે છાવું વારી. ૩
અમે તમારે કેડે ફરીયે, તે મનમાં નાણું વારી;
તેને ઘેર જામ મહી વડોતા, નેતરકું તાણું વારી. ૪
તેને તમે તમારે ઝોથી, પ્રીતડલી નાધી વારી;
કામ પેરની આવી ઝણે, કામકળા સાધી વારી. ૫
કાણુ જાણે જે શાં તપ કીધા, જે તમને જાણી વારી;
એને સાથે જોર જાંધણી, પ્રીતડલી આવી વારી. ૬
સૌ સૈયરમાં હળતા મળતા, રસીયાજી રહો હો વારી;
હી વાતો અંતરગતની, જામ તેને કહો હો વારી. ૭

હરતાં હરતાં તેના ધરની, રખો છે રખવાળી વારી;
અજ્ઞાનદ કહે જોડ બની છે, રૂડી રૂપાળી વારી. ૮

૫૬ ૨

આવ સખી એકતિ કહું, ઘુને વાલાની વાતુ બેની;
પાડોસણસું પ્રીત કરી, તે નથી ખમાતું બેની. ૧
તાડી એના મંદીરીયામાં, અણતેડયો આવે બેની;
એનું મુખડું ભાળી ભાળી, તાળી રેષ ગાવે બેની. ૨
જેવે તેવે મન નવ માને, રંમ નવને રાચે બેની;
એને આગે આંટી મેલી, નચવે તો નાચે બેની. ૩
ખીજનાં તો મેવા મીસરી, મીડાં નવ લાગે બેની;
એને આગે આશીયાળા ઘણ, મઢી માંખણ માગે બેની. ૪
કર્ષ પેરનાં કાન કુંવરને, કામણીયાં કાંધાં બેની;
એ આગે તો એમ વરતે, જાણે જે આતા લીધા બેની. ૫
એના ધરની સરવે ચિન્તા, ઉપાડી માથે બેની;
ખીજાં શું તો ઉઘા વરતે, સુધા એ સાથે બેની. ૬
એને આગે હરતાં હરતાં, હોગાળો આગે બેની;
એને ઘેર એકતિ જાળે, મનમતું માથે બેની. ૭
વાલોછ એને મન વસીધા, એને એ ખારી બેની;
અજ્ઞાનદનો વાણે વશ કીધા, ધન્ય તે પ્રજનારી બેની. ૮

૫૬ ૩

ચાલ સખી સાંભળવા જામજો, વંસી વાલાની હેલી;
મધુરે સુર મન પ્રાણ હરે છે, નન્દલાલાની હેલી. ૧
ચાલ અનુષમ એની માથે, ચીતકું ચોરે છે હેલી;
લટકાણાનાં લટકાં મોહીથી, કાળજ કારે છે હેલી. ૨
ગોવાળા સંજ રાતો માતો, રંગકનો બીનો હેલી;
હું જોઇને શુદતાન ચમ મુખ, મરકલડો એતો હેલી. ૩

મુખડાને મરઠનડે માફ, મનડું લોખાણું રેલી;
 બેડાં સુતાં એ વિના બીજું, કાંઈ નવ જાણું હેલી. ૪
 આખ્યુંને ઉલાળે મજનનિગાને, વસ કાંધી હેલી;
 પ્રેમ અધર રસ પાછને નાણે, વેંચાલી લાંધી હેલી. ૫
 આલ આલ શું બેસી રહી છે, જલદીથી જમએ હેલી;
 મોહનજીની મૂરતી નારખી, અનિ સુખીયાં યમએ હેલી. ૬
 શું કહું શોભા સુંથણીની, કહે કહે રો હેલી;
 લાલ કમળી ફેંટા ઉપર, કુતડાને તોરે હેલી. ૭
 ચસો લાગ્યો સ્વામળીવાળી, મુદર સગાડે હેલી;
 અલાનંદ કહે મન વેંધાણું, મોરલીને નાદે હેલી. ૮

૫૬ ૪

આજ સખી અલખેયો મુજને, મારમમાં મળીયા સજની;
 મહેર કરી મળ ઉર્ધર વદાસે. અગગલ દળીયા સજની. ૧
 દેત ધણે દેડામાં બીડી, આર્થામન લીધું સજની;
 જે જે મારા મનનું જમણું, તે સરવે કીડું સજની. ૨
 અમરજ સરખો આનંદ મારા, કિરમાં ન આવે સજની;
 આમા સામે પ્રેમ મધુર રસ, પીધો ને પાચો સજની. ૩
 પ્રેમ સહીત નીરખીને વદાસે, લીધી હાથ તાળી સજની;
 તેણે મારા મનમાં ફૂં તો, ચર્ધ ધું મતવાલી સજની. ૪
 ફૂં તો વદાધાને કહે વગગી, મરજદા ખેલી સજની;
 સ્વામળીયાને સંજે યમ છે, આનંદની એલી સજની. ૫
 સર્વ મળાને જાતી દતી, સૈયરની ટોચી સજની;
 તેમાંથી મુજને કરે જાડી, રંજડામાં રોણી સજની. ૬
 વદાલાનાં મુખડાંની વાણ, વણવી નવ જાણે સજની;
 જેડું છે તેડું સમજને, જણી રહેવાયે સજની. ૭

મોહનજીને મળતાં આનંદ, વાધ્યો છે અંજ સજની;
અહ્વાનંદ મહા મુખ પામી, સ્વામળીઆ સંજ સજની. ૮

રાગ ગરબી-પદ ૧

વનમાળી વનમણિ અરે, વેણુ મધુરી વાતો રે. વન૦ ૧
કુલડાની વનમાળ ખીરાજી, જાવાળા સંજ માતો રે. વન૦ ૨
મોરજનો લીનો ગિરિધારી, રૂપાળો રંજ રાતો રે. વન૦ ૩
વાલપણે મજનારને વાંસ, ધાંપ કરી કરી ધાતો રે. વન૦ ૪
અહ્વાનંદનો સ્વામી વાલીડો, હેડમાં ફલસાતો રે. વન૦ ૫

પદ ૨

મોહું રે મન માઈ સજની, સ્વામળીયાની સાથે રે. મોહું૦ ૧
એ વીના કણુ ન રેડેવાયે સજની, હું વેચાણી એના હાથે રે. મોહું૦ ૨
બાધ્યા ૥ કુલડાના બાજુ, મેલ્યા ૥ છોગલાં માથે રે. મોહું૦ ૩
અગણીએ મારે નિલ આવીને, આવી તે પ્રેમની માથે રે. મોહું૦ ૪
શું નાણું મને શું કરી નાખ્યું, અહ્વાનંદને નાથે રે. મોહું૦ ૫

પદ ૩

આવે રે અલગેનો વદાનો, મુંદર છેલ છોમાળો રે. આવે૦ ૧
લાલ કમુંખી ફંટા ઉપર, તોરો છે મરમાળો રે. આવે૦ ૨
મુંદર ચાલ અલૌકીક સજની, મુંદર નેણુનો ચાળો રે. આવે૦ ૩
જાવાળાને સંજ માતો, મનમોહન મતવાલો રે. આવે૦ ૪
અહ્વાનંદનો સ્વામી વાલીડો, લાગે છે રૂડો રૂપાળો રે. આવે૦ ૫

પદ ૪

વાલાની વાટાલી જોષને, મેઠી છું સેજ ખીચવી રે. વા૦ ૧
મુજને કહે કાંઈ જો કરી આવ્યા, તો આપું હું પ્રાણ વધાઈ રે. વા૦ ૨
મળવાને કાંઈ તનહું તપે છે, જુગપુલ્ય પળ એક જાઈ રે. વા૦ ૩
છળ કાંઈ સ્વામળીયે મુજને, વાપરો કરી ગયા વાઈ રે. વા૦ ૪
અહ્વાનંદ કહે કેદી હું દેખીય, હલધરજીનો જાઈ રે. વા૦ ૫

રાગ ગરબી-પદ ૧

આથ સખી જોવાને રે જામજે, ખાતીને વનમાં ખેને રે;
 લટકાં કરી નહજો રે લાયો, રગભીનો રગ રેને રે. ૧
 મોરલીને તાને મનોહર વાને, ચીતડાને લલચારે રે;
 મજનારીનો જીવન વાસો, ગીત મધુરા માવે રે. ૨
 જોરે જોરે ગળે બાંહડી રે નાખે, હેત કરી આવે હાથે રે;
 પુલકાના હાર પેમાં છે રે ઢાટે, મેલ્યાં છે ઊમવાં માથે રે. ૩
 જોવાળાને મનડે રે ગમતાં, ચરિત કરે વનમાળી રે;
 જલદીથી જાયે તો સુખીયાં રે થાયે, જીવરજીને જાળી રે. ૪
 ઉઠ મારી હેલી જોમજો વેલી વેલી, ધીરજ નથી ખમાતી રે;
 અહાનંદના સ્વામીને ભેટી, શીતળ કરશું છાતી રે. ૫

પદ ૨

આજ સખી અનમેનો રે વાયો, ઉભા છે જમુનાને તીરે રે;
 સુંદર મોરલી હાથ લેખને વાજ, તે જગમજ વીરે રે. ૧
 સાંજળતાં ગુલતાન થઈ હું, શું જાણું શું કીધું રે;
 ધરડાનો ધધો હાથ ન લાગે, લટકાને મન લીધું રે. ૨
 મોરલીને નાદે મૃગમાં રે મોયાં, ઉભાં છે તૂણ જગ મેલી રે;
 વે'તાં થંબ્યાં જમનાજીનાં પાણી, થપીત થયા વનવેલી રે. ૩
 વાલાની વંશી સુણીને વનમાં, મગન થયાં છે પખી રે;
 સજ્જ સુણીને રે શવલે લોભાણી, રૂપે લોભાણી આખી રે. ૪
 અહાનંદના વાલાની વશી, જે સુલુસે નર નારી રે;
 રૂડે રૂડે કાનુકાને ફરશે, ધરના તે કાજ વિસારી રે. ૫

પદ ૩

સુંદર વર મારા આણુના જીવન, અનમેલા ધરે આવે રે;
 હું છું ઢાસી ચરણકમળની, ખાજા મઠી જોલાવો રે. ૧
 લટકાળા તારા લટકાં રે જોમજો, મોઢી રચુ મન માઈ રે;
 તન મન ધન હું તો સર્વે લેખને, વાવમ દુગપર વાઈ રે. ૨

માફ તે સર્વે તમારું છે મોહન, અંતર રચ મ આણો રે;
 મુદર નેણે સકોમળ વેણે, મુઝને પોતાની જાણો રે. ૩
 તમ કારણ સ્થામળીયા રે વાલા, લોકની લજ્જા ત્યાગી રે;
 રાત દિવસ સુતા સુપનામાં, રટના તમારી લાગી રે. ૪
 સર્ગા કુદુંજ પીયર સામરીયા, સર્વે મેલ્યા ત્રિસારી રે;
 અહાનંદ હશે સ્થામ મનોહર, મન વસીયા મોરારી રે. ૫

૫૬ ૪

મનમોહન મારે મંદીરીએ, ખાતે આવીને ખેલો રે;
 બાધો બાળુ કાળુ મજરા રે, પેરો માથે તે હોમલાં મેલો રે. ૧
 વિધવિધના હું તો પાક કરાવી, જુગતીથી તમને જમાડું રે;
 દેડા ઉપર લેછને હરીવર, ઠી તે રીતે રમાડું રે. ૨
 મૂર્તિ તમારી સ્થામ મનોહર, નિરખી હરે મારા નેણાં રે;
 મનમોહન લાગે અતિ મીઠાં, વદાયા તમારાં વેણાં રે. ૩
 મુજ ઉપર અલખેલા રે વદાલા, બેડું તમારું બાનું રે;
 સરવે લોકમાં સહુ દોષ જાણે, કેમ કરી રાખું છાનું રે. ૪
 અંતર આશ ધણી છે રે વદાયા, આવીને સુખ આપો રે;
 અહાનંદના સ્થામ સોહાગી, પોતાની કરી થાપો રે. ૫

રાગ ગરબી-૫૬ ૧

કેળે કાંનાને, કુબળને વસ થઇને કેમ બેશી રહ્યા;
 કેમ ભુલી ગયા, મહી માંખણ ખાઇને જોકુળ મોટા થયા. ૧૬
 જે દી નાથ તમે હતા નાના, છુપી રહેતા કંસ થઇ છાના;
 તે દી અમે કર્યા અઝા વાના. ૧૭
 પ્રીતમ છબી અંતરમાં પ્રોતા, દુધ પાનાં જાવડી દોળા;
 અમે દુલતણી મેટ જોતા. ૧૮
 અમે જાણ્યું તમે અમારા હો, વગી પાડાયણના પ્યારા હો;
 તમે સાચા બોલા પલુ સારા હો. ૧૯

કહે બ્રહ્માનંદ મનડે જાવ્યા, જહુ રૂડી રીતે જોવાવ્યા.
જહુ કામે કુચળને આગ્યા. કે૦ ૪

પદ ૨

ક'ને કુચળને, કામલિયા કાનાને એવાં શાં કર્યા;
તારે વશ થઇને, મનવાસી સરવે રે એને વીસવાં. કે૦
આખુ અતિ સુંદર અણીઆળી, મુખ મોરલી વાવ છે મરમાળી;
તે ભોળવીયો નાનો જાળી. કે૦ ૧

શુરકી તેં નાખી મંત્ર જાખ્યો, વળી ચસકો લાગ્યો રસ ચાખ્યો;
તેં રપાળો જોઇને રાખ્યા. કે૦ ૨

એ વાત ધણી નવ જોળી, આ થાપલ અમારી જોળવી;
જૂઝરને રાખ્યા જોળી. કે૦ ૩

તારે કરવાનું હોય તે કહેજે, વળી જોએ તો નાણું લેજે;
કહે બ્રહ્માનંદ પાછો દેજે. કે૦ ૪

પદ ૪

ક'ને કુચળને, કામલિયા શીખાવે જો મારા નાથને;
શીખી ઘુજ પામે, આવીને રાખવગે મનના સાથને. કે૦
અસવીક્ષા નટવર આવતે, ચિત્ત જોખીના ચોરાવતે.
એવા મંત્ર લણાવે માતાને. કે૦ ૧

હું કપટ નજી સરો કેજે, વળી ન જણે તો કારો દેજે.
થઇ પંચાણી પાન રેજે. કે૦ ૨

માંછ દેજે પાટી મોટી, જો પાડ લણે મુખથી ખોટી.
તો સગાકાવે લેને સોટી. કે૦ ૩

કહે બ્રહ્માનંદ આગસ મેલી, વીણા રાખાવે વંતી વેંતી;
એને હું જોવા કરજે હેતી. કે૦ ૪

પદ ૪

ક'ને કુચળને, કાનાની કરજે જો સુપે રાકરી;
નાનો જણી, આખ ચણી બેની મ જોડે આકરી. કે૦

ને જોઈએ તે લેજે આણે એને પ્રાણુચક્રી પ્યારે જાણે;
 વળી મનમમતી મોજી મારે. ૩૦ ૧
 ને જોલે તે રેજે સાંખે, એને જોજે પુલતણી આંખે;
 નિત્ય જમતા ઉભી વા નાખે. ૩૦ ૨
 એને પરમાતે જોઈએ પોણી, બહુ ગ્રાસ ધૂત માંદી જોણી;
 ગોરસ પાળે સાકર ઘોણી. ૩૦ ૩
 પુરણ સુખ સેજે પામીને, નિત્ય ચરણે માથું નામીને.
 મેવે અઘાનંદના સ્વામીને. ૩૦ ૪

રાગ ગરબી-૫૬ ૧

કાનુડો રે કાનુડો રે, જમુનાજીને આરે;
 પાણીડાં વાળે રે, બેની કાનુડો. ૨૬.

કાનુડો રે કાનુડો રે, જ્યોતીતાનો આવે આવી જોલાવે રે. બેની ૧
 કાનુડો રે કાનુડો રે, ફેડે જળની હેલ્યુ જોલે ઘેલું ઘેલું રે. બેની ૨
 કાનુડો રે કાનુડો રે, જન્દાવનની વાટે જાએ મહીને માટે રે. બેની ૩
 કાનુડો રે કાનુડો રે, ડાહરીયો યજ્ઞ રાલે જમ તેમ જોલે રે. બેની ૪
 કાનુડો રે કાનુડો રે, અઘાનંદ કહે હેલી કાધી મૂને ઘેલી રે. બેની ૫

૫૬ ૨

હોગાજો રે હોગાજો રે, મોરલી લીધી દાઘ;
 હોગા મેલે માથે રે, હેલ હોગાજો. ૨૬.

હોગાજો રે હોગાજો રે, ગ્રાપીજનને સંજે આનંદ જાંજે રે. હેલ ૧
 હોગાજો રે હોગાજો રે, ખાતે ખાતે ખેલે રંમડો રેલે રે. હેલ ૨
 હોગાજો રે હોગાજો રે, કસુંબલિયે ફેંટે રાતે રેટે રે. હેલ ૩
 હોગાજો રે હોગાજો રે, રંમ બીનો રૂપાજો ખતી મરમાજો રે. હેલ ૪
 હોગાજો રે હોગાજો રે, અઘાનંદનો પ્યારો કમર કટારો રે. હેલ ૫

પદ ૩

વાલાજી રે વાલાજી રે, મારે મંદિર આવો;

દસીને બોલાવો રે, મારા વાલાજી. રેક.

વાલાજી રે વાલાજી રે, રૂપ તમારું જોઈને રહી છું મોહીને રે. મારાં ૧

વાલાજી રે વાલાજી રે, લેઈને સરવસ મારું તમપર વાઈ રે. મારાં ૨

વાલાજી રે વાલાજી રે, આવો મોરલી વાતા મધુરે ગાતા રે. મારાં ૩

વાલાજી રે વાલાજી રે, તમપર પ્રીતી લાગી શ્રમતા ભાગી રે. મારાં ૪

વાલાજી રે વાલાજી રે, અઘાનંદના બેઠી આવો છોખા મેલી રે. મારાં ૫

પદ ૪

રંગીયો રે રંગીયો રે, રંગમનો છે રસો;

અતી અશ્વમેસો રે, રંગ રંગીયો. રેક.

રંગીયો રે રંગીયો રે, નેહ જણાવે નેહ વાલપ વેલુ રે. રંગ ૧

રંગીયો રે રંગીયો રે, અમલ કરેતો આવે ચિત્ત લગ્નયાવે રે. રંગ ૨

રંગીયો રે રંગીયો રે, બોલે સુંદર વાણી કું લોભાણી રે. રંગ ૩

રંગીયો રે રંગીયો રે, ધુન્ય મુણાવે ઘેરી મોરલી ફેરી રે. રંગ ૪

રંગીયો રે રંગીયો રે, અઘાનંદનો વાલો નંદજનો લાલો રે. રંગ ૫

પદ ૫

ઢાડીયો રે ઢાડીયો રે, ઢાડે આલ્યુ કરેતો;

આવે મન દરેતો રે, ઢાન ઢાડીયો. રેક.

ઢાડીયો રે ઢાડીયો રે, ઢાડે સામું બાળે રંગ દોળે રે. ઢાન ૧

ઢાડીયો રે ઢાડીયો રે, ઢાડે છાનું કાવે મુને બોલાવે રે. ઢાન ૨

ઢાડીયો રે ઢાડીયો રે, ઢાડે ચાલે કાલો લાગે મુને વાલો રે. ઢાન ૩

ઢાડીયો રે ઢાડીયો રે, ઢાડે રંગનો કારીયો મારો કાકરીયો રે. ઢાન ૪

ઢાડીયો રે ઢાડીયો રે, અઘાનંદનો સ્વામી અંતરંગમી રે. ઢાન ૫

પદ ૬

લટકાળો રે લટકાળો રે, લટકે મનકું લેતો;

આવે સુખ દેતો રે, લાલ લટકાળો. રેક.

લટકાળો રે લટકાળો રે, લટકાં મુંઝે લાવે મનડે લાવે રે. લાલ
 લટકાળો રે લટકાળો રે, લટકે વેણુ વળડે લટકે સુણી મન અટકે રે. લાલ
 લટકાળો રે લટકાળો રે, લટકાં પ્યારાં લાગે આવી જેસે આગે રે. લાલ
 લટકાળો રે લટકાળો રે, લટકામાં મન લોભે સંદગ શોભે રે. લાલ
 લટકાળો રે લટકાળો રે, અહાનંદ કહે બેની આશા મુને બેની રે. લાલ

પદ ૭

મરમાળો રે મરમાળો રે, મરમ કરંતો બોલે ;
 આવે મુજ આંખે રે, માવ મરમાળો. રે.
 મરમાળો રે મરમાળો રે, મરમની વાતો જાણે આવે સંખા દાણે રે. માવ
 મરમાળો રે મરમાળો રે, મરમ કરી કરી હેરે લાટ આવી ધેરે રે. માવ
 મરમાળો રે મરમાળો રે, શોભે જળમાં રમતો મનડે અમતો રે. માવ
 મરમાળો રે મરમાળો રે, પેરે જગત્સાં જાગે આવે મજ સાંભ રે. માવ
 મરમાળો રે મરમાળો રે, અહાનંદ કહે રંગી સાચો મારો સંગી રે. માવ

પદ ૮

સ્યામજિયા રે સ્યામજિયા રે, વાલી લાગે વાણુ
 નથી રેવાનું રે, સેણુ સ્યામજિયા. રે.
 સ્યામજિયા રે સ્યામજિયા રે, આવો આવો જોરા માથે લાલી તોરા રે. સેણુ
 સ્યામજિયા રે સ્યામજિયા રે, તમગી લાગે નેડો રોસે મારો દોડો રે. સેણુ
 સ્યામજિયા રે સ્યામજિયા રે, તમ વિના કેમ કરી રહીયે દુઃખ કેને
 કહીયેરે. સેણુ
 સ્યામજિયા રે સ્યામજિયા રે, તમગી સગપણ કાધું સરવસ દાધું રે. સેણુ
 સ્યામજિયા રે સ્યામજિયા રે, અહાનંદના પ્યારા રહો માં ન્યારા રે. સેણુ

રાગ ગરબી પદ-૧

આવો હરિ મહી વગોવા, મિરે મંદીરીયું જોવા. રે
 મહી વગોવા મંદીરીયું જોવા, આવડી દોવા કામ
 ધરનાં માણસ ધેર નથી કામ, આપણુ બેન રાજ. આવો. ૧

ભાવથી ઝાઝાં મોઝન આપીય, તામ્ર તર્વ તમાર;
પીશો તેટલુ મોરસ પાશુ, કરી કરી મનવાર. આવો ૨
પક્ષંગ ઉપર પોઢજો પ્યારા, પ્રેમે ચાંપીય ખાવો;
એક પગ ભરે ઉભી ઉભી, વીજણે ઢોળાય વાવો. આવો
દેશો તે વિચાર કરી કરશુ, રહેશો તો રાખશુ રાત;
અહાનંદ કહે આપણુ કરશું, બાળપણની વાત. આવો ૪

પદ ૨

મારે ઘેર આવજો કાના, છપાડીને રાખશું છાના; ટેક
આવજો કાના રાખીશું છાના, કરશું વાનાં કોડ;
એકલા બેઠા અકળાગ્યો તો, આવીને બેશીય જોડ, મારે ૧
ખડકીએ બેશીને ખબર રાખીય, થાવા નહીં દહ બીડ;
કોઇ ન જાણે એવું કરશુ, પંડતી હરશું પીડ. મારે ૨
મનમાં આવે તો જમજો મેવા, દુધની રેડરેડ;
નવરા બેઠા નાચણ કરજો, વાંક વિના વઢવેડ. મારે ૩
મંદીરમાં પધરાવીય આધા, કરીય બધ કમાડ;
અહાનંદ કહે માનશું અમે, તોય તમારો પાડ. મારે ૪

પદ ૩

મારે ઘેર આવજો માવા, મીઠી મીઠી મોરલી વાળા. ટેક.
આવજો માવા મોરલી વાવા, ચાવા આવા સેણુ;
હેત કરી કરી મનકું હરવા, ખાવન કરવા નેણુ. મારે ૧
આગળ મારે ઉભા રહીને, કરજો લટકાં કાન;
વાલમ આપણુ તાળી વગાડી, તોડશું બેળી તાન. મારે ૨
મારા સમ જો આવજો મોહન, પ્રીતમ મારે પાસ;
જોડાજોડે બહિડી આવી, રમશું આપણુ રાસ. મારે ૩
આગસ મેલીને આવજો, જો જો મનમાં ધરતા બીક;
અહાનંદ કહે રજની સારી, રમશું ઠીઠકીક. મારે ૪

પદ ૪

વાલા એક કામ છે મારે, કેશું ધેર આવશે લારે; ૨૬.
 કામ છે મારે આવશે લારે, કેવું છે એકાંત;
 મુણ્ણતા તમને સ્થામળા, ચારો અંતરમાં નીરાંત. વાલા ૧
 હરતા હરતા હેરથા હેરે, રસીયા હી ને રાત;
 તેણે કાંઈક કહી મેલ્યું છે, તે કેવી છે વાત. વાલા ૨
 વાલમ તમને જે છે વા'લું; તેની તમથી પ્રીત;
 બેળાં થયાંની બુધરા તમને, વતવી દેશું રીત. વાલા ૩
 જેને કારણ તમને રહે, અંતરમાં ઉતાપ;
 પ્રજ્ઞાનન્દ કહે તે સંજાથે, કરી દેશું મેળાપ. વાલા ૪

પદ ૫

વારે વારે કહું છું વા'લા, મહી જોષ યાશે મા કાલા. ૨૭.
 કહું છું વાલા યાઓ માં કાલા, સ્થો માં માઈ નામ;
 એમાંથી તો એવું યાશે જાણશે બધું જામ. વારે ૧
 જારે જોયે લારે વાટમાં આડ, ઉભા છે સાંજ સવાર;
 માવજી તમને હું સરીખી, નથી મળી કાંઈ નાર. વારે ૨
 મારમ વે'તાં લુટશે અમને, નથી તમારું રાજ;
 મહીને સાટે જોઈને જાશે, લુગડાં સોતી લાજ. વારે ૩
 મુખ સભાળી જોલીયે, દેએ માથુસ ફેરી રીત;
 પ્રજ્ઞાનન્દ કહે વનમાં માંડી, આવડી કેમ અનીત. વારે ૪

પદ ૬

જસોદા કાન તમારો, રોકે સાંજ સવારો. ૨૮
 કાન તમારો સાંજ સવારો, આવીને રોકે વાટ;
 ગળ દેખાડીને આવીને બાજે, મેડા ફેરે માટ. જસોદા ૧
 વાહર છોડે હામડાં ફોડે, રોજે છે દી ને રાત;
 અમે તમારે આગળે આવી, ફેટલીક કહીએ વાત. જસોદા ૨
 આવીને દહાડે ખાતર પાડે, કુખ દહીંને કાજ;

જોર જણાવે યથો છે જોવી, લોકની મેલી લાજ, જશોદા ૦ ૩
ભરવા દે નહિ જમુનાં પાણી, કરવા દે નહી કામ;
અહાનન્દ કહે લાલ તમારો, કરશે ઉજડ ગામ. જશોદા ૦ ૪

પદ ૭

કાંના મારો મેલને કેડો, સહાયો શીદ ચીરનો છેડો. ટક.
મેલને છેડો જાલમાં છેડો, ખોટી યજ્ઞએ કામ;
ધર રેદું મારે સૌ ગયાં છે, ધરનાં માણસ ગામ. કાના ૦ ૧
આડો આવી શીદ ઉભે ડું. મારગ મારે મેલ;
ફેલ કરંતો ફેડતો, જોજો મેડાં ફરી ફેલ.. કાના ૦ ૨
કહું છું તુને કર માં કાના, સૌ દેખંતાં છેલ;
નિર્લજ ઊરાં નંદના મારે, કેમ પડ્યો છો ફેલ. કાના ૦ ૩
જમુના આરે રાત દી ઉભો, નવરો આડો જામ;
અહાનન્દ કહે રીતથી આરે, લે માં મારે નામ. કાના ૦ ૪

પદ ૮

હેલી જોને નંદનો ઊરો. જણાવે છે કેલો જોરો. ટક.
નંદનો ઊરો જણાવે છે જોરો, તોરો ધાલે શીરો;
દીલમાં રાજી બહાર દેખાડે. આંખદલીમાં રીસ. હેલી ૦ ૧
ટાંણે કટાંણે આવીને ટાંકે, વેંતા રોકે વાટ;
જળ ભરંતાં જોલ કરે છે, જમુનાજીને ધાટ. હેલી ૦ ૨
કામજુગારી મોરલી એની, કામજુગારી મેલ;
બહુ પ્રકારે વનમાં બોલે, વાંકા વાંકા વેલ. હેલી ૦ ૩
કેડે કેડે રાત દી ડાલે, મુખથી બોલે જાળ;
અહાનન્દ કહે ઉપરે નાખે, દાલી દાલી આળ. હેલી ૦ ૪

રાગ પંચમ-પદ ૧

મંદીરીયે મારે રે પીયુષ પધારીયા રે, આજ મારે નવલા વાધ્યા રે તેહ;
 હરખ ન માયે રે બેની મારે હૈયડે રે, જોષ મારી નવ પલ્લવ થઇ દેહ, મં
 સેજડી ખીછાઇ રે બેની મેંતો સજ કરી રે, સજ કાંઈ બેડીતી સણગાર;
 વાટડલીને જોતારે અણબેસો આવીવારે, વાસો મારો અવિચલ સુખનો દાતાર. મં
 અણબેસાને મળવું રે બેની એકાંતમાં રે, હતી મારા હૈડામાં હામ;
 મનના મનોરથ રે સર્વે સિદ્ધ થયા રે, વાસે મારે કીધાં પુરણ કામ. મં
 સોહાગણુ કીધી રે બેની મુને સ્થામજે રે, હસી મારે હેતે સદાયો દાય;
 રંગેને વિચાણી રે રજની આજની રે, સેજ સુખ પામી પીયુષને સાથ. મં
 હેસ છાંત્રીલે રે બેની એણે સ્થામજે રે, વાલપ વધાર્યો દેહ દેહ વાલ;
 હવે હું આશીયાણાં રે નહીં બેની કાંઈ તણીરે, અહાનંદને સ્વામી કીધી નીલાસ. મં

પદ ૨

આણુની રજની રે શી કહું વારતા રે, રમીયા મારી સેજડી રે મોરાર;
 રસખસ કીધી રે બેની મુને રંગમાં રે, વાસે મારે કીધો નવલ વિહાર. આ
 હું સુતીતી રે બેની ધર માહરે રે, આશીંતાના આવ્યા આણુનન;
 આગણીયેને વાગી હરજની આંખડી રે, સુણી મારે આતુર થયું રે મન આ
 પંથડોને જોતાં રે પીયુષ પધારીયા રે, રંગ વાધ્યો માજમ ગલતી રે રાત;
 સેજ સુખ આપ્યું રે, બેની મુને સ્થામજે રે, વાલપ દેહને કીધી મુજને રે વાત. આ
 નેણુ લોભાણાં રે બાંધ એનાં રૂપમાં રે, અવણુ લોભાણાં સુણતાં રે વેણ;
 મીઠીને લાવણ્ય રે બાંધ એના મુખતણી રે, તેણે મારે મન થયું છે રે મેણ. આ
 મરગદાને મેલી રે વાલાજીને હું મળી રે, આલ્હીજન લીધું બેળી રે અંગ;
 મહાસુખ પામી રે વામી સર્વે વેદના રે. અહાનંદના સ્વામીને રે રંગ. આ

પદ ૩

વાસોજી વગડે રે વનમાં વાંસળી રે, સુણતાં બેની અંતર ન રહી રે ધીર;
 સ્થિરતા તજીને રે મન વ્યાકુલ થયું રે, મુખ ભૂવીશીતજ થયું રે ચરીર. આ
 ચટકીને રે લાગી રે બેની મારા ચિત્તમાં રે, આતુર થઇ છું મોહન મળવા રે કાળ;
 નિઃશંક થઇને રે માથે છેડો નાંખીયો રે, મેલી મેં તો લોકડીયાંની રે લાજ. આ

દીવાની ઘડને રે બેની હું તો નીસરી રે, કાઠનું મેં નવ માન્યું રે કેણું;
મગન ઘડને રે વાલાજીને હું મળી રે, નીરખી મારાં પાવન કીધા રે નેણું. વા.
અતીને મરમાણું રે બાઈ એણું બોલણું રે, મરમાણી મોરલી વાલાજીને હાથ;
મહાને મનોહર રે મરમાણી એની મુન્તી રે, શોભે વાલો ગોવાળાને સાથ. વા.
ક્યારેક બેલાવે રે બેની વાલો ઘોડલા રે, ક્યારેક તાણે કરડી કમ્પાણું;
અલાનંદનો સ્વામી રે અતિ સોયામણો રે, પ્રેમીજનનો છે જો જીવનપ્રાણ. વા.

પદ ૪

નંદને નાનડીયે રે બાઈ ઘેલાં કર્યાં રે, કરી કરી નેણાંની રે સાનડું
મીઠું મીઠું બોલી રે બાઈ મનડું હણું રે, તનડું વેંધાણું મોરલીની તાન. નં.
સર્વને સમયરના રે બેની હું તો સાથમાં રે, જાતીકુતી જમુનાં બરવા રે નીર;
આડોને આવીને રે ઉભો બેની એકલો રે, બાહુડી મરોડી હાડયો રે ચીર. નં.
મમતુંને કીધું રે બાઈ એના મનતાણું રે, કરવા ન દીધું ધરડાંનું કાજ;
છાટેને છાકરો રે બાઈ યુને જો કયું રે, તે તો યુને કેતાં આવે રે લાજ. નં.
કેણીપેરે રેયે ગોકુળ ગામમાં રે, નિલ નિલ કરે આવી રે છેડ;
હરતો ને હરતો રે બેની હેરણાં રે, કાતુડો ન મેલે મારી રે કેડ. નં.
આવીને કટાણે રે છોડે બેની વાહર રે, મહીડાનો ફોડે આવી રે આટ;
અલાનંદનો સ્વામી રે અતી ઉછાંઠણો રે, જંદાવનની રેફે આવી રે વાટ. નં.

રાગ રામઝી. પદ ૧

રાધા રીસાણી કનથી, લલીલા સુદમવે;
ઉઠ સખી છુને તોડવા, મેલી યુને માવે. રાધા. ૧
માન ન કીજે માનિની, જોજનિયું દેખી
વાંકાં કેવા વેણુડાં, કે જામે છું મીખી, રાધા. ૨
ઉઠ ઉઠ અલબેવડી, મની લે કયું માણું;
સસીયાથી રંજ રીસણું, કોડું તેમ સાડું. રા.
હજી કરણે તણે ધણું એને મુખ નાવે;
તારા સમ તારે કરજે, દરી દાર નરજે.

સધા રાધા મુખ રરે, બેઠા પંથ નીલાળા;
અહાનંદ કહે ઇજ વિના, વ્યાકુળ વનમાળી; રાધા ૫

પદ ૨

રાધા ભરાણી સેસમાં, લલીતા સંજ બોલે;
ઇન્દ્રે ધૂતીને કુ ઝાળખું, આવી ધુનવાને ઝાળે. રાધા ૬
ઇમાં ને તારા સ્થામમાં, કાંઈ ન મળે કાચું;
બેઠે જહાં બોલે નહોં, સુપનામાં સાચું. રાધા ૭
હું તારે વચને કરી, બોળી ભરમાણી;
મેં ઇને કપટલુ મોરથી, આવી નર જાણી. રાધા ૮
એ કપટીને કું ઝાળખું, પાડેસલુનો પ્યારી;
આંદી ન મેલે અંતરે, ચાંખાવેલ તારો. રાધા ૯
ધૂતવિઘા મૂતે નાવડે, એ કુતાની પેરે;
અહાનંદ વહાલી હોયે, ઇં જ તને ઘેરે. રાધા ૧૦

પદ ૩

માનીતીને મનાવવા, પેતે દરી આળ્યા;
રાધા કાળે પુલના, મજરો મુંધી લાળ્યા. મા ૧
મુરે ઉગા લગે સુંદરી. બેઠા વાટ મેં તારી;
રાગ ધષ્ટ જુગ જેવડી, ઇજ વિના ખારી. મા ૨
માન કહ્યું ઇં માહેરે, બેઠાએ તે આણું;
તારા સમ ઇજ સરીખું, ખીમું ન વાણું. મા ૩
કહે નહીં એ કામિની, જાણે સરવ સાચું;
કહે તો રાધા તારે આગળે, એક પગભર નાચું. મા ૪
રાધા આતી રાજ ધષ્ટ, મન કાંતી ભાંગી;
અહાનંદના વાલાતણે, ચરણે જાય લાગી. મા ૫

પદ ૪

રાધાનું રજ રીસણું, નિકમજાએ રાખું,
સુંદરી સાથે સ્થામળે, બોલ્યા તે પાણું. રાધા ૧

વા'લ વધાયુ' વાલમે, રંગડાની રીતે;
 આપ્યું સુખ એકાંતનું, પાતળીમે પ્રીતે. રાધા૦ ૨
 રમતાં સંજ રાધાતણે, લાગે રૂપાળા;
 હેત કરી આપી હરી, મોતીડાંની માળા. રાધા૦ ૩
 રંગબીની રાધા રમે, સ્યામળીયા સંગે;
 હેત ન માયે હેડે, આનંદ અતિ અંગે. રાધા૦ ૪
 પીય પ્યારીને ઉપરે, વાઈ ચંદ કરોડી;
 અહાનંદ ગયે વારણે, અવિચળ આ જોડી. રાધા૦ ૫

રાગ કાફી-પદ ૧

સમજવો કઈ વાત, માડી તારા કાન કુવરને. સમ૦ ટેક.
 મંદીર આવીને મૈડાં અમારાં, જોર જોરથે' ખાત. માડી૦ ૧
 ખાતાં ખાતાં જો નવ ખૂટે, દે છે માંકડલાને દાત. માડી૦ ૨
 નાના ગામમાં નહીંરે ખંડાય, આવડો તેરથો ઉતપાત. માડી૦ ૩
 અહાનંદના વાલાને વારો, કેડે પડ્યો છે દી ને રાત. માડી૦ ૪

પદ ૨

મેળોને ધડીક મોરાર, માડી મારા મહિરયામાં. મેળોને૦ ટેક.
 સાસુડી મારી ગામ સધાવી, નણુદલ ગધ છે ખા'ર. માડી૦ ૧
 જગજીવન વાયો વૈદુ' રે જાણે, તેણે મને થાય છે કરાર, માડી૦ ૨
 એકાંતે મળી મુકવા આવીસ, નહીં રે લગાડું આઝી વાર. માડી૦ ૩
 અહાનંદના વાલાને સાટે, આપું આરો નવસર હાર. માડી૦ ૪

પદ ૩

માગ્યો દેને મુને માત્ર, માડી તારે પાય પડું છું. માગ્યો૦ ટેક.
 એકલડાં કાંઈ નથી રે ઉકલતું, જોગીમાં મહીનો ભરાત. માડી૦ ૧
 આજ આપો તો આપી ઉમરમાં, કાંઈ દીન ન કરું રાત. માડી૦ ૨

મોહનને મારે મંદિરીયે આવ્યાનો, છે મનમાં ભાવ. માડી ૩
 બ્રહ્માનંદના નાથ સમથે, છે જો મારે ધરનો બનાવ. માડી ૪

પદ ૪

લકષ્મી જાવ દે તારો લાલ, માડી મારા મંદિર સુધી, લકષ્મી ૨૬.
 સામા સામું નેતરું સદાતાં, અજ્ઞાન બણે છે મારે તાલ. માડી ૧
 જાતન કરીશ હું તો જીવની પેચે, આવવા નહીં દઉં આળ. માડી ૨
 નટવર ઉપર વારીને નાખું, ધરડાંનો ધન માલ. માડી ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે રાખીસ રજની, મુશી અધ્યય આવી કાલ. માડી ૪

રાગ માર. પદ ૧

મીટડલી. મારી, માવે મુંને મીટડલી મારી. ૨૬.
 સદજે હું ધરમાંથી અજણીએ, હોતી હતી બારી. મા. ૧
 સામું જોતાં હું તો શુધ્ધિ જૂલી, ધાવ લાગ્યો મારી. મા. ૨
 મન વેધું મારા તનમાંડી, પેડી કાલજ કટારી. મા. ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે શુંય કરી નાખું, ગુણીયથ ગિરિધારી. મા. ૪

પદ ૨

નેણુતણે જાણે, મારી મુંને નેણુતણે જાણે. ૨૬.
 આડિ આયો જમુનાજીને આરે, એકલડી જાણે. મા. ૧
 કંઈકે મુજપર જાદુ રે કીધું, લીધું ચિત્ત તાણે. મા. ૨
 ધાયલ થઈને ધર સુધી હું, પોતી પરાંણે. મા. ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે એ વિના ચલવે, અંતરે ઉદ્ધાણે. મા. ૪

પદ ૩

નેણુને ચાણે, ચોરું ચિત્ત નેણુને ચાણે. ૨૬.
 સામે આવીને સાન કરી મુંને, કાણે કાણે. ચો. ૧
 શુરડી નાખી મુંને ભરમાવી, ગિરિધર ગાવાણે. ચો. ૨
 બંસી અજ્ઞાન અલૌકિક પાપ, પરજતણે લાણે. ચો. ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે મુજ સામું, ભાવ કરી ભાણે. ચો. ૪

પદ ૪

મોરલીમાં આવે, હેયું મન મોરલીમાં આવે. ટક.
મન હરવા મારે મંદિરીયે, અણુ નેણ્યો આવે. હે० ૧
લટકાં કરી નન્દજનો રે લાલો. મેરે મુર આવે. હે० ૨
કુલની માલ બાલુમન્ધ ગજરા, તોરા લટકાવે. હે० ૩
અજ્ઞાનન્દ કહે આલ વાલ્લાની, ચિત્તકું લલચાવે. હે० ૪

પદ ૫

વંસીમાં વાવે, લીધું મન વંસીમાં વાવે. ટક.
શિથળ અંજ થયાં સાંભળતાં, જણે મારી લાવે. લી० ૧
બેહક નીતમ ભાત વગડી, નન્દતણે લાવે. લી० ૨
ઘાયલ તન થયું મારી બેની, ચિત્તકું નવ આવે. લી० ૩
અજ્ઞાનન્દ કહે એની બંસી, મુણતાં ધર ધાવે. લી० ૪

પદ ૬

નેણુતણી સાને, લોભાણી હું નેણુતણી સાને. ટક.
ધેલી યમ ધરધધો રે બૂલી, મિરિધરને આને. લો० ૧
લટકાં કરી માફે મનકું રે લીધું, કોડીસે કાને. લો० ૨
શ્વ નેષ શુલતાન યમ છું, વાલાને વાને. લો० ૩
અજ્ઞાનન્દ કહે મન વિંધું, મોરલીને તાને. લો० ૪

પદ ૭

મથુરામાં જાને, મુંધા યથા મથુરામાં જાને. ટક.
લાલ તમે અમને લલચાવ્યાં, દીલાસા દધને. મું० ૧
બુધરજ કેમ બૂલી ગયા તમે, શું ગયા હતા કહીને. મું० ૨
કાન કુંવર તમે હાસી કરાવી, હાસીવશ યમને. મું० ૩
અજ્ઞાનન્દ કહે બેસી રહ્યા શું, કુમળને લખને. મું० ૪

પદ ૮

કુમળને કાધી, માનિતી કુમળને કાધી. ટક.
મહિની મટુટી અમારી મોહનજી, પરણે પીધી. મા० ૧
પ્રીત કરી અમને તમે પ્રીતમ, હાઝ હૈયે દીધી. મા० ૨

મોહનને મારે મંદિરીયે આવ્યાનો, છે મનમાં લાવ, માડી ૩
 અહ્લાનંદના નાથ સંગ્રહે, છે જો મારે ધરનો બનાવ, માડી ૪

પદ ૪

લાઇ જવા દે તારો લાલ, માડી મારા મંદિર સુધી, લખ ૦ ટેક.
 સામા સામું નેતરે સહાતી, અજ્ઞા જણે છે મારે તાલ, માડી ૧
 જતન કરીશ હું તો જીવની પેરે, આવવા નહીં દઉં આજ, માડી ૨
 નટવર ઉપર વારીને નાણું, ધરડાનો ધન માલ, માડી ૩
 અહ્લાનંદ કહે રાખીસ રજની, મુકી જાણ્યો આવી કાલ, માડી ૪

રાગ મારૂં પદ ૧

મીટડલી. મારી, આવે મુને મીટડલી મારી, ટેક.
 સદજે હું ધરમાંથી આંખણીએ, હોળી હતી બારી, મા ૧
 સામું જોતાં હું તો શુધ્ધબુધ બૂલી, ધાવ લાગ્યો મારી, મા ૨
 મન વેધું મારા તનમાંડી, પેડી કાલજ કટારી, મા ૩
 અહ્લાનંદ કહે શુંય કરી નાખ્યું, શુભીયત્ત ગિરિધારી, મા ૪

પદ ૨

નેણુતણે જાણે, મારી મુને નેણુતણે જાણે, ટેક.
 આઠે આઠે જમુનાજીને આરે, એકલડી જાણે, મા ૧
 કાંધક મુજપર જાડુ રે કાંધું, લીધું ચિત્ત તાણે, મા ૨
 ધાયલ થઇને ધર સુધી હું, પોતી પરાંણે, મા ૩
 અહ્લાનંદ કહે એ વિના અહાવે, અંતર ઉદાણે, મા ૪

પદ ૩

નેણુને ચાળે, ચોર્યું ચિત્ત નેણુને ચાળે, ટેક.
 સામે આવીને સાન કરી મુને, કાળુડે કાળે, ચો ૧
 ભુરડી નાંખી મુજને ભરમાવી, ગિરિધર ગાવાળે, ચો ૨
 ખંસી અજ્ઞા અલૌકિક વાઇ, પરજાતણે દાળે, ચો ૩
 અહ્લાનંદ કહે મુજ સામું, લાવ કરી જાળે, ચો ૪

પદ ૪

મોરલીમાં માવે, હેયું મન મોરલીમાં માવે. ૨૬.
મન હરવા મારે મંદિરીયે, અણુ નેડ્યો આવે. હે૦ ૧
લટકાં કરી નન્દજનો રે લાલો. મેરે સુર ગાવે. હે૦ ૨
કુલની માલ બાળુમન્ધ ગજરા, તોરા લટકાવે. હે૦ ૩
અહ્લાનન્દ કહે ચાલ વાલાની, ચિતકું લલચાવે. હે૦ ૪

પદ ૫

વંસીમાં વાલે, લીધું મન વંસીમાં વાલે. ૨૬.
શિયળ અંજ થયાં સાંભળતાં, જાણે મારી લાલે. લી૦ ૧
ખેહક નૌતમ ભાત વગાડી, નન્દતણે લાલે. લી૦ ૨
ધાપલ તન થયું મારી ખેની, ચિતકું નવ ચાલે. લી૦ ૩
અહ્લાનન્દ કહે ખેની બંસી, સુણતાં ધર લાલે. લી૦ ૪

પદ ૬

નેણુતણી સાને, લોભાણી હું નેણુતણી સાને. ૨૬.
ઘેલી થઇ ધરધંધો રે બૂલી, ગિરિધરને ગાને. લો૦ ૧
લટકાં કરી માફ મનકું રે લીધું, કોડીને કાને. લો૦ ૨
૨૫ જોઇ ગુલતાન થઇ છું, વાલાને વાને. લો૦ ૩
અહ્લાનન્દ કહે મન વિંધું, મોરલીને તાને. લો૦ ૪

પદ ૭

મથુરામાં જાંને, મુંઘા થયા મથુરામાં જાંને. ૨૬.
લાલ તમે અમને લલચાવ્યાં, દીલાસા દઇને. મું૦ ૧
સુધરજ કેમ ભૂલી ગયા તમે, શું ગયા હતા કહીને. મું૦ ૨
કાન કુંવર તમે હાસી કરાવી, દાસીવચ થઇને. મું૦ ૩
અહ્લાનન્દ કહે ખેસી રહ્યા શું, કુળજાને લખને. મું૦ ૪

પદ ૮

કુળજાને કાંધી, માનિતી કુળજાને કાંધી. ૨૬.
મહિની મટુકી અમારી મોહનજી, પરાણે પીધી. મા૦ ૧
પ્રીત કરી અમને તમે પ્રીતમ, હાઝ હેયે દીધી. મા૦ ૨

કુખળના ધરની સર્વે ચિન્તા, ઉપાડી લાંબી. માં ૩
 બ્રહ્માનન્દ કહે દુઝાશે પણ, વાત કહીશું સીધી. માં ૪

પદ ૯

કાનાને ફેળે, ઉધા એમ કાનાને ફેળે. ૮૬.
 કહણુ વચન કાંઈ કુખળ કહે તે, સાધુ થઈ સેળે. ઉં ૧
 દાણું વસોણું ને ખાડયું ફગયું, કામ કરી દેળે. ઉં ૨
 કર જોડી કુલવંતીને આગે, ઉઝા થઈ રહેળે. ઉં ૧
 બ્રહ્માનન્દ કહે એ સંગે લાવો, ચારી પેડે દેળે. ઉં ૨

પદ ૧૦

કાનાને છાતું, કહેળે ઉધા કાનાને છાતું. ૮૬.
 જગજીવન મથુરામાં જાંબને, કામ કયું નાનું. કં ૧
 અલખેલા તમ ઉપર આગું, દારીયું ખાતું. કં ૨
 કહેને તમારે કયાંથી પડયું આવી, એ સાથે પાતું. કં ૩
 બ્રહ્માનન્દ કહે મેલો બલા થઈ, ધર તમે કુખળનું. કં ૪

પદ ૧૧

એટલું એકાંતે, કહેળે ઉધા એટલું એકાંતે. ૮૬.
 વલવલતી મળનારને મેલી, કરતી કલપાંતે. કં ૧
 મનમોહન મથુરામાં જાંબને, બેઠા નિરાંતે. કં ૨
 કયાં વરસે ઊંચ કુખળનાં, બેસસે ફેની પાંતે. કં ૩
 બ્રહ્માનન્દ કહે લાજ પોતાની, ખોઈ તમે ખાંતે. કં ૪

પદ ૧૨

મથુરા જઈ માવા, બેસી રહ્યા મથુરા જઈ માવા. ૮૬.
 કુખળને સંગ રહીને વાલા, કેમ કહણુ ચવા આવા. બેં ૧
 સમરથ થઈને શું બાંધ્યા તમે, અમલાઓથી દાવા. બેં ૨
 પ્રાણજીવન ગોકુળમાં પધારો, જાંસી જામવા. બેં ૩
 બ્રહ્માનન્દ કહે રાખશું છાના, નહીં કરીએ ચાવા. બેં ૪

રાગ ખંભાતિ-પદ ૧

હરખ ભયાં રે નેણાં હરખ ભયાં, મારે નાથ નિહાળી નેણાં હરખ ભયાં. ટક.
પ્રાણુજીવન ગ્રીણી પાવડલીમાં, છોતલીયા રે છખીદાર ભયાં રે. મારે૦ ૧
છોગાળે નટવર રંગ છેલે, હાંતવર જોછને સામું મનડાં હયાં રે. મારે૦ ૨
લટકાળા મોહન કેરાં લટકાં, આપીને અતરમાંહી ગયાં રે. મારે૦ ૩
ખજાનંદને નટવર વાંસે, કરી પોતાના અમને ન્યાત કર્યાં રે. મારે૦ ૪

પદ ૨

રીઝી રલાં રે નેણાં રીઝી રલાં, મારો જીવન જોછને નેણાં રીઝી રલાં. ટક.
પ્રાણુજીવન કાનમાં પેયાં, કુંડળિયાં રે નવ જામ કલાં રે. મારે૦ ૧
મનમોહન ગોળિડામાં, મજ માતિડાં રડાં વિલસી રલાં રે. મારે૦ ૨
પ્રેમસહિત નિરખી મોહન મુખ, અંતરથી રે દુઃખ સરવે ગયાં રે. મારે૦ ૩
ખજાનંદના નાથને સંગે, ચહિ જીવનમાં અમે પ્રસિદ્ધ થયાં રે. મારે૦ ૪

પદ ૩

ન કરીએ રે આજીવન કરીએ, કા'ના મારમ જાતાં આજીવન કરીએ. ટક.
પ્રાણુસની શંકા મનમોહન, કાંઈક અંતરમાં ધરીએ રે. કા૦ ૧
રાત દિવસ આવી મરમ રોડો, કેમ કરી અમે પાણીડાં ભરીએ રે. કા૦ ૨
લોકલાજ મરજદ અમારે, દેખીને તમને મનમાં ડરીએ રે. કા૦ ૩
ખજાનંદના નાથ વિહારી, મન મરતાન થઈ ન કરીએ રે. કા૦ ૪

પદ ૪

સ્થો ઝખડો રે વા'લા સ્થો ઝખડો રે, આવો મારમ જાતાં માંડો.
વા'લા સ્થો ઝખડો. ટક.
હાથડે રે મારેનાજીવ સુડિ, માંથડે રે છે જો મડીનો ધડો રે. આવો૦ ૧
આંખડી રે આગદાર અગ્રી, નથી તમારે જોડવાનો ધડો રે. આવો૦ ૨
પોષકનજી કંથુ માનીને કાના, સ્વામ ચતુર ચાલે સિદ્ધ ચડો રે. આવો૦ ૩
ખજાનંદ કહે આજ ન કરીએ, નટવર છો તું હજી નાનકડો રે. આવો૦ ૪

રાગ સામેરી. પદ ૧

મોહનરે મોહી તારે લટકે, મોહ તારે લટકે મોહીડાને ચટકે. મો०
 લટકે તારે મારું મનહું લોભાણું, લટકેથી વેણુ વગ્ગર; મો० ૧
 લટકાં તારાં અતી પ્યારાં રે લાગે, મીઠડા બોલા માવ. મો० ૨
 વણુ રે દીડે ઉર દુઃખહું વધેછે, દીઠાથી સુખહું ચાય. મો० ૩
 લટકાળા મન મોહન તારું, મુખ મેલ્યું નવ જાય. મો० ૪
 રસીક સલુણા તારું રૂપ અલૌકીક, નીરખીને થઈ છું નીલાલ. મો० ૫
 બહાનંદના નાથ રંગીલા, લટકાળા નંદલાલ. મો० ૬

પદ ૨

વેંધાણી રે વાંલાની વાંસળીયે, વાલાની વાંસળીયે મોહનજીને મળીયે વેં०
 રાસ રમ્યા સારે વનમાં તેડાવ્યાં, સરદ પુનમની રેણુ. વા० ૧
 નૌતમ, રામ આલાપીને નટવર, બેહદ વગ્ગડી વેણુ. વા० ૨
 મોરલી સુંણી મારું મનહું લોભાણું, સરત લાગી એક તાન. વા० ૩
 આતુર થઈ હું તો જીવડીને ઉઠી, સુલી રે ભેજન પાન. વા० ૪
 મોહન કાજ લીધો મારે માથે, લોકતણે અપવાદ. વા० ૫
 બહાનંદ કહે ધાયલ થઈ છું, મોરલડીને નાદ. વા० ૬

પદ ૩

ચાલો રે પ્રીતમજીની પાસે, પ્રીતમજીની પાસે જો રમવાનેરાસે ચાલો.
 જમ્બુનાને તીર જંદુપતી વાલો, મોરલી મનોહરે વાય. પ્રી० ૧
 અંતર ધીર રહી નહી મારે, મનહું સુંણી લલચાય. પ્રી० ૨
 ધરડાનો ધંધો હાથ ન લાગે, રટના લાગી એક તાર. પ્રી० ૩
 પાવન નેણુ કરીછું રે સજની, નીરખીને નંદકુમાર. પ્રી० ૪
 ગજગતી ચાલ અલૌકીક બેની, જોષને ચોતણું ચીત. પ્રી० ૫
 બહાનંદના નાથ સંગાયે, પુરણુ લાગી પ્રીત. પ્રી० ૬

પદ ૪

જામર રે શ્યામળીયાની સાથે, શ્યામળીયાની સાથે છેડો નાખ્યો માથે. જા०
 નંદના નંદનથી નેડો રે બંધાણો, એ ત્રિના મન અકળાય. શ્યા० ૧.

જાનના જીવનને ન દેખું રે જ્યારે, જુગતુલ્ય રજની જાય. સ્થા० ૨
કાનકુંવર સાથે પ્રીત કરીને, અરપી દીધું મેં તે અંગ. સ્થા० ૩
મસ્તક જાતાં પડે નહીં મોળો, રસીક સહુજાનો રંગ. સ્થા० ૪
લોકતણી મરજાદ તજ મેં તે, શું કરશે સંસાર. સ્થા० ૫
બ્રહ્માનંદનો નાથ રંગીલો, નયજુતણો સહુજાર. સ્થા० ૬

રાગ સામેરી. પદ ૧

સખી નાવલીયો નવરંગ, અમથી રીસાણા રે;
ઓલી સોઠલડીને સંગ, બૂધર બરમાણા રે. ટેક.
અમ સાથે નવ રાખતા રે, અંતર એક લગાર.
બૂધરને બરમાવીયા કોઇક, કમજુજારી નાર. અમથી० ૧
હસતા રમતા હેતમાં રે, મળતાં હેતા માન;
લેધ એકતિ લાલના કોઈ, કમજુ બરીયા કાન. અમથી० ૨
બહુ હેતે બોલાવતા રે, રંગબીનો રસ રીત;
બ્રહ્માનંદને વાલમે હવે, પર ધર જોડી છે પ્રીત. અમથી० ૩

પદ ૨

જેની રસીયો બરણો રે રોષ, જાળને મનાવો રે.
કાંઈ નથી રે અમારો દોષ, કંઈ સમજાવો રે. ટેક.
પીયુઠે અમને પરહ્યાં રે, કુંજુ જણે શા કામ;
વાલમના વિજેજથી મારે, દીલગામાં થાય છે દાગ. જાળ० ૧
જે મામે તે આપશું રે, કહેશે તે કરશું ટેલ;
જેમ તેમ કરીને મેળવો, મુને છોગાં તે વાળો છેલ. જાળ० ૨
સુખ ન આવે સેજડી રે, જુગતુલ્ય રજની જાય;
બ્રહ્માનંદના વિના વાલા મુને, મંદીર ખાવા ધાય. જાળ० ૩

પદ ૩

સખી સ્યામળીયે અમ સાથ, અબોલા લીધા રે;
વાયો નીરમોહીડા મારો નાથ, કુંજુ વચ કીધા રે. ટેક.

માયા લગાડી મોરયા રે, છળીએ દીધા છેલ્લે;
 અમને ગેલ્યા ઉઘલાં, જાછ નવલા તે કીધા નેહ. અ० ૧
 આંટી રાખે છે અંતરે રે, સ્થામળીયો અમ સંગ;
 જુનાં જાણી પરહયાં, વાલો રાખ્યા તે નવલે રંગ. અ० ૨
 વાલે પીસારી મેલીવાં રે, શં રે જીવ્યાનું સુખ;
 અહાનંદ અહાડમાં ખીજી, નહીં રે એ જેવું દુઃખ. અ० ૩

પદ ૪

તમે મોંટાં છોઈ મદારજ, હસી મુખ ખોલો રે;
 હવે રાંધે તંત્રો મગરાજ, અંતર ખોલો રે. ૨૬.
 અક્ષરના છો આત્મા રે, અનંત જીવનના ઇશ;
 નં ધટે તમને નાથજી એવી, રાંકુને ઉપર રીશ. હ० ૧
 જેવાં તેવાં રાજનાં રે, અમને તમારી આશ;
 રસીયજી નવ રીત્રીયે વારી, અમ સાથે ઉદાશ. હ० ૨
 રમો હસો રંગ રીતમાં રે, ચિત્ત ધરે ઉછાવ;
 અહાનંદના વાલમાં તમે, દીલગના દરીયાવ. હ० ૪

રાગ સામેરી-પદ ૧

કામણીયાં રે કાંઈ કુમળ જાણે, કાનકુંવર વશ કીધા, રાજ કા०
 કાનકુંવર વશ કીધા મારી બેની, વેચાતા કરી લીધા, રાજ કા०
 વેચાતા કરી લીધા મારી બેની, બાંધ્યા ધાગે કાચે, રાજ કા०
 બાંધ્યા ધાગે કાચે મારી બેની, જ્યમ નયવે તેમ નાચે, રાજ કા०
 જ્યમ નયવે તેમ નાચે મારી બેની, ખોલાવે તેમ ખોલે, રાજ કા०
 ખોલાવે તેમ ખોલે મારી બેની, થેષ થેષ કરતા ડોલે, રાજ કા०
 થેષ થેષ કરતા ડોલે મારી બેની, હાંજી હાંજી કહીને, રાજ કા०
 હાંજી હાંજી કહીને મારી બેની, વરંતે સુધા ચંદને, રાજ કા०
 વરંતે સુધા ચંદને મારી બેની, મનમાં કરતા કરતા, રાજ કા०
 મનમાં કરતા કરતા મારી બેની, ફડે ફડે કરતા, રાજ કા०

કેડે કેડે ફરતા મારી બેની, આઠ પોરે ઝોશીયાળા, રાજ કા.
આઠ પોરે ઝોશીયાળા મારી બેની, એની જ ફેરે માળા, રાજ કા.
એની જ ફેરે માળા મારી બેની, તોય એ હુકમ ચલાવે, રાજ કા.
તોય એ હુકમ ચલાવે મારી બેની, સર્વે કામ કરાવે, રાજ કા.
સર્વે કામ કરાવે મારી બેની, નીમખ ન મેલે ન્યારો, રાજ કા.
નીમખ ન મેલે ન્યારો મારી બેની, બહાનંદનો પ્યારો, રાજ કા.

રાગ પરજ-પદ ૧.

પાતળીયે હયાં પ્રાણુ રે, બેની માત. પા. ૨૬.
મુજ સ્તમ્ભ વાલે જોધને માર્યા, આંખડીની નાજુ રે. બેની. ૧
સદહાજે રે મુને ચટકી સગાડી, હેલે ચપર સુખણુ રે. બેની. ૨
શ્યામળીઆને જોવા સાર, તનકામાં ધારેછે તાણુ રે. બેની. ૩
બહાનંદ કહે અંતરે વિંધુ, કાસરીયે હીવાણુ રે. બેની. ૪

પદ ૨

હીસડાના ફરીયાવ રે, ગિરિધર. દી. ૨૬.
જમજીવન રૂડી શોકા જોધને, અંતરે થાયે છે હિલાવ રે. મિરિ. ૧
રૂપ રહ્યું છે મારે હઠીયે તારું, રૂપાળા નમરોવ રે. મિરિ. ૨
પ્રાણુ જાતા રે પાતળીયા પ્યારો, મેલું નહીં કેદી માવ રે. મિરિ. ૩
બહાનંદ કહે શારને સાટે, ઠીક કાંધેલ ઠેંગવ રે. મિરિ. ૪

પદ ૩

પદ ૪

સ્થામળીયો શીરદર રે, છે જો મારે. સ્થા. ૦ ટેક.
 સ્થામળીયાસું મેં તો સગપણ કીધું, બીજનો શો હવે ભાર રે. છે. ૧
 મરમાળો રે મારે મનડે માન્યો, કાનો નંદકુમાર રે. છે. ૨
 પ્રાણુજીવન પાતળીયો પ્યારો, ન્યારો ન કરું લગાર રે. છે. ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે વારી નાણું, એ માથે ધરમાર રે. છે. ૪

રાગ પરજ-પદ ૧

લગાડી તેં પ્રીતી લાલ રે, લગાડી તેં પ્રીતી લાલ રે;

પ્રીતડલી તો લગાડી. ટેક.

પ્રીતમ માર્યા પ્રેમનાં, તમે તીખાં રે તીખાં બાણ;
 જોતાં તમને જાહવા રે, યિયા પરવશ મારા પ્રાણ રે. પ્રી. ૧
 વાલી છુકુટી વાંકડી, વા'લાં લાગે ॥ મુંદર વેણ;
 નટવર તમને નીરખવા, મારાં નાખે છે અડપુ નેણ રે. પ્રી. ૨
 હાર હળારો પેરીયો, નેણનો નગરો જોર;
 બ્રહ્માનંદ દેડે વસ્ત્રા, દોડીલા નંદકીશોર રે. પ્રી. ૩

પદ ૨

વળાડી તેં વંશી કાન રે, વળાડી તેં વંશી કાન રે;

વાંસલડી તો વળાડી. ટેક.

વેણ વળાડી વીઠલા, તમે રૂપાળા રંગરેલ;
 ધર ધંધો શુલી ગઈ, હું તો ભરવી શુલી હેલ રે. વાં. ૧
 માવા તમારી મોરલી, મારે ખુબ પડી ॥ ખેદ;
 કીધાં એણે કારમાં, છાતડલી મંછિ છેદ રે. વાં. ૨
 મજમાં વાગી વાંસળી, આવી મુંદર ગીણે સાદ;
 બ્રહ્માનંદ કહે વશ થઈ, મોરલડી કેરે નાદ રે. વાં. ૩

પદ ૩

પેચાળી તેં બાધી પાધ રે, પેચાળી તેં બાધી પાધ રે;
 પાધડલી તો પેચાળી. ૨૬.
 પાધડલીના પેચમાં, ચથું મન માઈ ગુઘતાન;
 વાલમ મુને વશ કરી, કાઢીલા છેલા કાન રે. પા. ૧
 કુલતોરાની ફારમાં, જોઈ ભરર યથા ચકચુર;
 મતવાલા ચપને ફરે, મેલી ન જાય ફુર રે. પા. ૨
 માવ તમાઈ મોળીયું, મેં દીઠું આંધાર;
 બ્રહ્માનંદના વાલમાં, વીસાર્યો મેં સંસાર રે. પા. ૩

પદ ૪

મરમાળી છે આંખ્યુ માવ રે, મરમાળી છે આંખ્યુ માવ રે;
 આંખડલી મરમાળી. ૨૬.
 આંખડલી અણીયાળીયું, વારી જાણું રે વીખાં બાણ;
 ચિત્તડમાં ચોટી ઝઈ, મને કરી લીધી વેંચાણ રે. આ. ૧
 નેણ તમારાં નાથજી, છે છેલા રે રાતાં ચોળ;
 અંતરમાં છંડ લખ્યાં, અથું હેઠું હાલકલોલ રે. આ. ૨
 અતીશે દીર્ઘાં આકરાં, આડી દીધી રે ધીરજ હાલ.
 બ્રહ્માનંદ કહે મારમાં, લોચનીયાં તારાં લાલ રે. આ. ૩

રાગ પરજ પદ ૧

ઓરા આવો છેલ છબીલા, છેલ છબીલા રંગના રેલા;
 લટકાળા નન્દલાલ હો. વાલમ. ઓરા. ૨૬.
 કુંડળીયાં કાનમાં પેંચાવું, હેડે પેંચાવું હાર;
 જુગતે મારા નાથ 'જમાડું', કરી કરી મનુવાર રે. વાલમ. ઓરા. ૧
 જાદવ તારી મુરતી જોષને, લોચનીયાં લોભાય;
 મરમાલા મનમોહન તારે; મુખ મેલ્યું નવ જાય રે. વાલમ. ઓરા. ૨

ખાત કરીને ખાટડી લાળું, પ્રેમે પખાળું પાવ;
 અહ્લાનંદના વાલમા મારા, ઝોરડીયામાં આવ રે. વાલમ. ઝોરા. ૩
 પદ ૨

ઠોડીલા છેલ કાનુડા, છેલ કાનુડા લાગે છે રડા;
 મીઠગ્ર બોલા માવ હો. મેરમ. ૧૦ ટક.
 લાલ ગુલાબી આંખડી તારી, છેલ રંગીલી ચાલ;
 મરમાળા તું મોહન મારી. આંખ્યુનો ધનમાલ રે. મેરમ. કા. ૧
 સુધર તારું મુખકું જાળી, ચાલ અધિક સુવાણ;
 છેલજખીલા રહો માં છેટે, પાતળીયા મારા પ્રાણ રે. મેરમ. કા. ૨
 મનકું માઈ મોહને રહું, તમથી લાગેલ પ્યાર;
 અહ્લાનંદના નાથ પધારો, સેજતણા સણગાર રે. મેરમ. કા. ૩

પદ ૩

રંગીલા છેલ રૂપાળા, છેલ રૂપાળા મેરલીવાળા;
 ડોલરીયા દેસોત રે. મોહન. ૨૦ ટક.
 પાધમાં તોરે જુકી રહો. જાણે મોતીડાંને મોર,
 ધેલડાં ધેને જમર જમે છે, પુલડાં કેરી ફેર રે. મોહન. ૨૦ ૨
 ડોલરીયા તારી ચુરતી રૂપી, જ્યારી મેં કાઢી ખીક;
 લટકાળા તારી આંખડી લાગી, ધાવકી ઠીકઠીક રે. મોહન. ૨૦ ૨
 લાગતા પમ લડચડ્યો, કુટી પાણીડાંની હેલ;
 અહ્લાનંદના નાથજી આવી, ઉઠાડો અલભેલ રે. મોહન. ૨૦ ૩

પદ ૪

માણીગર મીટડી તારી, મીટડી તારી પ્રેમ કટારી;
 કમલજારા કાન. હો છેલ મા. ૨૬.
 મીટડી તારી પ્રેમ કટારી, યર્ષ છે આરમપાર;
 ધાવલ યજને. ધુમતી ડોલું, જુલી છું ધરગાર. હો છેલ મા. ૧

પાણીકું બારવું વીચમાં રયું, ધર યધ ગયું કુર;
મરમાળા તારા નેણને મારે, ચિત્ત યયું ચક્રચુર હો છેલા મા. .
ચોટ અચાનક લાગતાં યયું, દીલકું ડોલાડોધ;
અજ્ઞાનંદ કહે લોચન તારાં, પ્રેમનણી પીસતોલ. હો છેલા. મા. ૩

રાગ પરજ-પદ ૧

વાલે વગાડી છે વાસળી રે, માવે વગાડી છે મોરલી રે, કાશંદીને તીર;
નામ પીચાલે ડોલિયો રે, ઝેવો રજ્જ મંબીર. હો બેની. વાલે. ૦ ટક.
મેતુ તૃણ જુલી ગધ રે, વર્ષા ભૂખ્યા ખીર;
જોને સખી જમુનાંતણું રે, વેળું યજ્યું નીર. હો બેની. વાલે. ૧
ધેલી યધ સરવે ગોપીકા રે, જુલી ગધ રે શરીર;
કામ રહ્યાં છે હાથમાં રે, જોડણુ જુલી ચીર. હો બેની. વાલે. ૨
વેણુ અલૌકીક વીઠમે રે, વાધ બળભદ્ર વીર;
અજ્ઞાનંદ મુરે સાંભળી રે, અંતર ન રહી ધીર. હો બેની. વાલે. ૩

પદ ૨

વંશીમાં મુને વીઠલે રે, મોરલીમાં મુને માવે રે, કાશંદી કામણુ કહાન;
મનકલ્પિત સરવે ટળ્યું રે, જુલી હું તનનું જાન. હો હેલી. વં. ૦ ટક.
ધરધંધા ગમતો નથી રે, ન ગમે ભોગ્યન પાન;
મન બરમાણું માલકું રે, મોરલીને તાન. હો હેલી. વં. ૧
જોને દેખી મુખ ઉપજે રે, વીન દોઠે હેરાન;
જોક પલક નવ વીસરે રે, વહાલો બીને વાન. હો હેલી. વં. ૨
યધ છું હું તો કાવડી રે, હોગામાં ગુલતાન;
અજ્ઞાનંદ નવ વીસરે રે, રાવ દીવસ જોનું જ્ઞાન. હો હેલી. વં. ૩

પદ ૩

વીસામાની વાસળી રે, મરમાળાની મોરલી રે, વાગી મહા વનમાંય;
છેલ છખીલો સ્યામળો રે, ધેરે નાદે ગાય. હો બેની. વી. ૦ ટક.

અહાને વિરમય થયો રે, શીવને ન સમખય;
 મોહ પામ્યા સરવે દેવતા રે, સંશય થયો મુરસાય. હો બેની. વી. ૧
 ચોરાસી સીધ સોલજે રે, સ્થિર નવ અંતર થાય;
 નીરત ડગી નવ નાચની રે, ચિત મળવા લલચાય. હો બેની. વી. ૨
 જમુનાને તીરે જદુપતિ રે, વેણુ અલૌકીક વાય;
 વચ કીધી મજ વનિતા રે, અહ્લાનંદ બલ જાય. હો બેની. વી. ૩

પદ ૪

અલખેસે અધરાતની રે, મનમોહન મધરાતની રે, વાસે વળડી વેણુ;
 લણુક પડી મારા કાનમાં રે, મનકું થયું માર મેણુ. હો બેની. અ. ૮૬.
 ચટકી લાગી મારા ચિતમાં રે, મહ લાગ્યો દુઃખ દેણુ;
 મોહન વળડી મોરલી રે, માજમ ગળતી રેણુ. હો બેની. અ. ૧
 સુણુતાં મનકું સ્થિર થયું રે, તનકું થઇ ગયું બેણુ;
 જોવાને જાહવરાધને રે, આપુર ચર્પા છે નેણુ. હો બેની. અ. ૨
 હું દીવાની હો મધ રે, કાષ્ઠું ન માન્યું દેણુ;
 શું જાણું મુને શું કર્યું રે, અહ્લાનંદને સેણુ. હો બેની. અ. ૩

રાગ પૂરજ-પદ ૧

મયુરાંની વાટે મયુરાંની રે વાટે, વા'લા ન જાઉં મયુરાંની રે વાટે. ૮૬.
 મયુરાં જવાનું જ્યારે મુખથી જોસો છે, અજકું ન લાવે એ ઉચાટે. મયુ. ૧
 અવસ્ય હોય તો અકરને આપી, ખાણુ અમારા તમ સાટે. મયુ. ૨
 કામર દેશની રે વિદ્યા વેંચાય છે, મયુરાં નમરમાં હાટે હાટે. મયુ. ૩
 અહ્લાનંદ કહે મજ વીસરાવસો, જ્યારે તમે બેસસો પાટે. મયુ. ૪

પદ ૨

મયુરાંમાં મ જાશો મયુરાંમાં મ જાશો, મોહન રે હો મયુરાંમાં
 મ જાશો. ૮૬.
 મયુરાં નમરની રે નારી ધુતારી, વાઘમ તેને વચ થાશો. મ.

ગોપીનાથ મટીને રે, ગિરિવર, કુળજના નાથ કે'વાશે. મં
દાસીના રે ધરમાં ડાહરીયા, મેરમજ કેમ માશે. મં
બ્રહ્માનંદ કહે પરવશ થઇને, તેના તે મુખની માલ્યો ખાશે. મં

પદ ૩

મથુરામાં ન જાવું મથુરામાં ન જાવું, કાના રે હો મથુરામાં ન જાવું. ટેક.
અકરને રે એ શી બુદ્ધિ આવી, એણે કયું છે કામ આવું. મં
જન્મ સમે રે કુળજની રે જનની, જુલી ગર્ભ વિષ પાવું. મં
લક્ષ્મણ એનાં સર્વે લખ્યામાં ના'વે, કેટલક કહીને જતાવું. મં
બ્રહ્માનંદના નાથ ન માનો તો, નંદજના મુખથી કેવરાવું. મં

પદ ૪

મથુરામાં માવા મથુરામાં માવા, નાથન જામએ મથુરામાં માવા. ટેક.
મામા કંસ સરીખા માણસ, એ નગરીમાં સર્વે આવા. મં ૧
માસી પુતના પ્રેમની મૂરતિ, પ્રથમ આવી'તી ધવરાવા. મં ૨
અકુરજ પણ ત્યાંના વાસી, રથ લઇ આયા છે બોલાવા. મં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે કુળજને વરસો, મુંદર યાસો જગ આવા. મં ૪

પદ ૫

વાલિડાની વાણ વાલિડાની રે વાણ ઉદ્ધવ કહોને વાલિડાની રે વાણ. ટેક.
કહે ૩ કાનાને કુળજના ધરથી, બાસ્ય નથી નીસરાવું. વાં ૧
ઐરે ગાલિ ૩ એને કોઇ નવ બોળખે, કપટનું હેડમાં છે કાવું. વાં ૨
અમને મેલ્યાં તેમ એને પણ મેલસે, માંડી મેલ્યું છે અમે ખાવું વાં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે મજામાં આવશે, તે અમને નથી મનાવું વાં ૪

પદ ૬

રસીયાજીની રીતિ રસીયાજીની રે રીતિ, ઉદ્ધવ કહોને રસીયાજીની રે રીતિ. ટેક.
કંસ મામાનું સમું કરીને, કેવી પાળે છે રાજનીતિ. રં ૧
રાજ પામીને ઘેર દાસીને રાખી, તેની તો થઇ છે ફજિતિ રં ૨
માણ્યું હોય તે કેમ મિથ્યા થાયે, કુળજ કરમે લખીતિ. રં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે એ સંગે એને, પુરવ જનમની પ્રીતિ. રં ૪

૫૬ ૭

મન મથુરામાં મોયું મન મથુરામાં રે મોયું, ઉદ્ધવ એતું મન
 મથુરામાં રે મોયું. ટેક.
 એથી અમે અંતરે નવ રાખતાં, દિધલ દોયું ને વડોયું. મં.
 પ્રીત કરીને ત્યાં તો પરવસ થયા છે, નરતું સાઈ નવ જોયું. મં.
 એ સાઈ રે અમે આંસું નાખીને, બાળું જોખન ખોયું. મં.
 બ્રહ્માનંદ કહે જાહવ કુળને, પલવટ વાળને વગોયું. મં.

૫૬ ૮

મથુરામાં મેલિ વાલે મથુરામાં મેલિ રે વાલે, ઉદ્ધવ રે હો લજ્જા
 મથુરામાં મેલિ રે વાલે. ટેક.
 કુલવંતી રે પતિવ્રતા કુખળ, આવી મળી છે સૌ પેલી. મં.
 મજવાસીને વિસારી રે વાલો, બલવંત થયા છે એના બેલી. મં.
 એને આગે રે વાલો માન તજીને, વાતો કરે છે કાલી ઘેલિ. મં.
 બ્રહ્માનંદ કહે જોડ જની છે, જમ કથાયલ ડેલિ. મં.

રાગ ગરબી. ૫૬ ૧

નાગર નંદુલારો રે, મન મસ્ત કનૈયો નંદુલારો;
 અગરત સંજ સવારો રે, મન મસ્ત કનૈયો નંદુલારો. ટેક.
 આડો આવીને ઉભો રહે આગે, મેડા કેરાં દાણુ માગે રે. મન ૦ ૧
 લોકલજ્જા મનમાં નવ આણે, નવરંગી સુનડી તાણે રે. મન ૦ ૨
 માને નહીં અલી બાંધ મરોડે, જળની આગરીયાં ફોડે રે. મન ૦ ૩
 ચોરીનાખે માથે આળ ચડાવે. જોરે જોરે વાંસે આવે રે. મન ૦ ૪
 બ્રહ્માનંદ કહે એની રીતી, કે'તી નથી હું તો ખીતી રે. મન ૦ ૫

૫૬ ૨

નટવર મોહન દાણી રે, નંદલાલ હડીલો મોહન દાણી;
 રોકત જમુનાનાં પાણી રે, નંદલાલ હડીલો મોહન દાણી. ટેક.
 આડો આવે છે જો દાણુને જોળે, મનમાં આવે તેમ જોલે રે. નં ૦ ૧

વે'તા રોકે રોકે વૃંદાવનની રે વાટે, બાઝે છે મૈદાને માટે રે. નં ૨
દાડી ઉઠી મઢી વેચવા બાઝે, ખુંચી એને જોરે ખાવું રે. નં ૩
કાપર કીધલાં નંદને છેયે, કો' મજામાં કેમ રૈયે રે. નં ૪
બલ્લાનંદ કહે એની વાણી, કે'તી નથી હું તો બાણી રે. નં ૫

પદ ૩

હુટે છે લાલ તમારો રે, થયો લાડકવાયો લાલ તમારો ;
માત જશોદા વારો રે, થયો લાડકવાયો લાલ તમારો. ટેક.
આવી કટાણિ ને વાછરે છોડે, ધરનાં ઠાંમણાં ફેડે રે. થ ૧
જોરે દેખે તો જોરે લઇ જાવે, બાળકને રાવરાવે રે. થ ૨
દુણી ઝડે સાંજે દુધની દોતાં, જાપ છે નાશી જોતાં જોતાં રે. થ ૩
ગોકુળ ગામ કહી કહી હાર્યું, મનમાં કરે એનું ધાર્યું રે. થ ૪
બલ્લાનંદ કહે એની વાતો, કયા વિના સુખ નથી થાવું રે. થ ૫

પદ ૪

લાડકડા નંદલાલા રે, વારી સાચું કહો નંદજના રે લાલા;
પ્રુછીયે તમને વાંલા રે, વારી સાચું કહો નંદજના રે લાલા. ટેક.
નંદજશોદા જોરે રૂપાળા, કયાંથી થયા તમે કાળા રે. વા ૧
આવીને દોષક કંઈ ગયું અમને, લીધા વેંચાતા તમને રે. વા ૨
માત જશોમતી તમને રે માવા, રાખ્યા છે ગાયો ચરાવા રે. વા ૩
માનો અમે તમને કહીએ સાચું, કન્યાની કારેનું કાચું રે. વા ૪
કાના તમારું ઠોર ઠેકણું, બલ્લાનંદ કહે હું જાણું રે. વા ૫

પદ ૫

સુંદર સ્થામ છોગાળા રે, જોરા આવેને સુંદર સ્થામ છોગાળા;
મીઠા બોલા મરમાળા રે, જોરા આવેને સુંદર સ્થામ છોગાળા. ટેક.
ચુંપ કરી મેં તો સેજ સમારી, તમ કાળે ગિરિધારી રે. ઓ ૧
તમ સંગ મનહું રહું મારું મોહને, જીવું છું જીવન જોહને રે. ઓ ૨
પ્રાણુધરી કરી રાખું હું પ્યારા, આંખડીના તારા રે. ઓ ૩

તમ વિના વાત મમે નહીં બીજી, રૂપે નમારે હું રીજી રે. ઓ. ૧
 બ્રહ્માનન્દ સ્થામ સુદાગી, લાલચડી તારી લાગી રે. ઓ. ૫

પદ ૬

સ્થાને રહો છો તમે છેટે રે, અલવિલાજી સ્થાને રહો છો તમે છેટે;
 મોહી છું રંગીલે રેટે રે, અલવિલાજી સ્થાને રહો છો તમે છેટે. ટક.
 લે કલણી મરગદા મેં મેલી, બાધી છે તમ સંગ મેલી રે. અ. ૧
 દુરજનીયાં છોને જોષને દુઃખાતાં, મેલું નહીં માયું જતા રે. અ. ૨
 જમજેરી બીક દેયે નવ આણું, તમ સંગ મનકું લોભાણું રે. અ. ૩
 મેલું તમારું મેં મસ્તક લીધું, સમજીને સમપણુ કીધું રે. અ. ૪
 રા' માં નાથ પલક એક ન્યારા, બ્રહ્માનંદના પ્યારા રે. અ. ૫

પદ ૭

મનગમતા વનમાળી રે, મુને વા'લા લાગો છો રસિયા વનમાળી;
 આંખ તારી અણીઆળી રે, મુને વા'લા લાગો છો રસિયા વનમાળી. ટક.
 ચાલ તારી મારા ચિત્તકાને ચોરે, મોહી છું હું પુલકાને તોરે રે. મુ. ૧
 નીરખીને રૂપ અલૌકીક તારું, બીજું તે સરવ વિસાઈ રે. મુ. ૨
 પુલના હાર અલૌકીક પહેરી, લટકાં કરો છો લેરી રે. મુ. ૩
 મૂરતી તારી વા'લા છેલ શુમાની, જોષને થઈ મસ્તાની રે. મુ. ૪
 બ્રહ્માનંદના નાથ રંગીલા, આવો આરા અલવીલા રે. મુ. ૫

પદ ૮

મેદન છેલ શુમાની રે, નંદલાલ રંગીલા મોદન છેલ શુમાની;
 મૂર્તિ તારી મન માની રે, નંદલાલ રંગીલા મોદન છેલ શુમાની. ટક.
 નિશ દીન મનકુંદરે તમ કેડે, મોહી છું મોળીકાને છેડે રે. નં. ૧
 બાયે બાળુકાણુ પુલકાની માળા, લાગો છો અધિક રૂપાળા રે. નં. ૨
 મસ્તક નવલ કલંગી લટકે, જોષને તેમાં ચિત્ત અટકે રે. નં. ૩
 નટવર રૂપ અલૌકીક નીરખી, ચાઉં છું દીવાની સરખી રે. નં. ૪
 બ્રહ્માનંદના નાથ પધારો, જનમ સુધારો મારો રે. નં. ૫

રાગ ગરમી-પદ ૧

મનમાં એક સમે રે મનરાજ કે, આડો લીધયો રે લોલ; ૧
રોપે રાતાં ચયા છે રે નેણ, કોવ ગદ્ગદ કીધયો રે લોલ.
જશોદા હેતે બોલ્યાં રે વેણ, જાગે તારે વારણે રે લોલ; ૨
આવડી રીસ કરી રે નંદલાલ, કહોને ચા કરણે રે લોલ.
કાનુડા કહે તો તારે કાજ, શીવાકું બુલડી રે લોલ; ૩
કાણુ રેશમ ફેરી રે કોર, કોરાવું કુલડી રે લોલ.
નાડી હીરતણી રે નવ રંગ, વણાવું સુંવણી રે લોલ; ૪
આપું હું રે ખાતે જમના ખીર, ઘૂત સાકર ધણી રે લોલ.
જશોદા માતા રે જાણુ પ્રવીણ કે, મનમાં આણીયું રે લોલ; ૫
રીસાણો બ્રહ્મ મુનિનો રે નાય કે, કારણુ જાણીયું રે લોલ.

પદ ૨

પરણ્યા કાજ ક્યોં રે પરપંચ, મિષ લલ રીસવું રે લોલ; ૧
લાળ્યું રે સુંદર પરમ અનુપ, ચરિત્ર જમદીશવું રે લોલ.
જશોદા સમજ્યાં રે પરમ સિદ્ધાંત, લખણુ લાલાતણું રે લોલ; ૨
બોલ્યાં, જાણુ રે જગદાધાર, રસીક તારે રીસણું રે લોલ.
રસીયા રમે જમો રે સુખરૂપ, કરો રંગ રેલડી રે લોલ; ૩
કાણુ કન્યા રે લાવું દુગ્ધ કાજ, અતિ અલમેલડી રે લોલ.
વાલેજી કાંઈક ધરીયા રે કાન. મન શીતળ ક્યું રે લોલ; ૪
માતાવું વેણુ મનોહર રે માવ કે, અંતરમાં ધ્યું રે લોલ.
સગપણુ કરવાવું રે મન સાચ, દાવડું ઠેરીયું રે લોલ; ૫
ત્યારે બ્રહ્મ મુનીને રે નાય, હસીને સામું હેરીયું રે લોલ.

પદ ૩

જશોદા સરવ કહ્યું રે વૃત્તાંત કે, આગે નન્દને રે લોલ; ૧
ધડીયાં લગન લીયો રે તત્કાળ કે, બાળમુકંદને રે લોલ.
યયો છે લાડકવાયો રે લાલ કે, પરણ્યા નેવડો રે લોલ; ૨
જોષને કન્યા કુળ આચાર, સગાઈ ત્રેવડો રે લોલ.

હમણાં ખાળ અવસ્થા રે માય, કન્યા કાલું જડે રે લોલ; ૧
 પછી તો મોટા થઇ મહારાજ, કેવાયે નીવડે રે મોલ. ૩
 માટે કાઠું ખીલુ રે કાંઈ ય'પણુ, આપણુ નવ ડાળીએ રે લોલ; ૨
 છોટી કાનકુંવરને રે કાજ કે, કુંવરી ખોળીએ રે લોલ. ૪
 વાલો બ્રહ્મ મુનીનો રે નાય, પરણવા લાગ્ય છે રે લોલ; ૧
 જે કાષ્ટ એનો મદશે રે હાથ, તેનાં ખડ લાગ્ય છે રે લોલ. ૫

પદ ૪

જશોદા નંદ મળીને રે એકાંત, એમ વિચારીયું રે લોલ; ૧
 બ્રહ્મભાન ગૃહે રે વિચાર, કર્યાનું ધારીયું રે લોલ; ૨
 નામાજેકુંડે રે મુહુરત વરમ, લગન જોવવાનીયું રે લોલ; ૩
 વર કન્યાને પૂરણુ પ્રીત, સરવ શુભ આવીયું રે લોલ. ૪
 બ્રહ્મભાણતણે રે કરખાર, જશોદાજી ગયાં રે લોલ; ૧
 કીધાં સુંદર ખીડાં રે પાન, આસન આપીયાં રે લોલ. ૩
 ખોલ્યાં રે કલાવંતીને બ્રહ્મભાન, પધાર્યાં લગ્ને લામિની રે લોલ; ૨
 કીધી રે તમે મેહેર અલૌકીક આજ, અમારા ધરબણી રે લોલ. ૪
 જશોદા સુંદર ખોલ્યાં રે વેણ, જોડી હાથને રે લોલ; ૧
 આપોને રાધા રે કુંવરી બ્રહ્મ, -મુનીના નાયને રે લોલ. ૫

પદ ૫

મનમાં રાજી થયા રે બ્રહ્મભાણુ, કલાવંતી કાપીયાં રે લોલ; ૧
 જશોદા સાથે કરવા વડવેડ કે, નેમ રાપીયાં રે લોલ. ૨
 નંદની નારી એવી રે વાત સંઘેલી મેલો વાટમાં રે લોલ; ૩
 મારી કુંવરી રે મોતીડાં લાર, પડી નથી વાટમાં રે લોલ. ૪
 તું તો મોટી તારે રે ઘેર, દેખાડે શું માનને રે લોલ; ૧
 રાધા ગોરી સુંદર રૂપ, ન દેહ કાળા કાનને રે લોલ. ૩
 મારી રે પુત્રી અતિ સકુમાર, કમળ ફેરી માંખડી રે લોલ. ૪
 તારો પુત્ર લાગે રે વનમાંય, પગે નહીં ચાંખડી રે લોલ. ૫

વાતો કરતામાં રે વેવાણુ, એહિ વાદે ચડ્યાં રે લોલ.
જાણી રે બ્રહ્મચુનીના વાલાને કાગ, જશોદાજી લડ્યાં રે લોલ. ૫

પદ ૬

જશોદા લોચન કાંધાં રે લાલ, કલાવંતી ઉપરે રે લોલ;
રીસે રેમાચિત થયાં રે આત્ર, અધરે મુખ દરફરે રે લોલ. ૧
એલી તારી છોડી ચાળા રે દાર, છય પીને ઉછરી રે લોલ;
કાળો તોય કાનો સજકુમાર, ગોરી તોય ગુજરી રે લોલ. ૨
એવી કાણુ તણુ જીવનમાં નાર, જે એને નહી વરે રે લોલ;
વારે રાધા જેની રે લાખ, કાનાની ઉપરે રે લોલ. ૩
કલાવંતી ટાટે યાય નહિ રે ચિત્ર, ચિત્ર યાય લીંતમાં રે લોલ;
તમે શુ જણો આડાં રે લોક, રાજગોની રીતમાં રે લોલ. ૩
તારી કુંવરી જેની રે કોડ, એને વાસે ફરે રે લોલ;
રસીયો બ્રહ્મ ચુનીનો રે નાથ, મનમાં નવ ધરે રે લોલ. ૫

પદ ૭

બોલા રોપ કરીને બળસોત, નારી બ્રહ્મચાણુની રે લોલ;
વૃષ્ટી માંડી રે જશોમતી શીય, વચન ફેરાં બાણુની રે લોલ. ૧
જો હોય લાડકનાયો રે લાલ, તો બાંધ ગળે ધુધરો રે લોલ;
એવા તારો પુત્રતણા રે આચાર, રહેશે ઉધરો રે લોલ. ૨
કોને એનું પ્રીતે રે પુંખીને કાણુ, નાક મરોડરો રે લોલ;
હશે જે નવરી લજ્જા રે હીન, તે ચોખા ચોડરો રે લોલ. ૩
જશોદા બોલ્યાં- કોધ રે સોત, કરી તિરસ્કારને રે લોલ;
લજ્જા અકલતણા રે નહીં લેશે, ગુજરની નારને રે લોલ. ૪
કરી કરી બ્રહ્મ મુની કહે વીણવાદ, સહિ પ્રાપ્તિયાં રે લોલ;
વીવાની પડતી મેલી રે વાત, જશોદા ધરે ગર્વા રે લોલ. ૫

પદ ૮

વાલે મારે ધાર્યો અચળ શ્રિદાંત, પોતે પરણ્યાતણા રે લોલ;
આપ શુ હાથે કરીએ રે આજ, વીવા આપણા રે લોલ. ૧.

માવે ઇન્દાવનની રે માય, 'વગાડી વાસળી રે લોલ; રાધા વેંધાણી ઝીણી રે તાન, આવીને એકાંતે મળી રે લોલ. ૨
અગો અંગ નૌતમ બાણી રે અનુપ, શોભા કાનની રે લોલ; જોષને રસીયાજીવું રે રૂપ, મગન થઇ માનની રે લોલ. ૩
વનમાં તે અવસર તતકાળ, બ્રહ્મા આવીયા રે લોલ; બાળ્યો વર કન્યાનો રે બાવ, તરત પરણાવીયાં રે લોલ. ૪
કસાવ'તી નંદ જશોદા બ્રહ્મબાણ, કુટુંબ સર્વે રચું ધરુ' રે લોલ; જાનું બ્રહ્મ મુનીને રે નાથ, કારજ પોતાનું કથું રે લોલ. ૫

રાગ મરણી. પદ ૧

જાવા દેને રે જાવા દેને, કા'ના ગાળ્યો જોલે છે આવી દેને રે. જાવા● ૧
અમે કંસતણાં મહીયારાં, તે માટે ન રહીયે રાક્યાં તારાં રે. જાવા● ૨
વાટે દૂધ દહીનું દાણુ કેવું, જો જો યાશે એમાંથી જોયા જેવું રે. જાવા● ૩
તારે હુંદી લીધાનો પડ્યો હેવા, સારી પેટે કરીશ તારી સેવા રે. જાવા● ૪
બ્રહ્માનંદ કહે ધણા દી અમે સાંખ્યું, નથી ખી'તી જોષને તારી આખ્યું રે. જાવા● ૫

પદ ૨

દાણુ દેને રે દાણુ દેને, તારો રાગ હોય તો લાવ તેને રે. દાણુ● ૧
આ વાટે અમારું દાણુ લાગે, જુની રીત હશે તે નહીં લાગે રે. દાણુ● ૨
દહાડી ચોરી ચોરીને દાણુ જાતી, આજ સીતળ કરીશ તારી જાતી રે. દાણુ● ૩
દવે આઝે દહાડે તે હાથ આવી, એલી ચોરી થઈ છે તારી ચાવી રે. દાણુ● ૪
બ્રહ્માનંદ કહે મહી દે જાને ખુદી, સીદ ચુંદડી ફાવીશ શુદી રે. દાણુ● ૫

પદ ૩

તુંને જાણું રે તુંને જાણું, ચાને કાળે કરે છે ધેંખાણું રે. તુંને● ૧
તું તો નન્દ મદરનો છોરો, કામો રાગ ચયાનો દીશોરો રે. તુંને● ૨
આપણુ વસિ રાગને સર્વે રખએ, તેમાં નાનું મોટું દેને કહીયે રે. તુંને● ૩
કેણે રાજગાદીનું ટીકું કીધું, તારે બાપે કે દાડે દાણુ લીધું રે. તુંને● ૪
બ્રહ્માનંદ કહે લક્ષણ તારાં આવાં, યાશે જશોદા નંદ જગ ચાવાં રે. તુંને● ૫

પદ ૪

મહીવાળી રે મહીવાળી, મુખે બોલે તું વેણુ સંભારી રે. મં ૧
તારી બોલી જણાય છે બહુ તીખી, તું તો રીત રાજગોની ફેદી શીખી રે. મં ૨
અમે ગોકુળ ગામના રાજા, તારા બાપ જોવા તે લોક આજા રે. મં ૩
અમે આજ જન્મતનો કાણી, આતું હલકું બોલે છે તું શું જાણી રે. મં ૪
બ્રહ્માનન્દ કહે તું યજ્ઞ મદમાતી, તારે મુંઘી થાય છે મરડાતી રે. મં ૫

પદ ૫

દૂર રેયે રે દૂર રેયે, ઝોવી વાતે ફજત કાના યેજે રે. દૂર ૧
અમે રાજપણું તમારું જાણ્યું, ગાયો વાસે ફરે છે ખાય છે જાણ્યું રે. દૂર ૨
કે દી બાપે તમારે લોક ધાર્યાં, આજ સુધી પસયાં ઢોર ચાપ્યાં રે. દૂર ૩
હમણે થયું છે દુઝાણું ઘેર ભારી, તે જોષને ફાટી છે આખ તારી રે. દૂર ૪
બ્રહ્માનન્દ કહે આમે તે જોટી યાશે, ખુમદણુ સાટે તે જાણ્યું ખાશે રે. દૂર ૫

પદ ૬

કજ્યાળી રે કજ્યાળી, કેવાં વેણુ લાવે છે ટાળી ટાળી રે. કં ૧
વઢવેડ ક્યાંની વાત લાવે, ઝોવે વેણુ તે રીસ ફને નાવે રે. કં ૨
અમે રાજા આહીરની તું છોડી, સામુ બોલે નાખીશ માટ ફોડી રે. કં ૩
મસ્તાની યે છે બાથ પીને, ત્યારે દે છે તું કાસ નન્દજીને રે. કં ૪
બ્રહ્માનન્દ કહે ધીરી રે સારું યાશે, તું સોતી મદુકી તારી જાશે રે. કં ૫

પદ ૭

જોટી થા માં રે જોટી થા માં, કાના મગને બરોસે મરી ખા માં રે. જોટી ૧
મુને ધ્યાય પીતાં તે ક્યારે જાણી, તારે કે દી આવે સોનાની થાળી રે. જોટી ૨
તારા ડરાં ચકી હું નથી કરતી, નથી જાત અમારી તુંથી નરતી રે. જોટી ૩
પર નારીને કહે ન પડીયે, જોમાંથી તો ચોવડે ચડીયે રે. જોટી ૪
બ્રહ્માનન્દ કહે ન કરીએ દાલી વાણ, હોપરીત જુની તો કાઢ ખાણ રે. જોટી ૫

પદ ૮

હરી રીઝયા રે હરી રીઝયા, જાળી બાવ જોખીનો પ્રેમે જીજ્યા રે. હં ૧
હમી બોલ્યા મધુણો જોખી સાથે, હેતે મદુકી ઉતારી લીધી હાથે રે. હં ૨

જેને જગતું હોમ્યું નવ લાવે, તેને ગોપી પૂરણ મહી પાવે રે. ૬૦ ૩
 પોતે પીધું બીજને પાધું પ્રીતે, રાજ કાધી ગોપીને રૂઢી રીતે રે. ૬૦ ૪
 અહ્માનન્દના વાલાની લીલા જોવી, હરીજનને અમૃતરસ જોવી રે. ૬૦ ૫

રાગ ગરબી. પદ ૧

સખી ગોકુળ ગામના ચોકમાં રે, ખાતે માંડ્યો રસીલે ખેલ;
 રમે રાસ રંગીલો રંજમાં રે. ૮૬
 ચહુ ફારે સખાની મંડળી રે, ઉલા વચમાં છેલો અલગેલ. રમે ૧
 સખી આલોને જઈએ દેખવા રે, વાંલે પેયાં છ વચ શોભીત. રમે ૨
 તાળી પાડે રૂપાળી તાનમાં રે, મુખ આવે મનોહર ગીત. રમે ૩
 શોભા બણી સલુણા સ્યામની રે, ઉભી પ્રજની નારી જોવા કાજ. રમે ૪
 હસી હેરે છખીલો હેતમાં રે, અહ્માનન્દનો વહાલો પ્રજરાજ. રમે ૫

પદ ૨

સખી નદ મહરને આંગણે રે, ગોપી આનંદ મંગળ ગાય;
 છખી જેને સનેહી સ્યામની રે, ૮૭
 મરમળે અખાડો માંડીયો રે, કાણુ આસોપાલવની હાંપ. ૮૮ ૧
 વહાલે પ્રીત કરીને પેરીયો રે, રૂડો સોનેરી સુરનાળ. ૮૮ ૨
 સખી ફરતાં લાગે છે પુટડો રે, ઝીણી અંગરખીની ચાળ. ૮૮ ૩
 બહુમુલ્લી મોળીકું બાંધીયું રે, કાણુ અળકે સોનેરી ફાર. ૮૮ ૪
 રૂડાં લટકાં કરે છે હાથનાં રે, અહ્માનન્દનો વહાલો ચિત્ત ચાર. ૮૮ ૫

પદ ૩

સખી જેને ગોવાળના સાથમાં રે, વહાલો ફરે અઘોઝીક ફર.
 કહી શોભા ન જાય પ્યારા કાનની રે. ૮૯
 છેલો કમકે માડે પાવ કવકા રે, વાજે ધુધરડીનો ઘેર. કહી ૧
 છાયું નવલ મોળીકું પુલ છોમલે રે, રાજે નવલ કલંગી છખીદાર. કહી ૨
 રૂડો જામો પેયો છે જરસી રે, શોભે અંગે અંગે શલુગાર. કહી ૩
 રંગ બીના કહાના ફેરી રાસની રે, છખી જોવા આવ્યા સુરવંદ. કહી ૪
 સખી નવલ રંગીલી છખી ઉપરે રે, વારી જાય અહ્માનંદ. કહી ૫

પદ ૪

સખી આજ ગઈતી હું તો પાણીએ રે, ઉભો છોગાવાળો રંગ છેલ;

મુને વહાલો લાગે કુવર નંનો રે. ટેક.

સખી જમુનાને આરે ઝીલતો રે, જોષ ભરવી જુલી જળહેલ. મુને ૧

સખી મંત્ર કણીને નાખી મોહની રે, થઈ થકીત ન ચાલે મારા પાવ. મુને ૨

સખી શું રે જાણું મુને શું કરું રે, મરમાળે રંગીને આવ. મુને ૩

સખી એની અલૌકીક આંખડી રે, મારે ચોટી છે ચીતરા માંય. મુને ૪

લક્ષ્મીનંદના વહાલાની મૂર્તિ રે, ધડી છેટે મેલી કેમ જાય. મુને ૫

રાગ ગદગી-પદ ૧

સ્વામી પ્રજટ થયા તે કહું સાંભળો રે, સાધુ જનને અલૌકીક સ્વાદ;

ગુણ ગાયે પવિત્ર ધર્મવંશના રે. ટેક.

જેની માતા ભકતી નામે મહાસતી રે, પિતા પડે હરી પરસાદ. ગુણ ૧

ગુણવંત છપૈયા એક ગામ છે રે, પાસે અવધનગર મોટું ધામ. ગુણ ૨

ચૈત્ર શુકલ નૌમીએ પ્રભુ જન્મીયા રે, હરિકૃષ્ણ ધર્મ છે શુભ નામ. ગુણ ૩

ખાલક્ષીના કરે છે બહુ ભાતની રે, માતા પિતાને હરખ ન માય. ગુણ ૪

વાંલો ચંદ્રકળાની પેરે વર્ધતા રે, નરનારી જોષને સુખી થાય. ગુણ ૫

આઠ વરસે-પાખ્યા તે ઉપવીતને રે, તન્નું ભવન પામીને વૈરાગ. ગુણ ૬

ગુણ ચરિત્ર મનોહર ગાવવા રે. મળ્યો જ્ઞાનંદને માગ. ગુણ ૭

પદ ૨

આત્મા ઉત્તરે દ્વિયમાં પોતે એકલા રે, વન પર્વત ઝાળધ્યા દશ વીથ;

બલીહારી નવલ ધનસ્યામની રે. ટેક.

મુક્તનાથ જાંબને તપ કીધલું રે, સાધી જોગ કળા તે જગદીશ. બલી ૧

સાંધી તીરથ કરતા ચાલીયા રે, કરતા બહુ જનને ઉપદેશ. બલી ૨

જગન્નાથ જાંબ દક્ષીણ પધારીયા રે, પછી આવ્યા તે પશ્ચીમ દેશ. બલી ૩

મેરી છાયા અળખ ગિરનારની રે; ભેટયા રામાનંદ મુખકદ. બધી ૦ ૪
 દેહ દીક્ષા પોતાનું પદ સ્થાપીયું રે, ધર્મ નામ તે સદગ્ગનનંદ બધી ૦ ૫
 કચ્છ ગુજ્જર ધરાને પાવન કરી રે, આવી વસ્યા દુરગપુર આપ. બધી ૦ ૬
 અક્ષાનંદ કહે ભગ ઉપરે રે, વધ્યો દીન દીન અધિક પરતાપ. બધી ૦ ૭

પદ ૩

સાથી નિજ કુટુંબીને તેડાવીયાં રે, બે બાઈ બાઈનો પરીવાર;
 વધી શોભા અધિક ધર્મ વંશની રે. ટક.
 મોટા બાઈ તે રામપ્રતાપજી રે, છોટા ઈન્દ્રરામ ઉદાર. વધી ૦ ૧
 મોટા બાંધુના અવધપ્રસાદજી રે, બાંધુ છોટાના રઘુવીર. વધી ૦ ૨
 બેને આચારજી કર્યા સંતસંગના રે, બાણી ધર્મ ધુરંધર ધીર. વધી ૦ ૩
 ધર્મવંશી હોય તે રહે ધર્મમાં રે, પરત્રિયા સુતા માત સમાન. વધી ૦ ૪
 પરપુરુષ બાઈને પિતા સરખો રે, હોય છોટો તો પુત્ર નિદાન. વધી ૦ ૫
 કરે પુરુષ પ્રબોધ રૂઝ પુરુષને રે, કરે ત્રિયા ત્રિયાને ઉપદેશ. વધી ૦ ૬
 એવી રીતિ ઉદ્ધવ સંપ્રદાયની રે, કહે અક્ષાનંદ પાપ નહી લેશ. વધી ૦ ૭

પદ ૪

સાવર્ણી ગોત્ર શાખા કૌથમી રે, સરવરીયા બાહ્યજી વેદ સામ;
 રૂડી ઉદ્ધવ મતની કહું રીતડી રે. ટક.
 તેનાં રૂડાં પ્રવર વળી ત્રણ છે રે, સર્વે સ્વાગી નમે નિષ્કામ. રૂડી ૦ ૧
 નાચે ઘોચે પુજા લેછ હાથમાં રે, પ્રેમે નમવું અદીને મુશ પાપ. રૂડી ૦ ૨
 ઉપદેશ દીયે તે હર ધારવો રે, જેથી જન્મમરણ દુઃખ જાય. રૂડી ૦ ૩
 માટી દાર ચોરી અવેરી મુકવા રે, એવા નિયમ ધગવે સાક્ષાત. રૂડી ૦ ૪
 નહીં હિંસા વટલાવે વટલે નહી રે, નહી કરે પોતે પોતાની ધાત. રૂડી ૦ ૫
 જેવો હોય અધિકારી તેવો જોઈને રે, પછી સંભળાવે મંત્રરાજ. રૂડી ૦ ૬
 કહે અક્ષાનંદ એ મત અનુસરે રે, તેનાં સરે અલૌકીક કાજ. રૂડી ૦ ૭

રાગ ગરબી-પદ ૧

આજ મેંતો દીઠ વા'લાને વાટ વે'તાં;
 નેણાં રોક્યાં નથી રે'તાં રે બેની. આજ● ૮૬.
 પાધડી બાધી છે ત્રૈલોક્યથી ન્યારી;
 ધીરજ રે'તી નથી મારી રે બેની. આજ● ૧
 ચોળ રંગીલો રૂડો મોળાડાનો છેડો;
 બુલ્લી બાળાને જળ બેડો રે બેની આજ● ૨
 દુણાં ભયાં છે એને પ્રલડાને તોરે;
 મનને તણે છે જોરે જોરે રે બેની. આજ● ૩
 બ્રહ્માનંદનો વા'લો કુંજનો વિલાસી;
 હેડે વસી છે એની હાસી રે બેની. આજ● ૪

પદ ૨

આજ વા'લો ઉભા છે જમુનાને આરે;
 મૂર્તિ વસી છે મન મરે રે હેલી. આજ● ૮૬.
 કેશરની આડ રૂડી નલવટ. કીધી;
 આંખ્યું વેચાતી ફરી લીધી રે હેલી. આજ●
 વાંકડી છુકટી મુંને લાગે અતી વા'લી;
 સર્વે મેલીને જામ ચાલી રે હેલી. આજ● ૨
 લોચન રંગીલાં તીખાં બાણુ જેમ લાગાં;
 હડાં મરી મયાં આધાં રે હેલી. આજ● ૩
 બ્રહ્માનંદનો વા'લો કુંજનો વિહારી;
 છબીપર જાણે બલિહારી રે હેલી. આજ● ૪

પદ ૩

આજ મુંને સામે મળ્યો છે અલબેલો;
 છામાવાળો રંગ છેલો રે અલી. આજ● ૮૬.
 મુંધા મુલ્લી રે પેહેરી મોતીડાંની માળા;
 ભાલ કપોળ કેસરણ્ય રે આલી. આજ● ૧

ગજરા ચેર્યા છે ગેરા રંગના ગુલાબી;
 શોભા ત્રિલોક કેરી શાળી રે આલી. આજ૦ ૨
 બાજુ કાજુ રે લીધા પુલડાંના બાંધી;
 લમર લમે છે તાર સાંધી રે આલી આજ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદનો વાલો રંગડાનો લરીયો;
 લખને હૈયામાં ધરીયો રે આલી, આજ૦ ૪

પદ ૪

આજ માટે નંદનો નંદન ધેર આગ્યા;
 મુંઘે મુંઘે મોતીડે વધાવ્યા રે સૈયો. આજ૦ ૮૬.
 દસીને બોલાવી મુને હેતમાં કેરી;
 રે'ટા બાધેલ સોનેરી રે સૈયો. આજ૦ ૧
 સોનેરી કેરું નાખેલ ખંભે સેલું;
 રસીયે કાધેલ રંગ રેલું રે સૈયો. આજ૦ ૨
 પુલડાંનાં મેલ્યાં માથે છોગલાં રે ફરતાં;
 મુને નથી વિસંરતાં રે સૈયો. આજ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદના વાલાથી પ્રીતડી બંધાણી;
 મેલું લીધું મેં માથે તાણી રે સૈયો. આજ૦ ૪

પદ ૫

જોર નવ કેરીયે હો મનવાસી;
 મેલને મટુકી અવિનાશી રે વા'લા. જોર૦ ૮૬.
 જમને કેશું રે અમે નદજને આજે;
 જોને કાનો માટ લાગે રે વા'લા. જોર૦ ૧
 આવી રોમિ છે સીદ જમુનાનો આરો;
 સ્યો છે વાંક અમારો રે વા'લા, જોર૦ ૨
 ડરતા નથી ને સીદ કેડે કેડે ડાલો;
 મુખથી વિચારીને બોલો રે વા'લા. જોર૦ ૩

બ્રહ્માનંદના વા'લા તમને હું વારું;
થોડું કલામા ધણું સાઈ રે વાલા. કોને ૪

પદ ૬

કોને હવે શું છે તમારે કામ કા'ના;
સમગ્રી વિચારી રો'ને જાના રે પ્યારા. કોને ૦ ટક.
નવરા ડોલો છો વાલા કામ નહી તમારે,
મૈંકુ વજોણું ઘેર મારે રે પ્યારા. કોને ૦ ૧
હમણાં થયા છો તમે કારમા કંઈ દાણી;
વાતો અમે નવ જાણી રે પ્યારા. કોને ૦ ૨
તમે રાજ તમારી રીતમાં રે રૈયે;
જાસતું તે દાણુ શું દેયે રે પ્યારા. કોને ૦ ૩
વા'લા બ્રહ્માનંદના મનમાં વિચારો;
મારમ સોને સેવારો રે પ્યારા. કોને ૦ ૪

પદ ૭

અજવ ન કરીયે રે અજવીલા;
રસીયા છેલ રગીલા રે કાના. અ ૦ ટક.
વાટે ચાલતાં વઢવેડ નવ કરીયે;
લોકલજ્જા ઉર ધરીયે રે કાના. અ ૦ ૫
હમણાં તમારે બેક આવડી વીયાણી;
ત્યારે બોલો છો વેણુ તાણી રે કાના. અ ૦ ૨
કહું છું સાચું રે તેમાં વાત નહીં કુડી;
બાંધી મુઠી તે રૂડી રે કાના. અ ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે લેજો મનમાં વિચારી;
થોડી હાંસી તેમ પ્યારી રે કાના. અ ૦ ૪

પદ ૮

ધેલા નવ થાયે રે ગિરિધરી;
મેળને મટુકી મારી રે છેલા. ધેલા ૦ ટક.

હળવે બોલું છું મુખ તાત મીઠી મીઠી;
 રીસ ચડી નથી ડીકી રે છેલા; ઘેલા ૦ ૧
 આરે મારમ અમે દાડી દાડી જાયે;
 દાણ દીધાના સમ ખાયે રે છેલા. ઘેલા ૦ ૨
 હમણાં સુધી રે તમે ગાવડી રે ચારી;
 નથી ચયા ધરજારી રે છેલા. ઘેલા ૦ ૩
 અહાનન્દના વાલા જોર નવ દીજે;
 પાયે તેવું મહી પીજે રે છેલા. ઘેલા ૦ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

છક એવા શબ્દતણી આદી રે, કે ન જાણે રાંગી ને વાદી રે. ૧
 અગમ અગોચર જો રે છે રે, કે જોને વેદ નેતિ કરી કહે છે રે. ૨
 જો હરી કાંવે નહી કેવા રે, કે કોણે ચક્રને બાળક જેવા રે. ૩
 જોને નિત્ય શેષાદીક આવે રે, કે તે નંદ્યેર માયે ચરાવે રે. ૪
 કાળના કાળ જગન કરતા રે, કે રહે તે કંસ ચક્રી ડરતા રે. ૫
 અહાનન્દ અકળ ચરિત્ર એવું રે, કે સુરત દર્ષ સાંભળવા જેવું રે. ૬

પદ ૨

નટવર ચાલવા શીખે રે, કે ગુણુબર જમિપર રીખે રે. ૧
 નન્દ ધર ચક્ર બાળક નાના રે, કે છપે જમ દોડી તમે છાના રે. ૨
 જોષ્ઠએ જો કાંઈ રમવા જેવું રે, કે રોષ જમડીને તે લેવું રે. ૩
 છપે જમ ધર ચંભા જોળે રે, કે જશોમતી ચક્ર બાકુળ ખોળે રે. ૪
 ક્યારે કણ ચાંદલીયો માગે રે, કે મળે નહી તો ગોળી ભાંગે રે. ૫
 કરે નિત્ય જમવાનો કણઓ રે, કે અહાનન્દને મનડે રણ્યો રે. ૬

પદ ૩

મનોહર પાયે ઝાંઝર પેરી રે, કે ગુંઝરવ થાયે ચાલનાં ગરી રે. ૧
 સુણી ધુની અતિ આનન્દ હોવે રે, કે જીવન ફરી ફરીને જોવે રે. ૨
 જાયે દેદી ધર, રમવા ખીજે રે, કે કાંઈ આલે તો અતિ ખીજે રે. ૩

ઠેચણુભર પગ બે ધસતા રે, કે હેડી જાય કાંઈ કેડે હસતા રે. ૪
જોયે પાછું આધેરા જાંઘ રે, કે લાગે પાછા બે લાંબ રે. ૫
અહાનંદનો સ્વામી હેડો રે, કે યાય છે જાણીને ઘેડો રે. ૬

પદ ૪

શીખામણુ આપે મેતારી રે, કે બાગડ બેડી છે ખારી રે. ૧
જે કાંઈ ધર મેલી જાય છે રે, કે તેના કાન બેઠે ખાય છે રે. ૨
માટે તમને કહું ખ્યાસ રે, કે ન જાગે ધર મેલી ખારા રે. ૩
પોતાને ધરબેડા રમીયે રે, કે જાણું મહી માંખણુ જમીયે રે. ૪
માંખણુ મહી ખાંધ મોટા ચંદ્રએ રે, કે મોટા ચંદ્ર ગાયોમા જંદ્રએ રે. ૫
અહાનંદ કહે બહુ દીન રીખ્યા રે, કે હવે તો પગે ચાલવા શીખ્યા રે. ૬

પદ ૫

કંખના લાગી છે મનમાં રે, કે રમવા જવાની વનમાં રે. ૧
બહુ જાણે રમવાની ખાજ રે, કે રહે નિત્ય કૌતકમાં રાજ રે. ૨
ચડી ચડી લાકડીને ઘોડે રે, કે ગોપીજન દેખનાં હોડે રે. ૩
કેવું એક બેઠા તણી પેરે રે, કે વટે બે અરસપરસ વેરે રે. ૪
કે બોલી પંખીની બેલે રે, કે ડાહરીયો ચંદ્રને ડાલે રે. ૫
રહે નિત્ય અલખેસો રમતો રે, કે અહાનંદને મનડે જમતો રે. ૬

પદ ૬

કેદી કણુ વનમોષ જાને રે, કે પકડી માંકડલા લાવે રે. ૧
કેદી કણુ સાવજ જાણું ધરકે રે, કે મનોહર ધરજીને મરકે રે. ૨
કેદી કણુ વાંસલડી વાયે રે, કે ગેરે સ્વરે હિમો ગાયે રે. ૩
કેદી કણુ વૃક્ષતણી કાળે રે, કે લુબે અતિ સલખી બાળે રે. ૪
કેદી કણુ મોર કળા માંડે રે, કે લાઠે તો ગાળો પણુ જાડે રે. ૫
અહાનંદનો સ્વામી જોડી રે, કે કાંધી મજનારી ઘેડી રે. ૬

પદ ૭

કેદી કણુ ગોપીને, ધર જાણે રે, કે નાચે રૂપ તાળી માણે રે. ૧
કહે તે કામ સરવ કરવું રે, કે કરીને મન એવું હરવું રે.

કેદી કણ જશોમતીને આગે રે, કે જલધને મદી માખણ માગે રે. ૩
 દેતાં ને વાર કણ હોણું રે, કે તો રાપ કરીને અતિ રાવે રે. ૪
 કેદી કણ વનમાંથી જાણને રે, કે બેસે પંડ રાજ યાજને રે. ૫
 અલાનંદનો રવામી બેસે રે, કે નિરખી ઉર કંપન મેસે રે. ૬

પદ ૮

છખીસો જ્વાલીય સંગે રે, કે રંગબીનો બેસે રંગે રે. ૧
 મનોહર બાજતણી લીલા રે, કે હરે વદાસી ગોકુળમાં કીલા રે. ૨
 સરખા જ્વાલીયા સાથે રે, કે મોરનાં પીછ ધર્પાં માથે રે. ૩
 ગોપી ગર્ભ પાણીકું ભરવા રે, કે કીકું મન ચોરી કરવા રે. ૪
 બેળા થયા મંડળી વાળી રે, કે કે આલ્યા ધર રંદું બાળી રે. ૫
 અલાનંદ હરિ તરકરીયા રે, કે ગોપીના ધરમાંથી ગરીયા રે. ૬

રાગ ગરબી. પદ ૧

જશોદા કહીને સમજાવે, લાલ તમારો છે;
 અમ સાથે બાંધે દાવો, લાલ તમારો છે. ૧
 કેમ કીધો લાડકવાયો. લાલ. અમારે મહોસે આપ્યો. લાલ. ૨
 એ માટે અલી આબ્યાં. લાલ. એણે હોરે આઠ ચણ્યાં. લાલ. ૩
 શું કહીએ અર્જુન માંડી. લાલ. રોજે છે દાડી દાડી. લાલ. ૪
 કેમ કરવા શીખ્યો ચોરી. લાલ. અલ્યો છે જોશ નેરી. લાલ. ૫
 અલાનંદ કહે સમ આપને. લાલ. તમે જાણો તે શું આપને. લાલ. ૬

પદ ૨

રેલ જોઈને ધર ફાડે, ધુમ મચાવે છે;
 વળી બાળકને રોવાડે, ધુમ મચાવે છે. ૧
 કાંઈ અર્જુનથી કેવાણું. ધુ. કીધા વિના નથી કેવાણું. ધુ. ૨
 કુધ દેતાં કુણાં લખને ધુ. જાણ છે ગાળ્યુ દખને. ધુ. ૩
 તમ સાથે સાખી રેયે. ધુ. નાંહ તો રાગને દહાયે. ધુ. ૪

લખ માકડલાંની ટોળી. ધુ• નાખે છે ફેડી ટોળી. ધુ• ૫
બ્રહ્માનંદ કહે રાખો વારી. ધુ• એમાં જશે લાજ તમારી. ધુ• ૬

પદ ૩

રૂડો તો લાભ તમારે, લાડ ચડાવ્યો છે;
એમાં શું નફો અમારે, લાડ ચડાવ્યો છે. ૧
જો હોય સુધો વાલો લા• તે જે માગે તે આનો. લા• ૨
પણ અમ પાસે શું માગે. લા• નિત્ય દુણાં દિનનાં ભાગે. લા• ૩
તું જાણીશ માં જે તારો. લા• એ તો છે પુત્ર પિયારો. લા• ૪
એ કાગ કાપલને પેરે. લા• એમ આવ્યો છે તારે ઘેરે. લા• ૫
બ્રહ્માનંદ કહે એને વારો. લા• ધર ખોશે સાજ સવારો. લા• ૬

પદ ૪

શું કહું તમારે આગે, એના કામડલાં;
મુને કહેતાં લજ્જા લાગે, એના કામડલાં. ૧
મધ બેતી હું એક દીનમાં. એ• કાંઈ કામે વૃંદાવનમાં. એ• ૨
મુજને એકસડી ભાળી. એ• આવ્યો ત્યાં પલવટ વાળી. એ• ૩
વારંતા આવી વળાયો. એ• કીધો નવ ચામે અળગો. એ• ૪
એને મનને મમતે મેલી. એ• શું કહીયે આજુ હેલી. એ• ૫
બ્રહ્માનંદ કહે આ છોકરડો. એ• દોઢાંયે દાંધે કરડો. એ• ૬

પદ ૫

એક ખીજ ગોળી બેલી, સાંભળ નંદરાણી;
હું કહું છું અંતર ખોલી, સાંભળ નંદરાણી. ૧
એ દીકામાં છે છોટા. સાં માંહી તો સુધો છે મોટા. સાં ૨
મારું કહું જો માનો. સાં વતવું તમને એક વાનો. સાં ૩
લાડકડી કન્યા લાવો. સાં એને પ્રીતેસું પરણાવો. સાં ૪
એમ કીધે લજ્જા રેશે. સાં નહીં તો એ લંછન દેશે. સાં ૫
કહે બ્રહ્માનંદ કર જોડી, સાં કર્યાંક જીવો કુંવારી છોડી સાં ૬

૫૬ ૬

એક ત્રીજી ગોલી ત્યારે, એને જાણું છું;

એને લવ કાળી છે જારે, એને જાણું છું. ૧

પરણી બોરી યાશે. એ. વેવાઈની ગાળ્યુ ખાશે. એ. ૨
 એને નહીં ગાઠે જોવી તેવી. એ. એને જોઈએ એ જોવી. એ. ૩
 પરણી ઉભી વા ખાશે. એ. ઘેર ખીજતે એ જાશે. એ. ૪
 એના મનનું ગમતું કરશે. એ. કહેશે તો પાણી ભરશે. એ. ૫
 જોઈ નીચું લજ્જા પામી. એ. ઉમા અહાનંદનો સ્વામી. એ. ૬

૫૬ ૭

દિબકતા બોલ્યા બળાયો, ગાલણી જુડી છે;

એણે મુજને નીરમળ કળીયો, ગાલણી જુડી છે.

હું ચોરીમાં શું જાણું. જા. હા મેં કાપું ઘેંઝાણું. ગા. ૨
 હું નાનો ને એ મોટી. ગા. એક મારી મુજને સોટી. ગા. ૩
 મુને જાણી ગાળી દીધી. ગા. મારી મોરલી ખુંચી લીધી. ગા. ૪
 મા એ સાચું નવ બોલે. ગા. મસ્તાની થઇને ડાલે. ગા. ૫
 અહાનંદ કહે એમની વાણી. ગા. ધર જવાની નીશાણી. ગા. ૬

૫૬ ૮

હથી જશોમતી લીધી ઓરો, કુંવર કાનાને;

હડે પેરાવો કહોરો, કુંવર કાનાને. ૧

ગોપી જોઈને મુસકાની. કું. વળી આવજો એવું જાણી. કું. ૨
 પછી મોરલી દીધી પાછી. કું. કાંઈ વાત ન રાખી કાઢી. કું. ૩
 એમ ખેલ કરે છે દાડી. કું. નિલ કુંજુ ઉતારે મુઠી. કું. ૪
 છ એવા ચરીત્ર અપારે. કું. શેષાદીક અંતરે ધારે. કું. ૫
 જોઈ અહાનંદનો સ્વામી. કું. ગોપી અતિ આનંદ પામી. કું. ૬

રાગ ગરબી-પદ ૧

હો અળવીલા અળવ ન કીજે, કાઠડું મહીડું ઝુંદી નવ લીજે. હો ૦ ટક.
અમે આપ્યાં જમએ છએ વાટે, આડો હિભો છે જમનાને ધાટે;

આવી બાઝ માં મહીને માટે. હો ૦ ૧

હું છું કંસ તણી મહીવારી, મારે વસે છે જળ ભારી;

મુખ જોલજો વેણુ વીચારી હો ૦ ૨

તારાં રોક્યાં અમે નવ રહીયે, જેમ હોય તેમ મુખ પર કહીયે;

દાણુ જોરાધએ નવ દહજે. હો ૦ ૩

કેમ નિહંજજ સરખું જોલે, તેને કેજે હોય ઘૂજ તોયે;

મુજ દેડે તું શાને ડાલે. હો ૦ ૪

તારૂં નામ જાણું છું જે કાનો, છે સૌને આવો નથી છાનો;

અભાનંદના વાલા કહું માનો. હો ૦ ૫

પદ-૨

હો કાતુડા મેલને દેડો, શું સમજીને આવે છે છેડો. હો ૦ ટક.

બુદી જાણ છે સૈયરની ટાળી, મારે માથે છે મહીની ગોળી;

નહિ આપું હું નાખીશ ટાળી. હો ૦ ૧

જોલે વદવા જેવી તું વાણી, આડો આવે છે યજને તું દાણી.

આવી બાઝે છે અમને શું જાણી. હો ૦ ૨

ધમને નંદતણો તું ઊરા, માથે ધાલી પુલકિરો તોરા;

તેનો અમને શું જણાવે છે જોરો. હો ૦ ૩

તું તો આવો નોતો આજ પેલો, હમણાં સુધી થયો છો તું છેલો;

મહી કેળીને માં થા તું ધેનો. હો ૦ ૪

લે માં વનમાં તું નામ અમારૂં, યારો આવું તે સાંજ સવારૂં;

અભાનંદ કહે ઘૂજને હું વારૂં. હો ૦ ૫

પદ ૩

હો કુતારા ઘૂજને હું જાણું, શાને કાજે કરે છે ધીજાણું. હો ૦ ટક.

તારી મોરલીમાં જાડુ છે ભારી, સણી વરા થઇ મજનારી;

તારી આખ્યુ છે કમણુમારી. હો ૦ ૧

અમે લેતાં નથી તારૂં નામ, જનવા રેને ખોટી ચક્રએ કામ;
 માથે મઢીનું ધુટ્યો કામ હો. ૨
 અમે જાણી નથી કાંઈ કેતાં, લોકલાજથી ખીંતાં રેતાં;
 દલે આજુ થયું છે સે'તાં. હો. ૩
 એવી વાત ન કરીયે ધેલી, કરશું સવ નદજની ડેલી;
 આવો પુત્ર કયો કેમ ફેલી. હો. ૪
 આવી બાઝ માં મઢીને માટે, જરૂરે જરૂરી ગાજ્ય મઢી સારે;
 બ્રહ્માનંદ કહે વુઠો જાને વાટે. હો. ૫

૫૬૪

હો દીવાના બોલ માં ધેલું, મઢી માંડે લેલું નથી સે'લું. હો. ૨૬.
 આ વાટે દોડી અમે ચાલું, કેદી દાણુ વુંને અમે આપ્યું;
 આપ્યે વું નજારે છે દાલું. હો. ૧
 જેમ હોય તેમ કહીયે સીધું, કેદી દાણુ મો'રે અમે દીધું;
 પુછ બાપ તારે કેદી લીધું. હો. ૨
 આડો આવે છે દોડી દોડી, શાને બાંલ મારી તે મગેડી;
 એ વાત ધણી નહીં થોડી. હો. ૩
 મુખ બોલજે વેણુ સંભાળી, નહીં સાંધું તારી દલે ગળી;
 કાંઈ નથી એવી જોશીગળી. હો. ૪
 બ્રહ્માનંદ કહે બોલે છે વેરે, આડો આવી રાખતી પેરે;
 ગાયો ચારી વુઠા જાને ધેરે. હો. ૫

૫૬૫

હો રંગીબીના હેલ છખીલા, રસીયા વર કાન રંગીલા. હો. ૨૬.
 વુંજ કાળે સલાં અમે મેંલ્યાં, વાલા લાગે વાલા તારાં વેલ્યાં;
 મારાં નીરખીને દરખે છે નેલ્યાં. હો. ૧
 તારી વંશી તે વનમાં વાગી, સુણી જોયોતાં હું જાગી;
 મારી લાલચ વુંજથી લાગી હો. ૨

મે તો લોકલાજ સરવે ખોધ, માંડ મનકું રહ્યું છે મોધ;
 હું તો જીવું છું તુજને જોધ. હો० ૩
 શુભનાન થઇ કદોરે, તારૂં છોગલીયું ચિત્ત ચોરે;
 હું તો રીઝી છું પુત્રવ્રતને તોરે. હો० ૪
 કાંઈ કામણ મુજને તેં કીધું, તેં તો લટકાં કરીને મન લીધું;
 અલ્લાનંદનું કારજ સીધું. હો० ૫

પદ ૬

હો મનમોહન તુજપર વારી, તારી રીત અલૌકીક ન્યારી. હો० ૧ક.
 તારી મોરલડી મરમાળી, રંગરેલ અતિ રૂપાળી;
 મારા મનગમતા વનમાળી. હો० ૨
 તુંને જોધને અતિ મુખ રાય, વણુ દીડે તે કાણુ ન રહેવાય;
 તારૂં મુખ મેલ્યું નવ જાય. હો० ૩
 રંગ ચોગ કસુંખી વાધે, તું રહેજે આખડીયોને આગે;
 તારાં લટકાં તે પ્યારાં લાગે. હો० ૪
 તારી વંશીમાં વેંધાણી, વાલી લાગે છે મુખડાંની વણી;
 તારી લાલચમાં હું ભોમાણી. હો० ૫
 ખાતે નિઃશંક થઇ હવે ખેલું, તુંજ સાથે જધાણું છે ખેલું;
 અલ્લાનંદ કહે પલક નવ મેલું. હો० ૬

પદ ૭

હો મનમાન્યા લાલ શુભાની, તારાં દરશન વિના હું દીવાની. હો० ૧ક.
 તારી જીવી અલૌકીક સારી, મુને જોધને લાગે છે પ્યારી;
 તારી જનકની જલિદારી. હો० ૨
 મારા દીલગના દીવાન, તમે પ્રીતમ જીવન પ્રાણ;
 સુખસાગર સ્યામ સુખણ. હો० ૩
 જોરા આવે આર્જીગન દીજે, પ્યારા પ્રેમ અધર રસ પીજે;
 માંડ મનકું ન માને ખીજે. હો० ૪

ગળે પેરી પુલા ફરી માગા, તેણે લાગે છે રૂપાળા;
 મારા મનમોહન મરમાળા. હો० ૪
 અતી આપો છે આનન્દ, મારા ગુણવંતા ગોવિંદ;
 બલિહારી બ્રહ્માનન્દ. હો० ૫

૫૬ ૮

હો હામાળા રામ સોહાગી, મારી લગની તે તુજથી લાગી. હો० ૨૬.
 શામે પુલકાના સચુઆર, નીરખી મગન થઇ મગનાર;
 વારી દોડીલા નન્દકુમાર. હો० ૧
 કાના રૂપ આમોઝિક તારૂં, જોઇ મનકું લોમાણું છે મરૂં;
 લેઇ સરવસ તુજપર વારૂં. હો० ૨
 તારી નૌતમ સુંદર ચાલ, મુને વાધે છે જોઇને વહાલ;
 મારા ભટકાળા નન્દલાલ. હો० ૩
 આવે પ્રેમ અધર રસ પાવા, મારા ચિત્તડાને લલચાવા;
 તારી મૂરતિ મનોહર માંવા. હો० ૪
 મારા પ્રીતમ સેજ પધારો, વાલા જોઇ જોઇ વહાલ વધારો;
 બ્રહ્માનંદનો જન્મ સુધારો. હો० ૫

રાગ કેરમા. ૫૬ ૧

પનિયાં લરનદો આરે, પનિયાં લરનદો આરે. ૨૬,
 મગ વિચ આય ખડે મનમોહન, કહા મનમાંથી વિચારે;
 ક્યું તુમ એસી અટક કરેત હો, નહી કહ્યું સજ તુમારે. ૫૦ ૧
 નિલ નિલ આપકે છોડ કરેત હો, યા જમુનાંકે આરે;
 નંદ્યાવાકો 'કરજ માગનો, નહી કુછ પાસ હમારે. ૫૦ ૨
 હમ જનત તુંમ જેસે જમમેલી, કાલિ ન આન ઠમારે;
 જેસે ખાહર રામ દેખાત હો, તેસે અંતર કારે. ૫૦ ૩
 એ કૃત તુમરો રહે ન છાનો, માનો નંદુલારે;
 બ્રહ્માનંદ કહે જશોમતિકું, સજ કહેગે વિસ્તારે. ૫૦ ૪

પદ ૨

કાન ફેરી ગરીયાં મેરી, કાન ફેરી ગરીયાં મેરી. ૨૬.
જગોમનિકું મિલ કહત ગ્વાલની, સુંન મૈયા ચિત્ત દેરા.
ગેલ પયોં અખ લાલ તિહારે, મજ કેષ જાત વસેરી. કાં ૧
ધરમેં આપકે બોલત ગારી, રોકત ટોકત સેરી;
વનમેં ભાઉ તો છોરા લોકે, આપ લેતહે ઘેરી. કાં ૨
જમુનાં નીર ભરન નહિ દેવે, કરત હે રાર ધનેરી;
યકિ કર ગોકુળ તજ જમહું, સુંન મૈયા સું તેરી. કાં ૩
વાતનસેં કરી રાર જુઝાર્ધ, જાપી ગીરધર ફેરી;
બહાનંદ કહે નંદ રાની, હરી મુખ દેખી હસેરી. કાં ૪

પદ ૩

હરી નાહકે જોર ન કીજો; હરી નાહકે જોર ન કીજો. ૨૬.
બહુત અજેર લાઇ મનમોહન, સાસ નણુંદ મોરી પીજો;
જોર, જોરપ્રજોં દાન મહીકા, લેનો હોય સો લીજો. કાં ૧
કબકે દાની બયે તુમ ખારે, નધ રીત ન કરીજો;
પૈસો ટોકા ન પાસ હમારે, પાવે સો મહી પીજો. કાં ૨
નધ રાજ તુમ કોઈ દેસો, સમજ વિચાર કહીજો;
દાન છોડકે નંદ મહરજી, ગૌ વનકું ચારીજો. કાં ૩
હમ તમારી પરવાહ ન રાખે, તપકે વાસ વસી જો;
બહાનંદ કહે રહો બને, દાન નહીં હમ લીજો. કાં ૪

પદ ૪

હરીકું રાધે નાગ નચાવે, હરીકું રાધે નાગ નચાવે. ૨૬.
પાહુનમેં નેપુર કરી દીને, કર ચુરી ઠહરાવે;
મિલકે જુથ સબે મજનારી, લાલકું ખારી બનાવે. કાં ૧
કહનિ કંબરીયાં દુર બહાયકે, લે લેધા પહિરાવે;
પાપ ઉતાર આઘર્ષ ચુંડરીયાં, નેનન મજર લગાવે. કાં ૨

માંગ સમારે જાણ દે બેઠી, કર અહ તાલ શીખાવે;
 રાધે રાધે કાન કાન કરી, નચવત નાન મિલાવે. ૬૦ ૩
 રૂપ બનાવ લગાયડે ધુંધટ, જશોમતિયે લે આવે;
 અહાનંદ કહે તેરે સુતકું, એદિ કુંવરી પરનાવે. ૬૦ ૪

ગાથ પરજ. પદ ૧

અમે કહો મજમાં કેમ રેયે, મૈયાં રે નારો લાલ અટાગે. ૨૬.
 રાત દિવસ મારી કેડ પડયો છે, અમે કેટલુંક આવીને ફેરે. મૈયાં ૧
 ચોરી કરે મારા ધરમાં જનો, તો દાડીનું દુઃખ કેમ સેહીએ. મૈયાં ૨
 જોલ કરે જમુનાછંને આરે, તો આવી જાએ મારે મૈયે. મૈયાં ૩
 અહાનંદ કહે ગોકુળ મેલી, કાંતો મથુરામાં જરે. મૈયાં ૪

પદ ૨

મારી આજ કરે શીઘ્ર આવી, એને રે તમે વારો જશોહ. ૨૬.
 પાણીકું બરતાં પાલવ આમે, હાની વાત નહિ છાવી. એને ૧
 મારમ જાતાં મહીકું લુંટે, હોરાને સાથે બોલાવી. એને ૨
 તમારી આમે સામે થાવા, વાતુ કરે છે બનાવી. એને ૩
 અહાનંદતણે એ વાતે, અમને તે હાર મનાવી. એને ૪

પદ ૩

જેમ મૂરતિ મનોહર તારી, માવા રે મારાં નેણાં લોભાણાં ૨૬.
 પાલડલી ઉપર શોમે છે, નવલ કલંગી અતિ સારી. માવા ૧
 હેત કરી દેડા ઉપર રાખું. પે'રાવું મોતીની માળા સારી. માવા ૨
 અતિ શોમે છાતિ ઉપડતિ, ચાલ જગતથી ન્યારી. માવા ૩
 અહાનંદ કહે સરસવ લેને, તમપર નાખું વારી. માવા ૪

પદ ૪

તારી લાવણ્યમાં લેવાણી, વાલા રે મારા નવલ વિહારી. ૨૬.
 મૂરતિ મનોહર જેમને તારી, જુલી હું બરવું પાણી. વાલા ૧
 પુરણ ચંદ સરિખું મુખકું, જકુટિમાં બરમાણી. વાલા ૨

છોગલિયે ચક્રચૂર ચમ્પ છું, ઝોલરિયા મજ્જાણી, વાલા ૦ ૩
ખજાનંદ કહે જોષ તારા નેણા, વેંણામાં વેંધાણી, વાલા ૦ ૪

રાગ કાફી. પદ ૨

વાલીક વેરે કીધારે, કુંજવિહારી વા ૦
નીરખોહી નાથ તમને તે શું કહું કહીએ રે, વિચારી મનમાં રહીએ રે. કું ૦
નીરખોહી નાથ પહેલાં તેં લાડ લડાવ્યા, વળતી તો વિસરાવ્યાં રે. કું ૦
નીરખોહી નાથ અમૃત પાછને મોટાં કીધાં, વિજેગે વિદીધાં રે. કું ૦
નીરખોહી નાથ વહેલા પધારી દર્શન દેજો, કાં તો તેડારી લેજો રે. કું ૦
નીરખોહી નાથ ખજાનંદની એ છે અરજી, સાંભળજો હોય મરજી રે. કું ૦

પદ ૨

વદાલાજી વે'લા આવોરે, પ્રીતમ પ્યારા, વ ૦
પ્રીતમજી પ્યારા તમથી લાગી છે આવી પ્રીતિ, જણો છો સર્વે રીતિ રે. પ્રી ૦
પ્રીતમજી પ્યારા વાધી છે મહાંની વેરી, ગયા છો ઉઠાં મેની રે. પ્રી ૦
પ્રીતમજી પ્યારા તકળે છે મજ્જેરી નારી, ભેટ્યાની આથા છે ભારી રે. પ્રી ૦
પ્રીતમજી પ્યારા દર્શન દેખે દુઃખ દાળો, રંગડાની રેલ વાળો રે. પ્રી ૦
પ્રીતમજી પ્યારા ખજાનંદની અરજી સુણીએ, શું આશું તમને કહીએ રે. પ્રી ૦

પદ ૩

જીવનજી તમને જાણ્યા, છેલ્લ શુમાની, જી ૦
શુમાની છેલ પહેલાં અમૃત રસ પાક, ગયા છો તમે વાક રે. જી ૦
શુમાની છેલ મનડાં અમારાં તમે લખને, બેઠા છો મથુરાં જખને રે. જી ૦
શુમાની છેલ મહાંની પીડ ન જાણી, ગયા છો મન તાણી રે. જી ૦
શુમાની છેલ અમે આવીને તમને વરીયાં, તમે તો છેતરીયાં રે. જી ૦
શુમાની છેલ ખજાનંદના વદાલા લેરી, ગયા છો તમે શેરી રે. જી ૦

પદ ૪

સ્વામળીયા સામું જો જો રે, મથુરાંના વાસી. સ્વા ૦
સ્વામળીયા વદાલા એ છે જો નગરી કઠારી, ત્રિશુવન ચકી ન્યારી રે. મ ૦

શ્યામળીયા વદાલા ત્યાના તે લોક નકારાં, ઉપરથી જોલે સારાં રે. મં
શ્યામળીયા વદાલા મયુરાર્માં મોહન વેલી, આ કુમળ અલ્પમેલી રે. મં
શ્યામળીયા વદાલા તમને એકાંતે જો જો તેડી, ચઢવી દેશે મેડી રે. મં
શ્યામળીયા વદાલા અલ્પાનંદના સ્વામી કહાના, ચાલી નીકળજો છાના રે. મં

રાગ પરજ-પદ ૧

શું કહીએ વાલમ તમને રે શું કહીએ. શું ૦ ૨૬.
પહેલીવેલી રે વદાલા પ્રીત કરીને, વીસારી મેઘ્યા હવે અમને રે. શું ૦ ૧
ખીજે તમારું વાલા મનડું લોભાણું, સાચું કહીએ હોયે ખાધ સમને રે. શું ૦ ૨
તમ રે વિના મારા નવલ સનેહી, કૃષ્ણ જલે છે બીળું મરમને રે. શું ૦ ૩
અલ્પાનંદ કહે છેટે રહેલું, એમ ધટે નહી મેરમને રે. શું ૦ ૪

પદ ૨

પેહેલી પ્રીતડી લગાડી એમ ન કરીએ રે. પે ૦ ૨૬.
શોકકલીનું સુખડું દેખી, અંતરમાં ઢાઝી મરીયે રે. પે ૦ ૧
અમથકી તો તમે છેટે ફરો છો, કહોને કહ્યોરે ઠરીયે રે. પે ૦ ૨
તમ રે વિનારે મારા નાથ રંગીલા, ધીરજ કેમ કરી ધરીયે રે. પે ૦ ૩
અલ્પાનંદ કહે અમથી વાલમ, છેટે છેટે નવ ફરીયે રે. પે ૦ ૪

પદ ૩

શીઠ હાલો છો અમથી તરતા રે. શી ૦ ૨૬.
મરમાળી રે મોરલડીને વાંતા, હેત કરી મન હરતા રે. શી ૦ ૧
માથે રંગીલાં છેલાં છોમાં મેલી, બાવે પગલાં બરતા રે. શી ૦ ૨
નવલ પીપા નટવર નંવરંગી, શીશ કંઠંગીને ધરના રે. શી ૦ ૩
અલ્પાનંદના નાથ પીહારી, શોકકલીને સુખી કરતા રે. શી ૦ ૪

પદ ૪

મુને મારી રે નેણુને બલકે રે. મુ ૦ ૨૬.
લાવ લાગ્યો રે મારું અંતર ધ્રુમે, વહની રે પીડા હરે લગકે રે. મુ ૦ ૨

ધરડાનો રે મારગ હું તે જુવી, હેલડી મારી ઝગડે રે. મુ. ૨
આંખડી રે અંતરમાં લાગી, મરમ જાણ્યો છે બાધે મલકે રે. મુ. ૩
અહાનંદ કહે કેમ જીવાગે. હૈકું ચઢ્યું છે મારું હલકે રે. મુ. ૪

રાગ ગરબી પદ ૧

વહાલા અમ સાથે રે, અલખેલ આંટી રાખો છો;
તમે વઢવા જેવાં વેણુ, દૂરે રહી દાખો છો. ૧
વારી ખીજે ધર બલવંત, પ્રગટ ખીરાજો છો;
કાના આવંતાં અમ પાસ, શાને લાજો છો. ૨
વહાલા પહેલાં હરીયા પ્રાણુ, પ્રીત લગાડીને;
પછી મેલ્યાં તમે માવ, ડાખાં પાડીને. ૩
તમે અજણ્યાને સાથ, જોરે જોરે ખોલો છો;
વિન તેજા તેની કેડ, ડાયા ડોલો છો. ૪
વળી શીખ્યા જાડુ સ્વામ, મનકું હરવાનું
તમને લક્ષણુ પડીયું લાલ, પરધર હરવાનું. ૫
વારી અહાનંદનાં નાથ, મનડે બાવો છો;
વહાલા છેટે રહીને 'સ્વામ, શું લલચાવો છો. ૬

પદ ૨

તમે કામજુગાર કાન, કામજુ જાણો છો;
શ્હી મોરલડીની તાન, ચિતડાં તાણો છો. ૧
ખીજે છોગાં મેલી છેલ, નિસ પધારો છો;
અમને છેટે રહીને શીલ, મેણાં મારો છો. ૨
વારી કાષ્ટને ઘેર જામ નાથ, ખાતે ખેલો છો;
વાલા નવા કરો છો નેહ, જુનાને મેલો છો. ૩
તમે પાડોશજુને પાસ, નિસ દીશ રહો છોજ;
આવી અમ આજે અલખેલ, કુંકું કુંકું કહો છોજ. ૪

જાણ્યાં જાણ્યાં તમ્મરાં કામ, જાદુમારંછ;
 તમે ધુત્યું ગોકુળ ગામ, છે ધુતારંછ. ૫
 આવા મોઢા થયા છે માવ, અમ ઘર આવંતા;
 ક્ષણાન્દ કહે ખીજ કેડ, ડોલો આવંતા. ૬

૫૬ ૩

તમે શું સમજીને સ્થામ, આડા આવો છે;
 વારી એકલડાં વનમાં, શીદ બોલાવો છે. ૧
 મારે માથે મહીનો માટ, જો જો ફેડંતા;
 તમે નિશ દીન નવરા નાથ, ડોલો ફેડંતા. ૨
 આવી ખાત્રો માં અલખેલ, વાટે વેંતાને;
 વાલા આગી થઈ છે વાર, અમને સેંતાને. ૩
 ત્યારે મુખડાની મહારાજ, ગાળ્યો સાંભળશે;
 ત્યારે સમજીને તતકાળ, વાલમજી વળશે. ૪
 તમે મુઘા થયા છે હેલ; હમણું સ્થામળીયા;
 વાલા છળ કરવા અમ સાથ, શીખ્યા છે છળીયા. ૫
 માનો મહાન્દના નાથ, એમાં નહીં સાઈ;
 તમે ખાઈને થયા છે ખુળ, મહી માંખણ માઈ. ૬

૫૬ ૪

જોરા આવોને નંદજના લાલ, કાંઈ કહેવું છે;
 મારે એકાંતે તમ પાસ, રસીયા રહેવું છે. ૧
 તમે લટકે વગડી વેણ, મનકું મોવાને;
 મુણી આવી છું અલખેલ, મુખકું જોવાને. ૨
 મને લાગે છે ખારી લાલ, મુખની વાતલડી;
 તમને મળવા કારણ માવ, હરખે છાતલડી. ૩
 વલ્લવા તમ વિના ત્રિજીવનસય, પળ નથી રેંવાતું.
 તમે છેટે રહો છો સ્થામ, તે કુઃખ નથી સેંવાતું. ૪

મારું મન લોભાણું માવ, માને નહીં બીજે;
કાના આવોને એકાંત, ગોઠડી કીજે. ૫
વારી અલાનંદના નાય, દુઃખડાં કાપોને;
વાલા મેર કરીને મોરાર, દરશન આપોને. ૬

રાગ જંગલો-પદ ૧

ગાગરિયાં મોરી ફેરી રે, આગરીયાં મોરી ફેરી, ધનસ્થામ રે શુમાની. ગાં ૦ ટેક.
સુંદર તન ચંદન ખોર કીયે ગજ ચઢત ચાલ ચાલ મરતાની. ગાં ૧
સંમ ગ્વાલ બાલ દર વિસ હિયે, સુખ કહત વાત તોફાની. ગાં ૨
નિલ સાંજ સવાર બેશન કરે, મગ રોકત હો કર દાની. ગાં ૩
અલાનંદ કહે શંક નહીં મનમેં, મહિ લેત આપ પદચાની. ગાં ૪

પદ ૨

મેં કાસે કહું બતીયાં રે, મેં કાસે કહું બતીયાં, મોરી બાંધ્યાં મરોરી. મેં ૦ ટેક.
મેં જાત સખી મહી બેચનકું, મોય પકર લે ઇન દોરી. મેં ૧
સુરકાવ ગધ સુરીયાં સજની, ગલ ગાલ મનોહર તોરી. મેં ૨
નહીં લાજ રખત હર લોકનકી, નહીં માનત કષ્ટ બરજોરી. મેં ૩
અલાનંદ કહત ઇન મોહનને, મોકું બહુત કરી નહીં થોરી. મેં ૪

પદ ૩

મેં તુમસે કીયા નેશ રે, મેં તુમસે કીયા નેશ, મેશ નવલ વિહારી. મેં ૦ ટેક.
મેં નટવર તુમસે નેહ કીયા, કલ લોક લાજ વિસારી. મેં ૧
સુખદેન મનોહર સ્થામણિયા, હખી અધિક લગત મોય ખારી. મેં ૨
નેનનમેં રાખું જાતન કરી, જ્યું અહીં રાખે મની ધારી. મેં ૩
અલાનંદ કહે નટવર રૂપ લખી, તન ધન મન હરત વારી. મેં ૪

પદ ૪

સ્થામણિયે ચિત્ત ચોર્યો રે, સ્થામણિયે ચિત્ત ચોર્યો, મેરો મોરલી બજાઇ. સ્થાં ૦ ટેક.
મેં સુતીથી સુખસેજ સખી, નિજ નવલ જીવનકે માંધ. સ્થાં ૧
બાકુળ મોય કીની વંસરીયાં, ધૂની સુનત ઊઠી અકુલાઈ. સ્થાં ૨

કહ્યું મંત્ર ભરી પદ મોરલિયાં, મુની યવન રણો નહીં જાણ. સ્થા. ૩
અજ્ઞાનંદ કહે સ્થામ વિહારી જ્યું, કરી જ્ઞાન તાન મુખ માધ. સ્થા. ૪

રાગ જંગલો-પદ ૧

નવલ કનૈયા ચિત્તો દરૈયા, નવલ કનૈયા ચિત્તો દરૈયા. ૨૬.
જ્વાલ બાલ સખડી સંજ લીને, વનમેહી ધેન ચરૈયા. ૬૦ ૧
મેં જમુના જળ ભરન ગમ્મતી, કોઈ ન સંજ મનૈયા. ૬૦ ૨
આપ અજ્ઞાનંદ મમ વિગ દાડે, કહ્યું મોપ વાત કનૈયા. ૬૦ ૩
મોરલી મુનાય મગન કરી ડારી, અજ્ઞાનંદ મુખ દૈયા. ૬૦ ૪

પદ ૨

નવલ ગુમાતી ભરન દે પાની, નવલ ગુમાતી ભરન દે પાની. ૨૬.
જમુનાકે તટ આપ જડુપતી, ઘુમ હોપ બેઠે દાની. ૭૦ ૧
તેરે કાજ નહુંદ મોપ અમરત, સામુ શીરત રીસાની. ૭૦ ૨
ઓર કોઈ નહીં વસતહે વાતમેં, એક મોકું પહીયાની. ૭૦ ૩
અજ્ઞાનંદ કહે ગોડે તરફી, મૂર લેવત હો તાની. ૭૦ ૪

પદ ૩

સ્થામ સજુના દૂર ન હના, સ્થામ સજુના દૂર ન હના. ૨૬.
મોહન લાલ પીયા તેરી મુરતી, દેખી અડત રંજ કુના. ૮૦ ૧
પ્રાણુજવન રંજ મહોલ પધારો, કરીકુ ફૂલ ખીકુના. ૮૦ ૨
રેખે બાલ મનોદર નીકી, લાલ કમળ દમ ફૂના. ૮૦ ૩
અજ્ઞાનંદ કહે તેરી હખી વિન, સજ જમ લગત અજુના. ૮૦ ૪

પદ ૪

મૂરતિ તિહારી લગત હે ખારી, મૂરતિ તિહારી લગત હે ખારી. ૨૬.
પેચદાર બંધી શીર પગીયાં, પહીરે દાર દગ્ગરી. ૯૦ ૧
શોખિત સુંદર નવલ દુસાત્રો, અંજરખી ફૂલકપારી. ૯૦ ૨
એકી મૂરતિકું દેખી અહોનિશ, મગન રહત વજનારી. ૯૦ ૩
અજ્ઞાનંદ કહત તેરી હખીકા, ધરત ખ્યાન ત્રિપુરારી. ૯૦ ૪

રાગ કરાઈડો. પદ ૧

મોહન મહોલે પધારે, રંગબીના રે;
મહોલે પધારે રે, મારે જનમ સુધારે રે, રંગબીના રે. મો. ૨૬.
ગજગતી ચાલે, શુભતાન ચમ છું છું તો;
ચિત્તને ચોરે છે, રાવલો કમર કટારો. રંગ. ૧
આડી આડી મીઠે નેતા, મનડાને મો'તા વારી;
નીપટ લાગે છે, વાલો નેહુને નમરો. રંગ. ૨
નવલ કલંગી ચંગી, રસીક રસીલી લાગે રે;
મોળીકું શોભે છે, જાણે કુલડાને બરો. રંગ. ૩
બ્રહ્માનંદના રે વાલા, છેલ જમિલા વારી;
આવી મારો મનડા કેગ, તાવ નીવારો. રંગ. ૪

૫૩ ૨

મોહન મનકું હગે છે, મરમાળા રે;
મનકું હરો છે, ઉલા રંગમાં ફરો છે, મરમાળા રે. મો. ૨૬.
મોરલી વળતા ગેરી, લાલ તો રંગીલા લેરી;
રસના રંગીલા માગ, હરમાં ગરો છે. મ. ૧
જરકસી પેરી રે જામા, આવો છે સામા વારી;
ભાવ સહીતા પ્રેમે, પમલા બરો છે. મ. ૨
પાપડલી પેચાળી રે બાધી, રો છે દમ સાધી વાલા;
રંગના રંગીલા હોમાં, શીથ ધરો છે. મ. ૩
બ્રહ્માનંદના રે વાલા, છેલ શુમાની રે લાલા;
લોચન અમારો, સુધન કરો છે. મ. ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

ઝોરા આવો નટવર નાનડીયા; તમે મારા જીવ સાથે જડીયા; ઝો.
શોભો છે સોનેરી પટકે, છળી રંગ ચોળતણે ચટકે
લીધું મન કાય તણે લટકે. ઝો. ૧

હરી મેં તમ અર્થે કાયા, લાગી છે મુખ્યાની માયા;
 જીવેા ધણું જીજ્ઞાસના જાયા. આં ૨
 સુંદર વર લાગેા છે સરા, ન મેલું એક ધડી ન્યારા;
 હોજી મારે પ્રાણુ થકી પ્યારા. આં ૩
 વાતો થકી કુખ્યાં વીસરીયે, જોષ જોષ અંતરમાં ફરીયે;
 કાના આવેા ગોઠડી ફરીયે, આં ૪
 કદીપર પીતાંબર કસીયા, હેતે નિલ જોસો છે દસીયા;
 અજાનંદના વાલા રસીયા. આં ૫

૫૬ ૨

વાઓ હરી વાંસલડી વાલા, લાડીલા નંદતણા દાલા. વાં
 મોહું મન વંશીના સ્વરમાં, જરી છું આનંદના ભરમાં;
 નથી દેવે રે'વાતું ધરમાં. વાં ૧
 જુમી સરવે અંતરની બળયું, વંશીમાં ચીત આવી વળયું;
 અર્ધ કાણુ નવ થાયે અળયું. વાં ૨
 વેધાણી વંશીને નાદે, સુણું છું સુંદર સ્વાદે;
 આવેા હરી હવે રે સાદે. વાં ૩
 આવી છું સાંજળવા ઓળે, વંશી અતિ મરમાળી જોડે,
 સુણી દીલ વસીધર જ્યું ડોડે. વાં ૪
 વંશી મુને લાગે છે પ્યારી, ગેરી ગેરી વાળે ત્રિધારી;
 અજાનંદ જાયે બલિહારી. વાં ૫

૫૬ ૩

આવેા અવેા સુંદર વર ઓસ, જોઉં માથે પુષોના તોરા; આં
 માઈ સરવે અળ્યું છે મજરે, દેખો છે અમૃતની નજરે;
 ગોઠયું મન કુલાને નજરે. આં ૧
 ગોળે મુખ ઉપર તિલ ત્રાણુ, કપેળે તીવડી કાણુ;
 જણુ રૂઝ લાગે છે બાણુ. આં ૨

મનોહર મૂર્તિ મન માની, છપાડી કેમ કરી રહે છાની;
 દેખી હુ તો યે છું દીવાની. આ. ૩
 કેસરની આંક કરી બાલે, વળી વળી બોલો છો વહાલે;
 ચાલો છો હંસતણી ચાલે. આ. ૪
 સુરંગી સુંઘણી ચંગી, અનુપમ પેરી છે અંગી;
 ધ્વજાનંદના વાલા રંગી. આ. ૫

પદ ૪

છો છ તમે નંદતણા નંદા, ચતુર વર જાકુળના ચંદા; છો.
 કોડીલા કુંવર કાનુડા, નટવર સુંદર નાનુડા;
 રાજેશ્વર દીસો છો રડા. છો. ૧
 આખ્યો તારી અતીમે અણીયાળી, મનોહર સુંદર મરમાળી;
 રંગીલી મૂરતી રૂપાળી છો. ૨
 આવો ધરે આવા ને આવા, ખાતે મંદી માંખણીયું ખાવા;
 મીઠું મીઠું બોલોને માવા. છો. ૩
 પેરી તન જરકસીયા જામા, આલી આવો વાલમજ સામા;
 વાઓ રૂડી વશી વીસામા. છો. ૪
 કોષ વિધ જાઓ નહીં કળીયા, હેતે તમે કુણુતચે હળીયા;
 વારી ધ્વજાનંદના વાવા છળીયા છો. ૫

રાગ સોરઠ. પદ ૧

સુન માત જશોદા ગોરી, સુ. તેરે લાલ અંશુડી ચોરી; સુન. ૨૬.
 કરત રસોષ અપને કરતે, કાઢી ધરી એક ઠોરી;
 કહા જાનું કહા કરેકે માધ, નજરે ચોરાધ ગોરી. સુન. ૧
 લજન તેરે નવલ લાલકે, મેં નહીં જાનત બોરી;
 લેકે સટક ગયો લરકનમેં, કર કર વાત કોરી. સુન. ૨
 નિત્ય નિત્ય ધરમેં પેકે, માંખન લેત જોરાજોરી;
 ધ્વજાનંદ કહે યાકી લીલા, એસી લાખ કરોરી. સુન. ૩

૫૬ ૨

મુત એસે કામ ન હીજે, સુઠ જાની વસ્તુ ન કચુદ લીજે; સુન૦ ૧
 અપને સુતકું કહન જશોમતી, પર ધર પમ ન ધરીજે;
 લાગ જાત દેખત લોકનમે, સુને તો રાગ ખીજે. સુન૦ ૧
 અપને ધરમે કમી ન મહીટી. જ્યું લાવે ત્યું પીજે;
 સુંદર સ્વામ અંગુઠી યાડી, હસકે પાડી દીજે. સુન૦ ૨
 દુમ છોટે અખતે કૃત એમે, કહો કુન લોક પતિજે;
 અહાનન્દ કહે તેરે કારન, કન્યા કહાં માગીજે. સુન૦ ૩

૫૬ ૩

યહ જોલત આલન જુઠી, ય૦ મૈયા મેં નહીં લીન અંગુઠી; ય૦ ૧
 મૈયારી મરગાન લાછહે, લરન જરનમેં હુંઠી;
 રાર કરતમે રસના યાડી, કચુ હોત ન કુઠી. ય૦ ૧
 જોખન ધનકો જોર જનાવત, રહત હે નિચડિન રૂઠી;
 છોટા દેખી ડરાવન મોકું, દેવત ગાલ અપુઠી. ય૦ ૨
 કુન જાણે યાડી કુન લેગયો, ઉધન ઉધત હુંઠી;
 અહાનન્દ કહે નહીં ખાનો તો, જોલ દેખ લે મુઠી. ય૦ ૩

૫૬ ૪

સખ કહત હે જુઠ કનૈયા, સ૦ સાચી મત માનો વ્રમ મૈયા, સ૦ ૧
 મોહન ચોર અંગુઠી મેરી, સો દીની હલવૈયા;
 સખ દેખત હલવાઈ પાસે, લીની સેર મીઠયા. સ૦ ૧
 જય મીઠાઈ દીની લરકનકું, વે સખ કહત ખવૈયા;
 જો મે યામે જુઠ કહું તો, પૂછ દેખ જલ લેયા. સ૦ ૨
 નામ નિયાન સહીત ઉન દીને, ચોર કાન ઠઠરૈયા;
 અહાનન્દ કહો હસી જશોમતી, અખ નહીં એસી કરૈયા. સ૦ ૩

રાગ જૂપાલી-પદ ૧

ગોપી ઘેર લિયે અવિનાશી, ગોપી ઘેર લિયે અવિનાશી;
 અવિનાશીકી કરત હે હાંસી. ગોપી૦ ૧
 ગારે તાત રૂ માત તીલારે, ઘુમ કહામે ભયે એસે કારે. ગોપી૦ ૧
 કુન જાને કહામે તેં આયો, તોકું હંધત જશોમતી જાયો. ગોપી૦ ૨
 તેરો જન્મ ભયો જમ છાંનો, તેરે બાપકો નહોં ઠીકાનો. ગોપી૦ ૩
 અહાનંદ કહે ગ્વાલન મદમાતી, હુલસાત હે સ્વામ હસાતી. ગોપી૦ ૪

પદ ૨

મીલ પૂછત હે મજનારી, મીલ પૂછત હે મજનારી;
 મજનારી અદે ગિરિધારી. મીલ૦ ૧
 તેરી માત જશોમતી બેરી, ઘુમ સીખે કહાં પ્યારે ચેરી. મીલ૦ ૧
 તેરે નંદ અહીર હે બાપા, શીર જાદવ કેસે કહાવા. મીલ૦ ૨
 તેરી ભાતકી નાહી ન થાહી, કરો કીસ વાધી હોવ હી સાહી. મીલ૦ ૩
 અહાનંદ કહે પીપા કહો સાચી, તેરે કુલકી ખાત હી કાચી. મીલ૦ ૪

પદ ૩

જાહું જશોમતિકું ઘુમ પૂછો, જાહું જશોમતિકું ઘુમ પૂછો;
 પૂછો કુલ મેરો કેસો હે ઉછો. જાહું૦ ૧
 તેરે મામાકી કેસી હે ભાતી, તેરે બાપકે કુંલુ જરાતી. જાહું૦ ૧
 ઘુમ હુબારે જળભદ્ર માતા, હમ જાનત લીધ હે બેકાતા. જાહું૦ ૨
 તેરે આહન કાજર પુટી, જલદાઈકે પગીયામેં ખુટી. જાહું૦ ૩
 અહાનંદ કહે નાચ પંધારો, વન જાવ કે જૈવન ચારો. જાહું૦ ૪

પદ ૪

હમ પૂછત હેં જલ વીરા, હમ પૂછત હેં જલ વીરા;
 ઘુમ જાદવ હો કે અહીરા. હમ૦ ૧
 હે વો જાદવ તો બેસો ખારે. કહેકું ગોપી ચારત અન્ન સાટે. હમ૦ ૧
 દેખી દેખી દોલત હમ તેરી, હાથ પીત હો કરી કરી ચેરી. હમ૦ ૧

હું દે કે જશોમતી લીનો, મહી પાપ બડો હમ કીનો. હમ ૦ ૩
અહ્લાનંદ કહે હમ સગ જાની, તોકું કન્યા બી ને મીત્રે કાની. હમ ૦ ૪

રાગ દાદી-પદ ૧

મોહન મારો મેલને રે કેડો કેડો રે; મો ૦ ૨ક.

સજ્જર સમાણી બીજી નહીં કાપ સાથે, માથે મારે પાણીકનોમેડો રે. મો ૦ ૧

વેદ વીટી ને પોતી કડા તારાં દીઠાં, દીકો તારો પાપકવીનો છેડો રે. મો ૦ ૨

મારજ જાતાં રે માજુરા દેખે રે, જુલ્યાં અમે કાવજ સનેડો રે. મો ૦ ૩

અહ્લાનંદના નાથ વિચારીને, નટવર કરી છો નિવેડો રે. મો ૦ ૪

પદ ૨

કાનુકા કહ્યું માનને માઈ માઈ રે. કા ૦ ૨ક.

આ મારગ અમે નિલ નિત્ય આતું રે, નથી કાંઈ લેનાં નામ તાઈ રે. કા ૦ ૧

હજી સુધી તો તારે રાજ નથી આજ્યું, આતું ચીદ બોલે હિ અટાઈ રે. કા ૦ ૨

આમાંથી તો કાંઈ એવું રે થારો, માણસની રીતે વાં ને વાઈ રે. કા ૦ ૩

અહ્લાનંદના નાથ વિહારી, હજી સમજો તો ધણું સાઈ રે. કા ૦ ૪

પદ ૩

રસીલા નંદલાલ જોરા આવો આવો રે. ર ૦ ૨ક.

રાય આગણુ બીચ ઉભા રે રહીને, જેરે સુર મોરઘડી બજાવો રે. ર ૦ ૧

પ્રીત સહીત મારા નાથ પધારો, દરશન દેખને જીવારો રે. ર ૦ ૨

મરમાળા રે માવાં મૂરતી તમારી, આવી મારા નેલુમાં ઠેરાવો રે. ર ૦ ૩

અહ્લાનંદના રે નટવર વાલા, મોહક્યુંમાં કરોને મેળાવો રે. ર ૦ ૪

પદ ૪

હોંગાળા રંજ છેલ જાંઘ વારી વારી રે. હા ૦ ૨ક.

તમ સાઈ રે મારા. રસીયા ત્રે વાલમ, ડુલડે સેજ સમાગી રે. હા ૦ ૧

માયું જાતાં રે હું નહીં મેલું, દદ હર આગી એવી ધારી રે. હા ૦ ૨

સોનેરી રે તારાં કલંગી સહીતી, પાપકવી લાગે છે અતી ખારી રે. હા ૦ ૩

અહ્લાનંદ કહે વેગે પધારો રે. મન કર્મ વચને તમારી રે. હા ૦ ૪

રાગ ધનાશ્રી. પદ ૧

મારા કેશરીયા વર કહાન, જાઉં તારે વારણીયે;
મોહી છું મોરલડીને તાન, આવી હિબી બારણીયે, ટેક.
આવી વરચું છે મારે અંતરે રે, વાલા રૂપ અબેદિકિક તારૂં;
છેલ છખીજી તારૂં છોગણુ રે, મને પ્રીતમ લાગે પ્યાર. મો ૧
શુભગ સોનાકેરાં સાંકળાં રે, માહે ચુની રતન જડાઈ;
નવલ રંગીલા મારા નાથજી રે, હું તો પ્રેમ કરીને પેરાંવું મો ૨
પ્રલતણી રે માળા પુટડી રે, વારી પ્રાણજીવન તમે પેરી;
અહ્લાનંદના વાલમા રે, મારા લાડકડા રંગ લેરી. મો ૩

પદ ૨

મોહી છું વાલમ બીને વાન, મોહન મરમાળા રે;
શરૂ રૂપ જોધને ચુલનાન, રસિયા રૂપાળા રે. ટેક
રસીક સહુણા રડા રૂપમા રે, વારી મનકુ આવી મોચું
છેલ છખીલા મારૂં ચિત્તકું રે, તારી પાધડલીમાં પ્રેયું. મો ૧
લાલ તિલક સોયામણુ રે, મીઠી મુખડા ફેરી વાણી;
કુંડળીએ રે તારે કાનજી રે, મારું મનકું લીધું તાણી. મો ૨
અખર આમૃતજી અંગમો રે, નિલ પહેરીને દર્શન દેવું;
અહ્લાનંદના વહાલમા રે, વહાલા ખીજું નહીં તમ જેવું. મો ૩

પદ ૩

મારા સ્વામળીયા સુખધામ, મોહી છું મરકલડે રે;
તમને જોધને મુંદર સ્વામ, ચિત્તડે રંગ ચડે રે. ટેક.
તમ કારણ મારા નાથજી રે, મે તો જગતી લજ્જા લાગી;
રમીયા તારા રૂપમાં રે, મારી લગની અહોનિશ લાગી. મો ૧
હાય કડા ખેલુ હેમનાં રે, તમે પેર્યા પ્રીતમ પ્યારા;
નટવર રાખુ નયણમાં રે, નિલ મોહન જીવન મારા. મો ૨
છખી જોધને તારી છેલવર, મારી મનવૃત્તિ લોખાણી;
અહ્લાનંદના વાલમા રે, આવી તમ સંગ પ્રીત, બંધાણી. મો ૩

૫૬ ૪

મારા લેરખડા નંદલાલ, વાલી તારી વાતડલી રે;
 જોધને ચટક રંગીલી રૂડી ચાલ, ઠરે છે મારી છતડલી રે. ૨૬.
 મજાજીવન તારી વાતડી રે, મારે પ્રીતમ અતર પેડી;
 'નીમખ ન મેલું' મારા નાથજી રે, હું તો સમરું સતી બેડી. વાં ૧
 રાજેશ્વર તારા રૂપમાં રે, મેં તો મનરૂતિ ડેરાવી;
 મોહન તારી મૂરતી રે, રૂડી આંખડલીમાં આવી. વાં ૨
 અજબ સોનેરી પહેરી ઉતરી રે, મહી માણેક જડીયેલ મોતી;
 અક્ષાનંદના વાલમાં રે, હું તો જીવું છું નિશ દિન જોતી. વાં ૩

રાગ ખમાચ-૫૬ ૧

ભરવા દેને મને પાણી રે, ભરવા દેને પાણી પાણી રે;
 ડોલરીયા મોહન દાણી. ભરં ૨૬.
 છેડ કરો માં મારી છેલછમિલા, દેખે છે સંપર સમાણી રે. ભરં ૧
 તમ સાથે નિશ દિન મુજ હિપર, સામુ કરે છે કુવાણી રે. ભરં ૨
 નણુદલ મારી બહોત અગારી, વઢો દેવરીયો રાપ આણી રે. ભરં ૩
 અક્ષાનંદ કહે આજ જવા લો, કાલ આપોશ હું તો જાણી રે. ભરં ૪

૫૬ ૨

રોકે છે જમુનાને આરે રે, રોકે છે જમુનાને આરે આરે રે;
 કહેને વાલા શું કરવું છે તારે. રોકે ૨૬.
 આ દાણે એકલાડાં જોધને, લોક ભરોસો મન ધારે રે. રોકે ૧
 ઠું તો લાજ રહિત મસ્તાનો, લાજ સહિત રહેવું મારે રે. રોકે ૨
 હરિવર નવરો આરત હેરે, ઘેર છે સાંજ સરારે રે. રોકે ૩
 અક્ષાનંદ કહે નહીં રે જાનું, માથે પ્રગટ જગ સારે રે. રોકે ૪

૫૬ ૩

જા જોડીને તને 'કહીયે' રે, કર જોડીને કહીયે કહીયે રે;
 સમજીને લાજમાં રહીયે. કરં ૨૬.

એવડી નહીં ઓસીયાળી તમારી, લોક-રાગનાં અમે છપ્પે રે. કાં ૧
 શુ જાણીને શ્યામ સહુણા આવી, બાઝો છો મારે મહીયે રે. કાં ૨
 મારમ વે'તાં જોષને મોહન, કાષ્ટની કેડ લખ્યે રે. કાં ૩
 અજાનંદ કહે રાગ કંસર્તુ, ગિરિધર ઘેલા નવ થપ્પે રે. કાં ૪

૫૬ ૪

હાલુ માગે છે કાનો દાડી રે, હાલુ માગે છે દાડી દાડી રે;
 જશોદા વારાને માડી કાણુ ૦ રેક.
 આજ બોલી મમતી અસુરી, મહીડાંની મદુખી ઉપાડી રે. કાણુ ૦ ૧
 આવી અયાનક ઘેરી મુજને લખને ગોવાલીડાંની ધાડી રે. કાણુ ૦ ૨
 ઉપર તો એ સાધુ સરખો, ઘટમાં ભરી છે એને ધાડી રે. કાણુ ૦ ૩
 અજાનંદ કહે મરત કયો તમે, ઝાઝુ માખણુ જમાડી રે. કાણુ ૦ ૪

રાગ ખમાય-૫૬ ૧

કાના આવી બાળે માં જો મહીડાંને માટ; કાનાં ૦ રેક.
 રસિક ચતુર વર નહિ રાકાય, વૃન્દાવનની રે વાટ. કાનાં ૦ ૧
 કે દી લાગે છે કહેને હાલુ તમારું, ગિરિધર જમુનને ધાટ. કાનાં ૦ ૨
 કંસ રાધનું જોર અમારે, નહિ જો થાય મહીડાંની ખાટ. કાનાં ૦ ૩
 અજાનંદ કહે એ વાતોથી, અભારો દાટોદાટ. કાનાં ૦ ૪

૫૬ ૨

કાના મારી મદુખી મેલોને મહારાજ; કાનાં ૦ રેક.
 મારમમાં રોકા માં મોહન, ખોટી થપ્પએ ધરડાંનાં કાજ. કાનાં ૦ ૧
 કાલ મમતી હું તો હાલુ સુકાવી, આવીને ઉભા છો શીઠ આજ. કાનાં ૦ ૨
 કર જોડીને વાલા કહું છું હું તમને, ચાલ્યો જાય સખીનો સમાજ. કાનાં ૦ ૩
 અજાનંદ કહે કાંઈક રાખો, લોકડીયાંની તમે લાજ. કાનાં ૦ ૪

૫૬ ૩

જાવા ઘોને કાના મારું માનોને કેલુ, જાવા ૦ રેક.
 કાન કુંવર મુંથી ઝગડો કરતાં, થઈ અષ્ટ ધડી બે ત્રણ. જાવા ૦ ૧

આરે આવીને તમે નવરા ઉભા, રસિયાજી દીન રેણુ. જાવા ૨
 તીખા તીખા નાય તમારા, વઢવા જેવા છે જો વેણુ. જાવા ૩
 ખલાનંદ કહે મહી સાર શીદને, કરો છો રાતાં નેણુ. જાવા ૩

૫૩ ૪

વાલા મારી વિનતિ માનોને જળવીર; વાલા ૦ રેક.
 થોડું કહેતા બહુ કહેવારો, અમે છીએ જાતનાં આહીર. વાલા ૧
 મોહન તમને અમે કીધા મોટા, ખૂન પાછને દધિ ખીર. વાલા ૨
 સમજીને મેલો સ્થામળીયા, સ્થામ ચતુર મારો ચીર. વાલા ૩
 ખલાનંદ જય ખલિદારી, સુંદર સ્થામ શરીર. વાલા ૪

રાગ મેવાડી. પદ ૧

અંતરની કેને કહીએ રે, ઓધાજી અમે અંતરની કેને કહીએ રે, રેક.

ઠાપે પ્રીત કરી પહેલી, મયુરા ગમા છે મેલી;

કહોને હવે કેમ રહીએ રે; આ ૧

રનેહનું શલ્ય સામે, પીયુ વિના કાણુ પામે;

હરિએ ન જવયું હૈયે રે. આ ૨

આખડીએ આવે છે આંસુ લોકડીયાં કરે છે હાંસુ;

તે તો અમે સર્વે સહીયે રે. આ ૩

નિષ્કુળાનંદને નાથે, અમને ન માર્યા હાથે,

આવું કરવું તો જોયે રે. આ ૪

૫૬ ૨

અંતર દાઝે છે અતિ રે, ઓધાજી માંડે અંતર દાઝે છે અતિ રે, રેક.

જે દિના સધાયા સ્થામ, તે દિનું ન સૂએ કામ;

મુંજાઇ ગઇ છે મતિ રે, આ ૧

હરદે દીવાની ઝેણું, જોવતાં બેઠિમે જોણું;

ધેલાના જેવી છે મતિ રે. આ ૨

મોહ્યુ નવ મમે કેનું, મુખ જોવા વિના એનું;
હદે સુખ નથી રતી રે. ઓ. ૩
નિષ્કુળાનંદનો સ્વામી, જાણે છે અંતરગમી;
તોયે કહેજો મારીવતી રે. ઓ. ૪

પદ ૩

અંતર હિદાસી રહેછે રે, ઓધાછે માર્ગ અંતર હિદાસી રહે છે. ટક.
રાત દિન હૃદયામાંય, સંભરે - સીકરે;
તેણે નેણે નીર વહે છે રે. ઓ. ૧
અમને વિસાયા બહાને, નેક નહજીને લગે;
તેણે દિન દુઃખમે છે રે. ઓ. ૨
મથુરાના રાજા - કપા, ભમે કુળજને વર્ષા;
તેનું એને કાણુ કહેછે રે. ઓ. ૩
નિષ્કુળાનંદનો રાજ, કારે આપે ના'વે આજ;
હવે એને કોનો બાપ છે રે. ઓ. ૪

પદ ૪

અંતરગતની વાતું રે, ઓધાછે કહું અંતરગતની વાતું રે ટક.
પહેલું વહેલું આપી સુખ, પછી દષ્ટ મયા દુઃખ;
તે તો નથી સહું જાતું રે. ઓ. ૧
કુળમાં કડવાં થયાં, સોઝીયાનાં મેણું સર્જા;
મન એને રંગ રાત્રું રે. ઓ. ૨
સમાની સોગત તોડી, આવશું મોગત જોડી;
તોમ એણે રાખી ધતું રે. ઓ. ૩
નિષ્કુળાનંદને બદાવે, કથું છે નંદલાવે;
કશું કેને નથી જાતું રે. ઓ. ૪

રાગ સોરઠ-૫૯ ૧

- પિયુષ બેઢા પધારજો, બહાલા જોઉં છું વાટ,
વાપદો ક્યોં તે વીતી ગયો, નાય ન આવ્યા શા માટ, પિં ૧
- અમાસે અરજ અમારડી, સુણો સ્યામ સુખશુ;
પહેલી કરી હરિ પ્રીતડી, પિયુ હરવાને પ્રાણ. પિં ૨
- એક અમારા આધર છો, બીજો ન બેસે મન;
અંતર રહે છે આલોચના, જોવા મુખ જીવન. પિં ૩
- બીજો ઉપાયે અમારડો, ના'વે સુખ શરીર;
અંતર યાંનિ ઉપજો નહિ, ધરં કષ્ટ પેથેં ધીર. પિં ૪
- ત્રીજો ત્રિકમ તમાગડું, મુખ જોશું મહારાજ;
તે દિન લેખે કરી લેખશું, જાશે દિલગીની દાસ. પિં ૫
- ચોથે તે સુખ ચિતવતાં, વળી જાયે મારું ચિત;
સામે ધણું શરીરમાં, પિયુ તમારી પ્રિત. પિં ૬
- પાંચમે પિયુષ પુરીયે, અમે અમળાની આશ;
દયાળુ દર્શન દિજ્યે, જાણી પોતાના દાસ. પિં ૭
- છડે છબિલાજી છેતરી, નેતું જાવું હો નાય;
એવું હતું જો અંતરે, સ્વામી લેવાતા સાય. પિં ૮
- સાતમે શી પેચ કીજ્યે, ધણું તલકે છે તન;
વિરહતણા વારિધિમખે, મુકી ગયા મોહન. પિં ૯
- અઠ્ઠમે અમને મેલી કરી, ગયા જોકુળયંદ;
વિયોગે બહાલા અમે વિલખું, તમે કરો આનંદ. પિં ૧૦
- નામે તે નવલી પ્રીતમાં, તમે લોભાણા લાલ;
નિસારી મેલી મુને બહાલમાં, કાંઈ જાણી કંગાલ. પિં ૧૧
- દશમે દશ દારિ નહિ, એવો શીયો અપરાધ;
અમળા ઉપર હરિ એવડો, બહાલા મ કરો વાદ. પિં ૧૨
- એકાદશમે હરિ અમારડા, અવગુણ છે અનેક;
દીનબંધુ દયા કરી, જીવન જોશો માં એક. પિં ૧૩

દાશિયે દલ માહેર, દાઝે દર્શન કાજ,
 બહાણ વેલેત પધારજો, મહેર કરી મહારાજ. પિં ૧૪
 તેરસે વદન વિચોકવા, લાભી રહ્યા લોચન;
 મનમા મનોનથ થાય છે, બહાણ જોવાને વદન. પિં ૧૫
 ચૌસે ચટકંતી ચાલશુ, આવો લટકંતા લાલ,
 મુખ તમારૂં મોહનજી, નીરખી ચાઉં નિરાલ. પિં ૧૬
 પુરણ પુણ્યે પ્રમદય, દેરા અમને આનંદ;
 નિબુળાનંદના નાથજી, સુખદાયિ સહજનંદ. પિં ૧૭

રાગ ગરબી. પદ ૧

‘કહેજો કાંનાને કુખળને વચ થઇને કેમ બેસી રહ્યા,’ એ દાળ છે
 મારા પ્રાણજીવન, આવડહું અમ સાથે રહ્યો કેમ કીધું;
 પહેલાં પીયુષ પાષ, બહાલમજી વાસેથી વિખડું કીધું. ૨૬.
 બહાણ જેઠ માસે જીવન મારા રે, મેલી મદિરને આલ્યા બારા રે;
 ક્યાં ઉપવન જઈ ઉતારા રે. મારાં ૧
 જાણ્યું અખડ બેળાં રહેશું અમે રે, લેશુ સુખ ધણુ સમે સમે રે,
 ત્યાં તો તરછીડી આલ્યા તમે રે. મારાં ૨
 બહાણ નેક તોધારાં નાખી અમનેરે. નોતુ ધટણું નાથ જવા તમને રે;
 નાખી અમપર વેળા વિખમનેરે, મારાં ૩
 બહાણ તમ વિના ધીરજ કેમ પ્રીયે રે, વણુ દોડે વ્યાકુળ ચર્પદ્રીયે રે;
 નાથ નિબુળાનંદના આવુ નવ કરીયે રે. મારાં ૪

પદ ૨

બહાણ અપાઠે અમને અનાથ કરી રે, મેલી મદા દુઃખમાં લલ્યા દરિરે;
 આવુ કષ્ટ કેમ ચક્રશુ જો તરી રે. મારાં ૧
 બહાણ વરસાવો વરસશે વેરી રે, સમે સંભળશે લાલમ લેરી રે;
 દેતાં દર્શન વસન સુંદર પહેરી રે. મારાં ૨

ચડી ચાખડીયે આવતા ચાલી રે, હરતા તાપ આપ દર્શન આલી રે.

વળી વાત કરતા બહાલી બહાલી રે. મારાં ૩

એહ વિસારે કેમ વિસરીયે રે, મુખ સંભારી નવણાં બરીયે રે;

નાથ નિષ્કુળાનંદના આવું નવ કરીયે રે. મારાં ૪

પદ ૩

બહાલા શ્રાવણે સાનેછે મુખડુ રે, મને મોલું થયું મદામુખડુ રે;

આવું દેવું નોતું અમને દુઃખડું રે. મારાં ૧

નાંતા નાથ જમ નહીયે નીરે રે, સ્થામ સુંદર શોભતા યરીરે રે;

કરતાં દર્શન અમે બેસી તીરે રે. મારાં ૨

જળ ઉઠાળતા સખા સાથે, નીર નાખતા એક એક માથે રે;

બહાતાં જળમાં ગાલી લેતા હાથે રે. મારાં ૩

સાને એંધાણું એં ફરી ફરીયે રે, બહાલા વિભેગે વિવ્રખી મરીયે રે;

નાથ નિષ્કુળાનંદના આવું નવ કરીયે રે. મારાં ૪

પદ ૪

બહાલા ભાદરવે બહુ ભાંત્યતણા રે, જમતા શ્યાક પાક સુંદર ધણાં રે;

દેતા પ્રસાદી જાણી જન આપણાં રે. મારાં ૧

હવે એ પ્રસાદી કથાથી મળે રે, એવું સંભારતા અંતર બળે રે;

થયું મુખ અભાગીયું આંણી પળે રે. મારાં ૨

ગમ વાત હાથથી ન આવે હવે રે, એવું વિચારતા કાળજ્ય હવે રે;

પડી વાત જમ જનમ નવેરે. મારાં ૩

બળે અંતર નિરંતર કેમ ફરીયે રે, એહ કષ્ટ અમારું આવી ફરીયે રે;

નાથ નિષ્કુળાનંદના આવું નવ કરીયે રે. મારાં ૪

પદ ૫

બહાલા આસુ માસે આનંદહારી રે, વાત સાંભરેછે વણસંભારી રે;

હીરો હાથ થકી હું બેઠી દારી રે. મારાં ૧

દેખી દીપમાળા આજ થારે રે, ખાલી મહિરીયે કેમ ખમારે રે;

જોષ જીવલડો મારો મારો રે. મારાં ૨

લીલા ભક્તિપદ સંગ્રહ.

કેને જમાડીશ અનકટ કરી રે, જાતા રલા નમનારા તમે દરી રે;
 ખાધી ખોટ મોડી એ અમે ખરી રે. મારા ૬
 હૃષ સુખ અમને દોવડે રે, આજ હિતારીયાં દુઃખને તરે રે;
 નાથ નિષ્કુળાનંદના આવું નવ ધરે રે. મારા ૬
 પદ ૬
 જ્ઞાલા કાર્તિક માસે કેમ કરૂં રે, ગયું સુખ સર્વે દુઃખ આપ્યું નરૂં રે;
 એનું કેમ કરી લક્ષ્ય હું મરૂં રે. મારા ૭
 જામ્યું મહાસાગરમધ્યે આજ રે, મારે ગ્રહો આથમીયો આજ રે;
 રજા પ્રાણ મારાં તે કાણુ કામ રે. મારા ૭
 પડ્યું નહિ વજ્ર કેમ વિજળી રે, યાત સુરણ કે હું જાન જાગી રે;
 આવું દુઃખ નવ દેખત વળી રે. મારા ૭
 લખ્યું હવું અમારે લક્ષ્યે રે, તમે ન મટાડ્યું તે કેમ મરે રે;
 નાથ નિષ્કુળાનંદના આવું નવ ધરે રે. મારા ૭
 પદ ૭
 જ્ઞાલા માગસરે મહાદુઃખમાં રે, મેલી ગયા છે અમને આંધ રે;
 તેનો કરો નાહ વિચાર કાંઈ રે. મારા ૮
 જ્ઞાલા અડ્યું કરી ગયા આંખિયું રે, દેતા દયા કરીને દર્શણીયું રે;
 શષ આંખ્યું હવે આ અભાગણીયું રે. મારા ૮
 હારી બેઠા મુઠી હવે હાયવડી રે, ખોઈ ખરી મીઠમ્મ પૂજી રી રે;
 હવે મરણું અમે એ પ્રખરે સહીરે. મારા ૮
 જ્યારે દુઃખનો દરિયો હલતે રે, સારે કષ્ટનો દટાણે કેવલ રે;
 નાથ નિષ્કુળાનંદના આવું નવ ધરે રે. મારા ૮

શીત ઋતુમાંછ સુંદર આપે રે, તમે તાપતા સુખડ તાપે રે;
 એહ સમો સંભારતાં કાળજ્ય કાપે રે. મારાં ૩
 એવું સંભારતાં સુખડું વટે રે, અગો અંગમાંછ દુઃખ ઉલટે રે;
 નાથ નિબુજાનંદના આવું નવ ઘટે રે. મારાં ૨

૫૬ ૯

બહાલા માધ માસે મારે કેમ થાશે રે, જ્યારે જન મળી વસંત મારે રે;
 સારે તમ વિના કેમ રહેવાશે રે. મારાં ૧
 પહેરી વસંતી વસન અંગે રે, ઉડાડતા ગુલાલ છોરંગે રે;
 રમતા રાજ થઇ સખા સંગે રે. મારાં ૨
 એહ લટક ખટકશે ઉરવિશે રે, સારે સખ શરીરે કેમ રહેશે રે;
 દુઃખ અણતોળ્યું અનિ આવશે રે. મારાં ૩
 હતી શ્રીહરિ તમ સાથે હેડી રે, તેતો તરત નાખી તમે કેડી રે;
 હવે નિબુજાનંદ કહે હ્યો તેડી રે. મારાં ૪

૫૬ ૧૦

બહાલા ફાગણ માસે ફરશું ઘેલાં રે, સુખ સંભારશે જો દીપાં પેલાં રે;
 આજ રણાં અમાગીયાં એકિલાં રે. મારાં ૧
 ભરી પિયકારી રસિયા રંગે રે, આવી નાખતા અમારે અંગે રે;
 કહું વાત એવી હું કર્યા લમે રે. મારાં ૨
 એવાં સુખ હું શાંશાં કહું વરણી રે, પામી દુઃખ એવી કરી કરણી રે;
 કેમ વેર નથી દેતી ધરણી રે. મારાં ૩
 બહાલા નાખી ગયા છે નક્કી બેડી રે, તેતો ઉખેડે નહિ કેની ઉખડી રે;
 હવે નિબુજાનંદ કહે હ્યો તેડી રે. મારાં ૪

૫૬ ૧૧

બહાલા ચૈત્ર માસે ચિતવું છું ચિતે રે, રહ્યો દેહ આરો તે દાણ રીતે રે;
 પાપી પડ્યો નહિ કેમ પ્રીને રે. મારાં ૧
 મોઢ કંઠે કરમનો ચર અળ્યો રે, બહાલ મારા તમે નવ મટાળ્યો રે;
 છેલીવાર અમને જોગવાળ્યો રે. મારાં ૨

અમે જીવું છઉં શા સુખ સારૂં રે, નથી દરસ પરસ તમારું રે;
અમથું રહું અમાત્રિયું તન મારું રે. મારાં ૩
નાભ્યે કામળ અભાગિયા મેડી રે, તેમ અવધિ પણ નાવિ નેડી રે;
હવે નિષ્કુળાનંદ કહે સ્યો તેડી રે. મારાં ૪
પદ ૧૨

જાલા વેશ્યખે વસનું લાગે છે રે, જોને સમાગિયા તન ત્યાગે છે રે;
મારી વેળાયે મોન કેમ જાગે છે રે. મારાં ૧
સર્વે હારી બેઠાં છોયે સુખકુંડ રે, કેડે રહું છે કેવળ દુઃખકુંડ રે;
માટે મારું છું મરવું હુંકુંડ રે. મારાં ૨
હવે જો જો પદમં જાંખી જોયું રે, લાં લાં સાંમરશે ને અમે રાયું રે.
એમ જાંખી જાંખી જીવત ખોયું રે. મારાં ૩
જાલા અમ ઉપર દુઃખડાં રેડી રે, તમે મયા છો ખરા ખેડી રે.
હવે નિષ્કુળાનંદ કહે સ્યો તેડી રે. મારાં ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

લટકાળે લટકતો રે આવે, મોહન મોરલી વાતો રે. લટ. ૨૬.
સખાને સંગે અતિ ઉજરંગે, ગીત અધુરાં ગાતો રે. લટ. ૧.
કેસરીએ વાધે કમુંખલ પાતે, કેસર રંજમાં રાતો રે. લટ. ૨.
પુલકાના તોય જગજ ને રોપી, પુલકાને હારે પુલાતો રે. લટ. ૩.
નિષ્કુળાનંદનો સ્વામી સ્વામગીયો, આવે અમીરસ પાતો રે. લટ. ૪.

પદ ૨

સ્વામગીઓ સનેહનો જાખ્યો, આવે છે અલગેતો રે. સ્વા. ૨૬.
રંજમાં રાતો ને વાંસળી વાતો, છોગાળે છેલ જાંખીયો રે. સ્વા. ૧
અતિ પ્રસન્ન વદન જાણાનું, જળવે કાર્યો અલગેતો રે. સ્વા. ૨
દર્શન દેવાને કાંઈક કહેવા, રસમસ કરવા રસીયો રે. સ્વા. ૩
નિષ્કુળાનંદનો સ્વામી સ્વામગીઓ, આવે જાણવેશું જોયો રે. સ્વા. ૪

મુંદર વદન કમળદળ ચન, નીરખતા આવટ લાગી રે.. મોહ૦ ૨
આધુ રે સુખ દુઃખ દૂર કાધુ, તે કેમ મૂકાય લાગી રે. મોહ૦ ૩
નિષ્કુળાનંદનો નાથ નીરખતાં, આનંદ વધાઇ વાગી રે. મોહ૦ ૪

પદ ૮

ભાગ્ય અમારે ભેટયા બૃધરજી, અલભેતો અવિનાશી રે. ભાગ્ય૦ ૮૬,
છેલ છાંતો રાજ રસીતો, વૃન્દાવનનો વાસી રે. ભાગ્ય૦ ૧
નિર્ભળ કામળ નાથ અમારો, રૂપાળો રૂપનો રાશી રે. ભાગ્ય૦ ૨
મૃતિ સારી નિરાતે નીરખતાં, કાઠી કર્મ જાય નાશી રે. ભાગ્ય૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથની છલ, ચરણકમળની હું ઘસી રે. ભાગ્ય૦ ૪

રાગ ગરબી પદ ૧

“આંગણિએ ઝાઝું શું લાણિયે” એ લાગ છે.

આવો મળાયે દુઃખડાં દળીયે, અલભેલાજી આવો મળાયે; ૮૬.
દર્શન દેયે દૂર ન રહીયે, આવો કુલાળા મારે ફળાયે. અલ૦ ૧
સોઠડલીનું સાલ ટપ્પું છે, કોણ ચીધે હવે આંગળીયે. અલ૦ ૨
છોખાં મેલી હવે આવો છોખાળા, કાપના ખાલ્યા નવ ખળાયે. અલ૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથ પીયારા, અમપર અલગક દળીયે. અલ૦ ૪

પદ ૨

પ્રીત જડી નહિ મેલું ધડી, તમ સાથે બહાલા પ્રીત જડી; ૮૬.
દુરીજનીયાં છેને દાજને મરતાં, શું કરશે ધણું ધણું નડી. તમ૦ ૧
કુળ કુટુંબનું કેણુ ન માન્યું, લોકડીયાં છેને મરે લડી. તમ૦ ૨
માયાને સાટે મેલું નહિ માવા, એવી આંટી ઘરમથિ પડી. તમ૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથ તમારી, લાગી છે મુજને લાલગડી. તમ૦ ૪

પદ ૩

બાધું મેલું હવે નહિ મેલું, તમ સાથે મારે બાધું મેલું; ૮૬.
શીરને સાટે મેં સાગિત કીધું, તોયે સોલું મેં તો માન્યું રહેલું. તમ૦ ૧

૫૬ ૩

છખીલાની છખી રે જોષને, મોહી રંભું મન મારૂં રે; છખી૦ ૮૬
 નેણાં વિશાળ ને વાણી રસાળ, તે પર તન મન વારૂં રે. છખી૦ ૧
 બહાલાનું વદન સુખનું સદન, શોભે છે સુંદર સારૂં રે. છખી૦ ૨
 જીવન જોષ હું મનમાં મોહી; મીટું મટકું ન મારૂં રે. છખી૦ ૩
 નિષ્કુળાનંદના નાયને નીરખી, અંતરમાંષ ઉતારૂં રે. છખી૦ ૪

૫૬ ૪

છોગાળા તારા છોગલા ઉપર, વાલમજી જાડું વારી રે; છોગા૦ ૮૬
 નંદવર નામરું સુખના સાગર, મનમાન્યા મુરારી રે. છોગા૦ ૧
 કાન જોવાળા ને વાસળીવાળા, તમે મીરાંધ્ય છો મારી રે. છોગા૦ ૨
 નંદના લાલા લાગો અતિ બહાલા, ગુણવંતા ગિરિધારી રે. છોગા૦ ૩
 નિષ્કુળાનંદના સ્વામી સ્વામળીયા, હું છઉં દાસી તમારી રે. છોગા૦ ૪

૫૬ ૫

મારાં સમ મંદિરીએ મારે, તજ રહો રંગબીના રે; મારા૦ ૮૬
 પણ એક સુખ દષ્ટને સીધાવ્યા, કેની ખીંકે એવા બીના રે. મારા૦ ૧
 શીઠ ઉધડકીને ઉઠો છો એવા, નિશંક રહો નાથ દીના રે. મારા૦ ૨
 ભડકી ન ભાગીએ બૂધરંજોળા, નહિ મેલું નાથ નવીના રે. મારા૦ ૩
 નિષ્કુળાનંદના સ્વામિ સ્વામળીયા, અમે રહેશું આધીના રે. મારા૦ ૪

૫૬ ૬

સાચું કહોને સ્વામળીયા રે બહાલા, અમથિર કેમ ન જોડે રે; સાચું ૮૬
 કષ્ટ સખીએ કહોને કામલુ કીધું, પ્રેમે ફરો તેની પુડે રે. સાચું ૧
 કોષક સખીને હેતે હળ્યા છો, જેમ પુડા વરસે છે વુડે રે. સાચું ૨
 ઉપડે મને જોલાવો છો અમને, હૈયાનું જણાય છે હોડે રે. સાચું ૩
 નિષ્કુળાનંદના નાથ તમ વિના, અંતર અકુળાષ છોડે રે. સાચું ૪

૫૬ ૭

મોહનનું સુખ જોવાને માટે, લાગ્ય અમને લાગી રે; મોહ૦ ૮૬
 પ્રેમનો પ્યારો નાથ અમારો, સુંદર સ્વામ સોહાગી રે. મોહ૦ ૧

મુદરે વદન કમળદળ ચન, નીરખતા ભાવટ લાગી રે. મોહ૦ ૨
આધ્યુ રે સુખ દુઃખ દૂર કાપ્યું, તે કેમ મૂકાય લાગી રે. મોહ૦ ૩
નિષ્કુળાનંદનો નાથ નીરખતા, આનંદ વધાઈ વાગી રે. મોહ૦ ૪

પદ ૮

ભાગ્ય અમારે બેઠયા બૂધરજી, અલભેયો અવિનાશી રે. લાગ્ય૦ ૧
છેલ છબીયો રાગ રસીયો, વૃન્દાવનનો વાસી રે. લાગ્ય૦ ૨
નિર્ભળ કમળ નાથ અમારો, રૂપાળો રૂપનો રાશી રે. લાગ્ય૦ ૩
મૃતિ સારી નિરાતે નીરખતા, કાટી કર્મ જાપ નાશી રે. લાગ્ય૦ ૪
નિષ્કુળાનંદના નાથની છલ, ચરણકમળની હું દામી રે. લાગ્ય૦ ૫

રાગ ગરબી પદ ૧

“આગણિએ ઝાઝું શું લાણિયે” એ લાગ છે.

આવો મળાયે દુઃખડાં દળીયે, અલભેલાજી આવો મળાયે; ૧૬.
દર્શન દેયે દૂર ન રહીયે, આવો પ્રલાણા મારે દુળાયે. અલ૦ ૧
સોઠડીતું સાલ રખ્યું છે, કાણુ ચીધે હવે આગળાયે. અલ૦ ૨
છાંત્રાંમેલી હવે આવો છાંત્રાં, કાંઈના ખાલ્યા નવ ખળાયે. અલ૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથ પીયારા, અમર અદળક દળાયે. અલ૦ ૪

પદ ૨

પ્રીત જડી નહિ મેલું ધડી, તમ સાથે વ્હાલા પ્રીત જડી; ૧૬.
દુરીતનીયાં છોને દાજીને મરતાં, શું કરજે ધણું ધણું નડી. તમ૦ ૧
કુળ કુટુંબનું કેલું ન માન્યું, લોકડીયાં છોને મરે લડી. તમ૦ ૨
માયાને સાટે મેલું નહિ માવા, એવી આંટી ઘરમાયે પડી. તમ૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથ તમારી, લાગી છે મુગ્ધને લાલગડી. તમ૦ ૪

પદ ૩

ખાધ્યુ બેલું હવે નહિ મેલું, તમ સાથે મારે ખાધ્યું બેલું; ૧૬.
શીરને સારે મેં સાંનિત કાપ્યું, તોયે સોલું મેં તો માન્યું રહેલું. તમ૦ ૧

અલખ્ય લાભ મેં આજથી લીધો, ખેટ આપી જે ન જવડુ પે'હું. તમ૦ ૨
 નટવર નાથજી સાથે તમારે, લાજ તજી હવે આજ ખેલું. તમ૦ ૩
 નિષ્કુળાનંદના નાથ તમારે, રૂપ અનુપમ રહે રહેલું. તમ૦ ૪

પદ ૪

મુખ જોઇ મન રહ્યું મેં, મોહનજી તારું મુખ જોઇ; ૨૬.
 અરર પુરવની આશ તજી, તમ વિના નવ ગમે કાઇ. મો૦ ૧
 મીઠા બોલાજી મુરતિ તારી, આશ મેં ચિત્તમાં લીધી મેં. મો૦ ૨
 કમળ નેણું કંઠેલ વહાલો, હોતે બધાં અતી દીસે દોષ. મો૦ ૩
 નિષ્કુળાનંદના નાથ તમારે, રૂપ જોઇ દીલદાસ્ય જોઇ. મો૦ ૪

રાગ ધોળ.

અનંદ આપ્યો અતી ધણો રે, આ સમામાં અલખેલ પુરોતમ પ્રગટી રે; ૨૬.
 અમૃતના સિંધુ ઉત્પત્તિ રે, રંગમતી વાળી છે રેલ. પુરો૦ ૧
 નિર્ભયની નોખત્યો વાગીયો રે, મળીયા મોહન રાય. પુરો૦ ૨
 વિધવિધ થયાં વધામણાં રે, કસર ન રહી કાંઈ. પુરો૦ ૩
 ખોટ ગઈ છે જોવાઈને રે, જલના જાગીર દોષ. પુરો૦ ૪
 દુઃખ મયું બહુ દિનનું રે, આવીયું સુખ અતોલ. પુરો૦ ૫
 કળશ ચઢાવ્યો કસ્માણુનો રે, સહિના મસ્તક પર મોહ. પુરો૦ ૬
 ધન્ય ધન્ય આ અવતારને રે, જોવા રાખી નહિ જોડ. પુરો૦ ૭
 સહુની પારે સહુ ઉપરે રે, એવી ચક્ષુથી જી રીત. પુરો૦ ૮
 નો'તી ભી નો'તી સાંભળી રે, પ્રગટવી એવી પુનીત. પુરો૦ ૯
 સર્વેના સ્વામી શ્રીહરિ રે, સર્વેના કલાવીયા સ્વામ. પુરો૦ ૧૦
 સર્વેના નિર્વાતા નાથજી રે, સર્વેનાં કરીયાં કામ. પુરો૦ ૧૧
 સ્વામિનારાયણુ નામનો રે, સિદ્ધ મેસાડીયો આપ. પુરો૦ ૧૨
 એ નામને જે આશમાં રે, તેના તે ટાળીયા તાપ. પુરો૦ ૧૩
 અમી જે અક્ષર ધામના રે, તેજે આપ્યો છે અનંદ. પુરો૦ ૧૪

અખંડ આનંદ આપી જીવને રે, કાખ્યાં જારે ભવદંડ. પુરૂષો. ૧૫
ખાતા વળાવ્યા ખોટના રે, ખરી કરાવી છે ખાટપ. પુરૂષો. ૧૬
બધ કીધા બીજાં બારણાં રે, વહેતી કીધી અક્ષર વાટ. પુરૂષો. ૧૭
તમ ટાળ્યું ત્રીલોકનું રે, પ્રકાશી પૂણ્ય. વલ્લ. પુરૂષો. ૧૮
અધાર રહ્યુંતું આવરી રે, તે ગયું ચયું સુગમ. પુરૂષો. ૧૯
સુરજ સદગ્ગનંદજી રે, આરે થયા છે ઉલ્લોત. પુરૂષો. ૨૦
પૂર્વની દિશાએ પ્રગટયા રે, ખોટા મોટા તે કર્યા ખતોત. પુરૂષો. ૨૧
અષાઢી મેધે આવી કર્યા રે, જાગ બીજાં આકળ. પુરૂષો. ૨૨
પૂર આલ્યાં પૃથ્વી પરે રે, ધોયા ધરતીનાં મળ. પુરૂષો. ૨૩
જાગ વીજ 'ને વરસયું રે, અમમ સુગમ કર્યું સોય. પુરૂષો. ૨૪
સહ જનને સુખ આપીયું રે, દુઃખી રહ્યું નવ મોઢ. પુરૂષો. ૨૫
શર્મનો ટોલ સુણારીયો, રે, દેરા લાગ્યા પોતે દાય પુરૂષો. ૨૬
દુર્ભળનાં દુઃખ કાપીયાં રે, ન જોઇ જાત કુમળ. પુરૂષો. ૨૭
ધન્ય ધન્ય મારા નાથજી રે, ધન્ય ઉદારીયા જન. પુરૂષો. ૨૮
ધન્ય ધન્ય આ અવતારને રે, ભને મળ્યા ભગવાન. પુરૂષો. ૨૯
વારી વારી જાઉં વારણે રે, કર્યાં અમારાં કાજ. પુરૂષો. ૩૦
ધણે હેતે ધનરથામજી રે, મળ્યા અવમેયો આજ. પુરૂષો. ૩૧
કહીએ મુખેથી કેટલું રે, આપીયો છે જે આનંદ. પુરૂષો. ૩૨
નિઃકુળાનંદ જાય વારણે રે, સહેજે મળ્યા સદગ્ગનંદ. પુરૂષો. ૩૩

રાગ ધોળા. પદ ૧

જાગ આવીયો આનંદ અંગ, ઉમંગ ઉરે અતિ;
અતિ મળ્યો મોટો સતસંગ, રંગે રંગાણી મનિ. ૧
મતિમય મેં કર્યો વિચાર, પાર સંસાર લેવા;
લેવા સખ સમગ્રમ સાર, નથી કાપે સંત જેવા. ૨
જેવાં લખ્યાં આગમે એવાણુ, તેવાં સત્યા સત મળ્યા;
મળ્યા જેથી પ્રગટ પ્રમાણુ, પ્રણુજ અદગ દગ્યા. ૩

હંબ્યા જીતના પાસા પુનિત, ચિત્ત તીર્થા ચોંટવું સષ્ટ,
સષ્ટ નિષ્કુળાનંદ કે રીત, પ્રીત મારી તેયું થષ્ટ. ૪

પદ ૨

થષ્ટ જીત મારી જગમાય, રહાય શ્રીહરિએ કરી;
કરી કૃપા તે કહી ન જાય, ફેરો ના રાખ્યાં કરી. ૧
ફરી નોયે ત્રાસ ગર્ભવાસ, દાસ જાણી આણી દયા;
દયાસિંધુ આપે અવિનાય, દાસ પાસ વાસે રહ્યા. ૨
રહ્યા નહિ સશય કાંયે શોક, પ્રગટ પ્રજુને પામી;
પામી જતિ આનંદ અસોક, કહો કાંઈ રહી ખામી. ૩
ખામી વામી ને થષ્ટ છે ખાટ, સુખ મુખે નાવે કહ્યું;
કહ્યું નિષ્કુળાનંદ તે માટ, કાજ આજ સારે થયું. ૪

પદ ૩

થયું મનગમતું મારે આજ, લાંજ લાખેણી રહી;
રહી જતિ ફરતી કાંઈ કાજ, સુખ તેતો પામી સહી. ૧
સહી કહીયે આ સમયની વાત, આ લાભ છે જો અતી;
અતી પ્રાપ્તિ મોટી વિખ્યાત, પામ્યા તે પરમ જતી. ૨
મતિ હતી જગમાં સુખસાય, નાથે તે નિવારી દીધી;
દીધી પુણતા બાંધ અહીં હાય, વાત એહ વહી કીધી. ૩
કીધી ફરણા તે કહી ન જાય, થાપ ન થાય તેહ;
તેહ નિષ્કુળાનંદ નિલ ગાય, ઉરે સંભારી એહ. ૪

પદ ૪

એહ સુખને કાંઈ સમાન, નાવે બીજું જોડે જોતાં;
જોતાં સુર નર નાજ નિમન, સુખ નવ સુણ્યું સુતાં. ૧
સુતાં જાહે પામીયે સુખ, વિમુખ હરિચી થઈ;
થઈ રહીયે સ્થામ સનમુખ, સદા સતસંગે રષ્ટ. ૨
રષ્ટ આજ મોર્થે જેની લાજ, સાચા હરિ સંત મજે;
મજે મુંદર એવો સમાજ, પાપ તાપ તરત દજે. ૩

તમે તારે સરવે કદ, જ્યારે હરિ મળે આપે;
આપે નિષ્કુળાનંદ આનંદ, કષ્ટ બીજાં સર્વે કાપે. ૪

રાગ ધોળ.

ભાગ્ય જગ્યાં રે આજ જાણવાં, યથા કોટિ કલ્યાણ;
ઉધારે ન રહ્યો એહનો, પામ્યા પ્રભુ પ્રગટ પ્રમાણ. (૧) ભાગ્ય
અનાથપણાંતુ મહેલુ ઉતર્યું, સદા યથા સનાથ;
ડર ન રહ્યો બીજા દેવનો, મલો હરિએ હાથ. (૨) ભાગ્ય
કંગાલપણુ કહેવા ના રહ્યું, સદા મનાણું સુખ;
મસ્તી આવી રે અતિ અંજમાં, દૂર પલાણુ દુઃખ (૨) ભાગ્ય
અણુસમજણુ અજગી ચપ્પ, સમી સમજણા વાન;
પાપ નવેં પરા પડ્યાં, મળ્યા શ્રીરિ સપ્તાન. (૨) ભાગ્ય
કનર ન રહી કોમ વાતની, પામ્યા પ્રભુ પ્રગટ પ્રસંગ;
ખોટ મટીને ખાટય થઈ, રહી ગયો છે રંગ. (૨) ભાગ્ય
શૂંધર મળતાં બહું થયું, ફેરો ફાળ્યો આ વાર;
સુખ તણી સીમા શી કહું, મન મોદ અપાર. (૨) ભાગ્ય
આજ આનંદ વધામણાં, હૈયે હરખ ન મય;
અમગતી વાત તે આવી મળી, શી કહું સુખની સીમાય. (૨) ભાગ્ય
આજ અમૃતની હેલી થઈ, રહી નહિ કાંઈએ ખોટ;
એક કલ્યાણુ કયાં રહ્યું, યથા કલ્યાણુ કોટ. (૨) ભાગ્ય
રાકપણુ તો રહ્યું નહિ, પ્રેમ મ કહેગો કંગાલ;
નિર્ધનીયા અમે નથી, મહા મળાયો છે માલ (૨) ભાગ્ય
કાણુ જાણે આ કેમ થયું, આગ્યુ અણુચિંતયું સુખ;
દાજો અલૌકિક લળી ગયો, મળ્યા હરિ મુખોમુખ. (૨) ભાગ્ય
ધન્ય ધન્ય અવસર આજનો, જેમાં મળ્યારે મહારાજ;
નિષ્કુળાનંદ ડંકો જીતનો, વાગી ગયો છે અજ. (૨) ભાગ્ય

રાગ પૂરજ.

મે હું આદિ અનાદિ, આ તો સર્વે ઉપાધિ;
 સદ્ગુરૂ મીઠ્યા અનાદિ, મીઠ ગઇ સર્વે ઉપાધિ. ૨૬.
 કહા કાષ્ટ ને કહા કુલ્યાડા, કયાં હે ધનરેહાસ;
 જન્મતે મોયે સદ્ગુરૂ મંલીયા, મીઠ ગયા સર્વે યાજ્ઞ. મેં હું ૧
 કોણુ કુળ ને કોણુ કુટુંબી, કોણુ માત ને તાત;
 કોણુ લાઇ ને કોણુ ભગીની, લહા અમારી જાત. મેં હું ૨
 નહિ રહ્યા મેં નહિ ગયા મેં, નહિ સુધર્મા નહિ બીમડા;
 અમે અમારા કુળ સંભાર્યા, મત કરના કાંઈ જગડા. મેં હું ૩
 પાણુમેંસે પુરય જનાયા, મળમૂત્રડી ક્યારી;
 મીઠ્યા રામ ને સર્વા દામ, અજ ન રહી કાઉમેં ધારી. મેં હું ૪
 આમે તપસી તપસા કરતા, રહી ગઇ કિંચિત કંઠા;
 તે દારણુ યા નરતન ધરીયો, સો જનત હે રામા. મેં હું ૫
 જે દારણુ આ નરતન ધરીયો, તે સરીણું છે કામ;
 નિઃકુળાનંદ કહે પ્રગટ મળ્યા મોહે, ટણું નામ ને દામ. મેં હું ૬

રાગ પૂરજ. પદ ૧

“પાનગીયે હયાં પ્રાણુ રે બેની મારા” એ દાળ છે.

સ્વામિનારાયણુ દેવ રે, જાજ મન નરનારાયણુ દેવ રે; ૨૬.
 શિવ સનકાદિક નારદ સરખા, નિલ કરે છે જેની સેવ રે. જાજ ૧
 વિશાળાવાસી સગ સુખનશી, જોગઅભ્યાસી અબેવ રે. જાજ ૨
 જેને સજ્જતાં જવદુઃખ નાશે, ત્રાસે તાપ તતખેવ રે. જાજ ૩
 નિઃકુળાનંદ કહે નાય જાજ્યાની, પાડી અંતરમાં ટેર રે. જાજ ૪

પદ ૨

સ્વામિનારાયણુ નામ રે, બહાણું લાગે સ્વામિનારાયણુ નામ રે. ૨૭.
 રાત દિવસ મારા રહ્યા જોતર, જપીય આહું જામ રે. બહાણું ૧

ભવજળ તરવા પાર ઉતરવા, ઠરવાનું છે મારે હાથ રે. વહાણું ૨
સર્વોપરી સ્થામ છે નરવીર નામ, સુંદર મુખડાનું ધામ રે. વહાણું ૩
નિબુજાનદના નાથને લાગતાં, વારે તેનું નાહ કામ રે. વહાણું ૪

૫૬ ૩

સ્વામિનારાયણ નાથ રે, મારે શીર સ્વામિનારાયણ નાથ રે; ૨૬.
અવર દેવને હું રાખે ન છાડું, મન માનીડું મારું એ સાથ રે. મારે ૧
ભરતખંડના શૂરને ભાગી, હવે શીરને રહુ અનાથ રે. મારે ૨
સર્વેના સ્વામિ અતરંગમી, એવા જાણી સૌખ્યો એને હાથ રે. મારે ૩
નિબુજાનંદ કહે નિઃશંક થઇ, ગાજ્ય એના શુણ્યાથ રે. મારે ૪

૫૬ ૪

સ્વામિનારાયણ વીર રે, વસ્થા રહે સ્વામિનારાયણ વીર રે; ૨૬.
અસ્થિર મન સ્થિર થયું છે, ગણ અંતરનું અધીર રે, વસ્થા ૧
શમ્યો સશય ને શોક સર્વે, થઇ ચાલિ સુખ શરીર રે. વસ્થા ૨
નિર્ભય થયાં ગયાં દુઃખ દિલનાં, થઇ ચિત્તની વૃત્તિ સ્થિર રે. વસ્થા ૩
નિબુજાનંદ કહે આનંદ આળ્યો, હવે દિલે નહિ દિલગીર રે. વસ્થા ૪

૫૬ ૧

“જોને વિચારી તારા જીવમાં હો પ્રાણીયા” એ લાગ છે.

વાલમ જોઈં છું તારી વાટડી મોહનજ,

આવો આરા જો અલખેલ રે ફેસરિયા કુવર;

મનડું છાડે છે જોવા મુખને મોહનજ.

ચરણમાં પહેરી રૂડી ચાખડી, મોહન આવો મ કરો વાલા વેળ રે. કેસ ૧
મનોહર આવજો મલપતા, મોહન લટકેળા લટકતાં લાવ રે. કેસ ૨
પહેરી પછેડી રૂડી ઉજળી, મોહન હલાવતા હાથમાં રૂમાલ રે. કેસ ૩
વેળાજન કયાં છે મેં તે લાવતાં, મોહન જુગને જમીરે ઘનસ્થામ રે. કેસ ૪
નિબુજાનંદના હો નાથ છે, મોહન પુરો હરિ હમ્મણી હામ રે. કેસ ૫

પદ - ૨

હેતે ભરી કરીએ વાતડી જીવનજ,
સનમુખ બેસી દેવા સુખ રે સહુણા સ્થામઃ
નયણાં ઠરે છે તમને નિરખી જીવનજ.

સાંભળીશ સરવે કામ તજી, જીવં જે જે કહેશે મનોહર મુખ રે. સહુ ૧
વાત તમારી સારી સાંભળી, જીવં પારી રાખીશ હિરમાંય રે. સહુ ૨
વાસપનાં વેણુ દેણુ સુખનાં, જીવં મુણે કાસળ રહે નહિ ઠાપ રે. સહુ ૩
વાસ વાધે છે વાલા વાતથી, જીવં દેશે ઉપગ્રવે વળી હેત રે. સહુ ૪
નિષ્કુળાનંદના હો નાથ હો, જીવં કહેજો મીઠા બોલા મારા મિત રે. સહુ ૫

પદ ૩

બાવ ધણે છે મારે જીતરે જૂધરજ,
તમને મળવા તલકે છે તન રે કાડીલા વાલા;
આવીને બેઠિયો ભરી બાવયું જૂધરજ.

હેત આવે છે આત દહડે, જૂધ ૦ આવો અંગે મળીયે મોહન રે. કાડી ૧
હેતનું મળવું દરે તાપને, જૂધ ૦ આપે વળી અંગમાં આનંદ રે. કાડી ૨
દહડું ફરી યાયે જો હેમાદરી, જૂધ ૦ તમને મળ્યે કરજીના કંદ રે. કાડી ૩
ધણી હોય થાય છે મારે દહડે, જૂધ ૦ અંગે અંગ લેવાને આલિંગન રે. કાડી ૪
વાલા નિષ્કુળાનંદની સુંણા વિનતિ, જૂધ ૦ મળી મને કરીયે મનન રે. કાડી ૫

પદ ૪

કર બેડી કરું છું છું વિનતિ પ્રીતમજ,
સાંભળજો તમે ધનસ્થામ રે સ્થામળીયા સેણ;
સાચેરા સગા હો મારા પ્રાણના પ્રીતમજ.

તમે આજે અમને મુખ આપિયાં, પ્રીત ૦ તેતો સંભરે જીવમાં આહુ જામ રે. સ્થામ.
સમે સમે આપ્યાં સારાં સુખને, પ્રીત ૦ લાડલાજી લડાવિયાં લાડ રે. સ્થામ.
અણુતોળ્યાં આપ્યાં સુખ આગળે, પ્રીત ૦ આજ એ વાતની ચષ્ટ મષ્ટ આડ રે. સ્થામ.
એક સાઈં પોઠાઈં દું પેરયે પેરયે, પ્રીત ૦ સુંણી વાલા કરજો વહેલી સાર રે. સ્થામ.
નિષ્કુળાનંદના તમે નાથ હો, પ્રીત ૦ અલબેલા અમારા આધાર રે. સ્થામ.

રાગ પરજ-પદ ૧

“મોહન મોઝે પધારે, રંગીનારે” એ લાગ છે.

તારી મીટ રે મોહન, મન હરિયાં રે; તારી.

મન હરિયાં રે, જાણું જાણું કરીયાં રે. તારી. ૨૬.

મીઠઠી તમારી વારી, કામચુગારી રે વાલા;

નજરે ચઢયા તે નવ હિરિયાં રે. તારી. ૧

ચાકિ વદને જોષ, પ્રાણુ લ્યો પરાધ રે વાલા;

નયણનાં જાણુ ઘટમાં ગરિયાં રે. તારી. ૨

ધાયલ યજ રે, હું તો ન યજુ રે રે વાલા;

રોષ રોષ રે આખ્યે આંસુ અરિયાં રે. તારી. ૩

નિષ્કુળાનંદના સ્વામી, અંતરે જામી રે વાલા,

તમને જોષને મારાં નયણાં હરિયાં રે. તારી. ૪

પદ ૨

તારી વાતે રે વાલમ વચ કરી રે, તારી.

વચ કરી રે લીધા પ્રાણુજ હરી રે. તારી. ૨૬.

વાત કાપે જો રીતે, કરે છો પ્રીતે રે વાલા;

તે તો મારા ચિત્તકામાં ખુતી ખરી રે. તારી. ૧

વાત તમારી સારી, સદા સુખકારી રે વાલા;

વળા વળી સુંણ જાણું શ્રવણુ ધરી રે. તારી. ૨

શુંણી એ વાતો અમે, નથી રહેવાતું રે વાલા;

જાણું બેઠું રે આવી ભાવ ભરી રે. તારી. ૩

નિષ્કુળાનંદના પ્યાર, સનેહી મારા રે વાલા;

હેતની વાતો હવે કરજો હરિ રે. તારી. ૪

પદ ૩

તારે સંગે રે, મોહન મન મળિયું રે, તારે.

મન મળિયું રે, આખ્યું નવ અળિયું રે. તારે. ૨૬.

સુંદર સાઈ છે, તમાઈ રે વાઘા;
જેધને ચિત્ત એણે દાળે દળિયું રે. તારે ૧

સોળ કળારે શોલા, જેધ મન મોહીરે વાઘા;
ચિતવતાં રે ચિતે લાગ્યું ગગિયું રે. તારે ૨

અનેક દિવસનું રે જો, દુઃખ હતું રે વાઘા;
સુખ જેધને તે તો તર્ત દળિયું રે. તારે ૩

નિષ્કુળાનંદના સ્વામી, જેધ સુખ પામી રે વાઘા;
જાગ્ય લગેઈ માઈ આજ વળિયું રે. તારે ૪

પદ ૪

તમ દોઢે રે દીલગની દાઝ દળે છે; તમ
દાઝ દળે છે સુખ શતિ વળે છે. તમ ૨૩

૨૫ અનુપમ સાઈ, જેધને તમાઈ રે વાઘા;
દુઃખના દિવસ આરા દૂર પળે છે રે. તમ ૧

છપી તમારી પ્યારી, જેધને હું વારીરે વાલા;
આલિંગન લેવા તન દળવળે છે. તમ ૨

ભાવે આપીને બોટા, દુઃખડાં સમેટા રે વાલા;
વણ મળે રે અંગે આગ્ય અંગે છે. તમ ૩

નિષ્કુળાનંદના નાથ, જેડી કહું હાથ રે વાલા;
મનહું તો માઈ તમ સાથે મળે છે. તમ ૪

રાગ ગરબી-પદ ૧

“રંગીલા રંગાને ચટકે રે, કે મારું મન લીધું છે લટકે રે.” એ લાળ છે.
વાત મેં તો વિચારી અને રે, વાતો અને મગીવા સ્વપને રે;
એવું નોતું અમપામે કાચે રે, જેણે કરી હરિ પરસન આચે રે. ૧
મળિયા મેરથ મોટી આણી રે, પાત્રો હરિ પોતાના જાણી રે;
અહો વાત આશ્ચર્ય જેવી રે, આવી પણ જોળખી લેવી રે. ૨
ક્યાં હરિ અખિલ જીવન પતિ રે, ક્યાં મુજ ગરીબ તણી મતિ રે;

આજ સમા મળીયો છે સારે રે, આળ્યો તો અવતાર મારો રે. ૩
મળવું મેલું છે મારે રે, ન મળે સત ચિરને સાટે રે;
તે હાર હેત કરી મળિયા રે, અઢળ અમ ઉપર ઢળિયા રે. ૪
કાઢી અને અંધધંધથી લીધી રે, ઝોળખાણુ પોતાની દીધી રે;
કરી વહામે વાંલપની વાવું રે, બાગી તેણે ભવ તણી બ્રાવું રે. ૫
માન્યુ કાગ્ય માદું મન સર્પ રે, પ્રાંત મારી પરવહા શું થઈ રે;
નથી કાંઈ વાત સરખી વાત રે, નિષ્કુળાનંદના મળ્યા નાથ રે. ૬

૫૬ ૨

મળ્યા મને મેર્ય કરી મારા રે, નથી અમે ઝોસિંગલ માવા રે;
કર્યો ગુણુ કોટ ઘણો અમને રે, નથી કાંઈ અમે દેવા તમને રે. ૧
તન મન ધન તમને દેયે રે, તેણે શું જો ઝોસિમય થયે રે;
ગણી મને ધરતણી જોનાં રે, તેણે મારા મનમાં રહી પુલી રે. ૨
કરે મેલ્ય તમ વિના સાથે રે, સ્વારથ નોતો કાંઈ મુજમાંયે રે;
પરમાર્થાં એક તમે પોતે રે, નથી બીજો ન મળે જોતે રે. ૩
હયાણું એક તમે દેવા રે, નથી બીજો અન્ય કોઈ દેવા રે;
મોટપણે એક તમે મોટા રે, બીજા સદુ અજ આલે હોટા રે. ૪
કૃપાણું એક તમે કહાવ્યા રે, કૃપા કરી આજ હરિ આવ્યા રે;
સુખદાયિ એક અંતરંગમી રે, નિષ્કુળાનંદ તણા સ્વામી રે. ૫

૫૬ ૩

પ્રીત રીત જોધને કીજે રે. કીજે તો નિશાળી લીજે રે;
હતા હરિ જાણતાં અમને રે, નોતાં કાંઈ અજમ અમે તમને રે. ૧
ધડી ધડી પળ પળની ધાર રે નથી કયિ અજણી નાથ રે.
જાણી જોધને જો કરીયે રે, તેનો હવે ધોખો શો ધરીયે રે. ૨
હવે તો થઈ તે થઈ રે, બાલે હરિ ગ્રહી તે ગ્રહી રે,
મુકતા લાજ લાગે તમને રે, તજતાં જાગ્ય નહિ અમને રે. ૩
અમે તમે એમ મળી કરીયે રે, બોલ્યું તે પાણું ન ફરીયે રે;

તન મન ધન આપ્યું તમને રે, તમે કર્યા પોતાનાં અમને રે. ૪
 જાણી પ્રભુ પોતાનાં પશું રે, દયા હવે કરજો દયાળું રે;
 દયા કરી દરશન દીજો રે, મુખ જોઈ મુખ અમે લીજો રે. ૫
 તમને જોઈ જેવું તે જોઈ રે, કલ્યા વિના કુઃખ રહે મોહું રે;
 નિષ્કુળાનંદ કંઠે નાથ રે, સુણજો ગરીબતણી આય રે. ૬

પદ ૪

આજ મને મોહનજી મળીયા રે, અમ પર અડળક ઢળીયા રે;
 દયાળુ દયા ધણી કીધી રે, યુક્તાં વાંછ મહી લીધી રે. ૧
 મળીયા અણુઆશે અમને રે, તેનો સિયે શુણુ કરૂં તમને રે;
 નથી કાંઈ આપવા અમ પાસ રે, દૂરબળ એમ આપ્યું દાસ રે. ૨
 મોટા મન મોટાઈ આણી રે, આવ્યા હરિ અધમ મને જાણી રે;
 ન મળો મોટિ, ઉપાયે કાંઈ રે, મળો તમે:મિશ્ર સમું જોઈ રે. ૩
 ખારસમણિ પેસે કમ પામે રે, જોમાં દ્રવ્ય સર્વ મળી સામે રે;
 ચિંતામણી મૂલ્ય વડે, ન મળે રે, ચિંતા જોને ચિંતવતાં ટળે રે. ૪
 ચંદન નિપજો નહિ વાદાવે રે, મેહુલાતો મૂલ્ય વિના આવે રે;
 રાવ જોમ રોજની નશાવે રે, એટલા તો અણુપ્રમણ્યાં આવે રે. ૫
 તેમ હરિ મળિયા હો તમે રે, વિચારી તે જોયું જો અમે રે;
 ધન્ય ધન્ય એમ ધટે આજ રે, નિષ્કુળાનંદતણા રાજ રે. ૬

રાગ ગરબી. પદ ૧

“આજ સખી જોવાને રે મધ્યએ” એ લાજ છે,
 સાંભળને સાહેલી રે મારી, વણવી કહું એક વાત રે;
 મનમોહન મંદિરીયે રે મારે, આજ આવ્યા અર્ધ રાતે રે. ૧
 આંવીને એણે મને જાણી, કહું કમાડ ઉધાડ રે;
 શું કરું હું શણગાર ઉતારી, મુતીતી વાસી કમાડ રે. ૨
 પછી ઉતરે પર ઉતરે આપી, સજવા લાગી શણગાર રે;
 ભુલ્યા હો ભવન મોળા હેવાના, જાઓ ક્યોં જ્યાં કરાર રે. ૩

એણે કહ્યું નથી ભુલ્યો જામિની, આચ્યો રમવા તુ સાથ રે;
જાણતી કેમ નથી જીવતી હું, નિષ્કુળાનંદનો નાથ રે. ૪

પદ ૨

તૈયે એને મેં એમજ કહ્યું, નાથ ન કરે અનીતિ રે;
રાખ જુએ રૂપરૂપું જે રાતે, કહો કિયાંની એ રીતિ રે. ૧
એણે કહ્યું હું યુગદ ધારી, મોટા નમે જી મુને રે,
કારે નથી તું જાણતી રાધા, સું રે યયું સખી તુંને રે, ૨
મેં કહ્યું યુગદધારી મોટા રાજ, પ્રજાને પાજે પ્રીતે રે;
ભુલ્યે પણ કેને જાવન ન આવે, રહે પોતાની રીતે રે. ૩
એણે કહ્યું હું મોરલીવાળો, મોરલી મારે હાથ રે;
મીઠી વાંધને મન હશે છું, નિષ્કુળાનંદનો નાથ રે. ૪

પદ ૩

મેં કહ્યું મોરલી વાગે વાદીકા, જામે ભોળાં જાણ્યાં ઝેરે રે;
દિવસે આવે સર્પ દેખાવે, રાતે ના'વે કેને ઘેરે રે. ૧
એણે કહ્યું હું ગિરિવર ધારી, ધર્યો મેં ગાવરધન રે;
પ્રજામાં સહુ વાત જાણે છે, નરનારી જે જન રે, ૨
મેં કહ્યું ગિરિ ધર્યો હનુમાને, ક્યાં સમજનાં કાજ રે,
સદા રહે સિયા રામજી સંગે, ધર્યાં ન આવે એ આજ રે. ૩
એણે કહ્યું શંખધારી, સુંદર શંખ જી હાથ રે;
રાજ સુણાવી આનંદ આપું છું, નિષ્કુળાનંદનો નાથ રે. ૪

પદ ૪

મેં કહ્યું શંખ ધારી હોયે સિદ્ધ, વસે તે વનને માંધ રે;
અર્ધ રાતે રેઢાં આસનથી રે ઉઠી, આવે નહિ એ આંધ રે. ૧
એણે કહ્યું હું ચક્ર ધારી, કરે છે ચક્ર મારે રે;
દાસ મારા ને જે દુઃખ દિયે, તેને હું તર્ત સંહાર રે. ૨
મેં કહ્યું ચક્રધારી પ્રજાપત, પાત્ર ઉતારે જહુ પેર રે;
જેશે તો આવશું જરૂર લેવા, હમણાં જાઓ તમે ઘેર રે. ૩

એણે કહ્યું મહાધારી હું ગોરી, મહાધર મારું નામ રે;
મોટા પાપીને પ્રાગ્વ્ય કહું હું, નિષ્કુળાનંદનો સ્યામ રે. ૪

પદ ૫

મેં કહ્યું મહાધારી મહા મોટો, બીમે ક્યોં બારથ રે;
ભેદા હોયે તિયાં જુદા કરે જાણ, ધ્યાં નહિ સરે અર્થ રે. ૧
એણે કહ્યું હું પદમધારી, નથી બરમર બીજો રે;
શોધી જો હવે મુજ સરિખો, દાર્ઢ હોયે તો કહેજો રે. ૨
વળતિ હું તો રહી વિચારી, ઉત્તર ન મળ્યો એક રે;
પદમધારી હોયે પ્રશ્ન ન દોડા, વિધવિધ ક્યોં વિવેક રે. ૩
શબ્દમાર પશુ સજી રહી સરવે, જોડો ન રહ્યો અંગે યે;
નિષ્કુળાનંદના નાથને પછી, છડી મળી ઉછરંમે રે. ૪

પદ ૬

મોહન મુખ જોઈ દુઃખ ટળિયાં, વળિયા અમારા વાન રે;
સરવે પેયેં મુખ પામી સાહેલી, ચાલ રહી ગુલતાન રે. ૧
સામું જોઈ સ્નામજિયે રે વાને, હેતે હસિને જોલાવી રે;
ભલો ઉત્તર તેં આપ્યો અમને, કહાપણુ દલનું લાવી રે. ૨
તેણે કહ્યું મેં ન જાણખ્યા તમને, ગાનું મ કરજો દોષ રે;
અનણ્યમાં જે જોલીયાં અમે, તેનો નિવારજો દોષ રે. ૩
એમ સખી અલભેલાને સમે, રંમે તિયાણી રાત રે;
નિષ્કુળાનંદના નાથ શું મળી, તેણી કહી તને વાત રે. ૪

પદ રાગ ગરબી-પદ ૧

“સળ્યા શબ્દમાર શોભાય રે” એ લાગ છે.

સંભળ સેધર વાતડી રે, અલભેલાની જોડ;
ભળ્યો છે ભણી વાતડી રે, શબ્દર ધરી જોખ. ૧
માથે લટકે લટરિયું રે, આવી પડે ખાલ;
બરમ ચોળી કરી શ્રુતિયું રે, લોચન કીધાં લાલ. ૨

ભણું બ્રાહ્મણીયુ ભગવવા રે, જનેષ પહેરી જાણ્યુ,
મન રાધાનું રિઆવવા રે, સિધ્ધ થયા સગવડ ૩
મોરો માણિગર મુંજનો રે, બાધ્યો છે આડબધ;
મલો મનો ભોગ મુંજનો રે, મૂઝાઝા છે કંધ, ૪
ભખુમાણને સદને રે, જઈ બેઠા બળવાન;
નાથ નિષ્કુળાનંદને રે ધરુ' લાં જઈ પ્યાન. ૫

પદ ૨

ભખુમાણે બહુ ભાવ રું રે, પુછે આણી પ્રેમ;
અમ આગળિયે ઉછાવરું રે, કહેને આગ્યા કેમ. ૧
ભોજન માંગેને ભાવતાં રે, મુખયજી મદારંગ;
લાગે નહિ વાર લાવતાં રે, આણી આપું આજ. ૨
શાક પાક સોપાન્યાં રે, તળેલાં ને તયાર;
દાજર કરે આણી દમયાં રે, વળી ન લાગે વાર. ૩
આપું અમલ ભાગ્ય આકરી રે, લેતાં આવે લહેર;
કરે એવે કરી આકરી રે, પ્રેમે રું બહુ પેર, ૪
આજ દિન આનંદનો રે, કહે છે ભખુમાણ;
નાથ નિષ્કુળાનંદનો રે, વળતા બોલ્યા વાણ્ય. ૫

પદ ૩

વળતા બોલ્યા વાવલીયો રે, વસું અમે વન;
વેતો પિયે વાયોલિયો રે, ભાવે નહિ, ભોજન. ૧
જહીપુટી જંગલમાં રે, જોદી ખાવે કંદ,
બાઠો પોર અમલમાં રે, અમારે આનંદ ૨
આજ આગ્યું એવું મનમાં રે, આગ્યા તારે પેર,
વળી જાયું પાછા વનમાં રે, કરું લીલાપેર. ૩
તારા આજ જોવાળને રે, લાક લગાડો પાય;
જોષ જમત્યા જંગળને રે, જાયું જંગલમાંય. ૪

ઉઠ્યો ભર્યો આનંદનો રે, બોલો અપ્રમાણ;
નાથ નિષ્કુળાનંદનો રે ભેગિડો સુખણ. ૫

પદ ૪

કળાવંતીને કા'વિયું રે, આગ્યો છે એક સિદ્ધ;
એના મનમાં એમ આવિયું રે, રાજ દેવા રિધ્ધ. ૧
મોઢી રાધાને મુઠિયે રે, માગે ગમતું મુખ;
તકે આવી તે ન ચુકાયે રે, સારું દેશે સુખ. ૨
પૂજા લઈ બહુ પેચ્યતી રે, ચાલી રાધા રાવડ;
મોટા નજર કરો મેચ્યતી રે, ઉભી ભેડી પાવડ. ૩
કાંખી ભેયું છે ભેગિયે રે, રાધાજીતું રૂપ;
ભાળ્યું ભાળે જમ ભોગિનિયે રે, સુંદરીતું સ્વરૂપ. ૪
હસિ હસે નાખી હંદને રે, માર્યાં મીઠે બાણ;
નાથ નિષ્કુળાનંદને રે ગ્રેવી લીધા પ્રાણ. ૫

પદ ૫

ભેષ ભેગીની ભુક્તિ રે, રાધા થઈ રજિયાત;
અવળ આણી બાણી ઉક્તિ રે, વળતી પુછી વાત. ૧
કહોને ભેગી ક્યાંથી આવિયા રે, વસો છો ક્યાં વાસ;
સંગે સેવક નથી લાવિયા રે, આવા કેમ ઉદાસ. ૨
ગુરૂ મળ્યા કોણુ મામના રે, કેણે કુંકયો કાન;
ઉપદેશી મુકયા આમના રે, ખોટા ધરવા ધ્યાન. ૩
નથી પતારે ઝોળી પાવડી રે, નથી મુદ્રા છાપ;
ધેરે રોતી હશે માવડી રે, ગોતતો હશે બાપ. ૪
નથી કહું કરી વંદના રે, અંજ દિનો ભેમ;
નાથ નિષ્કુળાનંદના રે, શીઠ જુલો છો ભોગ. ૫

પદ ૬

જાને ભવન તારે કામિની રે, કઉ ન લઈએ કેડ;
જાત્રી કરીએ નહિ કામિની રે, ભેગિયોની છેડ. ૧

જોગી હોય કાષ્ઠ રીતમાં રે, ભજનમાં ભરપુર; ૧
 ગિટક કરી જાય ચિત્તમાં રે, ચામે ગાંધાર. ૨
 એવું કહી નહ કાષ્ઠને રે, લાગતા લાવી વેણુ,
 હું તો રહ્યો છું જોષ્ઠને રે, નમણું તારાં નેણુ. ૩
 લેને ભજ્જતની ચપડી રે, જોગી જાય છે વન;
 વળતી રાધાએ વાત કપડી રે, મસકાણી છે મન. ૪
 આવી મહા આનંદને રે, કરી લીલા લહેર;
 નાથ નિષ્કુળાનંદને રે, રાધા મેલી ઘેર. ૫

પદ ૭

જોગી ખોતા પ્રાધરમાં રે, લાંબી તાણી નાડય;
 રાધા ઘેલી યધ ધરમાં રે, રાષ્ટ્રને પાડી રાડય. ૧
 પિંડ પૃથ્વીયે પડિયું રે, આંસુ વિના અંગ;
 કાષ્ઠ કે' ભજ્યું ચોધડિયું રે, ભખી કાં ભોય'મ. ૨
 એક કહે ભોલો ગરડી રે, કાં તો શોધે સિદ્ધ;
 આ તો મરગે કુંવારડી રે, કરો કથેક વિદ્ધ. ૩
 તેડી લાવેને તેહને રે, બાલો બેઠા બા'ર
 જોળે બેસારો એહને રે, વહેલી કરે વા'ર. ૪
 બ્રહ્મભણે કરી વંદના રે, જોગી લાખ્યા ઘેર;
 નાથ નિષ્કુળાનંદના રે, અમને કરો મહેર. ૫

પદ ૮

જોગી જોષ્ઠને જોલિયા રે, નથી નાડી પ્રાણુ;
 લખ્યા લેખ આના ઉલિયા રે, શીદ ભુલો સુખણુ. ૧
 કાંતો દાટો આ દેહને રે, કાંતો આલે આઝ;
 શીદ રાખી રહ્યા એહને રે, તન કીધું છે ત્યામ. ૨
 એમ કરતાં આપો અમને રે, લખએ એની પાત;
 તે તો કેમ કહેવાય તમને રે, વણુ ધટતી વાત. ૩

બ્રહ્માણુને કાંઈક લાવિયું રે, કાંઈક લાગ્યું દુઃખ;
પછી એમજ મનમાં આવ્યું રે, ધોળ્યું જોયું મુખ. ૪
વળતા બોલ્યા છે વદને રે, આપી તમન એક;
નાથ નિષ્કુળાનંદને રે, તરત ઉડાડી તેહ. ૫

૫૬ ૯

હરી ચરિત્ર મગ્નમણી રે, જ્યાં ગોકુલ નાથ;
લીલાં જશોદાએ જામણી રે, બીક્યાં રસ સાથ. ૧
કા'ના ક્યાં ચારી ગારડી રે, ક્યાં પાયાં નીર;
બકી લઇને બેલ્યાં મારડી રે, વાલમ મારા વાર. ૨
ભૂષર બોળા છે મનના રે, સમજો નહિ સંસાર;
દિન આવશે જોમનના રે, જોશે નવલ નાર. ૩
કહેતો કુંવર કન્યા આણિયે રે, પરચો છવન પ્રાણ;
તે તો જશર જોશે જાણિય રે, આમણિયા મુગળ. ૪
માતા કહે છે મુકુંદને રે, સાંભળો મારા સેણ;
નાથ નિષ્કુળાનંદના રે, વળતાં ક્યાં વેણ. ૫

૫૬ ૧૦

માતા વસુ અમે વનમાં રે, સમજું નહિ સગાઈ;
જાણું નહિ જોમનમાં રે, કન્યાને પણ કાંઈ. ૧
નાર આવે છે નેસમાં રે, વાઝડનો કાળ;
કાઠી મુકશે કાપ દેશમાં રે, માથેના ગોવાળ. ૨
રૂડા છે જો રખવાણિયા રે, બીવો માં લગાર;
ગાદલ નથી ગોવાણિયા રે, નહિ આવે નાર. ૩
જશોદાએ એમ જાણીયું રે, આ તો છે અગળ;
પણ બીજું ન પરમાણિયું રે, ધૂત્યો બ્રહ્માણુ. ૪
વળતી બકી લાધી વદને રે, આને કહે કમ;
નાથ નિષ્કુળાનંદને રે, ઉતારે આખો એમ. ૫

પદ ૧૧

જણી વરસાણે વાતડી રે, કહ્યું હતો કાન;
કરી આવ્યો એ વાતડી રે, નહિ જોગી નિદાન. ૧
બડ્યો બપુબાણ મનમાં રે, એ કેમ કરે એમ;
એ તો વસે છે વનમાં રે, કન્યા દેવાય કેમ. ૨
મને જોળવિયો જેખમાં રે, જુશીને બણત;
જોળખ્યો તો જીર'રેખમાં રે, નંદ મહરનો પુત. ૩
કેમ કહ' જોલ્યો મુખડે રે, ધીને બેઠી માળ;
દીકરીને નાખી દુઃખડે રે, વર મળ્યો ગાવાળ. ૪
હવે કા' જશોદાનંદને રે, વિ'વા કરે ત્રિદસ;
નાથ નિષ્કુળાનંદનો રે, પરણાવે પરસિદ્ધ. ૫

પદ ૧૨

જશોદાને જણાવિયું રે, નંદને કયું જણ્ય;
લગન લાલડું આવિયું રે, મેલ્યું બપુબાણ. ૧
મળી મળળ ગાય છે રે, નંદતણે દરખાર;
આનંદ ઉત્સવ થાય છે રે, બાધ્યા તોરણ પાર. ૨
પરણાખ્યા પૂરણ પ્રીત શું રે, જુગતે જીવન પ્રાણ;
દીધી દાત્યું રૂડી રીત શું રે, સુરને થયું જણ્ય. ૩
દેવે દુકુંબી વળાડિયાં રે, હુવો ને ને કાર;
જશોદાને પામે લગાડિયાં રે, રૂડી રાધા નાર. ૪
મતિ જોષ ગાવિંદતી રે, મનમાં મરક્યાં માત;
નાથ નિષ્કુળાનંદની રે, સખીએ કરી વાત. ૫

રાગ મેવાહી-પદ ૧

માવજની મીટે ચડીયાં રે, હો આજ અમે માવજની મીટે ચડીયાં રે; ૨૬.

પીપરીએ પરદરી પેલી, સાસરીએ સગાઈ મેલી;

ધરને જણી છે ઘેલી રે. હો આજ ૧

કુળમાં કડવી મધ, લોહીવામાં લજ્જા મધ;
 ધરમાં તો ગમે નષ્ટ રે. હો આજી ૨
 સોયનીએ લગાડી બાણ, ગ્રોરીને લીધા છે પ્રાણ;
 તનડામાં તેની તણુ રે. હો આજી ૩
 નિષ્કુળાનંદને નાથે, અમને કીધા છે દાથે;
 પ્રાણ બાબા એને સાથે રે. હો આજી ૪

૫૬ ૨

મીટડીને બાણે મારી રે, મમળિ વાંતે મીટડીને બાણે મારી રે; રેક.
 કરતાં ન સુઝે કામ, અંખના છે આકુ જામ;
 મનકું ન બેસે કામ રે. મમળિ ૧
 મધતી જમુનાજીને પાટે, પાણીડાં બરવાને માટે;
 મોહન મળીયા વાટે રે. મમળિ ૨
 નમણીની કરી સાને, મુંજ પર તોડયું તાને;
 કામણગારો છે કાન રે. મમળિ ૩
 નિષ્કુળાનંદને વાંતે, નાંખી ચોટ નંદસાથે;
 સાન એની મને સાથે રે. મમળિ ૪

૫૬ ૩

મનકું હરિને લીધું રે, લટકાળે વાંતે મનકું હરીને લીધું રે; રેક.
 આવીને એ ઉભો સામે, જરકશી પહેરી જામે;
 જોઈ મને સામે જામે રે. લટકાળે ૧
 ઉભા જી કમર કસી, હેતે અને જોયું હસી;
 દીડે દિલ ગયા વસી રે. લટકાળે ૨
 તાને શું પાડતા તાણી, વનમાયે વનમાણી;
 શુદ્ધી શુદ્ધ એને જાણી રે. લટકાળે ૩
 બાલ હડી લઈ હાથ, શોભે છે સખાને સાથ;
 નિષ્કુળાનંદનો નાથ રે. લટકાળે ૪

પદ ૪

ચિત્તડામાં ચોટી ગયો રે; અલખેનો વાલા ચિત્તડામાં ચોટી ગયો રે. ૨૭
અચાનક એને દોઢો, મનડામાં છાગ્યો ખીડો;

અંતરમાં આરી પેડો રે. અલખેનો ૦ ૧
બિપ્રાર્યા વિસરે નહી, કરીયા હિપાય કહી;

હવે હું તો દારી રહી રે. અલખેનો ૦ ૨
અમારું તો નવ હાથું, એણે કર્યું એનું લાગ્યું

મન મારું લઈ લોભાળ્યું રે. અલખેનો ૦ ૩
હવું થયું છે કાજ, વહાલો લાગે મનરંજ;

નિષ્કુળનંદનો રાજ રે. અલખેનો ૦ ૪

રાગ મેવાડો-પદ ૧

“અંતકાળે આરી રે સંભાળી લેજ્યો સ્થામળારે” એ રાગ છે.

અલખેલા આવો રે આજ અમ પાસળેરે,

પુરો પુરો પિયું અમારી રે આથ;

વડન તમારું રે વાંલા વિશેષ્યા વિન્તા રે,

અંતરે અમારું રહે છે ઉદાસ.

અલ ૦ ૧

આણી આણી આખે રે નાથ મુખ નિરખશું રે,

ત્યારે જાશે હલડાનું રે દુઃખ;

શ્રવણે સામળશું રે વાલીડાની વાતડી રે,

ત્યારે સર્વ અંગે યાશે રે સુખ.

અલ ૦ ૨

સનમુખ ખેશી રે મહા સુખ મુખ નિરખશું રે,

ત્યારે મારું મન યાશે રે મુદિત;

લટકાને જોશું રે લટકાળા લાલના રે,

ત્યારે સુખ યાશે અંતરે હિદિત.

અલ ૦ ૩

બાળપણમાં યેરે બાંધી પિયા પ્રીતડી રે,
 કરી કરી અંતર મનને રે એક;
 અર્ધક્ષણ અમથી રે અળગા રહેતા નહિ રે,
 અલગેતા આપિયાં સુખ અનેક. મળનાં ૨
 શરીરમાં સાહે રે સનેહનાં સુખમાં રે,
 સ્થળ સ્થળ પ્રત્યે મનોરથ યાય;
 ધડાં બેસી હરિ રે અમને બોલાવતા રે,
 સંભારતાં હેત હેયે ન સમાય. મળનાં ૩
 પળે પળે પિયુ રે પ્રેમે કરી પોપિયાં રે,
 સંતોષિયાં સ્વામળિયે દહ સુખ;
 નિઃકુળાનંદના રે નાથ નથી વિસર્જ્ય રે,
 દિન દિન વણુ દીઠે દિલ દુઃખ. મળનાં ૪

પદ ૪

વા'લા વિના વીતે રે ધડી ધણી વસમી રે,
 આલોચન અંગમાંયે રે ન માય;
 પળે પળે ફાઝે રે દુઃખે મારી દેહડી રે,
 વાસો મળે વિજોગ મહતી વિલાપ. વાલા ૧
 દાવાનળ લાગ્યો રે કુંગરિયા ડોલિયા રે,
 કહોને કેમ કોમળે કરીને આલાય;
 અમૃત એલીયેરે અલગેલા આવળો રે,
 મુખ જોયે દુઃખ પળે પળમાંય. વાલા ૨
 પાવકની ઝળે રે પંખી નવ પરજળે રે,
 વીતે વનવેલીને વસમી રે વાર,
 આગમને વિના રે આવી બની એહને રે,
 સ્વામધન વિના કરે કોણુ સાર. વાલા ૩
 પાન પરજળ્યાં રે ગ્રાળ્યો લાગી દાઝવા રે,
 હવે નથી રહેવું જો ધીરજ મન;

મારાં નયણાં પિયાસિરે પિયામુખ પેળવા રે,
નિરંતર અંતર રહે છે ઉદાસ;
નિષ્કુળાનંદના રે સ્વામીજી પધારજો રે,
દયા આણી જાણી પોતાના રે દાસ.

અક્ષૃ ૪

પદ ૨

વિસારો માં વા'લા રે અલબેલા અમને રે,
અમે છીએ હરિ તમારાં રે દાસ;
દરશન દેજો રે દયાળુ દયા કરી રે,
અમને છે એક તમારી રે આશ.

વિસારો ૧

વાસણી વાધને રે વિરહ ઉપજાવીયો રે,
શ્દી રીતે રમાડ્યા હરિ રાસ;
પળે પળે પિયુ રે પ્રેમે શું પોષિયા રે,
આજ કેમ થયા અમરી ઉદાસ.

વિસારો ૨

બૂધર ભેટિને રે ભવ દુઃખ ભાગિયા રે,
સમે સમે આપિયાં ધણાં રે મુખ;
હેત કરી હરિ રે અમને જો હેજળ્યાં રે,
હવે કેમ કીધું મોધું રે મુખ.

વિસારો ૩

તમ વિના કહોને રે દિન કેમ કાઢીયે રે,
મુખ ધણું સામે છે જો શરીર;
નિષ્કુળાનંદના રે નાથ નિરખ્યા વિના રે,
કહોને કષ્ટ પેથે ધરીયે રે ધીર.

વિસારો ૪

પદ ૩

મજના ગાસીની રે વા'લા વાર કીજીયે રે,
લીજો લીજો સ્વામજીવાળ રે સાસ;
દીજો દીજો દીઝરે દરશન દાનને રે,
કીજો કીજો વા'લા મનવિચાર.

મજના ૧

- બાળપણમાં યેરે બાંધી પિયા પ્રીતડી રે,
કરી કરી અંતર મનને રે એક;
અર્ધદાણુ અમથી રે અળગા રહેતા નહિ રે,
અલખેતા આપિત સુખ અનેક. મળનાં ૨
- શરીરમાં સાસે રે સનેહનાં સુખડાં રે,
સ્થળ સ્થળ પ્રત્યે મનોરથ થાય;
છંદાં બેસી દરિ રે અમને બોલાવતા રે,
સંભારતાં હેત હૈયે ન સમાય. મળનાં ૩
- પળે પળે પિયુ રે પ્રેમે કરી પોપિયા રે,
સંતોષિયાં સ્થામળિયે દષ્ટ સુખ;
નિઃકુળાનંદના રે નાથ નથી વિસર્જુ રે,
દિન દિન વણુ દોઢે દિલ દુઃખ. મળનાં ૪
- પદ ૪
- વા'લા વિના વીતે રે ઘડી ધણી વસમી રે,
આયોચન અંગમાયે રે ન માય;
પળે પળે દાઝે રે દુઃખે મારી દેહડી રે,
વાયો મળે વિજેગ મહની રિલાય. વાલા ૧
- દાવાનળ લાગ્યો રે કુંગરિયા ડોલિયા રે,
કહોને કેમ કોમળે કરીને ઓલાય;
અમૃત એલીયેરે અલખેતા આવળે રે,
મુખ જોયે દુઃખ પળે પળમાંય. વાલા ૨
- પાવકની ઝળે રે પંખી નવ પરજળે રે,
વીતે વનવેલીને વસમી રે વાર,
આગમને વિના રે આવી જની એહને રે,
સ્થામધન વિના કરે કોણુ સાર. વાલા ૩
- પાન પરજળ્યા રે ઘણ્યો લાગી દાઝવા રે,
હવે નથી રહેણું જો ધીરજ મન;

નિષ્કુશાનંદના રે પાંચુજી પધારજો રે,
જો હોય જીવડચારું જીવન. વાલા ૪

પદ ૫

સાર હર્ષુ સ્વામી રે વાઈ ગયા વાંધયા રે,
વનિતાને વળગાડી વૃક્ષડાળ;
તરજો ટીંગાડી રે જાવું નોતું જાદવા રે,
સ્વામળિયા આવી લીયોને સંભાળ. સાર ૧
અવની આકાર રે વચ્ચે રહી વનિતા રે,
રહી વિલખતી ચોલી રાંધ,
ધન્ય ધન્ય મીત રે રીત મારા રાગની રે,
અલભેલા વાલા વળિયો છે આંક. સાર ૨
એના અવથુજી રે સામા જોરો સ્વામળા રે,
તો નથી નારી તણો ક્રોધ નોર,
તમારી કસોટી રે અલભેલા આકરી રે,
અમળાને અગે એવું નહિ જોર. સાર ૩
અનાદિની એવી રે રીત નથી રાતી રે,
દાવો આવો મધિવો દીનને રે સાથ;
જુમ જાનિની રે સાંભળો સ્વામળા રે,
કરો દયા નિષ્કુશાનંદના રે નાથ. સાર ૪

પદ ૬

દિલના દયાળુ રે દીનને દયા કરો રે,
દરો દરો દરિ અમારી રે દામ;
તમ વિના નથી રે ક્રોધ. જણ લોકમા રે,
સમર્થ સારવા અમારાં કામ. દિલ ૧
દિલગની છત્રુ રે કહીએ કેની આગળે રે,
સુખદાયિ સુંણી સુંદર સ્વામ;

અરેજી અમારી રે કૃપણ કાને ધરો રે,
તમ વિના નથી કવનું હામ. દિલ. ૨
અમારે તો તમે રે અલભેલા એક છો રે,
સાચા જો સનેહી સ્થામ સુગણુ:
વસમી વેળાનારે વાર તમે ત્રિહારે,
છોજી મારા જીવના જીવન પ્રાણ. દિલ. ૩
વળી વળી વાહારે વનિતાની વિનતિ રે,
નિષ્કુળાનંદના સ્વામિજી શું કરે રે,
અમુખરે કરો નમરે મારા નાથ. દિલ. ૪

રાગ કાફી. પદ ૧

"હરિ હૈયાના હાર છોજી" એ લાગ છે.

આવળો આવળો આવળો રે, વા'લા આજ અમ ધીરે આવળો રે;
મારે તમને ભેટયાનો છે ભાવ જો રે. વાલા. ૨૬.
સુંદર સારી શોભા તમારી રે, દયા કરીને દેખાડળો રે. વાલા. ૧
દયા કરી હરિ દર્શન દેળો રે, મહેર મુગધર લાવળો રે. વાલા. ૨
વાલા વળી વળી વાટડી જોઈ છુ રે, આવી આનંદ ઉપજાવળો રે. વાલા. ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથજી અમને રે, હેતે હસીને બોલાવળો રે. વાલા. ૪

પદ ૨

આપળો આપળો આપળો રે, વાલા આજ આનંદ મને આપળો;
તમે મળે ટળે મારા તાપ જો રે. વાલા. ૨૬.
મુખ જોયા વિના કુઃખ ક્ષિ દલમાં રે, કૃપા કરીને તે કાપજો રે. વાલા. ૧
અંગોઅંગ આલિમન લાધને રે, હેતે દેખામાં મને આપળો રે. વાલા. ૨
ચંદને ચરિયં ચરણ તમારાં રે, છબીલાજી છાતિ મારી છાપળો રે. વાલા. ૩
નિષ્કુળ નંદના નાથ મન આરં રે, અસ્થિર સ્થિર કરી સ્થાપળો રે. વાલા. ૪

૫૬ ૩

મળજો મળજો મળજો રે, મીઠા બોલા વાલા મને મળજો;

મારો ચાચે જનમ સદ્ગુણ જો રે. મિઠા ૨૬.
 દૂર રહ્યાનું જો દુઃખ છે દિલમાં રે, તેનો દરશન દષ્ટ હરિ દલજો રે. મિઠા ૧
 પોતાનાં જાણી દયા દિલ આણી રે, પીયુ પ્રીતે કરી પળજો રે. મિઠા ૨
 હંતો છડે દાસી ચરણ ઉપાસી રે, મુજપર વાલા વાલ્યે વળજો રે. મિઠા ૩
 નિષ્કુળાનંદના સ્વામી સ્થામળીયા રે, આજ અદળ હરિ દળજો રે. મીઠા ૪

૫૬ ૪

બેટજો બેટજો બેટજો રે, ભાવે ભરી બૃધર મને બેટજો;

મને રાખી હૃદયાની હેટ જો રે. ભાવે ૨૬.
 તમ વિના માફ તન મન તંપે રે, મળી મનના તાપ મેટજો રે. ભાવે ૧
 અંગોઅંગે જો અનંગની વેદના રે, તે સ્થામ મળીને સમેટજો રે. ભાવે ૨
 અંક ભરી આલિંગન લેતાં રે, મારા પંડ્યનું પોત પમેટજો રે. ભાવે ૩
 નિષ્કુળાનંદના નાથ મળે. જ્યારે રે, ત્યારે કરે મારું પેટ જો રે. ભાવે ૪

૫૬ ૫

ચાપ છે ચાપ છે ચાપ છે રે, મારા મનમાં મનોરથ ચાપ છે;

તે તો ઘોડીને તમસંગ ધાપ છે રે. મારા ૨૬.
 લોચન મારા લોભી રહ્યા છે રે, તે તમને જોવા ચાપ છે રે. મારા ૧
 હૈંડું મારું હિંસી રહ્યું છે રે, અંતર અતિ અકુળાય છે રે. મારા ૨
 અણુદીડે અલબેલાળ તમને રે, જુગસમ પળ એક જાપ છે રે. મારા ૩
 નિષ્કુળાનંદના નાથ જોઈ જ્યારે રે, ત્યારે મારા તાપસમાપ છે રે. મારા ૪

૫૬ ૬

આશ છે આશ છે આશ છે રે, હરિ અમને તમારી આશ છે;

મારા પ્રાણ તમારે પાસ છે રે. હરિ ૨૬.
 તમ વિના તન મન હરિ મારું રે, અણુદિદે હિદાય છે રે. હરિ ૧
 મુખ જોવા મોહનજી તમારું રે, પ્રીતમ અમને પ્યાસ છે રે. હરિ ૨

સુંદરે વદન સદન છે સુખનું રે, અધરે મંદુરે વાલા હાસ છે રે. હરિં ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથ તમ સાથે રે, આલિંગન લેવા ઉદ્વાસ છે રે. હરિં ૪

પદ ૭

પ્રીત છે પ્રીત છે પ્રીત છે રે, પિયુ તમ સાથે મારે પ્રીત છે;
તે તો મન માન્યાની રીત છે રે. પિયુ ૦ ૨૬.
સંસારસુખ મને સ્વપ્ને ન ગમે રે, તમચરણે આગંચિત છે રે. પિયુ ૦ ૧
દેહ ગેહમાં વાલા દિવંકું શું દાળે રે, અંતે જતા જે અનિલ છે રે. પિયુ ૦ ૨
આરે જીભાએ કહેયું જય તમારા રે, ગુણાતીત જે ગીત છે રે. પિયુ ૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથ તમચરણે રે, સૌંધું તનમન ધન સમીત છે રે. પિયુ ૦ ૪

પદ ૮

સ્થામ છો સ્થામ છો સ્થામ છો રે, સ્વામી તમે અમારા સ્થામ છો;
સહિ સંતના સુખ વિરહમ છો રે. સ્વામી ૦ ૧
દીનમંધુ સદા સુખના સિંહુ રે, સંતુષ્ટા સુખના ધામ છો રે. સ્વામી ૦ ૨
ત્રિવિધ તાપમા તપતા અમને રે, દાકુરે દરવા દામ છો રે. સ્વામી ૦ ૩
અનાથના નાથ અખમ ઉધાર રે, અમારા આતમરામ છો રે. સ્વામી ૦ ૪
નિષ્કુળાનંદના સ્થામ સુખમારા રે, પિયુ તમે તો પૂર્ણ કામ છો રે. સ્વામી ૦ ૫

ગાગ આશાનરીની હાયા-પદ ૧

“શું કઈ રે રાણાજી હું શું કઈ” એ હાળ છે.

નહિ વફ રે શૈયર હું તો નહિ વફ, આ જગતના જીવને હું નહિ વફ; ૨૬.
એ અજરે અમર રે નહિ જા સારી નર, એને વરતાં ભાગે અધવચ્ચ ધર. તો હું ૦ ૧
એ નાશવંત રે માથે ધણી શું ધારું, તેથી હું કુંવારાં સુધુજ સાર. તો હું ૦ ૨
એ દો દિન સાઈ રે કાણુ બેસારે માળ, રંડાપાની કાણુ રાપે વરમળ. તો હું ૦ ૩
જેણું એવા તન રે અધવચ્ચ ઉતરે, એવા વરને મારી બલાયે ન વર. તો હું ૦ ૪
એ આંહીયો ઓડો ફડો હારનો ધરશું, નિષ્કુળાનંદના સ્વામિને વરશું તો હું ૦ ૫

૫૬ ૨

નાદિ કરે રે સૈયર હું તો નહિ કરે, સગપણુ સંસારી સાથ તો હું નહિ કરે. ૨૬.
 એ જ્ઞાનસૂક્ષ્મરને ખરજેવા જે જીવ, એવા પાપિને નાદિ કરીયે જો પિવ. તો હું ૧
 એ મનુષ્ય દેહને કરે અમર વખાણુ, તેને કરે કાણુ પર ને વેચાણુ. તો હું ૨
 એ એવી શિખામણુ રે મને કાંઈ મ દેજો, મારા હેતુ જો હો તો તમે
 સમજીને લેજો, તો હું ૩

એ સગાં સંબંધી રે સદુ મર કરે જોર, પગણુ આપે તે નહિ દાણું હું ઠોર. તો હું ૪
 નિષ્કુળાનંદનો નાથ કંઈ કરીય, જોને સંગે જવસિંધુ તરીય. તો હું ૫

૫૬ ૩

નાદિ કરે રે સૈયર હું તો નહિ કરે, દેરા દેશગટિયા સાથ તો હું નહિ કરે, ૨૬.
 કુટિયા સંભાળે ઠાણુ જો કંસાર, સ્વપને ન મમે મને મુખ સંસાર. તો હું ૧
 એ અવર વરને રે બાહ સોપુ જો હાથ, તો રે લાજે મારો સમરથ નાથ. તો હું ૨
 એ ચોરીએ ન ચકુ રે બાહ બીજા તેને સાથ,

હું તો વેચાણી છઉં દરજી ને હાથ, તો હું ૩
 એ બીજાનર મેરે બાહ નાથુ જો સિય, તો રે કહેજો મને કુચટા હમેય તો હું ૪
 એ મેં રે ક્યું છે માઈ મારે મારે જો હાથ, વરે વરી છું નિષ્કુળાનંદનો નાથ. તો હું ૫

૫૬ ૪

શું કરે રે સૈયર હું તો શું કરે, ખોટા સાથે સનેહ તો હું શું કરે; ૨૬.
 એ ઉલ્લ જીતો રે વાતો બાલે રે બાવે, અવર પુરૂષ દેખી ઉમકો આવે, તો હું ૧
 એ મુખના સાગરે રે વર નંદજીનો લાલ, બીજા પુરૂષ તો દાસ બેદાસ. તો હું ૨
 એ જીવન જોતાં રે થાપે તારુંકું તન, અવર પુરૂષ દેખી લાજે અગન. તો હું ૩
 એ મનહું માન્યુ રે માઈ સ્થામણિયા સાથ, વાતો લાગે છે મને નટવર નાથ. તો હું ૪
 નિષ્કુળાનંદના નાથ સાથે લોભાણી, બીજા પુરૂષ દાસ ધુરૂષ ને ધાણી. તો હું ૫

રાગ ગરબી. ૫૬ ૧

“નારાયણુ નામ લેને હું પ્રાણી રે” એ લખ છે.

નારાયણુ નામની જ્યો માળા રે, સર્વે અંગ સંભારી રૂપાળી નારા. ૨૬

- પગે દશે આંગળિયો દેખીએ, ફણા ઘુટી પેની જુગ પેખી રે,
ફેરો માળા પટદય લેખી. નારાં ૧
- જાંઘા જાતું હિલે હિર જોધરે, નાળી ઉદર ને સ્તન દોષ રે,
ફેરો માળા દય ચિત પ્રોષ, નારાં ૨
- જુજ દો કર દશ આંગળિએ રે, કંઠ ચિયુકને મુખ વળી રે,
તેની માળા પય દય મળી. નારાં ૩
- નાસા નયણુ અવણુ સંભારી રે, બહ લાલ સિપ પરવારી રે,
માળા નવ ફેરો નરનારી. નારાં ૪
- એમ પૂરણમાળા પચાસ રે, ભગતાં ભવદુઃખનો નાશ રે;
કહે નિષ્કુળાનંદ પ્રકાશ. નારાં ૫

પદ ૨

- નારાયણુ નામને તુલ્ય ના'વે રે, જપ તપ તીરથ મત કા'વે; નારાં ૧
- જપ તપ તીરથ મત પાળે રે, હમી દેહને ગળે હિમાળે રે;
અહ્ય પુણ્ય પામે કોષ કાળે. નારાં ૨
- જોને નામ તણા પરતાપ રે, જોનો જખો અમમેલો જાપરે;
થયો શુદ્ધ ને થયો સંતાપ. નારાં ૩
- હોય અધના આધ અપાર રે, સર્વે મળી જળી ચાપ હાર રે;
કરતાં નારાયણુનો ઉચ્ચાર. નારાં ૪
- એવો નામ તણા મહિમાય રે, ભગતાં ભવદુઃખ પલામરે;
સત્ય નિષ્કુળાનંદ તેને ગાય. નારાં ૫

પદ ૩

- નારાયણુ નામને નિત્ય ગાયે રે, જોથી છોટા મટી મોટા થાયે; નારાં ૧
- હતા નારદજી છેક છે.ટા રે, જગ જાણે તે દામીના થોટા રે,
જાજી નારાયણુ થયા મોટા. નારાં ૨
- જોને વાદિમકીને વચિષ્ઠ રે, જોને એક નારાયણુ ઇંદ્ર રે;
જાજી નારાયણુ થયા શ્રેષ્ઠ. નારાં ૩

એહ આધે અનેક જે એવા રે, દરિ ભણ્યથા દરિ જેવા રે,
 તેમાં કસર ન રહી કેરેવા. નારાં ૩
 નામ નામી વિના વાન કાચી રે, જોઈ નાથ સાથે રહેા રાચી રે,
 કહે નિષ્કુળાનંદ એહ સચી. નારાં ૪
 ૫૬ ૪

નારાયણ નામને જે જોયે રે, તેથી કાળ માયા મન કંપે રે. નારાં ૦ ટેક
 કામ કોષનું જેર ન જાગે રે, લોભ ભોલનો લાગ ન લાગે રે;
 દરિ લજન થઈ સદુ લાગે. નારાં ૧
 આશા તૃણા જેમે ઉધડી રે, દરખ ગોક તે ન કારે દડી રે.
 રીય ધુણી ન રાકે નડી. નારાં ૨
 સર્વે સુખની સંપત્તિ પામે રે, મન લાગે નહિ બન્ય લાગે રે;
 પછી હરી બેઠો નર લાગે. નારાં ૩
 નારાયણનું નામ છે એવું રે, સુખગપક સમગ્રી લેવું રે;
 સત્ય નિષ્કુળાનંદને કહેવું. નારાં ૪

રાગ પરજ-૫૬ ૧

‘‘છોમલું તારું છોમલું તારું છોમલું તારું’’ એ લાગ છે.
 વારણે જાઉં વારણે જાઉં વારણે જાઉં રે,
 વાંસા તારે વારણે જાઉં, મનમાં મળવા આઉં રે. વાલાં ૦ ટેક.
 આવેા અક્ષમેલા ઓરા હાં દોડ પુરા રે,
 જીવન તમને જોઇ સુખણી ચાઉં રે, વાલાં ૧
 પ્રીતમ પ્યારા મારા સુંદર વર સારા રે,
 ત્રિકમ તમને બેટી તાપ અમાઉં રે, વાલાં ૨
 રૂપ જોઇને તારું ઇચ્છે મન માઈ રે,
 બાવે હું તો જાણું જૂધર બેટવા માઉં રે, વાલાં ૩
 નિષ્કુળાનંદના રાજ આવેા ઓરા આજ રે,
 પ્યારા પાડ માની વળી ગુણ પ્રાપ્તિ આઉં રે, વાલાં ૪

પદ ૨

મુખકુ જોવા મુખકું જોવા મુખકુ જોવા રે,
 મીઠા તારું મુખકું જોવા, ડા'ડી ગઈ આવીશ દોવા રે, મીઠાં ૦ ૨૬.
 ઊઠી હુ જરી આશે આવું તમ પાસે રે,
 વળી નહી રહુ વાલા મહી વસોવા રે. મીઠાં ૦ ૧
 જોઉં હરી મુખ જોયે ચાઉં મુખી તોયે રે,
 નથી બીજો ઉપાય કુઞ્ચ દિલનું જોવા રે. મીઠાં ૦ ૨
 મનકું મોહું મારું જોવા રૂપ તારું રે,
 દાહું દોષુ આવશે હવે મુજને ડોવા રે. મીઠાં ૦ ૩
 નિષ્કુળાનંદના વાલા જોઉં નંદલાલા રે,
 મોહન જીવન મારું મનકું મો'વા રે. મીઠાં ૦ ૪

પદ ૩

આવજો ઓરા આવજો ઓરા આવજો ઓરા રે,
 અમલણી આવજો ઓરા, કરું હું નાથજી તોરા રે. અમં ૦ ૨૬.
 ચટકંતી ચાલી ચાલ આવો નંદલાલ રે,
 પાપડીના પેચમાં પુલના તોરા રે. અમં ૦ ૧
 પુલને હારે પુલ્યા આવો ઝુલ્યા ઝુલ્યા રે.
 જીવન જોખને કરું કોણુ પુરા રે. અમં ૦ ૨
 રાજ્યારે સજ સારા આવો મારા પ્યાર રે.
 સુંદર શોભતા અંગે જીવિદ ઝોરા રે. અમં ૦ ૩
 નિષ્કુળાનંદના નાથ મારી છો મીરાંચ રે,
 હેયું હરિ તમને જોવા કરે દિસોરા રે. અમં ૦ ૪

પદ ૪

હેતની વાતુ હેતની વાતુ હેતની વાતુ રે,
 આવી કરે હેતની વાતુ, મેલી હવે મનની ધાતુ રે. આવી ૦ ૨૬.

અમને રેલી મારા થયા કેમ આવ્યા રે,
 જાણ દીધો મારા હવે નથી અમારું રે. આવી૦ ૧
 મનની આટી મેલો ખાત્યે આવી ખેલો રે,
 રંચણર રમીયે આવી અમરું રાત્ર રે. આવી૦ ૨
 મનોરથ પુરો મારા પ્રીતમજી પ્યાર રે,
 ખાતિલાજી પુરીએ મારા મનની ખાતું રે. આવી૦ ૩
 નિષ્કુળાનંદના સ્વામી અંતરજામી રે,
 વારે વારે વાલા મારા નથી કહેવાતું રે. આવી૦ ૪

રાગ બરણી, પદ ૧

“લટકાળા તારે લટકે રે” એ લગ છે.

અમાસે ભાગ્ય અમારાં રે, પૂરણુ આજ પ્રમદ થયાં;
 સહજાનંદ મુજને મળિયા રે, સુખ મુખે નવ જાયે કદા. ૧
 એકમે અલખેલો રે, જીવન જોયા જીમત્યે કરી;
 ત્રણ જીવનમાં તમારી રે, હોડ્યે ઢેચે ન આવે હરી. ૨
 ખાતે મન કયાંયે ન ખેસે રે, મોહનજી વિના મારું;
 હું તો ગત દિવસ શિષ્યામાં રે, ખ્યાન ધરું છું તમારું. ૩
 ત્રીજે તનયિક તમારાં રે, ચિતવે છે ચિત વળી વળી;
 મારા અંમમાં અનંદ આવે રે, નખશિખ શોભા નિદાળી. ૪
 એથે જે ચરણ તમારાં રે, શોભે છે કોજે ચિદે,
 જેને અનેક જન આરાધે રે, સેવે છું સદા તેને. ૫
 પાંચમે પગ અંગુડે રે, રેખા દીસે શ્યાળી,
 પગ અંકિત લંકિત એવા રે, નિચલીન રહી છું નિદાળી. ૬
 છડે જે છેલ્લ છેલિયા રે, પાવણીયા પાવન તારાં,
 ચિદ પ્રણા પમને ગોઠવે રે, શોભે છે ઉભય સારાં. ૭
 સાતમે જીવન જોયા રે, હુંદે વળ તલે દીપે;
 ઇશ જોતાં આનંદ આવે રે, કડે નિદ્રા છે સમીપે. ૮

આઠમે અંગ અનુપમ રે, શોભે સુંદર કરે દેવા,
 પોંચાની પાંચ અંગણે રે, નખ નિરખી જોવા જોવા. ૯
 નામે મુખ અઠ અધુર રે, રેખા દીસે રૂપાંગી;
 દીસે દાંત દાડમની કાંગીયું રે, રસનાથે વાણી રસાળી. ૧૦
 દશમીએ દીલ હરે છે રે, તિલ જમણે આવે જોઈ;
 નાસિકા નયણી નિરખી રે, મન મારું રહ્યું છે મોઈ. ૧૧
 એકાદશીએ આનંદ આવે રે, બકુટી નળવટ નિરખીને;
 ચિત્ર જમણે લાવે જોઈ રે, હાડે રહી છું હરખીને. ૧૨
 દ્વાદશીએ હીન દયાળ રે, જૂધર છે બીને વાને;
 મેં તો જુગતે જીવન જોયા રે, દીડા તિલ ઘ્રે કાને. ૧૩
 તેરસે પાસણી ગીતે રે, ચૈતન્ય ધનમયે મૂલતિ;
 યથા નિર્ગુણ સચુણ રૂપ રે, નેતિ નેતિ જેને કે' શ્રુતિ. ૧૪
 ચૌદશે સખર બરિયા રે, પિંક મહાડે પૂરણ રથા;
 શેષ ચારદ પારન પામે રે, તે એક મુખે કેમ ભવ કલા. ૧૫
 પુનમના છંદુ ઉચ્ચા રે, સદગનંદણ સોળ કળા;
 નિઃકુળાનંદના સ્વામી રે, નિરખી મુખ પામી અમળા. ૧૬

રાગ ધોળ. પદ ૧

“જાકૂળ વહેલા પધારજો રે” એ લાગ છે.

મીઠાજોલા હો આવજી રે, મીઠું જોવી લીધું મન રાજ, મીઠા.
 મીઠી સુણી વાણી મુખની રે, તેને અર્પાં અમે તન રાજ. મીઠા. ૧
 મીઠી નજર મહાનજની રે, અમૃત આખ્યમાં અપાર રાજ, મીઠા.
 નેણાને ચાળે તનને ચોરિયું રે, વણ કરી મનનાર રાજ. મીઠા. ૨
 વિરહજાણે પ્રણ વેધિયા રે, સામે સ્નેહનું સુખ રાજ; મીઠા.
 પેયે પેયે પીડે પંડને રે, વણ દીડે બાપે દુઃખ રાજ. મીઠા. ૩
 હેતકારી હરિ હેતણું રે, પિયા પ્રેમે રહીયે પાસ રાજ, મીઠા.
 ધરમાં ગરતા ગોઠે નહિ રે, અણ દીડે હું ઉદાસ રાજ. મીઠા. ૪

જેમ કહેશે તેમ કરશું રે, સદા રહેજો મારે સાથ રાજ; મીઠાં
તમે તેડી માં તડછોડજો રે, ત્રિવિધર ગ્રહી હાથ રાજ. મીઠાં ૫
અખંડ રહેજો જામ પાસજો રે, સુખઠારી સુંદર સ્થામ રાજ; મીઠાં
નાથ નિષ્કુળાનંદના રે, અલગેલા આત્મારામ રાજ, મીઠાં ૬

૫૬ ૨

નટવર કુંવર નંદના રે, અવલ નવલ નામરે રાજ; નટવર
પ્રીતમ પ્યારા છે પ્રાણ પેરે, સુખઠારી સુખસાગર રાજ. નટવર ૧
જ્યાંથી જાળપણમાં પ્રીતડી રે, હરિવર હેત કરી રાજ. નટવર
સુખ જોષને મોલી રહ્યાં રે, સોખ્યા તનમન ચિપ સમેત રાજ. નટવર ૨
મનમાન્યું માફ તમચું રે, ચિત્ત ચોટ્યું તમ ચરણે રાજ; નટવર
સુખ તજી આ સંસારનાં રે, આઠ્યાં સ્થામ તમારે ચરણે રાજ. નટવર ૩
પ્રીત રીતે પિયુ પોખિયે રે, પુરી હૃદયની હામ રાજ; નટવર
સર્વે સુખમાં સંતોષિયાં રે, સુખઠારી સુંદર સ્થામ રાજ. નટવર ૪
વાંલા વાલ્યપણની વાતડી રે, સર્વે જાણો છે સુખ રાજ; નટવર
મથુરાં જવાનું આવજી રે, પીયું કરશે માં પરીયાણ રાજ. નટવર ૫
તમ વિના જામે તલકુ રે, નિશદિન મારા નાથ રાજ; નટવર
નિષ્કુળાનંદના નાથજી રે, સ્વામી સદા રહેજો સાથ રાજ. નટવર ૬

૫૬ ૩

મથુરાં જાણો માં આવજી રે, વાંલા સુંણા મારી વાત રાજ; મથુરાં
અકુર અંતરની કહેતો નથી રે, એના ઘટમાં ઘણી ઘાત રાજ. મથુરાં ૧
રથ આવી છોડ્યો આગણે રે, જાણી થયો છે અગાણ રાજ; મથુરાં
કળે છળે કરે વાતડી રે, પાપી લેવા આળ્યો પ્રાણ રાજ. મથુરાં ૨
માતા જશોદા જાણે નહિ રે, નંદરાયે ભોજો નેક રાજ; મથુરાં
હીરા આપે છે પર હાથમાં રે, વામ્યા હયાનો વિવેક રાજ. મથુરાં ૩
વાંલા વેરીની વાતડી રે, હોયે દગાની દયાળ રાજ; મથુરાં
કંસ પાપી પાપે જર્થો રે, તમે જેહ કાષ્ટ જાળ રાજ. મથુરાં ૪

એકલવેણા અગ્રજેલકા રે, નેક ચાપે નહિ નાચ રાજ; મથુરં
જણી જોષને જીવનજી રે, કેમ જાયે કપડી લાય રાજ. મથુરં ૫
ગોકુળ ગામની ગોપિયો રે, ગોળે મળીને ટળવળું રાજ; મથુરં
નિષ્કુળાનંદના નાચજી રે, કારણ તમારું ન કળું રાજ. મથુરં ૬

પદ ૪

નહિ હું જાણ દેહ નાચ જી રે, મોહન મથુરં મોસર રાજ; નહિ
વાલા વિલખતી વનિતા રે, મેલી જગો માં મોસર રાજ. નહિ ૧
દો રાખીને દલમાં રે, સ્નેહ કીધાતો શા માટ રાજ; નહિ
મુખમાં દુઃખ દેખ્યું નહિ રે, બાબો ઓચિતો હિચાર રાજ. નહિ ૨
વાલા વિયોગી માં વનિતા રે, તમે તરછોડો માં તેડી રાજ; નહિ
શેરીમાં ચં શયન કરશું રે, જાજો રહિયે રથ ખેડી રાજ. નહિ ૩
બાગે અમૃતે ભરેરિયા રે, હવે વાલા મ દિયો વિખ રાજ; નહિ
ભલે જીવન જાઓ જોરશું રે, અમે નથી દેતાં શીખ રાજ. નહિ ૪
આખ્યે આંસુની એલી રચી રે, નયણે નીર નદીપુર રાજ; નહિ
પ્રાણ લેવા સાકું પાપિયો રે, ક્યાથી અબો અકર રાજ. નહિ ૫
રથે એસારીને ગજને રે, તેડી ગાથો તેહ વાર રાજ; નહિ
નિષ્કુળાનંદના નાચજી રે, વહેલા વળજો વિશ્વાધાર રાજ. નહિ ૬

પદ ૫

વાલમ વેલેસ વળજે રે, દળ આણી દીનદયાળ રાજ; વાલમ
વાલા વાલ્યપણની વાતડી રે, અતિ જણો છો ગોવાળ રાજ. વાલમ ૧
તમ વિના તન તલકે રે, જેમ જળ વિના મીન રાજ; વાલમ
જેમ પ્રાણ વિના પુતળાં રે, જેમ દાતા વિના દીન રાજ. વાલમ ૨
જેમ નીર વિના નદીયો રે, જેમ પખી વિના પાંખ રાજ. વાલમ ૩
જેમ કંઈ વિના કામિની રે, જેમ અણુતેજે આંખ રાજ. વાલમ ૪
વારે વારે હું વાલમા રે, કહું કેટલીક વાત રાજ; વાલમ
જેવું હોય તેવું જણાવજો રે, ગિરિધર રાખશે માં ધાત. વાલમ ૫

અમે બોળવાણી બામિની રે, જાણું સદાય રહેશું સદાય રાજ, વાલમં
પ્રીત કરીને પરદારિ રે, એમ ઘટે નહિ નાથ રાજ, વાલમં ૫
મજવાસીને વિલખતા રે, મેલી જાઓ છે મોદન રાજ; વાલમં
સ્વામી નિષ્કુળાનંદના રે, દેજો વેંચરાં દરદાન રાજ, વાલમં ૬

૫૬ ૬

હરિવર હેતની વાતડી રે, મુંઝી લેજો મુદર સ્યામ રાજ; હરિં
બાહ બેઠ બેળા મળી રે, મયુરાં જાવાનું કામ રાજ, હરિં ૧
કંસ લંકા છે કપટી રે, ધણી રચી હશે ધાત રાજ; હરિં
મેલું મોલાજ છે માવજ રે, રસિયા રહો માં રાત રાજ; હરિં ૨
પેલી મારી તમે પ્રતાપ રે, આપ્યો અમુરનો અંત રાજ; હરિં
તેનો હમો રાખી દલમાં રે, આજ તેડાળ્યા એકાંત રાજ, હરિં ૩
બોળખ રાખશે માં બેટતાં રે, રહેજો સ્યામજિયા સચેત રાજ, હરિં
ધણા છળ જાના રચ્યા હશે રે, નથી હરિવર તમશું હેત રાજ, હરિં ૪
છળ છળ કર્ષ કીધી હશે રે, પાપી પાપે પુરુષ પંડ રાજ; હરિં
વણુ વાંકે વસુદેવને રે, દીધો દેવકીને દંડ રાજ, હરિં ૫
નથી મહેર એના મનમાં રે, હવયા બાળક એણે હાથ રાજ, હરિં
નિષ્કુળાનંદના નાથજી રે, સિયો સ્નેહ તેને સામ રાજ, હરિં ૬

૫૬ ૭

કો' કેમ કરું હું કામિની રે, જીવન પ્રત્યે નહિ જોર રાજ; કો'ં
મારી ગયા મને માવજી રે, કાપી કાળજડાની કોર રાજ, કો'ં ૧
બેહું બીંતર ભાવ બધકે રે, વેધી લીધા મારા પ્રાણ રાજ; કો'ં
ઉગરવાની આરા ટળી રે, લાગ્યું જાળિવાનું જાણુ રાજ, કો'ં ૨
એકે એકા ઉસતાહની રે, ટાંકી લાગી નહિ તન રાજ; કો'ં
જીવન વિના જીવું નહિ રે, કરો અનેક ઉપાય અન્ય રાજ, કો'ં ૩
વણુ દીઠે વાલમને રે, લાગી આવે મારું દલ રાજ; કો'ં ૪
અંગાચાંજ છે અગની રે, જાણ જીવ જોની પળ રાજ, કો'ં ૫

મુખ જોયે દુઃખ જાય છે રે, ચીતળ થાય છે સરીર રાજ; કો'ં
દુઃખ દરદને પલાય છે રે, છે રૂઢિયામાયે ધીર રાજ કો'ં ૫
વય કરી મને વાકમે રે, સ્થામ મળે વળે મુખ રાજ; કો'ં
નિષ્કુળાનંદના નાથને રે, વણ દીઠે વાધે દુઃખ રાજ. કો'ં ૬
પદ ૮

વાલ્મીક વિસારી વાલ્મીકા રે, અગમ તહ રહ્ય અમથું રાજ; વાલ્મીક ૧
કુળવતી કુમળ મળી રે, હવે તિરિવરને કેમ ગમથું રાજ. વાલ્મીક ૨
રાત્રી માતી નારી નમણી રે, રૂઢી રૂપાળી છે રાજ રાજ; વાલ્મીક ૩
અમ હેપર્યા મન ઉત્તરું રે, સમપણ કીધું તેને સગે રાજ. વાલ્મીક ૪
નવધી નારે રીઝવા નાચજી રે, નવને નવમે બાંધ્યો નેહ રાજ; વાલ્મીક ૫
નવજે ભાવે બૂવર બોળગ્યા રે, તેજે દાધે અમને છેહ રાજ. વાલ્મીક ૬
હરિવર હવે હાથમાં રે, કેમ કરી આવે શાન રાજ; વાલ્મીક ૭
મન માનું મથું આવને રે, યથા તિરિવર વર મુલતાન રાજ. વાલ્મીક ૮
અમે હારી બોાં હીરમે રે, નિરવન કરી જવા નાચ રાજ; વાલ્મીક ૯
ભાગ્ય જાગ્યાં ભાગ્યાં ભાગિની રે, ભેને સ્થામજિયોજી સાચ રાજ. વાલ્મીક ૧૦
એક વાર અમ આમણે રે, મગવા આવેને મોદન રાજ; વાલ્મીક ૧૧
સ્વામી નિષ્કુળાનંદના રે, વાલ્મીક વિચેકું વદન રાજ. વાલ્મીક ૧૨

રાગ ધોળા. પદ ૧

“નામર નંદુલારો રે, મનમસ્ત કનેયો નંદુલારો” એ દગ છે.
પ્રીતમ પ્રણુ ખાતર રે, મન મોદન પ્રીતમ પ્રણુ ખાતર;
સાચ સનેહી છો માતર રે, મન મોદન પ્રીતમ પ્રણુ ખાતર. ૧
નિમિત્ત એક મેલું નહિ ન્યારા, છો મરી જાંખના તારા રે. મન ૨
સરવે યજી મને લાગો છો સારા, અર્પણ મુલુ તમારો રે. મન ૩
અમૃત વેણું કરી છો ઉચાર, જાંખમાં હૈન અપારો રે. મન ૪
નિષ્કુળાનંદ કે નંદુલાર, છો માત્ર પ્રણુ અધારો રે. મન ૫

૫૬ ૨

રહ્ય લાગી અને તારી રે, રસિયાવર રહ્ય લાગી અને તારી;
 તમ પર તન મન વારી રે, રસિયાવર રહ્ય લાગી અને તારી. ટક
 વાત તમારી લાગી અને સરી, સાંભળી ચડી ખુમારી રે, રસિયા. ૧
 લોહલાજ પરલાજ રિસરી, ચઢી રહી છુ તમારી રે, રસિયા. ૨
 મૂર્તિ તમારી અતિ મને ખ્યારી, નિરખી અંતરે છતારી રે, રસિયા. ૩
 નિષ્કુળાનંદના નાય મુસારી, તમ પર જાઉં જાણિહારી રે, રસિયા. ૪

૫૬ ૩

તમથું પ્રીત જાંધણી રે, મીઠાબોલાણ તમથું પ્રીત જાંધણી;
 સુંળી મેં મુખનીવાણી રે, મીઠાબોલાણ તમથું પ્રીત જાંધણી. ટક.
 સંસાર સુખ મેં જુલુંડું જાણી, હાય તમારે વેચાણી રે. મીઠાં ૧
 હવે હું હાવડી તારી ઠેરાણી, નહિ જોઈ મુખનું પાણી રે. મીઠાં ૨
 તારા રનેહમાં હું સકુલાણી, તમ પર તન કુરખાણી રે. મીઠાં ૩
 નિષ્કુળાનંદ કે' શારખાણી, તમને જોષને લોભાણી રે. મીઠાં ૪

૫૬ ૪

માયાને સાટે ન મેલુ રે, મનમાન્યા માયાને સાટે ન મેલું;
 તમ થું આપ્યું મેં જોલું રે, મનમાન્યા માયાને સાટે ન મેલું. ટક
 શર સતી બારે પમલું પહેલું, મરવામાં મન માનેલું રે. મનં ૧
 શિષ સાટે સુખ જાણુ મેં સહેલું, એ તો આપ્યું જામે વહેલું રે. મનં ૨
 હાયમાં શિષ લાઈ હવે જોલું, તન મન વૃણુ કરેલું રે. મનં ૩
 નિષ્કુળાનંદ કહે મનમહેલું, તમને જોષને લોભેલું રે. મનં ૪

રાગ ગરબી-૫૬ ૧

"પ્રથમ દરિને રે ચરણે શિષ નમાવું" એ લાજ છે.

સાંભળ સજની રે લાલતણી કહું લીલા, કુંજ જાવનમાં રે કાંન કરે છંડાલા. ૧
 સરખે સરખા રે સખા લખને સંગે, અંજ રંચું છ રે લીલે પાળે રંગે. ૨
 મંડળી મળી રે બેઠા છે જોઈ લાજ, જોષ જન મન રે રજા છે મૂરજાંઈ. ૩

ધણે ગોવાગે રે વિટયા છે વનમાળી, વયમાં વા'ને રે વેણ વાયે રસાગી ૪
નટવર નચે રે રમે રીત રૂપાગી, થેહ થેહ થાયે રે વાયે ગોવળા તળી ૫
તાનજ તોડે રે અગ મરોડે અવખેનો, રમનો રસિયો રે કાષ્ઠ છે નળીનો ૬
નટવર નામરે રે નટની પેરયે નાચે મયે ગોવળા રે શિયામાં ધણું રાચે ૭
મૂંઢર ભાળ્યા રે સરવે સખા સજે, નિષ્કુજાનદનો રે નાય રમે છે રમે ૮

૫૬ ૨

જીવન જોવા રે હોય થઈ મને હેડે, મોહન મળવા રે માટ ભાં મે મેડે ૧
થટકે ચાવી રે વૃદાવનની વાટે, હેડુ હિસે રે મોહન મળવા માટે ૨
આડી આંખ્યે રે જાડે વનમાં જોતી, અતર ધ્રુવે રે ગિરિધર લઈ ગોતી ૩
એમ આંધેરી રે વિચરિ હુ વનમાં, થાર મનોરથ રે મોટા મારા મનમાં ૪
એમ કરતાં રે આંખો એ એકિનો, રમનો ભીનો રે રૂડો રાજ રસિનો ૫
મહીડાં મારે રે મોડાં મને રાજે, પાલવ સાયે રે કાષ્ઠ ધીજે કળે ૬
કે' કેમ કઈ રે અગળા એકિલી, અગળા રહેને રે મોહન મારમ મેલી ૭
અમે છઠ્યે રે ગોકુળિયાની ગો ઠી, નિષ્કુજાનદના રે નાય લજ્જા કેમ લેપી ૮

૫૬ ૩

મહીડાં મારા રે મીઠાં નથી મારા, શાને રોષે રે જીવન દીને જાવા ૧
અખ્ય વિના રે લાલન કેમ લેવાશે, જોર જણાવી રે પરાણે કેમ પિવાશે ૨
મનને માન્યે રે મીઠાં મહી અનાશે, વનની વાટે રે છેડે કેમ અનાશે ૩
આ મારગમાં રે આવણુ જાવણુ મરે, નિત્ય ઉઠીને રે નહિ સાધુ તમારે ૪
કસને કહેશુ રે હુ તે શાનો રાજા, તારે માથે રે મોગ છે મહારાજા ૫
નાની વયમાં રે નેક ઉપાધ્યું આંખ્યે, માસી મારી રે આણુ સોસી પરાણે ૬
છો દહાડામાં રે પ્રાકમ કાષ્ઠ પુર, જુગત્યે જોયુ રે નથી કાપે અધુર ૭
નદને ઘેરે રે નવહુ કાયેક ચારે, વળતિ વાટે રે નિષ્કુજાનદ મારે ૮

૫૬ ૪

તેની તારે રે મિત્રા શી આવળી, દાણજ લેશુ રે રીત છે સવળી ૧
મહીડાં માથે રે જોર જણાવજી આજુ, માટ મહીનું રે નહિ રે'વા હઈ સાજુ ૨

કંસને કહેજે તે વહેજો વારે આવે, તારી બીડે રે સુમટ સગે લાવે. ૩
 રસબસ ચાણે રે હમણાં ચોરસ રસે, આંધ કિપર રે કોંઈ નહિ થાયે કંસે. ૪
 કહાવે અનળા રે બળ ધણું છે બાલી, છુટે મેટિ રે બોલે છે મરમાળી. ૫
 ધણાં દનવું રે દાણજ લેખી લેયું, ત્યારજ પછી રે તેને જાગ દેયું. ૬
 ધણું મહમાતી રે થઇ હા મૈયારી, તે મેં જાણી રે સરવે વાતજ તારી. ૭
 તે નવ જાણે રે નાથ નિષ્કુળાનંદનો, તારે અંગે રે રંગ ચડ્યો છે મદનો. ૮

૫૬ ૫

મદ છે તારે રે જોઇ વિચરી બોલે, તે ઉતરશે રે જોળા હું મ જુને. ૧
 છાની છાની રે વાટ પાડો છો વાત્રા, ખરી ખમર રે નથી દેને નંદલાલા. ૨
 જોર તમાઈ રે સરવે જાણ્યું જામે, અરધી રાને રે જાં કેમ જાગ્યા તમે. ૩
 પીંકે નાશી રે બીજો જાપજ કીધો, જુઓ વિચારી રે જનમ કિંમો લીધો. ૪
 વસુંદેવના રે દેવકી ઉદરે આવ્યા, નંદ જશોદાએ રે તમને લાડ લડાવ્યા. ૫
 મોટા થયા રે મહી અમારાં ખાવા, સરવે જાણું રે શું કેવરાવે મારા. ૬
 બાંધી મુઠી રે રાખિયે તો રીડી, રાને માટે રે કરીયે વાતજ કુડી. ૭
 હમણાં કીંબા રે કંવર જશોદા નંદના, સમજી રહીયે રે નાથ નિષ્કુળાનંદના. ૮

૫૬ ૬

વાંઝાબોલી રે વાંકું હું કેમ બોલે, નાનો જાણી રે જરવાડી કેમ જુમે. ૧
 મદમાં માતી રે બોલજ હું મહીયારી, હોંસ દેવાની રે પુરીસ સરવે તારી. ૨
 જોબન જોર રે બોલી ન જાણી બોલી, નંદ જશોદા રે ધરની આપસ જોલી. ૩
 મહીનું મારે રે કારણ નથી કાંધે, જોપી ગમજ રે હું મારા મનમાયે. ૪
 મહીને મિત્રે રે પુછું છું પિયારી, મનમાં મારે રે બીજું છે મૈયારી. ૫
 સગપણ તારે રે યાસે મારે સાથે, હથેવાળો રું જોડીય જમણે હાથે. ૬
 કારજ તારું રે સરવે મુજથી સરસે, જશ જગતમાં રે અવલંબી ઓયરશે. ૭
 રાધા બોલી રે એ તો દિન આનંદનો, મનમાં હતું રે નાથ નિષ્કુળાનંદનો. ૮

૫૬ ૭

નટવર નાના રે હું ગોટી મહીયારી, કહો કેમ થયે રે મનમાં વાત વિચારી. ૧
 મનહુ માન્યું રે ચિત્તમાં એ ચોટયો, ક્યારે થાશે રે ગોદનજ વર મોટા. ૨

વળતો વનમાં રે મોઠો મંડપ દોડો, જોવા જોવો રે મનગમતો છે મીડો. ૩
સુંદર મણીએ રે સજ્જો છે શોખજો, સેજે સુતો રે દોડો રાજ રૂપાજો. ૪
ળાળક બહલી રે મોટા દોઢા માવો, હસી જોલાવી રે રાધા ઝોરાં જાવો. ૫
પ્રીત પૂરવતી રે સંભારો સાહેલી, રાધા રમિયે રે લજ્જા મનની મેલી, ૬
થહ્યા આવ્યા રે ત્વેડ એવી જોષ, ગ્રેમે પરણ્યા રે રાધામાધુ દોયે. ૭
દેવ મળીને રે વળતી કીધી વંદના, અવિચળ રહેજો રે નાય નિબુજાનંદના ૮

પદ ૮

ધન્ય ધન્ય રાધા રે આધવ સંજે મળી, રૂડી રમવા રે સેજ સમારી વળી. ૧
ચુવા ચહને રે અગર લેખન અરવી, રંજે રમવા રે રૂડી રીતે રવી. ૨
સજ્જ થઈ છે રે સરખા સરખી જોડી, મટે મળવા રે અંજે આળસ મોડી. ૩
નયણે નયણાં રે મુખે મુખજ મેળું, હંડે હેડુ રે જોડી કીધું બેળું. ૪
હરે હરજ રે નાળી નાભિ સાથે, દાવે દાવજ રે મેલ્યો નટવર નાથે. ૫
કીડા કરતાં રે ઝોળપ ન રાખી અંજે, પતિ રતિનો રે જાણું રાખ્યો રંજે. ૬
કોક કળામાં રે અવીણુ છે પિયારો, રંજે રમી રે નાય થયો નિ ન્યારો. ૭
વળતો વળીયો રે આધ ધણું જાનંદનો, મને મળીયા રે નાય નિબુજાનંદનો ૮

રાગ સૌરઠ. પદ ૧

“કુંકુમને પગને” એ દાળ છે.

મોહનની માયા લાગી મને મોહનની માયા;
સિયાણા થઈ મને સહ સમજાવે દુરમતિ થઈ કા'યા;
દેણુ દામનું હું કાને ન ધરું કોટિ કરી કા'યા. લાગી. ૧
ભલે જનમ આવ્યો આ ભવમાં અમે કમાયા,
ગ્રેમે કરી હરિ પાતળિયાના ચરણ કમળ સા'યા. લાગી. ૨
બૃધર વરને બેટતાં તનના તાપ સમાયા;
અલખેલાને આલિંગન લેતાં દામળ થઈ દાપા. લાગી. ૩
ધન્ય ધન્ય જીભા જય જોલે ગોવિંદનાં ગયા;
નિબુજાનંદ ગ્રેમે કરી પ્રીતમ રમિયો રીઝાયા. લાગી. ૪

પદ ૨

અમ ઘેરે આબ્યા આજ ભવે અમ ઘેરે આબ્યા;
 ચટકતી ચાલ્યે પિયુ પધાર્યા બૂધર મન લાબ્યા;
 થાળ ભરી મુક્તાદળ મેંતો વાલમ વધાબ્યા. આજા ૧
 વારણાં લલને મદિર મેંતો પિયુ પધરાબ્યા,
 ભાવ ભલે રે મેં ભોજન કરી જીવન જમાબ્યા, આજા ૨
 મેળ સમારી મુંદર સારી લાલન લમબ્યા,
 અલખેલાને હરપર લઈ ખાત્યે ખેલાબ્યા. આજા ૩
 આજ લાજ અલખેલા શું લેશ ન લાબ્યા,
 નિધુજાનંદના નાથ સંગાયે સનાથ કાંબ્યા. આજા ૪

પદ ૩

હરશન દેવા આબ્યા હરિ હરશન દેવા,
 કૃપા કરીને કાંઈક અમને કયા રસ દેવા;
 દયા કરીને દાઝ દલના નહિ કિયો રેવા. આબ્યા ૧
 ભલે પધારિયા ભાગ્ય અમારે સાર સ્વામી લેવા,
 દાસનાં કુષ્ઠત દૂરે કરયા હરિનર છે હેવા. આબ્યા ૨
 સંસારના સ્નેહી સરખા તમ નહિ તેવા,
 શિવ સનકાદિક નારદ તમને સમજે મુકદેવા, આબ્યા ૩
 સાહેર નારથી મંભીર ગણે હારિ એવા,
 નિધુજાનંદના નાથ તમારી હું શી કરું સવા. આબ્યા ૪

પદ ૪

બૂધરને ભામે ચડ્યું ચિન બૂધરને ભામે,
 એ મન મારું મોહી રહ્યું છે જરકસિયે જામે;
 છેલ ભોમળો પુલકાવાળો, તે ન મળે દામે, ચડ્યું ૧
 નટવર કુંવર નાયજી નરખી મન મોહ પામે,
 ત્રિકમ વિના તાપ તનના શવડે શામે. ચડ્યું ૨

એ રાત દિવસ ચિત્તે ચિત્તવતાં પ્રહરેદના વાગે,
સહજનંદ સુખ વિના મન ન બેસે ખામે. ચડ્યું ૦ ૩
મન માન્યા મોહનજી મળતાં હરી બેઠા કામે,
નિષ્કુળાનંદના નાથ નિરખી પુરી જી હામે. ચડ્યું ૦ ૪
પદ ૫

મોહનને મળતાં મગન થઈ મોહનને મળતાં,
એ અંગોઅંગ આલિંગન લીધું લાગે શું ભજતાં;
હેત કરી હરિ હેપામાં બીડયા વાલાને વળતાં. મગન ૦ ૧
એ રોજે સેજે એ સુખજ પામી પ્રીતે શું પળતાં,
સહજનંદ શિશેમણી મળ્યા જે ન મળે હજાંતાં. મગન ૦ ૨
રસબસ થઈ રસિલાને રંજે ગાંડય રહે જળતાં,
અંતરે શાંતિ પૂરજી પામી તાપ ત્રયે ટળતાં. મગન ૦ ૩
આ સંસારમાં શું સુખ હૈયે વેડે વેળું દળતાં,
નિષ્કુળાનંદના નાથ સુજે કું હાલે ઢળી ઢળતાં. મગન ૦ ૪
પદ ૬

મીઠડો લાગે મોહન મને મીઠડો લાગે,
શામે શાલાળો લાગે રૂપાળો સોનેરી વાગે;
જીવન જોઈ કું મનમાં મોહ કમ્પણી પાગે. મોહન ૦ ૧
હાર હરિને કરી કતારું પ્રોધ પ્રેમ ધાગે,
કહે આરોપી કું કરી વિનિતિ બલે આવ્યા ભાગે. મોહન ૦ ૨
અમે રહેશું હરિ તમારે ચરણે કરી તન મન ત્યાગે;
તેહ વિના ત્રણ લોકમાં રે નથી ખીન્ને જાગે. મોહન ૦ ૩
નિઃશ્વિન દરશન દેખે દયાળુ મનકું એ માગે,
નિષ્કુળાનંદનો નાથ નિરખતાં લાગ્ય લાલ્લા જાગે. મોહન ૦ ૪
પદ ૭

લાલ તમે લટકે લીધું મન લાલ તમે લટકે,
ચિત્તકું મારું ચોરી લીધું ચાલ્યતણે ચટકે;

ભાવને બલકે ભીંતર બેઠું ખરાખર ખટકે, લીધું ૦ ૧
 ધર તજ હું ઘેલી ફરે છું વાસતણે હટકે,
 ચિત્તમાં ચોટી ખૂંટિ અને પીતાંજર પટકે, લીધું ૦ ૨
 મનમાંના મોહનજી મળિયા બેટે નહિ ભટકે,
 પ્રેમરસ અને પાયો પાતળિયા ધોળી પીધો ઘટકે, લીધું ૦ ૩
 સંસાર રસમાં ચિત્ત ન ચોટે વાત ક્યેં વટકે,
 નિષ્કુળાનંદના નાથ તમ ચરણે મન મારું અટકે, લીધું ૦ ૪

પદ ૮

પ્રેમ રસ પાયો પિયે અને પ્રેમ રસ પાયો,
 નટવર કુંવર નાથ અમારો જશોદાનો જાયો;
 વૃંદાવનની વાટે જાતા પ્રીતે પાસવ સાયો, પિયે ૦ ૧
 કરી કટાક્ષની સાન સ્થામળિયે શુદ્ધી શુદ્ધ બાયો,
 તન મન મારું મીઠુ ક્યું છે મે વળી જગાયો, પિયે ૦ ૨
 વાંસળી વડે વ્યાકુળ કીધી રાગ રૂડો ગાયો,
 નંદનો કુંવર નાનો મોટો દીસે છે ડાયો, પિયે ૦ ૩
 હેતની રીત રૂડી રાખે છે ધસી આવે ધાયો,
 નિષ્કુળાનંદનો સ્વામી સ્થામળિયો કૈંખમાં લખાયો, પિયે ૦ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

આવો આવોને અલભેલજા જીરે, મોહન કરોને મહેર રે, આવો ૦ ૨૬.
 મેલી મયા મહા વનમાં જીરે, પ્રમદાની શી પેર રે, આવો ૦ ૧
 અમૃત પાછને હિરેરીયાં જીરે, જીવન પાવો માં ઝેર રે, આવો ૦ ૨
 સુખ અમને શીદ આપીયું જીરે, બહાવા કરવું હવું વેર રે, આવો ૦ ૩
 જુમાનંદ કહે કૃપા કરો જીરે, થાયે લીલા લહેર રે, આવો ૦ ૪

પદ ૨

નાથ નમેરા કેમ થયા જીરે, ગુણસાગર ધનસ્થામ રે, નાથ ૦ ૨૬
 અમને મેલી ગયા વનમાં જીરે, દોરો કાઢીને જેમ દામ રે, નાથ ૦ ૧

તમ વિના અમે તો રહ્યાં છીએ, જીવ વિના જેમ હાડ ચામ રે. નાય૦ ૨
સુનાં અમે ન શોભીએ છીએ, ધન વિનાનું જેમ ધામ રે. નાય૦ ૩
અમળાં અમે ક્યાં આવીએ છીએ, જુમાર્નદના સ્થામ રે. નાય૦ ૪

પદ ૩

લાખો હરિદર હીરલો છીએ, વીંટી વળી મનનાર રે. લાખો ૦ ૮૬
મૂર્તિ મનોહર જોષને છીએ, પાખ્યા સુખ અપાર રે. લાખો ૦ ૧
મોર મુમટ માથે ધર્યો છીએ, ગળે ગુલબના હાર રે. લાખો ૦ ૨
કાંતિમાં આંખાં ક્યાં છીએ, કાનવર કાંટક માર રે. લાખો ૦ ૩
જુમાર્નદના નાય છો છીએ, નેહાંતણું ચણુમાર રે. લાખો ૦ ૪

પદ ૪

નાય ન મેલું વેગળા છીએ, હરિવર આવ્યા છો હાય રે. નાય૦ ૮૬
કંઈનું ધન કરી રાખ્યું છીએ, સાચી માનો એ ગાય રે. નાય૦ ૧
ધમ્મો તમે ત્યાં આવીએ છીએ, સ્થામસુંદર તમ સાથ રે. નાય૦ ૨
તાપ ટાળો અંતરના છીએ, બેટા મને બરી બાથ રે. નાય૦ ૩
ઠાણા જુમાર્નદના છીએ, રાખો અમને સંધાય રે. નાય૦ ૪

રાગ ધોળ-પદ ૧

સર્વે સખી જીવન જોવાને ચાલો રે, શેરડીપોમાં આવે લટકતો લાભો રે. ૧
એની શોભા મુખે વર્ણવી ન જાય રે, જેને નિમમ નેતિ નેતિ કરી ગાય રે. ૨
રોઝેપોડે રાજાશર જિરાજે રે, છખી જોષ મોટિક કંઈપં લાજે રે. ૩
મળ્યા આવે મહામુનિનાં જન્મ રે, તેમાં શોભે તારે વીંટયો જેમ ચંદ્ર રે. ૪
શુક સનકાદિક ઉત્તમ જથ ગાવે રે, નૃત્ય કરે નારદ વીણા વગવે રે. ૫
નિજસખા ચમર કરે લઇ હાય રે, આ જો આવ્યા જુમાર્નદના નાય રે. ૬

પદ ૨

જુઓ છખી સ્થામ સુંદરવર કેરી રે, હીરની નાડી સંમણી સોનેરી રે. ૧
જરકથી જામો જુટાદાર રે, કસીયો કમર સોનેરી કટાર રે. ૨

શિર પર પાધ પેચાળી નવરંગી રે, કાને ગુચ્છ ગુલાળી માંચે કલંગી રે. ૩.
મજરા તોરા મજે ગુલાળના દાર રે, આવી ઉપર બ્રમર કરે ગુજાર રે. ૪.
પોચી કડા બાંચે જાણુખંધ રે, નંગ જડયા કુંડળ મોતીનાં વૃન્દ રે. ૫.
વેગે જુવે। વરણાગીચો વનમાળી રે, શીતળ ચાચે જૂમાનંદ કહે બાળી રે. ૬.

૫૬ ૩

મૂર્તિ ચંચળ જુવે ચટકંતી ચાલ રે, નેતરછડી કરમાં કુમક્રીયાળી લાલ રે. ૧.
મંદહાસ ચપળ નેણે ચિત્ત ચોરે રે, કરનાં લટકાં કરી કાળજડાને કારે રે. ૨.
મીઠાખોલો ઘેરે રાગે ગાય રે, અધર ધરી મોરલી મનોહર વાય રે. ૩.
અળકે બાલ વિશાળ શોભાતું ધામ રે, નાસા અણીયાળી લમચું અતિચામ રે. ૪.
અધર લાલમાંહી મધુરી હાસ રે, હંતપંક્તિ કરે અતિ પ્રકાશ રે. ૫.
જમણે ગમે દીગકડી રૂપાળી રે, તાપ ટળ્યા જૂમાનંદ કહે બાળી રે. ૬.

૫૬ ૪

ઘેરે ચાલી આવ્યા ગોમોકવાસી રે, જેને કહે છે અક્ષરાતીત અવિનાશી રે. ૧.
જુવે જીવન મોહનિદ્રામાંથી જાગી રે, વરી એને ચાઓ અખંડ સોદાગી રે. ૨.
જોતાં વાટ આવી મારે જાન રે, પોતે વર પુરુષોત્તમ ભગવાન રે. ૩.
શુક સનકાદિક ધરે જેનું ખ્યાન રે, મારાં લોચન કરે તે મુખતું પાન રે. ૪.
એની સર્વે દેખી અલોકિક રીત રે, ચોટયું મારું સુંદરવરમાં ચિત્ત રે. ૫.
દયેવાળો હરિસંધાયે દીધો રે, જૂમાનંદ કહે જન્મ સુદ્ધ કરી લીધો રે. ૬.

રાગ કાફી-૫૬ ૧

નાના ગ્રાસ લેવત મનમતા, નેણાં ભરી જોયા રે હરિ જમતા; નેણાં ૦ ૨૬.
ઝોઝી ઉપરણી રાખી કાન હિધાગ્ર, શોભાનિધિ ધણું ગમતા. નેણાં ૦ ૧
વારે વારે જળપાન કરતહે, રમુજ કરીને ધણું ગમતા. નેણાં ૦ ૨
એ છળી જોવા સારૂ ભવ ચલાદિક, બાવસાહત કેડે ગમતા. નેણાં ૦ ૩
દેવાનંદ કહે જન્મ સુદ્ધ કરી, નિત્ય ચરણોમાં જઈ નમતા. નેણાં ૦ ૪

પદ ૨

લાડુ પીરસે પંગનમાં આપ, સુખણી છળી સહજનંદ સુખદાર્ઢ. સં ૨૬.
ખંભા ઉપર આડો ખેશ બાધીને, જોધ રજા જન લલ્યાપ. સં ૧
બરરી જલેખી લાડુ સુતરેણી, બહુવિધ પાક બનાપ. સં ૨
નિજદાસન સંગ હાસ કરી કરી, જોશવરેશું જમાપ. સં ૩
દેવાનંદના નાથ દયાળુ, હસી હસી હેન જણાપ. સં ૪

પદ ૩

ધનસ્થામ સુંદર સુખદાર્ઢ, નીમખ નહિ મેલું રે છળી ખારી. નીં ૨૬
મર્મ બરેલ મુખહાસ મનોહર, વદનકમળ પર વારી. નીં ૧
આખડલી અણીયાળી જોધને, બહુબરેલી અતિ ખારી. નીં ૨
બાલ વિશાળમાં રેખ મનોહર, આણુચકી મને ખારી. નીં ૩
દેવાનંદ કહે જતનશું જીવમાં, રાખું રસિક ગિરિધારી. નીં ૪

પદ ૪

કડા લાજે ધર્મસુત લહેરી, કુતનકી ટોપી રે શિર પહેરી; પુલં ૨૬.
મોગરા જામ ગુલાબ ચમેલી, ચલત સુમંધિ અતિ ખારી. પુલં ૧
હાર હારી હરિબક્ત પહેરાવે, હેતસહિત છળી હેરી. પુલં ૨
પોંચી કસુંખી બાજુબધ મજરા, નૃપુર ચરણ બધેરી. પુલં ૩
દેવાનંદ કહે મૂર્તિ મનોહર, આવીને ઉરવચ્ચે ઠેરી. પુલં ૪

રાગ લાવણી.

મારે મંદિર પધાર્યા સ્થામ યમ બહુભાગી,
મારે હરિવર સાથે હેતશું લગની લાગી, મારે ૧
મારા મનની પુરી હામ કૃતારથ કીધી,
મવ બુડતાં મારી બાજ ગઈને લીધી. મારે ૨
મારા મનમાં વસીયા માવ તાપ સર્વે ટાળ્યા,
મને મગન કરી મહારાજ દુરગપુર આપ્યા. મારે ૩

મને કરવું ન સુઝે કામ કહો દેમ કરીયે,
 જળ મીઠે ન સહજનંદ કામ ક્યાં કરીયે, મારે ૪
 એ સુખની થી કહુ વાત કહી નથી જાતી,
 એ સુખ સંભારતાં આજ કાટે મારી છાતી. મારે ૫
 કહે થોભાનંદ મુનિરાય બહુ લ્યો પ્રીતે.
 નહિ આવે જમના ફૂલ શાસ્ત્રની રીતે. મારે ૬

રાગ ઝરખી-પદ ૨

તમારે ચરણે શિશુ નમાવું, સહજનંદજી રે; પ્રેમે શુભ તમારા ગાવું. સં ૧
 દેખે બુદ્ધિ દીનદયાળ, સં તમે છો બક્ષોના પ્રતિપાળ. સં ૨
 તમારો મહિમા કહું મુરારી, સં પાવન કરજો બુદ્ધિ મારી. સં ૩
 તમે નિલ અક્ષરધામ નિવાસી, સં તમે છો પુરુષોત્તમ સુખરાથી. સં ૪
 તમારે હાજર રહે નવ નિધિ, સં તમને સેવે આઠે સિદ્ધિ. સં ૫
 મુક્તિ આર તમારી ઘસી, સં તમે રવિ ઇંદુ અનળ પ્રકાશી. સં ૬
 તમને નિમમ નેતિ કરી ગાવે, સં તમારા શુભનો પાર ન આવે. સં ૭
 કમળા ચરણ તમારા સેવે, સં મુનિવર નામ તમારા સેવે. સં ૮
 તમારો મહિમા શેષ વખાણે, સં સંત મધુકર પદરસ માણે. સં ૯
 તમારી ખીંકે ઇંદ્ર જોડે, સં જુપર જળ વરસાવે તેડે. સં ૧૦
 પ્રીતે ભવ બ્રહ્માદિક દેવ, સં તમારા પદરજની કરે સેવ. સં ૧૧
 પાળ વિનાનો સિંધુ નીર, સં તમારી ખીંકે રહે છે સ્થિર. સં ૧૨
 આકર્ષા તારામંડળ કહે છે, સં તમારું સંખું અધર રહે છે. સં ૧૩
 તમે છો અનંત બ્રહ્માંડના કર્તા, સં તમે છો દૈત્યોના મદદતાં. સં ૧૪
 તમે છો ધર્મધુરંધર દેવ, સં અધર્મ નાશ કરો તતખેવ. સં ૧૫
 તમે છો અગણિત લોકના પ્રથ, સં તમને મહામુનિ નામે શીશ. સં ૧૬
 જે કાંઈ અચરજકારી કહાવે, સં તે તવ મૂર્તિમાંથી રહાવે. સં ૧૭
 ૧૮ અંધારું સદિત મુરારી, સં જૂખી હિપર નરેતુ ખારી. સં ૧૮

કરેવા અનેક જીવ ઉદ્ધાર, સં પ્રગટયા કોણે દેશ મોઝાર. સં ૧૯
તમે થઈ સંક્રિતધર્મના બાળ, સં તાર્યા જનિની તાત દયાળ, સં ૨૦
તજીયું ધર પામી વૈરાગ્ય, સં ફરીયા તીરથમાં બડલાગ્ય. સં ૨૧
જનોને દેતા સત ઉપદેશ, સં આવ્યા ફરતા સોરઠ દેશ. સં ૨૨
તમે હરિ મોહના નવ જગ્ગો કળીયા, સં મંજુકેસરનંદને મળીયા. સં ૨૩

પદ ૨

તમે છો પોતે પૂરણ બ્રહ્મ, સં તમારો મૂઢ ન જાણે મર્મ. સં ૧
શુક સનકાદિક નારદ મોગી, સં તમારા ચરણકમળરસ મોગી. સં ૨
દીધા જનને દર્શન દાન, સં તેનાં પાપ હર્યાં ભગવાન. સં ૩
જૂપર પ્રગટ કર્યો પ્રતાપ, સં ધ્યાન સમ્રાધિ કરાવી આપ. સં ૪
તાર્યા અગણિત જન બહુનામી, સં અગણિત સંત કર્યાં નિષ્કામી. સં ૫
ધારી નૈષ્ઠિક વર્ણવેપ, સં ફરીયા મુર્ખર આદિ દેશ. સં ૬
ફરતા આવ્યા ગઢપુર શહેર, સં કરેવા નિજજન ઉપર મહેર. સં ૭
લીળા કીધી ગઢપુર માંગ, સં તે સૌ મુખથી કેમ વર્ણવાય. સં ૮
જૂપર વિષ્ણુયાગ બહુ કીધા, સં જમાડયા બ્રાહ્મણને દહ સીધા. સં ૯
દીધાં દક્ષિણાદાન ઉદાર, સં તેનો ગણતાં ન આવે પાર. સં ૧૦
તમે બહુ મંદિર જૂપર કીધા, સં જનને જીવતદાનજ દીધા. સં ૧૧
તેમાં પધરાવ્યા બહુ દેવ, સં નીરખી પાપ બળે તતખેવ. સં ૧૨
ધર્મ સનાતન સ્થાપન કીધા, સં ચલાવ્યો મુક્તિમાર્ગ સીધા. સં ૧૩
તમે દેત્યોને મોહ પમાડી, સં નાખ્યું અધર્મ મૂળ ઉખાડી. સં ૧૪
તમે હરિજનનું હિત વિચારી, સં નિજ બંધવના સુત ખેડે ભારી. સં ૧૫
તેને દત્તપુત્ર કરી દેવ, સં દીધી નિજ માદી તતખેવ. સં ૧૬
રૂઝ અવધપ્રસાદ રઘુવીર, જાં બેઠેને જાણી ગુણગંભીર. સં ૧૭
મંદિર દેશ કરી વિલાસ, સં દીધાં બેઠે જથ્થેને બડલાસ. સં ૧૮
સંતકમળ યુલાવ્યાં સ્વામી, સં લીળા બહુ કીધી સુખધામી. સં ૧૯
તેનો ગેશ ન પામે પાર, સં તમે છો લક્ષ્મીતણા આધાર. સં ૨૦

હેતે શીખે સુણે ગાય, મં તે જન થલપુર રહેજે જાય. સં ૨૧
 ઇધ્યા માન કરી જે નિદે, સં તે જન પડશે જમને દેદે. સં ૨૨
 મંજુદેશાનંદ કરે જોડી, સં ગાયો મહિમા સૌથી તોડી. સં ૨૩

રાગ પરજ-પદ ૧

વા'લા વિના વિરહની રે મને, અંતર પીઝા અતિ થાય છે. વા'લાં ૦
 મુતા મંદિરીયામાં સેજ ખીજાવેલ, લાળીને ચિત્ત બરમાય છે. વા'લાં ૧
 ખાતાં રે પીતાં મુતાં સ્વપ્નમાં, ઝગડીને તરત જગાય છે. વા'લાં ૨
 ધરણનો ધંધો મને હાય ન લાગે, મળવાને મન લલચાય છે. વા'લાં ૩
 દેવાનંદ કહે ક્યારે હવે દેખશું, જીવ જરૂર અકળાય છે. વા'લાં ૪

પદ ૨

મેલી ગયા માવો રે મને, પરવસ કરી ઝોની પ્રીતમાં. મેલી ૦
 અધર મુધારસ પાયો, અલબેલડે, હસી જોલાવી ધણું હેતમાં. મેલી ૧
 તનકું. ધુમે છે ઝોની મોરલીની તાનમાં, ગરક થઈ છું રક્ષા ગીતમાં. મેલી ૨
 રસિક સહુજાજની મીઠી મુખલાવણી, ચટકી લગાડી મારા ચિતમાં મેલી ૩
 દેવાનંદ કહે નિર્દય નાથજી, મનકું લોભાણું જનજીતમાં. મેલી ૪

પદ ૩

ક્યારે હવે મળશું રે મારા, ડોલરીયાજી મુખદેખુને, ક્યારે ૦
 મીન. સરીખાં રૂઝાં અંચળ સેવામણાં, બિરખીને જોશું કાજુ નેજુને. ૧
 જમવાને યજી મને પોતાની પ્રસાદી, દેશે મધુરાં કહી વેજુને. ૨
 પાસે જોસીને હવે પ્રાણુઆધારને, દેખું સ્થામળીયા મારા સેજુને. ૩
 દેવાનંદ કહે ભાવે, કરી બેટશું, મન મારું કરવા સાદું મેજુને. ૪

પદ ૪

જોવા સાદું જાશું રે અમે, નવલ સનેહી ધનસ્થામને. જોવા ૦
 જોમણુ કેરો તન વેઠ ધરીને, ગિરિધર વસવા ફરે ગામને. જોવા ૧
 લોકટીપાની તજી લાજ સંસારમાં, ફૂંડું મેલીને ધરમાળું. જોવા ૨

વરહને તાપે દહાડી તનકુ તપે છે, અતર ઠરવા કેરા દામને જોવા • ૩
દેવાનદ કહે દીવડામાં રાખશુ, દોયની વેળાના કરી દામને. જોવા • ૪

દાદરા-પદ ૧

હમસે કાહે રીસાને કનૈયા, ટેક
એસી ઢોન ચુકે પરી મોસે, બાત ન કહી નિદૈયા હમમે • ૧
લોક કુટુબ મરજદ ત્યાગ કરી, હાય તીહારે બીકૈયા હમસે • ૨
કુઝાસગ હરિ વાસ કરીકે, ખમરી ન લઇ સુખદૈયા હમસે • ૩
અવધપ્રસાદ કે' નાથ વિના અમ, તલખી તનખી જીવજૈયા હમસે • ૪

પદ ૨

હમસે ન્યારે ન રહો ગુમાની, ટેક
સ્થામ બિના પળ એક ન જાવે સ્નેહ કરી પસ્તાની હમસે • ૧
નીર બિના જ્યુ મીન મરતહે, તેસેહી છયા અકનાની હમસે • ૨
કરી કરી નેહ છેહ દીયો હમકુ, નેક દયા નહિ આની હમમે • ૩
અવધપ્રસાદ કે' નાથ મીને બિન, ભરી આવત દગ પાની હમમે • ૪

પદ ૩

સખી કોઇ બાત સુનાવે મોરી ટેક
કુઝા કુટીલ કેસજી દારી કરી કરી નેહ ઠગોરી સખી • ૧
પરમ ચતુરવર સ્થામ મનોહર, તાસગ નેહ કોરી સખી • ૨
પાતી ન પદાઇ આપ નહિ આયો, પ્રીત પુરાની તોરી સખી • ૩
અવધપ્રસાદ કે' નાથકુ કહીયો બિનતી હમારી કર જોરી સખી • ૪

પદ ૪

સજની કહાન આવે ધર મોરે, ટેક
શિરપર મુગટ કાનમે કુઝા, જાન તિવક ચિત્ત ચોરે રા • ૧
કનીપટ પીત અધર ધરે મોરબી, શબ્દ સુની જાયા કોરે સજ • ૨
બાલ ચલત જગ દસજી સુદર, પ્રકૃતિ નહિરોરે સજ • ૩
અવધપ્રસાદ કે' નાથ રહનકી અરજ કરે કરે જોરે સજ • ૪

હેતે શીખે મુખે ગાય, મં તે જન ઘણપુર રહેજે જાય. સં ૨૧
 ધર્મા માન કરી જે નિદે, સં તે જન પડશે જમને દંદે. સં ૨૨
 મંજુકેશનંદ કર જોડી, સં ગાયો મદિમા સૌથી તોડી, સં ૨૩

રાગ પરજ-પદ ૧

વા'લા વિના વિરહની રે મને, અંતર પીડા અતિ થાય છે. વા'લાં
 મુના મંદિરીયામાં સેજ ખીજાવેલ, બાળીને ચિત્ત હરમાય છે. વા'લાં ૧
 ખાતાં રે પીતાં મુતાં સ્વપ્નમાં, અમડીને તરત જગાય છે, વા'લાં ૨
 હરડાનો ધંધો મને હાથ ન લાગે, મળવાને મન લલચાય છે. વા'લાં ૩
 દેવાનંદ કહે ક્યારે હવે દેખશું, જીવ જરૂર આજણાય છે. વા'લાં ૪

પદ ૨

મેલી ગયા માવો રે મને, પરવરા કરી એની પ્રીતમાં. મેલીં
 અધર મુધારસ પાયો, અલબેલડે, હસી બોલાવી ઘણું હેતમાં. મેલીં ૧
 તનકું ધ્રુમે છે એની ગોરલીની તાનમાં, ગરક થઈ છું રમ ગીતમાં. મેલીં ૨
 રસિક સલુણાજીની મીઠી મુખલાવણી, ચટકી લગાડી મારા ચિત્તમાં મેલીં ૩
 દેવાનંદ કહે નિર્દય નાયજી, મનકું લોભાણું જમજીતમાં. મેલીં ૪

પદ ૩

ક્યારે હવે મળશું રે મારા, ડાલરીયાજી સુખદેણને, ક્યારે
 મીન.સરીખાં રડાં અંચળ સોવામણાં, બિરખીને જોશું કાજી નેણને. ૧
 જમવાને ટાણે મને પોતાની પ્રસાદી, દોરો મધુરાં કહી વેણને. ૨
 પાસે બેસીને હવે પ્રાણુઆધારને, દેખું સ્વામળીયા મારા સેણને. ૩
 દેવાનંદ કહે બાવે. કરી બેટશું, મન માઈ કરવા સાર. મેણને. ૪

પદ ૪

નેવા સાઈ જશું રે અમે, નવલ સનેહી ધનસ્થામને. નેવાં
 જોગણુ દેરા તન વેશ ધરીને, ગિરિધર વસવા કરા ગામને. નેવાં ૧
 લોકડીયાની તજી લાજ સંસારમાં, કરવું મેલીને હરકામને. નેવાં ૨

લવરહને તાપે દહાડી તનકું તપે છે, અતર ઠરવા કેરા ઠામને. જોવા૦ ૩
રેવાનદ કહે દીવડામાં રાખશું, દોયથી વેળાના કળી દામને. જોવા૦ ૪

દાદરા-પદ ૧

હમમેં કાહે રીસાને કનેયા, ટેક.
એમી જાન ચુક પરી મોસેં, ખાત ન કહી નિદેયા હમમેં ૦ ૧
લોક કુટુબ મરગદ ત્યાગ કરી, હાથ લીહારે ખીટ્યા. હમમેં ૦ ૨
કુજ્જસગ હરિ વાસ કરીકે, ખમરી ન લધ સુખદેયા. હમમેં ૦ ૩
અવધમસાદ કે' નાથ વિના અજ, તલખી તલખી જીવજેયા હમમેં ૦ ૪

પદ ૨

હમમેં ન્યારે ન રહો ગુમાની, ટેક.
શ્યામ બિના પળ એક ન જાવે, સ્નેહ કરી પસ્તાની. હમમેં ૦ ૧
નીર બિના જ્યુ મીન મરતહે, તેસેહી હયા અકલાની. હમમેં ૦ ૨
કરી કરી નેહ છેહ દીયો હમકું, નેક હયા નહિ આની. હમમેં ૦ ૩
અવધમસાદ કે' નાથ મીયે બિન, ભરી આવત દમ પાતી હમમેં ૦ ૪

પદ ૩

સખી કાઇ ખાત સુનાવે મોરી, ટેક.
કુજ્જ કુટીલ કસડી દાગી, કરી કરી નેહ ડોરી. સખી૦ ૧
પરમ અતુરવર શ્યામ મનોહરે, તાસંગ નેહ કોરી. સખી૦ ૨
પાતી ન પદાઇ આપ નહિ આયો, પ્રીત પુરાની તેરી. સખી૦ ૩
અવધમસાદ કે' નાથકુ કહીયો, બિનતી હમારી કર જોરી સખી૦ ૪

પદ ૪

સજની કહાન આવે ધર મોરે, ટેક.
શિરપર મુમટ કાનમેં કુંડળ, જાન તિજક ચિત મોરે સજ૦ ૧
કળીપટ પીત અધર ધરે મોરલી, શન્દ સુની જીયા કોરે. સજ૦ ૨
ચાલ ચલત મજ દંસડી સુંદર, પ્રપુચિત નંદકિશોરે. સજ૦ ૩
અવધમસાદ કે' નાથ રહનકડે, અરજ કરે કર જોરે. સજ૦ ૪

રાગ કાફી-પદ ૧

અમરના સરદાર, હરિ મારા નેહુતણા ચણુગાર;
 નેહુતણા ચણુગાર, ગુણવંત માણુકીના અસવાર. અમર૦ ટેક.
 માથે ધોળી પાધ મનોહર, છોડું મુમટ અનુસાર;
 ધોળાં અંબરે તનપર શોભે, રમાલ ધોળો સાર. અમર૦ ૧
 બાલ વિશાળ તિલક કેસરનું, કુમકુમ ચંદ્ર ઉદાર;
 કામતણા મદને દરનારી, બકુટી ધનુષ્ય આદાર. અમર૦ ૨
 દીપશીખા શુક અંચુલ બારી, નાસા નમણી સાર;
 હંતછખી જોષ લાલજની, અધોમુખ ઝુરે અનાર. અમર૦ ૩
 ખિંખ નવાંકુર પરવાળથી, સારા અપર અપાર;
 કૃષ્ણાનંદ કહે મુખપર વારે, ચંદ્ર સરોજ હળાર. અમર૦ ૪

પદ ૨

પ્રાણુતણા આધાર, હરિવર કેસરના અસવાર;
 કેસરના અસવાર, કમરે સોનેરી કદાર. પ્રાણુ૦ ટેક.
 પાધ સોનેરી છોગે જુત, શિર અટપટી આંટાદાર;
 નવલ કલંગી મણી મોતીના, તોરા શોભાદાર. પ્રાણુ૦ ૧
 મુંદર જરકસી અંબર ધાર્યાં, રાજે તેજઅંખાર;
 સોનાકીરી લગામ કરમે, ધારી ધર્મકુમાર. પ્રાણુ૦ ૨
 ઘોડાને ધુમરમાં ઘેરો, નટવર પરમ ઉદાર;
 ખીજ કરમાં છડી સોનાની, ઝળકે છે અતિ સાર. પ્રાણુ૦ ૩
 હરિની કીર્તિ જાન કરે છે, ચંદુકારે અસવાર;
 કૃષ્ણાનંદ એ શોભા ઉપર, વારી વારમવાર. પ્રાણુ૦ ૪

પદ ૩

મુનિતણા ચણુગાર, હરિ મારે તમસંગ લાગ્યો પ્યાર;
 તમસંગ લાગ્યો પ્યાર, સમસ્થ મુક્તિના દાતાર. મુનિ૦ ટેક.
 શિરપર પાધ સુમનનો તોરા, શોભે છે ઉદાર;

પુલનો સુદર જામો પહેર્યો, તેની ફેર અપાર. મુનિ० ૧
 પુલના કાળુ બાણ ગજરા, પ્યારા ઉરપર હાર;
 પુલની મુંચણુલી તુપુર પદમાં, ધાર્યા કરીને પ્યાર. મુનિ० ૨
 અંગ અંગમાં રાજે હરિને, કુસુમતણા શણગાર;
 બાગ કુસુમનો પુલ્લો જાણી, જમર કરે શુંભાર. મુનિ० ૩
 પુલકલંગી પુલનાં કાને, કુંડળ મકરાકાર;
 કૃષ્ણાનંદ કહે પુલહડો, ઉછાળે વારમવાર. મુનિ० ૪

પદ ૪

કરતા નૌતમ ખ્યાલ, હરિવર ભક્તતણા પ્રતિપાળ;
 ભક્તતણા પ્રતિપાળ, અંગે ધરીયા અંબર લાલ. કરતા० ૨૬.
 છટા મુગટ સમ છોથું જાળે, લાલ પાસની તાલ;
 ભક્તિ કલંગી લળકે ઝળકે, લટકે તોરા લાલ. કરતા० ૧,
 જોષ ખંજન પંકજ લાળે, અંચળ લોચન લાલ;
 કાળુ તીલ ત્રાણુ અતિ રાજે, સુંદર જમણે ગાલ. કરતા० ૨
 ચામે ચાલ લટકતી ચાખડી, ચટકતી પહેરી લાલ;
 ચાલ જોષને લાગ્યા મનમાં, કુંજરરાજ મરાલ. કરતા० ૩
 કરવરમાં લખને ફેરવે છે, છડી અનુપમ લાલ;
 કૃષ્ણાનંદ કહે ઉરપર રાજે, મોતીડાની માલ. કરતા० ૪

રસ કસાઇડો-પદ ૧

હરિ બાનક બસ ગર્ભ અંતરમે, રતિવર ગર્વ હરે રે. ૨૬.
 અંસી છખી કાષ્ટ યા કુનીયામે, ઓર નજર નહિ આવે રે;
 અંગોઅંગ સુંદર છખી છાધ, હેરત નજર હરે રે. હરિ० ૧
 તાડી ઉપમા કવિ નહિ પાવે, કહત રોષ સકુચાવે રે;
 જોડી દેખી નહિ ઓર મોહાવે, દેખત પાપ જરે રે. હરિ० ૨

લાવડ્યસાર દયાદીલ જાને, દેખી વદન વિધુ લાગે રે;
 કૃષ્ણાનંદ હરિ મુરત હેરી, બુવન બોમ વીસરે રે. હરિ૦ ૨

પદ ૨

ચિર પગીયાં ઝુક રહી સોહતહે, હારવર અણુર ધરે રે. ૨૬.
 તા ખીચ હોગે મુગટજ્યુ રાજે, શીરપેચનુ છખી છાગે રે;
 તેજ અપાર અજળ પેચાણી, જળકત મોતી લટ રે. શીર૦ ૧
 નરકશી ખુખીદાર અનોખી, સુન્ન તેજ લગ્નવે રે;
 તાપર લટકે લલિત કલંગી, ઝગમગ જ્યોત કરે રે. શીર૦ ૨
 જોહી દેખી નરનારી લોભાતે, બાંધી જન મન બાવે રે;
 કૃષ્ણાનંદ હરિ પગીયાં દેખી, તન મન તાપ હરે રે. શીર૦ ૩

પદ ૩

દ્રમનસેન લઇ ઝૂક જોરનસે, છતીપત હેઠ કરે રે. ૨૬.
 કહા જાતુ મોહે કહા કર ડાયો, ખાનપાન નહિ લાવે રે;
 પાર જોરસે બઈ હું દીવાની, પરવશ પ્રાન હરે રે. દ્રમન૦ ૧
 સોનેરી તન બસન વિરાજે, કંચન મનીષી માળા રે;
 કુંડળ કાનં બાનડી જ્યોતી, કંચન નંચ જડે રે. દ્રમન૦ ૨
 અંજન મંચ અલી મીન લગ્નવે, ચંચળ નેન વિશાલ રે;
 કૃષ્ણાનંદ રેખરત ન્યારી, મુનિજન ખ્યાન ધરે રે. દ્રમન૦ ૩

પદ ૪

લગન મેરી લગ ગઇલાલનસે, ધન ખીનું કળ ન પરે રે. ૨૬.
 રૂપ શીલ ગુન તેજ નિધાની, જોહની જનમન મોહે રે;
 નેન સેન મારત ગીરધારી, તન મન પ્રાન હરે રે. લગન૦ ૧
 બસ કાતે નરનાર સુખના, કરે કરે નૌતમ ટોના રે;
 બાદુસે નૃપરાજ બહાઇ, જોગન લેખ ધરે રે. લગન૦ ૨
 હાસવિલાસ બિલોકન બાંધી, જાસે જન ગુલતાન રે;
 કૃષ્ણાનંદ મુની બોલની માણી, ભવહરીશ્યાવ તરે રે. લગન૦ ૨

રાગ હુમરી-પદ ૧

ગામે ગામે રમિત વર છેલ રે, હરિ ધર્મકુંવર ઝુખકારી; શામે ૦ ૧
સજત ચિરવર જરેકથી પગીયાં, અંકી કલગી લટકેલ રે. હરિ ૦ ૨
મજરા ગેખર હાર બાલુખધ, ગુચ્છ ગુલાબી ધરેલ રે. હરિ ૦ ૩
કેશર તિલક મનોહર કીનો, કુંડળ નંગજડેલ રે. હરિ ૦ ૪
કૃષ્ણાનંદ કહે નાથ નિરંતર, ઉરમે બસો બલબેલ રે. હરિ ૦ ૫

પદ ૨

પ્યારે પ્યારે લજત દીસઢાર રે, મનમોહન હેલ ગુમાની. પ્યારે ૦ ૧
અતિ સોહત સુંદર ઉર ઉપર, મોતીન હાર ઉઢાર રે. મન ૦ ૨
નંગજડિત હાથીદાર મનોહર, નૌતમ કમર કટાર રે. મન ૦ ૩
બંકે પામમેં મુમન શેખરપર, લમર કરત ગુંગર રે. મન ૦ ૪
કૃષ્ણાનંદ કે નાથ કૃપાનિધિ, લીલે મોહન મેરી સાર રે. મન ૦ ૫

રાગ ધનાર્થી

એક કપટી ન તરે રે મહારાજ, યરન આપે સખહી તરે; ૧
પાંડવ પાત્ર કૌપટી તરી ગયે; કૌરવ ન તરે સમાજ. યરન ૦ ૨
નારદ શુક સનકાદિક તરી ગયે; ન તરે મો રાવન રાજ. યરન ૦ ૩
લજત વિભીષણ ઉદવ તરી ગયે; ન તરે યવન સિરતાજ. યરન ૦ ૪
કુવ પ્રસાદ પરીક્ષિત તરી ગયે; ન તરે અવધ જરાજ. યરન ૦ ૫
પ્રગટ પ્રતાપસેં અગણિત તરી ગયે; અવધ પ્રસાદ કહે બાજ. યરન ૦ ૬

રાગ સાહુની.

ગુલાબી પાલ ધારી રે, સોહે સ્વામીયો ગુલાબી ૦ ૧
દેસરનમા ધરે અલિસામા, લીલો દુષટો શુભ ભારી રે. સોહે ૦ ૨
દેસર ઘોરી અતિ રંજ રોરી, કર કંચન પિયકારી રે. સોહે ૦ ૩
એ રસરંગે અતિ પ્રયુક્તિત અંગે, નિજસખા ઘેર ગિરધારી રે. સોહે ૦ ૪
અવધપ્રસાદ નીરખી મલ શોભા, તન મન પ્રાન જત વારી રે. સોહે ૦ ૫

રાગ ગરબી-પદ ૨

હરિ મીઝે બોરસડીકી ઊંધાં, હરી મીઝે; ૨૬.

મેં જ્યું મજતી જળખરનેકું; હરી બોલાઇ મોરે સૈયાં. હરિ ૧

સ્વેત પાથ શિર મોહત સુંદર; પુલતોરા લટકૈયાં. હરિ ૨

દેસર તિલક લાલખીચ નીરખી; લપકી લપકી પરીઊંધાં. હરિ ૩

અવધપ્રસાદ કહે મન હર લીનો; સહગ્નનંદ મુખદૈયા. હરિ ૪

પદ ૨

ખ્યારી લાગે મોહનછકી ખતીયાં, ખ્યારી લાગે; ૨૬.

ખતીયાં મુનત મેરે મન હર લીનો; કરીકે નેહ દિનરતીયાં. ખ્યારી ૧

સુંદર મર્તિ ધર્મકુંવરકી; નીરખી હરખી હરી છતીયાં. ખ્યારી ૨

લટક લટક હરિ ચાલ ચલતહે; લાજત રતિપતિ ખતીયાં. ખ્યારી ૩

અવધપ્રસાદ કહે ચિતમેં ગરગઇ; ચલત હંસ હરી ગતીયાં ખ્યારી ૪

રાગ ગરબી-પદ ૨

આજ સખી આનંદની એથી, હરિમુખ જોઇને હું થઇ છું ૨ ઘેલી. ૧

મારે મુનિનાં ખ્યાનમાં નાવે, તેરે સ્થામળીયોજ મુજને બોલાવે. ૨

જે મુખને લલા લવ ધરછે, તેરે સ્થામળીયોજ મુજને રે પ્રીછે. ૩

ના ગઇ મંગાં ગોદાવરી કાશી, ઘેરે બેઠાં મળ્યા મોસોઠવાસી. ૪

તપરે તીરથમાં હું કાંઇ નવ જાણું, સહેજે સહેજે હુંતો મુખમાં રે માણું. ૫

જયરામ કે' સ્વામી સહેજે મળીયા, વાતની વાત બહોલો અંદળકહળીયા. ૬

પદ ૨

મહેર કરી મારે મંદિરે આગ્યા, થાળેં ભરી મેં મોતીરે વધાગ્યા. ૧

આનંદ અંગ ન માય મારી બેની, હરિવર ભેટતાં લજ્જા રે શેની, ૨

હુરીજન મન રે ગાને તેમ કહેજો, સ્વામીજી મારા હૃદયમાં રહેજો. ૩

જેરે જોઇએ તે માગજો ગાવા, ત્રિકમ તમને હું નહિ દઉં જવા. ૪

મુખથી તે આશું શું કહી દાખું, હરીવર મારા હૃદયમાં રાખું. ૫

કોણ રે પુણ્યે વિદલવર પાખી, ભલે મળ્યા જયરામના સ્વામી. ૬

પદ ૩

પૂર્વેનું પુરુષ પ્રગટ થયું જ્યારે, સ્વામિનારાયણ મળિયા ત્યારે. ૧
નેણે મોહનવર નીરખ્યા જ્યારે, પૂરણ કામ થયું મારું ત્યારે. ૨
પ્રેમે કરી મંદિર પધરાવ્યા, સ્વામ સુંદર વર મનડે રે ભાવ્યા. ૩
નીરખી નારાયણ મૂરતિ જ્યારે, ત્રિવિધ તાપ દબ્યા મારા સારે. ૪
કેશર ચંદન ચર્ચુ છે ભાભે, દસતાં સુંદર ખાડ પડે જાભે. ૫
કાનમાં કુંડળ મકરકાર શોભે, જયરામ કહે મન જોષ જોષ લોભે. ૬

પદ ૪

શિરપર કેશ શોભે અતિ સારા, મોહનવર મારી આંખોના તારા. ૧
ભુક્ટી કુટિલ ગાળી રહી સારી, જોષ જોષ મોહી સર્વે મજનારી. ૨
હેમાપર હાર પહેવાં વનમાળી. અમર આવે તે સુમધને ભાળી. ૩
સ્તન સ્વામ શોભે અતિ સારા, જાણે ઉગ્યા આકાશમાં તારા. ૪
નાભિ નૌતમ હડી છે ભારી, બ્રહ્મા બેસે ત્યાં આસન વાળી. ૫
મનુ જુગલ શોભે અતિ સારા, જયરામ કે' દેખે દસ તમારા. ૬

રાગ સૌરઠ

સુંણો સુંદર સ્વામ, જોમ ન ધટે તમને હો દીનાનાથજી;
મારા પ્રાણઆધાર, જેમ રાખો તેમ રહીએ વચનને સાચજી. ૮૬.
અમે તમસાર સલાં મે'ણાં, વાલમ મુખ મુણવાને વેણાં.

મારા નાથ તૃપત ન કર્યાં નેણાં. સુંણો ૧
હારે આવી પ્રીત કરી શને આમે, કુષ દેખાડીને મારી રણાં અંગે,

પછી તેને તે કેવું વસથું લાગે. સુંણો ૨
અમે લોકલાજ કુળને લોપી, અમે ગિરિધરના કલામ્યા ગોપી.

અમે તમ દારણુ પહેરી રાખી. સુંણો ૩
તમને દયા આવેતો દરદન દેખે, નહિતો અખંડ અંતરમાં રહેજે,

જોમ * શ્રીરંગના સ્વામીને કહેજો. સુંણો ૪

રાગ ગરબી પદ ૧

“અપાડે આનંદકારી રે, અમથી અળગા કેમ ચલા” એ દાળ છે.
 તમે વાત કરેને વાલા રે, અમ ઘેર કો’ને કેમ આવ્યા;
 તમે ચૈતન્ય ધનમય મૂર્તિ રે, બદલી જીજ્ઞે વેશ લાભ્યા. ૧
 સદિ ઝોછપ હતી સ્યામળીયા રે, પરિપૂરણ પોતે તમે;
 કા’વો અખંડ વ્યાપક એવા રે, કેમ કળા લયે અમે. ૨
 તમે અગોચર અવિનાશી રે, પ્રકાશી પિંડ બ્રહ્માંડતણા;
 છો સમરસ રસના સિંધુ રે, મોટપણે કાંઈ નહિ મથા. ૩
 કહો એવું કેમ આવડીયું રે, આશ્ચર્ય સરખું એ અમને;
 તમે ઈશ્વર કેમ કે’વાણુ રે, પ્રેમ કરી પુણું તમને. ૪
 તમે સામર્થ્ય કેમ સંતાડી રે, દીન સરીખા દીસો છો;
 ગાપીનાં ગારસ પીવા રે, હમડે ધણું દિસો છો. ૫
 એ બોલી ક્યાં બદલાવી રે, કાલુ કાલુ બોલો છો;
 એ મોટપ કેમ મેલાણી રે, દેશ વિદેશે ડાલો છો. ૬
 હું તો વિરમય પામી વા’લા રે, દીક્ષકામાં દીગમૂઢ રમ;
 સમજાવી કો’ને સ્વામી રે, દયાળુ દયાળ થઈ. ૭
 છખીલા છળ છાંડી રે, કંજો કપટ મેલીને;
 નિબંધનાનંદના સ્વામી રે, સુખ દેવા સાહેલીને. ૮

પદ ૨

દયાળુ દયા કરીને રે, અલખેલાળ આવ્યા છો;
 રસિયાળ રંગના બીના રે, બૃધર બલું લાભ્યા છો. ૧
 તમે મે’ર કરી મુજ ઉપર રે, સમણુ સ્વામી સમર્થ;
 જો વ્યાપક રૂપે રહેતા રે, તો આવત નહિ મારે અરથે. ૨
 જો અરૂપ અનામી એવા રે, સેવા તેની શું કરીએ;
 જો પૂરણકામજ કા’વે રે, તેને શું આપીને અનુસરીએ; ૩

વા'લા તેજોમય તનપારી રે, આવો જો દરશન દેવા;
 તે જોતે જાંખાં થાયે રે કેમ કરી કરીએ સેવા. ૪
 જો છળખળ છાડી મુકી રે, સાચુ જોણે સ્થામળીયા;
 તે અકળપણું કેમ જોપે રે, છેલ છખીલા છો છળીયા. ૫
 તમે કળે કળે કારજ કીધા રે, સે'જે સે'જે સ્થામળીયા;
 તમે અકળ અજોયર રહ્યા રે, કો'ને તમને કષ્ટ કળીયા. ૬
 એવી કળ આવી છે તમને રે, કારજ જનનાં કરવાને;
 તમે મુજમ થયા છો સડુને રે, ભાવે ભક્તિ ધરવાને. ૭
 આજ અનેક બાર ઉધાડ્યા રે, ખડુપેરે કલ્યાણતણા;
 નિષ્કુળાનંદના સ્વામી રે, અદળ દળ્યા છો આજ ધણા. ૮

૫૬ ૩

કરુણામય ખૂરતિ મોહન રે, જનતણાં મન દરો છો;
 કરુણાની દ્રષ્ટિ કરીને રે કારજ અમારાં કરો છો. ૧
 કરુણામય મુખની વાણી રે, શીતજ સરખું જોણો છો;
 નથી રે'ણું દે'વા કડે રે, જોણીને બંધ જોણો છો. ૨
 કરુણામય મુખની કાંતિ રે, શોભે છે સુંદર સારી;
 મોહનજ તારા મુખપર રે, વાલમંજ ગાઉ વારી. ૩
 કરુણામય દાસ વિદાસ રે, લીધું મન કરને લટકે;
 તારી ચાખડીયો ચમકારી રે, ચાલો છો ચટકે લટકે. ૪
 કરુણામય અંમ આણુપણુ રે, કરુણામય વચ્ચો વાલા;
 કરુણાનું રૂપ ધર્યું છે રે, નીરખી જોયા નંદલાલા. ૫
 કરુણામય કરીયા સર્વે રે, ચતકિંચિત કારજ કાંઈ,
 નથી તજવા જેવું તેમાં રે, લગવા સરખું સુખદાષ. ૬
 કરુણામય કૃપા કરીને રે, નરતન રૂપે નાચ થયા,
 દીનજધુ દીનદયાળ રે, અમ ઉપર કાંઈ કરી દયા. ૭
 મોહનજ મે'ર કરીને રે, આનંદ દેવા આળ્યા છો;
 નિષ્કુળાનંદના સ્વામી રે, વા'લા અમને લાળ્યા છો. ૮

પદ ૪

મેંતો સુખના સિંધુ જોઇ રે, બુદ્ધિ મારી ત્યાં બુદ્ધિ;
 મારે અરુપસ એહ સાથે રે, બીજી સમજણ નહિ ઉડી. ૧
 હુંતો કુંભક રેચક પૂરક રે, જાણું નહિ કાંઈ સાધીને;
 અમે ગ્રાણુ અપાનને રૂંધી રે, સમજી નહિ સમાધીને. ૨
 મુને આંખ્ય મીંચીને અરેત રે, જોતાં નથી આવડતું;
 મારે પરમટ મુકી બીજું રે, ચિતે કાંઈ નથી અડતું. ૩
 હુંતો લીળા ચરિત્ર લટકાં રે, વારમવાર વિચાર છું.
 મારા અંતરમાં અલખેલો રે, સ્યામળીયા સંભાર છું. ૪
 મારે એ સંખ્યા ને સેવા રે, રાત દિવસ હૃદયે રાખું;
 હુંતો જીવનનું મુખ જોઈરે, અંતરમાંયે અભિમાખું. ૫
 મારે રેંછે સુખ ને થાતિ રે, અંતરમાં એણી રીતે;
 ગુણુ ગાહ છું જાવિંદના રે, પ્રેમે કરી પૂરણુ પ્રીતે. ૬
 મારે હજી વાત અંતરની રે, બ્યારે કંઈ બેલીને;
 નથી કરવું બીજું કાંઈ રે, બૂધરજને બૂલીને. ૭
 સખી એ છે નાથ અમારો રે, અમે તો હૈયે ઝેને;
 નિષ્કુળાનંદના સ્વામીને રે, બૂલીને લજીએ કેને. ૮

પ્રથમ વાર સુમાન

શુદ્ધિપત્રમ્

અશુદ્ધ	શુદ્ધ	પૃષ્ઠ	પંક્તિ
તીર	નીર	૨	૯
કને	કાને	૧૧	૧
પ્રેનાનંદ	પ્રેમાનંદ	૧૪	૬
ક	ઐક	૨૫	૬
કિરણું	કિરણ્યું	૪૯	૧૦
વેલાવલ	વેરાવલ	૧૦૦	૩
સ્વામી કે,	સ્વામી રે કે,	૧૫૦	૭
નયનું નિરંજર	નયનું નીરંજર	૧૬૧	૧૬
આ	આલે	૧૭૨	૭
પુરુષોત્તમ	પુરુષોત્તમ	૨૨૪	૧૧
સ્વતિ	સ્વસ્તિ	૨૨૬	૧૩
અલૌકિક	અલૌકિક રૂડી	૨૨૬	૨૧
પ્રેમીસખી	પ્રેમસખી	૨૩૪	૨
અમૃત સરખાં	અમૃત સરખાં	૨૩૬	૧૫
મંગળકારી	મંગળ મંગળકારી	૨૭૦	૧૩
ખીસ આજ	સખી આજ	૨૭૯	૭
લો આભા	: આભા	૨૮૯	૭
લિહારણો	લિહારણો	૨૮૯	૨૦
વિંડી	વિંડી	૩૨૪	૧૧
ચે	ચો	૩૩૬	૮
મટકાળા	લટકાળા	૪૪૦	૧૭
રેકે રેકે	રેકે	૪૮૩	૧
હોલુ રે	હાલે રે	૪૯૮	૨
સરસવ	સરસ	૫૦૬	૧૯
ભોજ ગુનનોરે	ભોજ ગુનનોરે	૫૪૫	૪
ધર્મ રે	ધર્મ લાં	૫૪૫	૬
ભોજિતીયે રે	ભોજિયે રે	૫૪૬	૯
આવી મળ્યા	આપી આપ્યા	૫૪૭	૭